

Prezes Rady Ministrów

Mateusz Morawiecki

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-60-23
UC98

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Został notyfikowany Komisji Europejskiej 7 czerwca 2023 r. pod numerem 2023/351/PL.

Wyznaczony okres tzw. *standstill* upływa 11 września 2023 r. o godzinie 23.59.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem
Mateusz Morawiecki
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw^{1), 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) zasady działania systemu kaucyjnego w gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”;
- 2) w art. 6 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) uzyskania wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, wnoszenia opłaty produktowej oraz dokumentów potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych,”;
- 3) w art. 7 w ust. 2 po wyrazach „w art. 35 ust. 1” dodaje się wyrazy „lub 1a”;
- 4) w art. 8:
  - a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną w momencie sprzedaży produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo

---

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

³⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 7 czerwca 2023 r. pod numerem 2023/351/PL zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będącego napojem, od użytkownika końcowego tego napoju i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”,

b) w pkt 7 w lit. a dodaje się tiret dziesiąte w brzmieniu:

„– będącego podmiotem reprezentującym;”,

c) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a)powierzchni sprzedaży – rozumie się przez to powierzchnię sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977);”,

d) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a)systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, pobierana jest kaucja, która jest zwracana użytkownikom końcowym w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”,

e) po pkt 15b dodaje się pkt 15c w brzmieniu:

„15c)użytkownika końcowym – rozumie się przez to użytkownika produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, który nabywa je w celu spożycia przez siebie lub inne osoby, a nie dalszej sprzedaży;”,

f) po pkt 21 dodaje się pkt 21a i 21b w brzmieniu:

„21a)wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje;

- 21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego wyłącznie sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych do obrotu przez tego samego wprowadzającego;”;
- g) w pkt 23 w lit. c w tiret pierwszym i drugim wyraz „handlowej” zastępuje się wyrazem „sprzedaży”;
- 5) w art. 21 uchyla się ust. 3;
- 6) art. 21a otrzymuje brzmienie:

„Art. 21a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy. Do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego.

2. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań co najmniej w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.

3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku.

4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego.

5. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w danym roku ustala się na podstawie ilościowej

i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, prowadzonej przez podmioty odbierające odpady opakowaniowe z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym.

6. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy, wlicza się masę ich zakrętek i wieczek.

7. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, oraz opakowań, o których mowa w poz. 3 tego załącznika, nie wlicza się masy jakichkolwiek pozostałości, w tym także masy innych materiałów i substancji obecnych wewnątrz oraz na zewnątrz odpowiednio tych odpadów lub opakowań.

8. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, oraz opakowań, o których mowa w poz. 3 tego załącznika, wlicza się masę etykiet i klejów, pod warunkiem że została ona uwzględniona również w masie opakowań wprowadzonych do obrotu.

9. Odpady opakowaniowe powstałe z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, uznaje się za zebrane selektywnie, jeżeli były zbierane w celu recyklingu oddzielnie od innych odpadów.

10. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, zebranych selektywnie zgodnie z ust. 9 oblicza się w miejscu, w którym są one zbierane, lub na wyjściu z operacji sortowania.

11. W przypadku gdy masy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, zebranych selektywnie zgodnie z ust. 9 nie można obliczyć w sposób, o którym mowa w ust. 10, masę tych odpadów oblicza się jako iloczyn liczby sztuk tych odpadów oraz wskaźników przeliczenia, które uwzględniają:

- 1) masę każdej wielkości opakowania, rodzaj materiału oraz straty w kolejnych czynnościach sortowania;
  - 2) rodzaj polimeru, z którego zrobione są te opakowania oraz wieczka i zakrętki – w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych.”;
- 7) w art. 22 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje ewidencja obejmuje dodatkowo informacje o liczbie i pojemności opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty będące napojami, z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy.”;

8) w art. 23:

a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Dokument, o którym mowa w ust. 3, sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”;

b) w ust. 11 wyrazy „ewidencji odpadów” zastępuje się wyrazem „ewidencji”;

9) w art. 34:

a) w ust. 1 po wyrazach „art. 21a ust. 1” dodaje się wyrazy „i 2”;

b) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, który nie zawarł umowy wskazanej w art. 40h ust. 3 i nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, jest obowiązany wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań w odniesieniu do nieosiągniętych wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy.”;

c) po ust. 2c dodaje się ust. 2d–2f w brzmieniu:

„2d. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który nie zawarł umowy wskazanej w art. 40h ust. 3 i nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, jest obowiązany wnieść opłatę produktową.

2e. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę wskazaną w art. 40h ust. 3, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, ten wprowadzający oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań – każdy w wysokości 50%.

2f. W przypadku gdy wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę wskazaną w art. 40h ust. 3, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, ten wprowadzający oraz podmiot reprezentujący

prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej – każdy w wysokości 50%.”;

10) w art. 35:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 21a ust. 1 albo 2 maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi 25 zł za 1 kg.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko opakowań oraz odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi oraz selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.”;

11) w art. 37 w ust. 1 po wyrazach „wprowadzający produkty w opakowaniach” dodaje się przecinek i dodaje się wyrazy „wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, podmiot reprezentujący”;

12) po rozdziale 6a dodaje się rozdział 6b w brzmieniu:

„Rozdział 6b

System kaucyjny

Art. 40g. 1. System kaucyjny:

- 1) obejmuje terytorium kraju;
- 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla użytkowników końcowych, z uwzględnieniem przepisów dotyczących uczestniczenia jednostek handlu detalicznego i hurtowego w systemie kaucyjnym ze względu na powierzchnię sprzedaży;
- 3) zapewnia powszechny i równy dostęp dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje, wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych

punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię;

- 4) nie wymaga okazania dowodu zakupu produktu w opakowaniu na napoje objętym systemem kaucyjnym, w celu zwrotu pobranej kaucji.

2. System kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest spółką akcyjną mającą siedzibę na terytorium kraju, utworzoną przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, lub reprezentujące ich związki pracodawców, lub izby gospodarcze;
- 2) jego akcjonariuszami są wyłącznie podmioty, o których mowa w pkt 1;
- 3) realizuje określone w ustawie obowiązki, a dochody uzyskane w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przeznacza wyłącznie na cele statutowe;
- 4) wykonuje wyłącznie działalność związaną z gospodarowaniem opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz organizowaniem i prowadzeniem systemu kaucyjnego;
- 5) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 40j ust. 1;
- 6) posiada kapitał zakładowy określony w ust. 3.

3. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego wynosi co najmniej 5 000 000 zł.

4. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego nie może:

- 1) być zebrany w drodze subskrypcji otwartej;
- 2) pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

5. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jego wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego.

6. Podmiot reprezentujący:

- 1) utrzymuje kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiada gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego lub instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3.

7. Akcje podmiotu reprezentującego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

8. Podmiot reprezentujący nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego.

10. W przypadku funkcjonowania więcej niż jednego systemu kaucyjnego podmioty reprezentujące prowadzące te systemy są obowiązane do ustalenia między sobą, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez siebie systemów kaucyjnych. Umowę zawiera się przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.

11. Podmiot reprezentujący, który zawarł umowę, o której mowa w ust. 10, jest obowiązany do przekazania kopii tej umowy niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

12. Przepisy ust. 10 i 11 stosuje się również, gdy po zawarciu umowy, o której mowa w ust. 10, zezwolenie, o którym mowa w art. 40j ust. 1, otrzyma kolejny podmiot reprezentujący. W takim przypadku dotychczasowa umowa, o której mowa w ust. 10, wygasa z dniem zawarcia nowej umowy między wszystkimi podmiotami reprezentującymi.

13. W przypadku, o którym mowa w ust. 12, podmioty reprezentujące dokonują rozliczenia, o którym mowa w ust. 10, zgodnie z dotychczasową umową, za okres od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego do dnia wygaśnięcia dotychczasowej umowy.

14. W przypadku zmian w umowie, o której mowa w ust. 10, oraz umowie zawartej w przypadku, o którym mowa w ust. 12, stosuje się ust. 11.

15. Wprowadzającemu produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzającemu bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym przysługuje prawo własności opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, zebranych w tym systemie kaucyjnym, w których ci przedsiębiorcy wprowadzili do obrotu produkty będące napojami.

Art. 40h. 1. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych

wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego.

2. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego.

3. Warunkiem przystąpienia wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego jest zawarcie z podmiotem reprezentującym umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów.

4. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, z każdym wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który się do niego zgłosił.

5. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa w szczególności wysokość wkładów finansowych ponoszonych przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przeznaczonych na finansowanie systemu kaucyjnego oraz terminy ich płatności.

6. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz podmiot reprezentujący, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 3, są obowiązani do przechowywania tej umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.

7. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym opakowaniach objętych tym systemem.

8. W przypadku nieprzekazania podmiotowi reprezentującemu danych, o których mowa w ust. 7, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do opakowań objętych systemem kaucyjnym, o których nie poinformowali podmiotu reprezentującego, a które wprowadzili do obrotu w danym roku, według stawki za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1 albo 2.

Art. 40i. 1. Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:

- 1) selektywne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy;
- 2) odbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objętych systemem kaucyjnym;
- 3) transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów;
- 4) prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 40n ust. 1, i sporządzanie sprawozdań;
- 5) rozliczenie kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, w szczególności finansowanie wypłat kaucji dla użytkownika końcowego;
- 6) finansowanie kosztów zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym.

2. Koszty działań, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje.

3. Rozliczenie finansowe między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż miesiąc.

4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.

Art. 40j. 1. Prowadzenie systemu kaucyjnego wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze decyzji, zwanego dalej „zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.

2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego;
- 2) nazwę, adres siedziby oraz adres e-mail podmiotu reprezentującego;
- 3) potwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6;
- 4) informacje o planowanym sposobie osiągnięcia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1;
- 5) wskazanie rodzajów opakowań, dla których podmiot reprezentujący planuje utworzyć system kauczjny;
- 6) szczegółowy opis:
  - a) zasad pobierania i zwracania kaucji,
  - b) zasad odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kauczjnym oraz zasad przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia,
  - c) sposobu finansowania systemu kauczjnego,
  - d) zasad przystępowania wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kauczjnego,
  - e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje biorącymi udział w systemie kauczjnym,

- f) zasad rozliczania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającymi bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje biorącymi udział w systemie kaucyjnym,
  - g) systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy;
- 7) planowany termin uruchomienia systemu kaucyjnego;
  - 8) proponowany czas obowiązywania zezwolenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przedkłada się ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego.

4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:

- 1) rodzaje opakowań, dla których podmiot reprezentujący tworzy system kaucyjny;
- 2) zasady pobierania i zwracania kaucji;
- 3) zasady odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasady przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia;
- 4) sposób finansowania systemu kaucyjnego;
- 5) zasady przystępowania wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego;
- 6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje biorącymi udział w systemie kaucyjnym;
- 7) zasady rozliczania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającymi bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje biorącymi udział w systemie kaucyjnym;

- 8) system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy;
- 9) termin uruchomienia systemu kaucyjnego;
- 10) termin obowiązywania zezwolenia.

5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

6. W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, minister właściwy do spraw klimatu cofa to zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

7. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub gdy z informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 4, lub ze szczegółowego opisu, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, wynika, że system kaucyjny nie będzie spełniał warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1.

8. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, podmiotowi reprezentującemu, któremu w terminie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego w drodze ostatecznej decyzji wydanej na podstawie art. 40k ust. 2.

Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:

- 1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,
- 2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego

– na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.

Art. 40l. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji.

2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 4 do ustawy.

Art. 40m. 1. Maksymalna wysokość kaucji wynosi 2 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym, kierując się potrzebą ustalenia jej wysokości na poziomie

stanowiącym zachętę do zwrotu opakowań i odpadów opakowaniowych, a także akceptowalnym społecznie poziomem stawki kaucji.

Art. 40n. 1. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić w postaci papierowej albo elektronicznej ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym w danym roku kalendarzowym, z podziałem na poszczególne jednostki i inne punkty:

- 1) odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy;
- 2) opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, i odpadów powstałych z tych opakowań.

2. Podmiot reprezentujący prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w tej ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą.

Art. 40o. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do składania, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie do dnia 15 marca, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy zawierającego dane, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 40p. 1. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do sporządzania rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, odebranych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym na terenie danej gminy, zawierającego informacje, o których mowa w ust. 3.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podmiot reprezentujący przekazuje wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, związkowi międzygminnemu albo związkowi metropolitalnemu w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, adres siedziby podmiotu reprezentującego, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

- 2) informacje o masie:
- a) poszczególnych rodzajów zebranych odpadów opakowaniowych oraz sposobie ich zagospodarowania wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały one przekazane,
  - b) pozostałości z sortowania odpadów opakowaniowych powstałych z zebranych odpadów opakowaniowych, przekazanych do składowania albo do termicznego przekształcania,
  - c) odpadów opakowaniowych przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu, powstałych z zebranych odpadów opakowaniowych.

4. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do przechowywania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego to sprawozdanie dotyczy.”;

- 13) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
  - 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
  - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.

2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji, jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji.”;

- 14) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie

co najmniej pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w tym systemie w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.

2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.

3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.

4. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m² jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosił.

5. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 4, z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², który się do niego zgłosi.

6. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m² jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z każdym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosi.

7. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 6, z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m².

8. Umowa, o której mowa w ust. 4 i 6, określa w szczególności:

- 1) zasady rozliczania kaucji oraz
- 2) zasady zbierania i przekazywania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy – w przypadku gdy umowa dotyczy uczestnictwa w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

9. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz podmiot reprezentujący, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 4 lub 6, są obowiązani do przechowywania tej umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.

10. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych jest obowiązany do prowadzenia ewidencji, z podziałem na poszczególne lata, w postaci papierowej albo elektronicznej, obejmującej w danym roku kalendarzowym:

- 1) liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym;
- 2) liczbę zwróconych opakowań i odpadów opakowaniowych;
- 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.

11. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym jedynie w zakresie pobierania kaucji jest obowiązany do prowadzenia ewidencji, w postaci papierowej albo elektronicznej, w danym roku kalendarzowym, obejmującej liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym.

12. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 10 albo 11, jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w tej ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą.”;

- 15) po art. 45a dodaje się art. 45b i art. 45c w brzmieniu:

„Art. 45b. Podmiot reprezentujący jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oddzielnie dla każdego wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który przystąpił do systemu kaucyjnego.

Art. 45c. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy nie zawarli umowy, o której mowa w art. 40h ust. 3, są obowiązani sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

- 16) w art. 53 w ust. 4 w pkt 4 wyrazy „ewidencji odpadów” zastępuje się wyrazem „ewidencji”;
- 17) w art. 54 po wyrazach „art. 42” dodaje się wyrazy „ust. 1”;
- 18) w art. 56 w ust. 1:
  - a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) będąc wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, wbrew przepisowi art. 22 ust. 1 nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje o masie, liczbie i pojemności opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty będące napojami w danym roku kalendarzowym, z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy;”;
  - b) po pkt 10c dodaje się pkt 10d–10q w brzmieniu:

„10d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie zawiera w terminie umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych;

10e) wbrew przepisowi art. 40g ust. 11, 12 albo 14 nie przekazuje kopii umowy lub przekazuje ją po terminie;

10f) wbrew przepisowi art. 40h ust. 4 nie zawarł umowy z wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który się do niego zgłosił;

10g) wbrew przepisowi art. 40h ust. 6 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać;

10h) wbrew przepisowi art. 40h ust. 7 nie przekazuje podmiotowi reprezentującemu, z którym zawarł umowę, danych niezbędnych do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym opakowaniach objętych tym systemem;

- 10i) wbrew przepisowi art. 40i ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;
  - 10j) wbrew przepisowi art. 40i ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;
  - 10k) wbrew przepisowi art. 40j ust. 1 prowadzi system kaucyjny bez zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego;
  - 10l) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 nie umieszcza na opakowaniach oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym lub określającego wysokość kaucji;
  - 10m) wbrew przepisowi art. 40n ust. 1 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi ją niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
  - 10n) wbrew przepisowi art. 40n ust. 2 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą;
  - 10o) wbrew przepisowi art. 40p ust. 1 nie sporządza rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych albo sporządza niekompletne sprawozdanie lub sporządza je niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
  - 10p) wbrew przepisowi art. 40p ust. 2 nie przekazuje rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych lub przekazuje je po terminie;
  - 10q) wbrew przepisowi art. 40p ust. 4 nie przechowuje rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego to sprawozdanie dotyczy;”,
- c) w pkt 12 po wyrazach „art. 42” dodaje się wyrazy „ust. 1”;
  - d) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
„12a) wbrew przepisowi art. 42 ust. 2 nie umieszcza w widocznym miejscu informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji;”,
  - e) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

- „14) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1, prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera kaucji;”,
- f) po pkt 14 dodaje się pkt 14a–14j w brzmieniu:
- „14a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2, prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera lub nie zwraca kaucji, lub nie zbiera pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych;
- 14b) wbrew przepisowi art. 44 ust. 3, prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², nie prowadzi na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady;
- 14c) wbrew przepisowi art. 44 ust. 4 nie zawarł umowy z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym;
- 14d) wbrew przepisowi art. 44 ust. 5 nie zawarł umowy z przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który się do niego zgłosił;
- 14e) wbrew przepisowi art. 44 ust. 6 nie zawarł umowy z każdym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosił;
- 14f) wbrew przepisowi art. 44 ust. 7 nie zawarł umowy z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m²;
- 14g) wbrew przepisowi art. 44 ust. 9 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać;
- 14h) wbrew przepisowi art. 44 ust. 10 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;

- 14i) wbrew przepisowi art. 44 ust. 11 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 14j) wbrew przepisowi art. 44 ust. 12 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą;”;
- 19) w art. 57 pkt 1–4 otrzymują brzmienie:
- „1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–4, 4b, 5–10 i 14–14b – od 10 000 zł do 500 000 zł;
  - 2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10d–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł;
  - 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł;
  - 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11–12a – od 500 zł do 20 000 zł;”;
- 20) w art. 58:
- a) w ust. 1 wyrazy „art. 56 ust. 1 pkt 1–10b i 13–16” zastępuje się wyrazami „art. 56 ust. 1 pkt 1–10b, 10d–10q i 12a–16”;
  - b) w ust. 2 wyrazy „art. 56 ust. 1 pkt 10c–12” zastępuje się wyrazami „art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11 i 12”;
- 21) po załączniku nr 1 do ustawy dodaje się załącznik nr 1a do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;
- 22) w załączniku nr 2 do ustawy:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, oblicza się według wzoru:

$$OP = M \cdot \left(\frac{PZ - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami,

PZ – oznacza wymagany poziom zbierania odpadów opakowaniowych w %,

OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, wyrażony w %,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $PZ - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, oblicza się według wzoru:

$$OP = M \cdot \left(\frac{PZ - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami,

PZ – oznacza wymagany poziom zbierania opakowań w %,

OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania opakowań obliczony jako iloraz wysokości kaucji zwróconej oraz wysokości kaucji pobranej w ramach systemu kaucyjnego za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, wyrażony w %,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $PZ - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

23) po załączniku nr 3 do ustawy dodaje się załącznik nr 4 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2519 oraz z 2023 r. poz. 877) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 6 po średniku dodaje się wyrazy „punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych mogą także zapewniać przyjmowanie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877) na podstawie umowy z podmiotem reprezentującym, o którym mowa w art. 40g ust. 2 tej ustawy;”;

2) w art. 9na po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się masy zebranych przez podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi i odebranych w ramach tego systemu.”;

3) w art. 9nb po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się masy zebranych w jednostkach handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktach zbierających opakowania i odpady opakowaniowe odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi i odebranych w ramach tego systemu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49–51 w brzmieniu:

„49) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877), objęte systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy;

50) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to podatnika będącego podmiotem w rozumieniu odpowiednio art. 8 pkt 21a oraz 21b

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 974, 1137, 1301, 1488, 1561, 2180 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 535, 556, 996 i 1059.

ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, uczestniczącego w systemie kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy;

51) odpadzie opakowaniowym – rozumie się przez to odpad opakowaniowy w rozumieniu art. 8 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, powstały z opakowania wielokrotnego użytku i zwracany w ramach systemu kaucyjnego w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy.”;

2) w art. 29a:

a) w ust. 10 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 11 i 12”;

b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się wartości opakowania wielokrotnego użytku, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w tym opakowaniu.”;

c) po ust. 12 dodaje się ust. 12a i 12b w brzmieniu:

„12a. W przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania wielokrotnego użytku wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje podwyższa podstawę opodatkowania o wartość tego opakowania. Przez niezwrócenie opakowania wielokrotnego użytku rozumie się również zwrot odpadu opakowaniowego.

12b. W przypadku, o którym mowa w ust. 12a, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje określa wysokość zmiany podstawy opodatkowania na ostatni dzień roku przez określenie różnicy między liczbą wprowadzonych do obrotu a liczbą zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku. Jeżeli liczba zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku jest większa od liczby wprowadzonych do obrotu opakowań wielokrotnego użytku w danym roku, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje uwzględnia tę różnicę przy ustaleniu wartości podstawy opodatkowania dla kolejnego roku.”;

3) w art. 109 po ust. 11i dodaje się ust. 11ia–11ic w brzmieniu:

„11ia. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany prowadzić ewidencję w postaci elektronicznej zawierającą dane niezbędne do określenia wysokości zmiany podstawy opodatkowania, w tym o wprowadzonych do obrotu opakowaniach wielokrotnego użytku z podziałem na rodzaje tych opakowań, o ich liczbie i wartości opakowań, od których pobrano kaucję w danym roku, oraz zwróconych opakowaniach wielokrotnego użytku z podziałem na rodzaje opakowań, o ich liczbie

i wartości opakowań, od których zwrócono kaucję w danym roku. W ewidencji uwzględnia się również dane o zwróconych odpadach opakowaniowych, z podziałem na rodzaje odpadów opakowaniowych, o ich liczbie i kwotach należności zwróconych z tytułu zwrotu odpadów opakowaniowych w danym roku.

11ib. Ewidencja, o której mowa w ust. 11ia, jest udostępniana przez podatnika drogą elektroniczną na każde żądanie organu podatkowego.

11ic. Ewidencję, o której mowa w ust. 11ia, przechowuje się przez okres 5 lat od zakończenia roku, w rozliczeniu za który wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje określił wysokość zmiany podstawy opodatkowania wynikającą z różnicy między liczbą wprowadzonych do obrotu a liczbą zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1113) w art. 72 uchyla się ust. 2 i 3.

Art. 5. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 49 w ust. 1 w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) podmiotów reprezentujących prowadzących systemy kaucyjne, o których mowa w art. 40g ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwanych dalej „podmiotami reprezentującymi””;
- 2) w art. 50 w ust. 1 w pkt 6 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) podmiotów reprezentujących;”;
- 3) w art. 52 w ust. 1 w pkt 7a:
  - a) w lit. d tiret czwarte otrzymuje brzmienie:
„– nazwę i numer rejestrowy podmiotu reprezentującego, któremu zlecił wykonanie obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o ile została zawarta umowa z podmiotem reprezentującym,”
  - b) w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) podmiotów reprezentujących:

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295 i 877.

- wskazanie rodzajów opakowań, dla których podmiot reprezentujący tworzy system kaucyjny w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwany dalej „systemem kaucyjnym”,
  - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku;”;
- 4) w art. 57 w ust. 1 w pkt 9 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) podmiotów reprezentujących”;
- 5) w art. 73:
- a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) podmiot reprezentujący.”,
  - b) w ust. 2:
    - w pkt 2:
      - po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,”,
      - po lit. da dodaje się lit. db–dd w brzmieniu:
        - „db) masie zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych, z wyszczególnieniem zebranych w ramach systemu kaucyjnego, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
        - dc) wysokości pobranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
        - dd) wysokości zwróconej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,”,
      - lit. ec otrzymuje brzmienie:
„ec) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego opakowań i odpadów opakowaniowych, z podziałem na

poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,”

– – po lit. ec dodaje się lit. ed w brzmieniu:

„ed) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,”

– – po lit. f dodaje się lit. fa w brzmieniu:

„fa) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,”

– po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego informacje o:

- a) wysokości środków przeznaczonych na funkcjonowanie systemu kaucyjnego, w tym gospodarowanie opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w ramach systemu kaucyjnego,
- b) jednostkach handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktach zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, które uczestniczą w systemie kaucyjnym, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, które te jednostki i punkty zbierają,
- c) wysokości pobranej, zwróconej oraz nieodebranej kaucji z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- d) masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, przez wprowadzających, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia

13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,

- e) masie odpadów opakowaniowych z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, z których powstały, zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego,
- f) masie opakowań z podziałem na rodzaje opakowań zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego,
- g) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- h) sposobach gospodarowania odpadami opakowaniowymi zebranymi selektywnie w ramach systemu kaucyjnego,
- i) średniej liczbie rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku,
- j) wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie, w postaci listy tych podmiotów zawierającej imiona i nazwiska lub nazwy tych wprowadzających oraz ich numery rejestrowe;”,

– w pkt 5 w lit. a:

– – tiret czwarte i piąte otrzymują brzmienie:

„– osiągniętym minimalnym rocznym poziomie zbierania zużytego sprzętu, z podziałem na grupy sprzętu, z wyodrębnieniem paneli fotowoltaicznych, poziomie odzysku oraz poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, z podziałem na grupy sprzętu,

– wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, dla poszczególnych grup sprzętu, a w przypadku grupy sprzętu nr 4 obliczonej oddzielnie dla paneli fotowoltaicznych oraz pozostałego

sprzętu z tej grupy – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu,”

–– dodaje się tiret szóste w brzmieniu:

„– wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, dla poszczególnych grup sprzętu – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu,”

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. ca, db, ec oraz fa, w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę z podmiotem reprezentującym, w zakresie tych informacji, jest sporządzane przez ten podmiot.”;

6) w art. 79 w ust. 2 w pkt 4 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 72 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku niewykonania obowiązku osiągnięcia wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu dla grupy sprzętu nr 4 opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla paneli fotowoltaicznych oraz pozostałego sprzętu z tej grupy.”;

2) uchyla się art. 88.

Art. 7. Podmiot reprezentujący obowiązany do sporządzenia i złożenia sprawozdań, o których mowa w art. 40o i art. 40p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sporządza i składa je po raz pierwszy za rok, w którym system kaucyjny został uruchomiony.

Art. 8. Podmioty obowiązane do sporządzenia i składania sprawozdań, o których mowa w art. 45b i art. 45c ustawy zmienianej w art. 1, sporządzają i składają je po raz pierwszy za rok 2025.

Art. 9. 1. Opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty

w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.

2. Za opakowania, o których mowa w ust. 1, nie pobiera się kaucji.

3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji na opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia 31 grudnia 2024 r. na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem 1 stycznia 2025 r., mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych po tym terminie, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

Art. 10. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

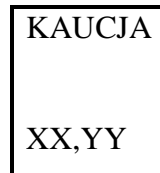
Załącznik
do ustawy
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

**MINIMALNE POZIOMY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA
OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH**

Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku				
		2025	2026	2027	2028	2029 i lata następne
1.	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych	77	81	84	87	90
2.	puszki metalowe o pojemności do jednego litra	77	81	84	87	90
3.	butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	77	81	84	87	90

**WZÓR OZNAKOWANIA
WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA
SYSTEMEM KAUCYJNYM ORAZ OKREŚLAJĄCEGO WYSOKOŚĆ KAUCJI**

gdzie:

XX,YY – oznacza kwotę kaucji, w której XX oznacza złotówki, a YY grosze.

Objaśnienie:

Oznakowanie powinno:

- 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe;
- 2) kontrastować z tłem;
- 3) znajdować się na etykiecie.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (UC98), zwany dalej „projektem ustawy”, przewiduje zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160, z późn. zm.), ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2519, z późn. zm.), ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.), ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1113), ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622) i stanowi częściową transpozycję do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą SUP”.

W art. 9 powyższej dyrektywy jest zawarty obowiązek zapewnienia selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów wraz z ich zakrętkami i wieczkami na poziomie 77% w 2025 r. oraz 90% w 2029 r.

W celu zapewnienia wskazanych powyżej poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w art. 9 ust. 1 dyrektywy SUP w odniesieniu do opakowań wskazanych w części F załącznika do tej dyrektywy, w projekcie ustawy przewidziano wprowadzenie systemu kaucyjnego obejmującego opakowania na napoje z tworzyw sztucznych. Projekt ustawy określa wymagania dotyczące utworzenia i prowadzenia systemu kaucyjnego, który będzie wspomagać selektywne zbieranie odpadów powstałych z tych opakowań.

W projekcie ustawy zaproponowano także objęcie systemem kaucyjnym opakowań szklanych na napoje wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra, ponieważ już obecnie funkcjonują takie systemy tworzone głównie przez browary. Nie są to jednak systemy uregulowane przepisami prawa oraz nie podlegają ewidencji i sprawozdawczości w zakresie gospodarki odpadami. Dlatego będą one wymagały dostosowania się do podstawowych warunków dotyczących systemu kaucyjnego określonych przepisami projektowanej ustawy. Aby projektowany system był efektywny, jest ważne, aby objął szeroką grupę danego rodzaju

opakowań. Należy zauważyć, że opakowania szklane na napoje rzadko przekraczają pojemność półtora litra. Jest to więc pojemność, która pozwoli objąć systemem kaucyjnym większość wprowadzających produkty w tego rodzaju opakowaniach na napoje. Dodatkowo należy pamiętać, że puszki metalowe stanowią około 30% opakowań napojowych na rynku polskim. Objęcie tego rodzaju opakowań systemem kaucyjnym spowoduje nie tylko wzrost osiągniętych poziomów zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych metalowych, ale także wpłynie korzystnie ekonomicznie na wprowadzany system kaucyjny oraz zwiększy wygodę konsumentów. Dzięki włączeniu puszek metalowych do systemu kaucyjnego zebrane, a następnie poddane recyklingowi będą odpady powstające z tych opakowań, które dziś najczęściej zaśmiecają tereny publiczne. Ponadto włączenie do systemu kaucyjnego zarówno puszek aluminiowych, jak i stalowych nie będzie powodowało dezorientacji konsumentów, czy opakowanie danego produktu jest objęte systemem kaucyjnym czy nie, a tym samym czy będzie obowiązany do uiszczenia lub odebrania kaucji. Dodatkowo pozwoli to swobodnie przechodzić producentom między tymi dwoma metalami w przypadku trudności z dostępnością surowca czy wzrostami cen na dany stop.

W praktyce gospodarczej przyjęło się używać określenia „system kaucyjny” dla opakowań wielokrotnego użytku oraz określenia „system depozytowy” dla opakowań jednorazowego użytku. Projektowana ustawa przyjmuje jednak jedno określenie „system kaucyjny” zarówno w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku, jak i jednorazowego użytku. Ujednolicenie nazewnictwa ma na celu uproszczenie całości systemu oraz jednoczesne zapewnienie jednoznacznej identyfikacji tego systemu przez użytkowników. Przez system kaucyjny należy rozumieć system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje będących napojami jest pobierana opłata, która jest zwracana w momencie zwrotu opakowań albo odpadów opakowaniowych bez konieczności okazania paragonu potwierdzającego wcześniejsze uiszczenie kaucji. Nieodebrana kaucja zostanie przeznaczona na finansowanie systemu kaucyjnego.

Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy będą tworzyć system kaucyjny, będą w ramach tego systemu obowiązani do sfinansowania co najmniej:

- 1) selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych;

- 2) odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;
- 3) transportu opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;
- 4) prowadzenia ewidencji i sporządzania sprawozdań;
- 5) rozliczania kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, w szczególności finansowania wypłat kaucji dla użytkowników końcowych;
- 6) finansowania kosztów zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz inny punkt zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych objęte systemem kaucyjnym.

Wyżej wymienione działania zapewni wstępnie podmiot, zwany dalej „podmiotem reprezentującym”, który będzie prowadził system kaucyjny. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczący w systemie kaucyjnym będą jednak refundować koszty powstałe w związku z tymi działaniami, zgodnie z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

W projekcie określono podstawowe warunki, które musi spełnić system kaucyjny tworzony przez podmiot reprezentujący wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje. System kaucyjny powinien objąć obszar całego kraju i być powszechnie dostępny, przez co m.in. konsumentom łatwiej będzie przekazać opakowanie lub odpad opakowaniowy powstały z opakowania objętego systemem kaucyjnym. Ponadto utworzony system ma być powszechny i równie dostępny:

- 1) dla jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię, a także
- 2) dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje.

Wprowadzający lub grupa wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje ustanowią podmiot, który będzie ich reprezentował. Podmiot reprezentujący będzie odpowiedzialny za utworzenie i prowadzenie systemu kaucyjnego. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje

i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje będą mogli na równych zasadach przystępować do utworzonych i funkcjonujących już systemów kaucyjnych.

Projekt ustawy nie określa liczby tworzonych systemów kaucyjnych, a tym samym liczby podmiotów reprezentujących wprowadzającego lub grupę wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje. Tym samym dopuszcza się możliwość utworzenia dwóch lub więcej systemów kaucyjnych.

System kaucyjny będzie mógł zacząć funkcjonować po uzyskaniu zezwolenia, wydanego przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze decyzji. Natomiast wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego podmiot reprezentujący jest obowiązany złożyć minimum 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu.

Dodatkowo, w celu zabezpieczenia interesów wprowadzających, którzy przystąpią do systemu kaucyjnego, w projekcie wskazano warunki, jakie powinien spełniać podmiot reprezentujący. Powinien wykonywać działalność w formie spółki akcyjnej mającej siedzibę na terytorium kraju, a akcjonariuszami powinni być wyłącznie wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. Dodatkowo podmiot reprezentujący jest obowiązany do przeznaczania uzyskanych dochodów na cele statutowe. *De facto* podmiot reprezentujący będzie zatem podmiotem prowadzącym działalność w formie *not for profit*. Należy zauważyć także, że podmiot reprezentujący będzie obowiązany do posiadania kapitału zakładowego w wysokości 5 mln zł i utrzymywania kapitału własnego w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego albo do posiadania określonej gwarancji ubezpieczeniowej lub bankowej.

Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, którzy będą chcieli przystąpić do systemu kaucyjnego, będą obowiązani zawrzeć umowę z podmiotem reprezentującym. Umowa określi m.in. terminy płatności oraz wysokość wkładów finansowych ponoszonych przez wprowadzających na finansowanie systemu kaucyjnego.

Projektowane przepisy, w przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzającego będącego w systemie kaucyjnym, zakładają konieczność wniesienia opłaty produktowej przez tego wprowadzającego oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny w wysokości 50% każdy. Mechanizm ten ma na celu motywację podmiotu reprezentującego do podejmowania działań zmierzających do uzyskiwania wysokich poziomów selektywnej zbiórki opakowań objętych systemem kaucyjnym. Dodatkowo do obliczenia i wniesienia opłaty

produktowej będą obowiązani wszyscy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, którzy nie przystąpią do systemu kaucyjnego, ponieważ wspomniane poziomy będzie można uzyskać jedynie w ramach takiego systemu. Butelki po napojach objętych systemem kaucyjnym, które zostaną zebrane poza tym systemem w ramach systemu gminnego, nie będą wliczane do uzyskiwanych poziomów selektywnego zbierania. Jest to mechanizm, który ma na celu zachęcanie przedsiębiorców do utworzenia systemu kaucyjnego. Opłata produktowa ma zatem niejako charakter sankcyjny.

Projekt wprowadza także przepisy, które określają warunki zaliczania masy opakowań i odpadów opakowaniowych do zebranych selektywnie. Przepisy zostały stworzone w oparciu o decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/1752 z dnia 1 października 2021 r. ustanawiającą zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w odniesieniu do obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących selektywnej zbiórki odpadów będących jednorazowymi butelkami na napoje z tworzyw sztucznych (Dz. Urz. UE L 349 z 04.10.2021, str. 19). Zgodnie z przepisami do masy odpadów powstałych z opakowań w postaci butelek z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów zalicza się także masę ich zakrętek i wieczek. Masa opakowań i odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego nie obejmuje natomiast jakichkolwiek pozostałości, także masy innych materiałów i substancji obecnych wewnątrz oraz na zewnątrz opakowania lub odpadu opakowaniowego. Do masy tych opakowań i odpadów opakowaniowych można z kolei zaliczyć masę etykiet i klejów, ale tylko wtedy, gdy została ona uwzględniona również w masie opakowań wprowadzonych do obrotu.

Należy jednak wskazać, że wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, podobnie jak ma to miejsce obecnie w odniesieniu do wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, w przypadku wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg, będą mogli skorzystać z pomocy *de minimis*. Pomoc *de minimis* jest liczona w oparciu o stawkę opłaty produktowej. Dlatego, aby dać wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje możliwość skorzystania z pomocy *de minimis* w przypadku nieosiągnięcia poziomów selektywnego zbierania, wprowadzono zmiany w przepisie obecnie obowiązującego art. 7 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, uwzględniając w sposobie obliczania tej pomocy także opłatę produktową wyliczaną na podstawie projektowanego art. 35 ust. 1a.

Przepisy projektu ustawy określą maksymalną wysokość kaucji, a docelowa jej wysokość dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie wskazana w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki. Zatem wysokość kaucji dla danego rodzaju opakowania objętego systemem kaucyjnym, niezależnie od tego, w którym systemie kaucyjnym będzie uczestniczył dany wprowadzający, w przypadku występowania dwóch lub więcej systemów kaucyjnych, będzie taka sama. Działanie to ma na celu wykluczenie dezorientacji użytkowników, w szczególności w przypadku funkcjonowania kilku systemów kaucyjnych w kraju.

Podmiot reprezentujący wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje uczestniczących w systemie kaucyjnym będzie składał coroczne sprawozdanie za pośrednictwem indywidualnego konta w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO). Sprawozdanie będzie zawierało m.in. informacje o:

- 1) wysokości środków przeznaczonych na funkcjonowanie systemu kaucyjnego;
- 2) wysokości nieodebranej kaucji;
- 3) masie opakowań i odpadów opakowaniowych, z podziałem na ich rodzaje, zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego.

Dodatkowo wprowadzający, którzy nie będą uczestniczyć w systemie kaucyjnym, będą obowiązani, w ramach sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami, do przekazywania, za pośrednictwem systemu BDO, informacji o masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań objętych systemem kaucyjnym. Takie samo sprawozdanie, w imieniu każdego wprowadzającego uczestniczącego w ramach systemu kaucyjnego, będzie składał podmiot reprezentujący.

Projekt reguluje także przepisy w zakresie własności odpadów i opakowań zebranych w ramach systemu kaucyjnego. Prawo własności odpadów powstałych z opakowań, objętych systemem kaucyjnym przysługuje podmiotowi reprezentującemu. Natomiast wprowadzającemu produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzającemu bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczącemu w danym systemie kaucyjnym, przysługuje prawo własności opakowań szklanych objętych systemem kaucyjnym, zebranych w tym systemie kaucyjnym, w których ten przedsiębiorca wprowadził produkty będące napojami. Dodatkowo, ze względu na możliwość podpisania umowy przez jednostki handlu detalicznego i hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m² z co najmniej jednym podmiotem

reprezentującym, wprowadzono obowiązek dla podmiotów reprezentujących, zgodnie z którym podmioty te będą obowiązane ustalić między sobą warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez siebie systemu kaucyjnego. Warunki te powinna wskazywać umowa, którą podmioty reprezentujące będą obowiązane do przekazania ministrowi właściwemu do spraw klimatu. W przypadku gdy po zawarciu umowy przez podmioty reprezentujące zezwolenie na funkcjonowanie systemu kaucyjnego otrzyma kolejny podmiot, podmioty, które dotychczas prowadziły systemy kaucyjne, będą musiały porozumieć się z nowo powstałym podmiotem reprezentującym w analogiczny sposób, tj. przez zawarcie stosownej umowy. Takie umowy (również aneksy czy zmiany obowiązujących umów) także będą musiały być przekazywane do ministra właściwego do spraw klimatu.

Ponadto zgodnie z art. 21a ust. 5 projektowanej ustawy masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w danym roku, ustala się na podstawie, prowadzonej przez podmioty zbierające odpady opakowaniowe z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Należy przy tym zauważyć, że projekt zakłada także zmianę w zakresie sprawozdawczości dotyczącej odpadów komunalnych. W projekcie dodano przepisy wskazujące wprost, że podmiot reprezentujący jest obowiązany do sporządzenia rocznych sprawozdań o odpadach opakowaniowych zebranych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym. Sprawozdanie podmiot reprezentujący będzie obowiązany sporządzić i złożyć wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, związkowi międzygminnemu albo związkowi metropolitalnemu w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy oddzielnie dla każdej gminy, w której takie odpady zostały odebrane. Sprawozdanie obejmie m.in. informacje o masie odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego oraz masie tych odpadów przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu. Jednocześnie projekt zakłada zwolnienie odbierających odpady komunalne oraz Punkty Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych z obowiązku przekazywania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta sprawozdania, o którym mowa w art. 9na i art. 9nb ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w zakresie zebranych odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.

W związku z powyższym odpady zebrane w danej gminie z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, a następnie przekazane do recyklingu będą mogły zostać rozliczone w ramach sprawozdań gminnych.

Należy jednak pamiętać, że w projekcie wyodrębniono grupę wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. Mowa tu o przedsiębiorcach, którzy wykonują działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w butelkach szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra na napoje, będących napojami, dokonujących wyłącznie sprzedaży bezpośredniej, polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez tego samego wprowadzającego.

Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje będą zwolnieni z obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań w systemie kaucyjnym. Taki system sprzedaży opiera się na dostawach napojów w butelkach szklanych wielokrotnego użytku, które po opróżnieniu są odbierane przy kolejnej dostawie. Zwrócone opakowania są przekazywane bezpośrednio do zakładu produkcyjnego. Opierając się na danych z prowadzonej ewidencji, podmioty takie wskazują, że ich system pozwala na zapewnienie ponad 99% poziomu zbierania wprowadzanych przez nich opakowań szklanych rocznie. Niemniej jednak tacy wprowadzający będą mogli przystąpić do systemu kaucyjnego na zasadzie dobrowolności. Dodatkowo w przypadku nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje w butelkach szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra, prowadzący sprzedaż bezpośrednią konsumentom, będą obowiązani do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o opakowaniach, w których wprowadzili napoje do obrotu, w tym o ich masie, liczbie i pojemności. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje zostaną obowiązani także do osiągnięcia w 2025 r. oraz w latach następnych określonych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Będą to mogli jednak uczynić poza systemem kaucyjnym, np. w ramach zbiórki własnej.

Zaproponowane przepisy zobowiązują każdą jednostkę handlu detalicznego i hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której są oferowane użytkownikom produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, do zbierania pustych opakowań i odpadów

opakowaniowych powstałych z opakowań objętych systemem kaucyjnym oraz do zwrotu kaucji. Są to na tyle duże powierzchnie, że pozwolą one na magazynowanie zebranych opakowań bez uciążliwości. Mniejsze jednostki handlowe będą mogły zbierać te opakowania i odpady opakowaniowe, a zarazem zwracać kaucję na zasadzie dobrowolności. Wszystkie jednostki handlowe, oferujące produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, będą natomiast obowiązane do pobierania kaucji. Zasady pobierania i zwracania kaucji nie zostały doprecyzowane w projekcie ustawy. Wskazano jednak, że kaucja będzie stanowiła określoną kwotę pieniężną, która zostanie pobrana w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu, objętym systemem kaucyjnym i zwrócona w momencie zwrotu pustego opakowania lub odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym. Nie dopuszcza się zatem zwrotu kaucji w innej postaci, np. w formie bonu czy vouchera na realizację przyszłych zakupów w danym sklepie lub sieci sklepów. Należy zatem przyjąć, że jednostka handlowa będzie naliczała kaucję na paragonie, na którym będzie widniał zakupiony produkt w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, czyli w taki sposób, jak ma to miejsce obecnie przy nieuregulowanych prawnie systemach kaucyjnych. Z kolei kaucja będzie uiszczana przez użytkownika końcowego w momencie zapłaty za zakupy, tj. łącznie. Natomiast w przypadku zwrotu opakowań lub odpadów opakowaniowych jest możliwe kilka rozwiązań. Odbiór takich opakowań może następować w kasach obsługowych lub w specjalnie przygotowanych do tego miejscach na zasadzie zbiórki ręcznej. Nie jest też wykluczona zbiórka automatyczna, czyli z wykorzystaniem tzw. butelkomatów. W ramach systemów kaucyjnych jest możliwe także zastosowanie zbiórki mieszanej. Szczególnie w przypadku zbiórki zautomatyzowanej nie można jednoznacznie stwierdzić, na jakich zasadach będzie odbywało się zwracanie kaucji. Możliwe jest, że automat po zeskanowaniu kodów kreskowych lub innych, specyficznych w ramach danego systemu kaucyjnego (np. kodów QR), będzie wydawał bezpośrednio określoną kwotę, którą otrzyma użytkownik końcowy. Prawdopodobne jest także wydawanie przez automat specjalnego paragonu, na którym będzie widniała kwota, którą zwróci sprzedawca po jego okazaniu. Nie można jednak wykluczyć innych zasad pobierania i zwracania kaucji. Niemniej jednak te zostaną wskazane przez podmiot reprezentujący we wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.

Należy dodać, że w ramach systemu kaucyjnego przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego będzie zobowiązany do podpisania umowy z podmiotem reprezentującym. Jednostki handlu detalicznego i hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m² będą obowiązane do podpisania umowy z każdym podmiotem reprezentującym.

Jednakże to ten podmiot będzie musiał zgłosić się do danej jednostki. Z kolei mniejsze jednostki zostaną obowiązane do zawarcia umowy co najmniej z jednym podmiotem reprezentującym. Ustawa nie wprowadza obowiązków sprawozdawczych dla jednostek handlowych. Zobowiązuje jednak te jednostki oraz inne punkty uczestniczące w systemie kaucyjnym, w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, do prowadzenia ewidencji, obejmującej:

- 1) liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym;
- 2) liczbę zwróconych przez konsumentów opakowań i odpadów opakowaniowych;
- 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.

Z kolei przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym oraz uczestniczący w systemie kaucyjnym jedynie w zakresie pobierania kaucji zostanie obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym.

Dodatkowo przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym oraz uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji będzie obowiązany do umieszczenia, w widocznym miejscu, informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji.

Należy zaznaczyć, że przepisy projektowanej ustawy zezwalają na funkcjonowanie systemów depozytowych, utworzonych przed dniem wejścia w życie ustawy do dnia 1 stycznia 2025 r., czyli do dnia, od którego powinien zacząć funkcjonować system kaucyjny, o którym mowa w projektowanej ustawie. Wprowadzony przepis daje możliwość zbierania przez jednostki handlowe opakowań objętych systemem depozytowym przed dniem 1 stycznia 2025 r. na zasadach dotychczasowych, tzn. ze zwrotem uiszczzonego wcześniej depozytu. Jednocześnie takie działanie nie będzie możliwe po dniu 31 grudnia 2025 r. Taki okres powinien zapewnić z jednej strony możliwość odbioru butelek, które są jeszcze zdatne do użycia i nie stanowią odpadu, a z drugiej strony zmotywuje podmioty, które prowadzą takie systemy depozytowe, do przystępowania lub utworzenia systemu kaucyjnego zgodnego z projektowanymi przepisami. Dodatkowo należy wskazać, że butelki zebrane w takich systemach (*de facto* poza systemem

kaucyjnym) nie będą mogły zostać wliczone do poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów w zakresie systemu kaucyjnego został powierzony wojewódzkim inspektoratom ochrony środowiska. Należy przy tym wskazać, że kary pieniężne za nieprzestrzeganie przepisów art. 44 wskazanych w funkcjonującej obecnie ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wymierza także właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska. W związku z powyższym wydaje się, że nadzór ten nie będzie wiązał się z dodatkowymi obciążeniami finansowymi dla tego organu.

Utworzenie systemu kaucyjnego wspomogłoby osiągnięcie celu selektywnego zbierania oraz recyklingu odpadów opakowaniowych, powstałych z opakowań produktów będących napojami, wykonanych z tworzyw sztucznych, a także ułatwi wielokrotne użycie opakowań szklanych. W założeniu projektodawcy system kaucyjny stanie się bodźcem finansowym dla konsumentów, który spowoduje, że zamiast wyrzucać butelki po napojach objętych tym systemem, będą je oddawali do jednostek handlu detalicznego w celu odzyskania uiszczonej wcześniej kaucji.

System kaucyjny, oprócz umożliwienia realizacji obowiązków wynikających z dyrektywy SUP, ma być także elementem wsparcia systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w ramach którego przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach są obowiązani do zagospodarowania odpadów powstałych z wprowadzonych przez nich do obrotu opakowań.

Ponadto zakłada się uchylenie ust. 3 w art. 21 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W art. 21 ust. 3 zapisano, że do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzywa sztucznego zalicza się wyłącznie recykling, w wyniku którego otrzymuje się produkt wykonany z tworzywa sztucznego. Powyższy zapis ogranicza metody recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, za które można otrzymać dokument potwierdzający recykling (DPR), wyłącznie do metod mechanicznych. Natomiast od pewnego czasu, również w Polsce, branża inwestuje w rozwój technologii do chemicznego recyklingu odpadów z tworzyw sztucznych. Branża przy tym widzi duży potencjał w odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych w kontekście tej technologii, a także wskazuje, że wypełnienie części celów (np. z dyrektywy SUP) nie będzie możliwe, jeżeli nie zostanie dopuszczone stosowanie recyklingu chemicznego. Co warto zaznaczyć, przepis w art. 21 ust. 3 stanowił transpozycję dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, niemniej aktualnie w dyrektywie analogiczny przepis jest uchylony. W związku z powyższym

zmiana przyczyni się do rozwoju technologii recyklingu oraz nie będzie stała w sprzeczności z ww. dyrektywą.

W związku z wprowadzeniem nowych rozwiązań dotyczących funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania po napojach jest konieczne również odpowiednie dostosowanie zasad podatku VAT związanych z opodatkowaniem niezwróconych opakowań.

W projekcie proponuje się zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą o VAT”, w zakresie wprowadzenia przepisów regulujących opodatkowanie opakowań zwrotnych wielokrotnego użytku, objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w projekcie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw.

Stosowane na gruncie ustawy o VAT rozwiązania wskazują obecnie, że co do zasady elementem podstawy opodatkowania dostaw towarów są koszty opakowań, którymi są obciążani nabywcy towarów. Oznacza to, że zasadniczo wartość opakowań jest włączona do ceny sprzedawanego towaru, w ramach jego podstawy opodatkowania, a całość jest opodatkowana stawką właściwą dla sprzedawanego towaru (art. 29a ust. 10 ustawy o VAT).

Natomiast do podstawy opodatkowania nie wlicza się wartości opakowania, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towarów. W przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania zwrotnego (za pobraną kaucją) podstawę opodatkowania podwyższa się o wartość tego opakowania: w dniu następującym po dniu, w którym umowa przewidywała zwrot opakowania – jeżeli tego opakowania nie zwrócono w terminie określonym w umowie; 60. dnia od dnia wydania opakowania – jeżeli w umowie nie określono terminu zwrotu tego opakowania.

W związku z powyższym pobranie kaucji z tytułu sprzedaży towaru w opakowaniu zwrotnym i późniejszy jej zwrot przez sprzedawcę w określonych terminach, które zostały ustalone na podstawie prowadzonej dokumentacji przez podatnika, nie powoduje konsekwencji podatkowych na gruncie VAT.

Zasady opodatkowania podatkiem VAT opakowań zwrotnych są przewidziane w art. 92 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą VAT”. Państwa członkowskie, wprowadzając rozwiązania rozliczeń podatku

VAT od opakowań zwrotnych, muszą konstruować przepisy w sposób zgodny z przyjętymi zasadami dyrektywy VAT.

Dyrektywa VAT w art. 92 przewiduje, że w przypadku kosztów opakowań zwrotnych państwa członkowskie mogą przyjąć jeden z następujących środków:

- 1) wyłączyć te koszty z podstawy opodatkowania, podejmując niezbędne środki w celu skorygowania tej podstawy, jeżeli opakowania nie zostaną zwrócone;
- 2) włączyć te koszty do podstawy opodatkowania, podejmując niezbędne środki w celu skorygowania tej podstawy, jeżeli opakowania zostaną zwrócone.

Konstrukcja przepisu art. 92 dyrektywy VAT wskazuje, że państwa członkowskie dysponują elastycznością przy poszanowaniu zasad podatku VAT w zakresie:

- 1) ustalenia warunków wyłączenia (lit. a) albo włączenia (lit. b) kosztów opakowań zwrotnych z podstawy opodatkowania;
- 2) określenia niezbędnych środków w celu skorygowania podstawy opodatkowania w przypadku odpowiednio niezwrócenia (lit. a) albo zwrócenia tych opakowań.

Dyrektywa VAT przyznaje państwom członkowskim elastyczność w zakresie stworzenia rozwiązania uwzględniającego specyficzny charakter i realia gospodarcze związane z opakowaniami zwrotnymi, które:

- 1) z jednej strony będzie służyło zabezpieczeniu szczelności systemu, tj. uniknięciu braku opodatkowania konsumpcji, przez zapewnienie, że koszty tych opakowań zostaną uwzględnione w podstawie opodatkowania, np. w przypadku gdy podatnik zachowa kaucję w związku z brakiem zwrotu opakowań;
- 2) a z drugiej strony będzie proporcjonalne z punktu widzenia podatników, a więc nie będzie generowało nadmiernych kosztów i uciążliwości w związku ze stosowaniem tego rozwiązania.

Dodatkowo należy wskazać, że przepis art. 92 dyrektywy VAT dotyczy opakowań zwrotnych wielokrotnego użytku, natomiast nie ma zastosowania do opakowań zwracanych w ramach systemu kaucyjnego jako tzw. odpady opakowaniowe. Należy zatem rozgraniczyć wyraźnie zasady przewidziane w podatku VAT dla opakowań zwrotnych wielokrotnego użytku oraz jednorazowych.

Projekt ustawy w zakresie systemu kaucyjnego zmierza do uregulowania zasad funkcjonowania systemu kaucyjnego w Polsce na opakowania jednorazowego użytku oraz opakowania wielokrotnego użytku.

Istota systemu kaucyjnego w projekcie ustawy polega na możliwości dokonania zwrotu przez konsumenta opakowania objętego systemem kaucyjnym w dowolnym punkcie, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w ramach zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.

Projekt ustawy przewiduje możliwość zwrotu opakowania wielokrotnego użytku objętego systemem kaucyjnym bez konieczności okazywania paragonu zakupu lub innego dokumentu potwierdzającego sprzedaż. Zwrot opakowania wielokrotnego użytku objętego systemem kaucyjnym będzie oznaczał zatem, że punkt przyjmujący takie opakowania dokona zwrotu pobranej kaucji, weryfikując wyłącznie, czy opakowanie wielokrotnego użytku podlegało pod system kaucyjny.

Jednocześnie kaucja za opakowanie wielokrotnego użytku po napoju będzie pobierana wyłącznie na etapie dokonywania sprzedaży przez jednostkę handlową obowiązującą do zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym.

Projektowane zmiany wprowadzające system kaucyjny wiążą się z koniecznością odpowiedniego dostosowania zasad rozliczenia podatku VAT.

Projektowane rozwiązania w podatku VAT nie zmieniają zasad obowiązujących dla opakowań zwrotnych, które nie będą objęte systemem kaucyjnym lub w przypadku których podmioty wprowadzające takie opakowania do obrotu nie zdecydują się na przystąpienie do systemu kaucyjnego.

Proponowane zmiany w ustawie o VAT dotyczą tylko opakowań zwrotnych wielokrotnego użytku objętych systemem kaucyjnym. Przepisy te nie będą miały zastosowania wobec innych rodzajów opakowań – tzw. odpady opakowaniowe nie stanowią opakowań zwrotnych w rozumieniu art. 92 dyrektywy VAT.

Mając na uwadze powyższe rozwiązania przyjęte w zakresie systemu kaucyjnego, proponuje się wprowadzenie, w granicach przewidzianych we wskazanym art. 92 dyrektywy VAT, odpowiednich rozwiązań na gruncie podatku VAT.

W art. 2 pkt 49–51 ustawy o VAT proponuje się zdefiniowanie pojęcia: opakowania wielokrotnego użytku, wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadu opakowaniowego przez odpowiednie odesłanie do tych pojęć w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Przez pojęcie opakowania wielokrotnego użytku należy rozumieć opakowanie wielokrotnego użytku w rozumieniu poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi objęte systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy. Z definicji na potrzeby podatku VAT zostały wyłączone opakowania jednorazowe, które mogą być objęte zasadami systemu kaucyjnego np. puszki czy butelki z tworzywa sztucznego.

W przypadku pozostałych opakowań zwrotnych, które nie będą podlegały pod system kaucyjny, zastosowanie znajdą rozwiązania stosowane obecnie.

Przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje należy rozumieć podatników będących podmiotami w rozumieniu odpowiednio art. 8 pkt 21a oraz 21b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, którzy uczestniczą w systemie kaucyjnym zgodnie z tymi przepisami. Pojęcie wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje w zaproponowanej konstrukcji przepisów będzie odnosiło się wyłącznie do podatników dokonujących dostaw towarów w opakowaniach wielokrotnego użytku.

Zgodnie z brzmieniem definicji zawartej w projektowanym art. 8 pkt 21a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje.

Natomiast zgodnie z projektowanym art. 8 pkt 21b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje należy rozumieć przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku na napoje, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego wyłącznie sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez tego samego wprowadzającego oraz w takiej samej ilości jak opakowania, w których zostały dostarczone produkty.

Na potrzeby podatku VAT definicja wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje będzie obejmować łącznie przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje na podstawie art. 8 pkt 21a ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w rozumieniu art. 8 pkt 21b ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – uczestniczących w tym systemie. Nowe zasady wprowadzane w podatku VAT będą zatem stosowane przez obie kategorie podmiotów zdefiniowanych na potrzeby przepisów o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi uczestniczących w systemie kaucyjnym, wyłącznie dla opakowań wielokrotnego użytku.

Przez definicję odpadu opakowaniowego będzie należało rozumieć odpad opakowaniowy w rozumieniu art. 8 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, powstały z opakowania wielokrotnego użytku, zwracanego w ramach systemu kaucyjnego w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy.

Określenie tych definicji jest niezbędne w celu precyzyjnego interpretowania nowych norm prawnych dotyczących niezwróconych opakowań wielokrotnego użytku podlegających pod system kaucyjny, w zakresie prawidłowości rozliczenia podatku VAT.

Zmiana w art. 29a ust. 10 pkt 2 ma wyłącznie charakter legislacyjno-prawny i nie wpływa na merytoryczne stosowanie przepisów dotyczących ustalania podstawy opodatkowania przy dostawach towarów w opakowaniach zwrotnych. W związku z tym, że obowiązujące przepisy ust. 11 i 12 w art. 29a oraz projektowane ust. 11a i 12a–12b wskazują wprost na zasady postępowania w przypadku dostaw towarów w opakowaniach zwrotnych/wielokrotnego użytku utrzymywanie zastrzeżenia w przepisie, który w sposób generalny wskazuje na wliczanie wartości opakowania do podstawy opodatkowania, nie jest konieczne.

W dodawanym ust. 11a w art. 29a ustawy o VAT zostanie wprowadzona zasada, zgodnie z którą do podstawy opodatkowania nie wlicza się wartości opakowania, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w opakowaniu wielokrotnego użytku. Oznacza to, że w przypadku dostaw towarów w szklanych butelkach wielokrotnego użytku objętych systemem kaucyjnym wartość kaucji za to opakowanie nie będzie co do zasady wliczana do wartości podstawy opodatkowania. Jest to rozwiązanie analogiczne jak w przypadku innych opakowań zwrotnych, które nie będą objęte nowym systemem kaucyjnym, a od których jest pobierana kaucja zwrotna.

Zgodnie z projektowanym art. 29a ust. 12a ustawy o VAT, w przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania wielokrotnego użytku wprowadzający produkty w opakowaniach na

napoje podwyższa podstawę opodatkowania o wartość tego opakowania. Przez niezwrócenie opakowania wielokrotnego użytku rozumie się również zwrot odpadu opakowaniowego.

Zgodnie natomiast z proponowanym ust. 12b, w przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania wielokrotnego użytku wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będzie określał wysokość zmiany podstawy opodatkowania na ostatni dzień roku przez określenie różnicy między liczbą wprowadzonych a liczbą zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku. Jeżeli liczba zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku będzie większa od liczby opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje uwzględni tę różnicę przy ustaleniu wartości zmiany podstawy opodatkowania w kolejnym roku.

W związku z nowymi zasadami systemu kaucyjnego rozwiązania proponowane w podatku VAT obligują do rozliczenia podatku VAT za niezwrócone opakowanie wielokrotnego użytku jedynie podmioty wprowadzające produkty w opakowaniach na napoje do obrotu. Mając na uwadze, że zwrot kaucji za pobrane opakowanie wielokrotnego użytku objęte systemem kaucyjnym nie będzie obciążony obowiązkiem okazania dokumentu potwierdzającego zakup, nie jest możliwe rozliczenie podatku VAT przez podmiot, który pobrał kaucję za opakowanie zwrotne od konsumenta. Stąd dodawany ust. 11a w art. 29a całościowo wskazuje na krąg podatników, którzy dokonują dostawy towarów w opakowaniach wielokrotnego użytku, natomiast ust. 12a–12b w art. 29a wskazują wyłącznie na podmiot obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o wartość niezwróconych opakowań, tj. wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje.

Jednocześnie przyjmuje się, że nałożenie obowiązku rozliczenia podatku należnego od niezwróconych opakowań wielokrotnego użytku na podmioty wprowadzające produkty w opakowaniach na napoje do obrotu nie wpływa na zasady neutralności podatku VAT oraz stanowi rozwiązanie proporcjonalne w zakresie nakładanych na podatników obowiązków. Uwzględniając, że opodatkowaniu podatkiem VAT powinna podlegać wartość opakowań, które nie zostały zwrócone, należy wskazać, że proponowane rozwiązanie w pełni realizuje tę zasadę.

Zgodnie z projektowanymi przepisami obowiązany do utrzymania systemu kaucyjnego pozostają podmioty wprowadzające produkty w opakowaniach na napoje do obrotu. Jednym z elementów tego finansowania pozostaje również wartość niezwróconych konsumentom kaucji. Mimo że środki z niezwróconych kaucji trafiają bezpośrednio do podmiotu reprezentującego, którego obowiązkiem jest prowadzenie systemu kaucyjnego, należy uznać, że wartość tych

środków jest faktycznie jednym z elementów utrzymania tego systemu ponoszonym przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje. Brak fizycznego otrzymania środków z niezwróconych kaucji przez te podmioty nie powoduje naruszenia zasady neutralności VAT.

Na gruncie przepisów ustawy o VAT zwrot kaucji dotyczy wyłącznie zwrotu opakowania, które może służyć do powtórnego użytku (napełnienia). W sytuacji gdy przedmiotem zwrotu będzie odpad opakowaniowy powstały z opakowania wielokrotnego użytku, zasady związane z wyłączeniem z opodatkowania VAT opakowania wielokrotnego użytku nie mogą być stosowane (zasadniczo nie następuje zwrot opakowania). W sytuacji dokonania zwrotu (przez konsumenta) uszkodzonego opakowania wielokrotnego użytku, które nie nadaje się do powtórnego wykorzystania przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napój do obrotu, uznaje się, że dokonano zwrotu odpadu opakowaniowego i w związku z tym faktycznie nie doszło do zwrotu opakowania. Odpad opakowaniowy staje się własnością podmiotu reprezentującego i faktycznie nie następuje jego zwrot do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje.

Przepis art. 29a ust. 12b ustawy o VAT wprowadza istotną zmianę wobec obecnie przyjętych zasad rozliczenia podatku VAT z tytułu opodatkowania niezwróconych opakowań. Podmioty wprowadzające do obrotu produkty w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku w ramach systemu kaucyjnego opodatkują wartość kaucji za niezwrócone opakowania na ostatni dzień roku przez określenie różnicy między liczbą wprowadzonych do obrotu a liczbą zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku. Rozliczenie będzie się odbywać w deklaracji za ostatni okres rozliczeniowy każdego roku, tj. składanej do 25. stycznia kolejnego roku.

Jednocześnie mogą wystąpić również sytuacje, gdzie ilość produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku wprowadzonych do obrotu w danym roku będzie mniejsza od ilości opakowań, które zostaną zwrócone. Jeżeli na koniec danego roku (tj. na dzień 31 grudnia) w prowadzonej przez podatnika ewidencji wystąpi taka nadwyżka, to konieczność zwiększenia podstawy opodatkowania nie wystąpi. Wartość wynikająca z nadwyżki będzie natomiast mogła być wykorzystana w kolejnym roku – pomniejszy ewentualną różnicę między opakowaniami wprowadzonymi i zwróconymi w tym kolejnym roku. Należy przy tym uwzględnić, że część opakowań będzie ulegać zniszczeniu i nie zawsze opakowania te będą zwracane, jednak sytuacje takie powinny występować sporadycznie.

Rozliczenie będzie dokonane w oparciu o prowadzoną elektroniczną ewidencję, do której prowadzenia podmiot wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będzie zobligowany na podstawie proponowanego art. 109 ust. 11a ustawy o VAT. Zgodnie z

proponowanym przepisem w prowadzonej elektronicznej ewidencji zostaną ujęte dane niezbędne do określenia wysokości zmiany podstawy opodatkowania, w tym o opakowaniach wielokrotnego użytku wprowadzonych do obrotu, z podziałem na rodzaje opakowań, w tym o ich liczbie i wartości opakowań, od których pobrano kaucję w danym roku, oraz zwróconych opakowaniach wielokrotnego użytku, z podziałem na rodzaje opakowań, o ich liczbie i wartości opakowań, od których zwrócono kaucję w danym roku.

Zakres danych wymaganych w prowadzonej ewidencji uwzględnia zróżnicowanie opakowań wielokrotnego użytku, w których będą dostarczane towary. Możliwość ustalenia różnych wartości kaucji uzależnionych od rodzaju opakowania wielokrotnego użytku powoduje konieczność wyszczególniania w prowadzonej ewidencji danych umożliwiających określenie podstawy opodatkowania dla konkretnych rodzajów niezwróconych opakowań wielokrotnego użytku.

W ewidencji będą uwzględniane również dane o zwróconych odpadach opakowaniowych powstałych z opakowań wielokrotnego użytku, zwróconych w ramach tego systemu, z podziałem na rodzaje odpadów opakowaniowych, o ich liczbie i kwotach należności zwróconych z tytułu zwrotu odpadów opakowaniowych w danym roku. W związku z tym, że opakowania zwrócone jako odpady opakowaniowe nie będą wpływać na zmniejszenie podstawy opodatkowania, jest konieczne również uwzględnienie informacji na temat tych odpadów opakowaniowych po opakowaniach wielokrotnego użytku w prowadzonej ewidencji.

Elektroniczna ewidencja prowadzona na potrzeby rozliczenia podatku VAT powinna uwzględniać wszystkie informacje istotne dla ustalenia wartości opakowań (kaucji) do opodatkowania, wynikającej z różnicy między opakowaniami wprowadzonymi do obrotu a opakowaniami, które zostały zwrócone.

Podatnik wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje do obrotu będzie uzyskiwał informacje niezbędne do uwzględnienia w elektronicznej ewidencji na potrzeby podatku VAT przez uczestnictwo w systemie kaucyjnym. Z jednej strony wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje ma obowiązek przekazywania informacji do podmiotu reprezentującego (obsługującego system kaucyjny) o ilości wprowadzanych opakowań do obrotu (w odpowiednim podziale na rodzaje opakowań), natomiast z drugiej strony podmiot reprezentujący zwraca do niego opakowania wielokrotnego użytku do ponownego wykorzystania. Zwrócone opakowania będą wcześniej zbierane w jednostkach handlowych obowiązanych do uczestnictwa w systemie kaucyjnym przez podmiot reprezentujący, który

w okresach miesięcznych będzie dokonywał rozliczenia z tymi podmiotami na podstawie prowadzonych przez nie ewidencji.

Ilość zwróconych opakowań wielokrotnego użytku objętych systemem kaucyjnym będzie stanowić jeden z elementów wzajemnego rozliczenia między podmiotem wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje a podmiotem reprezentującym. Suma wskazanych informacji ujęta w dodatkowej elektronicznej ewidencji prowadzonej na potrzeby podatku VAT umożliwi właściwe rozliczenie kwot należnego podatku VAT za niezwrócone opakowania.

Dodatkowo opakowania wielokrotnego użytku będą musiały posiadać odpowiednie oznaczenia umożliwiające ustalenie zarówno podmiotu wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje, jak i wartości kaucji od każdego opakowania. Brak możliwości identyfikacji podmiotu wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku w momencie zwrotu takiego opakowania oznaczałby dla podatku VAT brak możliwości uznania, że w tym przypadku opakowanie zostało zwrócone – nie można przyporządkować zwrotu do konkretnego podatnika VAT.

W związku z tym wprowadzane zasady systemu kaucyjnego umożliwiają w połączeniu z dodatkową elektroniczną ewidencją wprowadzoną na potrzeby rozliczenia VAT, w sposób transparentny, ustalić wartości opakowań, które nie zostały zwrócone w przyjętym dla rozliczenia okresie.

Wartość opodatkowania na podstawie prowadzonej elektronicznej ewidencji będzie ustalana w okresie rocznym – ostatniego dnia roku.

Ponadto, zgodnie z proponowanym art. 109 ust. 11ib ustawy o VAT, ewidencja prowadzona w formie elektronicznej będzie musiała być udostępniona przez podatnika drogą elektroniczną, na każde żądanie organu podatkowego.

W myśl projektowanego art. 109 ust. 11ic ustawy o VAT ewidencję trzeba będzie przechowywać przez okres 5 lat od zakończenia roku, w rozliczeniu za który wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje określił wysokość zmiany podstawy opodatkowania wynikającą z różnicy między liczbą wprowadzonych do obrotu a liczbą zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku. Okres przechowywania ewidencji zapewni organom skarbowym odpowiedni czas na zweryfikowanie rozliczeń dokonanych przez podatników.

W projekcie zaproponowano także uchylenie ust. 2 i 3 w art. 72 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach. Proponowana zmiana ma na celu uporządkowanie

przepisów związanych z przygotowywaniem raportu o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami. Aktualnie Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie art. 72 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach jest obowiązany do sporządzania i przedkładania ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 15 maja roku następującego po roku, którego dotyczy, rocznego raportu o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami. Obowiązek sporządzania raportu został nałożony na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przed uruchomieniem BDO. Raporty przygotowywano wówczas na podstawie danych ze sprawozdań o bateriach i akumulatorach oraz zużytych bateriach i akumulatorach, przekazywanych zgodnie z art. 121 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach przez marszałków województw Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska do czasu utworzenia bazy danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 i art. 69 ust. 2 tej ustawy (obecnie art. 23 ust. 1 pkt 1 i art. 69 ust. 2 są uchylone). Raport był sporządzany w celu przekazania informacji ministrowi właściwemu do spraw środowiska na potrzeby sporządzenia raportu do Komisji Europejskiej. Aktualnie sprawozdania są składane przez obowiązane podmioty marszałkowi województwa za pomocą BDO. Obecnie minister właściwy do spraw klimatu ma możliwość wygenerowania danych dotyczących funkcjonowania gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami z BDO, w związku z czym sporządzanie ww. raportów przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jest bezzasadne. Art. 72 ust. 3 stanowi delegację ustawową ministra właściwego do spraw klimatu, który określa, w drodze rozporządzenia, zakres i wzór raportu, o którym mowa w ust. 2, kierując się koniecznością określenia danych w celu dokonania oceny funkcjonowania systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami. W związku z proponowaną zmianą polegającą na uchyleniu obowiązku raportowania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przepis ten jest niepotrzebny. Proponowana zmiana polegająca na uchyleniu art. 72 ust. 2 i 3 ma charakter porządkowy.

Zaproponowano także uchylenie art. 88 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Proponowana zmiana ma na celu uporządkowanie przepisów związanych z przygotowywaniem raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem. Zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym jest zobowiązany do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu

do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem w poprzednim roku kalendarzowym. Należy wskazać, że obowiązek sporządzania ww. raportu został nałożony na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jeszcze przed uruchomieniem BDO. Raporty przygotowywano wówczas na podstawie danych pozyskanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska od przedsiębiorców na papierowych wersjach sprawozdań w celu przekazania informacji ministrowi właściwemu do spraw środowiska na potrzeby sporządzenia raportu do Komisji Europejskiej. Aktualnie sprawozdania są składane przez obowiązane podmioty marszałkowi województwa za pomocą BDO. Obecnie minister właściwy do spraw klimatu ma możliwość wygenerowania danych dotyczących funkcjonowania systemu gospodarki zużyтым sprzętem, w związku z czym sporządzanie ww. raportów przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jest bezzasadne. Natomiast art. 88 ust. 2 stanowi delegację ustawową ministra właściwego do spraw klimatu, który określa, w drodze rozporządzenia, zakres i wzór rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem, kierując się potrzebą oceny funkcjonowania systemu gospodarki zużyтым sprzętem. W związku z proponowaną zmianą polegającą na uchyleniu obowiązku raportowania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przepis ten jest niepotrzebny. Proponowana zmiana polegająca na uchyleniu art. 88 ma charakter porządkowy.

Projekt ustawy zakłada też wprowadzenie zmian w art. 73 ust. 2 pkt 5 lit. a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz zmiany w art. 72 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Proponowana zmiana ma na celu uporządkowanie w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach spraw związanych ze sprawozdawczością w zakresie zużytego sprzętu. Zmianę tę należy odzwierciedlić również w art. 72 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – obecnie art. 72 ust. 2 stanowi, że wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu. Zmiany wynikają z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie wyboru metody oraz sposobu liczenia poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. U. poz. 2704) i polegają na wskazaniu, że poziom zbierania oraz wysokość opłaty produktowej podaje się dla grupy 4 w podziale na panele fotowoltaiczne oraz pozostały sprzęt z tej grupy.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, pod nr UC98.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i podlega notyfikacji technicznej Komisji Europejskiej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z projektem ustawy wejdzie ona w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia. Należy dodać, że mimo wejścia w życie ustawy w trakcie trwania danego roku projektowane przepisy nie spowodują obciążenia dla przedsiębiorców objętych systemem kaucyjnym. Podkreślenia wymaga, że w przypadku wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje obowiązek osiągnięcia określonych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych nastąpi od 2025 r. Z kolei przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego i hurtowego, zarówno te obowiązane do uczestniczenia w systemie kaucyjnym, jak i wyrażające chęć dobrowolnego przystąpienia do systemu kaucyjnego, będą miały stosunkowo więcej czasu na ewentualne dostosowanie swoich jednostek w zakresie miejsca magazynowego, ewentualne negocjacje z podmiotem reprezentującym czy podpisanie umowy. Dodatkowo im szybciej projektowana ustawa wejdzie w życie, tym więcej czasu na opracowanie strategii uruchomienia systemu kaucyjnego, uzyskanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego oraz ewentualne inwestycje będzie miał podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Ponadto przedstawiciele branż docelowo uczestniczących oraz tworzących system kaucyjny zwracają uwagę na konieczność uchwalenia projektu ustawy w terminie co najmniej 18 miesięcy przed dniem 1 stycznia 2025 r., ze względu na czas dostosowania tych przedsiębiorców do systemu kaucyjnego.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Ozdoba – Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Robert Chciuk – Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami, e-mail: robert.chciuk@klimat.gov.pl, tel. +48 22 36 92 262, Koordynator: Tomasz Zaliwski – starszy specjalista, Departament Gospodarki Odpadami, e-mail: tomasz.zaliwski@klimat.gov.pl tel.: +48 22 36 92 840 Michał Ambroziewicz – starszy specjalista, Departament Gospodarki Odpadami, e-mail: michal.ambroziewicz@klimat.gov.pl tel.: +48 22 36 92 411</p>	<p>Data sporządzenia 24 kwietnia 2023 r.</p> <p>Źródło art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC98</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 12 czerwca 2019 r. została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, zwana dalej „dyrektywą SUP”.

W art. 9 dyrektywy SUP jest zawarty obowiązek zapewnienia selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów wraz z ich zakrętkami i wieczkami na poziomie 77% w 2025 r. oraz 90% w 2029 r.

Dodatkowo w Polsce część opakowań szklanych (głównie butelki po piwie) jest objęta systemem kaucyjnym, który nie jest uregulowany prawnie i został stworzony przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje na zasadzie dobrowolności. Należy jednak zauważyć, że zwrot takiego opakowania przez konsumentów bywa utrudniony. Nie wszystkie sklepy przyjmują takie opakowania, a klienci są niejednokrotnie zdezorientowani, efektem czego jest najczęściej to, że butelka, która mogłaby zostać zwrócona, trafia do pojemnika na odpady. Dodatkowo należy zauważyć, że podczas wrzucania butelek szklanych do kontenera zbiorczego ulegają one zniszczeniu, przez co nie nadają się do powtórnego użycia. Ponadto systemem kaucyjnym zostaną objęte opakowania szklane po wszystkich napojach o pojemności do półtora litra, a nie, jak ma to miejsce obecnie, tylko po piwie. W celu zapewnienia efektywności jest istotne, aby system objął szeroką grupę danego rodzaju opakowań. Należy zauważyć, że opakowania szklane na napoje rzadko przekraczają pojemność półtora litra. Dlatego w ocenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska systemem kaucyjnym powinny zostać objęte butelki szklane wielokrotnego użytku na napoje o pojemności do półtora litra. Jest to pojemność, która pozwoli objąć systemem kaucyjnym większość wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje w tego rodzaju opakowaniach. Dodatkowo należy pamiętać, że puszki metalowe stanowią około 30% opakowań napojowych na rynku polskim. Objęcie tego rodzaju opakowań systemem kaucyjnym spowoduje nie tylko wzrost osiąganych poziomów zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych z metalu, ale także wpłynie korzystnie ekonomicznie na wprowadzany system kaucyjny oraz zwiększy wygodę dla konsumentów. Dzięki włączeniu puszek metalowych do systemu kaucyjnego zebrane, a następnie poddane recyklingowi będą odpady powstające z tych opakowań, które dziś najczęściej zaśmiecają tereny publiczne. Ponadto włączenie do systemu kaucyjnego zarówno puszek aluminiowych, jak i stalowych nie będzie powodowało dezorientacji konsumentów, czy opakowanie danego produktu jest objęte systemem kaucyjnym czy nie, a tym samym czy będzie obowiązany do uiszczenia lub odebrania kaucji. Dodatkowo pozwoli to swobodnie przechodzić producentom między tymi dwoma metalami w przypadku trudności z dostępnością surowca czy wzrostami cen na dany stop.

W projekcie rozwiązuje się problem polegający na braku w obecnym systemie prawnym mechanizmu służącego do osiągnięcia wysokich poziomów selektywnego zbierania jednorazowych butelek z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, o których mowa w art. 9 dyrektywy SUP. Zgodnie z art. 9 ust. 1 trzeciej akapit lit. a ww. dyrektywy takim mechanizmem może być system kaucyjny. Ponadto zostanie rozwiązany problem zaśmiecania przestrzeni publicznej niektórymi rodzajami odpadów opakowaniowych oraz zostaną stworzone jasne ramy funkcjonowania systemów kaucyjnych, co wyeliminuje dezorientację użytkowników oraz poprawi ich wygodę.

Systemem kaucyjnym zostaną objęte opakowania z tworzyw sztucznych po napojach o pojemności do trzech litrów, opakowania szklane wielokrotnego użytku po napojach o pojemności do półtora litra oraz puszki metalowe o pojemności do jednego litra.

Nie jest natomiast możliwe podanie dokładnych danych dotyczących ilości wytwarzanych odpadów w postaci opakowań po napojach z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, opakowań szklanych po napojach o pojemności do półtora

litra oraz puszek metalowych o pojemności do jednego litra. Niemniej jednak według danych za 2018 r. na rynek wprowadzono: 1 192 tys. Mg opakowań szklanych, z czego 738 tys. Mg (blisko 62%) poddano recyklingowi, 985 tys. Mg opakowań z tworzyw sztucznych, z czego 346 tys. Mg poddano recyklingowi (około 35%), blisko 92 tys. Mg opakowań z aluminium, z czego 48 tys. Mg poddano recyklingowi (52,5%) i niemal 154 tys. Mg opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, z czego 137 tys. Mg poddano recyklingowi (89,1%).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu zapewnienia wysokich poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z jednorazowych butelek z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, o których mowa w art. 9 dyrektywy SUP (77% w 2025 r. oraz 90% w 2029 r.), rekomenduje się wprowadzenie systemu kaucyjnego. W projekcie ustawy zostaną określone wymagania dotyczące utworzenia i prowadzenia przez przedsiębiorców systemu kaucyjnego, który będzie wspomagać selektywne zbieranie opakowań.

Poza przepisami wdrażającymi art. 9 dyrektywy SUP w projekcie ustawy zaproponowano także utworzenie systemu kaucyjnego dla opakowań szklanych na napoje wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra oraz puszek metalowych o pojemności do jednego litra. Obecnie funkcjonują systemy kauczjne obejmujące opakowania szklane, głównie wielokrotnego użytku, tworzone m.in. przez browary. System kauczjny oprócz umożliwienia realizacji obowiązków wynikających z dyrektywy SUP ma także być elementem wsparcia systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz elementem gospodarki o obiegu zamkniętym.

Przez system kauczjny należy rozumieć system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje będących napojami pobierana jest opłata, która jest zwracana w momencie zwrotu opakowań albo odpadów opakowaniowych bez konieczności okazania paragonu potwierdzającego wcześniejsze uiszczenie kaucji. Nieodebrana kaucja zostanie przeznaczona na finansowanie systemu kauczjnego. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, w ramach systemu kauczjnego, będą obowiązani do sfinansowania co najmniej:

- 1) selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych;
- 2) odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kauczjnym;
- 3) transportu opakowań do wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;
- 4) prowadzenia ewidencji i sporządzania sprawozdań;
- 5) rozliczania kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kauczjnym, w szczególności finansowania wypłat kaucji dla użytkowników końcowych;
- 6) finansowania kosztów zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kauczjnym.

Wyżej wymienione działania zapewni podmiot odpowiedzialny za zarządzanie systemem, zwany dalej „podmiotem reprezentującym”, który będzie prowadził system kauczjny. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczący w systemie kauczjnym będą jednak refundować koszty powstałe w związku z tymi działaniami, zgodnie z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

W projekcie ustawy zostaną określone warunki, jakie muszą spełniać systemy kauczjne. Będzie to m.in. powszechność systemu, niedyskryminujący charakter oraz brak obowiązku posiadania paragonu w celu odzyskania uiszczonej wcześniej kaucji.

System kauczjny będą tworzyć wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje objętych systemem kauczjnym. Wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje będzie reprezentował podmiot reprezentujący. Wybór tego podmiotu będzie należał do wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje, którzy będą tworzyć system. System kauczjny będzie mógł zostać uruchomiony po uzyskaniu zezwolenia na jego funkcjonowanie wydanego przez ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze decyzji. Natomiast wnioski o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kauczjnego podmiot reprezentujący jest obowiązany złożyć minimum 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu. Ze względu na konieczność osiągnięcia przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje od 2025 r. poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kauczjnego w praktyce będzie to oznaczało konieczność złożenia wniosku przez podmiot reprezentujący do końca czerwca 2024 r. W przypadku uzyskania zezwolenia na prowadzenie systemu kauczjnego w terminie późniejszym istnieje ryzyko, że w danym roku w ramach tego systemu nie zostanie zebrana selektywnie odpowiednia ilość odpadów, a przedsiębiorcy wprowadzający będą obowiązani do obliczenia i wniesienia opłaty produktowej ze względu na nieosiągnięcie ww. poziomów selektywnego zbierania. Należy dodatkowo wyjaśnić, że wnioski o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kauczjnego nie będą przesyłane za pomocą Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO). Niemniej jednak forma nie została określona – może to być zarówno forma papierowa, jak i elektroniczna w przypadku podpisu kwalifikowanego.

Należy jednak pamiętać, że projektowane przepisy w przypadku nieosiągnięcia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje będących w systemie kaucyjnym zakładają konieczność wniesienia opłaty produktowej przez tych wprowadzających oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny w wysokości 50% każdy. Mechanizm ten ma na celu motywację podmiotu reprezentującego do podejmowania działań zmierzających do uzyskiwania wysokich poziomów selektywnej zbiórki opakowań objętych systemem kaucyjnym. Dodatkowo do obliczenia oraz wniesienia opłaty produktowej będą obowiązani wszyscy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, którzy nie przystąpią do takiego systemu, ponieważ wspomniane poziomy będzie można uzyskać jedynie w ramach systemu. Butelki po napojach objętych systemem kaucyjnym, które zostaną zebrane poza tym systemem w ramach systemu gminnego, nie będą wliczane do uzyskiwanych poziomów selektywnego zbierania. Jest to mechanizm, który ma na celu zachęcanie przedsiębiorców do utworzenia systemu kaucyjnego. Opłata produktowa ma zatem niejako charakter sankcyjny.

Projekt wprowadza także przepisy, które określają warunki zaliczania masy opakowań i odpadów opakowaniowych do zebranych tych opakowań i odpadów opakowaniowych selektywnie. Przepisy zostały stworzone w oparciu o decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/1752 z dnia 1 października 2021 r. ustanawiającą zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 (Dz. Urz. UE L 349 z 04.10.2021, str. 19) w odniesieniu do obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących selektywnej zbiórki odpadów będących jednorazowymi butelkami na napoje z tworzyw sztucznych. Zgodnie z przepisami do masy odpadów powstałych z opakowań w postaci butelek z tworzyw sztucznych o pojemności do 3l zalicza się także masę ich zakrętek i wieczek. Masa opakowań i odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego nie obejmuje natomiast jakichkolwiek pozostałości, także masy innych materiałów i substancji obecnych wewnątrz oraz na zewnątrz opakowania lub odpadu opakowaniowego. Do masy tych opakowań i odpadów opakowaniowych można z kolei zaliczyć masę etykiet i klejów, ale tylko wtedy, gdy została ona uwzględniona również w masie opakowań wprowadzonych do obrotu.

Dodatkowo w celu zabezpieczenia interesów wprowadzających, którzy przystąpią do systemu kaucyjnego, w projekcie wskazano warunki, jakie powinien spełniać podmiot reprezentujący. Powinien wykonywać działalność w formie spółki akcyjnej mającej siedzibę na terytorium kraju, a akcjonariuszami powinni być wyłącznie wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. Dodatkowo podmiot reprezentujący jest obowiązany do przeznaczania uzyskanych dochodów na cele statutowe. *De facto* będzie to podmiot, który będzie prowadził działalność w formie *not for profit*. Należy zauważyć także, że podmiot reprezentujący będzie obowiązany do posiadania kapitału zakładowego w wysokości 5 mln zł i utrzymywania kapitału własnego w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego albo posiadać określoną gwarancję ubezpieczeniową.

Projektowane przepisy pozostawiają dużą swobodę przedsiębiorcom w tworzeniu systemu kaucyjnego, nie narzucając im przy tym zasad dotyczących przepływów finansowych. Projektowane przepisy nie określają także sposobu zorganizowania systemu zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Zatem to w gestii przedsiębiorców tworzących system pozostanie wybór najlepszych i najmniej kosztownych rozwiązań gwarantujących uzyskanie celu w zakresie zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Nie jest więc możliwe określenie kosztów funkcjonowania systemu, które zależą od modelu przyjętego przez przedsiębiorców.

Przepisy projektowanej ustawy określą maksymalną wysokość kaucji, a docelowa jej wysokość dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie wskazana w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Zatem wysokość kaucji dla danego rodzaju opakowania objętego systemem kaucyjnym niezależnie od tego, w którym systemie kaucyjnym będzie uczestniczył dany wprowadzający, w przypadku występowania dwóch lub więcej systemów kaucyjnych, będzie taka sama. Takie działanie ma na celu wykluczenie dezorientacji konsumentów, w szczególności w przypadku jednoczesnego funkcjonowania kilku systemów kaucyjnych w kraju.

Podmiot reprezentujący wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczących w systemie, będzie składał za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO coroczne sprawozdanie w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego. Będzie ono zawierało m.in. informacje o:

- 1) wysokości środków przeznaczonych na funkcjonowanie systemu kaucyjnego;
- 2) wysokości pobranej, zwróconej oraz nieodebranej kaucji;
- 3) masie opakowań i odpadów opakowaniowych zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego.

Dodatkowo wprowadzający, którzy nie będą uczestniczyć w systemie kaucyjnym, będą obowiązani, w ramach sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami, do przekazywania, za pośrednictwem systemu BDO, informacji o masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań objętych systemem kaucyjnym. Takie samo sprawozdanie, w imieniu każdego wprowadzającego uczestniczącego w ramach systemu kaucyjnego, będzie składał podmiot reprezentujący.

Zatem sprawozdawczość wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje będzie mieściła się w ramach już istniejącego obowiązku administracyjnego. Natomiast zadania wynikające z projektu związane z BDO są realizowane na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.). Należy dodać, że art. 251 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wskazuje kwoty przewidziane m.in. na rozbudowę systemu BDO. Mając na uwadze powyższe, wskazanie kosztów w tym zakresie nie jest potrzebne.

Projekt reguluje także przepisy w zakresie własności odpadów i opakowań zebranych w ramach systemu kaucyjnego. Prawo własności odpadów powstałych z opakowań objętych systemem kaucyjnym przysługuje podmiotowi reprezentującemu. Natomiast wprowadzającemu produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzającemu bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczącemu w danym systemie kaucyjnym, przysługuje prawo własności opakowań szklanych objętych systemem kaucyjnym zebranych w tym systemie kaucyjnym, w których ten przedsiębiorca wprowadził produkty będące napojami. Dodatkowo ze względu na możliwość podpisania umowy przez jednostki handlu detalicznego i hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m² z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym wprowadzono obowiązek dla podmiotów reprezentujących, zgodnie z którym podmioty te będą obowiązane ustalić między sobą warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez siebie systemu kaucyjnego. Warunki te powinna wskazywać umowa, którą podmioty reprezentujące będą obowiązane do przekazania ministrowi właściwemu do spraw klimatu. W przypadku gdy po zawarciu umowy przez podmioty reprezentujące zezwolenie na funkcjonowanie systemu kaucyjnego otrzyma kolejny podmiot, podmioty, które dotychczas prowadziły systemy kaucyjne, będą musiały porozumieć się z nowo powstałym podmiotem reprezentującym w analogiczny sposób, tj. przez zawarcie stosownej umowy. Takie umowy (również aneksy czy zmiany obowiązujących umów) także będą musiały być przekazywane do ministra właściwego do spraw klimatu.

Należy jednak pamiętać, że w projekcie wyodrębniono grupę wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. Mowa tu o przedsiębiorcach, którzy wykonują działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w butelkach szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra na napoje, będących napojami, dokonujących wyłącznie sprzedaży bezpośredniej. Sprzedaż ta polega na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju.

Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje będą zwolnieni z obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań w systemie kaucyjnym. Taki system sprzedaży opiera się na dostawach napojów w butelkach szklanych wielokrotnego użytku, które po opróżnieniu są odbierane przy kolejnej dostawie. Zwrócone opakowania są przekazywane bezpośrednio do zakładu produkcyjnego. Opierając się na danych z prowadzonej ewidencji, podmioty takie wskazują, że ich system pozwala na zapewnienie ponad 99% poziomu zbierania wprowadzanych przez nich opakowań szklanych rocznie. Niemniej jednak tacy wprowadzający będą mogli przystąpić do systemu kaucyjnego na zasadzie dobrowolności. Dodatkowo w przypadku nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego wprowadzający napoje w butelkach szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra, prowadzący sprzedaż bezpośrednią konsumentom, będą obowiązani do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o opakowaniach, w których wprowadzili napoje do obrotu, w tym o ich masie, liczbie i pojemności. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje zostaną obowiązani także do osiągnięcia w 2025 r. oraz w latach następnych określonych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Będą to mogli jednak uczynić poza systemem kaucyjnym, np. w ramach zbiórki własnej.

Zaproponowane przepisy zobowiązują każdą jednostkę handlu detalicznego i hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której są oferowane użytkownikom produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, do zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań objętych systemem kaucyjnym oraz do zwrotu kaucji. Są to na tyle duże powierzchnie, że pozwolą one na magazynowanie zebranych opakowań bez uciążliwości. Mniejsze jednostki handlowe mogą zbierać te opakowania i zarazem zwracać kaucję na zasadzie dobrowolności. Wszystkie jednostki handlowe oferujące produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym będą natomiast obowiązane do pobierania kaucji. Należy dodać, że w ramach systemu kaucyjnego przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego będzie obowiązany do podpisania umowy z podmiotem reprezentującym. Jednostki handlu detalicznego i hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m² będą obowiązane do podpisania umowy z każdym podmiotem reprezentującym. Jednakże to ten podmiot będzie musiał zgłosić się do danej jednostki. Z kolei mniejsze jednostki zostaną zobowiązane do zawarcia umowy co najmniej z jednym podmiotem reprezentującym. Projekt ustawy nie wprowadza obowiązków sprawozdawczych dla jednostek handlowych. Zobowiązuje jednak te jednostki oraz inne punkty zbierające opakowania i odpady opakowaniowe uczestniczące w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych do prowadzenia ewidencji obejmującej:

- 1) liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym;
- 2) liczbę zwróconych przez konsumentów opakowań i odpadów opakowaniowych;
- 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.

Z kolei przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym jedynie w zakresie pobierania kaucji zostanie obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej liczbę nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.

Dodatkowo przedsiębiorcy prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji jest

obowiązany do umieszczenia, w widocznym miejscu, informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji.

Podmiot reprezentujący jest obowiązany do rozliczania kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, w szczególności do finansowania wypłat kaucji dla użytkowników. Rozliczenie to musi nastąpić w co najmniej miesięcznym okresie. Dodatkowo podmiot reprezentujący jest obowiązany do sfinansowania kosztów zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu oraz inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym.

Należy wskazać, że podmiotem odpowiedzialnym za kontrolę jednostek handlu detalicznego i hurtowego, zgodnie z projektem ustawy, będą właściwi inspektorzy ochrony środowiska. Tryb prowadzonych kontroli określają przepisy obowiązujące Inspekcję Ochrony Środowiska.

Projektowana ustawa pozostawia pewną dowolność w zakresie rozliczania się z wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje. Podmiot reprezentujący ma obowiązek zaproponować w składanym wniosku na prowadzenie działalności zasady rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu w ramach systemu kaucyjnego oraz opakowań zebranych w ramach tego systemu.

Należy przy tym zauważyć, że projekt zakłada także zmianę w zakresie sprawozdawczości dotyczącej odpadów komunalnych. W projekcie dodano przepisy wskazujące wprost, że podmiot reprezentujący jest obowiązany do sporządzenia rocznych sprawozdań o odpadach opakowaniowych zebranych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym. Sprawozdanie podmiot reprezentujący będzie obowiązany sporządzić i złożyć wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, związkowi międzygminnemu albo związkowi metropolitalnemu w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy oddzielnie dla każdej gminy, w której takie odpady zostały odebrane. Sprawozdanie obejmie m.in. informacje o masie odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego oraz masie tych odpadów przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu. Jednocześnie projekt zakłada zwolnienie odbierających odpady komunalne oraz Punkty Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych z obowiązku przekazywania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta sprawozdania, o którym mowa w art. 9na i art. 9nb ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2519), w zakresie zebranych odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.

Projekt zakłada także wprowadzenie sankcji dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym m.in. za:

- 1) nieprowadzenie lub prowadzenie ewidencji niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 2) nieprzekazywanie podmiotowi reprezentującemu niezbędnych danych pozwalających na realizację obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym opakowaniach objętych systemem;
- 3) nieumieszczanie na opakowaniach oznakowania wskazującego na objęcie takiego opakowania systemem kaucyjnym.

Dodatkowo projekt zakłada wprowadzenie sankcji dla podmiotu, który prowadzi system kaucyjny bez wymaganego zezwolenia oraz nie zapewnia zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego z jednostek handlu detalicznego i hurtowego.

Projekt zakłada także wprowadzenie sankcji dla wprowadzających napoje w butelkach szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra, którzy prowadzą sprzedaż bezpośrednią konsumentom, za nieprowadzenie ewidencji o opakowaniach, w których wprowadził napoje do obrotu, w tym o ich masie, liczbie i pojemności.

Należy zaznaczyć, że przepisy projektowanej ustawy zezwalają na funkcjonowanie systemów depozytowych, utworzonych przed dniem wejścia w życie ustawy do dnia 1 stycznia 2025 r., czyli do dnia, od którego powinien zacząć funkcjonować system kaucyjny, o którym mowa w projektowanej ustawie. Wprowadzony przepis daje możliwość zbierania przez jednostki handlowe opakowań objętych systemem depozytowym przed dniem 1 stycznia 2025 r. na zasadach dotychczasowych, tzn. ze zwrotem uiszczzonego wcześniej depozytu. Jednocześnie takie działanie nie będzie możliwe po dniu 31 grudnia 2025 r. Taki okres powinien zapewnić z jednej strony możliwość odbioru butelek, które są jeszcze zdolne do użycia i nie stanowią odpadu, a z drugiej strony zmotywuje podmioty, które prowadzą takie systemy depozytowe, do przystępowania lub utworzenia systemu kaucyjnego zgodnego z projektowanymi przepisami. Dodatkowo należy wskazać, że butelki zebrane w takich systemach (*de facto* poza systemem kaucyjnym) nie będą mogły zostać wliczone do poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.

Ponadto zakłada się uchylenie ust. 3 w art. 21 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Powyższa zmiana usunie barierę legislacyjną dla rozwoju branży recyklingu chemicznego odpadów z tworzyw sztucznych.

W związku z wprowadzeniem nowych rozwiązań dotyczących funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania po napojach jest konieczne również odpowiednie dostosowanie zasad podatku VAT związanych z opodatkowaniem niezwróconych opakowań.

W niniejszym projekcie proponuje się zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, w zakresie wprowadzenia przepisów regulujących

opodatkowanie opakowań zwrotnych wielokrotnego użytku objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w projekcie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw.

Stosowane na gruncie ustawy o VAT rozwiązania wskazują obecnie, że co do zasady elementem podstawy opodatkowania dostaw towarów są koszty opakowań, którymi są obciążani nabywcy towarów. Oznacza to, że zasadniczo wartość opakowań jest włączona do ceny sprzedawanego towaru w ramach jego podstawy opodatkowania, a całość jest opodatkowana stawką właściwą dla sprzedawanego towaru (art. 29a ust. 10 ustawy o VAT).

Natomiast do podstawy opodatkowania nie wlicza się wartości opakowania, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towarów. W przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania zwrotnego (za pobraną kaucją) podstawę opodatkowania podwyższa się o wartość tego opakowania: w dniu następującym po dniu, w którym umowa przewidywała zwrot opakowania – jeżeli tego opakowania nie zwrócono w terminie określonym w umowie; 60. dnia od dnia wydania opakowania – jeżeli w umowie nie określono terminu zwrotu tego opakowania.

W związku z powyższym pobranie kaucji z tytułu sprzedaży towaru w opakowaniu zwrotnym i późniejszy jej zwrot przez sprzedawcę w określonych terminach, które zostały ustalone na podstawie prowadzonej dokumentacji przez podatnika, nie powoduje konsekwencji podatkowych na gruncie ustawy o VAT.

Zasady opodatkowania podatkiem VAT opakowań zwrotnych są przewidziane w art. 92 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą VAT”. Państwa członkowskie, wprowadzając rozwiązania rozliczeń podatku VAT od opakowań zwrotnych, muszą konstruować przepisy w sposób zgodny z przyjętymi zasadami dyrektywy VAT.

Dyrektywa VAT w art. 92 przewiduje, że w przypadku kosztów opakowań zwrotnych państwa członkowskie mogą przyjąć jeden z następujących środków:

- 1) wyłączyć te koszty z podstawy opodatkowania, podejmując niezbędne środki w celu skorygowania tej podstawy, jeżeli opakowania nie zostaną zwrócone;
- 2) włączyć te koszty do podstawy opodatkowania, podejmując niezbędne środki w celu skorygowania tej podstawy, jeżeli opakowania zostaną zwrócone.

Konstrukcja przepisu art. 92 dyrektywy VAT wskazuje, że państwa członkowskie dysponują elastycznością przy poszanowaniu zasad podatku VAT w zakresie:

- 1) ustalenia warunków wyłączenia (lit. a) albo włączenia (lit. b) kosztów opakowań zwrotnych z podstawy opodatkowania;
- 2) określenia niezbędnych środków w celu skorygowania podstawy opodatkowania w przypadku odpowiednio niezwrócenia (lit. a) albo zwrócenia tych opakowań.

Dyrektywa VAT przyznaje państwom członkowskim elastyczność w zakresie stworzenia rozwiązania uwzględniającego specyficzny charakter i realia gospodarcze związane z opakowaniami zwrotnymi, które:

- 1) z jednej strony będzie służyło zabezpieczeniu szczelności systemu, tj. uniknięciu braku opodatkowania konsumpcji, przez zapewnienie, że koszty tych opakowań zostaną uwzględnione w podstawie opodatkowania, np. w przypadku gdy podatnik zachowa kaucję w związku z brakiem zwrotu opakowań;
- 2) a z drugiej strony będzie proporcjonalne z punktu widzenia podatników, a więc nie będzie generowało nadmiernych kosztów i uciążliwości w związku ze stosowaniem tego rozwiązania.

Dodatkowo należy wskazać, że przepis art. 92 dyrektywy VAT dotyczy opakowań zwrotnych wielokrotnego użytku, natomiast nie ma zastosowania do opakowań zwracanych w ramach systemu kaucyjnego jako tzw. odpady opakowaniowe. Należy zatem rozgraniczyć wyraźnie zasady przewidziane w podatku VAT dla opakowań zwrotnych wielokrotnego użytku oraz jednorazowych.

Projekt ustawy wprowadzający system kaucyjny zmierza do uregulowania zasad funkcjonowania systemu kaucyjnego w Polsce na opakowania jednorazowego użytku oraz opakowania wielokrotnego użytku.

Istota systemu kaucyjnego w projekcie ustawy polega na możliwości dokonania zwrotu przez konsumenta opakowania objętego systemem kaucyjnym w dowolnym punkcie, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w ramach zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.

Projekt ustawy przewiduje możliwość zwrotu opakowania wielokrotnego użytku objętego systemem kaucyjnym bez konieczności okazywania paragonu zakupu lub innego dokumentu potwierdzającego sprzedaż. Zwrot opakowania wielokrotnego użytku objętego systemem kaucyjnym będzie oznaczał zatem, że punkt przyjmujący takie opakowania dokona zwrotu pobranej kaucji, weryfikując wyłącznie, czy opakowanie wielokrotnego użytku podlegało pod system kaucyjny.

Jednocześnie kaucja za opakowanie wielokrotnego użytku po napoju będzie pobierana wyłącznie na etapie dokonywania sprzedaży przez jednostkę handlową obowiązującą do zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym.

Projektowane zmiany wprowadzające system kaucyjny wiążą się z koniecznością dostosowania zasad rozliczenia podatku VAT.

Projektowane rozwiązania w podatku VAT nie zmieniają zasad obowiązujących dla opakowań zwrotnych, które nie będą objęte systemem kaucyjnym lub w przypadku których podmioty wprowadzające takie opakowania do obrotu nie zdecydują się na przystąpienie do systemu kaucyjnego.

Proponowane zmiany w ustawie o VAT dotyczą tylko opakowań zwrotnych wielokrotnego użytku objętych systemem

kaucyjnym. Przepisy te nie będą miały zastosowania wobec innych rodzajów opakowań – tzw. odpady opakowaniowe nie stanowią opakowań zwrotnych w rozumieniu art. 92 dyrektywy VAT.

W projekcie zaproponowano także uchylenie ust. 2 i 3 w art. 72 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach oraz uchylenie art. 88 w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Proponowana zmiana ma na celu uporządkowanie przepisów związanych z przygotowaniem raportu o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami oraz raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem. Obowiązek sporządzania raportów został nałożony na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przed uruchomieniem BDO. Obecnie minister właściwy do spraw klimatu ma możliwość wygenerowania danych dotyczących funkcjonowania gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, a także funkcjonowania systemu gospodarki zużytym sprzętem z BDO, w związku z czym sporządzanie ww. raportów przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jest bezzasadne.

Projekt zakłada też wprowadzenie zmian w art. 73 ust. 2 pkt 5 lit. a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz zmiany w art. 72 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Proponowana zmiana ma na celu uporządkowanie w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. odpadach spraw związanych ze sprawozdawczością w zakresie zużytego sprzętu. Zmianę tę należy odzwierciedlić również w art. 72 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – obecnie art. 72 ust. 2 stanowi, że wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu. Zmiany wynikają z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie wyboru metody oraz sposobu liczenia poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. U. poz. 2704) i polegają na wskazaniu, że poziom zbierania oraz wysokość opłaty produktowej podaje się dla grupy 4 w podziale na panele fotowoltaiczne oraz pozostały sprzęt z tej grupy.

Oczekiwane efekty:

- 1) wzrost masy selektywnie zbieranych odpadów opakowaniowych i opakowań, na które zostanie nałożona kaucja;
- 2) zmniejszenie masy odpadów opakowaniowych z tworzywa sztucznego, szkła oraz metali w strumieniu odpadów komunalnych;
- 3) osiągnięcie unijnych celów w zakresie selektywnego zbierania butelek z tworzywa sztucznego po napojach o pojemności do trzech litrów;
- 4) zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska odpadami opakowaniowymi.

Korzyści:

- 1) zwiększenie osiąganego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych;
- 2) zmniejszenie zaśmiecenia środowiska odpadami opakowaniowymi;
- 3) jasne i przejrzyste zasady systemu kaucyjnego, który będzie jednolity w całym kraju;
- 4) zmniejszenie zużycia surowców pierwotnych, co oznacza w konsekwencji pozostawienie większej ich ilości dla przyszłych pokoleń.

Najbardziej efektywnym sposobem osiągnięcia celu w zakresie zaproponowanych w projekcie ustawy poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych jest system kaucyjny. Wprowadzenie się możliwe środki alternatywne – np. wprowadzenie zmian w systemach gminnych zapewniających dodatkową selekcję odbieranych odpadów (np. wyodrębnienie odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych po opakowaniach napojów), to niemniej jednak wprowadzenie modyfikacji i ingerowanie w gminne systemy selektywnego zbierania odpadów mogłoby spowodować znaczne obciążenia zarówno dla mieszkańców, jak i samych systemów. Ponadto brak odpowiednich zachęt dla mieszkańców z pewnością nie zapewniłby wysokich poziomów selektywnego zbierania tych odpadów opakowaniowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

System kaucyjny w Europie funkcjonuje w takich krajach jak: Chorwacja, Dania, Estonia, Finlandia, Holandia, Islandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Norwegia i Szwecja. W systemie kaucyjnym zbiera się głównie butelki szklane, butelki z tworzyw sztucznych (głównie PET) oraz opakowania z metali (aluminium i stal). Zbieranie pustych opakowań może odbywać się ręcznie, np. przez pracowników sklepu lub w innym punkcie zbierania, albo automatycznie w specjalnych urządzeniach.

W Chorwacji kaucja jest równa 0,07 EUR za opakowanie. Zbieranie opakowań odbywa się w sklepach o powierzchni powyżej 200 m², sklepy o mniejszej powierzchni nie mają obowiązku zbierania opakowań. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje ponoszą na rzecz systemu opłatę administracyjną (0,1–0,2 EUR za opakowanie), recyklingową (0,013 EUR za opakowanie) oraz motywacyjną (w zależności od rodzaju opakowania 0,04–0,13 EUR za opakowanie).

W Finlandii system kaucyjny jest dobrowolny. Wysokość kaucji jest uzależniona od rodzaju opakowania – dla szkła – 0,1 EUR, metalu – 0,15 EUR, a dla tworzywa sztucznego – 0,10–0,40 EUR (w zależności od pojemności butelki). Prywatna organizacja zarządza systemem, organizuje zbieranie, transport i recykling opakowań. Sklepy zbierające opakowania otrzymują zwrot z systemu w wysokości 0,027–0,030 EUR. Natomiast wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje ponoszą opłatę administracyjną (w zależności od rodzaju opakowania 0,00935–0,2205 EUR za opakowanie), członkowską (wstępna 3 658,54–6 178,66 EUR oraz 5 razy w roku 813,01–1 382,11 EUR) i rejestracyjną (40,65–325,20 EUR). W 2016

r. poziom zwrotu opakowań był równy 88% dla szkła, 92% dla PET oraz 96% dla metalu.

W Niemczech systemem kaucyjnym są objęte opakowania o pojemności 0,3–3,0 l, a wysokość kaucji jest jednakowa dla wszystkich rodzajów opakowań – 0,25 EUR. Systemem zarządza prywatna organizacja. Sklepy oferujące produkty w opakowaniach objętych kaucją mają obowiązek przyjmowania opakowań bez względu na powierzchnię sklepu, ponadto nie otrzymują z tego tytułu zapłaty. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje ponosi koszty administracyjne oraz wnosi opłatę rejestracyjną.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz podmioty ich reprezentujące, które będą wnioskowały o uzyskanie zezwolenia	około 25 000	BDO (według stanu na 18.05.2021)	Wyznaczenie podmiotu reprezentującego, który ma obowiązek złożenia wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Obowiązek osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Obowiązki sprawozdawcze w zakresie kaucji. Ewentualne poniesienie opłaty produktowej w przypadku nieutworzenia systemu albo nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania.
Gospodarstwa domowe	15,2 mln (liczba mieszkań)	Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021	Obowiązek uiszczenia kaucji w przypadku wyboru napoju w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym oraz możliwość późniejszego odzyskania kaucji.
Jednostki handlu	około 256 400 (wszystkie jednostki)	Główny Urząd Statystyczny (Analizy statystyczne. Rynek wewnętrzny w 2018 r. (2019))	Pobieranie kaucji, a w przypadku jednostek handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m ² również zwrot kaucji oraz magazynowanie opakowań i odpadów opakowaniowych.
Minister właściwy do spraw klimatu	1	–	Sprawdzanie i ocena wniosków o zezwolenie na uruchomienie systemu kaucyjnego. Wydawanie decyzji (zezwoleń) na uruchomienie systemu kaucyjnego. Nadzór nad podmiotami posiadającymi zezwolenie w zakresie systemu kaucyjnego.
Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska	16	Strony internetowe wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska	Nadzór nad przestrzeganiem przepisów dotyczących selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez jednostki handlu detalicznego i hurtowego o określonej powierzchni sprzedaży.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był poddany pre-konsultacjom. Projekt w dniu 31 stycznia 2022 r. został skierowany do konsultacji

publicznych, opiniowania i uzgodnień na 30 dni.

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymali:

- 1) Polska Izba Handlu;
- 2) Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków;
- 3) Polska Federacja Producentów Żywności;
- 4) Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie;
- 5) Polskie Stowarzyszenie Zero Waste;
- 6) Reloop Europe;
- 7) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 8) Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK;
- 9) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 10) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 11) European Environmental Bureau;
- 12) Fundacja Społecznej Edukacji Ekologicznej;
- 13) Instytut Gospodarki o Obiegu Zamkniętym;
- 14) Stowarzyszenie Polski Recykling;
- 15) WWF Polska;
- 16) Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL;
- 17) EcoTech System;
- 18) Grupa Maspex Sp. z o. o.;
- 19) Pepsico Polska;
- 20) Oshee Sp. z o. o.;
- 21) Grupa Żywiec S.A.;
- 22) Żywiec Zdrój S.A.;
- 23) Grupa spółek Danone;
- 24) ERP Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego i Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 25) Branżowa Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 26) Tom-Doleko-Ekola Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 27) „Oiler Organizacja Odzysku Opakowań I Olejów” S.A.;
- 28) Interseroh Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 29) Biosystem Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 30) Organizacja Odzysku Opakowań Rebis S.A.;
- 31) Organizacja Odzysku Opakowań Torent S.A.;
- 32) Reeko Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 33) Rekepol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 34) Alba Organizacja Odzysku OPAKOWAŃ S.A.;
- 35) Total-Eko Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 36) Auraeko Baterpak Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 37) Pro-Ekol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 38) Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 39) Eurobac Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 40) Energa Organizacja Odzysku Produktów i Opakowań S.A.;
- 41) Eko Trade Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 42) Recan Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 43) Eko-Świat Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 44) Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 45) CCR Repack Polska Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 46) Ogólnopolska Organizacja Odzysku Opakowań O Trzy S.A.;
- 47) Konsorcjum Olejów Przetworzonych – Organizacja Odzysku Opakowań i Olejów S.A.

Projekt został również przekazany w dniu 31 stycznia 2022 r. do zaopiniowania:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej;
- 4) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 5) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 6) Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 7) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
- 8) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców;

9) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Ze względu na zakres projektu został on przesłany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Radzie Dialogu Społecznego oraz reprezentatywnym organizacjom pracodawców z terminem 30 dni na zgłaszanie ewentualnych uwag. Ze względu na zakres projekt nie wymagał opiniowania przez reprezentatywne organizacje związkowe.

Projekt nie wymagał przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt wymaga notyfikacji technicznej oraz notyfikacji na podstawie art. 17 dyrektywy SUP.

Projekt ustawy zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	Łącznie (2022–2031)	
Dochody ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST – gminy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST – gminy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST – gminy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Źródła finansowania	Wprowadzana regulacja nie będzie miała wpływu na budżet państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Określenie wpływu na sektor finansów publicznych nie jest możliwe. Należy jednak mieć na uwadze, że znaczna część odpadów powstających z opakowań, które planuje się objąć systemem kaucyjnym, trafia do odpadów komunalnych. W związku z powyższym po wprowadzeniu systemu kaucyjnego należy spodziewać się zmniejszenia strumienia tych odpadów. System kaucyjny powinien stać się bodźcem finansowym dla obywateli, który spowoduje, że zamiast wyrzucać butelki po napojach objętych systemem kaucyjnym będą je oddawali do sklepów w celu odzyskania uiszczonej wcześniej kaucji.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-	

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Proponowane rozwiązania będą wywierać wpływ na działalność przedsiębiorców z uwagi na wprowadzenie systemu kaucyjnego, do sfinansowania którego zostaną obowiązani wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje objętych tym systemem.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Proponowane rozwiązania będą wywierać wpływ na działalność przedsiębiorców z uwagi na wprowadzenie systemu kaucyjnego, do sfinansowania którego zostaną obowiązani uczestniczący w tym systemie wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje objętych tym systemem.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Proponowane rozwiązania będą wywierać wpływ na gospodarstwa domowe z uwagi na konieczność zwrotu opakowania lub odpadu opakowaniowego w celu odzyskania kaucji. W przyszłości, w związku ze zmniejszeniem strumienia odpadów komunalnych, może to skutkować obniżaniem obciążeń finansowych nakładanych na gospodarstwa domowe.
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze	
Niemierzalne	sytuacja ekonomiczna i społeczna rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych	Zakłada się, że projekt przyczyni się do zmniejszenia ilości odpadów opakowaniowych w strumieniu odpadów komunalnych. To z kolei może wpłynąć na zmniejszenie stawek opłat w ramach systemów gminnych, co przełoży się na stabilność finansową rodzin.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projekt ustawy wskazuje jedynie podstawowe warunki utworzenia systemu kaucyjnego, a nie szczegółowe rozwiązania, jakie musiałyby zostać przyjęte w tym systemie. Przeprowadzenie prognozy odnośnie do systemu kaucyjnego nie jest obecnie możliwe z uwagi na nowy charakter wprowadzanego instrumentu oraz pozostawienie przedsiębiorcom dużej swobody w jego tworzeniu i utrzymaniu.</p> <p>Nie jest także możliwe określenie wpływu projektowanej ustawy na punkty skupu. Nie jest wiadome, ile takich punktów w Polsce istnieje. Dodatkowo nie wiadomo, czy punkty skupu będą chciały uczestniczyć w systemie kaucyjnym, a jeżeli tak, to jaki odsetek. Ponadto nie można przewidzieć, czy konsumenci chętniej będą oddawali opakowania i odpady opakowaniowe powstałe z opakowań objętych systemem kaucyjnym do jednostek handlu detalicznego i hurtowego czy do innych punktów zbierających, w tym punktów skupu.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Podmiot reprezentujący przedsiębiorców, którzy będą tworzyć system kaucyjny, w ich imieniu będzie obowiązany do uzyskania zezwolenia na funkcjonowanie systemu kaucyjnego wydanego przez ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze decyzji. Dodatkowo podmiot reprezentujący wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje będzie obowiązany do corocznego składania sprawozdań o funkcjonowaniu systemu kaucyjnego.

Z kolei jednostki handlu detalicznego i hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w których są oferowane napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, zostaną zobowiązane do co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych. Ponadto jednostki handlu detalicznego i hurtowego oraz inne punkty zbierające opakowania i odpady opakowaniowe uczestniczące w systemie kaucyjnym będą obowiązane do prowadzenia określonej ewidencji obejmującej m.in. liczbę nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym. Dodatkowo przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego i hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe uczestniczące w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji jest obowiązany do umieszczenia, w widocznym miejscu, informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji.

9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☒ zdrowie
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☒ inne: wpływ na obywateli	
Omówienie wpływu	<p>Projektowany dokument wpłynie na zmniejszenie negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko i zdrowie. Przewiduje się zmniejszenie zagrożenia dla zdrowia i środowiska przez ograniczenie wytwarzania odpadów oraz prawidłowe postępowanie z odpadami. Ponadto zapobieganie powstawaniu odpadów i ich selektywne zbieranie w celu recyklingu pozwoli na mniejsze zużycie surowców do produkcji. Pozwoli to na oszczędniejsze gospodarowanie zasobami.</p> <p>Projektowane rozwiązania powinny mieć korzystny wpływ na m.in. wykorzystanie odpadów jako surowców wtórnych, co wpłynie na zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego i zapewni też efekty gospodarcze w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obniżenia kapitałochłonności i energochłonności pozyskiwania i przetwórstwa surowców; 2) zmniejszenia zużycia materiałów oraz kosztów produkcji. 	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Zgodnie z projektem przepisy ustawy wejdą w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Ewaluacja aktu prawnego będzie prowadzona cyklicznie przez monitorowanie stopnia osiągnięcia celów założonych w projekcie. Zgodnie z zaproponowanymi przepisami wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje określone w projekcie ustawy będą obowiązani do osiągania poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów powstałych z tych opakowań. Stopień osiągnięcia ww. celów będzie widoczny w rocznych sprawozdaniach wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. Pierwsze sprawozdanie podmioty sporządzą i złożą po raz pierwszy za rok, w którym system kaucyjny został uruchomiony.</p>		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania
projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami
opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (UC98)

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (UC98 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów) wraz z uzasadnieniem i Oceną Skutków Regulacji (OSR) był przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania od dnia 31 stycznia 2022 r. z terminem zgłaszania uwag wynoszącym 30 dni.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji, stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

W ramach konsultacji publicznych zgłoszono 806 uwag, natomiast w ramach opiniowania zgłoszono 60 uwag. Sposób rozpatrzenia uwag został przedstawiony w tabelach zawierających zestawienie uwag z konsultacji publicznych oraz opiniowania.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt rozporządzenia nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zestawienie uwag do projektu
ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach zgłoszonych w
ramach konsultacji publicznych

L.p.	Rozdział, art.	Treść uwagi	Zgłaszający uwagę	Stanowisko Ministerstwa Klimatu i Środowiska
1.	Uwaga ogólna	<p>W odniesieniu do rozpatrywanego projektu ustawy „o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi” z dnia 5 marca 2021 ws. wprowadzenia w Polsce systemu kaucyjnego na odpady opakowaniowe po napojach, jako przedstawiciel jednego z liderów firm pozyskujących zużytą puszkę aluminiową z Polskiego rynku chciałbym uprzejmie poinformować, iż poziom odzysku złomu puszek aluminiowych w naszym kraju za poprzedni rok, jak również lata ubiegłe jest na poziomie przewyższającym 80% (!) i rok rocznie wzrasta, co przy obecnym ustawowym poziomie odzysku na 2022 rok jest już o 30% większy niż zakładany. W bardzo łatwy sposób sami Państwo możecie to zweryfikować.</p> <p>Wprowadzenie systemu depozytowego/kaucyjnego w krajach ościennych miało sens i jak najbardziej zyskało aprobatę, gdyż poziom odzysku tego odpadu (puszki aluminiowej) był na praktycznie zerowym poziomie w porównaniu z Polską, tj. krajem, w którym za pośrednictwem głównie naszej firmy wypracowano znakomicie działający i przede wszystkim samofinansujący się system, dzięki któremu odpad ten stał się wartościowy i bardzo chętnie pozyskiwany z rynku w celu oddania go do recyklingu. Pragnę zaznaczyć, iż w Polsce</p>	PAPC Sp. z o.o.	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Puszka aluminiowa będzie opakowaniem objętym systemem kaucyjnym co pozwoli na zwiększenie poziomów zbierania odpadów powstałych z tych opakowań.</p>

	<p>istnieją przynajmniej trzy bardzo duże firmy, wysoce wyspecjalizowane w pozyskiwaniu złomu puszki aluminiowej, co przekłada się gwarancję bardzo wysokiego poziomu odzysku tegoż opakowania, a co z kolej przekłada się na bezcelowość dołączania tego towaru w system kaucyjny.</p> <p>Istotnym zdaje się również fakt iż puszka aluminiowa niejako nakręca zbieranie złomu jako ogółu i przekazywanie go do skupów złomu w naszym kraju. To puszka jest budulcem pozyskiwania przy okazji innych złomów jak mosiądz, miedź, stal i itd. stając się nieczęsto jedynym źródłem dochodu dużej co by niebyło części społeczeństwa. Same skupy złomu, których jest w Polsce cała masa również buduje swoje działalności w oparciu m.in. a może i czasami przede wszystkim na puszcze aluminiowej właśnie. Wciągnięcie puszki w system depozytowy czy też kaucyjny w sposób skuteczny zniweluje źródło dochodu bardzo wielu osób fizycznych i skupów złomu doprowadzając w najlepszym wypadku do wzrostu bezrobocia, o dalej idących konsekwencjach nie wspominając.</p> <p>Warto również zaznaczyć, iż kilka lat temu pilotażowo pewna firma w Polsce wprowadziła „recyklomaty” do sieci sklepów Carrefour mających na celu oddawanie przez ludzi puszek aluminiowych i po krótkim czasie cały bardzo kosztowny system okazał się totalną klapą i niepowodzeniem. Obecnie wszystkie urządzenia zostały wycofane, gdyż zainteresowanie wśród społeczeństwa było zerowe, a same sklepy notorycznie skarżyły się na delikatnie mówiąc brzydkie zapach wydobywający się z urządzeń. Sam koszt obsługi systemu był olbrzymi, a sensowność odbioru finalnie kilku kilogramów</p>		
--	--	--	--

	<p>puszek miesięcznie z urzędzeń daleko odbiega od jakiegokolwiek logiki.</p> <p>Z całą pewnością zdajecie sobie Państwo sprawę z olbrzymich kosztów wdrożenia systemu depozytowego w całym kraju – zaznaczam, że wypracowany m.in. przez naszą firmę system bez kosztownego pozyskiwania złomu puszki aluminiowej z rynku jest najlepszym z możliwych rozwiązań niwelujących problem zaśmiecania środowiska tym odpadem. Z drugiej strony patrząc z dużym prawdopodobieństwem należy założyć, że koszty obsługi systemu kaucyjnego producenci napojów będą próbowali przerzucić na konsumentów podnosząc ceny swojego produktu co również skutecznie podniesie poziom inflacji, a sam system kaucyjny, tj. nałożenie dodatkowej opłaty na finalny produkt również spotka się z bardzo dużą dezaprobatą wśród społeczeństwa, zwłaszcza przy obecnym i historycznym poziomie inflacji oraz zmianach podatkowych wdrożonych od początku br.</p> <p>Reasumując - kompletnie nierozsądne byłoby wprowadzanie bardzo kosztownego dla budżetu Państwa i kieszeni obywateli systemu kaucyjnego na puszki aluminiowe, gdyż takowy system, lecz w nieco innej formie działa u nas doskonale już od kilku lat. Z drugiej strony usilne przeprocedowanie Państwa ustawy wiązałoby się z wieloma bardzo niekorzystnymi czynnikami, w tym również społecznymi co jak sądzę nikomu nie będzie na rękę i spotka się z dużym społecznym oburzeniem.</p> <p>W związku z powyższym bardzo proszę o dokładne rozważenie sensowności wdrażania systemu depozytowego na puszkę aluminiową i wiążącymi się z tym drastycznymi</p>		
--	---	--	--

		konsekwencjami i to wcale nie w tą stronę, której oczekiwaloby społeczeństwo.		
2.	Uwaga ogólna	W ramach konsultacji społecznych chciałbym zaproponować aby cena za kaucję butelek PET powinna wynosić 1zł a na szkło 50 groszy zwiększy poziom recyklingu.	osoba fizyczna	Uwaga nieprzyjęta. Wysokość stawek kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu.
3.	Załącznik nr 1a	Proszę również wprowadzić kaucje również za puszki, butelki bezzwrotne czy niektóre słoiki. Jeżeli już wprowadzać coś takiego to na całego.		Uwaga częściowo przyjęta. Puszki aluminiowe zostaną objęta systemem kaucyjnym.
4.	Uwaga ogólna	Proszę również wprowadzić kilka standardowych kształtów butelek. Kiedyś na oranżady był jeden kształt i do dziś jeszcze kilku dostawców je stosuje a więksi tyłu Tymbark musieli zrezygnować gdyż zagraniczne markety nie bawią się w zwrot. Jednak myślę że twardy by wróciły do tego. Podobnie mniejsze browary. Chodzi aby uniknąć tego że 3 największe browary wprowadzą indywidualne kształty aby inne firmy nie mogły korzystać też z butelek które oni obecnie używają jako zwrotne.		Uwaga nieprzyjęta. Projekt nie zabrania określenia przez podmiot reprezentujący standardowego kształtu butelek w ramach systemu kaucyjnego prowadzonego przez ten podmiot. Jednakże nie planuje się, aby ustawa narzucała takie rozwiązania.
5.	Uwaga ogólna	1. Cena za kaucję powinna wynosić co najmniej 1zł. 50 groszy to niska cena a na dodatek należy wziąć pod uwagę inflację. Koszt 1zł byłby zbliżony do ceny w Niemczech gdzie kaucja wynosi 0,25 €. Dodatkowo wyższa cena na pewno zwiększyła by poziom odzysku. Za taką cenę nikt nie palił by takimi butelkami w piecach. Cena 50 groszy mogła by pozostać za butelki szklane do 0,5 l. Za tę od 0,5 do 1,5l powinna być wyższa.	osoba fizyczna	Uwaga nieprzyjęta. Wysokość stawek kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu.

6.		2. Kaucja również za puszki. Pozwoliło by to na pokrycie kosztów systemu. Operator miałby czysty surowiec w postaci puszki aluminiowej podobnie jak i czystego surowca butelki PET.		Uwaga przyjęta.
7.	Uwaga ogólna	3. Wprowadzenie kilku standardowych kształtów butelek aby mniejsi producenci mogli również bez problemu wprowadzać swoje produkty na rynek w butelkach zwrotnych. Obecnie dla mniejszych browarów jest nieopłacalne wprowadzenie butelek zwrotnych ze względu na konieczność odbioru swoich butelek z powrotem ze sklepów. Standardowe typy w kolorach brązowym i zielonym a także mniejsze butelki na wody w kolorze bezbarwnym pozwoliły by mniejszym manufakturom wejść na rynek.		Uwaga nieprzyjęta. Projekt nie zabrania określenia przez podmiot reprezentujący standardowego kształtu butelek w ramach systemu kaucyjnego prowadzonego przez ten podmiot. Jednakże nie planuje się, aby ustawa narzucała takie rozwiązania.
8.	Uwaga ogólna	4. Już teraz przemysł odbioru butelek bezzwrotnych oraz niektórych słoików jak to ma miejsce na zachodzie, nawet jeżeli nie będzie to od razu wprowadzone. Chodzi o to aby automaty i cały system były przygotowane na to.		Uwaga częściowo przyjęta. Opakowania szklane jednorazowego użytku nie zostaną obecnie objęte systemem kaucyjnym, ale zostaną objęte nim puszkami aluminiowe.
9.		5. Operatorem powinna być organizacja non profit.		Uwaga przyjęta.
10.	art. 1 pkt 2 lit. a)	7a) napoju - rozumie się przez to płyn przeznaczony do spożycia, w szczególności w postaci wody, soku, nektaru, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napojów alkoholowych; Należy doprecyzować definicję napoju poprzez wskazanie konkretnych grup produktów, co pozwoli uniknąć wątpliwości interpretacyjnych odnoszących się do innych rodzajów płynów, takich jak ocet, olej, oliwa, przyprawy płynne, sosy,	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	Uwaga nieprzyjęta. Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w

		<p>gotowe posiłki, aromaty spożywcze, suplementy diety, produkty lecznicze itp.</p> <p>Z definicji napoju należy także wyłączyć mleko i inne produkty mleczne, ponieważ zbieranie opakowań po tych produktach w jednostkach handlowych może spowodować powstanie zagrożenia sanitarnego oraz obniżenie wartości handlowej pozostałych opakowań z tworzyw sztucznych w przypadku ich łącznego magazynowania.</p>		<p>stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p>
11.	art. 1 pkt 5	<p>Art. 40g</p> <p>1a. Organizacja odpowiedzialności producentów może działać także jako podmiot reprezentujący, jeżeli spełnia warunki określone w ust. 1.</p> <p>Należy wprowadzić dodatkowy zapis wskazujący, że organizacja odpowiedzialności producentów może także działać jako podmiot reprezentujący.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt nie zabrania prowadzenia działalności takiemu podmiotowi. Wprowadzenie zaproponowanego zapisu jest niezasadne.</p>
12.	art. 1 pkt 6	<p>2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego oraz jednostkę handlu hurtowego o powierzchni ~~handlowej~~ sprzedaży powyżej 100 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz ~~odbierania~~ przyjmowania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego oraz jednostkę handlu hurtowego o powierzchni ~~handlowej~~ sprzedaży nie większej niż 100 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W zakresie objęcia jednostek handlu hurtowego uwaga przyjęta z zastrzeżeniem, że dotyczy to sprzedaży bezpośrednio użytkownikom.</p> <p>„Powierzchnia handlowa” została zmieniona na „powierzchnię sprzedaży”.</p> <p>Zmiana sformułowania „odbierania” na „przyjmowanie” nie została zmieniona.</p>

		<p>obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji.</p> <p>Należy uzupełnić zaproponowany zapis poprzez wskazanie jednostek handlu hurtowego jako punktów obligatoryjnie uczestniczących w systemie kaucyjnym.</p> <p>Należy zmienić niedoprecyzowane pojęcie „powierzchnia handlowa” na zdefiniowany w Ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym termin „powierzchnia sprzedaży”, co pozwoli na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych.</p> <p>Należy zmienić sformułowanie „odbieranie” na sformułowanie „przyjmowanie” w celu wyraźnego podkreślenia, że jednostki handlowe są zobowiązane wyłącznie do przyjęcia opakowań po napojach na miejscu, a nie do ich odbioru od wytwórcy lub przy okazji sprzedaży prowadzonej za pomocą środków porozumiewania się na odległość.</p>		
13.	Załącznik nr 1	<p>Należy wyłączyć z systemu kaucyjnego butelki szklane wielokrotnego użytku na napoje.</p> <p>Aktualnie funkcjonujący w Polsce dobrowolny system kaucyjny dla butelek szklanych wielokrotnego użytku działa prawidłowo i cechuje się wysokim wskaźnikiem zwrotu opakowań.</p> <p>Z tego względu nie jest zasadne wprowadzanie dodatkowych regulacji prawnych dotyczących tego asortymentu opakowań, bo może to skutkować rezygnacją części podmiotów ze stosowania pożądanego w gospodarce o obiegu zamkniętym butelek szklanych wielokrotnego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>

		Ponadto, zwłaszcza w małych jednostkach handlowych, brakuje dostatecznych możliwości logistycznych i organizacyjnych, aby gromadzić opakowania szklane w sposób zabezpieczający przed ich trwałym uszkodzeniem.		
14.	Załącznik nr 1a	<p>Należy objąć systemem kaucyjnym puszki aluminiowe jednorazowego użytku na napoje.</p> <p>Objęcie systemem kaucyjnym puszek aluminiowych na napoje pozwoli na uniezależnienie poziomu ich zbiórki od ceny surowca obowiązującej na wolnym rynku.</p> <p>Ponadto znacznie zwiększy się liczebność i dostępność punktów zwrotu aluminiowych puszek na napoje, które na chwilę obecną ograniczone są wyłącznie do punktów skupu surowców wtórnych.</p> <p>Zbiórka aluminiowych puszek na napoje nie będzie również stanowiła znacznych utrudnień logistycznych i organizacyjnych, nawet dla niewielkich jednostek handlowych.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>System obejmie także puszki aluminiowe na napoje o pojemności do 1l.</p>
15.	Uwaga ogólna	Sugerujemy oparcie systemu na większej liczbie operatorów niż jednym czy dwóch może doprowadzić do chaosu. Przykładowo część operatorów może przyjmować tylko wybrane opakowania (np. tylko szklane, drugi tylko plastikowe) lub opakowania konkretnych producentów. Może też zdarzyć się, że w jednym sklepie będzie działać kilku operatorów. Wreszcie, operatorzy mogą też różnić się co do wielkości stawki. To wszystko prowadzi do sytuacji, w której konsument będzie miał trudność się odnaleźć. Dlatego postulujemy, aby system kaucyjny prowadzony był przez jednego, nienastawionego na zysk operatora, a także o to, żeby	Warszawskie Forum Samorządowe	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>

		wysokość kaucji, a przynajmniej jej zakres określony był ustawowo.		
16.	art. 1 ust. 5	Proponujemy również rozszerzenie możliwości prowadzenia systemu kaucyjnego na inne formy prowadzenia działalności niż spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółka akcyjna.		Uwaga nieprzyjęta. Podmiot reprezentujący będzie musiał prowadzić działalność w formie spółki akcyjnej.
17.	art. 1 ust. 6	Do rozważenia jest też objęcie systemem kaucyjnym podmiotów prowadzących wyłącznie usługi gastronomiczne.		Uwaga przyjęta.
18.	Załącznik nr 1a	System kaucyjny powinien zostać rozszerzony na opakowania metalowe (puszki), kartony po opakowaniach oraz szkło jednorazowe, a nawet na opakowania jednorazowe na posiłki po tzw. daniach na wynos. Rozumiemy, że opakowania jednorazowego użytku zbierane są w ramach systemów gminnych, jednak w naszej ocenie dla przeciętnego konsumenta rozeznanie się, która butelka szklana jest jednorazowa, a która wielorazowa może być utrudnione (nawet biorąc pod uwagę to, że opakowania objęte kaucją będą oznakowane).		Uwaga częściowo przyjęta. Puszki aluminiowe zostaną objęte systemem kaucyjnym.
19.	Załącznik nr 1a	Uważamy też, że należałoby odejść od przyjmowania jedynie skompletowanych opakowań. Celem systemu kaucyjnego powinno być przede wszystkim ograniczenie ilości odpadów, stąd brak nakrętki nie powinien być przeszkodą w skorzystaniu z niego.		Uwaga nieprzyjęta. Zapis dotyczący zakrętek oraz wieczek w kontekście butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku wynika wprost z Dyrektywy SUP. Zgodnie z przepisami dyrektywy SUP od 2024 r. opakowania na napoje z tworzyw sztucznych będą z przytwierdzonymi na stałe zakrętkami.

20.	Uwaga ogólna	Ustawa powinna wskazywać wprost datę wejścia systemu w życie. W założeniach do projektu był wskazywany 1 lipca 2024 r., natomiast w projekcie ustawy znajdują się tylko poziomy zbiórki zaczynające się od 2025 r.		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Art. 5 ustawy wskazuje, że ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.</p> <p>Start systemu będzie zależny od podmiotu reprezentującego, natomiast mając na uwadze obowiązywanie poziomów selektywnego zbierania od 2025 r., system powinien funkcjonować od tego roku.</p>
21.	Uwaga ogólna	Ponadto zwracamy uwagę, że projekt nie określa zasad dotyczących przepływów finansowych ani sposobów na zminimalizowanie oszustw w systemie.		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt pozostawia dużą swobodę przedsiębiorcom.</p> <p>System kaucyjny finansować będą przedsiębiorcy, zatem to w ich interesie będzie utworzenie takiego systemu, który precyzyjnie określi zasady przepływów finansowych i będzie minimalizował oszustwa.</p>
22.	Uwaga ogólna	Projektowana ustawa powinna obejmować wyłącznie opakowania jednokrotnego użytku. Obowiązki wynikające z dyrektywy PE i Rady 2019/904 (SUP) odnoszą się wyłącznie do opakowań jednokrotnego użytku, a dodatkowo zawężają obowiązki do opakowań z tworzyw sztucznych, które zostały uznane na podstawie przeprowadzonych analiz, jako negatywnie oddziałujące na środowisko. W przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku nie nałożono żadnych wymagań międzynarodowych. Włączenie butelek szklanych	Lidl sp. z o. o. sp. k.	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>

	<p>wielokrotnego użytku do przedmiotowej ustawy może utrudnić implementację dyrektywy, na co już obecnie brakuje czasu. Ponadto w Polsce funkcjonują już systemy zbiórki butelek zwrotnych osiągające nawet 80% poziom skuteczności. Włączenie butelek szklanych zwrotnych do obowiązkowego systemu kaucyjnego zgodnego z przedmiotowym projektem spowodowałoby konieczność tworzenia od nowa lub znacznej restrukturyzacji istniejących już w tym zakresie zasad, sieci logistycznej itp. Będzie się to wiązać z dodatkowymi obciążeniami finansowymi dla podmiotów wprowadzających napoje na rynek, a tym samym dla klienta końcowego. Wydaje się być to nieuzasadnione, tym bardziej z uwagi na brak stosownych wymagań na poziomie międzynarodowym. Warto także podkreślić, że w krajach, w których wdrożono system kaucyjny dla opakowań z tworzyw sztucznych struktura sprzedaży uległa zmianie, zwiększając udział opakowań z tworzyw sztucznych, a ograniczając udział opakowań szklanych. Wynika to faktu, że konsument mając świadomość, że wybierając lżejszy, wygodniejszy i tańszy produkt w opakowaniu z tworzywa sztucznego, będzie mógł zawrócić jego opakowanie do recyklingu łatwiej rezygnuje z opakowań szklanych (cięższych, mniej wygodnych i zwykle droższych). Należy podkreślić, także że butelki zwrotne wprowadzane przez browary są zróżnicowane (np. co do kształtu, czy własności), co powoduje, że należy gromadzić je odrębnie tj. w osobnych skrzynkach, na osobnych paletach. Tym samym w jednej jednostce handlowej zaistnieje realna potrzeba zajęcia miejsca na około 5-6 lub więcej palet, aby układać butelki odrębnie dla danych browarów lub innych producentów. Jeśli jednostki handlowe będą mieszać poszczególne butelki,</p>		
--	---	--	--

		operator będzie miał obowiązek stworzenia odrębnym magazynów stanowiących centra sortowania butelek. Takie działanie znacznie podniesie koszt utrzymania systemu i wydłuży drogę butelek do browarów.		
23.	Uwaga ogólna	<p>Wspólna baza danych dla wszystkich operatorów - niezależnie od ilości utworzonych systemów kaucyjnych należy stworzyć wspólną bazę danych, do której wprowadzane będą wszystkie butelki wprowadzane na polski rynek (m.in. waga, kształt, kod EAN). Do bazy powinni mieć dostęp wszyscy operatorzy systemów kaucyjnych (lub/i bezpośrednio podmioty wprowadzające napoje na rynek) oraz wszystkie jednostki handlowe, tak aby zapewnić możliwość oddania przez Klienta dowolnej butelki zakupionej w Polsce w dowolnym punkcie zbiórki. Baza pozwoli wyeliminować zbiórkę butelek nieobjętych systemem (np. z innego materiału, zakupioną w innym kraju) oraz ograniczyć potencjalne oszustwa (np.: oddawanie butelek po środkach czystości).</p> <p>W przypadku braku takiej bazy danych w obrębie danego systemu kaucyjnego będą mogły być przyjmowane wyłącznie butelki wprowadzane przez wprowadzających, którzy podpisali umowę z danym operatorem. Dany operator nie będzie posiadał informacji o butelkach wprowadzonych przez innych wprowadzających, którzy podpisali umowę z innym operatorem. Tym samym operator nie będzie mógł przekazać danych o butelkach do jednostek handlowych, a Klient nie będzie mógł zwrócić dowolnej butelki w każdym punkcie. Będą to systemy nieintuicyjne dla Klienta i nie będą spełniały warunku powszechności.</p> <p>Ponadto wspólna baza danych może być wykorzystywana np. do rozliczeń między operatorami np. w sytuacji, gdy jeden z</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada pozostawienie dużej swobody wprowadzającym tworzącym system. W związku z powyższym nie zakłada się także wprowadzenia nakazu utworzenia wspólnej bazy dla wszystkich podmiotów reprezentujących.</p> <p>Jednocześnie należy także wskazać, że ustawa nie zakazuje tworzenia takiej wspólnej bazy.</p>

		operatorów zbierze więcej butelek niż potrzebuje dla zapewnienia realizacji obowiązków swoich klientów, a inny operator zbierze niewystarczającą ilość butelek.	
24.	Art. 1. pkt 2)	<p>7a) napoju – rozumie się przez to płyn przeznaczony do spożycia, w szczególności sok, nektar, ~~mleko, jogurt i inny~~ pitny produkt mleczny oraz napój alkoholowy;</p> <p>Proponujemy usunięcie mleka oraz produktów mlecznych z definicji napoju, ponieważ produkty mleczne nie zostały wskazane w dyrektywie PE i Rady 2019/904 (SUP). Dodatkowo stanowią one uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego (tzw. kategoria 3) zgodnie z rozporządzeniem PE i Rady (WE) nr 1069/2009. Odpady opakowaniowe zawierające resztki tego typu odpadów nie powinny być mieszane z innymi odpadami opakowaniowymi, ponieważ zanieczyszczą strumień zbieranych odpadów. Ideą systemu kaucyjnego jest natomiast m.in. uzyskanie czystego surowca nie wymagającego dalszego sortowania. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mają dużo bardziej restrykcyjne wymagania i nie każdy zakład recyklingu je spełnia. Ponadto należy przeanalizować, czy względem ww. przepisów jednostki handlowe będą miały możliwość zbiórki tego typu opakowań tzn. czy Powiatowe Inspektoraty Weterynarii oraz Sanepid wyrażą na to zgodę. Tym bardziej, że są to produkty szybko fermentujące oraz pleśniejące. Gromadzenie tego typu odpadów w jednostkach oferujących żywność może zostać w praktyce podważone przez ww. organy.</p> <p>Zmieszanie butelek zawierających i niezawierających pozostałości produktów mlecznych zanieczyści strumień opakowań, co przyczyni się do konieczności wtórnej segregacji na poziomie recyklera. Byłby to proces podobny, jak obecna</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p>

		<p>zbiórka w tzw. żółtym worku. Rozszerzenie zakresu zbieranych typów opakowań o te, zawierające pozostałości produktów odzwierzęcych podniesie koszt przetworzenia i obniży zysk ze sprzedaży materiału. Co oznacza dodatkowe obciążenie kosztowe systemu.</p> <p>Ponadto produkty te zwyczajowo sprzedawane są w większości w kartonikach do żywności płynnej.</p>		
25.	Art. 1. pkt 2)	<p>13a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu ~~wielokrotnego albo~~ jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu ~~odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym~~ albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
26.	Art. 1. pkt 2)	<p>13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego ~~albo wielokrotnego~~ użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana konsumentom w momencie zwrotu ~~opakowań lub~~ odpadów opakowaniowych;</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
27.	Art. 1. pkt 3)	<p>b) 1b. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach, który zawarł</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

		<p>umowę wskazaną w art. 40g ust. 5, do wniesienia opłaty produktowej są ~~obowiązani ten wprowadzający oraz~~ zobowiązany jest podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił; ~~–każdy w wysokości 50%.”;~~</p> <p>W przypadku scedowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy podmiotowi zewnętrznemu w drodze umowy, za której realizację uiszczane jest wynagrodzenie, obowiązek uiszczenia opłaty produktowej nie powinien być egzekwowany od podmiotu wprowadzającego produkty w opakowaniach na rynek. W szczególności, jeśli konieczność wniesienia opłaty spowodowana jest błędem takiego podmiotu zewnętrznego, na który wprowadzający napoje w opakowaniach nie mają wpływu. Tym bardziej w przypadku, gdy podmioty reprezentujące będą podlegać nadzorowi ze strony organów administracji np. z uwagi na konieczność uzyskania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego (a zezwolenie to może zostać cofnięte w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości).</p>		<p>Taki podział ewentualnej opłaty ma na celu mobilizację zarówno wprowadzającego jak i podmiotu reprezentującego do uzyskiwania wymaganych poziomów.</p> <p>Należy zauważyć, że system prowadzi podmiot reprezentujący, niemniej jednak to wprowadzający ustanawiają ten podmiot i tworzą system.</p>
28.	Art. 1. pkt 4)	<p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi: a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, oraz 40g ust. 2. b) 25 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2.”;</p> <p>Proponujemy utrzymać stawkę maksymalną opłaty produktowej dla obowiązku zapewnienia poziomów zbierania butelek wynikającego z projektu ustawy na poziomie stawki</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wysokość stawki opłaty musi być na tyle wysoka, aby mobilizowała do przystąpienia do systemu kaucyjnego i nie stwarzała sytuacji, w której nieprzystąpienie do systemu i uiszczenie opłaty produktowej będzie bardziej opłacalne finansowo.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że przytoczony art. mówi o maksymalnej</p>

		<p>dla opłaty produktowej dot. recyklingu opakowań. Należy podkreślić, że nowy typ opłaty produktowej ma dotyczyć tych samych opakowań, które obecnie objęte są opłatą produktową wynikającą z art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej. Tym bardziej nie racjonalne wydaje się wprowadzanie tak dużej dysproporcji pomiędzy stawkami maksymalnymi opłaty produktowej w obydwu przypadkach.</p> <p>Ponadto tak wysoka stawka opłaty produktowej będzie stanowiła nieproporcjonalne obciążenie szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorców.</p>		<p>stawce opłaty produktowej. Natomiast sama stawka zostanie określona rozporządzeniem ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki.</p>
29.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g. 1. System kaucyjny prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę na terytorium kraju; 2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów <i>lub wykonywać działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, w tym recyklingiem odpadów,</i> 3) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1. <p>Proponujemy modyfikację zapisu dotyczącą zakresu działalności tzw. operatora (podmiotu reprezentującego), tak by nie musiał on bezpośrednio prowadzić działalności w zakresie recyklingu. Oznaczałoby to, że operatorem mogłyby zostać wyłącznie posiadające obecnie decyzje w zakresie gospodarki odpadami. Musiałaby być to już istniejąca spółka</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Artykuł został zmodyfikowany w taki sposób, aby podmiotem reprezentującym mógł być podmiot, który prowadzi działalność inną niż recykling odpadów opakowaniowych. Artykuł został jednak zapisany inaczej.</p>

		posiadająca stosowne decyzje administracyjne. W takiej konstrukcji przepisu nie mogłaby być to nowoutworzona spółka celowa (wyspecjalizowana) ani spółka typu not for profit.		
30.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 2. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani osiągnąć w ramach systemu kaucyjnego w 2025 r. oraz w latach następnych poziomy selektywnego zbierania ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy.</p> <p>3. Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o opakowaniach, w których wprowadził napoje do obrotu, ~~z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a~~, w tym o ich liczbie, pojemności i masie.</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
31.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 4. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach albo grupa tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do ~~istniejącego systemu kaucyjnego. istniejących systemów kaucyjnych.~~</p> <p>4a. Wprowadzający napoje w opakowaniach albo grupa tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący także we współpracy z przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub grupą tych przedsiębiorców.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wydaje się, że zapis zaproponowany w projekcie ustawy nie wyklucza możliwości przystąpienia także do więcej niż jednego systemu kaucyjnego.</p> <p>Nie ogranicza też możliwości współpracy wprowadzających z prowadzącymi jednostki handlowe w zakresie utworzenia systemu kaucyjnego.</p>

	<p>Proponujemy umożliwienie przystąpienia do więcej niż jednego systemu kaucyjnego. W przypadku utworzenia więcej niż jednego operatora systemu kaucyjnego strumień zbieranych odpadów w danym systemie będzie zależny od ilości jednostek handlowych oraz jakości zbiórki w tych jednostkach, które podpiszą umowę z danym operatorem. Może to oznaczać, że w przypadku wprowadzających na rynek duże wolumeny opakowań, nie powstanie ani jeden operator, który będzie mógł samodzielnie pokryć zapotrzebowanie tego wprowadzającego. W takiej sytuacji wprowadzający nie będzie miał żadnej możliwości oceny, czy jakkolwiek operator będzie realnie w stanie zapewnić realizację całości jego obowiązku.</p> <p>Proponujemy umożliwienie jednostkom handlowym współtworzenia operatora wraz wprowadzającym napoje lub grupą takich wprowadzających.</p> <p>Takie konstrukcje operatora (polegające na współpracy wprowadzających i handlu) są standardem na rynku europejskim, który pozwala na efektywne tworzenia i zarządzanie systemem kaucyjnym na zasadzie partnerstwa strony obciążonej obowiązkami prawnymi (wprowadzający) oraz strony zapewniającej praktyczną realizację obowiązków prawnych (handel).</p> <p>Proponowana konstrukcja uwzględnia możliwości i strukturę handlu w Polsce tj. w przypadku mniejszych jednostek handlowych pozostaje możliwość przystąpienia do istniejącego systemu (opcja mniej obciążająca organizacyjnie – brak zaangażowania w stworzenie i zapewnienie funkcjonowania całości systemu), a w przypadku jednostek wyrażających taką chęć – zapewnienie możliwości aktywnego uczestnictwa w</p>		
--	--	--	--

		tworzeniu i funkcjonowaniu operatora oraz samego systemu kaucyjnego.	
32.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 6. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, z wprowadzającymi napoje w opakowaniach.</p> <p>Proponujemy usunięcie tego zapisu. W przypadku tworzenia operatora systemu na zasadach wolnorynkowych nie powinien istnieć przymus zawarcia umowy z każdym wprowadzającym, który zgłosi się do danego operatora. Projekt nie precyzuje, co w przypadku, gdy wprowadzający nie wyrazi zgody na koszty proponowane przez danego operatora systemu – czy wprowadzający miałby obowiązek zaakceptować warunki proponowane przez podmiot reprezentujący, czy raczej to ten ostatni musi tak długo negocjować umowę, aż wprowadzający zgodzi się ją zawrzeć? Czy w takich lub podobnych przypadkach operator będzie miał nadal obowiązek podpisania umowy na warunkach niegwarantujących realizacji przejmowanych obowiązków?</p> <p>Zwracamy uwagę, że nieosiągnięcie porozumienia przez strony mogłoby zostać uznane za spór między podmiotem reprezentującym a wprowadzającym i zamiast przymuszać operatora systemu do zawarcia umowy można taki spór poddać osądowi organu regulacyjnego, tak jak ma to miejsce np. na gruncie przepisów rozdziału 5b ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Nawet w tak newralgicznym obszarze jak zapewnienie dostaw wody i odbioru ścieków nie wprowadzono dotąd bezwzględnego przymusu zawarcia</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt daje możliwość przystąpienia wprowadzającym napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego, który będą tworzyć podmioty reprezentujące. W celu weryfikacji, który z wprowadzających przystąpił do systemu kaucyjnego, projekt nakłada obowiązek zawarcia stosownej umowy pomiędzy tymi podmiotami.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że projekt wskazuje, iż system kaucyjny, który zostanie utworzony powinien zapewniać powszechny i równy dostęp dla wprowadzających napoje w opakowaniach. W związku z powyższym każdy wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będzie mógł na równych zasadach przystąpić do systemu kaucyjnego. W takim przypadku nie zakłada się możliwości negocjacji umowy, ponieważ będzie ona sztywno określała warunki jakie musi spełniać każda ze stron.</p>

		umowy, a jedynie możliwość odwołania się do organu regulacyjnego.		
33.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 10. System kaucyjny:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obejmuje terytorium całego kraju; 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów, ~~wprowadzających napoje w opakowaniach oraz jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów odbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię;~~ 3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu konsumentom pobranej przy zakupie kaucji. <p>Zasada powszechnego dostępu do systemu powinna dotyczyć konsumentów, jednak wątpliwym jest objęcie nią także wprowadzających napoje i jednostki handlu detalicznego. Wydaje się to naruszać swobodę kontraktowania i niejako przymuszać operatora systemu, aby zawierał umowy z każdym, kto się do niego zgłosi niezależnie od tego czy zaakceptuje np. warunki finansowe proponowane przez operatora.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym powinni mieć możliwość powszechnego oraz na równych zasadach przystępowania do systemu kaucyjnego. W przypadku braku takiego zapisu możliwe jest niewyrażenie zgody przez podmiot reprezentujący na przystąpienie do systemu kaucyjnego danego wprowadzającego, co może skutkować koniecznością uiszczenia przez takiego wprowadzającego opłaty produktowej za niewykonanie obowiązku selektywnego zbierania opakowań lub/i odpadów opakowaniowych.</p> <p>Z kolei wykreślenie z zapisu zaproponowanego brzmienia art. 40g ust. 10 pkt 2 jednostek handlu detalicznego i hurtowego mogło by spowodować sytuację, w której jednostki handlowe, które są zobowiązane w pełnym zakresie uczestniczyć w systemie kaucyjnym, miałyby trudności z przekazywaniem odebranych od konsumentów opakowań i odpadów opakowaniowych oraz ewentualnego odzyskiwania nadpłaconej kaucji ze względu na niemożliwość</p>

				przystąpienia do systemu kaucyjnego, ale jednocześnie będąc zobowiązanym ustawowo do odbierania opakowań (odpadów opakowaniowych) i zwrotu kaucji.
34.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 11. W przypadku ustanowienia podmiotu reprezentującego przez wprowadzających napoje w opakowaniach podmiot ten tworzy system kaucyjny w terminie 48 miesięcy od dnia jego ustanowienia.</p> <p>Proponujemy wydłużenie terminu na wdrożenie systemu kaucyjnego do 48 miesięcy.</p> <p>Analizując zakres działań jakie należy zrealizować w ramach utworzenia systemu oraz szacowane koszty inwestycji sugerujemy, że 2 lata prawdopodobnie nie wystarczą. Poniżej wskazujemy najważniejsze elementy tworzenia systemu, aby zobrazować ich zakres:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stworzenie kosztorysu planowanego systemu, - zakup i montaż automatów do odbioru butelek we wszystkich jednostkach handlowych (gdzie będzie to możliwe lokalowo), - przebudowa części jednostek handlowych, aby stworzyć przestrzeń dla automatów do odbioru butelek, - stworzenie systemu informatycznego (bazy danych) m.in.: do gromadzenia danych o butelkach wprowadzanych na rynek, obrotu kaucji, - stworzenie systemu logistyki odbioru odpadów (przetargi na wyłonienie podmiotów transportujących odpady, stworzenie miejsc magazynowania odpadów – centrów logistycznych wraz z niezbędnymi decyzjami), 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z przepisami dyrektywy SUP poziomy selektywnego zbierania powinny być osiągnięte od 2025 r.</p>

		- stworzenie nowych lub rozbudowa istniejących zakładów recyklingu opakowań z tworzyw sztucznych (wraz niezbędnymi decyzjami).		
35.	Art. 1. pkt 5)	<p><i>Art. 40g ust. 12. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kaucji za opakowania objęte niniejszą ustawą, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że kaucja powinna stanowić zachętę do oddawania przedmiotowych opakowań w ramach systemów kaucyjnych.</i></p> <p>Proponujemy dodanie nowego ustępu dotyczącego kaucji. Wysokość kaucji powinna zostać ustalona na poziomie ustawy lub ewentualnie rozporządzenia wykonawczego do ustawy przede wszystkim z uwagi na konieczność utrzymania jednolitej stawki dla danego opakowania w całym kraju. Pozostawienie możliwości ustalania wysokości kaucji dla każdego operatora może spowodować zróżnicowanie wysokości kaucji nawet dla tego samego typu/objętości opakowania w różnych jednostkach handlowych. Będzie to niezrozumiałe dla Klienta (odbiorcy końcowego). Ponadto może dojść do sytuacji, gdy Klient nabywając napój w danym sklepie uiści kaucję wymaganą przez operatora współpracującego z danym sklepem np. w wysokości 0,50 PLN, następnie zwróci pustą butelkę z innym sklepem, który podpisał umowę z innym operatorem, który dla danego opakowania ustalił kaucję na poziomie 1,00 PLN. Może to doprowadzić do sytuacji, w której żaden z systemów</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona na poziomie rozporządzenia.</p> <p>Delegacja ustawowa zostanie jednak sformułowana inaczej.</p>

		<p>stworzonych przez ww. operatorów nie zbilansuje się finansowo, ponieważ Klient chcąc odzyskać więcej niż wydał będzie kupował napoje w sklepach pobierających niższą kaucję i oddawał w sklepach zwracających wyższą kaucję.</p> <p>Ponadto jeżeli wysokość kaucji miałyby być modyfikowana tak, by motywować społeczeństwo do dostarczania opakowań możliwe, że wystąpi konieczność jej zmiany. Jeśli kaucja w danym systemie kaucyjnym będzie zbyt niska/wysoka lub nieproporcjonalna w stosunku do innych systemów kaucyjnych, a jej zmiana będzie wymagała uzyskania zmiany zezwolenia wydanego przez Ministerstwo zachodzi duże prawdopodobieństwo opóźnień wynikających z czasochłonności procedury takiej zmiany.</p>		
36.	Art. 1. pkt 5)	<p>40h ust. 2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego; 2) nazwę podmiotu, adresie siedziby oraz adresie e-mail podmiotu reprezentującego; ~~3) — wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań;~~ 4) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10; 5) szczegółowy opis: <ol style="list-style-type: none"> a) zasad pobierania i zwracania kaucji konsumentom, b) zasad odbioru ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz przekazywaniu ~~opakowań do ponownego użycia lub~~ odpadów opakowaniowych do przetworzenia, 		<p>Uwaga częściowo przyjęta/nieprzyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>

	<p>c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego, d) zasad przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego, e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, przez wprowadzających napoje w opakowaniach biorących udział w systemie kaucyjnym, f) ~~systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalającym na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy,~~ 6) planowanym terminie uruchomienia systemu kaucyjnego</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Wyjaśnienie usunięcia punktu 3) przedstawiono powyżej.</p> <p>Należy podkreślić, że uzyskanie decyzji o tak szerokim zakresie będzie bardzo czasochłonne (przykładem mogą być obecne procedury uzyskania decyzji w gospodarce odpadami, które trwają już często ponad 1,5 roku) szczególnie biorąc pod uwagę poziom skomplikowania tego typu systemów. Analiza wniosków, złożonych przez potencjalnych operatorów, będzie tym dłuższa im więcej elementów będą zawierać. Dlatego proponujemy wykluczenie części elementów wniosku i</p>		
--	---	--	--

		przeniesienie ich do treści ustawy jako obowiązek ustanowiony dla każdego z operatorów.		
37.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40h. ust 4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań; 2) zasady pobierania i zwracania kaucji konsumentom; 3) zasady odbioru ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz ~~przekazywania opakowań do ponownego użycia lub~~ odpadów opakowaniowych do przetworzenia; 4) sposób finansowania systemu kaucyjnego; 5) zasady przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego; 6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu pomiędzy wprowadzającymi napoje w opakowaniach biorącymi udział w systemie kaucyjnym; 7) ~~system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalający na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy;~~ 8) termin uruchomienia systemu kaucyjnego; 9) termin obowiązywania zezwolenia. <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>

38.	Art. 1. pkt 5)	<p>40h ust. 5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy ~~dluższy~~ niż 10 lat, <i>chyba, że wnioskodawca zawnioskuje o krótszy okres.</i></p> <p>Proponujemy korektę zapisu, tak aby zezwolenie wydawane było na okres nie krótszy niż 10 lat, chyba, że wnioskodawca samodzielnie zawnioskuje o krótszy okres. Biorąc pod uwagę koszty i inwestycje związane z utworzeniem systemu kaucyjnego żaden podmiot nie podejmie ryzyka utworzenia systemu na nieznaną okres. Zgodnie z obecnym kształtem zapisu dopiero po złożeniu wniosku, wnioskodawca może zostać poinformowany przez właściwego ministra, że zezwolenie zostanie wydane na krótszy okres. Nie są także znane żadne szczegółowe zasady wydania zezwoleń na prowadzenie przedmiotowej działalności.</p> <p>Należy podkreślić, że w przypadku gdy dany system kaucyjny nie będzie spełniał wymagań ustawowych, przewidziano mechanizm ewentualnego wstrzymania jego działalności. Tym samym nie widzimy potrzeby wprowadzania dodatkowych ograniczeń czasowych wydania zezwolenia.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p>
39.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40k ust 2. ~~Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych po raz pierwszy tych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w tym roku.~~</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>

		<p>Ponadto określenie, czy dana butelka została wprowadzona po raz pierwszy, a nie po raz kolejny jest w praktyce niemożliwe. Nie istnieją obecnie technologie pozwalające na taką ocenę. Dane te byłyby w praktyce wyłącznie danymi szacunkowymi, nieodzwierciedlającymi realiów.</p>		
40.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40k ust 3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>2) ~~opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.~~</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
41.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40k ust. 4. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w danym roku ustala się na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p> <p>Wskazujemy, że nie zawsze taka ewidencja jest wymagana. Jednostki handlowe zbierające odpady opakowaniowe powinny być traktowane jako podmioty nieprofesjonalnie zbierające odpady i zwolnione z ewidencji odpadów na podstawie art. 66 ust. 4 pkt 3 ustawy o odpadach. Podmioty</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

		<p>mają możliwość prowadzenia ewidencji ilościowej opakowań (dotyczącej liczby sztuk przyjętych opakowań).</p> <p>Ewidencję ilościową (dot. masy odpadów) muszą prowadzić jedynie podmioty profesjonalnie zbierające lub przetwarzające odpady. W konsekwencji, może okazać się, że w wielu przypadkach masy opakowań nie uda się ustalić, gdyż zbierający opakowania (jednostki handlowe) nie ma obowiązku prowadzić odpowiedniej ewidencji.</p> <p>Prosimy o wskazanie podmiotu zobowiązanego do prowadzenia ewidencji (dot. masy odpadów) – czy miałyby być to operator?</p>		
42.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40k ust. 5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p> <p>1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych,</p> <p>~~2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l~~</p> <p>– do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania szklane wielokrotnego użytku. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>

43.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40l. ust. 1. Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych; 3) transport ~~opakowań do producenta oraz~~ odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania; 4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości. <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie także opakowania szklane wielokrotnego użytku. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
44.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40l. ust. 3. 3. Rozliczenie finansowe pomiędzy punktami odbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym następuje w co najmniej ~~miesięcznym~~ <i>kwartalnym</i> okresie.</p> <p>Proponujemy wprowadzenie rozliczania w systemie kwartalnym z uwagi za zbyt duże obciążenie formalne w przypadku rozliczeń miesięcznych, szczególnie biorąc pod uwagę liczebność jednostek handlowych. Tak duża częstotliwość rozliczeń będzie wymagało zatrudnienia większej ilości pracowników, co zwiększa koszty utrzymania systemu. Dodatkowo część wpływów operatora stanowiąc będą zyski ze sprzedaży zebranego materiału, które biorąc pod uwagę zasady płatności (np. 60 dni od wystawienia faktury) nie zawsze będą zasilać budżet operatora z równą częstotliwością miesięczną. Tego typu przesunięcia mogą utrudniać</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Okresy miesięczne umożliwią bieżące finansowanie zwracanej przez jednostki handlowe kaucji, w szczególności przez jednostki handlowe, które nie pobrały uprzednio kaucji ale przyjęły zwracane opakowania.</p>

		utrzymanie płynności finansowej operatora, a tym samym np. blokować inwestycje w rozwój systemu.		
45.	Art. 1. pkt 6)	<p>~~Art. 44. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.~~</p> <p>Proponujemy wykreślenie tego obowiązku. Nie został on nałożony prawem międzynarodowym oraz nie znajduje uzasadnienia w potrzebach rynkowych. Ponadto jednostki handlowe nie są przystosowane do zbiórki każdego rodzaju odpadu komunalnego opakowaniowego. Wymagałoby to stworzenia odrębnych przestrzeni by oddzielić odpady od sprzedawanych produktów w dużo większym zakresie niż dla wybranych produktów jak w przypadku systemu kaucyjnego. Ponadto system zbiórki tych opakowań zapewniany jest obecnie przez gminy w systemie odbioru odpadów komunalnych od mieszkańców. W projekcie nie wskazano także sposobu finansowania takiej zbiórki, czy zasad dalszego postępowania z tymi odpadami.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecnie w ustawie znajduje się analogiczne brzmienie, poza fragmentem „z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym”.</p> <p>Zmiana artykułu 44 miała na celu jedynie dostosowanie go do sytuacji gdy część opakowań będzie zbierana w ramach systemu kaucyjnego.</p>

46.	Art. 1. pkt 6)	<p>Art. 44 ust. 5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z istniejącym podmiotem reprezentującym lub ustanowić z wprowadzającym napoje w opakowaniach albo grupą tych wprowadzających odrębny podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego.</p> <p>Zgodnie z propozycją zmiany art. 40g ust. 4, proponujemy umożliwienie jednostkom handlowym nie tylko zawarcia umowy z istniejącym operatorem, ale także możliwość współtworzenia operatora wraz wprowadzającym napoje lub grupą takich wprowadzających.</p> <p>Takie konstrukcje operatora (polegające na współpracy wprowadzających i handlu) są standardem na rynku europejskim, który pozwala na efektywne tworzenie i zarządzanie systemem kaucyjnym na zasadzie partnerstwa strony obciążonej obowiązkami prawnymi (wprowadzający) oraz strony zapewniającej praktyczną realizację obowiązków prawnych (handel).</p> <p>Proponowana konstrukcja uwzględnia możliwości i strukturę handlu w Polsce tj. w przypadku mniejszych jednostek handlowych pozostaje możliwość przystąpienia do istniejącego systemu (opcja mniej obciążająca organizacyjnie – brak zaangażowania w stworzenie i zapewnienie funkcjonowania całości systemu), a w przypadku jednostek wyrażających taką chęć – zapewnienie możliwości aktywnego uczestnictwa w tworzeniu i funkcjonowaniu operatora oraz samego systemu kaucyjnego.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny tworzą i finansują wprowadzający produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym. Dlatego też podmiot reprezentujący będzie tworzony przez tych wprowadzających.</p>
-----	----------------	--	--	---

47.	Art. 1. pkt 6)	<p>Art. 44. Ust. 6. Podmiot reprezentujący ~~jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, może odmówić zawarcia umowy~~ z jednostką handlu detalicznego jedynie z uzasadnionej przyczyny.</p> <p>Proponujemy usunięcie lub zmianę tego zapisu.</p> <p>Podmiot reprezentujący może nie mieć możliwości efektywnego kosztowo zapewnienia odbierania odpadów opakowaniowych na terenie całego kraju, a zatem, choć system ma obejmować cały kraj, bezwzględny obowiązek zawarcia umowy z każdym sklepem jest zbyt daleko idący. W przypadku tworzenia operatora systemu na zasadach wolnorynkowych nie powinien istnieć przymus zawarcia umowy z prowadzącym jednostkę handlu detalicznego, który zgłosi się do danego operatora. Podobnie jak w przypadku umów z wprowadzającymi napoje. Projekt nie precyzuje, co w sytuacji, gdy sklep nie wyrazi zgody na koszty proponowane przez danego operatora systemu – czy sklep miałby obowiązek zaakceptować warunki proponowane przez podmiot reprezentujący, czy raczej to ten ostatni musi tak długo negocjować umowę, aż sklep zgodzi się ją zawrzeć? Czy w takich lub podobnych przypadkach operator będzie miał nadal obowiązek podpisania umowy na warunkach niegwarantujących realizacji przejmowanych obowiązków?</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z założeniami system kaucyjny ma być ogólnopolski - obejmować teren całego kraju. Oznacza to, że każdy z podmiotów reprezentujących, który utworzy system kaucyjny jest obowiązany do podpisania umowy ze wszystkimi jednostkami handlu detalicznego, które uczestniczą w systemie kaucyjnym. Obowiązek ten mają także jednostki handlowe, które muszą podpisać umowę z podmiotem reprezentującym.</p>
48.	Art. 1. pkt 6)	<p>Art. 44 ust. 5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym. Poszczególne jednostki handlowe mogą być włączane do systemu</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie reguluje zasad przystosowania jednostek do uczestnictwa w systemie kaucyjnym.</p>

		<p><i>sukcesywnie na podstawie harmonogramu ustalonego z operatorem.</i></p> <p>Wskazujemy na potrzebę rozłożenia w czasie obowiązku zawarcia i wykonywania umów, gdyż w przypadku eksploatacji licznych jednostek handlu detalicznego ich przebudowa i dostosowanie do wymagań systemu kaucyjnego będzie wymagała czasu, proponujemy wprowadzenie w tym zakresie okresu vacatio legis.</p>		
49.	Art. 1. pkt 6)	<p>Art. 44 ust. 7. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady rozliczania kaucji, oraz 2) zasady odbierania i przekazywania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wyłącznie w przypadku uczestniczenia jednostki handlu detalicznego w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych. <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie także opakowania szklane wielokrotnego użytku. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
50.	Art. 1. pkt 6)	<p>Art. 44 ust. 10 Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie odbierania odpadów opakowaniowych prowadzi nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów zgodnie z art. 45 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki stan wynika z zapisów art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach.</p>

		<p>Proponujemy dodanie zapisu, który doprecyzuje, że jednostki handlowe zobowiązane do zbierania odpadów w systemie kaucyjnym będą stanowić nieprofesjonalnych zbierających odpady zwolnionych z posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów.</p>		
51.	Art. 1 pkt. 9)	<p>w art. 56 w ust. 1: a) 10f) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych; 10g) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu ~~opakowań do producenta oraz~~ odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
52.	Art. 1 pkt. 9)	<p>~~14) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m², nie prowadzi na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady;”;~~</p> <p>Zgodnie z propozycją usunięcia obowiązku wskazanego w art. 44 ust. 1 proponujemy usunięcie odnoszącej się do niego kary.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Podobnie jak w przypadku art. 44, tak również w przypadku kary za nieprowadzenie selektywnego zbierania punkt ten został doprecyzowany w związku z planowanym wprowadzeniem systemu kaucyjnego.</p>
53.	Art. 2 pkt 5)	<p>b) w ust. 2: – w pkt 2: – – po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

	<p>„ca) masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określonych wymienione w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”,</p> <p>– – po lit. d dodaje się lit. da w brzmieniu:</p> <p>„da) masie zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego odpadów opakowaniowych oraz opakowań, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określone wymienionych w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”,</p> <p>– – po lit. e dodaje się lit. ea w brzmieniu:</p> <p>„ea) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego odpadów opakowaniowych oraz opakowań, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określone wymienionych w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”,</p> <p>– – po lit. f dodaje się lit. fa w brzmieniu:</p> <p>„fa) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.</p> <p>- po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:</p> <p>„2b) w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego informacje o:</p> <p>a) wysokości środków przeznaczonych na funkcjonowanie systemu kaucyjnego, w tym gospodarowanie</p>		<p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
--	---	--	--

		<p>opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w ramach systemu kaucyjnego;</p> <p>b) punktach odbierających opakowania i odpady opakowaniowe;</p> <p>c) wysokości nieodebranej kaucji;</p> <p>d) masie odpadów opakowaniowych w podziale na rodzaje opakowań, z których powstały, zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego;</p> <p>e) masie opakowań w podziale na rodzaje opakowań zebranych selektywnie w systemie kaucyjnym;</p> <p>f) sposobach gospodarowania odpadami opakowaniowymi zebranymi selektywnie w systemie kaucyjnym;</p> <p>g) średniej liczbie rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku, pozwalającą na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;</p> <p>h) wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie w postaci listy tych podmiotów zawierającej ich imiona i nazwiska lub nazwy podmiotów oraz ich numery rejestrowe.”,</p>		
--	--	--	--	--

		Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.		
54.	Art. 5	<p>„Art. 5. <i>Napoje wprowadzone do obrotu na terytorium kraju bez wymaganego oznakowania, wskazanego w art. 40j, przed dniem utworzenia systemu kaucyjnego przez danego wprowadzającego lub przed dniem przystąpienia do istniejącego systemu kaucyjnego przez danego wprowadzającego mogą być sprzedawane nabywcom na terytorium kraju do czasu wyczerpania zapasów tych napojów. Do ceny tych napojów nie dolicza się kaucji, o której mowa w art. 8 ust. 13a, a masy opakowań tych napojów nie uwzględnia się w obliczaniu masy opakowań wprowadzonych na rynek przez danego wprowadzającego. Dopuszcza się przyjęcie opakowań nie posiadających ww. oznaczenia w ramach systemu kaucyjnego, jednak po oddaniu butelek tego typu nie następuje zwrot kaucji.</i>”</p> <p>Proponujemy dodanie przepisu przejściowego dla opakowań, które zostaną wprowadzone do obrotu przed dniem utworzenia systemu kaucyjnego/przystąpienia do systemu kaucyjnego. Produkty te nie będą posiadały oznaczenia, więc Klient nie będzie wiedział, czy może je oddać w systemie. Aby uniknąć problemów z tym związanych proponujemy, aby produkty bez oznaczenia mogły zostać wyprzedane do wyczerpania zapasów bez włączania ich w system kaucyjny (tj. bez pobierania i zwracania za nie kaucji oraz bez raportowania ich masy jako wprowadzonej na rynek). Proponujemy jednak dopuszczenie możliwości przyjęcia tego typu butelek, jeśli klient przyniesie je do sklepu, jednak bez wypłacania kaucji. W ten sposób</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W projekcie wprowadzono zmiany, wskazujące, aby butelki objęte systemem kaucyjnym na napoje, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem utworzenia (przystąpienia do) systemu kaucyjnego wprowadzającego mogły pozostać w obiegu do momentu zwrotu i wyczerpania zapasów.</p> <p>Dodatkowo za takie butelki nie będzie pobierana kaucja.</p>

		nawet jeśli Klient przyniesie daną butelkę mimo braku oznaczenia, będzie mógł ją zostawić w jednostce handlowej.		
55.	Art. 6	<p><i>Art. 6. 1. Do roku 2028 włącznie, do poziomów zbierania określonych w art. 40g. ust.2 ustawy zmienianej w art. 1, wlicza się masę odpadów opakowań wymienionych w załączniku nr 1a ustawy zmienianej w art. 1. zbieranych w ramach gminnych systemów odbioru i zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</i></p> <p>Zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy SUP poziomy zbierania odpadów opakowaniowych uzyskuje się m.in. poprzez ustanowienie systemów kaucyjnych, co oznacza, że nie jest to jedyny akceptowany poziom selektywnej zbiórki. Z tej przyczyny proponujemy, aby przynajmniej w pierwszych kilku latach funkcjonowania systemu kaucyjnego w Polsce dopuścić możliwość wliczania do poziomów zbierania także odpady opakowaniowe zebrane w innych systemach. Obecnie jest to głównie system gminnego odbioru odpadów, zbiórka na PSZOK, ale także np. zbiórki charytatywne itp.</p> <p>Biorąc pod uwagę fakt, że alternatywne sposoby zbiórki odpadów opakowaniowych objętych projektem nie zostanie zakazana, Klient będzie miał możliwość oddania tych odpadów w różnych miejscach. niesprawiedliwym byłoby obciążanie wprowadzających karą (opłatą produktową) za nieosiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki w ramach systemów kaucyjnych, jeśli realnie odpady te de facto zostaną zebrane w inny, lecz legalny sposób.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Takie rozwiązanie nie jest możliwe ze względu na brak realnej możliwości kontroli wszystkich wskazanych źródeł pochodzenia odpadów oraz ich ilości.</p>

56.	Art. 7	<p>~~Art. 5.~~ Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.</p> <p>Z uwagi na dodanie dodatkowych zapisów zaproponowano zmianę numeracji.</p>		<p>Przyjęto do wiadomości.</p> <p>W przypadku zmian projektu, które będą miały wpływ na numerację, ta oczywiście zostanie zmieniona.</p>
57.	Uwaga ogólna	<p>Fundacja Plastics Europe Polska, reprezentująca polskich i europejskich producentów polimerów, od początku swojej aktywności w Polsce zajmuje się tematyką odpadów tworzyw sztucznych i ich zagospodarowania, przygotowując zarówno własne opracowania i analizy, jak i współpracując z europejskimi ekspertami z zakresu odpadów tworzyw sztucznych.</p> <p>Wraz z firmami członkowskimi Plastics Europe Polska wspiera rozwój recyklingu odpadów tworzyw sztucznych, w związku z powyższym popiera wprowadzenie systemu pobierania depozytu lub kaucji od opakowań do napojów. W naszej opinii, wprowadzenie zachęty finansowej dla konsumenta w postaci kaucji i/lub opłaty depozytowej na opakowania na napoje pozytywnie wpłynie na poziom zbiórki (i w efekcie recyklingu odpadów opakowaniowych) i zwiększy prawdopodobieństwo realizacji celów recyklingowych wymaganych w ramach GOZ. Jednocześnie system powinien być skonstruowany tak, aby był przejrzysty, spójny i nie nakładał na jego uczestników zbędnych obowiązków i kosztów, które będą barierą do osiągnięcia zakładanych celów. Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach z dnia 14.01.2022 wprowadza system depozytowo-kaucyjny, który w naszej opinii nie spełnia w całości wyżej wymienionych kryteriów i wymaga bardzo</p>	Fundacja Plastics Europe Polska	Przyjęto do wiadomości.

	<p>istotnych zmian, jeśli ma się stać sprawnie działającym elementem gospodarki odpadami w Polsce.</p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę, że przyjęte w projekcie jedno określenie dla opłaty- „kaucja” - nie powinno prowadzić do zaniedbania faktu, że należy wyraźnie rozróżnić opłaty pobierane w przypadku opakowań wielorazowych (kaucja) od opłat dla opakowań jednorazowych (depozyt).</p> <p>Opakowania z tworzyw sztucznych, a w szczególności butelki na napoje, mają wiele pozytywnych cech w porównaniu do opakowań z innych materiałów, w tym także w kontekście zmniejszania emisji GHG i ochrony klimatu. Są lżejsze od opakowań szklanych, przez co stanowią niższy procent całkowitej masy transportowanego towaru. Dodatkowo możliwość formowania ich w dowolne kształty pozwala zoptymalizować konfekcjonowanie wyrobów i pakowanie w opakowania zbiorcze. W efekcie zmniejsza się zapotrzebowanie na paliwo w transporcie, co pociąga za sobą znaczne redukcje emisji gazów cieplarnianych do atmosfery. Butelki z tworzyw sztucznych są bardzo wytrzymałe na uszkodzenia mechaniczne, co redukuje możliwość rozszczelnienia i utraty zawartości. Ogranicza to marnowanie żywności i pozytywnie wpływa na redukcję obciążeń środowiskowych związanych z jej wyprodukowaniem. M.in. z tego właśnie powodu ważne jest, by dążąc do realizacji celów recyklingu nie doprowadzić do dyskryminacji opakowań z tworzyw sztucznych, która w efekcie może skutkować pochopnym wycofaniem z rynku niektórych wyrobów opakowaniowych z tworzyw.</p> <p>Poniżej przekazujemy wynik analizy przedmiotowego projektu wraz z komentarzami i sugestiami zmian, których wprowadzenie, w opinii Plastics Europe Polska, jest</p>		
--	---	--	--

		niezbędne, aby osiągnąć zamierzone cele w zakresie zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych.		
58.	Uwaga ogólna	<p>1. Postulujemy wprowadzenie jednego systemu kaucyjnego dla całego kraju wraz z jednolitymi stawkami kaucji na poszczególne typy opakowań</p> <p>W dokumencie OSR stwierdzono, że „korzyścią ma być jasne i przejrzyste zasady systemu kaucyjnego, który będzie jednolity w całym kraju”. Jednak w opinii Plastics Europe Polska umożliwienie funkcjonowania wielu systemów depozytowo-kaucyjnych, w których dopuszcza się różne wysokości opłat na podobne kategorie opakowań, stoi w sprzeczności z powyższym stwierdzeniem. Ustalenie jednolitej stawki, która będzie odzwierciedlała koszty zbiórki, sortowania i recyklingu danego typu opakowania, uprości system, zachęci uczestników rynku do udziału w nim, a tym samym pozytywnie wpłynie na poziom odzysku odpadów z opakowań.</p> <p>Umożliwienie działania wielu różnych systemów depozytowo-kaucyjnych na terenie kraju negatywnie wpłynie na skuteczność systemu jako całości i wygeneruje dodatkowe niepotrzebne obciążenia administracyjne dla punktów sprzedaży, na które ustawa nakłada obowiązek pobierania i zwracania opłaty depozytowej/kaucyjnej. Wynika to z faktu, że prowadzący punkt sprzedaży będzie musiał uczestniczyć każdym systemie depozytowo-kaucyjnym, jakim objęte są produkty sprzedawane w danym punkcie.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie wskazana w rozporządzeniu.</p>
59.	Uwaga ogólna	<p>2. Postulujemy przeznaczenie wpływów z opłaty produktowej na rozwój recyklingu odpadów z opakowań</p> <p>Projekt ustawy nie określa przeznaczenia środków uzyskanych z opłaty produktowej wnoszonej przez podmioty objęte obowiązkiem udziału w systemie kaucyjnym. W opinii</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Zgodnie z art. 38 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wpływy z tytułu opłaty</p>

		<p>Plastics Europe Polska środki pozyskane z opłaty produktowej powinny być przeznaczone konkretnie na rozwój recyklingu odpadów z tych opakowań, które są objęte systemem depozytowo-kaucyjnym. Będzie to wsparciem dla procesu osiagania założonych poziomów recyklingu również w sytuacji, gdy podmioty objęte obowiązkiem udziału w systemie depozytowo-kaucyjnym nie osiągną wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.</p>		<p>produktowej są ostatecznie przekazywane na rachunek bankowy NFOŚiGW. 10% tych dochodów stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności oraz obsługę administracyjną systemu w zakresie opłaty produktowej.</p> <p>Zgodnie z art. 401c ust. 9 ustawy Prawo ochrony środowiska środki pochodzące z opłat produktowych są przeznaczone m.in. na dofinansowanie przedsięwzięć i zadań związanych z gospodarowaniem odpadami.</p>
60.	Uwaga ogólna	<p>3. Postulujemy włączenie do systemu depozytowo-kaucyjnego opakowań z metali oraz poddanie pogłębionej analizie zasadności wyłączenia z tego systemu jednorazowych butelek szklanych</p> <p>W przypadku większości napojów można zamiennie stosować opakowania szklane, metalowe i z tworzyw sztucznych bez szkody dla jakości produktu. Projekt ustawy obejmuje jedynie butelki na napoje z tworzyw sztucznych oraz butelki szklane wielorazowego użytku, co wyklucza z systemu depozytowo-kaucyjnego metalowe opakowania na napoje (puszki) oraz butelki szklane jednorazowego użytku.</p> <p>Systemy depozytowo-kaucyjne wprowadzone w innych krajach Europejskiego Obszaru Gospodarczego obejmują zarówno opakowania z metali, jak i opakowania z tworzyw sztucznych. W przypadku butelek z tworzyw sztucznych na napoje czy puszek aluminiowych m.in. w Norwegii czy Niemczech recykling wynosi blisko 90%. Wykluczenie</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Puszki aluminiowe zostaną objęte systemem kaucyjnym.</p>

	<p>z systemu depozytowo-kaucyjnego opakowań z metali oraz jednorazowych butelek szklanych może stanowić zachętę dla producentów napojów do rezygnacji z opakowań objętych systemem na rzecz nieobjętych w celu uniknięcia kosztów i problemów administracyjnych. Może wpłynąć to negatywnie na osiągnięte poziomy recyklingu</p> <p>w dwójnasób: (1) zmniejszy ilość opakowań objętych systemem depozytowo-kaucyjnym na rynku, a tym samym masę odzyskanych surowców; (2) zwiększy ilość odpadów z opakowań nieobjętych systemem depozytowo-kaucyjnym, które będą musiały być zbierane wraz z innymi odpadami komunalnymi. W tym drugim przypadku istnieje ryzyko, że część odpadów nie zostanie zebrana selektywnie i będzie musiała być wysortowana z odpadów zmieszanych. Z oczywistych względów pogorszy to zarówno jakość wyselekcjonowanych odpadów, jak i procent odzysku. Zwracamy uwagę, że niektóre jednorazowe opakowania szklane o małej objętości, w tym od napojów alkoholowych, stanowią bardzo istotny element zaśmiecenia środowiska, a objęcie ich opłatą depozytowo-kaucyjną zwiększy stopień zawracania ich do obiegu i efektywnie zwiększy recykling. Choć obecnie uzyskiwany poziom recyklingu opakowań szklanych i metalowych wg Eurostat wyniósł w Polsce w 2019 roku odpowiednio 67,1% oraz 84,2%, to nie oznacza to, że uda się osiągnąć ambitne cele wyznaczone na rok 2030 bez zwiększenia stopnia pozyskiwania z rynku surowca do recyklingu, do czego niewątpliwie przyczyni się uzupełnienie selektywnej zbiórki przez sprawny system kaucyjny.</p> <p>Pozytywne doświadczenia innych krajów, w których także metalowe opakowania na napoje są objęte systemem</p>		
--	---	--	--

		depozytowo-kaucyjnym, wskazują na zasadność wprowadzenia takiego rozwiązania także w Polsce.		
61.	Uwaga ogólna, załącznik nr 1	<p>4. Postulujemy wdrożenie zapisów zapewniających zbiórkę butelek z tworzyw sztucznych także w sytuacji, gdy nie posiadają zakrętki i wieczka.</p> <p>Załącznik 1. do projektu ustawy określający docelowe poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych wymienia „butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych”. Interpretacja tego zapisu może sugerować, że butelki bez zakrętek nie będą przyjmowane, co, naszym zdaniem, jest niezgodne z intencją transponowanej Dyrektywy SUP. Proponujemy zatem w projekcie uzupełnić zapisy w sposób niepozostawiający wątpliwości, by uniknąć sytuacji, że butelka bez zakrętki lub wieczka nie będzie przyjmowana. W przypadku tej kategorii opakowań już w roku 2025 plastikowe wieczka i nakrętki butelek będą musiały być trwale przymocowane do pojemników i butelek, przy czym może się oczywiście zdarzyć, że w wyniku uszkodzenia opakowania nakrętka lub wieczko zostaną oddzielone. Przykładowo, w przypadku najpowszechniejszych butelek z PET 1,5l masa samej butelki jest zbliżona do masy nakrętki. Z tego powodu przyjęcie do skupu butelki bez nakrętki pozwoli nadal odzyskać ok. 50% tworzywa wprowadzonego na rynek w danym opakowaniu. Jeśli butelka nie zostanie przyjęta ze względu na brak nakrętki, to poza systemem znajdzie się 100% masy tworzywa wprowadzonego wraz z butelką. Będzie to miało negatywny wpływ na poziom zbiórki i recyklingu odpadów, a także będzie zniechęcało konsumentów do selektywnego zbierania „uszkodzonych” butelek.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zapis dotyczący zakrętek oraz wieczek w kontekście butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku wynika wprost z Dyrektywy SUP.</p> <p>Zgodnie z przepisami dyrektywy SUP od 2024 r. opakowania na napoje z tworzyw sztucznych będą z przytwierdzonymi na stałe zakrętkami.</p>

		<p>Należy zatem stworzyć możliwie elastyczny system, który zminimalizuje niebezpieczeństwo odmowy odebrania butelki bez nakrętki lub wieczka przez podmiot zobowiązany ustawą do odbierania opakowania lub odpadu opakowaniowego.</p> <p>Uwagi końcowe</p> <p>Fundacja Plastics Europe Polska kontynuuje wspieranie działań zmierzających do zwiększenia selektywnej zbiórki i recyklingu odpadów tworzyw sztucznych. Liczymy, że przedstawione komentarze i postulaty zostaną uwzględnione w dalszych pracach nad projektem Ustawy, których zwieńczeniem będzie wdrożenie w Polsce sprawnego i sprawiedliwego systemu depozytowo-kaucyjnego – ważnego uzupełnienia systemu ROP. Jednocześnie deklarujemy chęć dalszej współpracy i wsparcia eksperckiego w pracach nad Ustawą.</p>		
62.	Uwaga ogólna	<p>Wyłączenie z obligatoryjnego systemu kaucyjnego butelek szklanych – system powinien obejmować wyłącznie butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku</p> <p>1) Problem bezpieczeństwa i ograniczeń przestrzennych przy składowaniu opakowań szklanych w jednostkach handlu detalicznego – składowanie butelek szklanych wymaga wygospodarowania i odpowiedniego zabezpieczenia dużej części powierzchni sklepu, co w przypadku wielu sklepów małopowierzchniowych:</p> <p>a) będzie powodowało utrudnienia w działalności handlowej (ze względu na zajęcie dużej części powierzchni przez składowane szkło, którą ze względów bezpieczeństwa należałoby wyłączyć z normalnego ruchu placówki, co nie będzie możliwe w przypadku sklepów posiadających niewielką</p>	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>

		<p>powierzchnię zaplecza, nawet jeśli powierzchnia handlowa tych sklepów przekracza 100m²),</p> <p>b) może zagrażać bezpieczeństwu personelu oraz klientów (ze względu na zwiększone ryzyko stłuczenia składowanych opakowań).</p> <p>W przeciwieństwie do butelek wykonanych z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku, rozmiaru butelek szklanych nie da się bezpiecznie skompresować (zgnieść) w celu zapewnienia ich efektywnego składowania. Jako opakowania wielokrotnego użytku miałyby one podlegać ponownemu napełnieniu, konieczne jest zatem zachowanie ich kształtu i integralności. Znacząco utrudnia to zastosowanie mechanizmów automatycznej zbiórki, co oznacza konieczność zaangażowania personelu do zbiórki manualnej. Proces odbioru opakowania szklanego od klienta, przeniesienia go w miejsce bezpiecznego składowania w obrębie sklepu oraz samego składowania w dużej objętości na stosunkowo niewielkiej powierzchni stwarza zagrożenie dla zdrowia pracowników i klientów, zwiększając ich ekspozycję na kontakt z tłuczonym szkłem i jego odłamkami, a także zakłóca przebieg procesu handlowego.</p> <p>2) Dyrektywa 2019/904, którą implementuje projektowana ustawa dotyczy wyłącznie opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i nie obejmuje szkła. Wobec tego przyjęcie tak szerokiego zakresu ustawy nie tylko nie jest niezbędne dla implementacji prawa UE i osiągnięcia celów wyznaczonych przez to prawo, ale też nie powinno odbywać się w pilnym trybie wynikającym z</p>		
--	--	--	--	--

		<p>konieczności dotrzymania terminów implementacji ww. Dyrektywy, i to w ramach nowo tworzonego systemu kaucyjnego, którego ani regulator, ani rynek nie mieli jeszcze okazji przetestować w praktyce.</p> <p>Włączenie szkła do systemu kaucyjnego, wprowadzanego ramach implementacji Dyrektywy 2019/904 stanowi ponadto przejaw gold-platingu, czyli nakładania na przedsiębiorców dodatkowych obowiązków pod pretekstem transpozycji prawa unijnego, co szkodzi jakości wdrażania prawodawstwa UE i jest stanowczo krytykowane przez instytucje europejskie.</p> <p>3) Włączenie butelek szklanych zwrotnych do obowiązkowego systemu kaucyjnego zgodnego z przedmiotowym projektem spowodowałoby konieczność tworzenia od nowa lub znacznej restrukturyzacji istniejących już w tym zakresie zasad, sieci logistycznej itp. Będzie się to wiązać z dodatkowymi obciążeniami finansowymi dla podmiotów wprowadzających napoje na rynek, a tym samym dla klienta końcowego.</p> <p>4) Butelki szklane są już poddawane efektywnemu recyklingowi w ramach istniejących systemów zbiórki. Z danych Europejskiej Organizacji Opakowań Szklanych wynika, że obecnie już 70% opakowań szklanych w Polsce jest recyklowanych. Nie ma zatem potrzeby obejmowania ich dodatkowo systemem kaucyjnym – a nakładanie takiego obowiązku i związane z nim obciążenia organizacyjne, logistyczne i finansowe dla jednostek handlowych są niewspółmierne do możliwych do osiągnięcia efektów. Wręcz przeciwnie – takie dodatkowe obowiązki mogą obniżyć efektywność uczestnictwa sklepów w systemie kaucyjnym w zakresie podstawowego celu ustawy i implementowanej przez</p>		
--	--	---	--	--

		nią Dyrektywy 2019/904, czyli w zakresie zbiórki opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.	
63.	Uwaga ogólna	<p>Wyłączenie opakowań po produktach mleczarskich Proponujemy usunięcie mleka oraz produktów mlecznych z definicji napoju, ponieważ produkty mleczne nie zostały wskazane w dyrektywie PE i Rady 2019/904 (SUP). Dodatkowo stanowią one uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego (tzw. kategoria 3) zgodnie z rozporządzeniem PE i Rady (WE) nr 1069/2009. Odpady opakowaniowe zawierające resztki tego typu odpadów nie powinny być mieszane z innymi odpadami opakowaniowymi, ponieważ zanieczyszczą strumień zbieranych odpadów. Ideą systemu kaucyjnego jest natomiast m.in. uzyskanie czystego surowca nie wymagającego dalszego sortowania. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mają dużo bardziej restrykcyjne wymagania i nie każdy zakład recyklingu je spełnia. Ponadto należy przeanalizować, czy względem ww. przepisów jednostki handlowe będą miały możliwość zbiórki tego typu opakowań tzn. czy Powiatowe Inspektoraty Weterynarii oraz Sanepid wyrażą na to zgodę. Tym bardziej, że są to produkty szybko fermentujące oraz pleśniejące. Gromadzenie tego typu odpadów w jednostkach oferujących żywność może zostać w praktyce podważone przez ww. organy.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p>
64.	Uwaga ogólna	<p>Jednolita kaucja dla wszystkich operatorów Wysokość kaucji dla danej objętości opakowania powinna zostać ustalona w drodze rozporządzenia do ustawy i obowiązywać we wszystkich systemach kaucyjnych. Zróznicowanie kaucji będzie niezrozumiałe dla Klientów oraz może doprowadzić do nieuczciwej konkurencji.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona na poziomie rozporządzenia.</p>

	<p>Obecnie projekt ustawy przewiduje, że we wniosku o wydanie zezwolenia i w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego wskazuje się „wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań”. W naszej ocenie już w obecnym brzmieniu projektu „poszczególne rodzaje opakowań” można rozumieć nie tylko jako poszczególne surowce, z których są one wykonane (tworzywa sztuczne, szkło), ale też jako poszczególne pojemności tych opakowań. Niemniej, kwestię tę należy jednoznacznie przesądzić w treści przepisów – dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości i zapewnienia jednolitej praktyki funkcjonowania systemów, z korzyścią dla efektywności selektywnej zbiórki prowadzonej w ramach każdego z nich.</p> <p>Jednoznaczne dopuszczenie możliwości zróżnicowania stawki kaucji dla opakowań o różnej pojemności pozwoli na stworzenie odpowiednich bodźców finansowych dla konsumentów, zachęcających do zwracania opakowań o określonej pojemności (w praktyce: takich, których selektywna zbiórka w sposób najbardziej efektywny przekłada się na uzyskanie wymaganych poziomów). Umożliwienie regulowania wysokości kaucji w zależności od pojemności opakowania będzie mechanizmem skutecznej samoregulacji systemu kaucyjnego zapewniającej jego wysoką efektywność. Ze względu na projektowane przesłanki nakładania opłaty produktowej, uczestnicy systemu będą dodatkowo zainteresowani wypracowaniem takich proporcji, które zwiększą szanse na osiągnięcie wymaganych poziomów selektywnej zbiórki. W skali kraju pozwoli to na osiągnięcie przez Polskę poziomów wymaganych prawem unijnym.</p>		
--	--	--	--

65.	Uwaga ogólna	<p>Konieczność zdefiniowania pojęcia „butelki na napoje” – jako zamkniętego opakowania detalicznego jednorazowego użytku przeznaczonego do przechowywania napojów, wykonanego z tworzyw sztucznych w rozumieniu Dyrektywy 2019/904</p> <p>W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu obowiązków uczestników systemu kaucyjnego konieczne jest jednoznaczne zdefiniowanie pojęcia „butelki na napoje”. System kaucyjny powinien obejmować wyłącznie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) butelki na napoje, a nie jakiegokolwiek opakowania, które ze względu na swój kształt mogą być traktowane jako butelki (co pozwoli wyłączyć m.in. butelki na keczupy i sosy, czy ocet – co wymaga również stosownej zmiany na poziomie definicji napoju - zob. uwaga nr 6 poniżej), 2) butelki detaliczne, czyli przeznaczone do przechowywania napojów do bezpośredniego spożycia przez konsumenta, z wyłączeniem opakowań w sposób oczywisty nieprzeznaczonych do sprzedaży detalicznej, <p>butelki jednorazowe z tworzyw sztucznych w rozumieniu Dyrektywy 2019/904, której implementacja jest celem projektu ustawy.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W projekcie zaproponowano objęcie systemem kaucyjnym określonych opakowań na napoje (butelki, puszki). W opinii MKiŚ wprowadzenie definicji butelki nie będzie stanowiło żadnej wartości dodanej.</p>
66.	Załącznik nr 1	<p>Ustanowienie dolnego progu pojemności butelki na napoje, powyżej którego są one objęte systemem kaucyjnym – na poziomie co najmniej 200 ml</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) W przypadku małych opakowań koszty ich selektywnej zbiórki w porównaniu do objętości surowca możliwego do pozyskania i przetworzenia, a więc korzyści z włączenia ich do systemu, są nieproporcjonalnie wysokie. W związku z tym rachunek ekonomiczny przemawia za ich wyłączeniem 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dyrektywa SUP wskazuje jasno, że konieczność uzyskania odpowiednich poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych dotyczy opakowań o pojemności do 1,5l. W dyrektywie nie ma</p>

		<p>z systemu – zwłaszcza, że od wyniku tego rachunku zależy efektywność całego systemu, w odniesieniu do butelek na napoje, których pojemność przekracza 200 ml, które mają największy udział w ogólnym wolumenie butelek na napoje wprowadzanych na rynek.</p> <p>2) Włączenie najmniejszych butelek do systemu utrudni również automatyzację selektywnej zbiórki, która w dłuższej perspektywie jest warunkiem efektywności funkcjonowania systemu kaucyjnego. Dostosowanie istniejących maszyn przyjmujących butelki do obsługi takich opakowań może być nie tylko koszt- i czasochłonne, ale też technologicznie utrudnione.</p> <p>Z tych powodów zdecydowana większość systemów kaucyjnych funkcjonujących w krajach UE nie obejmuje butelek o pojemności do 100 lub 200 ml (Litwa, Niemcy, Chorwacja, Estonia, Łotwa, Malta, Turcja).</p>		<p>wyłączenia małych (do 200ml) opakowań/butelek. Dlatego też wniosek o wyłączenie tych opakowań z systemu kaucyjnego nie wydaje się być uzasadniony.</p>
67.	Uwaga ogólna	<p>Jednoznaczne zwolnienie jednostek handlu detalicznego i hurtowego odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym oraz centrów logistycznych/dystrybucyjnych tych jednostek z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (w zakresie odpadów objętych systemem kaucyjnym) – przez dodanie tych jednostek do wyliczenia zawartego w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach</p> <p>Nie jest celem ustawy ani intencją ustawodawcy objęcie jednostek handlowych obowiązkiem uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów. Byłoby to rozwiązanie systemowo całkowicie nieuzasadnione i bezpodstawne, a przy tym uniemożliwiające realizację podstawowych założeń systemu kaucyjnego (w tym o jego powszechność i dostępności dla</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki stan wynika z zapisów art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach.</p>

		<p>konsumentów). Obecny katalog podmiotów zwolnionych z tego obowiązku zawarty w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach obejmuje już podmioty prowadzące „nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów”, w tym „podmioty prowadzące działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, które zbierają odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, w tym [...] przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach” . Jednak w związku z wprowadzeniem nowej kategorii odpadów (tj. odpadów objętych systemem kaucyjnym), dla pewności obrotu i bezpieczeństwa prawnego uczestników systemu kaucyjnego przepis ten wymaga dodatkowo jednoznacznego przesądzenia, że w zakresie odpadów objętych tych systemem jednostki handlowe są zwolnione ze wskazanego obowiązku.</p> <p>Postulujemy także objęcie ww. zwolnieniem centrów dystrybucyjnych/logistycznych należących do prowadzących jednostki handlowe objęte systemem kaucyjnym, tak by możliwy był transport zebranych odpadów opakowaniowych do centrów, a dalej do profesjonalnych odbiorców odpadów. Takie postępowanie pozwoli na uproszczenie logistyki odbioru odpadów (nie z poziomu wszystkich sklepów, a z poziomu centrów dystrybucyjnych), przynajmniej w części jednostek handlowych. Tym samym znacznie obniży koszty utrzymania systemu.</p>		
68.	Uwaga ogólna	<p>Projekt powinien jednoznacznie dopuszczać finansowanie systemu kaucyjnego z przychodów związanych z gospodarką odpadami, w szczególności ze sprzedaży</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o odpadach wskazano jakie koszty powinny być finansowane przez wprowadzających</p>

		<p>surowców lub wykorzystania odpadów do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 17 ust. 1 UGO</p> <p>Pozwoli to zwiększyć stabilność funkcjonowania systemów kaucyjnych i zwiększyć ich odporność na ewentualne wahania bilansu kaucji oraz wkładów finansowych od wprowadzających, a także premiuje efektywną zbiórkę – bo umożliwi wykorzystanie nadwyżki zebranego surowca na sfinansowanie działalności systemu kaucyjnego (np. jego stopniową automatyzację, zapewniającą jeszcze wyższą efektywność zbiórki).</p>		<p>produkty w opakowaniach w ramach systemu ROP, w tym w zakresie finansowania systemu kaucyjnego.</p>
69.	Uwaga ogólna	<p>Wspólna baza danych dla wszystkich operatorów - niezależnie od ilości utworzonych systemów kaucyjnych należy stworzyć wspólną bazę danych, do której wprowadzane będą wszystkie butelki wprowadzane na polski rynek (m.in. waga, kształt, kod EAN). Do bazy powinni mieć dostęp wszyscy operatorzy systemów kaucyjnych (lub/i bezpośrednio podmioty wprowadzające napoje na rynek) oraz wszystkie jednostki handlowe, tak aby zapewnić możliwość oddania przez Klienta dowolnej butelki zakupionej w Polsce w dowolnym punkcie zbiórki. Baza pozwoli wyeliminować zbiórkę butelek nieobjętych systemem (np. z innego materiału, zakupioną w innym kraju) oraz ograniczyć potencjalne oszustwa (np.: oddawanie butelek po środkach czystości).</p> <p>W przypadku braku takiej bazy danych w obrębie danego systemu kaucyjnego będą mogły być przyjmowane wyłącznie butelki wprowadzane przez wprowadzających, którzy podpisali umowę z danym operatorem. Dany operator nie będzie posiadał informacji o butelkach wprowadzonych przez innych wprowadzających, którzy podpisali umowę z innym</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada pozostawienie dużej swobody wprowadzającym tworzącym system. W związku z powyższym nie zakłada się także wprowadzenia nakazu utworzenia wspólnej bazy dla wszystkich podmiotów reprezentujących.</p> <p>Jednocześnie należy także wskazać, że ustawa nie zakazuje tworzenia takiej wspólnej bazy.</p>

		<p>operatorem. Tym samym operator nie będzie mógł przekazać danych o butelkach do jednostek handlowych, a Klient nie będzie mógł zwrócić dowolnej butelki w każdym punkcie. Będą to systemy nieintuicyjne dla Klienta i nie będą spełniały warunku powszechności.</p> <p>Ponadto wspólna baza danych może być wykorzystywana np. do rozliczeń między operatorami np. w sytuacji, gdy jeden z operatorów zbierze więcej butelek niż potrzebuje dla zapewnienia realizacji obowiązków swoich klientów, a inny operator zbierze niewystarczającą ilość butelek.</p>		
70.	Art. 1 pkt 2 lit. a	<p>„7a) napoju – rozumie się przez to następujące płyny przeznaczone do spożycia w szczególności soki, nektary, wody pitne, napoje alkoholowe;”</p> <p>Doprecyzowanie definicji napoju oraz wyłączenie z systemu opakowań po mleku, jogurtach i innych pitnych produktach mlecznych – przez „napój” należy rozumieć płyn przeznaczony do picia, gotowy do spożycia przez ludzi i niewymagający dalszej obróbki, z wyłączeniem mleka, jogurtu i innych pitnych produktów mlecznych</p> <p>1. Proponujemy usunięcie mleka oraz produktów mlecznych z definicji napoju, ponieważ produkty mleczne nie zostały wskazane w dyrektywie PE i Rady 2019/904 (SUP). Dodatkowo stanowią one uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego (tzw. kategoria 3) zgodnie z rozporządzeniem PE i Rady (WE) nr 1069/2009. Odpady opakowaniowe zawierające resztki tego typu odpadów nie powinny być mieszane z innymi odpadami opakowaniowymi, ponieważ zanieczyszczą strumień zbieranych odpadów. Ideą systemu kaucyjnego jest natomiast m.in. uzyskanie czystego</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p>

		<p>surowca nie wymagającego dalszego sortowania. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mają dużo bardziej restrykcyjne wymagania i nie każdy zakład recyklingu je spełnia.</p> <p>2. Zmiana pozwoli na jednoznaczne wyłączenie z systemu opakowań:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) po płynach w sposób oczywisty nieprzeznaczonych do picia przez ludzi, takich jak keczup, sosy, ocet, itd., b) na produkty, które nie są przeznaczone do bezpośredniego spożycia i wymagają uprzedniej obróbki lub przetworzenia, takich jak passaty, płynne przyprawy czy zupy – zwracamy uwagę, że takie opakowania są wyłączone spod regulacji Dyrektywy 2019/904 w zakresie, w jakim odnosi się ona do selektywnej zbiórki w ramach systemów kaucyjnych, c) zawierających płyny w ogóle nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi; <p>Wyłączenie mleka i przetworów mlecznych jest konieczne ze względu na warunki sanitarne, w jakich zanieczyszczone opakowania po tych napojach musiałyby być składowane i przechowywane. Ze względu na szybko psujący się charakter tego rodzaju napojów, w większości z założenia niepoddawanych procesom przedłużania trwałości, składowanie takich butelek wiąże się z istotnym ryzykiem sanitarnym. W efekcie projekt nakłada na jednostki handlowe obowiązki prawne, które kolidują z obowiązkami wynikającymi z regulacji z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz regulacji sanitarnych, co ma szczególne znaczenie w przypadku sklepów spożywczych, sprzedających żywność, oraz placówek oferujących usługi gastronomiczne. Biorąc pod</p>		
--	--	---	--	--

		uwagę, że kryterium obowiązkowego uczestnictwa w systemie jest wielkość powierzchni handlowej, a nie powierzchni magazynowej lub zaplecza, w wielu małych sklepach pow. 100m2 obowiązek przyjmowania i składowania opakowań do czasu ich odbioru przez podmiot reprezentujący może być równoznaczny z naruszeniem wskazanych przepisów sanitarnych, w sposób zagrażający bezpieczeństwu łańcucha dostaw żywności.		
71.	Art. 1. pkt 2)	<p>13a) kaucji – rozumie się przez to określoną wartość majątkową pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu ~~wielokrotnego albo~~ jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu ~~odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym~~ albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Przy utrzymaniu zawartego w projekcie założenia, że jej wysokość jest określona w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego – w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do możliwych form wypłaty kaucji przez sklepy oraz zabezpieczenia płynności finansowej jednostek handlowych, które na etapie zwrotu kaucji, do czasu rozliczenia z podmiotem reprezentującym, de facto kredytuują system. Zatem rozliczenia pomiędzy sklepem a podmiotem reprezentującym powinny uwzględniać:</p> <p>1) Konieczność zapewnienia sklepom większej elastyczności w zakresie formy wypłaty kaucji, przy</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>

	<p>zachowaniu jej jednoznacznie majątkowego charakteru, o wartości odpowiadającej wysokości określonej w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>2) Takie sformułowanie pozwoli uniknąć ryzyka utraty płynności finansowej przez sklepy, które ze względu na swoje usytuowanie lub asortyment (przy założeniu że odbiór kaucji nie wymaga okazania paragonu), będą musiały wypłacać więcej kaucji niż pobrały przy sprzedaży napojów (tj. będą dla konsumentów dogodnym punktem zwrotu opakowań, przyczyniając się do efektywnej zbiórki w skali całego systemu, ale same nie będą w takim stopniu przez swoją sprzedaż kontrybuowały do wprowadzania odpadów do środowiska). Na sklepach tych – w praktyce: sklepach osiedlowych, często prowadzonych przez mikroprzedsiębiorców – spocznie główny ciężar bieżącego finansowania systemu. W wielu przypadkach może to skutkować zagrożeniem dla płynności finansowej jednostki handlowej, uniemożliwiając normalne prowadzenie działalności handlowej (np. nie tylko w zakresie wydawania reszty przy zakupach, ale też deficytu finansowego uniemożliwiającego pokrycie zobowiązań publicznoprawnych lub kontraktowych czy nabywanie towarów u dostawców na zagospodarowanie bieżącego ruchu asortymentowego, a tym bardziej na rozwój oferty).</p> <p>W ten sposób wyeliminowany zostanie również potencjalny istotny bloker w procesie przystępowania do systemu najmniejszych sklepów (do 100m²), których udział w zakresie odbioru opakowań i wypłaty kaucji ma być nieobowiązkowy. Będą to mogły zrobić, nie ryzykując utraty płynności finansowej i problemów z bieżącą działalnością operacyjną.</p>		
--	---	--	--

		Przełoży się to na większą efektywność selektywnej zbiórki (im więcej punktów odbioru, tym bardziej wydajny system kaucyjny).		
72.	Art. 1. pkt 2)	13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego ~~albo wielokrotnego~~ użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana konsumentom w momencie zwrotu ~~opakowań lub~~ odpadów opakowaniowych; Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.		Uwaga nieprzyjęta. W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.
73.	Art.1.pkt.2)	23) wprowadzającym produkty w opakowaniach – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach (za wyjątkiem opakowań objętych systemem kaucyjnym), w szczególności: Wyłączenie opakowań kaucyjnych spowoduje wyeliminowanie podwójnej opłaty za opakowania wprowadzane na rynek		Uwaga nieprzyjęta. W ramach ROP projekt zostanie doprecyzowany w taki sposób, aby nie nakładać podwójnej opłaty na przedsiębiorców.
74.	Art. 1. pkt 3	b) 1b. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach, który zawarł umowę wskazaną w art. 40g ust. 5, do wniesienia opłaty produktowej są ~~obowiązani ten wprowadzający oraz~~ zobowiązany jest podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił; ~~–każdy w wysokości 50%.”;~~ W przypadku scedowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy podmiotowi zewnętrznemu w drodze		Uwaga nieprzyjęta. Należy zauważyć, że mimo organizowania systemu kaucyjnego przez podmiot reprezentujący, to wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będą tworzyć system i zostaną obowiązani do zebrania określonej ilości opakowań i/lub odpadów powstałych z wprowadzonych opakowań. Dlatego obarczenie obowiązkiem opłaty

		<p>umowy, za której realizację uiszczane jest wynagrodzenie, obowiązek uiszczenia opłaty produktowej nie powinien być egzekwowany od podmiotu wprowadzającego produkty w opakowaniach na rynek. W szczególności, jeśli konieczność wniesienia opłaty spowodowana jest błędem takiego podmiotu zewnętrznego, na który wprowadzający napoje w opakowaniach nie mają wpływu. Tym bardziej w przypadku, gdy podmioty reprezentujące będą podlegać nadzorowi ze strony organów administracji np. z uwagi na konieczność uzyskania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego (a zezwolenie to może zostać cofnięte w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości).</p>		<p>produktowej jedynie podmiotu reprezentującego mogłoby spowodować małe zaangażowanie wprowadzającego w cały proces.</p>
75.	Art. 1 ust. 4	<p>w art. 35:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi: a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, b) ~~25~~ 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2.”,</p> <p>Proponujemy utrzymać stawkę maksymalną opłaty produktowej dla obowiązku zapewnienia poziomów zbierania butelek wynikającego z projektu ustawy na poziomie stawki dla opłaty produktowej dot. recyklingu opakowań. Należy podkreślić, że nowy typ opłaty produktowej ma dotyczyć tych samych opakowań, które obecnie objęte są opłatą produktową wynikającą z art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej. Tym bardziej nie racjonalne wydaje się wprowadzanie tak dużej dysproporcji pomiędzy stawkami maksymalnymi opłaty produktowej w obydwu przypadkach.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wysokość stawki opłaty musi być na tyle wysoka, aby mobilizowała do przystąpienia do systemu kaucyjnego i nie stwarzała sytuacji, w której nieprzystąpienie do systemu i uiszczenie opłaty produktowej będzie bardziej opłacalne finansowo.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że przytoczony art. mówi o maksymalnej stawce opłaty produktowej. Natomiast sama stawka zostanie określona rozporządzeniem ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki.</p>

76.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g. 1. System kaucyjny prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę na terytorium kraju; 2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów <i>lub wykonywać działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, w tym recyklingiem odpadów,</i> 3) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1. <p>Proponujemy modyfikację zapisu dotyczącą zakresu działalności tzw. operatora (podmiotu reprezentującego), tak by nie musiał on bezpośrednio prowadzić działalności w zakresie recyklingu. Oznaczałoby to, że operatorem mogłyby zostać wyłącznie posiadające obecnie decyzje w zakresie gospodarki odpadami. Musiałaby być to już istniejąca spółka posiadająca stosowne decyzje administracyjne. W takiej konstrukcji przepisu nie mogłaby być to nowoutworzona spółka celowa (wyspecjalizowana) ani spółka typu not for profit.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Artykuł został zmodyfikowany w taki sposób, aby podmiotem reprezentującym mógł być podmiot, który prowadzi działalność inną niż recykling odpadów opakowaniowych. Artykuł został jednak zapisany inaczej.</p>
77.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 2. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani osiągnąć w ramach systemu kaucyjnego w 2025 r. oraz w latach następnych poziomy selektywnego zbierania ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy.</p> <p>3. Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o opakowaniach,</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada objęcie systemem kaucyjnym także opakowań szklanych wielorazowego użytku.</p>

		<p>w których wprowadził napoje do obrotu, ~~z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a~~, w tym o ich liczbie, pojemności i masie.</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		
78.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 4. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach albo grupa tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do ~~istniejące systemu kaucyjnego~~. <i>istniejących systemów kaucyjnych</i>.</p> <p>4a. Wprowadzający napoje w opakowaniach albo grupa tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący także we współpracy z przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub grupą tych przedsiębiorców.</p> <p>Proponujemy umożliwienie przystąpienia do więcej niż jednego systemu kaucyjnego. W przypadku utworzenia więcej niż jednego operatora systemu kaucyjnego strumień zbieranych odpadów w danym systemie będzie zależny od ilości jednostek handlowych oraz jakości zbiórki w tych jednostkach, które podpiszą umowę z danym operatorem. Może to oznaczać, że w przypadku wprowadzających na rynek duże wolumeny opakowań, nie powstanie ani jeden operator, który będzie mógł samodzielnie pokryć zapotrzebowanie tego wprowadzającego. W takiej sytuacji wprowadzający nie będzie miał żadnej możliwości oceny, czy jakkolwiek operator będzie realnie w stanie zapewnić realizację całości jego obowiązku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wydaje się, że zapis zaproponowany w projekcie ustawy nie wyklucza możliwości przystąpienia także do więcej niż jednego systemu kaucyjnego.</p> <p>Nie ogranicza też możliwości współpracy wprowadzających z prowadzącymi jednostki handlowe w zakresie utworzenia systemu kaucyjnego.</p>

		<p>Proponujemy umożliwienie jednostkom handlowym współtworzenia operatora wraz wprowadzającym napoje lub grupą takich wprowadzających.</p> <p>Takie konstrukcje operatora (polegające na współpracy wprowadzających i handlu) są standardem na rynku europejskim, który pozwala na efektywne tworzenia i zarządzanie systemem kaucyjnym na zasadzie partnerstwa strony obciążonej obowiązkami prawnymi (wprowadzający) oraz strony zapewniającej praktyczną realizację obowiązków prawnych (handel).</p> <p>Proponowana konstrukcja uwzględnia możliwości i strukturę handlu w Polsce tj. w przypadku mniejszych jednostek handlowych pozostaje możliwość przystąpienia do istniejącego systemu (opcja mniej obciążająca organizacyjnie – brak zaangażowania w stworzenie i zapewnienie funkcjonowania całości systemu), a w przypadku jednostek wyrażających taką chęć – zapewnienie możliwości aktywnego uczestnictwa w tworzeniu i funkcjonowaniu operatora oraz samego systemu kaucyjnego.</p>		
79.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 6. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, z wprowadzającymi napoje w opakowaniach.</p> <p>Proponujemy usunięcie tego zapisu. W przypadku tworzenia operatora systemu na zasadach wolnorynkowych nie powinien istnieć przymus zawarcia umowy z każdym wprowadzającym, który zgłosi się do danego operatora. Projekt nie precyzuje, co w przypadku, gdy wprowadzający nie wyrazi zgody na koszty proponowane przez danego operatora systemu – czy wprowadzający miałby obowiązek zaakceptować warunki proponowane przez podmiot reprezentujący, czy raczej to ten</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt daje możliwość przystąpienia wprowadzającym napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego, który będą tworzyć podmioty reprezentujące. W celu weryfikacji, który z wprowadzających przystąpił do systemu kaucyjnego, projekt nakłada obowiązek zawarcia stosownej umowy pomiędzy tymi podmiotami.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że projekt wskazuje, iż system kaucyjny, który</p>

		<p>ostatni musi tak długo negocjować umowę, aż wprowadzający zgodzi się ją zawrzeć? Czy w takich lub podobnych przypadkach operator będzie miał nadal obowiązek podpisania umowy na warunkach niegwarantujących realizacji przejmowanych obowiązków?</p> <p>Zwracamy uwagę, że nieosiągnięcie porozumienia przez strony mogłoby zostać uznane za spór między podmiotem reprezentującym a wprowadzającym i zamiast przymuszać operatora systemu do zawarcia umowy można taki spór poddać osądowi organu regulacyjnego, tak jak ma to miejsce np. na gruncie przepisów rozdziału 5b ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Nawet w tak newralgicznym obszarze jak zapewnienie dostaw wody i odbioru ścieków nie wprowadzono dotąd bezwzględniego przymusu zawarcia umowy, a jedynie możliwość odwołania się do organu regulacyjnego.</p>		<p>zostanie utworzony powinien zapewniać powszechny i równy dostęp dla wprowadzających napoje w opakowaniach. W związku z powyższym każdy wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będzie mógł na równych zasadach przystąpić do systemu kaucyjnego. W takim przypadku nie zakłada się możliwości negocjacji umowy, ponieważ będzie ona sztywno określała warunki jakie musi spełniać każda ze stron.</p>
80.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 10. System kaucyjny:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obejmuje terytorium całego kraju; 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów, ~~wprowadzających napoje w opakowaniach oraz jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów odbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię;~~ 3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu konsumentom pobranej przy zakupie kaucji. <p>Zasada powszechnego dostępu do systemu powinna dotyczyć konsumentów, jednak wątpliwym jest objęcie nią także wprowadzających napoje i jednostki handlu detalicznego.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym powinni mieć możliwość powszechnego oraz na równych zasadach przystępowania do systemu kaucyjnego. W przypadku braku takiego zapisu możliwe jest niewyrażenie zgody przez podmiot reprezentujący na przystąpienie do systemu kaucyjnego danego wprowadzającego, co może skutkować koniecznością uiszczenia przez takiego wprowadzającego opłaty produktowej za niewykonanie obowiązku</p>

		<p>Wydaje się to naruszać swobodę kontraktowania i niejako przymuszać operatora systemu, aby zawierał umowy z każdym, kto się do niego zgłosi niezależnie od tego czy zaakceptuje np. warunki finansowe proponowane przez operatora.</p>		<p>selektywnego zbierania opakowań lub/i odpadów opakowaniowych.</p> <p>Z kolei wykreślenie z zapisu zaproponowanego brzmienia art. 40 g ust 10 pkt 2 jednostek handlu detalicznego i hurtowego mogło by spowodować sytuację, w której jednostki handlowe, które są zobowiązane w pełnym zakresie uczestniczyć w systemie kaucyjnym, miałyby trudności z przekazywaniem odebranych od konsumentów opakowań i odpadów opakowaniowych oraz ewentualnego odzyskiwania nadpłaconej kaucji ze względu na niemożliwość przystąpienia do systemu kaucyjnego, ale jednocześnie będąc zobowiązanym ustawowo do odbierania opakowań (odpadów opakowaniowych) i zwrotu kaucji.</p>
81.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40g ust. 11. W przypadku ustanowienia podmiotu reprezentującego przez wprowadzających napoje w opakowaniach podmiot ten tworzy system kaucyjny w terminie 48 miesięcy od momentu wydania zezwolenia na prowadzenie systemu.</p> <p>Proponujemy wydłużenie terminu na wdrożenie systemu kaucyjnego do 48 miesięcy.</p> <p>Natomiast w celu uniknięcia wątpliwości co do terminu utworzenia systemu, a także umożliwienia przeprowadzenia</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z przepisami dyrektywy SUP poziomy selektywnego zbierania powinny być osiągnięte od 2025 r.</p>

	<p>rzetelnych kalkulacji niezbędnych do jego zaprojektowania i uruchomienia, bieg 48-miesięcznego terminu do utworzenia systemu kaucyjnego powinien rozpoczynać się z dniem wydania zezwolenia na prowadzenie systemu. W przeciwieństwie do momentu utworzenia podmiotu reprezentującego jest to moment wymierny dla rozpoczęcia prac związanych z utworzeniem systemu – na bazie określonych w zezwoleniu szczegółowych warunków jego funkcjonowania (takich jak zasady rozliczeń, wysokość kaucji, zasady pobierania i odbioru kaucji itd.). W momencie tworzenia podmiotu reprezentującego warunki te nie są znane.</p> <p>Analizując zakres działań jakie należy zrealizować w ramach utworzenia systemu oraz szacowane koszty inwestycji sugerujemy, że 2 lata prawdopodobnie nie wystarczą. Poniżej wskazujemy najważniejsze elementy tworzenia systemu, aby zobrazować ich zakres:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stworzenie kosztorysu planowanego systemu, - zakup i montaż automatów do odbioru butelek we wszystkich jednostkach handlowych (gdzie będzie to możliwe lokalowo), - przebudowa części jednostek handlowych, aby stworzyć przestrzeń dla automatów do odbioru butelek, - stworzenie systemu informatycznego (bazy danych) m.in.: do gromadzenia danych o butelkach wprowadzanych na rynek, obrotu kaucji, - stworzenie systemu logistyki odbioru odpadów (przetargi na wyłonienie podmiotów transportujących odpady, stworzenie miejsc magazynowania odpadów – centrów logistycznych wraz z niezbędnymi decyzjami), 		
--	--	--	--

		- stworzenie nowych lub rozbudowa istniejących zakładów recyklingu opakowań z tworzyw sztucznych (wraz niezbędnymi decyzjami).	
82.	Art. 1. pkt 5)	<p><i>Art. 40g ust. 12. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kaucji za opakowania objęte niniejszą ustawą, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko,, pojemnością opakowań odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że kaucja powinna stanowić zachętę do oddawania przedmiotowych opakowań w ramach systemów kaucyjnych.</i></p> <p>Proponujemy dodanie nowego ustępu dotyczącego kaucji. Wysokość kaucji powinna zostać ustalona na poziomie ustawy lub ewentualnie rozporządzenia wykonawczego do ustawy przede wszystkim z uwagi na konieczność utrzymania jednolitej stawki dla danego opakowania w całym kraju. Pozostawienie możliwości ustalania wysokości kaucji dla każdego operatora może spowodować zróżnicowanie wysokości kaucji nawet dla tego samego typu/objętości opakowania w różnych jednostkach handlowych. Będzie to niezrozumiałe dla Klienta (odbiorcy końcowego). Ponadto może dojść do sytuacji, gdy Klient nabywając napój w danym sklepie uiści kaucję wymaganą przez operatora współpracującego z danym sklepem np. w wysokości 0,50 PLN, następnie zwróci pustą butelkę z innym sklepem, który podpisał umowę z innym operatorem, który dla danego</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu.</p> <p>Delegacja zostanie jednak zapisana inaczej.</p>

		<p>opakowania ustalił kaucję na poziomie 1,00 PLN. Może to doprowadzić do sytuacji, w której żaden z systemów stworzonych przez ww. operatorów nie zbilansuje się finansowo, ponieważ Klient chcąc odzyskać więcej niż wydał będzie kupował napoje w sklepach pobierających niższą kaucję i oddawał w sklepach zwracających wyższą kaucję.</p> <p>Ponadto jeżeli wysokość kaucji miałyby być modyfikowana tak, by motywować społeczeństwo do dostarczania opakowań możliwe, że wystąpi konieczność jej zmiany. Jeśli kaucja w danym systemie kaucyjnym będzie zbyt niska/wysoka lub nieproporcjonalna w stosunku do innych systemów kaucyjnych, a jej zmiana będzie wymagała uzyskania zmiany zezwolenia wydanego przez Ministerstwo zachodzi duże prawdopodobieństwo opóźnień wynikających z czasochłonności procedury takiej zmiany.</p>		
83.	Art. 1. pkt 5)	<p>40h ust. 2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego; 2) nazwę podmiotu, adresie siedziby oraz adresie e-mail podmiotu reprezentującego; ~~3) — wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań;~~ 4) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10; 5) szczegółowy opis: <ol style="list-style-type: none"> a) zasad pobierania i zwracania kaucji konsumentom, oraz zasady rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta) 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada objęcie system kaucyjnym także opakowań szklanych wielorazowego użytku.</p>

	<p>b) zasad odbioru ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz przekazywaniu ~~opakowań do ponownego użycia lub~~ odpadów opakowaniowych do przetworzenia,</p> <p>c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego,</p> <p>d) zasad przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego,</p> <p>e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, przez wprowadzających napoje w opakowaniach biorących udział w systemie kaucyjnym,</p> <p>f) ~~systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalającym na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy,~~</p> <p>6) planowanym terminie uruchomienia systemu kaucyjnego</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Wyjaśnienie usunięcia punktu 3) przedstawiono powyżej.</p> <p>Należy podkreślić, że uzyskanie decyzji o tak szerokim zakresie będzie bardzo czasochłonne (przykładem mogą być obecne procedury uzyskania decyzji w gospodarce odpadami, które trwają już często ponad 1,5 roku) szczególnie biorąc pod uwagę poziom skomplikowania tego typu systemów. Analiza</p>		
--	---	--	--

		<p>wniosków, złożonych przez potencjalnych operatorów, będzie tym dłuższa im więcej elementów będą zawierać. Dlatego proponujemy wykluczenie części elementów wniosku i przeniesienie ich do treści ustawy jako obowiązek ustanowiony dla każdego z operatorów.</p> <p>Zmiana w pkt. 5 a) Podyktowana jest potrzebą zapewnienia przez podmiot reprezentujący właściwych zasad rozliczania z placówkami handlowymi zwłaszcza w zakresie kaucji i możliwych w tym różnic na niekorzyść placówek handlowych by unikną kredytowania systemu przez jednostki handlowe obciążone już inwestycjami na rzecz systemu.</p>		
84.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40h. ust 4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań; 2) zasady pobierania i zwracania kaucji konsumentom oraz zasady rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta) 3) zasady odbioru ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz ~~przekazywania opakowań do ponownego użycia lub~~ odpadów opakowaniowych do przetworzenia; 4) sposób finansowania systemu kaucyjnego; oraz zasady rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta) 5) zasady przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego; 6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu pomiędzy wprowadzającymi napoje w opakowaniach biorącymi udział w systemie kaucyjnym; 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada objęcie systemem kaucyjnym także opakowań szklanych wielorazowego użytku.</p>

		<p>7) ~~system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalający na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy;~~</p> <p>8) termin uruchomienia systemu kaucyjnego;</p> <p>9) termin obowiązywania zezwolenia.</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Pozostałe zmiany podyktowane są potrzebą zapewnienia przez podmiot reprezentujący właściwych zasad rozliczania z placówkami handlowymi zwłaszcza w zakresie kaucji i możliwych w tym różnic na niekorzyść placówek handlowych by unikną kredytowania systemu przez jednostki handlowe obciążone już inwestycjami na rzecz systemu.</p>		
85.	Art. 1. pkt 5)	<p>40h ust. 5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy ~~dluższy~~ niż 20 lat,</p> <p>Proponujemy korektę zapisu, tak aby zezwolenie wydawane było na okres nie krótszy niż 20 lat, chyba, że wnioskodawca samodzielnie zawnioskuje o krótszy okres. Biorąc pod uwagę koszty i inwestycje związane z utworzeniem systemu kaucyjnego żaden podmiot nie podejmie ryzyka utworzenia systemu na nieznaną okres. Zgodnie z obecnym kształtem zapisu dopiero po złożeniu wniosku, wnioskodawca może zostać poinformowany przez właściwego ministra, że zezwolenie zostanie wydane na krótszy okres. Nie są także znane żadne szczegółowe zasady wydania zezwoleń na prowadzenie przedmiotowej działalności.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p>

		Należy podkreślić, że w przypadku gdy dany system kaucyjny nie będzie spełniał wymagań ustawowych, przewidziano mechanizm ewentualnego wstrzymania jego działalności. Tym samym nie widzimy potrzeby wprowadzania dodatkowych ograniczeń czasowych wydania zezwolenia.		
86.	Art. 1 pkt. 5)	<p>Art. 40i</p> <p>6. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego uznaje się, że wprowadzający napoje w opakowaniach nie przystąpił do systemu kaucyjnego ~~w okresie od dnia 1 stycznia roku z dniem~~, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna, do dnia przystąpienia przez niego do kolejnego systemu kaucyjnego.</p> <p>Niezasadnym i niespójnym jest uznanie, że wprowadzający nie przystąpił do systemu od początku roku w którym zezwolenie dla podmiotu reprezentacyjnego zostało cofnięte, z uwagi na fakt iż w ust. 5 tego samego art. wskazano, iż podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, jest obowiązany do rozliczenia obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania przez wprowadzających napoje.</p> <p>Modyfikacja skutków, jakie dla wprowadzających wywołuje cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu – w celu zapewnienia wprowadzającym uczestniczącym w tym systemie realnego terminu na przystąpienie do kolejnego systemu kaucyjnego i wyeliminowania ryzyka obciążania ich negatywnymi konsekwencjami prawnymi działań lub zaniechań kontrahenta (podmiotu reprezentującego), na które mają ograniczony wpływ</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.</p>
87.	Art. 1 pkt. 5)	Art. 40j. 1. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie		Uwaga nieprzyjęta.

		<p>wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji.</p> <p>Umieszczanie informacji o wysokości kaucji jest nieuzasadnione z przyczyn ekologicznych i ekonomicznych, gdyż jakakolwiek zmiana wysokości kaucji spowoduje straty w materiałach opakowaniowych już wyprodukowanych napojów. Wystarczy informacja, iż opakowanie podlega kaucji.</p>		<p>W przypadku gdyby nastąpiła zmiana wysokości kaucji na wyższą, w momencie zwrotu w późniejszym terminie doszłoby do sytuacji, w której zwrócona kwota byłaby większa niż pobrana kaucja.</p> <p>Dodatkowo, przepisy zostaną zmienione w taki sposób, aby jasno wskazywać, że oznakowanie takie może znajdować się na etykiecie, a nie samym opakowaniu.</p>
88.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40k ust 2. ~~Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych po raz pierwszy tych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w tym roku.~~</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Ponadto określenie, czy dana butelka została wprowadzona po raz pierwszy, a nie po raz kolejny jest w praktyce niemożliwe. Nie istnieją obecnie technologie pozwalające na taką ocenę. Dane te byłyby w praktyce wyłącznie danymi szacunkowymi, nieodzwierciedlającymi realiów.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada objęcie systemem kaucyjnym także opakowań szklanych wielorazowego użytku.</p>
89.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40k ust 3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

		<p>jednostki odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>2) ~~opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.~~</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych</p>		<p>Projekt ustawy zakłada objęcie system kaucyjnym także opakowań szklanych wielorazowego użytku.</p>
90.	Art. 1. pkt.5) (art. 40k ust. 3)	<p>3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję umożliwiającą wykonanie obowiązków ustawowych.</p> <p>Analogicznie jak w przypadku wprowadzającego</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przepis zaproponowany w projekcie ustawy w wystarczający sposób określa zakres ewidencji, którą obowiązany jest prowadzić podmiot reprezentujący.</p>
91.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40k ust. 4. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w danym roku ustala podmiot reprezentujący na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów.</p> <p>Wskazujemy, że nie zawsze taka ewidencja jest wymagana. Jednostki handlowe zbierające odpady opakowaniowe powinny być traktowane jako podmioty nieprofesjonalnie zbierające odpady i zwolnione z ewidencji odpadów na podstawie art. 66 ust. 4 pkt 3 ustawy o odpadach. Podmioty mają możliwość prowadzenia ewidencji ilościowej opakowań (dotyczącej liczby sztuk przyjętych opakowań).</p> <p>Ewidencję ilościową (dot. masy odpadów) muszą prowadzić jedynie podmioty profesjonalnie zbierające lub przetwarzające odpady. W konsekwencji, może okazać się, że w wielu przypadkach masy opakowań nie uda się ustalić, gdyż</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepis zostanie uzupełniony, wskazując jednoznacznie przez kogo ma być prowadzona ewidencja.</p>

		<p>zbierający opakowania (jednostki handlowe) nie ma obowiązku prowadzić odpowiedniej ewidencji.</p> <p>Wnioskujemy o wskazanie podmiotu reprezentującego jako prowadzącego ewidencję.</p>		
92.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40k ust. 5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p> <p>1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych,</p> <p>~~2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l~~</p> <p>– do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada objęcie systemem kaucyjnym jedynie opakowań szklanych wielorazowego użytku. Opakowania szklane jednorazowego użytku z powodzeniem zbierane są w systemach gminnych.</p>
93.	Art. 1. pkt 5)	<p>Art. 40l. ust. 1. Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:</p> <p>1) selektywne zbieranie ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy;</p> <p>2) odbieranie ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych;</p> <p>3) transport ~~opakowań do producenta oraz~~ odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada objęcie systemem kaucyjnym także opakowań szklanych wielorazowego użytku.</p>

		<p>4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości.</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		
94.	Art.1. pkt.5) (40l ust 1 dodanie pkt. 5)	<p>5. rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta)</p> <p>Jednostki handlu detalicznego nie chcą kredytować kaucji.</p>		Uwaga przyjęta.
95.	Art. 1. pkt 6)	<p>~~Art. 44. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.~~</p> <p>Proponujemy wykreślenie tego obowiązku. Nie został on nałożony prawem międzynarodowym oraz nie znajduje uzasadnienia w potrzebach rynkowych. Ponadto jednostki handlowe nie są przystosowane do zbiórki każdego rodzaju odpadu komunalnego opakowaniowego. Wymagałoby to stworzenia odrębnych przestrzeni by oddzielić odpady od sprzedawanych produktów w dużo większym zakresie niż dla wybranych produktów jak w przypadku systemu kaucyjnego. Ponadto system zbiórki tych opakowań zapewniany jest obecnie przez gminy w systemie odbioru odpadów komunalnych od mieszkańców. W projekcie nie wskazano</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecnie w ustawie znajduje się analogiczne brzmienie, poza fragmentem „z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym”.</p> <p>Zmiana artykułu 44 miała na celu jedynie dostosowanie go do sytuacji gdy część opakowań będzie zbierana w ramach systemu kaucyjnego.</p>

		także sposobu finansowania takiej zbiórki, czy zasad dalszego postępowania z tymi odpadami.		
96.	Art. 1. pkt 6) i 9) (projektowany art. 44 ust. 2 i 3 oraz odpowiednio art. 56 ust. 1 pkt 14a-14b)	<p>Podniesienie progu powierzchni handlowej, powyżej której jednostki handlowe mają obowiązek uczestniczenia w systemie w zakresie odbioru opakowań i odpadów oraz wypłaty kaucji, co najmniej do 500 m2</p> <p>1) Małe placówki handlowe o powierzchni 500 m2 są na ogół prowadzone przez mikroprzedsiębiorców, samodzielnie (ew. lub jako rodzinny biznes) lub przy zatrudnieniu najwyżej kilku pracowników. W takich przypadkach konieczność obsłużenia procesu odbioru opakowań od klienta i rozliczenia kaucji może istotnie zakłócać normalne funkcjonowanie sklepu (którego główna działalność polega na obsłudze klientów – prowadzeniu sprzedaży detalicznej) i rodzić szereg ryzyk (np. przeniesienie odebranych opakowań do miejsca ich składowania wiąże się z koniecznością opuszczenia stanowiska kasowego i sali sprzedaży, co może zwiększać ryzyko kradzieży i obniżać ogólne bezpieczeństwo). Z tego powodu sklepy te powinny móc uczestniczyć w systemie na zasadzie dobrowolności – zachętą do tego byłaby możliwość zwiększenia ruchu w sklepie (na zasadzie „gdzie oddaję opakowania, tam robię zakupy”) – najmniejszym przedsiębiorcom należy jednak zapewnić możliwość oceny czy w danym przypadku (powierzchnia magazynowa, organizacja procesu sprzedaży, liczba personelu) chcą uczestniczyć w systemie również w zakresie odbioru opakowań (a nie tylko pobierania kaucji).</p> <p>2) Niewielka powierzchnia magazynowa i zaplecza, jaką dysponują sklepy 100-250m2 (które obecnie projekt miałyby objąć obowiązkowym uczestnictwem w systemie) sprawi,</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System ma być w jak największy sposób zapewnić dostępność punktów odbioru opakowań/odpadów opakowaniowych.</p>

		<p>że składowanie odebranych opakowań i odpadów musiałyby się odbywać w przestrzeni handlowej. Sytuacja taka nie tylko prowadziłaby do kolizji obowiązków związanych z uczestnictwem w systemie kaucyjnym z obowiązkami wynikającymi z regulacji BHP, sanitarnych i żywnościowych (zob. uwaga nr 6), ale też zakłócała normalne funkcjonowanie sklepu, negatywnie wpływając na jego atrakcyjność dla klientów, a w efekcie – konkurencyjność.</p> <p>Najmniejsze placówki handlowe (do 250m2) będą też szczególnie narażone na problemy z płynnością finansową – w przypadku, gdy per saldo będą wypłacały więcej kaucji niż jej pobrały (zob. uwaga nr 7)</p>		
97.	Art. 1. pkt 6)	<p>Art. 44 ust. 5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z istniejącym podmiotem reprezentującym lub ma możliwość ustanowienia z wprowadzającym napoje w opakowaniach albo grupą tych wprowadzających odrębny podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego.</p> <p>Ust. 6 W przypadku braku podmiotu reprezentującego przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego nie ma obowiązku uczestnictwa w systemie kaucyjnym.</p> <p>Zgodnie z propozycją zmiany art. 40g ust. 4, proponujemy umożliwienie jednostkom handlowym nie tylko zawarcia umowy z istniejącym operatorem, ale także możliwość współtworzenia operatora wraz wprowadzającym napoje lub grupą takich wprowadzających.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wydaje się, że zapis zaproponowany w projekcie ustawy nie wyklucza możliwości przystąpienia także do więcej niż jednego systemu kaucyjnego.</p> <p>Nie ogranicza też możliwości współpracy wprowadzających z prowadzącymi jednostki handlowe w zakresie utworzenia systemu kaucyjnego.</p>

		<p>Takie konstrukcje operatora (polegające na współpracy wprowadzających i handlu) są standardem na rynku europejskim, który pozwala na efektywne tworzenie i zarządzanie systemem kaucyjnym na zasadzie partnerstwa strony obciążonej obowiązkami prawnymi (wprowadzający) oraz strony zapewniającej praktyczną realizację obowiązków prawnych (handel).</p> <p>Proponowana konstrukcja uwzględnia możliwości i strukturę handlu w Polsce tj. w przypadku mniejszych jednostek handlowych pozostaje możliwość przystąpienia do istniejącego systemu (opcja mniej obciążająca organizacyjnie – brak zaangażowania w stworzenie i zapewnienie funkcjonowania całości systemu), a w przypadku jednostek wyrażających taką chęć – zapewnienie możliwości aktywnego uczestnictwa w tworzeniu i funkcjonowaniu operatora oraz samego systemu kaucyjnego.</p>		
98.	Art. 1. pkt 6)	<p>Art. 44. Ust. 6. Podmiot reprezentujący ~~jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, może odmówić zawarcia umowy~~ z jednostką handlu detalicznego jedynie z uzasadnionej przyczyny.</p> <p>Proponujemy usunięcie lub zmianę tego zapisu.</p> <p>Podmiot reprezentujący może nie mieć możliwości efektywnego kosztowo zapewnienia odbierania odpadów opakowaniowych na terenie całego kraju, a zatem, choć system ma obejmować cały kraj, bezwzględny obowiązek zawarcia umowy z każdym sklepem jest zbyt daleko idący.</p> <p>W przypadku tworzenia operatora systemu na zasadach wolnorynkowych nie powinien istnieć przymus zawarcia umowy z prowadzącym jednostkę handlu detalicznego, który zgłosi się do danego operatora. Podobnie jak w przypadku</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z założeniami system kaucyjny ma być ogólnopolski - obejmować teren całego kraju. Oznacza to, że każdy z podmiotów reprezentujących, który utworzy system kaucyjny jest obowiązany do podpisania umowy ze wszystkimi jednostkami handlu detalicznego, które uczestniczą w systemie kaucyjnym. Obowiązek ten mają także jednostki handlowe, które muszą podpisać umowę z podmiotem reprezentującym.</p>

		<p>umów z wprowadzającymi napoje. Projekt nie precyzuje, co w sytuacji, gdy sklep nie wyrazi zgody na koszty proponowane przez danego operatora systemu – czy sklep miałby obowiązek zaakceptować warunki proponowane przez podmiot reprezentujący, czy raczej to ten ostatni musi tak długo negocjować umowę, aż sklep zgodzi się ją zawrzeć? Czy w takich lub podobnych przypadkach operator będzie miał nadal obowiązek podpisania umowy na warunkach niegwarantujących realizacji przejmowanych obowiązków?</p>		
99.	Art. 1. pkt 6)	<p>Art. 44 ust. 5. Przedsiębiorca prowadzący jednostki handlu detalicznego, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, jest obowiązany do zawarcia umowy, formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym.</p> <p><i>Ust. 6 Poszczególne jednostki handlowe należące do danego prowadzącego jednostki handlowe mogą być włączane do systemu sukcesywnie na podstawie harmonogramu ustalonego z operatorem.</i></p> <p>Wskazujemy na potrzebę rozłożenia w czasie obowiązku zawarcia i wykonywania umów, gdyż w przypadku eksploatacji licznych jednostek handlu detalicznego ich przebudowa i dostosowanie do wymagań systemu kaucyjnego będzie wymagała czasu, proponujemy wprowadzenie w trym zakresie okresu <i>vacatio legis</i>.</p> <p>Należy w tym miejscu podkreślić wagę opracowania we współpracy sieci handlowej z podmiotem reprezentującym harmonogramu przyłączania poszczególnych sklepów do systemu kaucyjnego uwzględniającego proces inwestycyjny po stronie placówek handlowych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie reguluje zasad przystosowania jednostek do uczestnictwa w systemie kaucyjnym.</p>
100.	Art. 1. pkt 6)	<p>Art. 44 ust. 7. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

		<p>1) zasady rozliczania kaucji, oraz</p> <p>2) zasady odbierania i przekazywania ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wyłącznie w przypadku uczestniczenia jednostki handlu detalicznego w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych.</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		Argumentacja znajduje się powyżej.
101.	Art. 1. pkt 6)	<p><i>Art. 44 ust. 10 Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego hurtowego uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie odbierania odpadów opakowaniowych oraz centra dystrybucyjno-logistyczne objęte systemem kaucyjnym prowadzą nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów zgodnie z art. 45 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</i></p> <p>Proponujemy dodanie zapisu, który doprecyzuje, że jednostki handlowe zobowiązane do zbierania odpadów w systemie kaucyjnym będą stanowić nieprofesjonalnych zbierających odpady zwolnionych z posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki stan wynika z zapisów art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach.</p>
102.	art. 1 pkt 5 (projektowany art. 44g ust. 11 UGO)	<p>Bieg 48-miesięcznego terminu do utworzenia systemu kaucyjnego powinien biec od momentu wydania zezwolenia na prowadzenie systemu, a nie momentu ustanowienia podmiotu reprezentującego</p> <p>W celu uniknięcia wątpliwości co do terminu utworzenia systemu, a także umożliwienia przeprowadzenia rzetelnych</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zrezygnowano ze wskazywania terminu na uruchomienie systemu. Termin ten został pośrednio wskazany przez pierwszy rok, w</p>

		kalkulacji niezbędnych do jego zaprojektowania i uruchomienia, bieg 24-miesięcznego terminu do utworzenia systemu kaucyjnego powinien rozpoczynać się z dniem wydania zezwolenia na prowadzenie systemu. W przeciwieństwie do momentu utworzenia podmiotu reprezentującego jest to moment wymierny dla rozpoczęcia prac związanych z utworzeniem systemu – na bazie określonych w zezwoleniu szczegółowych warunków jego funkcjonowania (takich jak zasady rozliczeń, wysokość kaucji, zasady pobierania i odbioru kaucji itd.). W momencie tworzenia podmiotu reprezentującego warunki te nie są znane.		których należy osiągnąć poziomy selektywnego zbierania, tj. 2025 r.
103.	Art. 1 pkt 9)	w art. 56 w ust. 1: b) 10f) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych; 10g) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu ~~opakowań do producenta oraz~~ odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania; Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.		Uwaga nieprzyjęta. Argumentacja została wskazana powyżej.
104.	Art. 1 pkt 9)	14) ~~wbrew przepisowi art. 44 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m², nie prowadzi na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady;~~		Uwaga nieprzyjęta. Podobnie jak w przypadku art. 44, tak również w przypadku kary za nieprowadzenie selektywnego zbierania punkt ten został doprecyzowany w związku z planowanym wprowadzeniem systemu kaucyjnego.

		Zgodnie z propozycją usunięcia obowiązku wskazanego w art. 44 ust. 1 proponujemy usunięcie odnoszącej się do niego kary.		
105.	Art.1. pkt 10) (art. 57 pkt 3)	10) w art. 57: b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10f, 10g i 13 – od 10 000 zł do 50 000 zł;”; Wysokość kar wydaje się nieadekwatna.		Uwaga nieprzyjęta. Przyjęta wysokość sankcji dotyczy przepisów istotnych dla funkcjonowania systemu kaucyjnego.
106.	Art. 2. pkt 5)	b) w ust. 2: – w pkt 2: – – po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu: „ca) masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje, ~~z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określonych wymienione~~ w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”, – – po lit. d dodaje się lit. da w brzmieniu: „da) masie zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego odpadów opakowaniowych ~~oraz opakowań, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określone wymienionych~~ w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”, – – po lit. e dodaje się lit. ea w brzmieniu: „ea) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego odpadów opakowaniowych ~~oraz opakowań, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określone wymienionych~~ w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”, – – po lit. f dodaje się lit. fa w brzmieniu:		Uwaga nieprzyjęta. W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.

	<p>„fa) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej ~~oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje dla opakowań wymienionych~~ w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.</p> <p>- po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:</p> <p>„2b) w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wysokości środków przeznaczonych na funkcjonowanie systemu kaucyjnego, w tym gospodarowanie ~~opakowaniami i~~ odpadami opakowaniowymi w ramach systemu kaucyjnego; b) punktach odbierających ~~opakowania i~~ odpady opakowaniowe; c) wysokości nieodebranej kaucji; d) masie odpadów opakowaniowych w podziale na rodzaje opakowań, z których powstały, zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego; e) ~~masie opakowań w podziale na rodzaje opakowań zebranych selektywnie w systemie kaucyjnym;~~ f) sposobach gospodarowania odpadami opakowaniowymi zebranymi selektywnie w systemie kaucyjnym; g) ~~średniej liczbie rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku, pozwalającą na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;~~ h) wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w 		
--	---	--	--

		<p>opakowaniach”, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie w postaci listy tych podmiotów zawierającej ich imiona i nazwiska lub nazwy podmiotów oraz ich numery rejestrowe.”</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		
107.	Art. 5	<p>„Art. 5. <i>Napoje wprowadzone do obrotu na terytorium kraju bez wymaganego oznakowania, wskazanego w art. 40j, przed dniem utworzenia systemu kaucyjnego przez danego wprowadzającego lub przed dniem przystąpienia do istniejącego systemu kaucyjnego przez danego wprowadzającego mogą być sprzedawane nabywcom na terytorium kraju do czasu wyczerpania zapasów tych napojów. Do ceny tych napojów nie dolicza się kaucji, o której mowa w art. 8 ust. 13a, a masy opakowań tych napojów nie uwzględnia się w obliczaniu masy opakowań wprowadzonych na rynek przez danego wprowadzającego. Dopuszcza się przyjęcie opakowań nie posiadających ww. oznaczenia w ramach systemu kaucyjnego, jednak po oddaniu butelek tego typu nie następuje zwrot kaucji.</i>”</p> <p>Proponujemy dodanie przepisu przejściowego dla opakowań, które zostaną wprowadzone do obrotu przed dniem utworzenia systemu kaucyjnego/przystąpienia do systemu kaucyjnego. Produkty te nie będą posiadały oznaczenia, więc Klient nie będzie wiedział, czy może je oddać w systemie. Aby uniknąć problemów z tym związanych proponujemy, aby produkty bez oznaczenia mogły zostać wyprzedane do wyczerpania zapasów bez włączania ich w system kaucyjny</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W projekcie wprowadzono zmiany, wskazujące, aby butelki objęte systemem kaucyjnym na napoje, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem utworzenia (przystąpienia do) systemu kaucyjnego wprowadzającego mogły pozostać w obiegu do momentu zwrotu i wyczerpania zapasów.</p> <p>Dodatkowo za takie butelki nie będzie pobierana kaucja.</p>

		(tj. bez pobierania i zwracania za nie kaucji oraz bez raportowania ich masy jako wprowadzonej na rynek). Proponujemy jednak dopuszczenie możliwości przyjęcia tego typu butelek, jeśli klient przyniesie je do sklepu, jednak bez wypłacania kaucji. W ten sposób nawet jeśli Klient przyniesie daną butelkę mimo braku oznaczenia, będzie mógł ją zostawić w jednostce handlowej.		
108.	Art. 6	<p><i>Art. 6. 1. Do roku 2028 włącznie, do poziomów zbierania określonych w art. 40g. ust.2 ustawy zmienianej w art. 1, wlicza się masę odpadów opakowań wymienionych w załączniku nr 1a ustawy zmienianej w art. 1. zbieranych w ramach gminnych systemów odbioru i zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</i></p> <p>Zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy SUP poziomy zbierania odpadów opakowaniowych uzyskuje się m.in. poprzez ustanowienie systemów kaucyjnych, co oznacza, że nie jest to jedyny akceptowany poziom selektywnej zbiórki. Z tej przyczyny proponujemy, aby przynajmniej w pierwszych kilku latach funkcjonowania systemu kaucyjnego w Polsce dopuścić możliwość wliczania do poziomów zbierania także odpady opakowaniowe zebrane w innych systemach. Obecnie jest to głównie system gminnego odbioru odpadów, zbiórka na PSZOK, ale także np. zbiórki charytatywne itp.</p> <p>Biorąc pod uwagę fakt, że alternatywne sposoby zbiórki odpadów opakowaniowych objętych projektem nie zostanie zakazana, Klient będzie miał możliwość oddania tych odpadów w różnych miejscach. niesprawiedliwym byłoby obciążanie wprowadzających karą (opłatą produktową) za</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Takie rozwiązanie nie jest możliwe ze względu na brak realnej możliwości kontroli wszystkich wskazanych źródeł pochodzenia odpadów oraz ich ilości.</p>

		nieosiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki w ramach systemów kaucyjnych, jeśli realnie odpady te de facto zostaną zebrane w inny, lecz legalny sposób.		
109.	Art. 7	~~Art. 5.~~ Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. Z uwagi na dodanie dodatkowych zapisów zaproponowano zmianę numeracji.		Przyjęto do wiadomości. W przypadku zmian projektu, które będą miały wpływ na numerację, ta oczywiście zostanie zmieniona.
110.	Uwaga ogólna	Propozycja zmiany polegająca na wyłączeniu kaucji za opakowania objęte systemem kaucyjnym z podatku VAT		Przyjęto do wiadomości. Obecnie analizowana jest możliwość nieobejmowania podatkiem VAT kaucji. MKiŚ jest w stałym kontakcie z MF w tym zakresie.
111.	Załącznik nr 1a	Usunięcie lp. 2, rodzaj opakowań: butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l Konsekwencja usunięcia opakowań szklanych wielokrotnego użytku.		Uwaga nieprzyjęta. Argumentacja została wskazana powyżej.
112.	Załącznik nr 5	Zmiana wzoru oznakowania na KAUCJA Umieszczanie informacji o wysokości kaucji jest nieuzasadnione z przyczyn ekologicznych i ekonomicznych, gdyż jakakolwiek zmiana wysokości kaucji spowoduje straty w materiałach opakowaniowych już wyprodukowanych napojów. Wystarczy informacja, iż opakowanie podlega kaucji.		Uwaga nieprzyjęta. W przypadku gdyby nastąpiła zmiana wysokości kaucji na wyższą, w momencie zwrotu w późniejszym terminie doszłoby do sytuacji, w której zwrócona kwota byłaby większa niż pobrana kaucja. Dodatkowo, przepisy zostaną zmienione w taki sposób, aby jasno wskazywać, że

				oznakowanie takie może znajdować się na etykiecie, a nie samym opakowaniu.
113.	Uwaga ogólna	Wdrożenie systemu kaucyjnego nie może wyprzedzać ustanowienia obowiązków przedsiębiorców wynikających z ROP. W przypadku takiego rozwiązania określona grupa wprowadzających byłaby dyskryminowana w porównaniu do reszty wprowadzających produkty w opakowaniach. Jednakże realizacja obowiązku z tytułu ROP zostaje przeniesiona do systemu kaucyjnego w przypadku opakowań objętych kaucją w systemie w celu uniknięcia dublowania odpowiedzialności i kosztów.	Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych	Przyjęto do wiadomości.
114.	Załącznik nr 1	włączenie puszek po napojach i piwie do systemu oraz stworzenie możliwości dołączenia kolejnych rodzajów opakowań System kaucyjny, aby był skuteczny, powinien obejmować oprócz jednorazowych butelek plastikowych i wielorazowych szklanych co najmniej także puszki po napojach i piwie i dawać możliwość włączenia kolejnych opakowań po napojach lub produktach spożywczych – w przypadku zaistnienia takiej potrzeby środowiskowej. Koszty systemu w przypadku ograniczonej frakcji obowiązkowej mogą spowodować niezamierzoną negatywną zmianę struktury opakowań, jak również nadmiernie obciążą część przedsiębiorców objętych systemem. Dodatkowo w przypadku puszek, zbiórka obecnie przynosząca pozytywne rezultaty, ma szansę dodatkowego wzrostu i skutecznego dalszego funkcjonowania w oderwaniu od przejściowej zależności wynikającej z obecnego schematu opartego wyłącznie na zainteresowaniu zbiórką uboższej części społeczeństwa. Biorąc pod uwagę projektowane regulacje, które zostaną wdrożone w życie z dniem 1-go		Uwaga częściowo przyjęta. Puszki aluminiowe zostaną objęta systemem kaucyjnym.

		<p>stycznia 2025 roku nie powinno się opierać decyzji o wyłączeniu puszek z systemu na założeniu, że wartość ok. 5 gr. za puszkę (kalkulacja oparta na obecnych cenach skupu złomu aluminium) będzie nadal wystarczającą zachętą dla konsumentów do zwrotu opakowania w punkcie skupu. Tego rodzaju mechanizm nie tworzy zachowań pro środowiskowych i opiera się wyłącznie na wąskiej grupie konsumentów. Należy założyć na podstawie analizy dynamicznego wzrostu wynagrodzeń oraz poziomu opieki socjalnej, że grupa ta będzie się kurczyć. Natomiast koszty włączenia dodatkowych opakowań do systemu w trakcie jego funkcjonowania są znacznie wyższe niż w fazie jego tworzenia.</p>		
115.	Art. 1 pkt 5	<p>zapis w ustawie - jeden operator systemu, maksymalnie dwóch - osobny dla wielorazowych/ osobny dla jednorazowych; jednolita kaucja na terenie kraju</p> <p>System powinien być powszechny i jednolity na terenie całego kraju. To zapewni mu skuteczność oraz wysoki poziom odzysku opakowań objętych kaucją. Wobec tego powinien być organizowany przez jednego operatora, wybranego i nadzorowanego przez przedsiębiorców wprowadzających napoje w opakowaniach objętych kaucją, który zapewni dostępność konsumentom do systemu według zasady jednolitej kaucji na wszystkie opakowania. Takie rozwiązanie spowoduje także skuteczność jasnego przekazu dla konsumentów, którzy będą mogli zwrócić opakowanie w dowolnym miejscu po tej samej cenie. Można ewentualnie dopuścić do funkcjonowania dwóch operatorów, jednego dla opakowań jednorazowych i drugiego dla wielorazowych. Oczywiście to nie wklucza, a wręcz wydaje się konieczne, aby</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>

		<p>na niższych etapach jak organizacja zbiórki na określonych obszarach, centra sortownicze itd. były zaangażowane inne przedsiębiorstwa</p> <p>Uwaga szczegółowa: zapis w ustawie - jeden operator systemu, maksymalnie dwóch - osobny dla wielorazowych/ osobny dla jednorazowych; jednolita kaucja na terenie kraju. (Art. 40 g pkt 4).</p>		
116.	Art. 1 pkt 5	<p>jednolita wysokość kaucji na wszystkie opakowania, ustalana przez operatora.</p> <p>Kaucja za opakowanie powinna być ustalana przez jednego operatora autoryzowanego przez regulatora. Wysokość kaucji powinna być ustalona na poziomie nie stanowiącym bariery do zakupu napoju, a jednocześnie stanowić skuteczną zachętę do zwrotu pustego opakowania. Zbyt wysoka kaucja może być także podatna na malwersacje i oszustwa. Wynika to z faktu, że opakowania objęte kaucją mają wyższą wartość niż ich wartość rzeczywista, w związku z tym czym większa różnica tym większe ryzyko wystąpienia działań niezgodnych z prawem. Powinno się ograniczyć kaucję do różnicowania tylko w wąskim zakresie ze względu na jasność przekazu dla konsumenta (Niemcy, Litwa – jedna kaucja na wszystkie opakowania ; Norwegia, Szwecja-dwie)</p> <p>Uwaga szczegółowa: jednolita wysokość kaucji na wszystkie opakowania, ustalana przez operatora. (Art.40h pkt 4.1).</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p>
117.	Art. 1 pkt 6	<p>zapis funkcjonowania operatora w systemie not-for-profit (Art.40g pkt 1); zwrot kosztów fwało organizacji zbiórki dla jednostek handlowych (Art.44 pkt 7).</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis mówiący o tym kto może zostać podmiotem reprezentującym zostanie</p>

		<p>Wobec faktu, że przedsiębiorcy wprowadzający będą zobligowani do stworzenia i ponoszenia kosztów systemu, działalność operatora powinna odbywać się według zasady not-for-profit. Ta zasada działa także na korzyść konsumentów, którzy nie poniosą dodatkowych kosztów wliczonych w ceny produktów. Niezbędne zaangażowanie handlu detalicznego jako sposób na ograniczenie kosztów (także środowiskowych) systemu powinno być wynagradzane na zasadzie ich zwrotu. Tak ważne zasady funkcjonowania systemu powinny mieć odzwierciedlenie w ustawie.</p> <p>Uwaga szczegółowa: zapis funkcjonowania operatora w systemie not-for-profit (Art.40g pkt 1); zwrot kosztów netto organizacji zbiórki dla jednostek handlowych (Art.44 pkt 7).</p>		<p>zmieniony w taki sposób aby była to podmiot działający w formule not for profit.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że w projekcie ustawy znajduje się przepis mówiący o finansowaniu kosztów zbierania przez wprowadzających (art. 40l ust. 1 pkt 1).</p>
118.	Art. 1 pkt 5	<p>wprowadzenie do ustawy, oprócz niezwróconych kaucji, również wartości materiału jako źródła finansowania systemu</p> <p>W związku z koniecznością spełnienia wymogów Art 8a Ramowej Dyrektywy Odpadowej, zgodnie z zasadą pokrycia kosztów netto, przychody z niezwróconych kaucji oraz wartość sprzedanego surowca powinny zasilać system. Pozostałą część kosztów pokrywają wprowadzający.</p> <p>Uwaga szczegółowa: wprowadzenie do ustawy, oprócz niezwróconych kaucji, również wartości materiału jako źródła finansowania systemu (Art.40l pkt 4).</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o odpadach wskazano jakie koszty powinny być finansowane przez wprowadzających produkty w opakowaniach w ramach systemu ROP, w tym w zakresie finansowania systemu kaucyjnego.</p>
119.	Uwaga ogólna	<p>zapis w ustawie o obowiązku uczestniczenia w systemie dla wprowadzających opakowania objęte kaucją</p> <p>System powinien być obowiązkowy dla wprowadzających określonego typu opakowania objęte kaucją. Paradoksalnie w przypadku ustanowienia dość niskiej kaucji lub braku</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System w ocenie MKiŚ powinien pozostać nieobowiązkowy. Należy jednak pamiętać, że mechanizmy zastosowane w ustawie (opłata produktowa) powinny skłonić</p>

		<p>aktualizacji stawek opłaty produktowej, przedsiębiorca mógłby spotkać się z warunkami zachęcającymi do pozostania poza systemem, gdzie efekty środowiskowe są mniej widoczne. Dobrowolność nie sprzyja także stabilności systemu i wyznaczaniu określonych opłat, które przedsiębiorcy powinni wносить celem dofinansowania systemu.</p> <p>Uwaga szczegółowa: zapis w ustawie o obowiązku uczestniczenia w systemie dla wprowadzających opakowania objęte kaucją. (art.34 b)</p>		<p>wprowadzających do włączenia się do systemu kaucyjnego.</p>
120.	Art. 1 pkt 5	<p>zwolnienie kaucji z podatku VAT</p> <p>Wartość kaucji w celu prostych i jasnych rozliczeń nie powinna być obciążona podatkiem VAT. W systemie wartość kaucji jest wyłącznie narzędziem do wymuszenia określonych zachowań konsumentów w trosce o środowisko, a dodatkowe rozliczenia mogłyby wprowadzić niepotrzebne dodatkowe komplikacje i utrudnienia (jak to ma miejsce obecnie przy VAT dla opakowań wielorazowych. Obecnie właśnie problem VAT utrudnia swobodny przepływ butelek wielorazowych. Ze względu na VAT istnieje konieczność utrzymywania równowagi sprzedanych i przyjętych opakowań w sklepach. Sklepy wobec tego wydają paragony na opakowania ograniczając możliwość zwrotu opakowania do jednego punktu oraz wymagają posiadania paragonu.</p> <p>Uwaga szczegółowa: zwolnienie kaucji z podatku VAT. (Art.40g pkt 10)</p>		<p>Przyjęto do wiadomości.</p> <p>Obecnie analizowana jest możliwość nieobejmowania podatkiem VAT kaucji. MKiŚ jest w stałym kontakcie z MF w tym zakresie.</p>
121.	Art. 1 pkt 5	<p>wykreślenie obowiązku umieszczania informacji o wysokości kaucji na opakowaniu</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W przypadku gdyby nastąpiła zmiana wysokości kaucji na wyższą, w momencie</p>

		<p>Znakowanie opakowań w systemie kaucyjnym powinno ograniczyć się do informacji dotyczącej objęcia kaucją. Informacja na temat wysokości kaucji powinna widnieć obok ceny w punkcie detalicznym. Obowiązek umieszczenia wysokości kaucji na opakowaniu, w przypadku konieczności zmiany, wygeneruje zbędne koszty związane z brakiem możliwości wykorzystania opakowań oznakowanych wcześniejszą informacją.</p> <p>Uwaga szczegółowa: wykreślenie obowiązku umieszczania informacji o wysokości kaucji na opakowaniu. (Art.40j pkt 1)</p>		<p>zwrotu w późniejszym terminie doszłoby do sytuacji, w której zwrócona kwota byłaby większa niż pobrana kaucja.</p> <p>Dodatkowo, przepisy zostaną zmienione w taki sposób, aby jasno wskazywać, że oznakowanie takie może znajdować się na etykiecie, a nie samym opakowaniu.</p>
122.	Art. 1 pkt 6	<p>wprowadzenie zapisu o obowiązku wyznaczania punktu zbiórki w jednostce detalicznej o mniejszej powierzchni, jeżeli nie zostanie spełniony warunek dostępności na wyznaczonym obszarze</p> <p>Sklepy o powierzchni powyżej 100 m² zostały włączone do systemu jako obligatoryjne. Aby zapewnić powszechność systemu ustawodawca powinien wziąć pod uwagę konieczność wprowadzenia zapisu realizacji tej podstawowej zasady. Wobec tego przy braku punktu detalicznego o wymaganej powierzchni na określonym obszarze przynajmniej jedna jednostka handlowa powinna realizować zbiórkę opakowań objętych systemem. Systemy już funkcjonujące biorą pod uwagę zasadę powszechności np. Niemcy, Holandia (Sklepy mniejsze mogą ograniczyć przyjmowanie opakowań wyłącznie do opakowań marek, które same sprzedają).</p> <p>Uwaga szczegółowa: wprowadzenie zapisu o obowiązku wyznaczania punktu zbiórki w jednostce detalicznej o mniejszej powierzchni, jeżeli nie zostanie spełniony warunek dostępności na wyznaczonym obszarze. (Art.44 pkt 3).</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Bardzo wysokie poziomy wymuszą na wprowadzających tworzenie takiego systemu, który zapewni odpowiedni poziom zbierania opakowań/odpadów opakowaniowych. Wprowadzający będą mogli np. tworzyć punkt zbierania lub instalować automaty w miejscach gdzie brak jest jednostek handlowych o powierzchni przekraczających 200m².</p>

123.	Uwaga ogólna	<p>System kaucyjny powinien być jednym z narzędzi strukturalnego rozwoju gospodarczego w Polsce. Aby był skuteczny powinien obejmować oprócz jednorazowych butelek plastikowych i wielorazowych szklanych co najmniej także puszki po napojach i piwie i dawać możliwość włączenia kolejnych opakowań po napojach lub produktach spożywczych - w przypadku zaistnienia takiej potrzeby środowiskowej. Koszty sytemu w przypadku ograniczonej frakcji obowiązkowej mogą spowodować niezamierzoną negatywną zmianę struktury opakowań, jak również nadmiernie obciążą część przedsiębiorców objętych systemem. Poza tym system w obecnym kształcie nie spełni podstawowej funkcji jaką jest zmniejszenie zaśmiecania środowiska. Dodatkowo w przypadku puszek, zbiórka obecnie przynosząca pozytywne rezultaty, ma szansę dodatkowego wzrostu i skutecznego dalszego funkcjonowania w oderwaniu jednak od przejściowej zależności wynikającej z obecnego schematu opartego wyłącznie na zainteresowaniu zbiórką uboższej części społeczeństwa.</p> <p>Uwaga: postulujemy włączenie puszek po napojach i piwie do systemu oraz stworzenie możliwości dołączenia kolejnych rodzajów opakowań. (zał. nr 1a do ustawy)</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Puszki aluminiowe zostaną objęte systemem kaucyjnym.</p>
124.	Uwaga ogólna	<p>Wdrożenie systemu kaucyjnego nie może wyprzedzać ustanowienia obowiązków przedsiębiorców wynikających z ROP. W przypadku takiego rozwiązania określona grupa wprowadzających byłaby dyskryminowana w porównaniu do reszty wprowadzających produkty w opakowaniach. Jednakże realizacja obowiązku z tytułu ROP zostaje przeniesiona do systemu kaucyjnego w przypadku opakowań objętych kaucją w systemie w celu uniknięcia dublowania odpowiedzialności i kosztów.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekty te są od siebie w zdecydowanym stopniu niezależne. Dlatego w opinii MKiŚ nie jest niezbędne procedowanie tych projektów jednocześnie bądź razem jako jeden projekt.</p>

		Uwaga ogólna: wprowadzenie systemu kaucyjnego równoległe lub po ustanowieniu przepisów o ROP.		
125.	Uwaga ogólna	<p>Postulujemy wprowadzenie systemu kaucyjnego stworzonego przez jednego operatora (wg terminologii projektu ustawy: „podmiot reprezentujący”), powołanego przez producentów wprowadzających na rynek napoje w opakowaniach i działającego w formule not for profit. Jeden operator powinien reprezentować wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach objętych systemem. Takie rozwiązanie gwarantuje równy dostęp do systemu wszystkim podmiotom objętym obowiązkami wynikającymi z ROP. Nie jest narażone na wypaczenia systemu, a wbrew opiniom właśnie to zapewnia równe traktowanie wprowadzających. Poddział rynku kaucyjnego na więcej niż jednego operatora może spowodować wypaczenia i zdecydowane ograniczenie konkurencji oraz szereg innych negatywnych skutków. Jeżeli oddzielne podmioty reprezentujące, jak np. największe sieci handlowe, będą mogły zorganizować swój własny system, to jest to przesłanka do stworzenia monopolu. Przykładem podobnej sytuacji jest system zbudowany u naszego sąsiada gdzie jedna z sieci handlowych zdominowała rynek surowca butelek PET i nie tylko. Tego rodzaju rozwiązania wzmacniają dużych graczy rynkowych, zwłaszcza duże sieci handlowe. Argument zachowania konkurencyjności podmiotów w przypadku kilku operatorów nie znajduje tu zastosowania. W przypadku dobrze zaprojektowanego systemu jego konkurencyjność powinna mieć miejsce na poziomie organizacji zbiórki z punktów detalicznych i recyklingu. Dopuszczenie działania wielu operatorów spowoduje chaos na rynku i w znacznym stopniu osłabi szanse na stworzenie efektywnego środowiskowo i ekonomicznie systemu, a co za tym idzie utrudni polskim</p>		Powtórzone uwagi – do uwag szczegółowych odniesiono się powyżej.

	<p>producentom dostęp do surowca. Wielość operatorów spowoduje nie tylko trudności z przyjmowaniem opakowań, ale przede wszystkim trudności organizacyjne dla punktów detalicznych ze względu na konieczność zawierania umów z różnymi operatorami. Takie rozwiązanie spowoduje, że w obrocie mogą pojawić się różne stawki kaucyjne na ten sam typ opakowania u poszczególnych operatorów. W tym przypadku prowadzenie jasnego jednolitego przekazu do konsumentów będzie bardzo trudne, ponieważ będą oni postrzegać system jako skomplikowany i niezrozumiały. Podstawowym zadaniem Operatora powinno być przede wszystkim wypełnienie celów środowiskowych wyznaczonych ustawą oraz dyrektywami unijnymi, a nie tworzenie rywalizacji, czy też generowanie zysków, między innymi poprzez wprowadzenie różnych wysokości kaucji. Takie działanie mogłoby wypaczyć sens i cel stworzenia systemu depozytowego, m.in. poprzez duże ryzyko budowania przewagi konkurencyjnej wprowadzających w oparciu o wysokość kaucji, a w konsekwencji tym samym niższej ceny produktu na półkach. Co więcej działanie takie mogłoby doprowadzić do sytuacji, że kaucja zostałaby przez danego operatora ustalona na tak niskim poziomie, że nieopłacalne i zniechęcające dla konsumentów stałoby się oddawanie opakowań do punktów zbiórki. Dlatego ważne jest, aby system obsługiwany był przez jednego operatora, który ustaliłby jednolite zasady pobierania kaucji dla wszystkich wprowadzających, a ustalona wysokość kaucji wynikałaby z analizy rynku i transparentności systemu, a nie z czynników wynikających z działalności konkurencyjnej pomiędzy operatorami. Ustalona kaucja powinna być jednolita dla danej wielkości opakowania. W obecnie działających systemach standardem jest obligatoryjny scentralizowany i</p>		
--	---	--	--

		powszechny system w oparciu o jednego operatora działającego w formule not for profit - jest to model sprawdzony w wielu krajach, które już od lat mają system depozytowy na opakowania jednorazowe. Odpowiednie precyzyjne wymagania dla jednego operatora, będącego reprezentantem wprowadzających oraz uczestnictwo i nadzór samych wprowadzających produkty w opakowaniach objętych systemem są, w naszej ocenie, gwarantem poprawnie działającego systemu kaucyjnego. Taka organizacja systemu zapewnia efektywność kosztową, powszechność dla konsumentów oraz wysokie poziomy odzysku z korzyścią dla środowiska.		
126.	Uwaga ogólna	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysł Rozlewniczy popiera wnioski zawarte w piśmie Polskiego Związku Przetwórców Tworzyw Sztucznych, z dnia 28.02.2022 r., w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz innych ustaw z dnia 14.01. 2022 r.	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysł Rozlewniczy	Przyjęto do wiadomości.
127.	Uwaga ogólna	Postulujemy wyłączenie z systemu kaucyjnego butelek szklanych wielorazowego użytku, będących dzisiaj przedmiotem dobrowolnego systemu kaucji – jak butelki zwrotne od piwa. System ten działa dzisiaj efektywnie i nie ma potrzeby komplikowania tego rozwiązania.	Związek Pracodawców ECR Polska	Uwaga nieprzyjęta. W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.
128.	Art. 1 pkt 2 lit. a	Postulujemy doprecyzowanie definicji napoju, którego opakowanie będzie podlegało systemowi kaucyjnemu – i wyłączenie z niej opakowań po mleku i produktach odzwierzęcych. Biologicznie aktywne pozostałości produktu dyskwalifikują takie opakowanie z przetwarzania *ryzyko		Uwaga nieprzyjęta. Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy

		skażenia recyklatu), a samo składowanie opakowań wymaga odpowiedniego reżimu sanitarnego.		wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.
129.	Uwaga ogólna	Sugerujemy doprecyzowanie w projekcie ustawy pojęcia „jednostki handlowej” – w kontekście hurtowni, a także sprzedaży konsumenckiej (na paragon) jak i innych podmiotom gospodarczym (na fakturę – w hurtowniach, ale także sklepach detalicznych). Co za tym idzie – czy kaucja dla opakowań jednorazowych będzie naliczana przez każde ogniwo łańcucha dostaw, czy tylko na ostatnim etapie?		Uwaga nieprzyjęta. Wprowadzono zmiany w projekcie, tj. objęto także kaucją produkty sprzedawane przez jednostki handlowe, ale wyłącznie bezpośrednio konsumentom. Dodatkowo, zgodnie z projektem, kaucja będzie pobierana jedynie przez jednostki handlowe, sprzedające produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym konsumentom, a nie na wszystkich etapach w łańcuchu dostaw.
130.	Uwaga ogólna	Jesteśmy przeciwni wynikającemu z proponowanego systemu podwójnemu opodatkowaniu dla wprowadzających produkty w opakowaniach do obrotu. Jak realizacja postulatów projektu ma wpłynąć na dzisiejszą opłatę produktową?		Uwaga przyjęta. Ministerstwo planuje na późniejszym etapie prac projektu UC98 oraz UC81 (system kaucyjny oraz ROP) zastosowanie odpowiedniego wyłączenia.
131.	Uwaga ogólna	Postulujemy doprecyzowanie w ustawie sposobu rozliczania operatora (podmiotu reprezentującego) z jednostkami handlowymi. Jak ma wyglądać rozliczanie zwracanych kaucji – np. przy zwrocie opakowań do jednostki innej niż ta, w której nastąpił zakup – w sytuacji, gdy w punkcie odbioru		Uwaga nieprzyjęta. Projekt pozostawia dużą swobodę podmiotom uczestniczącym w systemie kaucyjnym. W związku z tym sposób rozliczania powinien zostać określony

		opakowań zabraknie środków na zwrot kaucji? Co ze sprzedażą w kanale on-line?		zarówno w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, które uzyska podmiot reprezentujący oraz w umowach zawieranych pomiędzy tym podmiotem a jednostkami handlowymi. Kaucja powinna być zwracana bez względu na to czy napój w danym opakowaniu został zakupiony w jednostce, do której zwracane zostaje opakowanie/odpad powstały z opakowania objętego systemem kaucyjnym. W przypadku sprzedaży on-line, sklepy te także będą zobowiązane do co najmniej pobierania kaucji od konsumentów w przypadku sprzedaży bezpośredniej.
132.	Art. 1 pkt 6 i 9 lit. c	Praktyka życia gospodarczego nakazuje objęcie obowiązkiem prowadzenia zbiórki opakowań jednostki handlowe o powierzchni powyżej 500m ² i dobrowolność zbiórki w sklepach o mniejszej powierzchni.		Uwaga nieprzyjęta. W opinii MKiŚ obowiązkiem uczestniczenia w pełnym zakresie w systemie kaucyjnym powinny zostać objęte jednostki handlowe mniejsze niż 500m ² . W przypadku objęcia takim obowiązkiem jednostek handlowych powyżej 500m ² dostępność miejsc zwrotu opakowań/odpadów opakowaniowych może okazać się zbyt mała, w szczególności w małych miejscowościach. To z kolei może doprowadzić do zniechęcenia

				mieszkańców, a w konsekwencji nieosiągnięcia zakładanych poziomów selektywnego zbierania.
133.	Uwaga ogólna	Postulujemy przy tym przyjęcie dłuższej perspektywy czasowej i stopniowe wdrażanie zmian: określenie już dziś poszerzonego katalogu opakowań z surowców wtórnych, które mogą być w przyszłości (znanej dziś lub nie) włączone w system kaucyjny. Umożliwi to przygotowanie się i dostosowanie inwestycji.		Uwaga nieprzyjęta. Nie jest możliwe wskazanie katalogu opakowań, które zostaną objęte systemem kaucyjnym w przyszłości.
134.	Uwaga ogólna	Dla skuteczności i prostoty systemu, sugerujemy również określenie w ustawie przejrzystego mechanizmu ustalania wysokości kaucji, tak, by była ona jednakowa z perspektywy konsumenta. Nie jest zasadne umieszczanie informacji o wysokości kaucji na opakowaniu.		Uwaga częściowo przyjęta. Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu. Maksymalna wysokość kaucji zostanie wskazana w ustawie. Oznakowanie pozostanie w takim kształcie w jakim zostało zaproponowane, tj. z wyszczególnieniem wysokości kaucji. Ważne, aby konsument był świadomy wysokości kaucji jaką poniesie za zakup napoju w danym opakowaniu.
135.	Uwaga ogólna	Na wstępie chcielibyśmy podkreślić, że co do zasady popieramy wprowadzenie rozwiązania systemowego w postaci systemu kaucyjnego lub depozytowego, którego głównym celem jest skierowanie strumienia odpadów lub opakowań wielokrotnego użycia we właściwe miejsce. Systemem tym powinny być objęte zwłaszcza te produkty/odpady, które stanowią zagrożenie dla środowiska, są porzucane w różnych miejscach lub w przypadku odpadów palnych - mogą być spalane w miejscach do tego nie	Stowarzyszenie FORS	Przyjęto do wiadomości.

	<p>przeznaczonych, np. w gospodarstwach domowych (niewątpliwie do takich odpadów należą, ujęte w projekcie, opakowania z tworzyw sztucznych). Obecnie trwa dyskusja nad tym, czy należy rozszerzyć katalog produktów objętych systemem kaucyjnym. W naszej ocenie w pierwszej kolejności systemem tym należy objąć produkty, z którymi jest największy problem, a do nich należą opakowania z tworzyw sztucznych oraz opakowania tetra-pak. Mniejszym problemem są jednorazowe szklane butelki, natomiast zagospodarowanie puszek stalowych czy aluminiowych, nie stanowi dziś w zasadzie żadnego kłopotu.</p> <p>Problematycznymi odpadami są również odpady niebezpieczne w postaci pojazdów wycofanych z eksploatacji, które w ilości przekraczającej milion ton rocznie trafiają do szarej strefy, gdzie podczas nielegalnego demontażu, w celu pozyskania cennych surowców i części, usuwane są odpady niechciane, których zagospodarowanie jest bardzo kosztowne. Są to: tworzywa sztuczne, płyny eksploatacyjne, opony, tekstylia, pianki z siedzeń – odpady te najczęściej są spalane lub lądują na dzikich wysypiskach lub w lesie. Z tych powodów od wielu lat postulujemy o objęcie systemem zbliżonym do systemu kaucyjnego czy depozytowego również pojazdów wycofanych z eksploatacji.</p> <p>Zwracamy również uwagę, że w przypadku objęcia systemem kaucyjnym aluminiowej/stalowej puszkii dojdzie do zakłócenia aktualnie efektywnie działającego systemu.</p> <p>Podmioty, najczęściej mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa zajmujące się zbieraniem, segregacją, paczkowaniem, odzyskiwaniem puszek z odpadów komunalnych, stracą przychody w wysokości ok. 400 milionów rocznie, a urzędnicy, w które zainwestowali, staną się bezużyteczni. Nie widzimy żadnego racjonalnego uzasadnienia dla zmiany</p>		
--	---	--	--

		systemu, który działa i to działa dobrze. W przypadku jednak podjęcia takiej decyzji niezbędna będzie rzetelna ocena skutków regulacji.		
136.	Uwaga ogólna	Brak w projekcie wysokości kwot kaucji - uważamy, że kwota kaucji powinna być określona w ustawie i niezmienna przez wiele lat. Wysokość kaucji nie powinna być za wysoka, aby nie zniechęcała do zakupu produktów z kaucją, ale też nie za niska, aby konsument był zainteresowany zwrotem kaucji. Uwzględniając aktualnie wysoką inflację uważamy, że kaucja powinna wynosić 50 groszy.		Uwaga nieprzyjęta. Niemniej jednak w ustawie zostanie wskazana maksymalna wysokość kaucji. Z kolei wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie wskazana w rozporządzeniu.
137.	Uwaga ogólna	W projekcie nie ustalono ilości podmiotów reprezentujących, pozostawiając to prawom rynku - w naszej ocenie większa ilość operatorów może się pojawić wyłącznie w przypadku ustalenia w ustawie wysokości kaucji oraz w przypadku zagwarantowania, szczególnie mniejszym jednostkom handlowym - bezkosztowego odbioru opakowań zwrotnych, również w przypadku, gdy jest ich więcej niż pobranych kaucji. Jednostki handlowe o mniejszej powierzchni niż 100 m ² , chcąc konkurować, będą zmuszone nie tylko do pobierania kaucji zgodnie z projektem ale też do zwrotu kaucji, a tym samym do przechowywania w sposób selektywny – według podmiotów reprezentujących, zwróconych opakowań. Z punktu widzenia konsumenta - zostawiając kaucję w wiejskim sklepie, konsument z reguły będzie chciał ją w tym samym sklepie odebrać. Uważamy, że w praktyce wszystkie podmioty pobierające kaucję będą również musiały wejść w system zwrotu pobranej kaucji. Pozostaje jedynie pytanie, czy spełnienie warunków postawionych przez podmiot reprezentujący będzie technicznie możliwe i jaki będzie koszt ich spełnienia.		Uwaga nieprzyjęta. Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m ² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.

138.	Uwaga ogólna	<p>W projekcie zmiany ustawy brak jest zachęt do standaryzacji opakowań oraz skrzynek.</p> <p>W naszej ocenie standaryzacja niektórych opakowań wielokrotnego użycia usprawniłaby funkcjonowanie systemu kaucyjnego, szczególnie w mniejszych jednostkach handlowych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustanowienie standardowego opakowania i wynikających z tych ewentualnych przywilejów będzie leżało po stronie podmiotu reprezentującego. Projektowane przepisy nie zabraniają wprowadzenia takich butelek dla chętnych przedsiębiorców. Należy jednak pamiętać, że wprowadzenie jednakowej butelki i zobowiązanie wszystkich wprowadzających napoje w opakowaniach do korzystania z niej mogłoby naruszać swobodę przepływu towarów.</p>
139.	Art. 1 pkt 5	<p>W projekcie zmiany ustawy dodano rozdział 6b, w którym w art. 40g ust 1 pkt 2 zapisano, że podmiot reprezentujący powinien wykonywać wyłącznie działalność związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów. W naszej ocenie wymóg ten jest nieprecyzyjny. Nie jest jasne, czy podmiot reprezentujący ma posiadać zdolności przetwarzania wszystkich zebranych w systemie odpadów opakowaniowych – co w praktyce będzie bardzo trudne czy wręcz niemożliwe. Natomiast jeśli podmiot reprezentujący ma posiadać tylko decyzję na minimalną ilość, to w naszej ocenie obowiązek ten jest zbędny.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Artykuł został zmodyfikowany w taki sposób, aby podmiotem reprezentującym mógł być podmiot, który prowadzi działalność inną niż recykling odpadów opakowaniowych. Artykuł został jednak zapisany inaczej</p>
140.	Art. 1 pkt 5	<p>W rozdziale 6 art. 40 h ust. przewiduje, że zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat. To oznacza, że minister może wydać zezwolenia na okres krótszy niż 10 lat np. rok, dwa, pięć.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz</p>

		<p>Uważamy, że przy tak dużym przedsięwzięciu zezwolenia powinny być wydawane na czas nieokreślony, gwarantując podmiotowi reprezentującemu zwrot poniesionych nakładów inwestycyjnych, np. w automaty, których okres używania może być dłuższy niż 10 lat. Minister w projekcie ustawy ma szereg instrumentów do dyscyplinowania podmiotu reprezentującego, włącznie z cofnięciem zezwolenia. Dlatego ograniczanie czasowe w tym przypadku jest niezasadne, podobnie jak w przypadku pozwoleń sektorowych.</p>		<p>zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p> <p>Należy zauważyć, że decyzja będzie wydawana na okres 10 lat. Natomiast w przypadku gdy podmiot reprezentujący zawrze taką informację we wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p>
141.	Uwaga ogólna	<p>W proponowanym projekcie rekomenduje się wprowadzenie systemu kaucyjnego w celu zapewnienia wysokich poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z jednorazowych butelek z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do 3l, o których mowa w art. 9 dyrektywy SUP (77% w 2025 r. oraz 90% w 2029 r.) oraz butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l. W projekcie ustawy zostały określone wymagania dotyczące utworzenia i prowadzenia przez przedsiębiorców systemu kaucyjnego, który będzie wspomagać selektywne zbieranie opakowań.</p> <p>System kaucyjny obejmie obszar całego kraju i ma być powszechnie dostępny, przez co m.in. konsumentom łatwiej będzie przekazać opakowanie lub odpad opakowaniowy powstały z opakowania objętego systemem kaucyjnym. Projektowane przepisy pozostawiają dużą swobodę przedsiębiorcom w tworzeniu systemu kaucyjnego nie narzucając np. wysokości kaucji czy sposobu zorganizowania systemu zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Przedsiębiorcy wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będą obowiązani do uzyskania, w ramach systemu kaucyjnego, określonych</p>	Śląski Związek Gmin i Powiatów	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Gminy otrzymają informacje o odpadach zbieranych w systemie kaucyjnym.</p> <p>Ad. 6) Uwaga przyjęta.</p>

		<p>poziomów selektywnego zbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych, a niespełnienie tych wymogów pociągnie za sobą odpowiednie skutki finansowe.</p> <p>Zarząd Związku postuluje, aby ustawodawca uwzględnił skutki tego projektu dla funkcjonowania gminnych systemów gospodarki odpadami komunalnymi, co znajduje swoje odzwierciedlenie w poniższych zagadnieniach:</p>		
142.	Uwaga ogólna	<p>1) Po wprowadzeniu powszechnego systemu kaucyjnego, gminne systemy gospodarowania odpadami komunalnymi zostaną uszczuplone o rodzaje opakowań uwzględnione w zał. nr 1a do projektu ustawy z dnia 14 stycznia 2022 r. W systemach gminnych pozostaną jedynie opakowania szklane jednorazowego użytku (o poj. pow. 1,5 l) oraz butelki po napojach objęte systemem kaucyjnym, które zostaną zebrane poza tym systemem, a być może trafią do systemu gminnego.</p>		
143.	Uwaga ogólna	<p>2) Art. 6c ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach daje radzie gminy możliwość, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne, dając jednocześnie właścicielom nieruchomości niezamieszkałych możliwość wyłączenia się z systemu gminnego, na mocy pisemnego oświadczenia. Gminy przejmując ten rodzaj nieruchomości zakładały z jednej strony uszczelnienie systemu, z drugiej pozyskanie większej ilości odpadów surowcowych mających wpływ na osiągnięcie wymaganych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu. Wiele gmin, pomimo obawy przed finansowymi konsekwencjami permanentnych zmian ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nie zdecydowało o wyłączeniu nieruchomości niezamieszkałych z systemu</p>		

		odbioru odpadów komunalnych organizowanego przez gminę. Przyjęte w projekcie ustawy rozwiązanie będzie skutkować niemożnością realizacji poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, gdyż możliwość pozyskania surowców będzie ograniczona.		
144.	Uwaga ogólna	3) Gospodarka odpadami komunalnymi to pojęcie złożone, interdyscyplinarne, obejmujące zarówno działania w zakresie planowania, jak i realizacji zaplanowanych działań, tj. m.in. odbiór odpadów komunalnych u „źródła”, zbieranie odpadów w PSZOK, transport i zagospodarowanie odpadów. Z uwagi na zakładaną zmniejszoną ilość odpadów komunalnych zebranych w systemie gminnym, w związku z systemem kaucyjnym, będzie koniecznym przemodelowanie działań w zakresie odbioru odpadów komunalnych surowcowych, z uwagi na zmniejszenie częstotliwości ich odbioru bądź zmiany wyposażenia nieruchomości w pojemniki/worki do gromadzenia tych odpadów. Zmiany uwarunkowane będą przygotowaniem gminy do procedury przetargowej na wyłonienie podmiotu odbierającego odpady komunalne logistyki ich odbioru oraz zagospodarowanie. Ponadto istnieje ryzyko, że funkcjonująca na terenie gminy instalacja komunalna do przetwarzania odpadów komunalnych o założonej przepustowości będzie borykać się z brakiem surowca, gdyż system gminny nie będzie w stanie zabezpieczyć odpowiedniej ilości odpadów komunalnych.		
145.	Uwaga ogólna	4) Istnieje obawa, że w momencie wprowadzenia systemu kaucyjnego butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku objętych tym systemem oraz butelki szklane staną się cennym surowcem dla tzw. „zbieraczy”, co z kolei ponownie zmniejszy ilość odpadów surowcowych w systemie gminnym oraz może skutkować niszczeniem urządzeń do gromadzenia odpadów komunalnych usytuowanych na terenie gminy.		

		<p>Analogiczna sytuacja występuje w związku z wybieraniem puszek aluminiowych zgromadzonych w pojemnikach do zbierania odpadów komunalnych przeznaczonych do zbiórki tworzyw sztucznych, metali i odpadów wielomateriałowych na nieruchomościach zabudowanych budynkami wielolokalowymi. Podobna sytuacja będzie miała miejsce w zabudowie jednorodzinnej, gdzie zgromadzony już przez mieszkańca surowiec podlegający systemowi kaucyjnemu nie trafi do systemu gminnego. Wg danych GUS za rok 2018-2020 90% odpadów surowcowych pozyskiwana jest w systemach komunalnych z nieruchomości zamieszkałych - 10% z pozostałych źródeł (usług komunalnych, handlu, małego biznesu, biur i instytucji).</p>		
146.	Uwaga ogólna	<p>5) Zaproponowany mechanizm systemu kaucyjnego stwarza bezpośrednio ryzyko niezrealizowania podstawowego celu dla gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, jakim jest realizacja poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu przez gminy, określonego w art. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz konsekwencji braku ich realizacji, tj. kary pieniężnej zgodnie z art. 9z ust. 2a ustawy.</p>		
147.	Uwaga ogólna	<p>6) W obecnie funkcjonującym systemie są już gminy, które nie osiągnęły wymaganych poziomów i na które zostały nałożone bardzo wysokie kary z tego tytułu. W przypadku „uciekania” kolejnych odpadów z systemu, zjawisko to będzie się tylko pogłębiało. W związku z powyższym postulujemy o uwzględnienie, przez analogię funkcjonującą już obecnie w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (o co również zabiegały samorządy lokalne), sprawozdawczości podmiotów przyjmujących opakowania w systemie kaucyjnym – tak, jak to obecnie ma miejsce w sytuacji podmiotów zbierających odpady (w przypadku odpadów</p>		

	<p>trafiających do skupów surowców wtórnych). Takie rozwiązanie może przyczynić się do wliczania do gminnych poziomów również tych odpadów, które będą przyjmowane w ramach systemu kaucyjnego. Wówczas koniecznym byłoby uwzględnienie tego obowiązku w stosownych zapisach do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz w omawianym projekcie ustawy, analogicznie jak w funkcjonującym obecnie obowiązku sprawozdawczym nałożonym poprzez art. 9nb ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (na podmioty zbierające odpady komunalne). Ilości tych odpadów (tzw. pmts) wliczane są obecnie do gminnych poziomów i nie znikają z systemu gminnego. Wprowadzenie takiego rozwiązania wymaga korelacji pomiędzy omawianymi, w tymże stanowisku, ustawami.</p> <p>Zarząd Śląskiego Związku Gmin i Powiatów, w imieniu 150 zrzeszonych w nim jednostek samorządu terytorialnego, apeluje o uwzględnienie powyższych uwag i obaw dotyczących projektowanych przepisów, mając w szczególności na względzie duże prawdopodobieństwo nieosiągnięcia przez gminy poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych określonych w art. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p>		
--	---	--	--

148.	Uwaga ogólna	<p>1. Opakowania z tworzyw sztucznych, szklane i puszki. System kaucyjny nie powinien ograniczać się do butelek jednorazowych z tworzyw sztucznych i butelek szklanych wielorazowych. System powinien być rozszerzony i obejmować zarówno opakowania z tworzyw sztucznych PET i szkła wielorazowego, jak również szkło jednorazowe oraz puszki aluminiowe.</p> <p>2. Skala problemu. Jako Stowarzyszenie Polska 2050 w ciągu zaledwie 2 miesięcy (marzec i kwiecień 2021) uprzątnęliśmy z przestrzeni publicznej ponad 100 ton śmieci. Udało nam się wysegregować jedynie niewielką ich część. Mimo to, prawie 8 ton stanowiły odpady z tworzyw sztucznych (w większości opakowania po napojach i produktach spożywczych) w tym puszki aluminiowe, głównie po alkoholach oraz 17 ton szkła, z których ogromną część stanowiły butelki szklane po napojach (również zdecydowana większość to opakowania po napojach). Te 25 ton to odpady, które potencjalnie mogły wrócić do obiegu. Ta ogromna ilość opakowań z plastiku, aluminium i szkła pokazuje skalę problemu i podkreśla konieczność uwzględnienia wszystkich tych surowców/frakcji w systemie kaucyjnym.</p> <p>3. Znaczenie dla środowiska . Obawiamy się, że nieobjęcie puszek i szkła jednorazowego systemem kaucyjnym sprawi, że producenci opakowań objętych systemem (plastik/Pet) i szkła wielorazowego zmienią swoje opakowania na te nieobjęte systemem. Zaistnieje ryzyko jeszcze większego zanieczyszczenia środowiska szkłem i puszkami. Koszty usuwania odpadów z terenów leśnych w Polsce 2020 roku wyniosły ponad 20 mln zł.</p>	Stowarzyszenie Polska 2050	Uwaga częściowo przyjęta. System kaucyjny obejmie również puszki aluminiowe o pojemności do 1l.
------	--------------	--	----------------------------	--

		<p>Przykład: Estoński audyt śmieciowy pokazał, że wprowadzenie systemu kaucyjnego pomogło obniżyć ilość opakowań po napojach w stosunku do wszystkich odpadów zebranych z poboczy dróg z 80% do mniej niż 10%.</p> <p>4. Odpowiedzialność po stronie producenta.</p> <p>Dzięki szerszemu zakresowi systemu kaucyjnego producenci wezmą odpowiedzialność za to, co dzieje się z ich produktem po zniknięciu z półki. Zauważą w końcu potencjał do tej pory marnowanego surowca. Powinni oni szanować materiał, z którego wykonane są ich produkty, odzyskiwać go i przetwarzać ponownie. Traktowanie odpadu jak surowca to podstawowa zasada gospodarki w obiegu zamkniętym.</p>		
--	--	---	--	--

149.	Uwaga ogólna	<p>5. Samorządy gminne.</p> <p>W celu zwiększenia poziomu recyklingu ogromną rolę pełnią samorządy gminne a gospodarka odpadowa to aktualnie bardzo duże, jak nie największe koszty dla samorządów. System kaucyjny jest szansą dla samorządów na ogromne oszczędności. Zredukuje ilość śmieci w przestrzeni publicznej, a co za tymi idzie zmniejsza koszty związane z ich sprzątnięciem, transportem, zbiórką, segregacją i składowaniem. System kaucyjny generuje oszczędności przede wszystkim dla gmin.</p> <p>Przykład: Różnica między stratą dochodów ze sprzedaży surowców a oszczędnościami wynikającymi z obsługi zmniejszonego tonażu odpadów i niższych kosztów utylizacji odpadów wyniosła na korzyść netto dla władz lokalnych Szkocji - 191,1 mln GBP</p>		Przyjęto do wiadomości.
150.	Uwaga ogólna	<p>6. Poziom recyklingu</p> <p>Polska powinna podejść do gospodarki w obiegu zamkniętym bardziej ambitnie. Bardziej ambitnie niż wskaźniki dyrektywy. Do roku 2025 poziom recyklingu w naszym kraju powinien osiągnąć 55%. A zbiórka butelek z tworzyw sztucznych powinna osiągnąć poziom 77 %.</p> <p>Za niespełnienie norm europejskich przewidziane są dotkliwe kary finansowe, co przełoży się oczywiście na kolejne podwyżki opłat za wywóz śmieci, które dotkną oczywiście obywateli.</p> <p>W innych państwach europejskich ambicje sięgają rzędu 70-90%. Aktualny projekt ustawy zakłada wejście przepisów w życie 1 stycznia 2023, a praktycznie miałyby zacząć obowiązywać najpóźniej do końca 2024. Oznacza to, że nie mamy czasu na metodę prób i błędów i poprawki w trakcie. Dlatego musimy to zrobić dobrze od początku.</p>		Przyjęto do wiadomości.

		<p>To właśnie system kaucyjny obejmujący również puszki aluminiowe i szkło jednorazowe sprawił, że poziom recyklingu np. w Niemczech i na Litwie już w tym momencie wynosi 90%.</p> <p>Do 2025 zostało bardzo mało czasu a wdrożenie systemu kaucyjnego zajmuje przynajmniej 2 lata dlatego powinien on być wdrożony jak najszybciej ale przede wszystkim powinien być skonstruowany poprawnie, ambitnie i prosto.</p>		
151.	Uwaga ogólna	<p>Postulujemy o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozszerzenie systemu kaucyjnego o szkło jednorazowe i puszki aluminiowe. 2. Uproszczenie systemu poprzez wybranie jednego operatora. Wielu operatorów to ogromna komplikacja logistyczna i czasowa. W większości krajów europejskich system kaucyjny jest zarządzany przez jednego, centralnego operatora. 3. Uproszczenie opłaty kaucyjnej do jednakowej za każde opakowanie. Im prostszy system tym bardziej zrozumiały i łatwiejszy do wdrożenia. 4. Kaucja powinna być bezparagonowa. 		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>System obejmie także puszki aluminiowe o pojemności do 1l. Dodatkowo wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu. Maksymalna stawka zostanie wskazana w ustawie. System kaucyjny będzie bezparagonowy, zgodnie z przedstawionym projektem.</p>
152.	Uwaga ogólna	<p>1) system kaucyjny powinien obejmować wyłącznie jednorazowe butelki na napoje z tworzyw sztucznych – nie powinien obejmować innych opakowań, w szczególności butelek szklanych wielokrotnego użytku czy puszek aluminiowym lub stalowych, przynajmniej na początkowym etapie jego funkcjonowania;</p> <p>- projektowana ustawa implementuje Dyrektywę 2019/904 (dalej: „Dyrektywa SUP”), która dotyczy wyłącznie opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych – objęcie systemem innych surowców nie powinno odbywać się w pilnym trybie wynikającym z konieczności dotrzymania terminu implementacji Dyrektywy SUP, ale tylko ewentualnie</p>	Polska Izba Handlu	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>

		<p>i stopniowo, dopiero po przetestowaniu systemu i na podstawie rzetelnej oceny efektywności jego funkcjonowania w kolejnych latach;</p> <ul style="list-style-type: none"> - konieczność składowania szkła w sklepach, a szczególnie w sklepach o małej powierzchni, wiąże się szeregiem problemów logistycznych i organizacyjnych, może też negatywnie wpłynąć na bezpieczeństwo personelu i klientów; - bilans obciążeń i ryzyk związanych z włączeniem szkła do systemu kaucyjnego w porównaniu do potencjalnych korzyści z jego włączenia przemawia za zrezygnowaniem z obejmowania systemem kaucyjnym butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l – zwłaszcza, że butelki te są już obecnie skutecznie poddawane recyklingowi w ramach istniejących systemów zbiórki (efektywność tego systemu w ostatnich latach konsekwentnie wzrasta i aktualnie wynosi ok. 70%); 		
153.	Załącznik nr 1	~~2. butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l~~		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Argumentację wskazano powyżej.</p>
154.	Art. 1 pkt 2	13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego ~~albo wielokrotnego~~ użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana konsumentom w momencie zwrotu ~~opakowań lub~~ odpadów opakowaniowych;		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Argumentację wskazano powyżej.</p>
155.	Art. 1 pkt 5	~~Art. 40k. 1. Poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów~~		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Argumentację wskazano powyżej.</p>

		<p>~~opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w tym roku.~~</p> <p>3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki, ~~4)~~ odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy;</p> <p>~~2) opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.~~</p> <p>5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy ~~4)~~ odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, ~~2)~~ ~~opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l~~ do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.</p>		
156.	Art. 1 pkt 5	3. Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o opakowaniach,		Uwaga nieprzyjęta.

		w których wprowadził napoje do obrotu, z ~~podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a~~ , w tym o ich liczbie, pojemności i masie.		Argumentację wskazano powyżej.
157.	Art. 1 pkt 5	2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wnioski podmiotu reprezentującego, który zawiera: [...] <p>~~f) systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalającym na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy;~~</p> <p>4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się: [...] <p>~~7) systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalający na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy;~~</p></p>		Uwaga nieprzyjęta. Argumentację wskazano powyżej.
158.	Art. 2 pkt 5	2b) w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego informacje o: [...] <p>~~g) średniej liczbie rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku, pozwalającą na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;~~</p>		Uwaga nieprzyjęta. Argumentację wskazano powyżej.
159.	Cały projekt ustawy	Sformułowanie to zastępuje się zwrotem: „odpadów opakowaniowych”		Uwaga nieprzyjęta. Argumentację wskazano powyżej.
160.	Art. 1 pkt 2	2) z definicji „napoju” należy wyłączyć mleko, jogurty i inne pitne produkty mleczne, a ponadto powinna ona		Uwaga nieprzyjęta.

		<p>obejmować wyłącznie płyny przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, nadające się do wypicia bez konieczności poddania ich dalszej obróbce (projektowany art. 8 pkt 7a ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; dalej: „u.g.o.”);</p> <ul style="list-style-type: none"> - odpady powstałe z opakowań po mleku, jogurtach i innych pitnych produktach mlecznych zawierają resztki, które gniją i pleśnią w kontakcie z powietrzem – obowiązek składowania takich odpadów w sklepach, zwłaszcza małych, obniży ich atrakcyjność dla klientów, a w przypadku jednostek handlowych oferujących żywność lub usługi gastronomiczne może być niewykonalny ze względu na obowiązujące regulacje sanitarne; ponadto obowiązek taki skutecznie zniechęci do włączania się do systemu kaucyjnego sklepy uczestniczące w systemie nieobowiązkowo w zakresie wypłaty kaucji i odbioru opakowań; - odpady opakowaniowe zanieczyszczone resztkami mleka i produktów mlecznych, które zostaną zmieszane z innymi odpadami odbieranymi przez sklepy będą wymagały ponownej segregacji przez recyklera, co zwiększy koszt funkcjonowania całego systemu kaucyjnego i jest sprzeczne z jego podstawową ideą (tj. selektywnego zbierania możliwie czystego surowca niewymagającego dalszego sortowania); - doprecyzowanie definicji w pozostałym zakresie ma celu zapewnienie, że nie będą objęte systemem opakowania na płyny w sposób oczywisty nieprzeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi (np. ocet), ani płyny niebędące napojami, tj. nienadające się do wypicia (np. keczup, sosy) albo wymagające poddania ich dalszej obróbce (np. zupy); 		<p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p>
--	--	---	--	--

		7a) napoju – rozumie się przez to płyn przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, nadający się do wypicia bez konieczności poddania go dalszej obróbce , w szczególności sok, nektar, ~~mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny~~ oraz napój alkoholowy;		
161.	Art. 1 pkt 2	3) system powinien obejmować „butelki na napoje” rozumiane wąsko, czyli zamykane opakowania detaliczne jednorazowego użytku wykonane z tworzyw sztucznych i przeznaczone do przechowywania napojów, w tym ich zakrętki i wieczka – zakres systemu kaucyjnego powinien być jasny i zrozumiały dla wszystkich jego uczestników (od wprowadzających, przez jednostki handlowe, aż po konsumentów), dlatego pojęcie „butelki na napoje” należy zdefiniować w słowniczku ustawowym w celu wyeliminowania ew. niekorzystnej praktyki rozszerzającego interpretowania tego terminu; 7b) butelce na napoje – rozumie się przez to zamknięte opakowanie detaliczne jednorazowego użytku wykonane z tworzyw sztucznych, przeznaczone do przechowywania napojów, w tym jego zakrętkę lub wieczko;		Uwaga nieprzyjęta. W projekcie zaproponowano objęcie systemem kaucyjnym określonych opakowań na napoje. W opinii MKiŚ wprowadzenie definicji butelki nie będzie stanowiło żadnej wartości dodanej.
162.	Załącznik nr 1	4) butelki o pojemności mniejszej niż 200 ml nie powinny być objęte systemem kaucyjnym; - rozwiązanie takie funkcjonuje w większości europejskich systemów kaucyjnych (Niemcy, Chorwacja, Litwa, Łotwa, Estonia, Turcja, Malta), gdzie przepisy określają dolny próg pojemności butelki, który oscyluje w granicach 100-200 ml; - koszty objęcia najmniejszych butelek systemem kaucyjnym (organizacyjne, logistyczne, technologiczne, kadrowe, a nawet środowiskowe – na poziomie odbioru,		Uwaga nieprzyjęta. Dyrektywa SUP wskazuje jasno, że konieczność uzyskania odpowiednich poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych dotyczy opakowań o pojemności do 1,5l. W dyrektywie nie ma wyłączenia małych (do 200ml) opakowań/butelek. Dlatego też wniosek o

		<p>składowania, transportu i przetwarzania) są nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do korzyści wynikających z zapewnienia ich selektywnej zbiórki w ramach tego systemu;</p> <p>- konieczność odbioru najmniejszych opakowań wymagałaby odpowiedniego dostosowania technologii automatycznego zbierania, co może utrudnić proces automatyzacji systemu – automatyzacja jest nie tylko warunkiem odciążenia jednostek handlowych jako punktów odbioru (oznacza brak konieczności manualnego odbioru i składowania opakowań przez personel sklepu), ale też z założenia zwiększa jego wydajność, transparentność i szczelność rozliczeń pomiędzy wszystkimi jego uczestnikami;</p> <p>1. butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności od 200 ml do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych¹⁾</p>		<p>wyłączenie tych opakowań z systemu kaucyjnego nie wydaje się być uzasadnione.</p>
163.	Art. 1 pkt 5	<p>5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p> <p>1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności od 200 ml do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych,</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uzasadnienie znajduje się w wierszu powyżej.</p>
164.	Art. 1 pkt 5	<p>5) należy dopuścić stosowanie różnych stawek kaucji dla butelek o różnej pojemności (projektowany art. 40h ust. 2 pkt 3 u.g.o.) – możliwość uzależnienia wysokości kaucji od pojemności opakowania będzie mechanizmem racjonalnej samoregulacji systemu kaucyjnego, bowiem pozwoli na przyjęcie takiego poziomu kaucji, który najskuteczniej zachęci konsumentów do zwracania tych opakowań, których</p>		<p>Przyjęto do wiadomości.</p> <p>Projekt skierowany do konsultacji daje taką możliwość. Nie zakazuje różnicowania wysokości kaucji zarówno ze względu na rodzaj opakowania jak i jego wielkość.</p>

		selektywna zbiórka w sposób najbardziej efektywny przekłada się na uzyskanie wymaganych ustawą poziomów;		
165.	Art. 1 pkt 5	<p>2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera: [...]</p> <p>3) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań, w szczególności dla opakowań o poszczególnych pojemnościach;</p> <p>4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:</p> <p>1) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań, w szczególności dla opakowań o poszczególnych pojemnościach;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uzasadnienie wskazano powyżej.</p>
166.	Art. 1 pkt 5	<p>6) termin do utworzenia systemu kaucyjnego powinien rozpocząć bieg od dnia wydania zezwolenia na prowadzenie tego systemu, a nie od dnia ustanowienia podmiotu reprezentującego (projektowany art. 44g ust. 11 u.g.o.) – z punktu widzenia terminu do utworzenia systemu wymierny jest bowiem moment uzyskania zezwolenia określającego, w formie decyzji, podstawowe zasady jego funkcjonowania, a nie moment utworzenia podmiotu reprezentującego, który może dopiero ubiegać się o wydanie takiego zezwolenia;</p> <p>11. W przypadku ustanowienia podmiotu reprezentującego przez wprowadzających napoje w opakowaniach podmiot ten tworzy system kaucyjny w terminie 24 miesięcy od dnia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 40h ust. 1.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zrezygnowano ze wskazywania terminu na uruchomienie systemu. Termin ten został pośrednio wskazany przez pierwszy rok, w których należy osiągnąć poziomy selektywnego zbierania, tj. 2025 r.</p>

167.	Art. 1 pkt 6	<p>7) obowiązek uczestnictwa w systemie kaucyjnym w zakresie zwracania kaucji oraz odbierania odpadów opakowaniowych powinien dotyczyć jednostek handlowych o powierzchni powyżej 500m² (projektowany art. 44 ust. 2 i 3);</p> <ul style="list-style-type: none"> - sklepy o powierzchni handlowej do 500m² w większości nie dysponują wystarczającą powierzchnią magazynową (zaplecza), która pozwalałaby na składowanie odebranych odpadów w sposób bezpieczny i higieniczny – brak wystarczającej powierzchni magazynowej (zaplecza) oznaczałoby dla nich konieczność składowania odebranych odpadów w przestrzeni handlowej; - oznacza to nałożenie na przedsiębiorców prowadzących małe sklepy obowiązków prawnych pozostających we wzajemnej kolizji, tj. z jednej strony obowiązków związanych z uczestnictwem w systemie kaucyjnym, z drugiej - obowiązków wynikających z regulacji sanitarnych, przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa żywności, - konieczność składowania odpadów na tak małej przestrzeni zakłócałaby normalne funkcjonowanie sklepu (zarówno proces obsługi klienta, jak i proces magazynowania towarów i uzupełniania asortymentu w sali sprzedaży, przyjmowania dostaw itd.), oraz obniżało jego atrakcyjność dla klientów, a w efekcie zdolność małych sklepów do konkurowania z dużymi podmiotami takimi jak dyskonty i sklepy wielkopowierzchniowe; - w większości krajów europejskich, w których działają systemy kaucyjne przyjęto wyższe niż 100m² progi powierzchni sklepu dla obowiązkowego uczestnictwa w systemie w zakresie odbioru odpadów – na poziomie 200- 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W opinii MKiŚ obowiązkiem uczestniczenia w pełnym zakresie w systemie kaucyjnym powinny zostać objęte jednostki handlowe mniejsze niż 500m².</p> <p>W przypadku objęcia takim obowiązkiem jednostek handlowych powyżej 500m² dostępność miejsc zwrotu opakowań/opadów opakowaniowych może okazać się zbyt mała, w szczególności w małych miejscowościach. To z kolei może doprowadzić do zniechęcenia mieszkańców, a w konsekwencji nieosiągnięcia zakładanych poziomów selektywnego zbierania.</p>
------	--------------	--	--	--

	<p>300m2 (Chorwacja, Niemcy, Litwa, Łotwa, Estonia, Holandia, Słowacja);</p> <p>2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m2, w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej nie większej niż 500 m2, w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji.</p>		
--	---	--	--

168.	Art. 1 pkt 9 projektu ustawy (projektowany art. 56 ust. 1 pkt 14a-14b)	<p>14a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2 prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera lub nie zwraca kaucji lub nie odbiera pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych;</p> <p>14b) wbrew przepisowi art. 44 ust. 3 prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej nie większej niż 500 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera kaucji;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uzasadnienie wskazano w powyżej.</p>
169.	Art. 2 pkt 1	<p>8) jednostkom handlu detalicznego i hurtowego odbierającym odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym należy w sposób wyraźny nadać status podmiotów prowadzących nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów w rozumieniu art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach;</p> <p>- w efekcie ww. jednostki handlowe powinny być zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów w zakresie odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym;</p> <p>1) w art. 45 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) podmiot prowadzący działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, który zbiera odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, w tym zbieranie leków i opakowań po lekach przez apteki, przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach, odbieranie odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym przez jednostki handlu detalicznego i hurtowego, systemy zbierania odpadów w szkołach, placówkach oświatowo-</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki stan wynika z zapisów art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach.</p>

		wychowawczych, urzędach i instytucjach (nieprofesjonalna działalność w zakresie zbierania odpadów);”		
170.	Art. 1 pkt 2	<p>9) jednostki handlowe uczestniczące w systemie w zakresie zwracania kaucji oraz odbierania odpadów opakowaniowych powinny mieć możliwość wyboru formy, w jakiej będą dokonywały zwrotu kaucji, za zgodą konsumenta – w tym celu „kaucję” należy zdefiniować jako „określoną wartość majątkową”, a nie „określoną kwotę pieniężną” (projektowany art. 8 pkt 13a u.g.o.);</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozwiązanie takie stanowiłoby dla jednostek handlowych istotną zachętę do wzięcia udziału w systemie – w szczególności dla tych sklepów, których uczestnictwo w zakresie zwrotu kaucji i odbierania odpadów nie będzie obowiązkowe; - większa swoboda co do wyboru formy, w jakiej sklep wypłaca kaucję pozwoli uniknąć problemów z ewentualnymi niedoborami gotówki, a nawet z bieżącą płynnością finansową (w przypadku, gdy w danym okresie rozliczeniowym sklep musi wypłacić kaucję o wyższej wartości niż wartość kaucji pobranej przez niego przy sprzedaży napojów, co będzie dotyczyło w szczególności sklepów osiedlowych, o największym potencjale zbiórki); <p>13a) kaucji – rozumie się przez to określoną wartość majątkową pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu ~~wielokrotnego albo~~ jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu ~~odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo~~ odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Kaucja musi stanowić określoną wartość pieniężną. Należy zauważyć, że konsument będzie uiszczał kaucję w formie pieniężnej i w takiej formie powinien mieć też zwracaną kaucję.</p>
171.	Art. 1 pkt 5	10) należy doprecyzować, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, którzy uczestniczą w systemie		Uwaga nieprzyjęta.

		<p>w ww. zakresie mają obowiązek „posiadania” umowy zawartej z podmiotem reprezentującym, a nie „zawarcia” takiej umowy (projektowany art. 44 ust. 5 u.g.o.), ponieważ obecnie projektowane brzmienie mogłoby sugerować obowiązek zawierania przez sklepy wielu umów z wieloma podmiotami reprezentującymi, dla każdego wprowadzającego, którego napoje są oferowane w sprzedaży w danej jednostce handlowej;</p> <p>- w praktyce taki obowiązek byłby całkowicie niewykonalny, rodziłby konieczność wtórnego sortowania odebranych odpadów w sklepach w celu ich wydania poszczególnym podmiotom reprezentującym zapewniającym odbiory na różnych zasadach i w różnych cyklach, a w efekcie uniemożliwiłby realizację podstawowych założeń systemu, w tym zachowanie elementarnej wydolności tego systemu czy jego powszechnej dostępności dla konsumentów;</p> <p>5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, jest obowiązany do posiadania umowy, zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym.</p>		<p>Z punktu widzenia konsumenta, nie powinien on szukać sklepu, który ma podpisaną umowę z podmiotem reprezentującym. Projekt zakłada, że konsument będzie mógł zwrócić butelkę w dowolnym sklepie (o powierzchni powyżej 200 m²).</p>
172.	Art. 1 pkt 5	<p>11) należy zrezygnować z nakładania na podmiot reprezentujący obowiązku zawarcia umowy z każdym wprowadzającym napoje w opakowaniach (projektowany art. 40g ust. 6 u.g.o.);</p> <p>- podmiot reprezentujący jest odpowiedzialny za efektywne i zgodne z zezwoleniem funkcjonowanie systemu kaucyjnego, utworzonego na podstawie przyjętych przez niego założeń organizacyjnych i finansowych (pod rygorem zapłaty opłaty produktowej lub cofnięcia zezwolenia), powinien więc dysponować swobodą w zakresie</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt daje możliwość przystąpienia wprowadzającym napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego, który będą tworzyć podmioty reprezentujące. W celu weryfikacji, który z wprowadzających przystąpił do systemu kaucyjnego, projekt</p>

		<p>kształtowania warunków przystępowania do organizowanego przez siebie systemu, w tym do określania w umowach z wprowadzającymi zasad finansowania systemu, wysokości wkładów i terminów płatności (zob. projektowany art. 40g ust. 7);</p> <ul style="list-style-type: none"> - obowiązek zawarcia umowy z każdym wprowadzającym pozostaje w kolizji z zasadą swobody kontraktowania stron tej umowy, co będzie rodziło problemy praktyczne w szczególności przy ustalaniu warunków współpracy, w tym wysokości wkładów finansowych – w przeciwnym wypadku każdy wprowadzający chcący przystąpić do systemu mógłby narzucić dowolne warunki swojego uczestnictwa, powołując się na obowiązek podmiotu reprezentującego zawarcia z nim umowy; - wykreślenie tego przepisu nie rodzi ryzyka dla wprowadzających, bowiem na zasadzie swobody kontraktowania mogą oni negocjować warunki uczestnictwa w istniejących systemach z podmiotami reprezentującymi działającymi już na rynku, albo utworzyć własny podmiot reprezentujący, organizujący system kaucyjny na zasadach, które ci wprowadzający uznają za najbardziej adekwatne; <p>~~6. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, z wprowadzającymi napoje w opakowaniach.~~</p>		<p>nakłada obowiązek zawarcia stosownej umowy pomiędzy tymi podmiotami.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że projekt wskazuje, iż system kaucyjny, który zostanie utworzony powinien zapewniać powszechny i równy dostęp dla wprowadzających napoje w opakowaniach. W związku z powyższym każdy wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będzie mógł na równych zasadach przystąpić do systemu kaucyjnego. W takim przypadku nie zakłada się możliwości negocjacji umowy, ponieważ będzie ona sztywno określała warunki jakie musi spełniać każda ze stron.</p>
173.	Art. 1 pkt 5	<p>12) wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym powinni mieć obowiązek umieszczania na nich oznakowania indywidualizującego, którego zastosowanie uniemożliwi wielokrotne rozliczanie kaucji za tę samą butelkę (projektowany art. 40j u.g.o.) – rozwiązanie to służy uszczelnieniu systemu i wyeliminowaniu potencjalnych nadużyć, a także przyspieszy proces wdrażania rozwiązań</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dodatkowe oznakowanie może być stosowane przez wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym – projekt tego nie zakazuje.</p>

		<p>automatyzujących w punktach odbioru, co korzystnie wpłynie na efektywność zbierania i transparentność systemu rozliczeń;</p> <p>Art. 40j. 1. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie tego opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji, w sposób uniemożliwiający wielokrotne rozliczanie kaucji za to samo opakowanie.</p>		<p>Takie rozwiązanie może być przyjęte w ramach systemu kaucyjnego przez podmiot reprezentujący.</p>
174.	Art. 1 pkt 5	<p>13) wprowadzający napoje w opakowaniach uczestniczący w systemie kaucyjnym nie powinni ponosić negatywnych skutków cofnięcia zezwolenia na prowadzenie tego systemu (projektowany art. 40i ust. 6 u.g.o.) – powinni zostać jedynie zobligowani do niezwłocznego przystąpienia do kolejnego systemu kaucyjnego, pod rygorem zapłaty opłaty produktowej, jeżeli nie uczynią tego w terminie określonym w ustawie;</p> <p>6. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego ~~uznaje się, że~~ wprowadzający napoje w opakowaniach mają obowiązek przystąpić do kolejnego systemu kaucyjnego niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 2 miesięcy, licząc od dnia, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna. ~~nie przystąpił do systemu kaucyjnego w okresie od dnia 1 stycznia roku, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna, do dnia przystąpienia przez niego do kolejnego systemu kaucyjnego.~~</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.</p>
175.	Art. 1 pkt 5	<p>14) należy określić maksymalny termin, w jakim minister właściwy do spraw klimatu podejmuje decyzję w sprawie wydania lub odmowy wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego – aby uniknąć przedłużającego się stanu</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W takich przypadkach zastosowanie mają przepisy Kpa.</p>

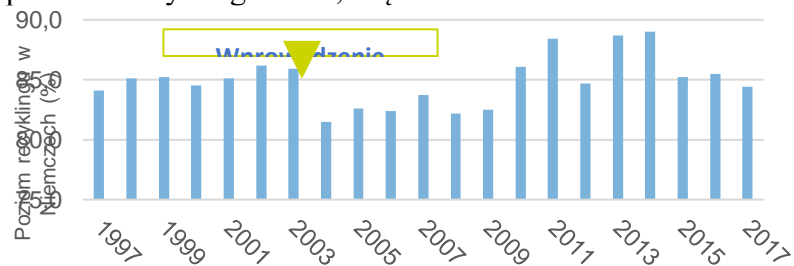
		<p>niepewności prawnej po stronie podmiotu reprezentującego i jego potencjalnych kontrahentów (zarówno wprowadzających, jak i jednostek handlu detalicznego) – w braku określenia takiego terminu może dojść do paraliżu procesu tworzenia systemów kaucyjnych, a postępowania w sprawie zezwolenia mogą trwać dłużej niż zakładany termin uruchomienia systemu. Dlatego decyzja w sprawie zezwolenia powinna zostać wydana nie później niż w ciągu 6 miesięcy, licząc od dnia złożenia wniosku przez podmiot reprezentujący;</p> <p>7. Minister właściwy do spraw klimatu wydaje zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego lub odmawia jego wydania bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2.</p>		
176.	Art. 5	<p>15) należy zmodyfikować przepis końcowy ustawy w taki sposób, aby skoordynować moment wejścia w życie obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnej zbiórki i przepisów sankcjonujących. Dlatego przepisy sankcjonujące przewidziane w art. 1 pkt 9-10 Projektu ustawy powinny wchodzić w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., czyli w tym samym roku, w którym wchodzi w życie obowiązek osiągnięcia w ramach systemu kaucyjnego poziomów selektywnego zbierania zgodnie z projektowanym art. 40g ust. 2 u.g.o.</p> <p>Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 9 i 10, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przepisy odwołują się do załącznika nr 1a ustawy. W załączniku z kolei określone są poziomy selektywnego zbierania, które muszą osiągnąć wprowadzający produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym od roku 2025. Zatem nie ma możliwości, że podmiot otrzyma karę za lata 2023 i 2024.</p>
177.	Uwaga ogólna	<p>W naszej ocenie dla zwiększenia recyklingu szkła najbardziej efektywne są lokalne systemy (gminne) współfinansowane poprzez ROP. Dlatego popieramy zakres systemu wskazany w Załączniku nr 1 projektu.</p>		<p>Przyjęto do wiadomości.</p>

	<p>Jesteśmy przekonani, że dla jednorazowych opakowań szklanych system kaucyjny jest najbardziej kosztowny i mało efektywny, biorąc pod uwagę recykling w skali kraju. Rozwiązanie to bywa uważane za właściwe dla tworzyw sztucznych. Jego przenoszenie na szklane opakowania jednorazowe nie jest, w opinii naszych Członków – zarówno recyklerów, jaki i producentów, celowe dla maksymalizacji ilości i jakości szklanego surowca recyklingowego. Podkreślić także musimy, że w przeciwieństwie do np. tworzyw sztucznych używanych w kontakcie z żywnością dla szkła nie występują ograniczenia w wykorzystaniu stłuczki z selektywnej zbiórki pojemnikowej do produkcji opakowań do żywności.</p> <p>Zwiększanie poziomu recyklingu szkła w Polsce a kaucjonowanie</p> <p>Jeżeli jednym z kryteriów kwalifikacji będzie więc osiągnięty poziom recyklingu szkła jednorazowe definitywnie powinno być wyłączone z projektowanego systemu. Z dziesięciu krajów Unii Europejskiej osiągających najwyższy recykling szkła (regularnie znacząco powyżej 80%) tylko w trzech (Dania, Finlandia, Niemcy) część opakowań jest zbierana w systemach kaucjonowania opakowań jednorazowych do recyklingu (depozytowych).</p> <p>Zauważamy także, że w dwóch z tych krajów (Danii i Finlandii) procentowy poziom recyklingu jest wyższy w systemach pojemnikowych, a nie depozytowych.</p> <p>Systemy depozytowe nie mają wpływu na recykling szkła w skali kraju, lub wpływ ten jest bardzo mały. W połowie z</p>	<p>Związek Pracodawców Polskie Szkło</p>	
--	---	--	--

sześciu krajów europejskich w których funkcjonują systemy depozytowe całkowity poziom recyklingu szkła jest znacznie niższy niż średnia unijna wynosząca w 2019 roku 78% (Chorwacja 53%, Estonia 65%, Litwa 57%). Ich wprowadzenie wiązało się niejednokrotnie z brakiem inwestycji w pozostałe systemy zbierania opakowań ze szkła, a nawet ich regresem.

Obowiązkowe kaucjonowanie nie musi skutkować wzrostem poziomu recyklingu szkła

Po wprowadzeniu obowiązkowego kaucjonowania części opakowań szklanych w Niemczech przez 7 lat zanotowano niższy poziom recyklingu (w przeciwieństwie do rosnących poziomów w poprzednich siedmiu latach). Także dane z innych krajów wskazują na stagnację, lub obniżenie, łącznego poziomu recyklingu szkła, często kilkuletnie.

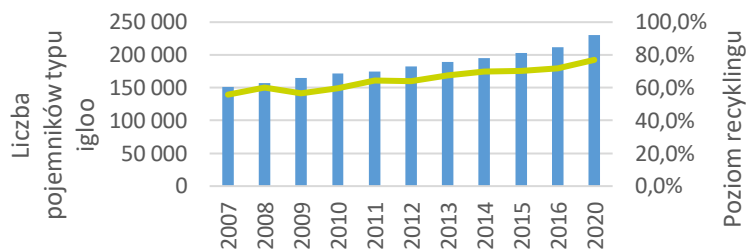

Poziom recyklingu szkła w Niemczech; źródło Eurostat/ FEVE (www.feve.org)

Możliwość stopniowej rozbudowy systemów gminnych

W przeciwieństwie do rozwiązań dotyczących kaucjonowania opakowań jednorazowych w systemach pojemnikowych (gminnych) możliwe są elastyczne - stopniowe - inwestycje w dodatkową infrastrukturę. Dostępność pojemników i

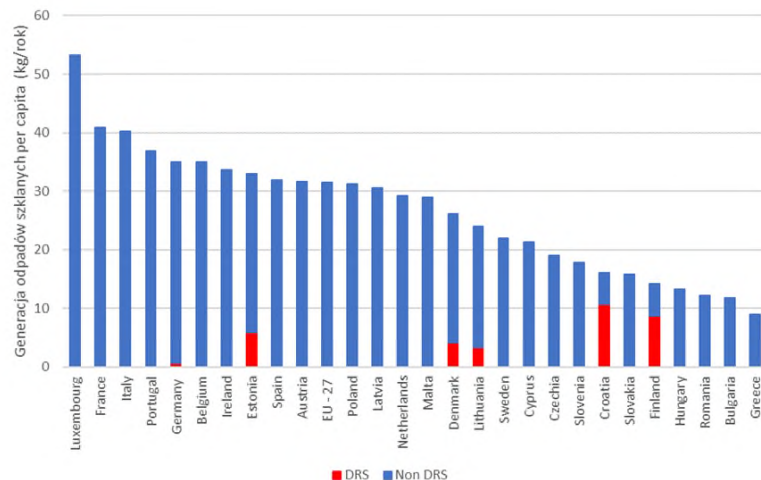
towarzyszący jej rozwój recyklingu szkła można prześledzić na przykładzie Hiszpanii (wykres poniżej; liczba pojemników – kolor niebieski, poziom recyklingu – kolor zielony).

Źródło: Oakdene Hollins dla FEVE (Europejskiej Federacji Opakowań Szklanych) na podstawie danych Ecovidrio

Brak powszechności systemów depozytowych dla butelek jednorazowych

Tylko niektóre systemy depozytowe funkcjonujące w Europie obejmują wybrane jednorazowe butelki szklane. Nie mają one decydującego wpływu na poziom recyklingu – np. na Litwie w 2019 roku zebrano ten sposób 8 800 ton opakowań ze szkła. W Europie tylko 1,2% szkła trafiającego na rynek jest objęte systemami depozytowymi. Jest to tylko 173 tysięcy z 14 milionów ton w skali UE-27. W praktyce nie pomagają więc one samorządom i innym organizatorom lokalnych systemów selektywnego zbierania, zmniejszyć częstotliwości opróżniania pojemników, czy obniżyć opłat dla mieszkańców (tylko niewielka ilość opakowań ze szkła zostaje „zabrana” z dotychczasowego systemu).

Opakowania szklane wprowadzane na rynek objęte depozytami – kolor czerwony i nieobjęte (kolor niebieski). Źródło: Oakdene Hollins z użyciem danych Eurostatu, EarthCare Consultancy, Palpa, Dansk Retursystem i BV Glas.

Jakość sztuczki a kaucjonowanie

Polepszenie jakości zbiórki szkła w systemach depozytowych jest dużo mniej zauważalne niż w przypadku tworzyw sztucznych.

Pozyskiwana sztuczka szklana nie jest wolna od problematycznych frakcji: większy jest udział trudnej w recyklingu najdrobniejszej frakcji (m.in. ze względu na kruszenie lub cięcie butelek). Dodatkowo ze względu na ryzyko oszustw dla butelek szklanych objętych obowiązkowym kaucjonowaniem stosuje się powszechnie specjalne trwalsze i trwale przyklejane etykiety. Utrudnia to

	<p>recykling i powoduje straty materiału przy jego oczyszczaniu (w skrajnych przypadkach nawet do 30%).</p> <p>Opłaty za opakowania szklane w działających w innych krajach UE systemów depozytowych są znacząco wyższe niż w przypadku np. tworzyw sztucznych. Ich włączenie w systemy kaucjonowania dla recyklingu przynosi ograniczone korzyści przy bardzo wysokich kosztach.</p> <p>Depozyt dla opakowań jednorazowych nie wpływa na rynek opakowań zwrotnych</p> <p>Z danych udostępnionych nam przez europejską federację branżową opakowań szklanych FEVE wynika, że nie występuje pozytywna korelacja pomiędzy wprowadzeniem obowiązkowego kaucjonowania jednorazowych butelek szklanych a udziałem opakowań zwrotnych ze szkła w rynku.</p> <p>Co więcej dwa z sześciu krajów w których oba rodzaje butelek są objęte kaucjonowaniem należą do krajów w których zanotowano największy, dużo większy niż w Polsce, spadek udziałów rynkowych opakowań zwrotnych (2007 – 2020):</p> <ul style="list-style-type: none"> • w Finlandii wyniósł on 45%, • w Danii osiągnął on 44%. <p>Niekorzystny ślad węglowy systemów depozytowych dla szkła w porównaniu do systemów gminnych</p> <p>Niezależnie od wpływu na recykling szkła warto przeanalizować ślad węglowy wprowadzenia systemu depozytowego w porównaniu z rozwojem systemów</p>		
--	---	--	--

		<p>pojemnikowych i innych lokalnych zbierania stłuczki opakowań.</p> <p>W Portugalii analizę taką przeprowadził w 2021 roku Uniwersytet Techniczny w Lizbonie (Tecnico Lisboa). W rozważanych scenariuszach pozyskania jednakowych ilości stłuczki szklanej ślad węglowy był większy w przypadku systemu depozytowego (około 2 – 3 razy). Pod uwagę zostały wzięte emisje z produkcji pojemników, maszyn depozytowych i logistyki.</p> <p>Wpływ objęcia części opakowań szklanych depozytem w porównaniu do rozwoju lokalnych systemów selektywnego zbierania był też analizowany w Wielkiej Brytanii. Raport Valpak Consulting dla British Glass opublikowany w grudniu 2021 roku wskazuje, że ślad węglowy dla systemów kaucjonowania opakowań jednorazowych byłby wyższy o 11%.¹</p> <p>Jesteśmy przekonani, że w warunkach dużego udziału mniejszych sklepów w handlu, jak ma to miejsce w Polsce, ślad węglowy dla zbiórki depozytowej szkła mógłby być relatywnie wyższy.</p> <p>¹https://www.britglass.org.uk/sites/default/files/British%20Glass%20Briefing%20Paper%20-%20DRS%20report%20%28FINAL%29.pdf</p>		
178.	Uwaga ogólna	<p>System opakowań zwrotnych (przepisy zmieniające art. 44 Ustawy)</p> <p>Polscy producenci szkła popierają zapowiedź wprowadzenia możliwości zwrotu bez paragonowego butelek wielokrotnego</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Obecnie analizowana jest możliwość nieobejmowania podatkiem VAT kaucji.</p>

	<p>użytku. Poniżej chcieliśmy przedstawić rekomendacje zmierzające do dalszego ulepszania funkcjonujących już obecnie rozwiązań.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kaucja nie powinna być obciążona podatkiem VAT rozwiązanie wydaje się konieczne w kontekście planowanego zwrotu bez paragonu, m.in. aby sklepy nie wypłacały VAT-u za opakowania zakupione w innych placówkach. • Opłacanie opłaty recyklingowej powinno następować w momencie wyjścia butelki systemu (braku zwrotu/w momencie w którym butelki stają się odpadem). • Raportowanie w zakresie butelek zwrotnych w BDO musi być ograniczone do producenta – bez wprowadzania nowych obowiązków dla sklepów. • System butelek zwrotnych powinien pozostać uregulowany na zasadach zbliżonych do obecnych – nie regulowanych ściśle przez państwo. • W przypadku sprzedaży napojów w butelkach zwrotnych nie powinien obowiązywać dodatkowy warunek przekroczenia danej powierzchni sklepu aby weszły ona w system. <p>Nie przedstawiamy szczegółowych propozycji zapisów legislacyjnych w tym zakresie, gdyż według naszej wiedzy mają je zaproponować branże zaangażowane już obecnie w systemy zwrotu butelek.</p>		<p>MKiŚ jest w stałym kontakcie z MF w tym zakresie.</p> <p>W związku z równoległymi pracami nad projektem UC81 oraz UC98 (projekty zmieniające ustawę o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi), przepisy w zakresie opłaty opakowaniowej zostaną doprecyzowane i dodane do odpowiedniego projektu na kolejnych etapach procesu legislacyjnego.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że projekt nie zakłada raportowania w BDO przez jednostki handlowe (sklepy).</p> <p>W odniesieniu do powierzchni handlowej, nałożenie obowiązku uczestniczenia w pełnym zakresie w systemie kaucyjnym na wszystkie jednostki, które oferują napoje w butelkach szklanych wielokrotnego użytku nie wydaje się uzasadnione ze względu na zbyt małą powierzchnię magazynową oraz możliwą konieczność przebudowy małych jednostek, co mogłoby stanowić niewspółmierne koszty w stosunku do odnoszonych zysków. Dodatkowo należy pamiętać, że takie modernizacje nie zawsze byłyby możliwe ze względu na brak terenu do rozbudowy.</p>
--	--	--	---

				<p>W zakresie opłaty recyklingowej należy zauważyć, że w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym wnoszona będzie kaucja, która w przypadku niezwrócenia określonych opakowań/odpadów opakowaniowych zostanie przekazana na sfinansowanie systemu kaucyjnego.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>
179.	Uwaga ogólna	<p>Wyrażamy poparcie dla ogólnego modelu regulacji przyjętego w projekcie ustawy, w szczególności zdecentralizowanego modelu organizacji systemów kaucyjnych. System oparty na podobnych założeniach, funkcjonujący obecnie w Niemczech, pozwala na realizację zwrotu opakowań PET na poziomie 97% , nie ustępując wynikami systemom skandynawskim. Jednocześnie, takie rozwiązanie pozwala na zachowanie tych rozwiązań w zakresie kaucji, które zostały już wdrożone przez polskich przedsiębiorców.</p> <p>Kontrola całego strumienia odpadów przez jednego operatora umożliwiłaby mu narzucanie warunków umownych zarówno jednostkom handlowym, jak i podmiotom przetwarzającym odpady. Ma to szczególne znaczenie wobec założenia finansowania systemu przez wprowadzających. Sklepy miałyby bardzo ograniczone możliwości negocjacji warunków pokrywania realnych kosztów zbiórki przez jedyne operatora. Możliwość przejścia do konkurencyjnego systemu</p>	<p>Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.</p>	<p>Przyjęto do wiadomości.</p>

	<p>powinna zaś stanowić realne narzędzie wymuszające pełne pokrycie powiązanych kosztów i minimalizację uciążliwości organizacyjnych. Decentralizacja stanowi skuteczne narzędzie realizacji unijnego wymogu zagwarantowania przez władze krajowe, że konstrukcja systemu kaucyjnego nie służy do utrudnienia wejścia na rynek nowych wprowadzających, jak również do wykluczenia ryzyka nadużywania pozycji dominującej lub zachowań antykonkurencyjnych w rozumieniu traktatów .</p> <p>Ponadto, projekt nakłada obowiązek osiągnięcia wymaganych poziomów zbiórki na każdego indywidualnego wprowadzającego, pod rygorem konieczności uiszczenia opłaty produktowej. W przypadku powołania jednego operatora, mniejsi wprowadzający będą pozbawieni realnego wpływu na efektywność jego funkcjonowania i osiągnane rezultaty. Jednocześnie, będą za te rezultaty ponosili odpowiedzialność administracyjną. Takie rozwiązanie budziłoby istotne zastrzeżenia z perspektywy ustrojowego nakazu powiązania sankcji z okolicznościami pozostającymi pod wpływem podmiotu karanego. W przypadku systemu konkurencyjnego, będą dysponowali co najmniej możliwością zmiany operatora.</p> <p>Model zdecentralizowany w znacznie większym stopniu odpowiada zatem ogólnym zasadom gospodarki rynkowej. Pozwala wprowadzającym na zachowanie realnego wpływu na jakość usług wykonywanych na ich rzecz i za ich środki, a prowadzącym jednostki handlowe na dysponowanie realną pozycją negocjacyjną przy określaniu warunków dofinansowania.</p> <p>Niezależnie od powyższego, powierzenie zadań administracyjnych jednemu podmiotowi zewnętrznemu, wiązałoby się z szeregiem trudności ustrojowych. Ustawowy</p>		
--	---	--	--

		<p>obowiązek zawarcia umów z takim podmiotem – formalny czy faktyczny (zagrożenie opłatą produktową) – nadawałby wewnętrznym rozstrzygnięciom operatora status zbliżony do aktów prawa powszechnie obowiązującego, wbrew ich zamkniętemu katalogowi określone w art. 87 ust. 1 Konstytucji RP. Analizując zbliżoną propozycję dot. regulacji elektroślomowych, Biuro Analiz Sejmowych stwierdziło jej niedopuszczalność, ze wskazaniem, że regulacje adresowane do podmiotów, które nie podlegają organizacyjnie podmiotowi wydającemu dany akt, a także regulacje kształtujące, choćby pośrednio, ich sytuację prawną, mogą być zawarte wyłącznie w aktach powszechnie obowiązujących. Powoływany operator zyskiwałby przy tym faktyczną pozycję monopolistyczną. Najbardziej zbliżonym modelem takiego rozwiązania jest Polski Związek Działkowców, którego poszczególne uprawnienia były kilkakrotnie kwestionowane przez orzecznictwo konstytucyjne. Zagadnienia te były szerzej opisane w przesłanym do Ministerstwa memorandum z dnia 31 marca 2021 r.</p>		
180.	Załącznik nr 1	<p>Postulujemy objęcie systemem kaucyjnym puszek aluminiowych. Rozwiązanie to zostało przyjęte niemal we wszystkich funkcjonujących systemach europejskich, przekładając się na wysokie wykazywane poziomy zbiórki. Należy zaznaczyć, że ostatnie dane opublikowane przez GUS (dot. 2018 r.) wskazują na recykling opakowań aluminiowych na poziomie 52,5%, co pozostawało wystarczające do spełnienia wówczas obowiązujących poziomów, jednak wymaga poprawy dla osiągnięcia celu 60% wyznaczonego na rok 2030.</p> <p>Przy tym poszerzenie zakresu opakowań objętych systemem pozwoli na minimalizację realnego obciążenia jego</p>		Uwaga przyjęta.

	<p>poszczególnych uczestników koniecznymi kosztami. Mowa w szczególności o kosztach logistycznych, ale także związanych z wydatkami administracyjnymi, ewidencyjnymi i utrzymaniem systemów informatycznych. Wydatki te i tak będą musiały zostać poniesione. Włączenie puszek do systemu nie przełoży się na ich wyraźny wzrost (niska waga opakowań), a pozwoli na dużo bardziej efektywne wykorzystanie.</p> <p>Według naszej najlepszej wiedzy, istotna część strumienia opakowań aluminiowych jest obecnie zbierana przez wyspecjalizowane skupy, przy relatywnie niewielkim przepływie przez istniejące gminne systemy zbiórki odpadów komunalnych. Włączenie opakowań aluminiowych do systemu kaucyjnego nie powinno tym samym przekładać się na istotny odpływ wartości z systemów gminnych. Może natomiast wyraźnie zwiększyć efektywność kosztową systemu kaucyjnego. Jednocześnie powinno pozwolić na skuteczną eliminację wciąż częstej praktyki dociążania pustych puszek (choćby piaskiem czy drobnymi kamieniami) w celu uzyskania wyższej ceny, co w konsekwencji może przekładać się na rzetelność prowadzonej ewidencji odpadowej.</p> <p>Wyrażamy natomiast poparcie dla wyłączenia z systemu kaucyjnego butelek szklanych jednorazowego użytku. Z samej ich jednorazowości wynika sposób dalszego przetworzenia, to jest w praktyce przetworzenia na stłuczkę przed dalszym recyklingiem. W takim wypadku zbiórka całych opakowań w sklepach wydaje się zbędnym utrudnieniem logistycznym. Do takich opakowań nie będą miały zastosowania kluczowe argumenty dotyczące puszek. Relatywnie duża masa pojedynczego opakowania przełoży się na realny wzrost kosztów logistycznych. Nie występuje również potrzeba</p>		
--	---	--	--

		<p>wyjęcia tych odpadów ze strumienia komunalnego i odczuwalnego zmniejszenia wartości tego strumienia. W związku z powyższym, postulujemy uzupełnienie załącznika 1a dodawanego do u.g.o. o wiersz określający poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych dla puszek aluminiowych o pojemności do 1 l.</p>		
181.	Uwaga ogólna	<p>Zgodnie z wypowiedziami prasowymi przedstawicieli Ministerstw, w zakresie VAT informujemy, że podobnie jak w przypadku obecnie obowiązującej opłaty depozytowej w zakresie akumulatorów kwasowo-ołowiowych, nie planuje się objęcie kaucji podatkiem. Opublikowany projekt nie zawiera jednoznacznego rozstrzygnięcia w tej kwestii, nie zostało ono również objęte wyjaśnieniami w uzasadnieniu projektu lub ocenie skutków regulacji.</p> <p>Postulujemy dodanie przepisu rozstrzygającego powyższe zagadnienie w sposób jednoznaczny. Nie powinno budzić wątpliwości, że objęcie kaucji dodatkowym opodatkowaniem przełożyłoby się na dodatkowy i nieuzasadniony wzrost ceny uiszczanej przez konsumenta przy zakupie, nie przekładając się jednocześnie na wzrost efektywności systemu. Zwiększy jednocześnie atrakcyjność opakowań nieobjętych systemem, co wydaje się niepożądane co najmniej w przypadku butelek wielorazowych. Jednocześnie, aktualne brzmienie art. 29a ust. 12 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, przewidujące obowiązek podwyższenia podstawy opodatkowania w przypadku niezwrócenia opakowania w terminie określonym w umowie lub w terminie 60 dni, wydaje się niedostosowane do założeń powszechnego systemu kaucyjnego, co najmniej zwiększając utrudnienia administracyjne po stronie jego uczestników. System w założeniu ma być bezparagonowy, a konsument będzie mógł</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecnie analizowana jest możliwość nieobejmowania podatkiem VAT kaucji. MKiŚ jest w stałym kontakcie z MF w tym zakresie.</p> <p>W przypadku konieczności dodania odpowiednich przepisów, zostaną one dodane do projektu po przeanalizowaniu projektu przez MF.</p>

		<p>zwrócić kaucję w dowolnym innym sklepie. Wreszcie małe sklepy mają uczestniczyć w systemie wyłącznie w zakresie poboru kaucji. Przy takich założeniach, ustalenie terminu zwrotu opakowania jest właściwie niewykonalne. Przede wszystkim zaś, kaucja nie może być rozumiana jako element zapłaty otrzymywanej przez dostawcę i stanowiącej podstawę opodatkowania (art. 29 ust. 1), czy szerzej wartości dodanej (Value-Added Tax), skoro z założenia jest zwracana, a projekt wskazuje wprost, że środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego (art. 40l ust. 4 u.g.o.).</p> <p>W związku z powyższym, postulujemy dodanie do projektu art. 2a w brzmieniu:</p> <p>2a. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, w art. 29a, po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu: „przepis art. 12 nie ma zastosowania do kaucji, o której mowa w art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.</p>		
182.	Art. 1 pkt 4	<p>W aktualnym projekcie maksymalna stawka opłaty produktowej została określona na poziomie 25 zł/kg. Stanowi to oczywiście wyłącznie górną granicę dla rozstrzygnięcia Ministra, jednak może wskazywać na rozważaną skalę wielkości. Postulujemy wyraźne obniżenie tej stawki.</p> <p>Taka stawka będzie przekładała się na kwotę 25 000 zł za każdy brakujący 1 Mg opakowań i 25 000 000 zł za każde 1 000 Mg. Przy skali całego rynku PET, tego rodzaju przekroczenia są możliwe i prawdopodobne co najmniej w pierwszych latach funkcjonowania systemu. Sankcja w takiej wysokości nie wydaje się odpowiadać istotnemu ciężaru penalizowanego działania i pozostaje znacznie wyższa niż zarówno opłaty produktowe już obecnie obowiązujące, jak i administracyjne kary pieniężne. Przekracza istotnie także</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wysokość stawki opłaty musi być na tyle wysoka, aby mobilizowała do przystąpienia do systemu kaucyjnego i nie stwarzała sytuacji, w której nieprzystąpienie do systemu i uiszczanie opłaty produktowej będzie bardziej opłacalne finansowo.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że przytoczony art. mówi o maksymalnej stawce opłaty produktowej. Natomiast</p>

		<p>stawkę plastic tax, wyznaczoną na 0,80 EUR/kg . Wydaje się to wykraczać poza wytyczne konstytucyjnej zasady proporcjonalności, która uniemożliwia ustawodawcy ustanawiania przepisów oczywiście nieadekwatnych, nieracjonalnych lub niewspółmiernie dolegliwych, oderwanych od stopnia naganności zachowania jednostki w stosowaniu obowiązującego prawa , jak również z wytyczną art. 8a ust. 4 lit. c dyrektywy 2008/98 , nakazującą zapewnienie, aby wysokość wkładów finansowych producentów nie przekraczała kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo. Wreszcie, perspektywa tak wysokiej sankcji za nieosiągnięcie wymaganych poziomów, istotnie zwiększa ryzyko wykazywania większych poziomów zbiórki niż realnie osiągnane, a tym samym sprzyja rozwojowi szarej strefy.</p> <p>Niezależnie od powyższego, postulujemy przyjęcie w akcie wykonawczym istotnie niższych kwot opłaty produktowej co najmniej w pierwszych dwóch latach jej obowiązywania, z uwagi na realne ryzyko wystąpienia braków na etapie organizacji całego systemu.</p> <p>W związku z powyższym, postulujemy wskazanie w dodawanym art. 35 ust. 1 lit. b u.g.o, maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań na poziomie 5 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2.</p>		<p>sama stawka zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p>
183.	Art. 1 pkt 5	<p>W publicznej debacie pojawiają się postulaty ograniczenia liczby podmiotów reprezentujących.</p> <p>Zgadzamy się, że najbardziej pożądane będzie funkcjonowanie na rynku kilku konkurencyjnych systemów, ale liczba ta nie powinna przekroczyć mniej-więcej dziesięciu. Zgodnie z naszą najlepszą wiedzą, na rynku niemieckim funkcjonuje siedem takich systemów .</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada pozostawienie dużej swobody wprowadzającym tworzącym system oraz nie ogranicza swobody działalności gospodarczej dając tym samym możliwość konkurencyjności. Dlatego</p>

		<p>Rezultat ten powinien jednak zostać osiągnięty przez określenie ogólnych warunków powołania systemu. Pierwszym takim wymogiem jest już obowiązujący wymóg pokrywania 50% opłaty produktowej, co przekłada się na duże ryzyko finansowe po stronie operatora (art. 34 ust. 1b u.g.o.). Projekt wskazuje także, że system powinien działać w skali całego kraju, zapewniając równy i powszechny dostęp zainteresowanym podmiotom (art. 40g ust. 10). Realne nakłady – w szczególności logistyczne – konieczne dla spełnienia tych wymogów już obecnie stanowią wysoką barierę wejścia na rynek. Postulujemy dodanie przepisu wprost pozwalającego Ministrowi na ocenę możliwości ich spełnienia już na etapie rozpatrywania wniosku (zob. punkt 2.8.). Równocześnie postulujemy dodanie bardziej rygorystycznych wymogów dot. kapitału zakładowego i własnego wnioskodawcy (zob. punkt 2.5.). Łącznie powinno to stanowić dostateczną barierę dla niepożądanego rozdrobnienia rynku.</p> <p>Nie dostrzegamy natomiast ani potrzeby, ani możliwości przyjęcia funkcjonalnego mechanizmu odgórniego ograniczenia operatorów do konkretnej liczby i rozstrzygnięcia kwestii pierwszeństwa zainteresowanych wnioskodawców.</p>		<p>resort rekomenduje pozostawienie możliwości występowania więcej niż jednego operatora.</p>
184.	Art. 1 pkt 5	<p>Formalne wymagania dot. operatora systemu ograniczają się do wykonywania działalności gospodarczej w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, z siedzibą na terytorium kraju oraz wykonywania wyłącznie działalności gospodarczej związanej z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p> <p>Wymagania te są znacznie bardziej liberalne od wymagań przewidzianych dla organizacji odzysku, wykonujących działalność o zbliżonym charakterze.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostały zmienione w taki sposób, że podmiotem reprezentującym będzie mogła być podmiot wykonujący działalność gospodarczą w formie not for profit.</p>

	<p>Ustawa opakowaniowa wymaga zapewnienia kapitału zakładowego w wysokości 2 500 000 zł, pokrytego w całości wkładem pieniężnym i nieobciążonego w jakikolwiek sposób oraz utrzymywania kapitału własnego w wysokości co najmniej połowy tej kwoty na osobnym rachunku bankowym lub w formie lokaty, ew. zapewnienia stosownej gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej w takiej kwocie. Akcje spółki mogą być wyłącznie akcjami imiennymi, nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela i nie mogą mieć charakteru akcji uprzywilejowanych (art. 29. u.g.o.). Procedowany równoległe projekt nowelizacji tej ustawy zakłada podwyższenie wartości wymaganego kapitału zakładowego do 5 000 000 zł (UC81). Analogiczne obostrzenia przewidziano w ustawie elektrozmowej – z kapitałem zakładowym w wysokości 5 000 000 zł (art. 63 u.z.s.e.e.) i olejowej – z kapitałem zakładowym w wysokości 1 000 000 zł (art. 6 u.o.p.).</p> <p>Obostrzeń takich nie przewidziano w ustawie bateryjnej, co daje się jednak uzasadnić brakiem odpowiedzialności analogicznej organizacji (podmiotu pośredniczącego) za uiszczenie opłaty produktowej (art. 38 ust. 2 b.i.a.). Nawet jednak przy podobnym rozwiązaniu w ustawie elektrozmowej (art.72 ust. 2 u.z.s.e.e.), Ustawodawca zdecydował się na wymogi dot. kapitału zakładowego i własnego choćby pod kątem odpowiedzialności cywilnoprawnej organizacji oraz wysokości przewidzianych w ustawie administracyjnych kar pieniężnych.</p> <p>Projekt nowelizacji zakłada bezpośrednie pokrycie 50% opłaty produktowej przez podmiot reprezentujący (dodawany art. 34 ust. 1b u.g.o). Przy wskazanej wysokości maksymalnej opłaty produktowej, przekłada się to na kwotę miliona złotych już przy kilkudziesięciu tonach brakujących opakowań. Brak</p>		
--	---	--	--

	<p>wymogów dot. kapitału zakładowego i własnego wiąże się z wysokim ryzykiem upadłości takiego podmiotu już po pierwszym roku rozliczeń. Niezależnie zaś od samej odpowiedzialności wobec Skarbu Państwa, konieczne jest zagwarantowanie trwałości takiego podmiotu gwarantującej jego rzeczywiste wywiązanie się z podejmowanych zobowiązań.</p> <p>W związku z powyższym postulujemy uzupełnienie art. 40g ust. 1 pkt 1 u.g.o. o wymagania analogiczne do wskazywanych w art. 29 u.g.o. Proponujemy następujące sformułowanie przepisu:</p> <p>Art. 40g. 1. System kaucyjny prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą wyłącznie w formie spółki akcyjnej mającej siedzibę na terytorium kraju, a ponadto: <ol style="list-style-type: none"> a) posiadać kapitał zakładowy w wysokości co najmniej 5 000 000 zł, pokryty w całości wkładem pieniężnym i wpłacony w całości przed wpisem do rejestru, nie pochodzący z pożyczki lub kredytu i nie obciążony w jakikolwiek inny sposób; b) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w lit a, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego, w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, określonego w lit. a; c) akcje podmiotu reprezentującego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na 		
--	--	--	--

		okaziciela; podmiot reprezentujący nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.		
185.	Art. 1 pkt 5	<p>Wyrażamy sprzeciw wobec potencjalnych postulatów bezwzględnego nakazu działalności operatora w formule not-for-profit.</p> <p>Po pierwsze, jak wskazano już w punktach poprzedzających, podmiot reprezentujący ma bezpośrednio odpowiadać za uiszczenie 50% opłaty produktowej, co wymaga dysponowania rezerwą na poziomie kilku milionów złotych. Niezależnie od powyższego, działalność ta będzie wiązała się z wysokim ryzykiem finansowym, przy którym wykluczenie możliwości osiągnięcia zysków wydaje się nieuzasadnione.</p> <p>Po drugie, co szczególnie istotne, wykluczenie możliwości osiągnięcia zysków przez operatora, może wykluczyć także funkcjonowanie na rynku podmiotów innych niż utworzone przez największych wprowadzających. Każdy system ma z założenia zapewniać powszechny i równy dostęp zainteresowanym uczestnikom (art. 40g ust. 10). Jeżeli założenie działania not-for-profit faktycznie przełoży się na optymalną ofertę dla wprowadzających i sklepów, wówczas podmioty działające na zasadach rynkowych zostaną z tego rynku po prostu wyparte. Dopuszczalność ich działania pozwoli jednak na sformułowanie oferty kierowanej do mniejszych podmiotów, nie dysponujących realnym wpływem na działalność operatorów branżowych. Będzie tym samym stanowić gwarancję ich niedyskryminacji.</p>		Przyjęto do wiadomości.
186.	Art. 1 pkt 5	<p>Zgodnie z projektem, podmiot reprezentujący powinien wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów. W toku publicznej debaty nad projektem pojawiły się wątpliwości, czy przepis ten nie będzie rozumiany jako</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wskazujący, że podmiotem reprezentującym musi wykonywać działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami</p>

	<p>obowiązek bezpośredniego prowadzenia instalacji do recyklingu – co w przypadku rozszerzenia systemu o puszki aluminiowe musiałoby w praktyce oznaczać hutę aluminium, podczas gdy instalacji takiej brakuje na terytorium kraju. W naszej ocenie taka wykładnia nie byłaby prawidłowa. Podobnymi sformułowaniami posługują się równoległe przepisy dot. organizacji odzysku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub prowadzenie zbierania tych odpadów, w tym publiczne kampanie edukacyjne (art. 61 ust. 1 u.z.s.e.e.); - organizacja odzysku opakowań jest obowiązana spełniać następujące warunki: [...] wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, w tym recyklingiem odpadów, oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych (art. 27 pkt 2 u.g.o.); - przedmiotem działania organizacji może być wyłącznie działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, a w szczególności z recyklingiem odpadów, a także edukacja ekologiczna (art. 5 ust. 2 u.o.p.). <p>Zgodnie z naszą najlepszą wiedzą przepisy te nie są rozumiane jako nałożenie obowiązku prowadzenia bezpośredniej działalności w zakresie recyklingu, ale na wskazaniu dopuszczalności takiego działania – nawet w zakresie, w którym wiąże się to z wykroczeniem poza</p>		<p>opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów zostanie zmodyfikowany. Zostanie jednak zapisany inaczej.</p>
--	---	--	---

		<p>działalność związaną ze ściśle rozumianym gospodarowaniem odpadami.</p> <p>Dla uniknięcia wątpliwości w tym zakresie, postulujemy posłużenie się sformułowaniem bardziej zbliżonym do obowiązujących już przepisów:</p> <p>Art. 40g. 1. System kaucyjny prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki: [...]</p> <p>2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi;</p> <p>ewentualnie:</p> <p>2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p>		
187.	Art. 1 pkt 5	<p>Projekt w aktualnym brzmieniu zakłada odmowę wydania zezwolenia gdy nie zostały spełnione warunki określone w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10 (art. 40h ust. 6 u.g.o.). Zatem: gdy system wymaga okazania paragonu, gdy nie obejmuje terytorium całego kraju; lub nie zapewnia powszechnego i równego dostępu dla konsumentów, wprowadzających napoje w opakowaniach oraz jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów odbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię (art. 40g ust. 10 u.g.o.). Zaprojektowanie i opisanie takiego systemu jest zasadniczo możliwe przez każdego wnioskodawcę. Nie musi to jednak przekładać się na rzeczywistą możliwość zapewnienia powszechnego i równego dostępu zainteresowanym</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że uruchomienie systemu kaucyjnego będzie wymagało pewnych nakładów finansowych poniesionych przez podmiot reprezentujący przed rozpoczęciem funkcjonowania systemu. Dodatkowo podmiot reprezentujący będzie obowiązany uzyskać wpis w rejestrze-BDO oraz składać sprawozdanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu. Ewentualne naruszenia funkcjonowania systemu kaucyjnego będą</p>

		<p>podmiotom. To wymaga bowiem zaangażowania dosyć istotnych zasobów logistycznych, czy choćby informatycznych.</p> <p>Wnioskodawca powinien co najmniej uprawdopodobnić dysponowanie środkami pozwalającymi na przyjęcie, że jego system w istocie spełni wymagania art. 40g ust. 10 u.g.o. Może to obejmować choćby przedstawienie warunkowych porozumień z dostawcami usług koniecznych do uruchomienia takiego systemu.</p> <p>Mechanizm taki będzie stanowił realne narzędzie praktycznego ograniczenia liczby systemów kaucyjnych, pozwalając jednocześnie na zapewnienie ich wiarygodności. Weryfikacja ta powinna obejmować także możliwość zapewnienia szczelności systemu, to jest wykluczenia możliwości kilkukrotnego zwrotu kaucji za tę samą butelkę i kilkukrotnego wliczenia jej do osiągniętych poziomów zbiórki.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie przepisów: Art. 40h [...] 2a. Do wniosku załącza się dokumenty pozwalające na uprawdopodobnienie zdolności spełnienia wymogów, o których mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności możliwość zapewnienia wystarczających miejsc magazynowania opakowań lub odpadów opakowaniowych, niezbędnych środków logistycznych i informatycznych oraz zabezpieczenia systemu przed możliwością kilkukrotnego zwrotu kaucji za to samo opakowanie.</p>		<p>ostatecznie wiązały się z cofnięciem decyzji na funkcjonowanie systemu kaucyjnego.</p>
188.	Art. 1 pkt 5	<p>Charakter składanego wniosku – zakładającego praktyczne skonstruowanie od podstaw modelu systemu kaucyjnego – przekłada się na specyfikę postępowania w sprawie wydania zezwolenia. W takim przypadku szczególnie istotna jest możliwość zapoznania się ze stanowiskiem organu jeszcze w toku postępowania, ustosunkowania się do zgłaszanych</p>		<p>Przyjęto do wiadomości.</p>

		<p>wątpliwości i, w razie konieczności, stosowna zmiana wniosku.</p> <p>Uwaga nie zawiera postulatu zmian przepisów, bowiem wystarczających narzędzi wydaje się dostarczać k.p.a. Mowa w szczególności o instytucji wezwania do wyjaśnień (art. 50 § 1), rozprawy administracyjnej (art. 89), wskazania niewykazanych przesłanek przed wydaniem decyzji (art. 79a § 1). Zwracamy jednak uwagę na konieczność szerokiego stosowania tych narzędzi w praktyce takich postępowań.</p>		
189.	Art. 1 pkt 6	<p>Wyrażamy poparcie dla przyjętego rozróżnienia na obowiązki dla jednostek handlu detalicznego o powierzchni handlowej do i powyżej 100 m². Projekt zasadnie przyjmuje za priorytet powszechność systemu i jego dostępność dla konsumenta. Według danych GUS , w roku 2020, 40.6% powierzchni sprzedażowej przypadało na sklepy poniżej 99 m². To już przy obecnym brzmieniu projektu zwalnia z obowiązku odbioru opakowań dużą liczbę obiektów. Ewentualne podniesienie tej granicy, przy istniejącej w Polsce strukturze handlu detalicznego, musiałoby przełożyć się na dalsze ograniczenie dostępności systemu dla klientów i efektywność całego systemu. Mniejsza liczba sklepów objętych systemem przekłada się na większe ryzyko nieosiągnięcia wyznaczonych poziomów zbiórki i, co za tym idzie, obowiązku uiszczenia opłaty produktowej.</p> <p>Zaznaczamy, że przy ustawowym zwolnieniu z obowiązku aktywnego uczestnictwa tak dużej liczby sklepów, szczególnie istotne znaczenie ma zapewnienie atrakcyjności dobrowolnego przystępowania do systemu. Stanowi to jeden z kluczowych argumentów za utrzymaniem samej decentralizacji, jak i możliwości wyboru najbardziej korzystnej oferty operatora przez dystrybutorów. Głównym założeniem projektu jest szeroka dostępność systemu dla</p>		Przyjęto do wiadomości.

		<p>konsumentów (art. 40g ust. 10 pkt 2 u.g.o.). To wymaga szerokiego dobrowolnego udziału małych sklepów, a to z kolei wymaga przedstawienia im atrakcyjnych warunków zarówno dofinansowania, jak i częstotliwości odbioru odpadów – dostosowanej do niewielkich powierzchni zaplecza (zob. szerzej punkt 2.17.).</p>		
190.	Art. 1 pkt 5	<p>Nowelizacja ma formalnie wejść w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. (art. 5 projektu), natomiast obowiązek osiągnięcia wskazanych poziomów selektywnego zbierania ma zastosowanie od roku 2025 (dodawany art. 40g ust. 2 u.g.o.). Dla systemów utworzonych przed tą datą przewidziano obowiązek złożenia wniosku o zezwolenie w terminie kolejnych 18 miesięcy – a więc do 1 lipca 2024 r (art. 4 projektu).</p> <p>Natomiast w przypadku ustanowienia podmiotu reprezentującego przez wprowadzających napoje w opakowaniach podmiot ten tworzy system kaucyjny w terminie 24 miesięcy od dnia jego ustanowienia (dodawany art. 40g ust. 11 u.g.o.). Równocześnie wniosek o wydanie zezwolenia składa się nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego (dodawany art. 40h ust. 3 u.g.o.).</p> <p>Rozumiemy, że praktyczne znaczenie tego przepisu sprowadza się do wskazania najpóźniejszego możliwego terminu uruchomienia systemu kaucyjnego, wskazywanego we wniosku o wydanie zezwolenia, a następnie w samym zezwoleniu. Rozwiązanie takie opiera się na założeniu możliwości wskazania konkretnej daty ustanowienia podmiotu reprezentującego, która da się odnieść do szeregu różnych wydarzeń – od pierwszej umowy pomiędzy wprowadzającymi, przez rejestrację podmiotu w KRS, bo kolejne porozumienie z już powołanym podmiotem.</p>		Uwaga przyjęta.

		<p>Rozumiemy w szczególności, że przepis ten nie powinien być rozumiany jako wydłużenie okresu intertemporalnego. Jeżeli grupa wprowadzających ustanowi reprezentanta z datą 1 stycznia 2024 r., a ten utworzy system z datą 1 stycznia 2026 r., to tacy wprowadzający będą obowiązani do uiszczenia opłaty produktowej za 2025 r., lub zawarcia na ten rok umowy z innym operatorem.</p> <p>W świetle powyższego postulujemy wykreślenie art. 40g ust. 11 u.g.o., jako że nie wprowadza on istotnej treści normatywnej, a może budzić wątpliwości interpretacyjne.</p>		
191.	Art. 1 pkt 9	<p>Na marginesie wskazujemy, że formalnie już od 1 stycznia 2023 r. obowiązywały będą przepisy nakładające kary administracyjne na jednostki handlowe, które nie będą pobierały lub zwracały kaucji i przyjmowały pustych opakowań (dodawane art. 56 ust. 1 pkt 14a i 14b u.g.o.). Może to mieć to uzasadnienie, jeżeli intencją Ustawodawcy jest wprowadzenie dwuletniego okresu na realne wdrażanie systemu, przed wejściem w życie wymogów dot. jego efektywności. Formalnie w tym okresie może jednak nie istnieć żaden upoważniony operator systemu, co wydaje się pewną komplikacją.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Kary wskazane w przytoczonym przepisie dotyczą jednostek, które nie spełniają określonych wymagań w ramach systemu kaucyjnego, np. nie zwracają kaucji w ramach istniejącego już systemu kaucyjnego. Nie jest natomiast możliwe wskazanie od kiedy taki system będzie obowiązywał, ponieważ podmiot reprezentujący może utworzyć i rozpocząć prowadzenie takiego systemu przed 1 stycznia 2025 r.</p>
192.	Art. 1 pkt 5	<p>Obecny projekt zakłada osobne określenie wysokości kaucji przez każdy podmiot reprezentujący. Postulujemy odstępianie od takiego rozwiązania.</p> <p>Atrakcyjność oferty poszczególnych podmiotów reprezentujących powinna opierać się na zapewnieniu uniknięcia opłaty produktowej przy maksymalizacji efektywności kosztowej systemu. Element dodatkowej konkurencji wysokością kaucji wiąże się z ryzykiem jej</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p> <p>Z kolei w ustawie zostanie określona maksymalna wysokość kaucji.</p>

		<p>obniżania, przekładającego się na spadek łącznej ceny produktu. To zaś wydaje się efektem niepożądanym, jako zagrożenie dla efektywności całego systemu. Przy tym, funkcjonowanie w obrocie kilku lub kilkunastu różnych katalogów stawek kaucji będzie stanowiło jego niepotrzebną komplikację – zarówno po stronie konsumenta, jak i po stronie jednostek handlowych.</p> <p>Zwracamy uwagę, że w zbliżonym systemie niemieckim, minimalna wysokość kaucji została określona na poziomie ustawowym, na poziomie 0,25 EUR za butelkę (§ 31.1 VerpackG). W związku z powyższym postulujemy ustalenie jednolitych stawek kaucji w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw klimatu.</p> <p>Jednocześnie postulujemy przyjęcie rzeczywistej kwoty kaucji dla butelek PET na poziomie 0,30 – 0,40 gr za sztukę.</p> <p>Postulujemy wykreślenie przepisów art. 40h ust. 2 pkt 3 i ust. 4 pkt 1 u.g.o. oraz dodanie upoważnienie dla ministra właściwego do spraw klimatu do określenia stawek kaucji.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie przepisu:</p> <p>Art. 40m. 1. Maksymalna wysokość kaucji za pojedyncze opakowanie wynosi 2 zł.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, stawki kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań oraz biorąc pod uwagę, że kaucja powinna stanowić zachętę dla konsumenta do zwrotu opakowania zgodnie z zasadami określonymi w ustawie.</p>		
193.	Art. 1 pkt 5	<p>Projekt ustawy zawiera bardzo ogólne regulacje dot. oznakowania opakowań objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Z uwagi na perspektywę wykorzystania systemów skanowania optycznego przy odbiorze butelek (czy to w</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dodatkowe oznakowanie może być stosowane przez wprowadzających napoje</p>

		<p>butelkomatach, czy w narzędziach ręcznych), postulujemy przyjęcie już na poziomie regulacji obowiązku oznakowania opakowań uczestniczących w systemie w sposób umożliwiający jego indywidualną identyfikację. Mowa w praktyce o kodach QR, które już obecnie są nadrukowywane na etykietach przez niektórych producentów w ramach prowadzonych akcji promocyjnych (loterie konsumenckie, etc.). Ograniczenie oznakowania do kodów kreskowych – jednakowych dla każdego egzemplarza tego samego produktu – wiąże się z ryzykiem oszustw polegających czy to na opracowaniu metody wielokrotnego wrzucania tej samej butelki do automatu, czy na kradzieży zmagazynowanych butelek i ich ponownym wrzuceniu, czy wreszcie na wykorzystaniu kserokopii kodu kreskowego.</p> <p>W związku z powyższym postulujemy ustalenie jednolitego oznakowania opakowań w drodze rozporządzenia.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie przepisu:</p> <p>Art. 40j. 1. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji i umożliwiające identyfikację indywidualnego egzemplarza opakowania.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1.</p>		<p>w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym – projekt tego nie zakazuje.</p> <p>Takie rozwiązanie może być przyjęte w ramach systemu kaucyjnego przez podmiot reprezentujący.</p>
194.	Art. 1 pkt 6	<p>Postulujemy nałożenie na jednostki handlowe obowiązku informowania o możliwości zwrotu kaucji. Rozwiązanie takie zostało wprowadzone w ustawie elektroźłomowej (art. 37 ust. 4 u.z.s.e.e.), a jego wdrożenie daje się powiązać ze wzrostem poziomów zbiórki zużytego sprzętu. Obowiązek taki nie generuje dodatkowych kosztów lub obowiązków organizacyjnych, a ma duże znaczenie praktyczne dla</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostaną dodane do projektu ustawy. Zostaną jednak zapisane inaczej.</p>

		<p>informowania konsumentów o ich uprawnieniach i, co za tym idzie, na ilość pozyskiwanych opakowań.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie przepisów:</p> <p>Art. 44. [...] 10. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlową, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży czytelnej informacji o możliwości zwrotu opakowania lub odpadu opakowaniowego w tym punkcie i uzyskania zwrotu kaucji w bez konieczności okazania paragonu.</p> <p>Art. 56. [...] 1. [...] 14c) wbrew przepisowi art. 44 ust. 10 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży czytelnej informacji o możliwości zwrotu opakowania lub odpadu opakowaniowego w tym punkcie i uzyskania zwrotu kaucji w bez konieczności okazania paragonu.</p> <p>Art. 57 [...] 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11, 12, 14a-14c – od 500 zł do 20 000 zł.</p>		
195.	Art. 1 pkt 5	<p>Projekt zawiera postanowienie, zgodnie z którym koszty działań podmiotu reprezentującego – w tym selektywnej zbiórki, odbioru i transportu opakowań i odpadów opakowaniowych oraz ewidencji i sprawozdawczości – są finansowane przez wprowadzającego napoje w opakowaniach (dodawany art. 40l ust. 2 u.g.o.). Samo to rozwiązanie nie budzi zastrzeżeń, w szczególności wobec ogólnych założeń rozszerzonej odpowiedzialności producenta, określonych w art. 22 ust. 2 i art. 22a u.o. , jak również art. 8a dyrektywy 2008/98.</p> <p>Potencjalne wątpliwości budzi jednak dopuszczalność kredytowania systemu przez sam podmiot reprezentujący, w szczególności na etapie jego organizacji. W praktyce podmiot reprezentujący będzie zmuszony do poniesienia pewnych wydatków związanych z samym uruchomieniem i</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie wyklucza finansowania kosztów działań wskazanych w projektowanym art. 40l ust. 1 ich środkami pochodzącymi z przychodu powiązanego z tymi działaniami oraz możliwości wydatkowania środków podmiotu reprezentującego na etapie organizacji systemu.</p>

	<p>przygotowaniem systemu, jeszcze przed pozyskaniem szerszego kręgu zleceniodawców. Może to obejmować przygotowanie urządzeń do zbiórki, organizację punktów odbioru innych niż jednostki handlowe, przygotowanie i dostosowanie pojazdów do transportu odpadów czy przygotowanie miejsc do ich magazynowania. Z założenia tego rodzaju inwestycja powinna zwrócić się operatorowi po uruchomieniu systemu, zatem nie powinna ona być uznana za sprzeczną z zasadą finansowania przez wprowadzających. Postulujemy jednak rozstrzygnięcie tego zagadnienia w sposób jednoznaczny w samej treści przepisu, lub przynajmniej potwierdzenie prawidłowości takiej interpretacji.</p> <p>Podobnie, powyższe założenie wydaje się dopuszczać finansowanie systemu w drodze sprzedaży surowca pozyskiwanego przez podmiot reprezentujący, przy uwzględnieniu wartości pozyskiwanych dokumentów DPR. Pozostaje to zwłaszcza zgodne z zasadą kosztu netto, opisaną w art. 22 ust. 2 pkt 1 u.o. oraz art. 8a ust. 4 lit. a dyrektywy 2008/98. Podobnie, postulujemy jednak rozstrzygnięcie tego zagadnienia w sposób jednoznaczny w samej treści przepisu, lub przynajmniej potwierdzenie prawidłowości takiej interpretacji.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie przepisu: Art. 401 [...] 2. Koszty działań, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez wprowadzającego napoje w opakowaniach. Nie wyklucza to możliwości finansowania ich środkami pochodzącymi z przychodu powiązanego z tymi działaniami, ani możliwości wydatkowania środków samego podmiotu reprezentującego na etapie organizacji systemu.</p>		
--	---	--	--

196.	Art. 1 pkt 6	<p>Projekt zakłada, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym (dodawany art. 44 ust. 5 u.g.o.).</p> <p>Cytowany przepis mógłby potencjalnie być rozumiany jako nałożenie na prowadzącego sklep obowiązku zawarcia umowy z każdym zainteresowanym podmiotem reprezentującym.</p> <p>Rozwiązanie takie w praktyce mogłoby przełożyć się na konieczność prowadzenia odrębnych rozliczeń z każdym operatorem i – co ważniejsze - wymuszać wydzielenie odbieranych opakowań objętych każdym z systemów. To istotnie zwiększyłoby zarówno wymaganą powierzchnię magazynową, jak i koszty logistyczne, a wreszcie ślad węglowy całego systemu, nie podnosząc jednocześnie jego efektywności. O ile rozwiązanie takie można rozważać w przypadku opakowań wielorazowych, ponownie wykorzystywanych przez producentów, o tyle w przypadku opakowań jednorazowych pozostaje całkowicie nieuzasadnione.</p> <p>Obowiązek zawarcia umowy z dowolnym operatorem pozwoli na uniknięcie powyższych trudności. Ma także istotne zalety z perspektywy obowiązku finansowania systemu przez wprowadzających. Kluczową zaletą zdecentralizowanej organizacji systemu kaucyjnego jest właśnie wprowadzenie elementu konkurencji pomiędzy reprezentantami o dostęp do surowca zbieranego w placówkach handlowych. W ten sposób jednostki handlowe uzyskują pozycję negocjacyjną umożliwiającą uzyskanie pokrycia ich realnych kosztów. Dotyczy to nie tylko</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obowiązek podpisania umowy ze wszystkimi operatorami prowadzącymi system kaucyjny jest podyktowany zasadami konkurencyjności. W innym przypadku istnieje znaczne ryzyko, że duże jednostki handlowe stałyby się monopolistami na rynku i przekazywałyby opakowania jedynie podmiotowi reprezentującemu, który działałby w ich interesie.</p>
------	--------------	--	--	---

	<p>warunków dofinansowania, ale także organizacji logistycznej, choćby zapewnienia odpowiedniej częstotliwości odbioru odpadów. Wreszcie, pozwoli dystrybutorom na zmianę systemu w sytuacji, w której organizator nie wywiązuje się prawidłowo z podjętych zobowiązań.</p> <p>Powyższe ma kluczowe znaczenie dla założenia dobrowolności pełnego udziału w systemie placówek poniżej 100 m². Wobec ilości i dostępności takich placówek, zapewnienie przez nie odbioru opakowań przełoży się istotnie na efektywność całego systemu. To wymaga jednak możliwości negocjacji warunków dołączenia i wyboru najkorzystniejszej oferty.</p> <p>Wreszcie, konieczność uzyskiwania dostępu do surowca przez podmioty reprezentujące będzie naturalnym mechanizmem zapobiegającym zbyt niemu rozdrobnieniu rynku. Wykluczy to funkcjonowanie tych podmiotów, które nie będą w stanie przedstawić sklepom atrakcyjnej oferty, a tym samym pozyskać strumienia niezbędnego dla realizacji obowiązków wprowadzających.</p> <p>Postulujemy w związku z powyższym przyjęcie sformułowania wzorowanego na art. 45 ust. 2 u.o. zgodnie z którym nieprofesjonalny zbierający jest obowiązany posiadać umowę zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w ust. 1 pkt 1, dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.</p> <p>Możliwość wyboru kontrahentów jest kluczowa w zakresie odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Samo rozliczanie kaucji jest czynnością księgową i może być objęte powszechnym obowiązkiem umownym.</p>		
--	---	--	--

		<p>Proponujemy wykreślenie przepisu art. 44 ust. 7 u.g.o. i przeniesienie jego treści do art. 44 ust. 5 i 5a u.g.o., w następującym brzmieniu:</p> <p>Art. 44 [...] 5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jest obowiązany do zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, określającej zasady rozliczania kaucji.</p> <p>5a. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jest obowiązany do posiadania umowy, z podmiotem reprezentującym, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, określającej zasady odbierania i przekazywania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wyłącznie w przypadku uczestniczenia jednostki handlu detalicznego w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p>		
197.	Uwaga ogólna	<p>Postulowane powyżej rozwiązanie powinno do pewnego stopnia adresować zgłaszane wątpliwości dotyczące rozliczania kaucji. Tym niemniej, popieramy postulat powołania clearing house na wzór niemieckiego Deutsche Pfandsystem GmbH, w celu rozliczenia kaucji pomiędzy różnymi systemami. W świetle zastrzeżeń ustrojowych dot. powierzania zadań administracyjnych podmiotom prywatnym (zob. punkt pierwszy), poddajemy pod rozwagę powierzenie takiej funkcji dyrektorowi Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, w nawiązaniu do jego zadań wynikających z procedowanego równolegle projektu UC81.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ocenie resortu wprowadzenie administratora nie jest konieczne. Podmiot reprezentujący będzie działał w formule not for profit, a zadanie kontrolne w ramach systemu kaucyjnego będą należały do organów Inspekcji Ochrony Środowiska.</p>
198.	Uwaga ogólna	<p>Projekt nie odnosi się wprost do możliwości rozliczenia poziomów pomiędzy podmiotami reprezentującymi w</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

	<p>przypadku, w którym jeden z nich uzyskałby wyraźną nadwyżkę w stosunku do wymaganych poziomów zbiórki. Wobec skończonej masy opakowań dostępnych w systemie i przyjęcia poziomów zbiórki na poziomie nawet 90%, prawdopodobieństwo wystąpienia takiej sytuacji wydaje się wysokie. Tym bardziej w przypadku przyjęcia, że jednostka handlowa nie ma obowiązku zawierania umów z każdym zainteresowanym podmiotem reprezentującym.</p> <p>Bezwzględny obowiązek uiszczenia opłaty produktowej po stronie tych podmiotów, które nie osiągnęły wymaganych poziomów, nie wydaje się uzasadniony. Powinny one uzyskać formalną możliwość pozyskania nadwyżek od konkurentów. Postulujemy w związku z powyższym co najmniej wyraźne dopuszczenie możliwości rozliczania poziomów zbiórki pomiędzy podmiotami reprezentującymi, optymalnie z zachowaniem kontroli nad takimi przepływami przez upoważniony organ administracji. Proponujemy dodanie przepisu art. 40ka w brzmieniu:</p> <p>Art. 40ka. Podmiot reprezentujący może zaliczyć do wykazywanej masy zebranych opakowań i odpadów opakowaniowych nadwyżkę masy zebranej przez inny podmiot reprezentujący, po uzyskaniu jego zgody i co najmniej pokryciu kosztów ich zbiórki.</p> <p>Oraz uzupełnienie treści sprawozdania podmiotów reprezentujących w przepisach u.o.:</p> <p>Art. 73 [...] 2 [...] 2b) [...] ea) masie opakowań w podziale na rodzaje opakowań zebranych selektywnie, rozliczanych jako nadwyżka innego podmiotu reprezentującego, zgodnie z art. 40ka ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.</p>		<p>Określone poziomy zbierania należy uzyskać w ramach systemu kaucyjnego. W przypadku osiągnięcia wyższych poziomów niż wymagane, nie mogą one być rozliczane z innym podmiotem reprezentującym działającym w ramach innego systemu kaucyjnego, ponieważ przyjęte zasady w ramach takiego systemu mogą być odmienne.</p>
--	--	--	---

199.	Uwaga ogólna	<p>W zakresie udokumentowania poziomów zbiórki, projekt ogranicza się do odesłania do ewidencji odpadów (projektowany art. 21a ust. 6 u.g.o.).</p> <p>Aktualnie obowiązujące formularze kart przekazania odpadów i kart ewidencji odpadów nie zawierają rubryki pozwalającej na przypisanie ich do konkretnego podmiotu reprezentującego.</p> <p>Przed wszystkim, odpady będą w praktyce przekazywane pomiędzy jednostką handlową, a konkretnym punktem zbierania lub przetwarzania odpadów. Punkt taki może być prowadzony bezpośrednio przez operatora, ale nie zawsze tak będzie. W konkretnym przypadku bardziej efektywne może okazać się korzystanie z usług lokalnych przedsiębiorców odpadowych.</p> <p>W takim wypadku, podmiot reprezentujący nie będzie widniał na dokumentach ewidencyjnych. Nie będzie nawet miał do nich dostępu z poziomu swojego konta w BDO. Przypisanie konkretnych kart do konkretnego podmiotu będzie w takim wypadku wysoce problematyczne. Co więcej, rodzi ryzyko posługiwania się tym samym dokumentem przez dwóch różnych operatorów.</p> <p>Potencjalny zakaz zlecania konkretnych działań innym przedsiębiorcom byłby całkowicie nieuzasadniony, a przy tym stał w sprzeczności z art. 40l ust. 1 pkt 3 u.g.o.</p> <p>Obecne brzmienie przepisów może natomiast wymuszać to wydzielanie na terenie istniejących zakładów dodatkowych (w istocie wirtualnych) magazynów podmiotów reprezentujących i przekazywanie do nich odpadów przez rzeczywistych zbierających. Wyłącznie po to, aby podmiot reprezentujący został wskazany w dokumentach ewidencyjnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ewidencja będzie prowadzona zarówno przez jednostki handlowe (zobowiązane do prowadzenia ewidencji mimo, że są to nieprofesjonalni zbierający) oraz na dalszych etapach przez podmioty gospodarujące odpadami oraz podmiot reprezentujący.</p>
------	--------------	---	--	---

		<p>Jeżeli nie to było intencją Projektodawcy, poddajemy pod rozważenie uzupełnienie treści KPO i KEO o wskazanie organizacji, na rzecz której realizowany jest obowiązek. Proponujemy następujące brzmienie przepisów:</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i poz. 2151) wprowadza się następujące zmiany: [...]</p> <p>4a) w art. 67</p> <p>a) w ust. 3a po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) w przypadku odpadów opakowań, o których mowa w załączniku 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – wskazanie podmiotu reprezentującego, na rzecz którego realizowany jest obowiązek selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych.”;</p> <p>b) w ust. 4a po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) w przypadku odpadów opakowań, o których mowa w załączniku 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – wskazanie podmiotu reprezentującego, na rzecz którego realizowany jest obowiązek selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych”.</p>		
200.	Art. 40k	<p>Zwracamy uwagę, że przepis art. 9 ust. 1 dyrektywy 2019/904 ustanawia wymagane poziomy selektywnej zbiórki do celów recyklingu na poziomie państwa członkowskiego, wskazując systemy kaucyjne jako jeden możliwych środków realizacji tego celu.</p> <p>Polska, jako państwo członkowskie, będzie zatem uprawniona do uwzględnienia selektywnej zbiórki z innych źródeł przy rozliczaniu poziomu 77% na rok 2025 i 90% na rok 2030. Projekt pozbawia takiej możliwości samych wprowadzających, obciążając ich jednocześnie wyjątkowo</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Systemy gminne nie powinny być łączone z systemem kaucyjnym. Wprowadzający będą mieli obowiązek uzyskania odpowiednich poziomów selektywego zbierania, a system kaucyjny stanowi narzędzie, z którego skorzystała Polska.</p>

		<p>wysoką opłatę produktową. Takie rozwiązanie nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Niezależnie od systemów depozytowych, część opakowań będzie wciąż zbierana w sposób selektywny w innych miejscach, choćby w systemach gminnych. Według naszej najlepszej wiedzy, problem taki wystąpił na pierwszym etapie obowiązywania systemu słowackiego. W obrocie wciąż funkcjonowały butelki nieobjęte systemami kaucyjnymi (stany magazynowe sprzed wejścia w życie systemu), które po opróżnieniu były wyrzucane przez mieszkańców do zwyczajnych pojemników.</p> <p>Dostrzegamy dwa potencjalne rozwiązania powyższego problemu. Po pierwsze, wymagane roczne poziomy zbiórki mogą być ustalane w drodze rozporządzenia i każdorazowo obniżane o poziom osiągany w systemach innych niż kaucyjny. Po drugie, co wydaje się rozwiązaniem prostszym, podmioty reprezentujące mogą zostać wprost upoważnione do wliczania takiej zbiórki do własnych poziomów, po pokryciu kosztów selektywnej zbiórki.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie przepisu: Art. 40k [...] 3a. Podmiot reprezentujący może zaliczyć do osiąganego poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych także odpady zebrane selektywnie przez inne podmioty, po uzyskaniu zgody takich podmiotów i co najmniej pokryciu kosztów zbiórki odpadów.</p>		
201.	Uwaga ogólna	<p>Wprowadzenie systemu kaucyjnego przełoży się na wyjęcie istotnych mas selektywnie zebranych odpadów z systemów gminnych. Równocześnie nie zapewniono formalnego powiązania obu systemów w taki sposób, aby poszczególne gminy nie ponosiły konsekwencji obniżenia osiąganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Prowadzący jednostkę handlu detalicznego to podmioty prowadzące nieprofesjonalne zbieranie odpadów w myśl ustawy o odpadach. Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego wiązałoby się z</p>

	<p>Zgodnie z art. 9nb ust. 1 u.c.p.g. , podmiot zbierający odpady komunalne – z wyjątkiem prowadzącego PSZOK i z wyjątkiem podmiotu przyjmującego takie odpady od innych zbierających – jest obowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań. Sprawozdanie przekazuje się wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, za pośrednictwem BDO w terminie do 31 stycznia następującego roku. Sprawozdanie zawiera informacje o masie poszczególnych rodzajów zebranych odpadów komunalnych, z wyszczególnieniem instalacji, do których zostały przekazane oraz o masie odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu, powstałych z zebranych odpadów.</p> <p>Celem przyjęcia omawianego przepisu było nałożenie obowiązku sprawozdawczości na punkty skupu selektywnie zebranych odpadów komunalnych – takich jak punkty skupu złomu czy makulatury – w celu umożliwienia uwzględnienia zebranych odpadów w wymaganych poziomach recyklingu do osiągnięcia przez gminy . Przepisy nie przewiduje wprost wyraźnego wyłączenia z tego obowiązku nieprofesjonalnych zbierających – a w takiej roli faktycznie wystąpią prowadzący jednostki handlowe. Wymaga natomiast złożenia takiego sprawozdania za pośrednictwem BDO (art. 9nb ust. 4 u.c.p.g.), podczas gdy nieprofesjonalni zbierający nie mają obowiązku rejestracji w tym systemie (art. 51 ust. 2 pkt 3 u.o.).</p> <p>Wobec powyższego, w pierwszej kolejności postulujemy ogólne powiązanie obu systemów w celu zapobieżenia nieuzasadnionemu zawyżeniu poziomów wymaganych do osiągnięcia przez gminy. Dostrzegamy dwa rozwiązania prowadzące do takiego skutku. Po pierwsze, możliwe jest jednoznaczne wskazanie na obowiązek raportowania</p>		<p>koniecznością uzyskania wpisu do rejestru-BDO, co stanowiłoby obciążenia dla tych jednostek.</p>
--	---	--	---

	<p>poszczególnych jednostek handlowych do gmin na zasadach zbliżonych do punktów skupu makulatury. Alternatywnie, rozwiązaniem wymagającym mniejszych nakładów organizacyjnych byłoby obniżenie wymaganych poziomów gminnych o masę odpadów odpowiadającą opakowaniom objętym systemem kaucyjnym.</p> <p>Proponujemy co najmniej dodanie następującego przepisu: Art. 44. [...] 8a. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, jest obowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań, na zasadach określonych w art. 9nb ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Obecnie dosyć powszechną praktyką jest wskazywanie w umowach na odbiór (lub odbiór i zagospodarowanie) odpadów komunalnych, że wykonawca ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą w przypadku niewypełnienia przez gminę wymaganych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych. Konieczne wydaje się ograniczenie takiej możliwości wyłącznie do odpadów faktycznie odbieranych przez wykonawcę, a więc nieobciążanie go konsekwencjami wyłączenia części strumienia do systemu kaucyjnego.</p> <p>Proponujemy dodanie następującego przepisu: Art. 2b. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w art. 6f po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: „1b. Postanowienia umowne obciążające wykonawcę odpowiedzialnością cywilnoprawną za osiągnięcie poziomów, o których mowa w art. 3b, muszą uwzględniać stosowne obniżenie tych poziomów wynikające</p>		
--	--	--	--

		z istnienia systemów zagospodarowania odpadów nieobjętych umową, w szczególności systemów kaucyjnych, o których mowa w art. 8 pkt 13b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.		
202.	Uwaga ogólna	<p>Zgłaszamy sprzeciw wobec pojawiających się postulatów rozszerzenia definicji nieprofesjonalnego zbierającego o punkty inne niż jednostki handlu detalicznego, w szczególności centra logistyczne wykorzystywane do magazynowania zebranych odpadów opakowaniowych. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1592) wprowadziła szereg obostrzeń w stosunku do podmiotów gospodarujących odpadami, obejmujących art.. konieczność zapewnienia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania, ustanowienia zabezpieczenia roszczeń oraz weryfikacji zabezpieczeń przeciwpożarowych. Wiązało się to z szeregiem inwestycji po stronie przedsiębiorców prowadzących gospodarowanie odpadami. Nie znajdujemy przyczyn dla potencjalnego zwolnienia z tego rodzaju wymogów magazynowania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych.</p> <p>Jrt.z art. 27 ust. 2 u.o. wynika, że posiadacz odpadów może zlecić ich gospodarowanie wyłącznie podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia. Projekt nowelizacji nie przewiduje zmian w tym zakresie i rozwiązanie to jest całkowicie uzasadnione.</p>		Przyjęto do wiadomości.
203.	Art. 1 pkt 5	Jeden operator, jako podmiot działający non for profit Doświadczenie innych państw pokazuje, że najbardziej efektywny jest jeden system. Trzeba bowiem pamiętać, że system kaucyjny nie może być traktowany jako typowa działalność gospodarcza. W istocie jest to działalność w interesie publicznym, która nawet nie powinna być polem	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Uwaga nieprzyjęta. Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta

		<p>konkurencji między uczestnikami rynku napojów. W konsekwencji nie powinien podmiotem działającym dla zysku. Jeden operator umożliwi także przeprowadzenie skutecznych kampanii edukacyjnych skierowanych do konsumentów.</p> <p>Mnogość operatorów zwiększa koszty, zmniejsza efektywność, tworzy wątpliwości i wpływa na brak zrozumienia systemu przez konsumentów, a wreszcie zmniejsza szanse na osiągnięcie celów dotyczących recyklingu. System powinien być scentralizowany – organizowany i zarządzany przez jedną organizację, co należy jasno określić w art. 1 pkt 5 (w zakresie art. 40h ust. 5): „Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się jednemu podmiotowi reprezentującemu na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat”.</p>		<p>nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p>
204.	Uwaga ogólna	<p>Własność odpadów</p> <p>Bardzo istotnym elementem regulacji jest kwestia praw do odpadów i opakowań wielorazowych. Operator systemu powinien być właścicielem zebranych odpadów opakowaniowych po opakowaniach jednorazowych, gdyż w innym przypadku nie mogłaby zostać w pełni zastosowana zasada kosztu netto, czyli rozliczenie z wprowadzającymi przychodów ze sprzedaży surowców. Z kolei wprowadzający, którzy organizują i finansują system obrotu opakowaniem wielokrotnego użytku, powinni być właścicielami tego opakowania, gdyż jest on produktem a nie odpadem. Przy czym należy pamiętać o tym, że w przypadku butelek zwrotnych nie są one przeznaczone do recyklingu, tylko do ponownego wykorzystania po procesie umycia.</p>		Uwaga przyjęta.
205.	Uwaga ogólna	<p>Jednolity poziom kaucji</p> <p>Jednym z warunków sukcesu systemu kaucyjnego jest jego jednolitość i dostępność dla konsumentów. Dopuszczenie</p>		Uwaga częściowo przyjęta.

	<p>wielu operatorów rodzi ryzyko, że ustalone będą różne poziomy kaucji, co stworzy pole niedozwolonej konkurencji pomiędzy operatorami i „turystyki kaucyjnej” ze strony konsumentów. Proponujemy, by w art. 1 pkt 2 lit b (w zakresie pkt 13a) określić ustawowo poziom kaucji obowiązującej w skali całego kraju na wszystkie produkty objęte systemem. Mając na uwadze powyższe, oceniając przedłożony dokument, dostrzegamy następujące zalety projektowanych rozwiązań:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacja systemu przez wprowadzających - podobnie jak w innych systemach depozytowych, planowany system w Polsce mają przygotować wprowadzający, którzy tym samym mają przejąć pełną i faktyczną odpowiedzialność za swoje odpady opakowaniowe. Udział w systemie powinien być obligatoryjny z mocy ustawy dla wszystkich producentów/importerów, którzy wprowadzają napoje objęte zakresem systemu na rynek. Tak zwana zachęta ekonomiczna do przynależności do systemu jest rozwiązaniem niewystarczającym, a ponadto błędnym prawnie (opłata produktowa jest sankcją za brak osiągnięcia poziomu recyklingu, a nie karą za niedopełnienie formalnie dobrowolnego działania). 2. Brak obciążeń dla opakowań objętych systemem w ustawie o ROP (w systemie selektywnej zbiórki z gospodarstw domowych) – projektowane rozwiązanie jest potrzebne, ponieważ nie nakłada zbędnych obciążeń na wprowadzających, a następnie na konsumentów. 3. Obciążanie opłatami opakowań, które nie zostały zebrane w systemie kaucyjnym – zgadzamy się z takim rozwiązaniem, ponieważ stoimy na stanowisku, iż wprowadzający powinni zapewnić adekwatne do faktycznych kosztów środki 		<p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona na poziomie rozporządzenia.</p> <p>System kaucyjny pozostanie jednakże dobrowolny. Należy zauważyć, że wprowadzana projektem opłata produktowa za nieosiągnięcie poziomów selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego powinna skłonić wprowadzających do uczestniczenia w systemie.</p> <p>W zakresie podatku VAT resort jest w stałym kontakcie z Ministerstwem Finansów. W przypadku konieczności dodania przepisów zwalniających kaucję z podatku VAT takie przepisy zostaną dodane do projektu.</p>
--	---	--	--

		<p>finansowe na zagospodarowanie odpadów opakowaniowych wprowadzanych na rynek.</p> <p>4. Powszechność systemu dla konsumentów – projekt ustawy deklaruje powszechność systemu dla konsumentów. Jednak rozwiązania tak ogólne, jak zawarte w projekcie, nie zapewnią tego i powinny zostać dookreślone w pracach nad ustawą, aby system faktycznie umożliwiał klientom powszechne i łatwe zwracanie opakowań objętych systemem na terytorium całego kraju.</p> <p>5. Zakaz żądania paragonów od konsumentów – to bardzo istotna i potrzebna zmiana, gdyż obecnie jest to jedna z przeszkód w działaniu systemów kaucyjnych. Żądanie paragonów związane jest z obciążeniem kaucji podatkiem VAT – brak obciążenia kaucji tym podatkiem powinien być zaadresowany w projekcie.</p> <p>6. Obligatoryjność poboru kaucji przez placówki handlowe – to jeden z fundamentalnych warunków działania systemu kaucyjnego. W dalszych pracach nad ustawą należy zmodyfikować system w taki sposób, aby możliwie najwięcej placówek handlowych odbierało puste opakowania od konsumenta za zwrot pełnej wysokości kaucji, bez względu na to czy posiadają produkty w takich opakowaniach w swojej ofercie – to istotne dla powszechności i dostępności systemu dla konsumentów.</p>		
206.	Uwaga ogólna	<p>Brak obowiązku uczestniczenia w systemie dla wprowadzających – w projekcie ustawy jest zachęta finansowa (w postaci opłaty produktowej) do przystąpienia do systemu, jednak system powinien być obowiązkowy z definicji prawa, a nie ze względu na kalkulację opłacalności ponoszenia lub nie opłaty produktowej. Podjęcie decyzji o braku przystąpienia do systemu może tworzyć nieuzasadnione</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System w ocenie MKiŚ powinien pozostać nieobowiązkowy. Należy jednak pamiętać, że mechanizmy zastosowane w ustawie (opłata produktowa) powinny skłonić</p>

		przewagi konkurencyjne (niższa cena produktu na półce z punktu widzenia konsumenta).		wprowadzających do włączenia się do systemu kaucyjnego.
207.	Uwaga ogólna	Zakres produktowy – określając zakres produktowy systemu kaucyjnego należy uwzględnić to, że przechowywanie opakowań po produktach mlecznych rodzi ryzyko mikrobiologiczne. Nie jest nam znany przykład z innego kraju, w którym system kaucyjny obejmowałby takie produkty i warto w tym zakresie wzorować się na sprawdzonych rozwiązaniach.		Uwaga nieprzyjęta. Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP. Dodatkowo definicja napoju została usunięta z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, że produkty w kubkach itp. takie jak jogurty nie zostaną objęte systemem kaucyjnym.
208.	Uwaga ogólna	Zakres opakowań – projekt ustawy nie przewiduje objęcia systemem puszek metalowych. Taki zakres opakowań oznacza, że system nie ma możliwości osiągnięcia celu 90% recyklingu opakowań z aluminium, który może pojawić się w perspektywie najbliższych lat. Postulujemy uwzględnienie puszki metalowej (jednorazowego użytku, do 3l pojemności) w systemie i określenie poziomu selektywnego zbierania analogicznego do butelek z tworzyw sztucznych		Uwaga częściowo przyjęta. W zakresie puszek aluminiowych.

		jednorazowego użytku o pojemności do 3l w latach od 2025 do 2029 i następnych. Uwzględnienie puszek metalowej w systemie zapewni dodatkowe strumienie odpadów poddanych recyklingowi.		
209.	Art. 1 pkt 5	Wymagania dla operatora wprowadzające ograniczenia dla jego utworzenia – operator systemu nie powinien zajmować się recyklingiem, a tak można zinterpretować projektowany przepis art. 40g ust. 1 pkt 2 in fine. Butelka zwrotna po wykorzystaniu przez konsumenta nie jest opadem, tylko pełnowartościowym opakowaniem, które pozostaje własnością wprowadzającego to opakowanie, a celem jest jej powtórne wykorzystanie, a nie poddanie recyklingowi. Z kolei opakowania, które nie wrócą do wprowadzającego, są zbierane w systemie zbiórki selektywnej z gospodarstw domowych, gdzie zajmują się nią wyspecjalizowane podmioty kierujące ją do recyklingu.		Uwaga częściowo przyjęta. Przepis wskazujący, że podmiotem reprezentującym musi wykonywać działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów zostanie zmodyfikowany. Zostanie jednak zapisany inaczej.
210.	Uwaga ogólna	Nieodebrana kaucja – projektowana ustawa nie określa sposobu rozliczania niepobranych kaucji. Nie jest jasne czy ekwiwalent takich kaucji ma trafić do wprowadzających.		Uwaga nieprzyjęta. Projekt pozostawia dużą swobodę podmiotom uczestniczącym w systemie kaucyjnym. W związku z tym sposób rozliczania powinien zostać określony zarówno w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, które uzyska podmiot reprezentujący oraz w umowach zawieranych pomiędzy tym podmiotem a wprowadzającymi.
211.	Art. 1 pkt 5	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych dla butelek zwrotnych – konieczne jest wyjaśnienie tego miernika, który wydaje się być nieadekwatny dla butelek zwrotnych. Bardziej adekwatnym		Uwaga nieprzyjęta. W opinii MKiŚ wydaje się, że poziom selektywnego zbierania opakowań w

		miernikiem efektywności systemu butelek zwrotnych jest procentowa relacja ilości opakowań wprowadzonych i zwróconych w danym roku. Inną kwestią, która wymaga doprecyzowania w pracach nad ustawą, jest wskaźnik potwierdzający faktyczne wielokrotne użycie opakowania raportowanego jak zwrotne.		<p>przypadku butelek szklanych jest odpowiednim wskaźnikiem do określenia skali zwrotu tych opakowań.</p> <p>W odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku zostanie także zastosowany parametr liczby rotacji w ciągu roku.</p>
212.	Uwaga ogólna	Brak zwolnienia punktów handlowych z obowiązków wynikających z magazynowania odpadów palnych – na podstawie nowelizacji ustawy o odpadach z 2019 r., każdy przedsiębiorca gromadzący cudze odpady palne (w tym tworzywa sztuczne) jest zobowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego, posiadania operatu przeciwpożarowego oraz monitoringu wizyjnego. Doprowadzi to do ogromnego wzrostu kosztów systemu poprzez konieczność uwzględnienia tych kosztownych obowiązków w rozliczeniach pomiędzy punktem handlowym a operatorem.		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obowiązek wniesienia zabezpieczenia przeciwpożarowego oraz monitoringu wizyjnego następuje, zgodnie z art. ustawy o odpadach, w momencie gdy podmiot jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (art. 25 oraz art. 48a ustawy o odpadach).</p> <p>Natomiast w związku z art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach jednostki handlowe przyjmujące opakowania/odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym będą traktowane jako nieprofesjonalni zbierający odpady.</p> <p>W związku z powyższym obowiązek wniesienia zabezpieczenia finansowego oraz zabezpieczenia roszczeń tych jednostek nie dotyczy.</p>
213.	Uwaga ogólna	Własność kaucji dla butelek zwrotnych – bez względu na formę organizacji systemu – czy to za pośrednictwem organizacji reprezentującej wprowadzających w		Wyjaśnienie.

		opakowaniach zwrotnych, czy bezpośrednio przez wprowadzającego - kaucja powinna wracać do wprowadzającego, gdyż on zapewnia butelki zwrotne i inwestuje w infrastrukturę niezbędną do funkcjonowania systemu oraz ją utrzymuje.		Takie sprawy powinny zostać uregulowane w ramach systemu pomiędzy wprowadzającymi napoje w opakowaniach oraz podmiotem reprezentującym.
214.	Uwaga ogólna	<p>W pierwszej kolejności chcemy podkreślić, że w naszej opinii w Polsce powinny funkcjonować odrębne systemy:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ system kaucyjny/depozytowy na jednorazowe opakowania po napojach (obowiązkowy dla wprowadzających) oraz ☐ systemy kaucyjne dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku po napojach (dobrowolnie organizowane przez producentów). <p>Zasadnicza różnica pomiędzy opakowaniami wielokrotnego użytku, a innymi opakowaniami jednorazowego użytku polega na własności zebranych opakowań, ich odmiennej budowie zaprojektowanej do wielokrotnego użycia oraz ich przeznaczeniu po zbiórce – butelki wielokrotnego użytku muszą podlegać segregacji i wrócić najszybszą i najkrótszą drogą do ich właściciela w celu kolejnego użycia. Wszystkie inne zebrane opakowania trafiają do recyklera, aby przetworzył je na surowiec do produkcji nowych opakowań. Dlatego planowany system kaucyjny nie powinien obejmować opakowań szklanych wielokrotnego użytku, które już funkcjonują w ramach działającego obecnie systemu zorganizowanego i finansowanego przez producentów używających tych opakowań.</p>	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt nie zabrania utworzenia dwóch odrębnych systemów – jednego w ramach opakowań jednorazowych, a drugiego w ramach opakowań wielorazowego użytku.</p>
215.	Uwaga ogólna	Dopuszczenie możliwości organizacji systemu przez kilku operatorów, co w konsekwencji będzie zmierzało do utworzenia kilku, a nawet kilkunastu systemów kaucyjnych zarządzanych przez różne podmioty, tzw. „podmioty reprezentujące”. Uważamy, że system powinien być stworzony przez jednego operatora. Inne rozwiązanie		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.</p>

	<p>spowoduje olbrzymi chaos na rynku i w znacznym stopniu osłabi szanse na stworzenie efektywnego środowiskowo i ekonomicznie systemu, a co za tym idzie utrudni polskim producentom dostęp do surowca. Wielość operatorów spowoduje nie tylko trudności z przyjmowaniem opakowań, ale przede wszystkim trudności organizacyjne dla odbierających (tj. np. konieczność zawierania wielu umów z różnymi operatorami na różne typy opakowań), jak również spowoduje, że w obrocie mogą pojawić się różne stawki kaucyjne na ten sam typ opakowania u poszczególnych operatorów. Wielość systemów będzie powodowała utrudnienia dla konsumentów, a podstawową zasadą jest, aby system był dla konsumentów przyjazny. Uważamy, że operator powinien łącznie spełniać określone warunki, tym bardziej w przypadku gdy Ustawa umożliwi tworzenie wielu operatorów:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej utworzonej przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku mającej siedzibę na terytorium kraju. Akcje podmiotu reprezentującego mogą być również obejmowane przez prowadzących jednostki handlu detalicznego, a także przez związki pracodawców, izby gospodarcze i stowarzyszenia reprezentujące wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, lub przez związki pracodawców, izby gospodarcze i stowarzyszenia reprezentujące przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego; ☐ wykonywać działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi. ☐ posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1; 		<p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Wymagania dla operatora zostały ustanowione w projekcie ustawy, ale zapisane inaczej.</p> <p>Wysokość kaucji na poszczególne rodzaje opakowań zostanie określona w rozporządzeniu.</p>
--	--	--	--

	<p> ☐ prowadzić działalność gospodarczą przeznaczając zysk wyłącznie na cele działalności statutowej, bez prawa wypłaty akcjonariuszom dywidendy (not for profit); </p> <p> ☐ reprezentować, co najmniej 50% masy opakowań objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, wprowadzanych na terytorium kraju. </p> <p> Zaprojektowany system kaucyjny nie powinien stwarzać jakichkolwiek warunków, jak również podstaw do wprowadzania ryzyka niezdrowego konkurowania pomiędzy Operatorami. Podstawowym zadaniem Operatora powinno być przede wszystkim wypełnienie celów środowiskowych wyznaczonych ustawą oraz dyrektywami unijnymi, a nie tworzenie rywalizacji, czy też generowanie zysków, między innymi poprzez wprowadzenie różnych wysokości kaucji. Takie działanie mogłoby wypaczyć sens i cel stworzenia systemu depozytowego, m.in. poprzez duże ryzyko budowania przewagi konkurencyjnej wprowadzających w oparciu o wysokość kaucji, a w konsekwencji tym samym niższej ceny produktu na półkach. Co więcej działanie takie mogłoby doprowadzić do sytuacji, że kaucja zostałaby przez danego operatora ustalona na tak niskim poziomie, że nieopłacalne i zniechęcające dla konsumentów stałoby się oddawanie opakowań do punktów zbiórki. </p> <p> Dlatego jeszcze raz podkreślamy, że system obsługiwany był przez jednego operatora, który ustaliłby jednolite zasady pobierania kaucji dla wszystkich wprowadzających, a ustalona wysokość kaucji wynikałaby z analizy rynku i transparentności systemu, a nie z czynników wynikających z działalności konkurencyjnej pomiędzy operatorami. Ustalona kaucja powinna być na tym samym poziomie dla danej wielkości opakowania. Kaucję minimalną powinien określić Minister ds. Klimatu i Środowiska. Przypominamy, że </p>		
--	---	--	--

		<p>standardem europejskim jest obligatoryjny scentralizowany i powszechny system w oparciu o jednego operatora działającego w formule not for profit. Jest to model sprawdzony w wielu krajach, które już od lat mają wprowadzony system depozytowy na opakowania jednorazowe. Dlatego w naszej ocenie utworzony w ten sposób system byłby najtańszy, efektywny, a przy tym przyjazny dla środowiska i konsumentów.</p>		
216.	Uwaga ogólna	<p>Zakres opakowań - zgodnie z projektem ustawy w ramach obligatoryjnego systemu kaucyjnego mają być zbierane jednorazowe butelki na napoje z tworzyw sztucznych do 3 litrów oraz butelki szklane wielokrotnego użytku na napoje o pojemności do 1,5 litra. W naszej opinii w projektowanym obligatoryjnym systemie kaucyjnym powinny znaleźć się tylko jednorazowe butelki na napoje PET do 3 litrów oraz puszki metalowe na napoje. Z systemu obligatoryjnego powinny zostać wyłączone opakowania szklane wielokrotnego użytku, które powinny być zbierane w ramach funkcjonujących obecnie dobrowolnych systemów kaucyjnych. Wprowadzenie puszek metalowych do systemu zabezpieczy osiągnięcie wymaganych dyrektywami unijnymi poziomów zbiórki, pozwoli wprowadzającym puszki na posiadanie realnego wpływu na poziom zbiórki, jak i wykorzystanie zebranego materiału, ograniczy eksport surowca za granicę a przede wszystkim zmniejszy koszty całego systemu depozytowego dla Operatora. Nie bez znaczenia jest również fakt, że zgodnie z założeniami pozyskane z rynku opakowania metalowe powinny wspomagać finansowanie systemu depozytowego, a nie subsydiować inne branże gospodarki. Natomiast według nas do systemu nie powinny trafić butelki szklane jednorazowego użytku, ponieważ szklane opakowania</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono puszki aluminiowe do systemu kaucyjnego.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>

	<p>po napojach są od lat efektywnie zbierane z gospodarstw domowych, poprzez włączanie ich do systemu. Zamiast racjonalizowania zbiórki opakowań, zwiększyłyby to koszty całego systemu. Zwiększeniu uległyby nie tylko koszty, lecz także ślad węglowy opakowań szklanych zbieranych w dotychczasowych systemach. Powyższe działanie może spowodować powstanie olbrzymich konsekwencji dla sklepów - w tym przede wszystkim właścicieli małych sklepów. Trzeba pamiętać, że struktura handlu w Polsce jest unikalna - około 40% sprzedaży realizowana jest w kanale tradycyjnym – czyli przez małe i średnie sklepy. Po pierwsze należy podkreślić, że małe sklepy nie będą w stanie zorganizować zbiórki odpadów opakowaniowych ze względu na posiadana infrastrukturę, wprawdzie w projekcie ustawy zaproponowano obligatoryjność zbiórki butelek dla sklepów o powierzchni 100 m², jednak należy wskazać, że ze względu na zakres opakowań objętych systemem, w tym przede wszystkim szklanych butelek, zorganizowanie punktu odbioru w takich sklepach będzie bardzo problematyczne.</p> <p>Opakowania plastikowe i puszki metalowe na napoje są lekkie, co z pewnością będzie ułatwiać zbiórkę, a to spowoduje, że będzie ona możliwa do przeprowadzenia w każdym sklepie. Ponadto należy zauważyć, że w przeciwieństwie do butelek szklanych, zarówno opakowania plastikowe jak i puszki dają się zgniatać, co przez zmniejszenie objętości ma niebagatelny wpływ na racjonalizację magazynowania, czy wreszcie na zmniejszenie śladu węglowego logistyki opakowań zebranych z rynku.</p> <p>Szkło jest cięższe od innych materiałów i stwarza problem przy przenoszeniu, liczeniu, składowaniu oraz z uwagi na możliwość powstania stłuczki jest zagrożeniem dla pracowników. Zbiórka takich opakowań musiałaby odbywać</p>		
--	--	--	--

		<p>się praktycznie wyłącznie przy użyciu automatów, które są bardzo kosztowne i na które w małych sklepach nie będzie miejsca, bądź też wymagać będzie stworzenie miejsca obsługi tych opakowań, specjalnych pojemników i zorganizowania specjalistycznej logistyki z tym związanej. Dlatego ważne jest dopasowanie systemu do polskiej struktury handlu detalicznego: stworzenie równych warunków uczestnictwa wszystkim jego podmiotom tak, aby system nie wpłynął na utratę ich konkurencyjności. Dominujący udział opakowań szklanych należy do opakowań innych niż po napojach, co oznacza, że zbiórka szkła będzie w dalszym ciągu oparta przede wszystkim na systemie zbiórki pojemnikowej, która w ten sposób jest najbardziej efektywnym sposobem zbiórki wszystkich jednorazowych opakowań szklanych na rynku. Jest to także najbardziej korzystny i najwygodniejszy sposób zbiórki dla konsumentów, którzy nie byliby zmuszeni do noszenia ciężkich opakowań szklanych do punktów odbioru.</p>		
217.	Uwaga ogólna	<p>Za bardzo ryzykowne należy uznać założenie, że system będzie dobrowolny, a więc nie będzie obowiązkowy dla wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach. Projekt ustawy przewiduje, że wprowadzający, który nie przystępuje do systemu kaucyjnego/depozytowego jest zobowiązany do zapłaty opłaty produktowej obliczonej oddzielnie dla każdego rodzaju opakowania objętego depozytem. Taki model stwarza realne zagrożenie budowania przewagi konkurencyjnej wprowadzających (m.in. poprzez ustalenie niższej, czyli bez kaucji, ceny towaru na półce). Pośród wprowadzających może dojść do takich nadużyć, że producenci będą każdorazowo „przeliczać” czy bardziej opłacalne jest dla nich przystąpienie do systemu (i podwyższenie ceny produktu o kaucję), czy zapłata opłaty produktowej (a tym samym obniżenie ceny na półce), a</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że mimo, iż uczestniczenie w systemie kaucyjnym dla wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym nie jest obowiązkowe, to nałożenie opłaty produktowej w przypadku nieosiągnięcia określonych poziomów selektywnego zbierania będzie skłaniało wprowadzających do uczestniczenia w systemie. Dodatkowo należy pamiętać, że poziomy selektywnego zbierania można</p>

		<p>właśnie w ten sposób producenci mogą kształtować swoją pozycję na rynku kosztem obciążenia bilansu środowiskowego.</p> <p>Dlatego też system powinien być obowiązkowy dla wszystkich wprowadzających opakowania jednorazowe na napoje, tak aby wszyscy zostali potraktowani równo i nie dochodziło do nieuzasadnionego faworyzowania niektórych wprowadzających produkty w opakowaniach na rynek.</p>		osiągnąć jedynie w ramach systemu kaucyjnego.
218.	Uwaga ogólna	<p>Projekt ustawy nie sprecyzował jednoznacznie do kogo miałby należeć surowiec pozyskany ze zwróconych opakowań. Uważamy, że surowiec pozyskany z systemu powinien bezwzględnie należeć do operatora (spółki not-for-profit utworzonej przez wprowadzających napoje w opakowaniach), który to operator umożliwi przetwórcom krajowym dostęp do surowców koniecznych do produkcji opakowań (m.in. rPETA w ilości wynikającej z przepisów prawa). Jest to jedyne logiczne i sprawiedliwe rozwiązanie, które zagwarantuje producentom prowadzącym swoje wyroby na rynek wywiązanie się z obowiązku procentowego udziału rPET w używanych przez nich opakowaniach.</p> <p>Powyższe działanie nie tylko zabezpieczy producentów wprowadzających na rynek produkty w opakowaniach, na których przede wszystkim skupią się obowiązki, odpowiedzialność oraz koszty związane z tym, aby odpad opakowaniowy trafił do recyklingu i mógł być ponownie wykorzystany do produkcji opakowań na napoje zgodnie z ideą gospodarki obiegu zamkniętego. Jeden powszechnie działający operator na rynku będący właścicielem zebranego surowca niewątpliwie zapewni, aby recyklerzy nie sprzedawali pozyskanego surowca za granicą lub nie dyktowali cen, za które producenci nie będą w stanie kupić surowca. Jedynie takie rozwiązanie pozwoli wprowadzającym</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono zapis wskazujący, że podmiot reprezentujący będzie właścicielem odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że podmiot reprezentujący we wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego musi wskazać m.in. zasady rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu w ramach</p>

		na wywiązanie się z obowiązku wynikającego z ustawy oraz dyrektyw unijnych, odnośnie procentowego udziału recyklatu w opakowaniach.		obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, przez wprowadzających napoje w opakowaniach biorących udział w systemie kaucyjnym.
219.	Uwaga ogólna	Bardzo ważna kwestia - finansowanie systemu oraz kaucja/depozyt bez VAT. System powinien być finansowany przede wszystkim przez dochody ze sprzedaży zebranego surowca, nieodebrany depozyt oraz z opłat wprowadzających. Dlatego podstawową zasadą systemu powinno być to, aby przychody ze sprzedaży surowca i niezwrócony depozyt pozostawały wewnątrz systemu i zmniejszały koszty związane z jego finansowaniem (art. 8 a ust. 4 dyrektywy w sprawie odpadów 2018/851), natomiast zgodnie z art 40 ust.4 projektu ustawy „środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.” Co więcej depozyt nie powinien być objęty stawką VAT, ponieważ wprowadzi to problemy rozliczeniowe i formalne, bez istotnej korzyści dla budżetu. Naszym zdaniem ważne jest, aby system finansowania był transparentny dla wszystkich uczestników, jak również odzwierciedlał unijną zasadę kosztu netto, tak aby wprowadzający ponosili tylko konieczne koszty związane z organizacją i utrzymaniem systemu, a selektywna zbiórka była tak zarządzana, aby zmaksymalizować ilość i jakość wysegregowanych odpadów opakowaniowych i zminimalizować ilość odpadów resztkowych. Takie działania będzie zgodne z ww. dyrektywą unijną, która wskazuje że obowiązkiem państw członkowskich jest zapewnienie, aby wprowadzający wpłacali do systemu nie więcej niż wynosi efektywna gospodarka		Uwaga częściowo przyjęta. Projekt zakłada pozostawienie dużej swobody przedsiębiorcom wprowadzającym oraz podmiotowi reprezentującemu w tworzeniu systemu kaucyjnego. Niemniej jednak we wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego podmiot reprezentujący jest zobowiązany określić sposób finansowania systemu kaucyjnego. (art. 40h ust. 2 ustawy) Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT. W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.

		odpadami, oznaczająca zarówno wydatki ale i dochody z ponownego użycia surowca lub z jego sprzedaży.		
220.	Art. 1 pkt 2	<p>Kwestie szczegółowe wymagają wyjaśnienia lub doprecyzowania</p> <p>1) Czy definicja „napoju” z projektowanej ustawy obejmuje także oleje przeznaczone do spożycia? Jeśli tak, poniższa definicja „napoju” powinna zostać uzupełniona w tym zakresie: Ilekroć w ustawie jest mowa o:</p> <p>(...)</p> <p>„7a) napoju – rozumie się przez to płyn przeznaczony do spożycia, w szczególności sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napój alkoholowy;”.</p> <p>2) Projektowana ustawa posługuje się pojęciem „wprowadzającego napoje w opakowaniach” (pojęcie niezdefiniowane), natomiast w art. 8 obowiązującej Ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zdefiniowano „wprowadzającego produkty w opakowaniach” w sposób jak niżej:</p> <p>(...)</p> <p>23) wprowadzającym produkty w opakowaniach - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, w szczególności:</p> <p>a) wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 286 i 288), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy,</p> <p>b) pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzającego je do obrotu,</p> <p>c) prowadzącego:</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, że opakowania na takie produkty jak oleje czy sosy nie są objęte systemem kaucyjnym.</p> <p>Dodano także definicję wprowadzającego napoje w opakowaniach.</p>

		<p>- jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach,</p> <p>- więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5000 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach;</p> <p>W związku z tym powstaje wątpliwość, co do spójności tych obydwu pojęć, tj. wprowadzającego napoje w opakowaniach oraz wprowadzającego produkty w opakowaniach.</p>		
221.	Uwaga ogólna	<p>Operator – system powinien być stworzony przez jednego operatora stworzonego przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku (bez obowiązku bycia recyklerem). Akcje podmiotu reprezentującego mogą być również obejmowane przez prowadzących jednostki handlu detalicznego. Będzie on działał w formule not-for-profit – w żadnym wypadku nie ma tu więc mowy o jakiegokolwiek grze konkurencyjnej, ponieważ operator ma przede wszystkim za zadanie zrealizowanie celów środowiskowych, a nie tworzenie przewag konkurencyjnych, czy też generowanie zysków. Operator powinien spełniać określone warunki, co jest szczególnie istotne w przypadku umożliwienia ustawowo działania kilku operatorów. Stworzenie kilku operatorów może doprowadzić do powstania np. operatora stworzonego wyłącznie przez zagraniczne sieci handlowe, a co za tym idzie rodzimi producenci będą mieć ograniczony dostęp do surowca i nie spełnią wymogów, które na nich ciążyą.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany. Poza modyfikacją dotyczącą konieczności prowadzenia działalności w zakresie gospodarki odpadami dodano także zapis, aby był to podmiot działający w formule not for profit.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>

222.	Uwaga ogólna	Uczestnictwo w systemie – udział wprowadzających napoje w opakowaniach powinien być obowiązkowy. Inne podejście może tworzyć przewagi konkurencyjne dla producentów, którzy nie przystąpią do systemu (niższa cena produktu na półce z punktu widzenia konsumenta).		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że mimo, iż uczestniczenie w systemie kaucyjnym dla wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym nie jest obowiązkowe, to nałożenie opłaty produktowej w przypadku nieosiągnięcia określonych poziomów selektywnego zbierania będzie skłaniało wprowadzających do uczestniczenia w systemie. Dodatkowo należy pamiętać, że poziomy selektywnego zbierania można osiągnąć jedynie w ramach systemu kaucyjnego.</p>
223.	Uwaga ogólna	Zakres systemu – system kaucyjny/depozytowy powinien obejmować butelki na napoje z tworzyw sztucznych/PET do 3 litrów oraz puszki metalowe. Poza systemem powinny być butelki szklane jednorazowego użytku, których obecność w systemie spowoduje gigantyczne problemy dla sklepów i konsumentów. Natomiast butelki szklane wielokrotnego użytku powinny być zbierane tak jak do tej pory - w ramach istniejących systemów kaucyjnych organizowanych w sposób dobrowolny przez producentów.		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Objęte zostaną systemem puszki aluminiowe, ale nieobjęte opakowania szklane jednorazowego użytku.</p>
224.	Uwaga ogólna	Własność surowca – operator (wprowadzający napoje w opakowaniach) powinien być właścicielem i dysponentem materiału uzyskanego ze zwróconych opakowań. Jedynie to zagwarantuje producentom napojów dostęp do surowca rPET, aby mogli działać zgodnie z prawem, czyli aby mieli możliwości osiągnięcia wyznaczonych ustawowo poziomów recyklingu.		<p>Uwaga przyjęta.</p>

225.	Uwaga ogólna	Finansowanie systemu - podstawową zasadą powinno być to, aby przychody ze sprzedaży surowca i niezwrócony depozyt pozostawały wewnątrz systemu. W interesie Polski, tak, jak to ma miejsce w innych krajach europejskich powinno być założenie, by system był jak najbardziej wydolny i jak najtańszy, a takie rozwiązanie przyczyni się do obniżenia jego kosztów, a to z kolei będzie korzystne dla wszystkich jego uczestników, a przede wszystkim dla środowiska.		Uwaga przyjęta. Przepisy w tym zakresie zostały zmienione.
226.	Uwaga ogólna	Depozyt nie powinien być objęty stawką VAT, ponieważ wprowadzi to gigantyczne problemy rozliczeniowe i formalne, bez istotnej korzyści dla budżetu.		Przyjęto do wiadomości. Obecnie analizowana jest możliwość nieobjęcia podatkiem VAT kaucji. MKiŚ jest w stałym kontakcie z MF w tym zakresie. Ewentualne przepisy w tym zakresie zostaną dodane do projektu ustawy.
227.	Załącznik nr 2	Opakowania objęte systemem kaucyjnym/depozytowym powinny być oznakowane "KAUCJA/DEPOZYT" lub innym jednoznacznym oznakowaniem bez wskazania wartości kaucji. W przypadku innego znakowania – czyli umieszczenia „wysokości kaucji” – przy jej ewentualnej zmianie w przyszłości, będzie narażać producentów na konieczność wymiany (utylicacji), milionów sztuk etykiet, wtedy z nieaktualną kwotą.		Uwaga nieprzyjęta. W przypadku gdyby nastąpiła zmiana wysokości kaucji na wyższą, w momencie zwrotu w późniejszym terminie doszłoby do sytuacji, w której zwrócona kwota byłaby większa niż pobrana kaucja. Dodatkowo, przepisy zostaną zmienione w taki sposób, aby jasno wskazywać, że oznakowanie takie może znajdować się na etykiecie, a nie samym opakowaniu.
228.	Uwaga ogólna	Należy zauważyć przede wszystkim, że zatrzymanie w obecnych systemach zbiórki selektywnej (systemy gminne oraz punkty skupu) tego bardzo wartościowego surowca,		Przyjęto do wiadomości.

	<p>jakim jest zużyta aluminiowa puszką napojowa, pozwoli zapewnić dostęp do znaczących wolumenów ważnego dla GOZ surowca z recyklingu polskim przedsiębiorcom! Jest to również szczególnie istotne w świetle planowanego wdrożenia Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM) i spodziewanych w związku z tym wzrostów cen surowców na rynku wspólnotowym. Przekazanie tego strumienia w całości prywatnemu operatorowi (o tym więcej w kolejnych punktach) odbiłoby się negatywnie na cenach tych surowców dla polskich przedsiębiorców, a co za tym idzie dla konsumentów w naszym kraju.</p> <p>Trzeba pamiętać też, że system kaucyjny obejmie tylko wycinek odpadów opakowaniowych, który w relacji do pozostałych rodzajów opakowań ma względnie wysoki poziom recyklingu. Objęcie aluminiowych puszek napojowych systemem kaucji ma marginalny potencjał poprawy obecnej wydajności systemu gromadzenia wszystkich opakowań aluminiowych, ponieważ pozostałe opakowania aluminiowe takie jak np. tacki, tubki, puszki żywnościowe oraz ciśnieniowe itd. nie będą objęte systemem kaucji i wymagają prawidłowego wdrożenia systemu ROP.</p> <p>Co więcej, wyjęcie strumienia puszki aluminiowej napojowej z odpadów komunalnych spowoduje spadek zainteresowania inwestycjami w separatory wiropędowe (wysort opakowań z metali nieżelaznych) ponieważ okres zwrotu dla sortowni wielokrotnie się wydłuży. To spowoduje, że ogromny wolumen odpadów aluminiowych innych niż puszki nie będzie odzyskiwany w efektywny sposób.</p> <p>Tu trzeba zaznaczyć, że puszką napojową jako jedyne opakowanie daje pozytywny i relatywnie znaczący przychód netto (czyli odliczając koszty zbiórki) dla podmiotów komunalnych zbierających odpady. To niewątpliwie oznaczać</p>	<p>CANPACK Recycling sp. z o.o.</p>	
--	--	---	--

	<p>będzie potrzebę pokrycia ubytku w przychodach tych firm bezpośrednio lub pośrednio z kieszeni mieszkańców płacących za odpady komunalne.</p> <p>Od kilku lat obserwujemy sukcesywny wzrost strumienia zużytej puszki napojowej w surowcach odzyskanych przez sortownie odpadów komunalnych. Dzisiejsza technologia pozwala coraz efektywniej odzyskiwać surowce z opakowań aluminiowych i obserwujemy konsekwentną poprawę jakości surowców w sortowniach. Co ważne jakość surowca uzyskanego z puszki napojowej również w strumieniu komunalnym, dzięki rozwiązaniom technologicznym (głównie dzięki coraz powszechniejszym separatorom wiropładowym) spełnia normy wymagane przez recyklerów do wytworzenia z niego pełnowartościowego materiału do powtórnej produkcji puszki napojowej. Nie ma ograniczeń zastosowania tak uzyskanego materiału do żywności, np. z powodu zanieczyszczeń powstałych przy sortowaniu odpadów komunalnych, jak w przypadku tworzyw, ponieważ proces recyklingu aluminium eliminuje wszelkie niebezpieczne substancje organiczne.</p> <p>Polska może się poszczycić stabilną, wysoką jakością strumienia złomu zużytej puszki napojowej z aluminium przekazywanego do recyklingu, w połączeniu z ogromnym i również stabilnym wolumenem tego wartościowego surowca. Jest to uzyskiwane bez systemu kaucyjnego na puszki. Jest to też duże osiągnięcie wypracowane przez tysiące polskich podmiotów z branży odpadowej oraz ogromna wartość dla naszej gospodarki. Szczególnie istotna w dobie wdrażania GOZ. Nie dziwi zatem zainteresowanie tym strumieniem stron trzecich i silne lobby przekonujące do włączenia go do systemu kaucyjnego bez rekompensaty dla konsumentów.</p>		
--	--	--	--

229.	Uwaga ogólna	<p>System kaucyjny opiera się na zwrocie kaucji zapłaconej wcześniej przez konsumenta. A trzeba pamiętać, iż konsument pokrywa w cenie produktu też koszt opakowania. W systemie kaucyjnym zwracana jest jedynie kaucja, bez wartości opakowania. Zatrzyma ją operator systemu. W Polsce przekazywanej co roku do recyklingu ponad 50.000ton rocznie i mnożąc przez ceny tego surowca w hurtowym obrocie międzynarodowym otrzymujemy kwoty rzędu 300-400MLN PLN rocznie (w zależności od światowych cen surowców). Tego rzędu kwoty zostałyby przekierowane bez rekompensaty z systemu gospodarowania odpadami komunalnymi i de facto zabrane z kieszeni przeciętnego obywatela płacącego za opakowanie w momencie zakupu napoju.</p> <p>Obecny system pozwala otrzymać tę wartość konsumentowi bezpośrednio, gdy zużyte opakowania aluminiowe sprzeda w skupie surowców wtórnych (to funkcjonuje dla gospodarstw o bardzo niskich dochodach) lub pośrednio, gdy zapłaci mniej za odebrane odpady komunalne (po odliczeniu proporcjonalnie kosztu ich zbiórki przez firmy komunalne/sortownie).</p> <p>W kontekście możliwości rozszerzenia w przyszłości systemu kaucyjnego na inne opakowania, z różnych materiałów, ważne jest rozszerzenie miejsc prowadzenia zbiórki pustych opakowań objętych kaucją na inne lokalizacje np. punkty skupu surowców, które powinny być włączone do systemu.</p> <p>One w przypadku każdego surowca opakowaniowego o pozytywnej wartości netto (uwzględniając koszty zbiórki) mają szansę poza zwrotem kaucji oddać konsumentowi również wartość surowca z tego opakowania, za którą zapłacił.</p>		Przyjęto do wiadomości.
------	--------------	--	--	-------------------------

	<p>Konsumenci w znakomitej większości swoje poparcie dla systemu kaucyjnego również na puszkę napojową opierają na przeświadczeniu, iż będą otrzymywać przy zwrocie opakowania dodatkowe pieniądze, a nie zwrot zapłaconej uprzednio kaucji. Nikt nie podejmuje prób wyprowadzenia konsumenta z błędu i rzetelnego informowania w debacie publicznej skierowanej do mieszkańców.</p> <p>Wytworzony w Polsce przez ponad ćwierć wieku system zbiórki jest nieporównywalny do innych krajów w Europie. Kraje, które wdrażały system kaucyjny uwzględniający puszkę po prostu nie miały alternatywy. Nie miały takiej opcji nawet dawane jako przykład Niemcy, choćby z powodu braku powszechności technologii separatorów wiropędowych.</p> <p>Proszę ponadto zauważyć, że bardzo wysokie poziomy zbierania puszki w Niemczech nie są jednoznaczne z wysoką jakością tego surowca. W wielu przypadkach opakowania z tworzywa i metalu są rozdrabniane i łącznie zbierane w placówkach handlowych, dla wygodniejszej logistyki i optymalizacji kosztów operacyjnych. To wymaga ponownego ich rozdzielenia – powodując straty i zanieczyszczenia surowca finalnego. System kaucyjny nie jest gwarantem efektywnego recyklingu. Poprawić może jedynie poziom zbiórki z rynku, co w przypadku napojowej puszki aluminiowej jest osiągnięte obecnie na poziomie znacznie przekraczającym wymagane poziomy.</p> <p>Puszka jest tradycyjnie zgniatana po konsumpcji, co stanowi dodatkową wartość tego opakowania w kontekście minimalizacji miejsca potrzebnego do przechowywania w mieszkaniach, kubatury do transportu. Taka puszka nie będzie przyjęta przez system, gdyż niemożliwe będzie odczytanie kodu kreskowego, co uniemożliwi odzyskanie kaucji.</p> <p>Nieodzyskana przez konsumenta kaucja powinna być karą za</p>		
--	--	--	--

		szkodliwe dla środowiska działanie konsumenta. W tym przypadku kara byłaby niezależna od chęci zwrotu opakowania.		
230.	Uwaga ogólna	Jeden powszechny operator powoływany przez wprowadzających napoje w opakowaniach. Obowiązki selektywnej zbiórki zostały nałożone na wprowadzających napoje w opakowaniach (dalej: „wprowadzający”), więc to wprowadzający powinni realizować ten obowiązek w sposób najbardziej efektywny. Z tego powodu to wprowadzający powinni tworzyć podmiot będący operatorem systemu. Operator powinien być jeden w skali całego kraju tak, aby wyeliminować perturbacje logistyczne: w przypadku wielu operatorów, punkty handlowe będą musiały oddzielnie segregować odpady opakowaniowe na kilka worków, za każdy z których odpowiedzialny byłby inny operator.	AMERYKAŃSKA IZBA HANDLOWA W POLSCE	Uwaga nieprzyjęta. Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m ² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.
231.	Uwaga ogólna	Jasne i równe dla wszystkich kryteria powoływania operatora. Operator systemu kaucyjnego powinien być tworzony przez wprowadzających napoje lub przez reprezentujące je organizacje gospodarcze. Każdy kandydat, starający się o bycie jednym, ogólnopolskim operatorem, musi spełniać kryteria, które są równe dla wszystkich i określone precyzyjnie w ustawie. Operator musi posiadać status spółki akcyjnej o kapitale zakładowym nie mniejszym niż 5 mln zł, mającej siedzibę na terytorium kraju, z zakazem wypłacania dywidendy akcjonariuszom. Z kolei wprowadzający, którzy tworzą operatora powinni być traktowani w równy sposób, niezależny od wielkości danego wprowadzającego. Operatorzy powinni działać na takich samych zasadach, na równych prawach. Konkurencyjność w obszarze wysokości kaucji powinna być wyłączona.		Uwaga częściowo przyjęta. Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.

232.	Uwaga ogólna	<p>Jednolity minimalny poziom kaucji określony w ustawie. Kaucja jest kluczowym elementem zachęcającym konsumenta do zwrotu opakowania i elementem wpływającym na finalną cenę napoju, którą płaci konsument, choć nie powinna być elementem ceny i mieć charakter cenotwórczy. Z tego też powodu kaucja nie powinna być obciążona podatkiem VAT. Operator nie może kreować (wpływać) na cenę napoju. W przypadku istnienia więcej niż jednego operatora, różne wysokości kaucji mogą doprowadzić do niedopuszczalnej konkurencji „na półce” pomiędzy napojami poszczególnych wprowadzających, którzy przynależą do różnych operatorów. Uzasadnienie: Jednolita kaucja dla wszystkich rodzajów opakowań zlikwiduje ryzyko, że kaucja będzie elementem cenotwórczym i elementem konkurencji cenowej między podmiotami na rynku, a tym samym ryzyko wystąpienia przewagi konkurencyjnej. Elementy, które będą dotyczyły bezpośrednio konsumenta nie mogą wywoływać zmian w strukturze sprzedaży (przesunięcia w sprzedaży pomiędzy jednym formatem a drugim. W Niemczech taka sytuacja doprowadziła do wojny konkurencyjnej pomiędzy formatami, zasilany poziomem kaucji).</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji na poszczególne rodzaje opakowań zostanie określona w rozporządzeniu.</p> <p>Obecnie analizowana jest możliwość nieobejmowania podatkiem VAT kaucji. MKiŚ jest w stałym kontakcie z MF w tym zakresie.</p>
233.	Uwaga ogólna	<p>Obowiązek stosowania zasady kosztu netto przez operatora. System kaucyjny jest formą Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta. Zasada kosztu netto wynika z art. 8a ust .4 dyrektywy ws. odpadów z 2018 r. i art. 22 ustawy o odpadach i musi być stosowana dla wszystkich form Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta. Dlatego przychody ze sprzedaży odpadów opakowaniowych do recyklingu oraz nieodebrana kaucja muszą obniżyć obciążenia finansowe wprowadzających napoje służące utrzymaniu systemu kaucyjnego.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostały zmienione.</p>

234.	Art. 1 pkt 5	Wprowadzenie formuły non for profit dla operatora. Operator systemu kaucyjnego nie może czerpać zysków z działalności w zakresie Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta (nie może wypłacać dywidendy akcjonariuszom). Wszystkie zyski powinny być reinwestowane w utrzymanie i rozwój systemu.		Uwaga przyjęta. Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.
235.	Uwaga ogólna	Wyłączenie opakowań i odpadów opakowań zebranych w systemie kaucyjnym z opłaty opakowaniowej przewidzianej ustawą o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (nr wykazu prac RM – UC81). Odpady opakowaniowe, zebrane w systemie kaucyjnym, muszą zostać zwolnione z obciążeń wynikających z finansowania zbiórki pojemnikowej tak, aby wyeliminować dublowanie obciążeń finansowych w stosunku do tych samych opakowań. Ponadto, opakowania zebrane w systemie kaucyjnym nie zostają zebrane w systemie pojemnikowym.		Uwaga przyjęta. Takie rozwiązanie znajdzie się na późniejszym etapie legislacyjnym. Na chwilę obecną żaden z projektów nie wszedł jeszcze w życie i odwoływanie się do projektu ustawy nie byłoby zgodne z zasadami legislacji.
236.	Uwaga ogólna	Własność zebranych odpadów opakowaniowych w systemie kaucyjnym. Operator systemu kaucyjnego powinien być właścicielem (ustawowym posiadaczem) zebranych odpadów aż do momentu utraty przez te odpady statusu odpadów tak, aby zapewnić wprowadzającym dostęp do surowca wtórnego, który musi być wykorzystywany w nowych opakowaniach (wymóg ustawowy). Ponadto, brak własności zebranych odpadów uniemożliwia zastosowanie zasady kosztu netto, czyli pomniejszenia obciążeń wprowadzających o przychody uzyskane ze sprzedaży odpadów opakowaniowych do recyklingu.		Uwaga przyjęta.
237.	Uwaga ogólna	Obowiązkowy udział wszystkich wprowadzających w systemie kaucyjnym.		Uwaga nieprzyjęta. Należy zauważyć, że mimo, iż uczestniczenie w systemie kaucyjnym dla

		<p>Każdy wprowadzający, który wprowadza na rynek opakowania objęte systemem kaucyjnym, powinien mieć ustawy obowiązek przynależności do tego systemu. Zachęcanie wprowadzających czynnikami ekonomicznymi (np. groźbą opłaty produktowej) jest z jednej strony rozwiązaniem niewystarczającym, a z drugiej – błędnym prawnie (opłata produktowa jest sankcją za brak osiągnięcia poziomu recyklingu, a nie karą za niedopełnienie formalnie dobrowolnego działania).</p>		<p>wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym nie jest obowiązkowe, to nałożenie opłaty produktowej w przypadku nieosiągnięcia określonych poziomów selektywnego zbierania będzie skłaniało wprowadzających do uczestniczenia w systemie. Dodatkowo należy pamiętać, że poziomy selektywnego zbierania można osiągnąć jedynie w ramach systemu kaucyjnego.</p>
238.	Art. 1 pkt 2	<p>Zgodnie z art. 1 pkt 2) Projektu, napój definiowany jest jako płyn przeznaczony do spożycia, w szczególności sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napój alkoholowy.</p> <p>Przytoczona definicja stanowi definicję legalną napoju, przyjętą na potrzeby Projektu. Jest to definicja niezwykle szeroka, bowiem napojem w myśl Projektu może być każdy płyn przeznaczony do spożycia, bez określania jego zastosowania ani przeznaczenia. Tym samym za napój, w rozumieniu Projektu, mogłyby również potencjalnie zostać uznane produkty lecznicze, suplementy diety oraz wyroby medyczne występujący w formie płynnej oraz przeznaczone do spożycia.</p> <p>Jeśli uznamy, że produkty lecznicze, suplementy diety i wyroby medyczne stanowią „napoje” w myśl powyższej definicji, wówczas koniecznym będzie zastosowanie do nich przepisów Projektu w zakresie obowiązków zastosowania systemu kaucyjnego (ww. produkty mogą być bowiem wprowadzane do obrotu w butelkach z tworzywa sztucznego</p>	<p>PASMI Związek Pracodawców „Polski Związek Producentów Leków Bez Recepty”</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, które opakowania objęte zostały systemem kaucyjnym.</p> <p>Zastosowano także wyłączenie w zakresie produktów leczniczych, suplementów oraz wyrobów medycznych.</p>

	<p>jednorazowego użytku o pojemności do 3 l oraz szklane butelki wielorazowego użytku o pojemności do 1,5 l.). Wyjaśniamy, że produkty lecznicze (zawierające w składzie często składniki silnie bądź też bardzo silnie działające), suplementy diety oraz wyroby medyczne mogą silnie oddziaływać z innymi substancjami, dlatego istnieją duże wątpliwości w zakresie możliwości prawidłowego umycia i ponownego wykorzystania opakowania, które miało bezpośrednią styczność z daną substancją. Biorąc powyższe pod uwagę, PASMI postuluje doprecyzowanie przepisów Projektu poprzez jednoznaczne wyłączenie produktów leczniczych, suplementów diety oraz wyrobów medycznych spod definicji napoju, a w konsekwencji – spod zakresu obowiązywania tej ustawy. Doprecyzowanie to powinno, zdaniem PASMI, nastąpić poprzez zmianę art. 1 pkt 2 Projektu, w sposób następujący: Art. 1 pkt 2: w art. 8 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: 7a) napoju – rozumie się przez to płyn przeznaczony do spożycia, w szczególności sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napój alkoholowy, z wyłączeniem produktów leczniczych w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 z późn. zm.), suplementów diety w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021 z późn. zm.) oraz wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1565).”</p>		
--	---	--	--

239.	Uwaga ogólna	<p>Z zainteresowaniem obserwujemy prace legislacyjne związane z gospodarką odpadami mające wpływ na recykling różnych rodzajów stłuczki szklanej. W ramach trwających konsultacji społecznych informujemy, że popieramy ogólny kierunek zmian przedstawionych w projekcie ustawy wprowadzającej systemy kaucyjny i depozytowy.</p> <p>W szczególności podkreślamy, że zgodnie z naszymi wcześniejszymi postulatami, nie przewiduje on włączenia szklanych butelek jednorazowych w projektowany system kaucjonowania (Załącznik nr 1 projektu).</p> <p>Zauważamy, że pojawiające się obecnie w debacie publicznej głosy za włączeniem szkła jednorazowego w system depozytowy, pochodzą ze strony organizacji nie będących ekspertami w zakresie szkła i jego recyklingu. Natomiast z informacji które otrzymujemy od naszych organizacji w firmach mających także zakłady w Niemczech po wprowadzeniu kaucjonowania części butelek szklanych (jednorazowych) spadł tam krajowy poziom recyklingu szkła (w latach 2003 - 2010). Dodatkowo wprowadzenie depozytów spowodowało wyparcie z handlu opakowań szklanych i innych opakowań łatwych w recyklingu przez butelki plastikowe.</p>	Federacja Związków Zawodowych Szkło	Przyjęto do wiadomości.
240.	Uwaga ogólna	<p>System Rozszerzonej odpowiedzialności producenta</p> <p>System kaucyjny powinien być elementem dobrze działających rozwiązań regulacyjnych dotyczących gospodarki odpadami. Ich najważniejszym elementem powinna być Rozszerzona odpowiedzialność producenta (ROP), która nakładać będzie na wprowadzających produkty w opakowaniach obowiązki w zakresie finansowania systemu zbiórki i przetwarzania odpadów opakowaniowych. Zarówno system kaucyjny, jak i ROP powinny zapewniać wysokie</p>	Fundacja ProKarton	<p>Przyjęto do wiadomości.</p> <p>Uwaga dotyczy innego projektu.</p>

		<p>poziomy zbierania, dobrą jakością surowców wtórnych oraz realizację zasady kosztu netto.</p> <p>Dlatego chcielibyśmy podkreślić wagę toczącego się równoległego procesu legislacyjnego dot. ROP, w tym postulatu branży producentów kartonów do płynnej żywności wyodrębnienia indywidualnego celu recyklingowego dla tego rodzaju odpadów opakowaniowych. Jest to rozwiązanie konieczne dla podnoszenia poziomów zbiórki i recyklingu kartonów do płynnej żywności, w tym kontekście realizowanej obecnie nowej inwestycji recyklingu tego typu odpadów opakowaniowych w Ostrołęce.</p>		
241.	Uwaga ogólna	<p>System kaucyjny otwarty na inne opakowania</p> <p>System kaucyjny powinien obejmować szeroki zakres opakowań, co powodowałoby większą jego wydajność oraz niwelowało wątpliwości konsumentów odnośnie sposobu zbierania odpadów. Powinien być to także system otwarty – zarówno regulacyjnie, jak i technologicznie – na nowe rodzaje opakowań. Dlatego też z zadowoleniem przyjmujemy zaproponowane rozwiązanie, które zakres systemu kaucyjnego określa w załączniku, a jego funkcjonowanie – w odniesieniu do wszystkich opakowań i odpadów opakowaniowych wymienionych w załączniku – przewiduje w przepisach samej ustawy.</p>		Przyjęto do wiadomości.
242.	Art. 1 pkt 2	<p>Definicja napoju</p> <p>Z zadowoleniem przyjmujemy także szerokie ujęcie zaproponowanej w art. 8 pkt 7a definicji napoju, gdzie wskazano przykładowe produkty: sok, nektar, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napój alkoholowy. Wskazujemy jednak, iż dla zachowania zgodności definicji z Wytycznymi KE w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych definicja ta powinna być uzupełniona i brzmieć:</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, jakie opakowania na które</p>

		<p>"7a) napoju – rozumie się przez to płyn przeznaczony do spożycia poprzez wypicie, w szczególności sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napój alkoholowy."</p> <p>Stoimy na stanowisku, iż definicja napoju powinna być zgodna z Wytycznymi, natomiast sam zakres systemu depozytowego powinien być określony w załączniku do ustawy.</p>		<p>produkty zostaną objęte systemem kaucyjnym.</p>
243.	Art. 1 pkt 5	<p>Podmiot reprezentujący System kaucyjny powinien być zarządzany przez wyspecjalizowany, powołany przez wprowadzających produkty w opakowaniach na rynek, podmiot, który działałby w formule not- for-profit. Niezrozumiała jest jednak idea (art. 40g ust. 1), aby podmiot reprezentujący miał obowiązek „wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym”. Stoimy na stanowisku, iż recykling jest innym rodzajem działalności, aniżeli organizacja zbierania odpadów opakowaniowych lub opakowań w systemie kaucyjnym. Co więcej, sformułowanie „przetwarzanie końcowe” nie znajduje odzwierciedlenia w innych przepisach dot. gospodarowania odpadami. Wnioskujemy zatem o wykreślenie obowiązku przewidzianego w art. 40g ust. 1 pkt 2. Ewentualna możliwość funkcjonowania więcej niż jednego operatora (co wynika art. 40g ust. 4 i 40h ust. 1) nie powinna zaburzać transparentności systemu ani mechanizmów sprawozdawczości. W tym miejscu chcielibyśmy wyrazić wątpliwość czy zaproponowane w projekcie rozwiązanie wielości operatorów nie spowoduje negatywnych konsekwencji dla konsumentów, którzy mogliby mieć trudności w korzystaniu z systemu. Wątpliwości dotyczą w</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit. Zmodyfikowany zostanie także zapis mówiący, że musi być to podmiot który wykonuje działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał</p>

		szczególności prawa do zwracania opakowań i odpadów opakowaniowych we wszystkich zobowiązanych do tego punktach handlowych oraz istnienia różnych poziomów kaucji dla tych samych typów opakowań.		zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.
244.	Art. 1 pkt 5	Sprawozdawczość Art. 40g ust. 7 przewiduje obowiązek przekazywania podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach. Wydaje się, iż taka konstrukcja przepisu powoduje, że obowiązkiem tym objęci zostaną również wprowadzający na rynek produkty w innych opakowaniach, niż zbierane w systemie kaucyjnym. Wnoskujemy o ograniczenie powyższego przepisy wyłącznie do wprowadzających produkty w opakowaniach zbieranych w systemie kaucyjnym oraz w odniesieniu tylko do opakowań wymienionych w załączniku do ustawy.		Uwaga przyjęta. Treść projektowanego art. 40g ust. 8 (w uwadze błędnie wskazano numerację) została poprawiona.
245.	Uwaga ogólna	Aby jednak system kaucyjny spełnił swoją rolę i pokładane w nim nadzieje wszystkich zainteresowanych uczestników rynku, od wprowadzających produkty w opakowaniach poczynając, na polskich konsumentach kończąc, musi on być przede wszystkim efektywny, dobrze skonstruowany oraz przyjazny. Bez spełnienia tych cech, może się on okazać dysfunkcyjny, powodujący niepotrzebne zamieszanie na rynku i w konsekwencji – zniechęcający konsumentów. Dlatego zaproponowany przez Ministerstwo projekt powinien zostać gruntownie przebudowany. Należy przede wszystkim uwzględnić doświadczenia i wzorce z innych krajów, gdzie systemy kaucyjne z powodzeniem funkcjonują już od lat, zwracając przy tym uwagę na ewidentną różnicę w	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i w Produktów Opakowaniach EKO-PAK	Uwaga częściowo przyjęta. Przepisy zostały zmodyfikowane w taki sposób, aby podmiotem reprezentującym mógł być podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą w formule not for profit. Uwaga w zakresie liczby podmiotów reprezentujących została odrzucona. Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców.

	<p>charakterze i funkcji opakowania jednorazowego użytku oraz opakowania wielokrotnego użytku. Pierwsze z nich po wykorzystaniu staje się odpadem opakowaniowym a drugie jest nadal pełnowartościowym opakowaniem, które po umyciu może zostać ponownie wykorzystane. Konieczne jest więc wyraźne rozdzielanie: systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku oraz systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku tworzonych przez wprowadzających.</p> <p>Aby system kauczyny adresowany do opakowań jednorazowego użytku był przyjazny dla konsumentów, musi być:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) jednolity i powszechny na terenie całego kraju, b) obowiązkowy dla wprowadzających produkty w opakowaniach objętych systemem oraz c) zarządzany przez odrębną organizację utworzoną przez wprowadzających jako operatora (nie nastawionego na zysk, czyli działającego w formule not for profit). <p>Wyrażamy więc obawę, że istnienie wielu systemów kaucyjnych na opakowania jednorazowego użytku, jak przewiduje projekt Ministerstwa, doprowadzi do chaosu i konkurencji o odpad opakowaniowy nie tylko wysokością opłaty kauczynnej, ale np. zachętami marketingowymi. Nawet jeśli każdy punkt handlowy zobowiązany byłby do przyjmowania odpadów opakowaniowych od wszystkich operatorów (a z projektu to niestety nie wynika), ten punkt handlowy musiałby skrupulatnie rozdzielać poszczególne odpady opakowaniowe na pochodzące od wprowadzających reprezentowanych przez rozmaitych operatorów. Do innego worka musiałaby trafić butelka producenta A</p>		<p>Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>
--	--	--	--

		<p>reprezentowanego przez operatora B, do innego producenta C reprezentowanego przez operatora D, i tak dalej. Dla punktów handlowych, które powinny być „sercem” systemu, stanowiłoby to niczym nie uzasadnione utrudnienie.</p>		
246.	Uwaga ogólna	<p>Operator systemu przeznaczonego dla opakowań jednorazowego użytku musi być także właścicielem zebranych odpadów opakowaniowych, czyli ich ustawowym posiadaczem przez cały cykl zbiórki i przetwarzania. W przeciwnym razie, zebrany w systemie depozytowym cenny materiał ulegnie niekontrolowanemu rozproszeniu, gdyż każda firma odbierająca odpady z punktu handlowego będzie mogła skierować te odpady do tej instalacji, z którą współpracuje. A każda z tych instalacji będzie mogła sprzedać przygotowany do recyklingu odpad do dowolnego recyklera, czy to w Polsce, czy za granicą. W ten sposób surowiec wtórny pozyskany z odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym może w ogóle nie powrócić do wprowadzających, którzy tworzą i utrzymują cały system, oraz uniemożliwić im wypełnienie obowiązku zapewnienia udziału odpowiedniego poziomu surowca wtórnego w nowych opakowaniach.</p>		Uwaga przyjęta.
247.	Uwaga ogólna	<p>Operator ten musi mieć też uprawnienia do finansowania działań edukacyjnych. Nawet najprostszy i najbardziej przyjazny dla konsumentów system kaucyjny musi zostać wsparty szeroko zakrojonymi działaniami informacyjnymi skierowanymi do konsumentów tak, aby sprawnie mogli się oni w tym systemie odnaleźć.</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Podmiot reprezentujący będzie mógł prowadzić akcje edukacyjne z własnej inicjatywy.</p>
248.	Uwaga ogólna	<p>Z legislacyjnego punktu widzenia najwłaściwszym rozwiązaniem wydaje się także ujednoczenie wysokości kaucji na jednorazowe opakowania w skali całego kraju. Minimalna wysokość tej kaucji powinna być określona w</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Ustawa określi maksymalną wysokość kaucji dla wszystkich rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym.</p>

		<p>ustawie, zaś docelową wysokość powinien wyznaczać w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw klimatu. Zupełnie inne uwarunkowania występują natomiast w gospodarce opakowaniami wielokrotnego użytku, których najbardziej popularnym przykładem są butelki zwrotne po piwie.</p> <p>Systemy kaucyjne dla tego rodzaju opakowań są bowiem prowadzone i utrzymywane bezpośrednio przez zainteresowanych wprowadzających. Opakowanie zwrotne porusza się na rynku w możliwie najprostszy sposób, tj. wprowadzający – hurtownik – detalista – klient. Tą samą drogą opakowanie lub kaucja za niezwrócone opakowanie wraca do wprowadzającego. Modelową, stosowaną obecnie w Polsce i innych krajach zasadą jest, że opakowania są przy okazji dostaw towaru odbierane bezpośrednio z punktów handlowych i transportowane do wprowadzających celem przygotowania do ponownego wprowadzenia na rynek.</p> <p>Z kolei kaucja za opakowania wielokrotnego użytku jest rodzajem gwarancji, że kupujący zwróci opakowanie. Kaucja jest niezbędna dla wprowadzających do utrzymywania systemu i służy m.in. do odtwarzania populacji butelek zwrotnych stanowiących własność wprowadzającego. Wprowadzający pozbawieni tego strumienia środków wycofują się ze stosowania opakowań wielokrotnego użytku.</p>		<p>Jednocześnie w ustawie zostanie dodana delegacja dla ministra właściwego do spraw klimatu, która pozwoli mu na określenie wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań.</p>
249.	Uwaga ogólna	<p>Przedstawiony projekt ustawy ustanawiający system kaucyjny próbuje w jednym systemie połączyć odpady po opakowaniach jednorazowych ze szklaną butelką zwrotną wielokrotnego użytku. Szklana butelka zwrotna nie jest odpadem ponieważ jest używana wielokrotnie, w całym cyklu życia i z tego powodu stanowi pełnowartościowe opakowanie</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projektowana ustawa nada jedynie ramy prawne istniejącym systemom kaucyjnym w zakresie opakowań szklanych wielokrotnego użytku.</p>

	<p>będące własnością wprowadzającego. Dla odpadów jednorazowych konieczne jest stworzenie nowego systemu, dzięki któremu wzrosną poziomy selektywnej zbiórki i recyklingu. Z kolei dla szklanych butelek zwrotnych potrzebne jest jedynie zmodyfikowanie istniejących przepisów tak, aby spopularyzować tego rodzaju opakowania wśród wprowadzających, handlu oraz konsumentów.</p> <p>Włączenie obrotu opakowaniami zwrótnymi w system kaucyjny dla opakowań jednorazowych wydłuża drogę opakowań, które będą przechodzić niepotrzebnie przez objekty/instalacje stworzone przez operatora tego systemu. To oznacza wyższe koszty działania systemów butelek zwrotnych, zwiększenie śladu węglowego tych opakowań poprzez niepotrzebny transport i dodatkowe czynności logistyczne oraz zmniejszenie liczby cykli wykorzystania opakowań poprzez wydłużenie ich drogi powrotnej do zakładu produkcyjnego. W przypadku szklanych butelek zwrotnych, najważniejsze jest by takie opakowanie jak najkrótszą drogą i jak najszybciej wróciło do swojego właściciela, który ponownie wprowadzi je na rynek.</p> <p>Włączenie butelek zwrotnych do systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowych jest niepotrzebne także dlatego, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) już teraz wprowadzający opakowania zwrótne mogą samodzielnie spełniać wymogi dot. raportowania przewidziane w projekcie ustawy w oparciu o Bazę Danych o Odpadach; b) wprowadzający mają obecnie podpisane umowy z hurtownikami w zakresie obrotu opakowaniami zwrótnymi, a hurtownicy z placówkami handlowymi - nie ma zatem potrzeby aby w ten system włączać kolejnego pośrednika i 		
--	---	--	--

		<p>spowalniać obrót opakowaniami oraz przepływami finansowymi a także tworzyć szereg wymogów biurokratycznych, bardzo uciążliwych zwłaszcza dla małych sklepów.</p> <p>Stoimy więc na stanowisku, że powinna istnieć możliwość:</p> <p>a) samodzielnego prowadzenia systemów opakowań zwrotnych przez wprowadzających bez konieczności odprowadzania opłaty produktowej (w oparciu o obecne wydajne rozwiązania organizacyjne) przy zachowaniu wszystkich wymogów związanych z raportowaniem do BDO lub</p> <p>b) dobrowolnego utworzenia przez wprowadzających szklane butelki zwrotne przedstawiciela i przystąpienia do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.</p>		
250.	Uwaga ogólna	Ustawa powinna również zmieniać ustawę o podatku od towarów i usług zmieniając sposób rozliczenia VAT od kaucji, uwzględniając opakowania wielokrotnego użytku jak i opakowania jednorazowe. Kaucja nie jest towarem ani usługą, podatek VAT powinien być tu więc neutralny.		<p>Przyjęto do wiadomości.</p> <p>Obecnie analizowana jest możliwość nieobejmowania podatkiem VAT kaucji. MKiŚ jest w stałym kontakcie z MF w tym zakresie.</p>
251.	Uwaga ogólna	<p>Konieczność zapewnienia działalności podmiotu reprezentującego w formule not for profit.</p> <p>Art. 8 pkt 13c – „formule not for profit – oznacza zakaz wypłacania dywidendy akcjonariuszom przez spółkę akcyjną, będącą podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny;”</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepisy zostały zmodyfikowane w taki sposób, aby podmiotem reprezentującym mógł być podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą w formule not for profit.</p>
252.	Art. 1 pkt 3	Opłata produktowa jest karą za nieosiągnięcie poziomów recyklingu, a nie sankcją za niedopełnienie obowiązku		Uwaga nieuwzględniona.

		<p>formalnego. Konieczna jest likwidacja opłaty produktowej na rzecz wprowadzenia ustawowego obowiązku zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny.</p> <p>Usunięcie przepisu.</p>		<p>Obowiązek zawarcia umowy przez wprowadzającego i podmiot reprezentujący jest zawarty w projekcie ustawy. Dodatkowo, opłata produktowa będzie motywowała wprowadzających do przystąpienia do systemu kaucyjnego.</p>
253.	Art. 1 pkt 3	<p>Rozwiązanie polegające na współdzieleniu przez wprowadzającego z systemem kaucyjnym w proporcji 50/50 % opłaty produktowej za brak realizacji obowiązku na rzecz wprowadzającego w wypadku zakończenia działalności przez system kaucyjny jest zbyt daleko idącym ze względu na wcześniej uiszczone opłaty przez wprowadzających na rzecz działania systemu kaucyjnego zgodnie z art. 40l ust.2. Z punktu widzenia wprowadzających jest podwójne poniesienie kary w postaci finansowej w odniesieniu do połowy opakowań wprowadzonych na rynek w danym roku szczególnie w wypadku cofnięcia zezwolenia podmiotowi reprezentującemu (system kaucyjny).</p> <p>„W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach, który zawarł umowę wskazaną w art. 40g ust. 5, do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany podmiot reprezentujący.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki podział ewentualnej opłaty ma na celu mobilizację zarówno wprowadzającego jak i podmiotu reprezentującego do uzyskiwania wymaganych poziomów.</p> <p>Należy zauważyć, że system prowadzi podmiot reprezentujący, niemniej jednak to wprowadzający ustanawiają ten podmiot i tworzą system..</p>
254.	Art. 1 pkt 3	<p>Dla opakowań ujętych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne wpisanie zwolnienia z opłaty opakowaniowej w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów.</p> <p>Dodanie ust. 1c w brzmieniu. „Masa opakowań i odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym nie</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Takie rozwiązanie znajdzie się na późniejszym etapie legislacyjnym. Na chwilę obecną żaden z projektów nie wszedł jeszcze w życie i odwoływanie się</p>

		podlega opłacie opakowaniowej, o której mowa w art. 18a ust.1”		do projektu ustawy nie byłoby zgodne z zasadami legislacji.
255.	Art. 1 pkt 4	<p>Wysokość opłaty produktowej z tytułu nie zrealizowania obowiązku jest rażąco rozbieżna w stosunku do wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez organizacji odzysku opakowań a wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Dlatego wysokość opłaty dla opakowań z tworzyw sztucznych powinna zostać uspołniona z wysokością opłaty dla podmiotu realizującego obowiązek za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Dodatkowo szklane opakowania wielokrotnego użytku powinny mieć opłatę odpowiednio obniżoną względem opakowań wykonanych z tworzyw sztucznych ponieważ na 1 kg masy opakowań, które nie zostaną zebrane selektywnie przypada około 5 razy mniej sztuk opakowań wykonanych ze szkła, w związku z czym koszt ich zagospodarowania poza systemem kaucyjnym jest odpowiednio niższy. Projekt ustawy nie przewiduje innych opakowań wielokrotnego użytku poza wykonanymi ze szkła.</p> <p>„Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi:</p> <p>a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 oraz obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań jednorazowego użytku,</p> <p>b) 0,75 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja zmiany dotyczy przepisu , który mówi o maksymalnej stawce opłaty produktowej. Należy pamiętać, że nie jest to propozycja wysokości opłaty produktowej.</p> <p>Zwiększenie opłaty produktowej za niewykonanie obowiązku selektywnego zbierania opakowań/odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego ma związek z wysokimi celami selektywnego zbierania.</p> <p>Ponadto należy pamiętać, że zbyt niska stawka opłaty produktowej może spowodować większą opłacalność ekonomiczną dla wprowadzającego napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym w przypadku nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego, co z kolei przełoży się na nieosiągnięcie celów w skali kraju.</p>
256.	Art. 1 pkt 5	Zmiana ma charakter doprecyzowujący i wynika z postulowanej konstrukcji przepisów, które powinny		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny zarówno dla opakowań jednorazowych jak i wielorazowych</p>

		<p>rozdzielać system kaucyjny dla opakowań jednorazowych od systemów dla opakowań wielorazowego użytku.</p> <p>System kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku prowadzi podmiot reprezentujący.</p>		<p>prować powinien podmiot reprezentujący.</p>
257.	Art. 1 pkt 5	<p>Warunki formalne tworzenia podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny powinny być – tam gdzie to zasadne – analogiczne do warunków tworzenia organizacji odpowiedzialności producentów, przewidzianych w projekcie UC 83, z uzupełnieniem dotyczącym formuły not for profit. Nie ma także zasadności, aby podmiot taki miał obowiązek prowadzenia działalności w zakresie recyklingu lub przetwarzania końcowego.</p> <p>„System kaucyjny prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej w formule not for profit; 2) wykonywać działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych; 3) zawierać w swej nazwie oznaczenie „podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny”; <p>posiadać wymagany przepisami ustawy kapitał zakładowy w wysokości określonej w art. 29.”</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepisy zostały zmodyfikowane w taki sposób, aby podmiotem reprezentującym mógł być podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą w formule not for profit, a jednocześnie nie musiał to być podmiot, który prowadzi działalność w zakresie recyklingu lub przetwarzania końcowego.</p>
258.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność nadania podmiotowi reprezentującemu statusu posiadacza odpadów.</p> <p>Art. 40g ust. 1a: „Podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny jest posiadaczem odpadów opakowaniowych po napojach w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym od</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zastosowano jednak inny zapis.</p>

		chwili przyjęcia tych odpadów przez jednostkę handlową lub inny punkt objęty systemem kaucyjnym aż do chwili utraty przez te odpady opakowaniowe statusu odpadów.”		
259.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzenie wymogu raportowania w zakresie kaucji jest narzędziem pozwalającym na właściwy nadzór nad faktycznym obrotem opakowaniami wielokrotnego użytku i wykazuje, że opakowania są opakowaniami wielokrotnego użytku.</p> <p>Dodanie ust. 3a w brzmieniu: „Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany do prowadzenia bilansu rozrachunków z tytułu kaucji”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada, że wprowadzający będą musieli przekazywać podmiotowi reprezentującemu informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania.</p> <p>Ewentualne rozwiązania szczegółowe podmiot reprezentujący może określać w zawieranych między tymi podmiotami umowach.</p>
260.	Art. 1 pkt 5	<p>Podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku powinien być tworzony przez wprowadzających napoje w opakowaniach.</p> <p>„W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku albo organizacje reprezentujące tych wprowadzających powołują podmiot reprezentujący i przystępują do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Podmiot reprezentujący będzie ustanawiany przez wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym. Nie ma natomiast podziału w zakresie opakowań jedno- i wielokrotnego użytku.</p>
261.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku powinni mieć swobodę w samodzielnym tworzeniu i utrzymywaniu systemów kaucyjnych z opcją utworzenia podmiotu, który byłby ich przedstawicielem tworzącym na ich rzecz system kaucyjny. Taki zapis pozwala rozgraniczyć system kaucyjny dla opakowań jednorazowych od funkcjonujących już na rynku systemów dla opakowań wielokrotnego użytku, które - jak pokazuje praktyka rynkowa oraz efektywność działających systemów - mogą funkcjonować samodzielnie</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Podmiot reprezentujący będzie ustanawiany przez wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym. Nie ma natomiast podziału w zakresie opakowań jedno- i wielokrotnego użytku.</p>

		<p>bez potrzeby ustanawiania podmiotu reprezentującego a ustanowienie przedstawiciela organizującego taki system dla grupy podmiotów miałyby charakter dobrowolny.</p> <p>Dodanie ust. 4a w brzmieniu: „W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku mają obowiązek utworzyć i utrzymywać system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku samodzielnie lub ustanowić przedstawiciela dla grupy tych wprowadzających i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku”.</p>		
262.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczne jest wprowadzenie ustawowego obowiązku zawarcia umowy wprowadzającego z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku.</p> <p>„Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku zobowiązany jest zawrzeć umowę, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Taki wymóg znajduje się w projekcie ustawy.</p>
263.	Art. 1 pkt 5	<p>Zawężenie zakresu przepisu do informacji obejmujących opakowania w systemie kaucyjnym.</p> <p>„8. Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku jest obowiązany przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach jednorazowego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zawężenie jest niepotrzebne, ponieważ system kaucyjny obejmuje opakowania jedno- i wielorazowego użytku.</p>

264.	Art. 1 pkt 5	<p>Określenie obowiązków wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku względem utworzonego przez nich przedstawiciela, o którym mowa w Art. 40g ust 4a.</p> <p>Dodanie ustępu 8a. w brzmieniu: Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany przekazać przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach wielokrotnego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie będzie podziału na system kaucyjny w ramach opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
265.	Art. 1 pkt 5	<p>Określenie podstawowych warunków funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Dodanie ustępu 10a w brzmieniu: „System kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obejmuje terytorium kraju, na którym oferowane są napoje objęte systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku; 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów oraz jednostek handlu detalicznego posiadających w ofercie handlowej napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku bez względu na ich powierzchnię; 3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu pobranej przy zakupie kaucji.” 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.</p>
266.	Art. 1 pkt 5	<p>Dostosowanie treści do zmienionego brzmienia ust. 4.</p> <p>„Podmiot, o którym mowa w ust. 4, tworzy system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku w terminie 24 miesięcy od dnia uzyskania zezwolenia”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielokrotnego użytku.</p>

267.	Art. 1 pkt 5	<p>Tworzone dobrowolnie przez wprowadzających i działające już systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny wymagać zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu.</p> <p>Uregulowanie kwestii powzięcia przez ministra informacji o funkcjonowaniu tych systemów w Art. 40h ust. 7</p> <p>Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu, zwanego dalej „zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projektowana ustawa nada istniejącym systemom ramy prawne. Wszystkie systemy kaucyjne, niezależnie czy będzie to system obejmujący opakowania jedno- czy wielorazowego użytku, powinien funkcjonować w oparciu o te przepisy. Zatem zarówno system kaucyjny w ramach opakowań jednorazowego i wielorazowego użytku powinien być prowadzony przez podmiot reprezentujący, który uzyska stosowne zezwolenie.</p>
268.	Art. 1 pkt 5	<p>W związku z postulowanym brakiem konieczności uzyskania zezwolenia na prowadzenie systemów kaucyjnych dla opakowań wielokrotnego użytku zapis byłby bezprzedmiotowy. Kwestia wykazania, że opakowania znajdujące się w systemie są faktycznie wielokrotnie wykorzystywane została uregulowana w proponowanym Art. 40g ust 3a.</p> <p>Usunięcie obu zapisów.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.</p>
269.	Art. 1 pkt 5	<p>Zezwolenie powinien posiadać wyłącznie jeden podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku.</p> <p>„Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się tylko jednemu podmiotowi reprezentującemu, na czas oznaczony, nie krótszy niż 15 lat”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem</p>

				<p>będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami są wydawane na okres maksymalnie 10 lat.</p>
270.	Art. 1 pkt 5	<p>Prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zgody właściwego ministra, jak ma to miejsce w przypadku podmiotu reprezentującego dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. Na podmioty prowadzące tego rodzaju systemy zostaje nałożony obowiązek informacyjny.</p> <p>Dodanie ust. 7 w brzmieniu: „Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku wymaga zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.</p>
271.	Art. 1 pkt 5	<p>Patrz wyjaśnienie dla art. 40h ust 7</p> <p>„Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 3, jest obowiązany do rozliczenia pobranej kaucji z jednostkami handlowymi, obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania przez wprowadzających napoje w opakowaniach oraz do obioru odpadów opakowaniowych, za które została pobrana kaucja do dnia, w których decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, w ramach prowadzonego</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga jest konsekwencją uwagi powyżej. W związku z nieprzyjęciem powyższej uwagi, ta uwaga również nie została przyjęta.</p>

		systemu kaucyjnego, na własny koszt, w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 3.”		
272.	Art. 1 pkt 5	<p>W przypadku cofnięcia zezwolenia dla podmiotu reprezentującego pod koniec roku, nałożenie na wprowadzających kary od początku danego roku jest środkiem nieproporcjonalnym. W takim przypadku powinna funkcjonować procedura, jak w proponowanym ust. 7.</p> <p>Zmiana brzmienia ust. 6: „W przypadku cofnięcia zezwolenia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w ust. 3, wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, który przystąpił do prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, ma obowiązek zawrzeć umowę, o której mowa w art. 40g ust. 5, z innym podmiotem reprezentującym w terminie nie później niż 3 miesiące od dnia, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna.”</p> <p>Dodanie ust 7. w brzmieniu: „W przypadku braku możliwości zawarcia przez wprowadzającego opakowania jednorazowego użytku umowy z innym podmiotem reprezentującym, rozliczenie wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2 następuje na podstawie masy wprowadzonych do obrotu opakowań w danym roku z wyłączeniem masy opakowań wprowadzonych w okresie, gdy wprowadzający napoje w opakowaniach nie uczestniczył w systemie kaucyjnym z powodu braku możliwości zawarcia umowy z innym podmiotem reprezentującym.”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.</p>
273.	Art. 1 pkt 5	Umieszczanie informacji o wysokości kaucji jest nieuzasadnione z przyczyn ekologicznych i ekonomicznych, gdyż jakakolwiek zmiana wysokości kaucji spowoduje straty		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W przypadku gdyby nastąpiła zmiana wysokości kaucji na wyższą, w momencie</p>

		<p>w materiałach opakowaniowych już wyprodukowanych napojów.</p> <p>„Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.”</p>		<p>zwrotu w późniejszym terminie doszłoby do sytuacji, w której zwrócona kwota byłaby większa niż pobrana kaucja.</p> <p>Dodatkowo, przepisy zostaną zmienione w taki sposób, aby jasno wskazywać, że oznakowanie takie może znajdować się na etykiecie, a nie samym opakowaniu.</p>
274.	Art. 1 pkt 5	<p>Proponujemy zastosowanie sposobu określenia poziomu selektywnego zbierania dla opakowań wielokrotnego użytku adekwatnego do specyfiki funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych opakowań w tym roku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.</p>
275.	Art. 1 pkt 5	<p>Podmiot reprezentujący nie powinien się zajmować systemami kaucyjnymi na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy, odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.</p>
276.	Art. 1 pkt 5	<p>W odniesieniu do systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku powinien istnieć obowiązek</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

		<p>ewidencjonowania obrotu opakowaniami objętych tymi systemami w celach raportowych.</p> <p>Dodanie ust. 3a w brzmieniu: „Przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.”</p>		<p>Projekt nie zakłada wprowadzenia dwóch oddzielnych systemów, zgodnie z wcześniej wskazaną argumentacją.</p> <p>Należy jednak pamiętać, że zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera m.in. opis systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku. Dodatkowo w rocznym sprawozdaniu podmiot reprezentujący będzie obowiązany wskazać faktyczną średnią liczbę rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku.</p>
277.	Art. 1 pkt 5	<p>Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku.</p> <p>„Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie odpadów opakowaniowych; 3) transport odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania; 4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości.” 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.</p>
278.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązku prowadzenia działań edukacyjnych.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

		Dodanie pkt 5): „realizację działań informacyjnych skierowanych do konsumentów”.		Przepis został zapisany inaczej.
279.	Art. 1 pkt 5	Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku – ten system powinien zajmować się wyłącznie odpadami opakowaniowymi po produktach w opakowaniach jednokrotnego użytku. „Rozliczenie finansowe pomiędzy punktami odbierającymi odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym następuje w co najmniej miesięcznym okresie.”		Uwaga nieprzyjęta. System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.
280.	Art. 1 pkt 5	Niezgodność z zapisami art. 8a ust 4 zmienionej dyrektywy w sprawie odpadów oraz art. 22 ustawy o odpadach. „Środki finansowe pochodzące ze sprzedaży odpadów opakowaniowych do procesu recyklingu oraz z nieodebranej kaucji pomniejszają wkłady finansowe ponoszone przez wprowadzającego napoje w opakowaniach, przeznaczone na finansowanie systemu kaucyjnego”.		Uwaga przyjęta. Przepisy w tym zakresie zostały zmienione. Zostały jednak zapisane inaczej.
281.	Art. 1 pkt 5	Bez względu na rodzaje systemów kaucyjnych – zarówno dla opakowań jednorazowych, jak i wielorazowych, jak również prowadzących te systemy, obowiązki sprawozdawcze dla podmiotów prowadzących systemy kaucyjne powinny być jednakowe i oparte o BDO. „Podmiot reprezentujący, przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany do przedkładania za pośrednictwem indywidualnego konta w		Uwaga nieprzyjęta. System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.

		BDO, w terminie do dnia 15 marca, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy zawierającego dane, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”		
282.	Art. 1 pkt 6	<p>Jeśli jednostka handlowa posiada w ofercie produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinna być zobowiązana zarówno do pobierania kaucji, jak i odbioru pustych opakowań objętych tym systemem za zwrotem kaucji bez dodatkowych wymagań w stosunku do klienta.</p> <p>Dodanie ust. 3 w brzmieniu: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w tym systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań objętych tym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.</p>
283.	Art. 1 pkt 6	<p>W przypadku systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku umowa jest zawierana pomiędzy wprowadzającym a hurtownią, jednostka handlu detalicznego.</p> <p>„zasady odbierania i przekazywania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w po. 1 załącznika nr 1a do ustawy, wyłącznie w przypadku uczestniczenia jednostki handlu detalicznego w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania odpadów opakowaniowych.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
284.	Art. 1 pkt 6	W przypadku systemów na opakowania jednorazowego użytku umowa jest zawierana pomiędzy wprowadzającym a hurtownią, jednostka handlu detalicznego i w ramach tych umów prowadzona jest ewidencja		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą</p>

		<p>„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania odpadów opakowaniowych, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbę nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym, 2) liczbę zwróconych przez konsumentów odpadów opakowaniowych, 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.” 		<p>tworzone dwa oddzielne systemy. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
285.	Art. 1 pkt 6	<p>Dodanie ustępu 10 precyzującego, że jednostki handlowe zobowiązane do zbierania odpadów w systemie kaucyjnym będą stanowić nieprofesjonalnych zbierających odpady zwolnionych z posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów.</p> <p>„10. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego hurtowego uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie odbierania odpadów opakowaniowych oraz centra dystrybucyjno-logistyczne objęte systemem kaucyjnym prowadzą nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów zgodnie z art. 45 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki stan wynika z zapisów art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach.</p>
286.	Art. 1 pkt 7	<p>Doprecyzowanie obowiązków sprawozdawczych dla wprowadzających i przedstawicieli prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„Art. 45b. Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany sporządzić i złożyć ministrowi właściwemu do spraw klimatu</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>

		<p>roczne sprawozdanie na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.” Art. 45c. „Podmiot reprezentujący oraz przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oddzielnie dla każdego wprowadzającego napoje w opakowaniach, który przystąpił do systemu kaucyjnego.”;</p>		
287.	Uwaga ogólna	<p>Ze względu na konieczność zapewnienia powszechności systemu i wygody konsumentów, zwrot opakowań nie może być utrudniony przez wymóg posiadania paragonu fiskalnego. Kwota kaucji nie powinna mieć roli cenotwórczej i powinna stanowić odrębną niż cena produktu pozycję na paragonie. W związku z tym kaucja nie powinna być objęta podatkiem VAT, nie jest bowiem ani towarem, ani usługą. Jest zwracana w takiej samej wysokości w momencie zwrotu opakowania i służy wyłącznie zachęceniu konsumentów do zwrotu opakowań i osiągnięciu maksymalnie wysokich poziomów zbiórki, a w konsekwencji do spełnienia celów środowiskowych. Wobec powyższego należy wprowadzić w ustawie o podatku od towarów i usług odpowiednie postanowienia, aby podstawa opodatkowania nie obejmowała kaucji, a w przypadku opakowań wielokrotnego użytku podatek VAT był neutralny z punktu widzenia placówki handlowej. Obecne wymaganie okazywania paragonów przy zwracaniu opakowań wielokrotnego użytku związane jest z obciążeniem kaucji podatkiem VAT, którego odprowadzenie jest konieczne przez placówkę handlową w sytuacji, gdy konsument nie zwraca opakowania przez 60 dni po pobraniu kaucji. W przypadku,</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT.</p> <p>W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.</p>

	<p>gdy konsument po upływie wskazanego powyżej terminu, np. po 90 dniach od daty sprzedaży – zwróci się do sprzedawcy detalicznego ze zwrotem opakowania i żądaniem zwrotu kaucji, na podstawie otrzymanego paragonu fiskalnego – <u>sprzedawca zwraca mu pełną kwotę zapłaconej kaucji, nie pomniejszoną o podatek VAT, realizując na całej transakcji związanej z opakowaniem stratę.</u></p> <p>Proponowana zmiana przepisów obejmuje zarówno system kaucyjny na opakowania jednorazowe, jak i systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Art. 2a. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 685 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 po pkt 46 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 47 w brzmieniu: „47) opakowaniach zwrotnych – rozumie się przez to opakowania wielokrotnego użytku oraz wszelkiego rodzaju opakowania inne niż opakowania jednorazowego użytku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151), zwaną dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>2) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się również wydanie opakowań zwrotnych przez podatnika, który jako pierwszy dokonał dostawy danego towaru na terytorium kraju w opakowaniu zwrotnym,</p>		
--	---	--	--

	<p>pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru.”;</p> <p>2) w art. 15 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Nie uznaje się za podatnika podmiotu reprezentującego w zakresie prowadzenia przez ten podmiot systemu kaucyjnego w rozumieniu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>3) w art. 19a dodaje się ust. 8a w brzmieniu: „8a. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, obowiązek podatkowy powstaje w ostatnim dniu roku podatkowego, w którym podatnik wydał opakowanie zwrotne pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru”;</p> <p>4) w art. 29a: a) w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kaucji za opakowania jednorazowego użytku, pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>b) ust. 12 otrzymuje brzmienie: „12. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a, podstawą opodatkowania jest zbiorcza wartość opakowań zwrotnych.”;</p> <p>c) po ust. 12 dodaje się ust. 12a – ust. 12d w brzmieniu: „12a. Przez zbiorczą wartość opakowań zwrotnych rozumie się iloczyn kwoty kaucji pobranej lub określonej w umowie za jednostkowe opakowanie zwrotne danego rodzaju i różnicy pomiędzy całkowitą liczbą opakowań zwrotnych tego rodzaju, wydanych przez podatnika za określoną kaucją w danym roku podatkowym, a liczbą opakowań zwrotnych tego samego rodzaju, zwróconych temu podatnikowi, z rynku krajowego, w tym samym roku podatkowym, pomniejszony o kwotę podatku.</p>		
--	---	--	--

	<p>12b. W przypadku, gdy wysokość kaucji za jednostkowe opakowanie zwrotne, o której mowa w ust. 12a, ulega zmianie w trakcie roku podatkowego, zbiorcza wartość opakowań zwrotnych, o której mowa w ust. 12a, kalkulowana jest na podstawie kwoty kaucji odpowiednio przed dokonaniem zmiany wartości kaucji oraz po wprowadzeniu takiej zmiany.</p> <p>12c. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością dodatnią, podatnik, o którym mowa ust. 12, ma obowiązek zwiększenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.</p> <p>12d. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością ujemną, podatnikowi, o którym mowa w ust. 12, przysługuje prawo do pomniejszenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.”</p> <p>5) w art. 106b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu : „2a. Podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a.”;</p> <p>6) skreśla się art. 106i ust. 5,</p> <p>7) w art. 109 po ust. 3l dodaje się ust. 3m w brzmieniu : „3m. Podatnicy, o których mowa w art. 7 ust. 2a, są obowiązani w prowadzonej ewidencji, o której mowa w ust. 3 za ostatni okres rozliczeniowy roku podatkowego, uwzględnić również dane pozwalające na ustalenie zbiorczej wartości opakowań zwrotnych dla danego roku podatkowego.”;</p> <p>Art. 2b. W odniesieniu do opakowań zwrotnych wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, w odniesieniu do których terminy, o których mowa w art. 29a ust. 12 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, upływają po wejściu w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy</p>		
--	--	--	--

		ustawy zmienianej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.		
288.	Art. 4	Usunięcie przepisu.		Uwaga nieprzyjęta. Projekt zakłada możliwość dostosowania istniejących przed wejściem w życie ustawy systemów kaucyjnych do wprowadzanych rozwiązań prawnych. Niemniej jednak utworzenie takich systemów nie będzie obowiązkowe. Wprowadzający będą mogli utworzyć nowy system kaucyjny.
289.	Załącznik nr 1	Zmiana nazwy załącznika MINIMALNE POZIOMY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH		Uwaga przyjęta.
290.	Załącznik nr 1	W odniesieniu do szklanych opakowań wielokrotnego użytku nieprawidłowe jest zastosowanie poziomów selektywnego zbierania, jak dla odpadów opakowaniowych objętych dyrektywą w sprawie zmniejszania wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Postulujemy zmianę zgodną z zapisanymi w dyrektywie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych minimalnych wielkości docelowych recyklingu w odniesieniu do szkła, z którego wykonane są butelki wielokrotnego użytku. Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku: Pozycja 2: butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l		Uwaga nieprzyjęta. W ramach systemów kaucyjnych w krajach UE, opakowania szklane wielorazowego użytku zbierane są na równie wysokim poziomie co opakowania jednorazowe.

		<p>2025 wartość: 70 2026 wartość: 71 2027 wartość: 72 2028 wartość 73 2029 i lata następne wartość: 75</p>		
291.	Załącznik nr 2	<p>Umieszczanie informacji o wysokości kaucji jest nieuzasadnione z przyczyn ekologicznych i ekonomicznych, gdyż jakakolwiek zmiana wysokości kaucji spowoduje straty w materiałach opakowaniowych już wyprodukowanych napojów</p> <p>Zmiana wzoru oznakowania na: KAUCJA</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W przypadku gdyby nastąpiła zmiana wysokości kaucji na wyższą, w momencie zwrotu w późniejszym terminie doszłoby do sytuacji, w której zwrócona kwota byłaby większa niż pobrana kaucja.</p> <p>Dodatkowo, przepisy zostaną zmienione w taki sposób, aby jasno wskazywać, że oznakowanie takie może znajdować się na etykiecie, a nie samym opakowaniu.</p>
292.	Uwaga ogólna	<p>Jesteśmy przekonani, że wprowadzenie systemu kaucyjnego w Polsce pozwoli na zwiększenie poziomów zbiórki dla wszystkich uwzględnionych opakowań i zapewni dostęp do wysokiej jakości recyklatu. Sam system kaucyjny powinien być jednak jedynie elementem szerzej rozpatrywanego systemu gospodarowania odpadami. Najważniejszym elementem systemu niewątpliwie jest regulacja wprowadzająca rozszerzoną odpowiedzialności producenta, która w zamierzeniu wprowadza dodatkowe obowiązki na wprowadzających produkty w opakowaniach. Rozwiązania wprowadzane odrębnie, mianowicie rozszerzona odpowiedzialność i system kaucyjny, razem powinny dążyć do jak najlepszego zagospodarowania odpadów, w tym odpadów opakowaniowych.</p>	Tetra Pak	<p>Przyjęto do wiadomości.</p>

	<p>Biorąc pod uwagę trwające prace nad systemem rozszerzonej odpowiedzialności, chcielibyśmy podkreślić wagę wyodrębnienia z celu recyklingowego dla całej kategorii wielomateriałowej indywidualnego celu recyklingowego kartonów do płynnej żywności. To rozwiązanie pozwoli znacząco podnieść poziomy zbiórki i recyklingu kartonów do płynnej żywności.</p> <p>Jednocześnie chcielibyśmy wskazać, że w systemie kaucyjnym należy uwzględnić najszerszą kategorię opakowań, zarówno biorąc pod uwagę rodzaje opakowań oraz ich wielkość. Dzięki temu system będzie przejrzysty i zrozumiały dla konsumentów, jednocześnie zwiększając wydajność systemu i zapewni równe szanse wszystkim producentom. Warto zaznaczyć, że obecnie prowadzone prace w innych państwach europejskich (m.in. Włochy) zmierzają do tego, by system kaucyjny otwierał się na nowe kategorie odpadów opakowaniowych. Takie rozwiązanie znacząco podnosi koszty, ponieważ zmiany są wprowadzone stopniowo przez co przedsiębiorcy muszą liczyć się z dodatkowymi nakładami finansowymi i zmianami regulacyjnymi.</p> <p>Wprowadzenie szerszej kategorii odpadów w system depozytowy pozwala unikać tej niestabilności. Nasze projekty pilotażowe przeprowadzone w Europie potwierdzają, że nie ma żadnych przeszkód, aby kartony po napojach były objęte systemem depozytowo-kaucyjnym oraz aby określone kategorie, takie jak produkty mleczne, były częścią tego systemu. Nigdy nie stwierdzono żadnych przeszkód natury sanitarnej lub technicznej.</p> <p>System ten powinien być własnością przemysłu, który dzięki wykorzystaniu istniejących sieci logistycznych i łańcuchów dostaw pozwoli na zwiększenie jego efektywności.</p>		
--	--	--	--

		<p>By zapewnić poprawne i najbardziej skuteczne działania systemu kaucyjnego, powinien on być powszechny i ogólnokrajowy. Istnienie większej liczby operatorów nie może negatywnie wpłynąć na przejrzystość systemu i zasad raportowania. Jednocześnie, należy zapewnić konsumentom zrozumiałe i klarowne zasady, tak żeby mogli oni łatwo identyfikować poszczególnych operatorów. Wprowadzając system kaucyjny należy założyć wykorzystanie nowoczesnych technologii, np. w postaci automatów do zwrotów oraz oznaczeń na opakowaniach, co pozwoli zapobiec nadużyciom systemu, a jednocześnie zwiększy elastyczność systemu dla konsumentów i przedsiębiorców.</p> <p>Liczymy, że nasz głos w dyskusji zostanie wzięty pod uwagę. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości chętnie udostępnimy odpowiednie analizy oraz udzielimy odpowiedzi na dodatkowe pytania.</p>		
293.	Uwaga ogólna	<p>Chciałabym by polski system kaucyjny obejmował następujące postulaty:</p> <ul style="list-style-type: none"> • System kaucyjny, obejmujący WSZYSTKIE opakowania po napojach w tym: butelki PET, szkło wielorazowe ale również puszki i szkło jednorazowe. • By był jeden główny operator obsługujący na całą Polskę. Uprości to wprowadzenie systemu, ale również korzystanie przez przeciętnego Kowalskiego. • Kaucja powinna być bezparagonowa. 	osoba fizyczna	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Poza wskazanymi w projekcie butelkami szklanymi wielokrotnego użytku oraz butelkami jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, system obejmie także puszki aluminiowe.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał</p>

				<p>zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Zgodnie z przedstawionym projektem system będzie bezparagonowy.</p>
294.	Uwaga ogólna	<p>Na początku chciałbym wyrazić radość, że zajmują się Państwo tematem systemu kaucyjnego w Polsce. Jest to temat niewątpliwie ważny i może przynieść nam wiele dobrego w kontekście segregacji odpadów, jak również czystości naszych ulic.</p> <p>Chciałbym zgłosić jednakże kilka uwag do projektu, z perspektywy zwykłego obywatela Polski:</p> <p>1. Myślę, że dobrym rozwiązaniem byłoby kompleksowe rozwiązanie problemu od samego początku, włączając do systemu wszystkie typy odpadów, które są częścią systemów kaucyjnych w innych krajach europejskich. Wliczając zatem butelki PET, szkło wielorazowe ale również puszki i szkło jednorazowe.</p> <p>2. Myślę, że znacząco uprościłoby cały system w oczach zwykłych obywateli, gdyby posiadał on jednego operatora, a ceny byłyby ustalone centralnie dla całej Polski. Im prostszy i bardziej przewidywalny system, tym chętniej będzie używany.</p> <p>3. Myślę, że system powinien być w miarę możliwości bezparagonowy. Z tego co widzę, biorąc to Państwo pod uwagę w projekcie, ale chciałbym podkreślić ważność tego aspektu, gdyby myśleli Państwo z niego zrezygnować.</p>	osoba fizyczna	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie również puszki aluminiowe o określonej pojemności.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Zgodnie z przedstawionym projektem system kaucyjny będzie bezparagonowy.</p>

		Z góry dziękuję za wzięcie pod uwagę mojego głosu.		
295.	Uwaga ogólna	<p>Wniosek w ramach konsultacji społecznych ustawy o systemie kaucyjnym</p> <p>Moje 3 najważniejsze postulaty do ustawy to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - System kaucyjny, obejmujący WSZYSTKIE opakowania po napojach w tym: butelki PET, szkło wielorazowe ale również puszki i szkło jednorazowe. - Jeden główny operator obsługujący na całą Polskę. Uprości to wprowadzenie systemu, ale również korzystanie przez przeciętnego Kowalskiego. - Kaucja powinna być bezparagonowa. 	osoba fizyczna	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie również puszki aluminiowe o określonej pojemności.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Zgodnie z przedstawionym projektem system kaucyjny będzie bezparagonowy.</p>
296.	Uwaga ogólna	<p>Coca-Cola HBC Polska, jeden z największych w Polsce producentów wód i napojów, pragnie docenić opracowanie przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska tak ważnego dla gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi projektu, jakim bez wątpienia jest projekt ustawy tworzący w Polsce podstawy systemu kaucyjnego.</p> <p>Regulacje w tym obszarze były od dawna postulowane i wyczekiwane przez liczne grupy uczestników rynku, w szczególności wprowadzających wyroby w opakowaniach. Nie ulega wątpliwości, że system kaucyjny jest dla wielu z nich, w szczególności dla producentów wód i napojów, przedsięwzięciem kluczowym. System ten umożliwi bowiem</p>	Coca-Cola HBC Polska	Przyjęto do wiadomości.

	<p>nie tylko realizację zadań i obowiązków wynikających z prawodawstwa Unii Europejskiej (w szczególności z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko), ale też – co nie mniej ważne – jest najskuteczniejszym sposobem realizacji celów środowiskowych dla tych branż i działających w niej firm.</p> <p>Sprawny i skuteczny system kaucyjny jest równie ważny i dla Coca-Cola, która jest nie tylko liderem na rynku napojowym, ale także pionierem w obszarze zrównoważonego rozwoju. Zgodnie ze strategią Świata Bez Odpadów, w 2030 r. system Coca-Cola zobowiązał się do zebrania do recyklingu ekwiwalentu 100% opakowań konsumenckich, jakie wprowadza na rynek. Z kolei średni udział surowców wtórnych w opakowaniach konsumenckich ma wynosić 50%. Coca-Cola HBC posiada wieloletnie doświadczenie w projektowaniu, wdrażaniu i zarządzaniu systemami kaucyjnymi o wysokiej efektywności kosztowej i środowiskowej. Niniejszym mamy wielką przyjemność móc z Państwem podzielić się tym doświadczeniem.</p> <p>Efektywny system kaucyjny jest także niezwykle ważny dla konsumentów. Zachęca ich do właściwej gospodarki opakowaniami pokonsumenckimi, promuje odpowiednie postawy w zakresie segregacji u źródła i wykształca postrzeganie opakowania pokonsumenckiego jako przedmiotu wartościowego, która to wartość nadana jest przez podlegającą zwrotowi kwotę kaucji. Służy on więc także ochronie środowiska, gdyż objęcie opakowań pokonsumenckich tym systemem redukuje zanieczyszczenie środowiska – 90% tych opakowań może być zwracanych do recyklingu.</p>		
--	---	--	--

		<p>Pragniemy więc wyrazić nasze zadowolenie, że tak ważne i długo oczekiwane propozycje regulacyjne zostały skierowane do procesu legislacyjnego.</p> <p>Aby jednak system kaucyjny spełnił swoją rolę i pokładane w nim nadzieje wszystkich zainteresowanych uczestników rynku, od wprowadzających i importujących napoje w opakowaniach poczynając, na polskich konsumentach kończąc, musi on być przede wszystkim efektywny pod kątem kosztowym i środowiskowym, dobrze skonstruowany oraz przyjazny dla konsumentów. Bez spełnienia tych cech, może się on okazać dysfunkcyjny, powodujący niepotrzebne zamieszanie na rynku i w konsekwencji – zniechęcający konsumentów do aktywnego uczestnictwa w systemie, skutkujący niższymi poziomami zbiórki i prowadzący do zakłóceń na rynku w przypadku, gdyby konsumenci unikali zakupu napojów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p>		
297.	Uwaga ogólna	<p>Cechy systemu</p> <p>Postulujemy, aby system kaucyjny w Polsce był jeden, co nie pozwoli poszczególnym podmiotom na koncentrowaniu się na najwartościowszych opakowaniach pokonsumenckich, będzie rozwiązaniem prostym i wygodnym dla konsumentów oraz zapewni łatwo dostępne punkty zbiórki także na terenach słabo zurbanizowanych. Udział w systemie powinien być także obowiązkowy dla wszystkich wprowadzających oraz importujących napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, co będzie miało pozytywny wpływ na osiągnięcie przez Polskę poziomów zbiórki i recyklingu zarówno wynikających z Dyrektywy Single Use Plastics, jak i przewidzianych dla poszczególnych materiałów. Każdy producent i importer, który wprowadza na rynek opakowania objęte systemem kaucyjnym, powinien mieć więc ustawowy</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że system jest powszechny. Niemniej jednak</p>

		<p>obowiązek przynależności do tego systemu. Zachęcanie producentów czynnikami ekonomicznymi (np. groźbą opłaty produktowej) jest, naszym zdaniem, z jednej strony rozwiązaniem niewystarczającym, a z drugiej – błędnym prawnie (opłata produktowa jest sankcją za brak osiągnięcia poziomu recyklingu, a nie karą za niedopełnienie formalnie dobrowolnego działania).</p> <p>System ten musi być też powszechny, tj. obejmujący wszystkie bez wyjątku jednostki handlu detalicznego. Konsument powinien mieć możliwość nie tylko zakupu z kaucją, ale również zwrotu opakowania pokonsumenckiego i odebrania kaucji w każdej placówce handlowej, bez względu na jej powierzchnię sprzedaży. To zapewni wysoki poziom dostępności systemu dla konsumentów. Każde wyłączenie z obowiązku odbioru opakowań pokonsumenckich będzie czynnikiem wpływającym niekorzystnie na małe jednostki handlowe znajdujące się na obszarach słabo zurbanizowanych, obniżając też poziom zwrotu tych opakowań i zagrażając wypełnieniu celów określonych w Dyrektywie SUP. Dlatego nie tylko producenci, ale także jednostki handlu powinny mieć identyczny, zapisany ustawowo obowiązek pełnej przynależności do systemu kaucyjnego.</p>		<p>nałożenie na wszystkie jednostki handlowe obowiązku uczestniczenia w systemie kaucyjnym w pełnym zakresie mogłoby spowodować znaczne utrudnienia ze względu na ograniczoną powierzchnię tych jednostek i konieczność inwestycji niewspółmiernych do ponoszonych zysków, o ile takie inwestycje w przypadku niektórych małych jednostek byłyby możliwe.</p>
298.	Uwaga ogólna	<p>Zakres systemu</p> <p>System kaucyjny powinien obejmować napoje gazowane i niegazowane, wody gazowane i niegazowane, wody smakowe, nektary, soki, napoje oparte na sokach, piwo, mieszanki piwa, cydr, napoje energetyczne, napoje sportowe oraz kawę i herbatę mrożoną.</p> <p>W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że zakres opakowań pokonsumenckich objętych systemem kaucyjnym przewidzianych w projekcie ustawy jest szerszy niż zakres</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Niemniej jednak mleko i produkty</p>

	<p>przewidziany Dyrektywą SUP. Wynika to z zastosowanej w projekcie ustawy definicji napoju innej niż została określona w Wytycznych Komisji Europejskiej z 7 czerwca 2021 r., przez co systemem kaucyjnym mogą teoretycznie zostać objęte produkty typu olej czy ocet. System kaucyjny nie może więc obejmować tych produktów, tak samo jak – ze względu na zagrożenie mikrobiologiczne - napojów mlecznych lub na bazie mleka.</p> <p>Oprócz opakowań PET na napoje, co nie ulega wątpliwości, system kaucyjny powinien objąć także puszki metalowe, gdyż jest to najefektywniejszy sposób na zapewnienie obiegu zamkniętego tego materiału. Puszka stanowi 1/3 opakowań napojowych na rynku polskim; wyłączenie tego rodzaju opakowań stanowić będzie straconą szansę na osiągnięcie większego poziomu zbiórki i recyklingu aluminium, a ponadto zmniejszy korzyści z ekonomii skali jednolitego systemu i obniży wygodę dla konsumentów.</p> <p>System kaucyjny umożliwi także zwiększenie zbiórki i recyklingu puszki metalowej o ok. 10 punktów procentowych w stosunku do obecnie osiągniętych rezultatów. Dzięki włączenie puszki do systemu kaucyjnego, do recyklingu trafi dodatkowe 400 milionów sztuk sprzedawanych w Polsce puszek, które dziś najczęściej zaśmiecają tereny publiczne. Ponadto, objęcie puszek systemem kaucyjnym stanowić będzie także duże udogodnienie dla konsumentów, co w połączeniu z wysoką dostępnością punktów zbiórki na obszarach słabo zurbanizowanych zwiększy poziomy samej zbiórki i recyklingu. Ponadto, zachęci to także konsumentów do zwrotu opakowań PET, co pozytywnie wpłynie na osiągnięcie celów zapisanych w Dyrektywie SUP. Zwiększy to więc zainteresowanie konsumentów samym systemem, czyniąc go bardziej atrakcyjnym.</p>		<p>mleczne zostaną objęte systemem kaucyjnym.</p> <p>Systemem objęto także puszki aluminiowe.</p>
--	--	--	---

		Objęcie systemem kaucyjnym butelek PET po napojach i puszek metalowych zapewni poza tym recyklerom stały, zrównoważony strumień surowca nadającego się do kontaktu z żywnością zarówno z opakowań PET, jak i puszek metalowych, co stanowi podstawę do podejmowania ich decyzji inwestycyjnych dotyczących zwiększenia potencjału produkcyjnego. Wprowadzony system będzie więc istotnym katalizatorem rozwoju polskiej gospodarki poprzez wzrost liczby miejsc pracy powstałych dzięki systemowi kaucyjnemu i współdziałającym z nim podmiotów gospodarczych, przy jednoczesnym zmniejszeniu śladu węglowego w całym łańcuchu wartości kategorii napojowej.		
299.	Uwaga ogólna	<p>Podmiot zarządzający</p> <p>System kaucyjny powinien zostać stworzony i zarządzany przez jeden podmiot będący operatorem i właścicielem tego systemu. Powinna być to spółka akcyjna, w której akcje mogłyby być obejmowane wyłącznie przez wprowadzających napoje oraz reprezentujące ich organizacje gospodarcze. Operator ten musi działać w formule not-for-profit, czyli bez prawa wypłacania dywidendy akcjonariuszom (wszelkie zyski powinny być reinwestowane w utrzymanie systemu). Zezwolenie na działanie operatora powinien wydawać minister właściwy do spraw klimatu i środowiska na okres nie krótszy niż 10 lat.</p> <p>Wyrażamy więc obawę, że istnienie wielu systemów kaucyjnych, jak przewiduje projekt ustawy, doprowadzi do konkurowania o najbardziej wartościowe opakowania pokonsumenckie, a w rezultacie do konkurowania o surowiec wtórny nadający się do kontaktu z żywnością, nie tylko wysokością kaucji, ale np. zachętami marketingowymi (oferowaniem konsumentom dodatkowych korzyści, w tym punktów lojalnościowych, za oddanie pustego opakowania do</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki</p>

		<p>danego sklepu). Nawet jeśli każdy punkt handlowy zobowiązany byłby do przyjmowania opakowań i odpadów opakowaniowych od wszystkich operatorów (a z projektu to niestety nie wynika), ten punkt handlowy musiałby skrupulatnie rozdzielać poszczególne opakowania i odpady opakowaniowe na pochodzące od wprowadzających reprezentowanych przez rozmaitych operatorów.</p> <p>Do innego worka musiałaby trafić butelka producenta A reprezentowanego przez operatora B, do innego producenta C reprezentowanego przez operatora D, i tak dalej. Będzie to stanowić nie tylko utrudnienie dla jednostek handlowych i konsumentów, ale skomplikuje też funkcjonowanie całego systemu, tworząc okazję do oczywistych pomyłek w jednostkach handlowych działających w oparciu o zbiórkę ręczną.</p>		<p>odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p>
300.	Uwaga ogólna	<p>Własność opakowań pokonsumenckich i zasada kosztu netto Operator (podmiot reprezentujący) systemu kaucyjnego powinien być ustawowym posiadaczem opakowań pokonsumenckich zbieranych, transportowanych, przygotowywanych do recyklingu i przekazywanych do recyklingu, z zastosowaniem odpowiednich przepisów ustawy o odpadach. Bez takiej własności i możliwości skompensowania kosztów, utworzenie systemu kaucyjnego i uruchomienie zbiórki, sens ekonomiczny całego przedsięwzięcia stanie pod znakiem zapytania. Systemy kaucyjne funkcjonują już w 12 krajach Europy i prawie w każdym z nich operator ten posiada własność zbieranych opakowań pokonsumenckich oraz nieodebranej kaucji tak, aby utrzymać obciążenia na wprowadzających na możliwym do udźwignięcia przez nich poziomie. Szczególnie jest to ważne dla średnich i mniejszych podmiotów. Co znacznie ważniejsze, jeśli operator systemu nie będzie miał prawa do</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

		<p>własności zebranych opakowań pokonsumenckich , branża napojowa nie będzie miała możliwości wykorzystania surowca wtórnego na odpowiednio wysokim, wymaganym przez przepisy prawa, poziomie. Własność opakowań pokonsumenckich dla operatora powinna iść w parze z zabezpieczeniem przez operatora prawa pierwokupu dla wprowadzających surowca wtórnego pochodzącego z zebranych w systemie opakowań pokonsumenckich, w oparciu o sprawiedliwy podział rynkowy wynikający z liczby opakowań wprowadzanych przez danego producenta na rynek.</p> <p>Własność zebranych opakowań pokonsumenckich przez operatora systemu kaucyjnego umożliwi także operatorowi pełne zastosowanie zasady kosztu netto. System kaucyjny jest bowiem realizacją zasad Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta, a zasada kosztu netto wynika z art. 8a ust. 4 Dyrektywy ws. odpadów z 2018 r. i art. 22 ustawy o odpadach i musi być stosowana dla wszystkich form Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta.</p> <p>W tym miejscu warto zwrócić uwagę, że projekt ustawy nie tylko pomija zasadę kosztu netto, ale też nakazuje przychody z nieodebranej kaucji przeznaczać wyłącznie na finansowanie systemu kaucyjnego. Narusza to przywołane powyżej postanowienia samej Dyrektywy, jak i obowiązującej obecnie ustawy o odpadach.</p>		
301.	Uwaga ogólna	<p>Uregulowania podatkowe</p> <p>Ze względu na konieczność zapewnienia powszechności systemu i wygody dla konsumentów, zwrot opakowań nie może być utrudniony przez wymóg posiadania paragonu fiskalnego. Bardzo więc cieszy zaproponowane w projekcie ustawy stosowne rozwiązanie. Kwota opłaty depozytowej nie powinna także pełnić roli cenotwórczej i powinna stanowić</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT.</p>

		<p>odrębną pozycję, obok ceny produktu, na paragonie (cena brutto + wartość kaucji). W związku z tym, zarówno opłata kaucyjna jak i kaucja niezwrócona, nie powinny być objęte podatkiem VAT; nie są one bowiem ani towarem, ani usługą. Kaucja jest oddawana w takiej samej wysokości w momencie zwrotu opakowania i służy wyłącznie zachęceniu konsumentów do zwrotu opakowań i osiągnięciu maksymalnie wysokich poziomów zbiórki, a w konsekwencji do spełnienia przez Polskę celów recyklingu dla poszczególnych materiałów.</p>		<p>W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.</p>
302.	Uwaga ogólna	<p>System kaucyjny a system ROP Producenci oraz importerzy produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym ponoszą organizacyjną i finansową odpowiedzialność na każdym etapie cyklu życia produktu, również wtedy, gdy staje się on opakowaniem pokonsumenckim. Dlatego uważamy, iż zebrane opakowania w ramach systemu kaucyjnego, co zresztą jest uwzględnione przez Ministerstwo w Uzasadnieniu do projektu Ustawy o systemie kaucyjnym, powinny być wyłączone (na podstawie zebranej masy) z opłat ROP przewidzianych na zbiórkę pojemnikową oraz opłat obciążających opakowania wynikające z regulacji Dyrektywy SUP dotyczących zbiórki i uprzątnięcia odpadów z terenów publicznych. Takie rozwiązanie będzie zapobiegało podwójnemu, a nawet potrójnemu obciążeniu opłatami z tego samego tytułu tego samego opakowania.</p>		<p>Uwaga przyjęta. Odpowiedni zapis zostanie dodany na późniejszym etapie prac legislacyjnych jednego z projektów.</p>
303.	Uwaga ogólna	<p>System kaucyjny a system komunalny Wprowadzenie butelki PET na napoje oraz puszki metalowej do systemu kaucyjnego zmniejszy zakres odpadów zbieranych w samorządowym systemie komunalnym, prowadząc do zmniejszenia możliwości osiągnięcia przez gminy odpowiednich poziomów recyklingu. Aby zapobiec tej</p>		<p>Uwaga przyjęta. W zakresie puszek aluminiowych.</p>

		<p>sytuacji, konieczne jest umożliwienie gminom zaliczania w gminnych sprawozdaniach opakowań pokonsumenckich zebranych w systemie kaucyjnym do osiągniętych przez gminy poziomów recyklingu tak, jak ma to miejsce obecnie z punktami zbierającymi odpady (np. prowadzącymi skup metali) na podstawie odpowiednich przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p>		
304.	Uwaga ogólna	<p>Szanowny Panie Ministrze, Szanowne Panie Dyrektor, Coca-Cola HBC Polska deklaruje pełną gotowość do współpracy z Ministerstwem Klimatu i Środowiska w stworzeniu regulacji prawnych zapewniających powstanie efektywnego i przyjaznego systemu kaucyjnego w Polsce. Coca-Cola HBC, obecna we wszystkich krajach naszej części Europy, posiada ogromne doświadczenie w budowie i prowadzeniu systemów kaucyjnych, współtworząc te systemy m.in. w Estonii, na Łotwie i na Słowacji. Głęboko też wierzymy, że tylko otwarty dialog wszystkich kluczowych interesariuszy umożliwi stworzenie w naszym kraju dobrego i skutecznego systemu kaucyjnego, którego tak wyczekują nie tylko producenci, ale przede wszystkim polscy konsumenci.</p>		<p>Przyjęto do wiadomości.</p>
305.	Uwaga ogólna	<p>1. Profil działalności opiniodawcy TOMRA jest globalnym liderem rewolucji zasobów, umożliwiając przejście do gospodarki obiegu zamkniętego dzięki technologii optymalizującej odzyskiwanie, ponowne użycie oraz zmniejszenie ilości odpadów w przemyśle żywnościowym, recyklingowym oraz wydobywczym. TOMRA jest też największym dostawcą maszyn sortujących opartych o technologie optyczne w przemyśle recyklingowym, oraz liderem w technologii do sortowania strumieni odpadów komunalnych, handlowych i przemysłowych. Jednocześnie jest uznanym autorytetem w zakresie projektowania i wdrażania systemów kaucyjnych, z doświadczeniem i wiedzą</p>	<p>TOMRA SYSTEMS ASA</p>	<p>Przyjęto do wiadomości.</p>

	<p>ekspercką zdobytą poprzez działanie w 40 systemach kaucyjnych na opakowania jednorazowe po napojach na całym świecie. TOMRA w sumie zrealizowała ponad 85.000 instalacji swoich maszyn na ponad 80 rynkach światowych. Grupa TOMRA zatrudnia ~4.500 pracowników globalnie i jest notowana na giełdzie w Oslo (OSE:TOM).</p> <p>Każdego roku, maszyny TOMRA rozpoznają i zbierają ponad 40 miliardów pustych opakowań po napojach: zwracając kwoty kaucji konsumentom lub przekazując je na cele charytatywne, zwracając miliony ton plastiku ze składowisk odpadów i oceanów oraz zabezpieczając wysoką jakość strumienia odpadów do recyklingu tworząc nowe miejsca pracy i wspierając przejście w gospodarkę o obiegu zamkniętym. Dzięki naszej pracy nad wspieraniem rozwoju recyklingu globalnie, TOMRA jest członkiem wykonawczym „Alliance to End Plastic Waste” oraz częścią inicjatywy „New Plastics Economy” stworzonej przez Fundację Ellen MacArthur, łącząc środowiska biznesowe, rządowe, naukowe i społeczne w celu przyspieszenia zmiany modelu na gospodarkę o obiegu zamkniętym.</p> <p>W Polsce TOMRA produkuje elementy do maszyn zwrotnych (recykłomatów/butelkomatów) oraz je tam montuje od 2005 r. Zakład produkcyjny w Mysłowicach zatrudnia około 500 pracowników przy obecnej zdolności produkcyjnej ok. 8.000 maszyn rocznie. Zdolność produkcyjna zakładu może wytworzyć ponad 10.000 produktów rocznie i może być zwiększona w razie potrzeby.</p> <p>Informacje zawarte w niniejszej odpowiedzi na konsultacje publiczne wynikają z szerokiego doświadczenia TOMRA w zakresie projektowania i współtworzenia nowoczesnych i efektywnych kosztowo systemów kaucyjnych dla opakowań jednorazowych po napojach (dalej jako „system/-y kaucyjny/-</p>		
--	--	--	--

		e”). Dodatkowo, przedkładamy w załączeniu raport “Recykling się opłaca” podsumowujący kluczowe cechy najbardziej efektywnych systemów kaucyjnych na świecie, opublikowany przez TOMRA w 2021 r.		
306.	Uwaga ogólna	<p>2. Ogólne uwagi do zaprezentowanego projektu ustawy</p> <p>Z ogromną radością TOMRA przyjęła projekt ustawy oraz świadomość, że polski Rząd zdecydował się na kolejny krok w celu wdrożenia gospodarki o obiegu zamkniętym poprzez stworzenie ram prawnych dla wdrożenia systemu kaucyjnego w Polsce. W ramach gospodarki o obiegu zamkniętym, system kauczyny jest najbardziej odpowiednim i efektywnym instrumentem ekonomicznym, jeśli chodzi o dążenie do osiągnięcia pełnego obiegu opakowań po napojach. Co więcej, jest to jedyne rozwiązanie, które pozwala wypełnić zobowiązania wynikające z Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta (dalej jako „ROP”) dla prawie 100% produktów sprzedawanych na rynku. Jest to również najlepsze zastosowanie zasady "zanieczyszczający płaci".</p> <p>Dobrze zaprojektowany, nowoczesny i wydajny system kauczyny jest zatem w stanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • osiągnąć poziom zbiórki i recyklingu powyżej 90%, • zapewnić stabilny strumień surowca o wysokiej jakości dla krajowego przemysłu przetwórczego i recyklingowego, które następnie mogą być włączone do nowych produktów (na zasadzie „butelka w butelkę”) • osiągnąć natychmiastowe zmniejszenie ilości odpadów na lądzie i w morzu, szczególnie w przypadku opakowań po napojach spożywanych poza miejscem zamieszkania. <p>Ogólnym celem każdego systemu kauczyny powinno być:</p>		Przyjęto do wiadomości.

	<ul style="list-style-type: none"> • maksymalizacja ilości i jakości surowców przeznaczonych do zbiórki, sortowania i wysokiej jakości recyklingu, • zapobieganie zaśmiecaniu środowiska lądowego i morskiego, • łatwy dostęp dla konsumenta, • prowadzenie działalności przy możliwie najniższych kosztach dla wszystkich zainteresowanych stron, a tym samym osiągnięcie maksymalnych korzyści ekonomicznych i środowiskowych, • wypełnienie obowiązków wprowadzających wynikających z ROP. <p>Jednak nie ma dwóch identycznych systemów kaucyjnych na świecie - tworzą je lokalna kultura, struktura branży napojowej i sprzedaży detalicznej oraz cele polityczne. System musi być dostosowany do istniejącego środowiska, w którym ma działać, i rozumiemy, że takie podejście przyjął również polski rząd, proponując komentowany projekt ustawy.</p> <p>TOMRA, bazując na swoim 50-letnim doświadczeniu w dziedzinie systemów kaucyjnych (na opakowania jednorazowe i wielorazowe), zidentyfikowała 12 kluczowych elementów, które powinny znaleźć się w nowoczesnym i efektywnym kosztowo systemie kaucyjnym. Aby osiągnąć powyższe pożądane rezultaty, zauważyliśmy, że wiele z tych kluczowych elementów systemu jest już częścią proponowanego polskiego projektu ustawy.</p> <p>Najważniejsze cechy, które zostały już uwzględnione w projekcie ustawy, to:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zaangażowanie producentów jako odpowiedzialnych finansowo i operacyjnie za stworzenie systemu 		
--	--	--	--

		<p>W ramach obowiązków wynikających ze schematu ROP, to producenci (importerzy) napojów muszą ponieść koszty inwestycyjne i operacyjne systemu kaucyjnego. W konsekwencji, interesariusze ci są prawnymi właścicielami organizacji zarządzającej systemem kaucyjnym. Takie podejście pozwala na stworzenie efektywnej środowiskowo i ekonomicznie struktury systemu kaucyjnego. Rozróżnia ono również bardzo wyraźnie producentów jako odpowiedzialnych za system kaucyjny i jego wyniki oraz władze rządowe kontrolujące system, ale niezaangażowane w jego operacyjne funkcjonowanie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zbiórka oparta na jednostkach handlowych <p>Drugim bardzo pozytywnym elementem polskiego projektu ustawy jest zbiórka zużytych opakowań w ramach systemu kaucyjnego, oparta na modelu zbiórki w jednostkach handlowych (tzw. „return-to-retail”). Sprawnie działające systemy ułatwiają pierwotnemu konsumentowi zwrot opakowania, czyniąc go tak samo dostępnym, jak zakup produktu w pierwszej kolejności. W tym modelu sprzedawcy detaliczni, którzy sprzedają napoje, muszą je przyjąć z powrotem. 9 na 10 najlepiej działających systemów zwrotu kaucji na świecie stosuje to rozwiązanie, osiągając średni wskaźnik zwrotu na poziomie 92%. Aby uniknąć dezorientacji konsumentów, sprzedawcy detaliczni powinni być zobowiązani do przyjmowania zwrotów wszystkich sprzedawanych przez siebie opakowań po napojach, niezależnie od marek dostępnych na półkach sklepowych.</p>		
307.	Uwaga ogólna	<p>3. Główne rekomendacje ulepszające zaproponowany projekt ustawy Mając duże doświadczenie w zakresie systemów kaucyjnych, dostrzegamy pewne obszary, w których można ulepszyć</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta. Należy zauważyć, że mimo iż system nie jest obowiązkowy dla wprowadzających, to</p>

	<p>przedstawiony projekt ustawy, dlatego chcemy zwrócić uwagę na cztery cechy systemu, które zasługują na ponowne rozważenie przez Projektodawcę:</p> <p>a. System obowiązkowy dla wprowadzających</p> <p>W gospodarce o obiegu zamkniętym, system kaucyjny ma na celu nie tylko zamknięcie pełnego obiegu opakowań na napoje, ale także maksymalizację efektów ekologicznych i ekonomicznych poprzez tworzenie dużych ilości strumieni materiałów wysokiej jakości. Aby to osiągnąć, wszyscy wprowadzający (producenci/importerzy) muszą uczestniczyć w tym systemie. Należy zauważyć, że mówiąc o systemie kaucyjnym, to rząd musi ustanowić jasne ramy prawne. Dobrowolność przystąpienia do systemu przez wprowadzających, bez obowiązku prawnego, nie daje pożądaných rezultatów. Dlatego wszystkie istniejące na świecie systemy kaucyjne są prawnie uregulowane. Dobrowolne systemy kaucyjne są tradycyjnie wdrażane jedynie dla butelek zwrotnych.</p> <p>Jak już wspomniano, system kaucyjny dowiedzie swojej skuteczności, jeśli zachowa swój obowiązkowy charakter. Tylko takie podejście stwarza równe szanse dla wszystkich wprowadzających: producentów i importerów. W przeciwnym razie, decyzja producenta/importera o nieprzystąpieniu do systemu kaucyjnego może tworzyć nieuzasadnioną przewagę konkurencyjną dla wprowadzającego nie będącego częścią systemu (niższa cena produktu na półce z punktu widzenia konsumenta).</p> <p>Prawdą jest również, że niektóre kraje postanowiły osiągnąć ten cel poprzez ustanowienie ram prawnych dla dobrowolnego systemu kaucyjnego i jednocześnie wprowadzenie wysokiego podatku ekologicznego jako alternatywy (np. Norwegia). Jednak takie rozwiązanie zawsze pozostawia wybór</p>		<p>projekt ustawy zakłada wprowadzenie opłaty produktowej za nieosiągnięcie poziomów selektywnego zbierania. Co więcej, poziomy te można uzyskać jedynie w ramach systemu kaucyjnego.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Wysokość kaucji na poszczególne rodzaje opakowań zostanie wskazana w rozporządzeniu.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT.</p>
--	--	--	---

	<p>producentom lub importerom i ich kalkulację opłacalności, co w efekcie końcowym prowadzi do dezorientacji konsumenta, który może kupić "ten sam" napój raz kwalifikujący się do kaucji, a innym razem nie.</p> <p>Co równie ważne, poziom podatku ekologicznego ustalony w Norwegii jest bardzo wysoki, tj. 10.000 euro za 1 tonę butelek plastikowych i 35.000 euro za 1 tonę puszek metalowych, co stanowi niezwykle silną zachętę dla producentów/importerów do przyłączenia się do systemu. Jest to również stawka stała bezpośrednio ustalona w ustawie, więc nie można jej w żaden sposób obniżyć w drodze aktów wykonawczych.</p> <p>Dlatego zdecydowanie proponujemy zmianę obecnie proponowanych ram regulacyjnych i zobowiązanie wszystkich wprowadzających (producentów/importerów napojów) do uczestnictwa w systemie kaucyjnym.</p> <p>b. Scentralizowany model zarządzania systemem</p> <p>Doświadczenie pokazuje, że najlepsze wyniki pod względem efektywności ekonomicznej i środowiskowej, jak również przejrzystości systemu, osiąga się, jeżeli system kaucyjny jest zarządzany przez scentralizowaną organizację non-for-profit, której właścicielami są wszystkie zainteresowane strony z branży napojowej i handlu detalicznego. Jest to obecnie najskuteczniejszy sposób na osiągnięcie maksymalnej równości, integralności systemu, przejrzystości i wydajności w ramach systemu.</p> <p>To rozwiązanie musi być usankcjonowane prawnie.</p> <p>Mianowanie centralnego operatora systemu (COS) dokonuje odpowiedni organ regulacyjny (Ministerstwo Klimatu i Środowiska) po przeprowadzeniu publicznego postępowania konkursowego.</p>		<p>W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że system kaucyjny obejmie także puszki aluminiowe na napoje o pojemności do 1l.</p> <p>Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić.</p>
--	--	--	--

	<p>Główne korzyści płynące z centralnie zarządzanego i obsługiwanego systemu kaucyjnego można podsumować następująco:</p> <ul style="list-style-type: none"> • efekt skali, • zapobieganie zjawisku szarej stefy, • łatwość dla konsumentów, • lepsza edukacja publiczna, • większa przejrzystość i integralność systemu, • zmniejszona złożoność systemu, • równe warunki konkurencji. <p>Istnieją jednak także różnice w strukturze i wydajności systemów zorganizowanych centralnie. Dlatego też należy skupić się na systemach skandynawskich, w szczególności norweskim, a także krajów bałtyckich, takich jak Litwa, Estonia czy Łotwa, gdzie system kaucyjny zaczął działać 01.02.2022 r. W tych krajach, COS jest odpowiedzialny za koordynację i realizację efektywnego i przejrzystego przepływu środków pieniężnych i materiałów w ramach systemu, w tym za:</p> <p style="padding-left: 40px;">Zarządzanie danymi, rozliczanie kaucji i sprawozdawczość</p> <ul style="list-style-type: none"> • pobieranie kaucji od wprowadzających, • pobieranie opłaty administracyjnej od wprowadzających i sprzedawców detalicznych, jeśli ich to dotyczy, • agregowanie danych o sprzedaży od wprowadzających, • agregacja danych dotyczących zbierania z automatycznych i ręcznych miejsc zbiórki, • rozliczanie kaucji na różnych poziomach sprzedaży produktu objętego systemem, 		
--	--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • administrowanie/wypłacanie opłat manipulacyjnych na rzecz handlu detalicznego, • dopasowywanie danych dotyczących sprzedaży i ich gromadzenie, • zapobieganie i monitorowanie ewentualnych oszustw, • raportowanie właściwemu organowi (rządowi) osiągniętych wskaźników zbiórki. <p>Obsługa systemu logistycznego</p> <ul style="list-style-type: none"> • rejestracja nowych produktów/opakowań w systemie, • projektowanie/kontrolowanie stosowania etykiet kaucyjnych, • zarządzanie przepływem pustych pojemników oraz rozliczanie kaucji, • zatwierdzanie/certyfikacja i zapewnienie jakości procedur ręcznego zbierania opakowań, • zatwierdzanie/certyfikacja sprzętu do zbiórki (systemy samoobsługowe, wyposażenie stacji liczenia, worki, pojemniki itp.) • liczenie pojemników zbieranych ręcznie, • udzielanie zamówień na transport i magazynowanie zebranych opakowań, • obsługa centrum liczenia/sortowania. <p>Wprowadzanie do obrotu zebranych materiałów</p> <ul style="list-style-type: none"> • kontraktowanie sprzedaży zebranego materiału, • zapewnienie jakości zebranych surowców, • sortowanie i rozdrabnianie zebranych materiałów (przygotowanie do recyklingu). <p>Ciągłe budowanie świadomości konsumentów</p> <ul style="list-style-type: none"> • kampanie publiczne na temat systemów kaucyjnych. <p>Ponadto, nawet w zdecentralizowanym modelu systemu kaucyjnego, takim jak w Niemczech, istnieje organizacja</p>		
--	--	--	--

	<p>"parasolowa" o nazwie Deutsche Pfandsystem GmbH (dalej jako „DPG”). Organizacja ta została założona w 2005 roku przez stowarzyszenie reprezentujące producentów napojów i stowarzyszenie handlowców. Jej zadania związane są z:</p> <ul style="list-style-type: none"> • regulacją warunków działania systemu kaucji i ich przestrzeganiem, • koordynacją optymalizacji systemu, • administrowaniem centralnym bankiem danych oraz • rejestracją nowych produktów napojowych. <p>W tym celu współpracuje ona z i angażuje: producentów i importerów napojów, sprzedawców detalicznych i innych dystrybutorów końcowych, producentów urządzeń do zwrotu pustych opakowań po napojach, sortownie, dostawców usług rozliczeniowych. DPG zapewnia wszystkim uczestnikom systemu ramy prawne i organizacyjne do oznaczania i rozliczania opakowań kwalifikujących się do kaucji. Rozwiązanie to poprawia również integralność systemu w przypadku, gdy działa w nim więcej niż jeden operator systemu.</p> <p>Niezależnie od liczby operatorów w systemie kaucyjnym, ważne jest, aby w przepisach prawnych określić jednolite i przejrzyste zasady udzielania licencji operatorowi. Z doświadczenia wynika, że potencjalny operator powinien wraz z wnioskiem o licencję przedstawić:</p> <ul style="list-style-type: none"> • plan organizacyjny dla funkcjonowania systemu kaucyjnego, w tym plan ram technicznych jego funkcjonowania, • plan finansowania i sposób finansowania systemu kaucyjnego, • plan osiągnięcia docelowych poziomów zbierania ustalonych dla producentów, 		
--	---	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • schemat przyszłych stosunków umownych pomiędzy operatorem, producentami opakowań i dystrybutorami opakowań, • plan działań edukacyjnych i promocyjnych związanych z systemem kaucji. <p>Pozwala to organowi publicznemu wydającemu zezwolenie na działanie operatora, uzyskać kompleksowy obraz planów potencjalnego operatora systemu kaucyjnego i ocenić je na tej samej podstawie, a także ocenić prawdopodobieństwo osiągnięcia wymaganych poziomów zbiórki.</p> <p>Z tego powodu, zdecydowanie proponujemy zmianę obecnie proponowanych ram prawnych i zezwolenie na wydawanie zezwolenia tylko jednemu operatorowi centralnego systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowe po napojach.</p> <p>c. Jednolita kwota kaucji</p> <p>Doświadczenia z innych rynków pokazują, że ostateczną decyzję o odpowiedniej wysokości depozytu podejmuje rząd. Zapewnia to jednolite i jasne stanowisko w tym zakresie, co ma bezpośrednio przełożenie na relacje z konsumentami, którzy muszą zrozumieć system kaucyjny, aby zaangażować się w budowanie jego efektywności. Wartość kaucji jest kluczowym czynnikiem umożliwiającym osiągnięcie wyznaczonych celów zbiórki. Natomiast operator systemu powinien mieć głos w doradzaniu rządowi, jaka wartość jest najbardziej odpowiednia.</p> <p>Należy przy tym pamiętać o różnych czynnikach:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wysokość kaucji musi być odpowiednio wyważona - na tyle wysoka, by zachęcić konsumenta, i na tyle niska, by zniechęcić do oszustw, 		
--	---	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • wysokość kaucji musi być dostosowana do kosztów życia i siły nabywczej pieniądza, • wysokość kaucji musi uwzględniać poziom inflacji w czasie, • wartość kaucji nie powinna być objęta podatkiem VAT, • aby uniknąć dezorientacji wśród konsumentów oraz osiągnąć prostotę systemu i efektywność kosztową, zwłaszcza w zakresie administracji systemem, zaleca się, by wartość kaucji była jednakowa dla wszystkich pojemników na napoje objętych systemem. <p>Ponadto, w przypadku zróżnicowanych kwot kaucji dla takich samych produktów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • producenci mogą przestawić się na typy pojemników o niższej wartości kaucji, aby uniknąć pobierania wyższej kwoty kaucji, • producenci ponoszą zwiększone koszty, stosując różne kody kreskowe dla tego samego typu pojemników. <p>Zgodnie z projektem ustawy istnieje ryzyko wprowadzenia różnych wartości kwoty kaucji przez poszczególnych operatorów. Doprowadzi to do dezorientacji konsumentów i nieuczciwej konkurencji między produktami, gdy niektóre z produktów substytucyjnych będą podlegały różnym kwotom kaucji.</p> <p>Dlatego zdecydowanie rekomendujemy zmianę obecnie proponowanych ram regulacyjnych i określenie jednolitej wysokości kwoty kaucji w samym proponowanym akcie prawnym, z prawem operatora do proponowania zmiany tej wysokości w razie potrzeby.</p>		
--	---	--	--

	<p>d. Szeroki zakres system kaucyjnego Aby uniknąć zamieszania wśród konsumentów i zmaksymalizować efekty tego cyrkularnego narzędzia, ustawodawstwo powinno jasno określić zakres produktowy i materiałowy systemu kaucyjnego. Ogólną zasadą jest, że przepisy powinny określać, jakie rodzaje napojów (np. woda mineralna, napoje bezalkoholowe, w tym sportowe, soki, piwo i cydr, kawa i herbata gotowe do spożycia, napoje energetyczne, wino i likiery), w jakich materiałach opakowaniowych (np. tworzywa sztuczne, metale, szkło, tektura z papieru ciekłego) oraz zakresach objętości (od 0,1l do maksymalnie 3l) są objęte systemem. Należy przy tym uwzględnić specyficzne wyzwania występujące w każdym kraju, jednocześnie zapobiegając zakłóceniom rynku i tworząc sprawiedliwe warunki konkurencji dla producentów i importerów.</p> <p>Zauważyliśmy, że w proponowanym projekcie ustawy uwzględniono szeroki zakres rodzajów napojów, co jest dobrym rozwiązaniem, ale zakres materiałowy ograniczono do opakowań wykonanych wyłącznie do tworzyw sztucznych. W związku z tym chcemy zwrócić uwagę na fakt, że im szerszy jest zakres materiałów, których dotyczy system, tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • mniejsza dezorientacja i większa wygoda/dostępność systemu dla konsumenta; • większa efektywność ekonomiczna; • większe zachęty do generowania przychodów dla podmiotów zbierających, przetwarzających i recyklerów, co daje lepsze korzyści skali dla inwestycji kapitałowych; • wyższy wskaźnik zbierania i recyklingu wysokiej jakości (celem powinna być jakość odpowiednia do kontaktu 		
--	---	--	--

	<p>z żywnością, stosowana do nowych butelek i/lub opakowań na żywność);</p> <ul style="list-style-type: none"> • mniejsze ryzyko zaśmiecania przestrzeni publicznej pustymi butelkami lub puszkami po napojach; • mniejsze ryzyko tworzenia nieuzasadnionych przewag konkurencyjnych dla niektórych materiałów lub produktów; • mniejsze ryzyko, że producenci przestawią się na inne pojemniki nie podlegające systemowi jako alternatywę, biorąc pod uwagę materiał i rozmiar. <p>Zaleca się również, aby każdy materiał miał swój własny rachunek zysków i strat, aby zapobiec subsydiowaniu skrośnemu pomiędzy różnymi frakcjami materiału. System powinien motywować producentów do stosowania materiałów, które mają niski koszt środowiskowy związany ze zbiórką i wysokiej jakości recyklingiem oraz są łatwe w recyklingu.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że wszystkie istniejące i nowo powstałe systemy kaucyjne w Europie obejmują swoim zakresem materiałowym opakowania po napojach z plastiku i metalu, wysoce zalecane jest rozszerzenie zakresu materiałowego polskiego systemu kaucyjnego. W szczególności metal może przyczynić się do wzmocnienia efektywności systemu poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zwiększenie wskaźnika zbiórki i recyklingu puszek aluminiowych o minimum 10%, co oznacza około 400-900 mln sztuk rocznie, które będą zbierane dodatkowo ponad obecny poziom, • stworzenie stabilnego i czystego strumienia surowca dla firm zajmujących się recyklingiem aluminium, • zwiększenie przejrzystości w zakresie recyklingu puszek aluminiowych w Polsce poprzez ustanowienie jasnych i weryfikowalnych zasad raportowania o liczbie 		
--	---	--	--

		<p>wprowadzonych na rynek, zebranych i poddanych recyklingowi przedmiotów.</p> <p>Należy również pamiętać, że infrastruktura zbiórki w znacznym stopniu zależy od zakresu systemu. W odniesieniu do materiału najłatwiej wskazać tę zależność, stwierdzając, że infrastruktura (punkty zbiórki, logistyka, możliwości recyklingu) systemu kaucyjnego będzie inna w przypadku systemu przeznaczonego wyłącznie dla 7 mld butelek PET, 11 mld butelek PET i puszek metalowych czy 13 mld butelek PET, puszek metalowych i butelek szklanych po napojach.</p> <p>Dlatego proponujemy zmianę obecnie proponowanych ram prawnych i objęcie zakresem systemu kaucyjnego dodatkowych materiałów, w tym przynajmniej tworzyw sztucznych i metalu.</p>		
308.	Uwaga ogólna	<p>4. Podsumowanie</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, pragniemy docenić opracowanie kompleksowych ram prawnych dla systemu kaucyjnego i proponujemy dokonanie rewizji projektu ustawy o systemie kaucyjnym w zakresie następujących cech systemu:</p> <ol style="list-style-type: none"> Obowiązkowości dla producentów Istnienia jeden/ scentralizowany operatora systemu Ujednoczenia wysokości kwoty kaucji Szerokiego zakresu materiałowego systemu 		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Do uwag odniesiono się powyżej.</p>
309.	Uwaga ogólna	<p>Regulacje w tym obszarze były od dawna postulowane przez producentów wód i napojów. Unijne akty prawne: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE, L 155/1, 12.06.2019) (dalej zwana również</p>	<p>wspólne stanowisko:</p> <p>Polska Federacja Producentów</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że projektowana ustawa nie zabrania utworzenia dwóch oddzielnych systemów kaucyjnych dla opakowań jedno- i wielokrotnego użytku.</p>

	<p>SUP) oraz Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów określająca minimalne wymagania dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta (Dz. Urz. UE, L 150/109, 14.6.2018) (dalej zwana również ROP) nakładają na producentów dużo wyższe, niż dotychczas poziomy zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych. Od roku 2025 wprowadzony zostanie również obowiązkowy 25% udział surowców pochodzących z recyklingu w produkcji nowych butelek PET, a od 2030 r. udział ten ma wynieść minimum 30% we wszystkich opakowaniach napojów z tworzyw sztucznych. Oznacza to, że kwestia stworzenia efektywnych systemów zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych jest kluczowa zarówno pod względem środowiskowym, jak również gospodarczym. Efektywność środowiskowa i ekonomiczna systemu kaucyjnego będzie miała wpływ na konkurencyjność polskiej gospodarki w ciągu najbliższych lat, a jego utworzenie należy traktować jako inwestycję w rozwój gospodarczy Polski. Będzie również jednym z istotnych czynników wpływających na ceny wód i napojów. Stoimy na stanowisku, że efektywny system kaucyjny jest także niezwykle ważny w zakresie prośrodowiskowych zachowań polskich konsumentów. Promuje odpowiednie postawy w zakresie segregacji u źródła i wykształca postrzeganie odpadu opakowaniowego oraz samego opakowania jako przedmiotu wartościowego, która to wartość nadana jest przez podlegającą zwrotowi kwotę kaucji. Służy on więc także ochronie środowiska, gdyż odpady opakowaniowe oraz opakowania objęte tego rodzaju systemami nie zanieczyszczają terenów publicznych, a są w</p>	<p>Żywności Związek Pracodawców Krajowa Izba Gospodarcza-Przemysł Rozlewniczy Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie</p>	<p>Dodatkowo projektowana ustawa nada jedynie ramy prawne istniejącym systemom kaucyjnym w ramach butelek szklanych na napoje wielokrotnego użytku.</p>
--	---	---	---

	<p>ogromnej większości zwracane w celu recyklingu lub ponownego użycia opakowania.</p> <p>Warunkiem niezbędnym, aby polski system kaucyjny spełnił swoją rolę i pokładane w nim nadzieje wszystkich zainteresowanych uczestników rynku, od wprowadzających produkty w opakowaniach poczynając, na polskich konsumentach kończąc, musi on być przede wszystkim powszechny dla wprowadzających oraz możliwość zwrotu opakowań i odbioru kaucji, efektywny środowiskowo, racjonalny ekonomicznie, dobrze zorganizowany oraz łatwy do użycia dla konsumentów. Bez spełnienia tych warunków nie będzie możliwe osiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych oraz poziomu recyklingu zapewniającego odpowiednią wysoką podaż surowców wtórnych, w tym recyklatu PET. Skuteczność systemu będzie również miała znaczący wpływ na wysokość unijnego podatku liczonego od ilości niezrecyklowanego plastiku.</p> <p>Zwracamy również uwagę na szczególne uwarunkowania, które występują w gospodarce opakowaniami wielokrotnego użytku, których najbardziej popularnym przykładem są butelki zwrotne po piwie. Systemy kaucyjne dla opakowań wielorazowych są prowadzone i utrzymywane bezpośrednio przez zainteresowanych wprowadzających. Opakowanie zwrotne porusza się na rynku w możliwie najprostszym sposobie, tj. wprowadzający – hurtownik – detalista – klient. Tą samą drogą opakowanie lub kaucja za niezwrócone opakowanie wraca do wprowadzającego. Kaucja za opakowania wielokrotnego użytku jest rodzajem gwarancji, że kupujący zwróci opakowanie. Kaucja jest niezbędna dla wprowadzających do utrzymywania systemu i służy m.in. do odtwarzania populacji butelek zwrotnych stanowiących własność wprowadzającego. Wprowadzający pozbawieni tego</p>		
--	--	--	--

	<p>strumienia środków wycofają się ze stosowania opakowań wielokrotnego użytku.</p> <p>Przedstawiony projekt ustawy ustanawiający system kaucyjny próbuje w jednym systemie połączyć odpady po opakowaniach jednorazowych ze szklaną butelką zwrotną wielokrotnego użytku. Uważamy, że w ustawie powinno zostać to wyraźnie rozróżnione. Szklana butelka zwrotna nie jest odpadem ponieważ jest używana wielokrotnie, w całym cyklu życia i z tego powodu stanowi pełnowartościowe opakowanie będące własnością wprowadzającego. Dla odpadów jednorazowych konieczne jest stworzenie nowego systemu, dzięki któremu wzrosną poziomy selektywnej zbiórki i recyklingu. Z kolei dla szklanych butelek zwrotnych potrzebne jest jedynie zmodyfikowanie istniejących przepisów tak, aby spopularyzować tego rodzaju opakowania wśród wprowadzających, handlu oraz konsumentów. Włączenie butelek zwrotnych do systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowych jest niepotrzebne także dlatego, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) już teraz wprowadzający opakowania zwrotne mogą samodzielnie spełniać wymogi dot. raportowania przewidziane w projekcie ustawy w oparciu o Bazę Danych o Odpadach; b) wprowadzający mają obecnie podpisane umowy z hurtownikami w zakresie obrotu opakowaniami zwrotnymi, a hurtownicy z placówkami handlowymi - nie ma zatem potrzeby aby w ten system włączać kolejnego pośrednika i spowalniać obrót opakowaniami oraz przepływami finansowymi a także tworzyć szereg wymogów biurokratycznych, bardzo uciążliwych zwłaszcza dla małych sklepów.		
--	---	--	--

310.	Uwaga ogólna	<p>Biorąc powyższe pod uwagę, jako reprezentanci większości przedsiębiorstw z branży wód i napojów przedkładamy w załączeniu szczegółowe propozycje zmian do projektu ustawy wraz ze stosownym uzasadnieniem oraz analizę prawną rzezonego projektu ustawy. Nasze propozycje dotyczą między innymi tak fundamentalnych z punktu widzenia producentów wód i napojów postulatów jak:</p> <p>1. Jednolitość i powszechność systemu – stoimy na stanowisku, że między innymi:</p> <p>a) zgodnie ze sprawdzonymi rozwiązaniami stosowanymi w zasadniczej większości krajów, powinien być wyłącznie jeden podmiot reprezentujący, utworzony przez podmioty wprowadzające lub ich organizacje. Podmiot powinien reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy łącznie wprowadzają na terytorium kraju nie mniej niż 50% masy opakowań objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, co gwarantuje przejęcie pełnej i faktycznej odpowiedzialności wprowadzających za swoje odpady opakowaniowe;</p> <p>b) podmiot reprezentujący powinien prowadzić działalność gospodarczą wyłącznie w formie spółki akcyjnej non-profit, gdyż taka formuła prawna gwarantuje faktyczną odpowiedzialność operatora zarówno wobec Skarbu Państwa, podmiotów wprowadzających jak i jednostek handlu detalicznego;</p> <p>c) wymóg, aby podmiot reprezentujący wykonywał wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów jest nieadekwatny do funkcji tego podmiotu jako prowadzącego system kaucyjny. Warunek</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Zmieniono także zapis mówiący o tym, że podmiot reprezentujący powinien wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p> <p>Mimo, iż projekt nie narzuca obowiązku uczestniczenia w systemie kaucyjnym,</p>
------	--------------	---	--	--

		<p>prowadzenia działalności recyklingowej przez operatora nie powinien być warunkiem obligatoryjnym;</p> <p>d) wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku powinni mieć ustawowy obowiązek przystąpienia do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku;</p> <p>e) jednolity poziom kaucji - minimalna wysokość kaucji powinna być określona w ustawie, a jej wysokość określana w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu.</p>		<p>należy zauważyć, że wprowadza on opłatę produktową, do zapłaty której będą obowiązani wprowadzający, którzy nie osiągną określonych poziomów selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego.</p>
311.	Uwaga ogólna	<p>2. Zagwarantowanie własności zebranych odpadów opakowaniowych –podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny powinien być posiadaczem odpadów zbieranych, transportowanych, przygotowywanych do recyklingu i przekazywanych do recyklingu, w rozumieniu przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 ze zm.). System kaucyjny powinien być finansowany przez przychody z nieodebranych opłat kaucyjnych, przychody z opłat producenckich oraz przychody ze sprzedaży przekazanych do recyklingu odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym. Środki finansowe powinny być wykorzystywane przez podmiot reprezentujący wyłącznie na dofinansowanie i rozwój systemu kaucyjnego. W systemie kaucyjnym powinien obowiązywać zakaz subsydiowania skrośnego, a więc pokrywania kosztów zbiórki odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i sprzedaży do recyklingu odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>
312.	Uwaga ogólna	<p>3. Uwzględnienie zasady kompensacji - dla opakowań ujętych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

		ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów.		Przepisy w tym zakresie zostaną dodane na późniejszym etapie prac legislacyjnych w odpowiednim projekcie (UC81 lub UC98).
313.	Uwaga ogólna	4. Zagwarantowanie wprowadzającym dostęp do surowców wtórnych - w celu zamknięcia obiegu oraz wypełnienia obowiązków wynikających z Dyrektywy SUP, wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, który zawarł umowę z podmiotem reprezentującym, powinien mieć fizyczny dostęp do surowca wtórnego pochodzącego z odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym. Przydział masy materiału pochodzącego z przetwarzania odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku powinien następować zgodnie z zasadą proporcjonalności, czyli powinien uwzględniać masę opakowań wprowadzonych przez danego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku i zebranych na jego rzecz przez podmiot reprezentujący.		Wyjaśnienie. Należy zauważyć, że system będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowań, w związku z czym na etapie jego tworzenia będą mogli podjąć decyzję w zakresie sposobu dysponowania odpadami.
314.	Uwaga ogólna	5. Włącznie w zakres systemu puszki metalowej po napojach – analiza struktury sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego użytku na polskim rynku wskazuje, że największe kategorie produktowe to: piwo 30%, woda 29%, napoje gazowane 16%. Dominującymi typami opakowań w tych kategoriach są PET (51%) i puszka metalowa (32%). System kaucyjny powinien objąć puszki metalowe po napojach, gdyż jest to najefektywniejszy sposób na zapewnienie obiegu zamkniętego tego materiału. Prawie wszystkie funkcjonujące systemy depozytowe w Europie obejmują puszkę. Obecnie funkcjonujący system zbiórki puszki w Polsce nie ma charakteru systemowego i jest oparty wyłącznie na wysokości ceny aluminium. Zatem nie można		Uwaga częściowo przyjęta. System kaucyjny obejmie także puszki aluminiowe na napoje o pojemności do 1l.

		wykluczyć, że w sytuacji zmniejszenia cen aluminium popyt na puszkę spadnie, a co za tym idzie spadnie również poziom recyklingu tego surowca, bez jej włączenia w system nie ma możliwości osiągnięcia celu 90% recyklingu aluminium, który może pojawić się w perspektywie najbliższych lat.		
315.	Uwaga ogólna	6. Wyłącznie z zakresu systemu kaucyjnego opakowań po napojach mlecznych – możliwość poważnego naruszenia standardów sanitarnych i ryzyko mikrobiologiczne dla personelu i klientów sklepów to najważniejsze skutki związane ze zwrotem na terenie sklepu i koniecznością przechowywania opakowań po produktach mlecznych uznanych w świetle projektu ustawy za napoje (brak takiego przykładu w innych krajach, które wdrożyły systemy kaucyjne). W świetle obecnej organizacji pracy sklepów, szczególnie polskiego tradycyjnego handlu, zbiórka tego typu opakowań może być nie tylko zagrożeniem dla zdrowia konsumentów, ale również elementem odstrasającym klientów.		Uwaga nieprzyjęta. Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.
316.	Uwaga ogólna	7. Rozdzielenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowe od systemów opakowań zwrotnych - powinna istnieć możliwość: a) samodzielnego prowadzenia systemów opakowań zwrotnych przez wprowadzających bez konieczności odprowadzania opłaty produktowej (w oparciu o obecne wydajne rozwiązania organizacyjne) przy zachowaniu wszystkich wymogów związanych z raportowaniem do BDO lub b) dobrowolnego utworzenia przez wprowadzających szklane butelki zwrotne przedstawiciela i przystąpienia do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.		Uwaga nieprzyjęta. Projekt zakłada wprowadzenie systemu kaucyjnego zarówno na opakowania jednorazowe i wielorazowego użytku. Niemniej jednak nie zabrania się wprowadzenia dwóch oddzielnych systemów kaucyjnych, np. jednego na opakowania jednorazowego użytku, a drugiego dla opakowań wielorazowego użytku.

317.	Uwaga ogólna	<p>8. Brak podatku VAT na kaucję - ustawa powinna również zmieniać ustawę o podatku od towarów i usług zmieniając sposób rozliczenia VAT od kaucji, uwzględniając opakowania wielokrotnego użytku jak i opakowania jednorazowe. Kaucja nie jest towarem ani usługą, podatek powinien być neutralny.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT.</p> <p>W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.</p>
318.	Tytuł ustawy	<p>W związku z propozycją zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 658 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021, poz. 888 wskazana jest zmiana tytułu projektu.</p> <p>Ustawa z dnia ..... o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz innych ustaw</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Jednakże w związku z ewentualną zmianą innych ustaw (m.in. w zakresie podatku VAT) możliwe, że nazwy projektowanej ustawy zostanie odpowiednio zmieniona.</p>
319.	Art. 1 pkt 2	<p>Definicja napoju nie powinna zawierać mleka i jogurtu oraz innych produktów mlecznych z uwagi na możliwość poważnego naruszenia standardów sanitarnych i ryzyko mikrobiologiczne dla personelu i klientów sklepów. W świetle obecnej organizacji pracy sklepów, szczególnie tradycyjnych, zbiórka tego typu opakowań może być nie tylko zagrożeniem dla zdrowia konsumentów, ale również elementem odstrasającym klientów.</p> <p>Ponadto zaproponowana w projekcie definicja jest odmienna od definicji napoju określonej w Wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych z dnia 7 czerwca 2021 r. W związku z tym</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje</p>

		<p>proponujemy definicję zawierającą enumeratywne wyliczenie napojów, w celu określenia zakresu produktowego opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu.</p> <p>„7a) napoju – rozumie się przez to napoje gazowane i niegazowane, wodę gazowaną i niegazowaną, wodę smakową, nektary, soki, napoje oparte na sokach, piwo, mieszanki piwa, cydr, napoje energetyczne, napoje sportowe, kawę lub herbatę mrożoną;”</p>		<p>jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania na jakie produkty zostaną objęte systemem kaucyjnym.</p>
320.	Art. 1 pkt 2	<p>Konieczność dookreślenia, iż kaucję dolicza się do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju.</p> <p>„13a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną doliczaną do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu wielokrotnego albo jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu i będzie to określona kwota, a nie procent wartości produktu. W związku z powyższym nie ma znaczenia czy zostanie doliczona do ceny netto czy brutto.</p>
321.	Art. 1 pkt 2	<p>Zrezygnowanie z pojęcia konsumenta jako osoby oddającej opakowanie. Przymiot konsumenta nie ma w tym wypadku znaczenia, ponieważ opakowanie może być również oddawane np. przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą.</p> <p>„13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana odpowiednio oddającemu</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

		odpad opakowaniowy albo opakowanie w momencie jego zwrotu;”;		
322.	Art. 1 pkt 3	<p>Opłata produktowa jest karą za nieosiągnięcie poziomów recyklingu, a nie sankcją za niedopełnienie obowiązku formalnego. Konieczna jest likwidacja opłaty produktowej na rzecz wprowadzenia ustawowego obowiązku zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku.</p> <p>Usunięcie postanowienia</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że opłata produktowa jest uiszczana w przypadku nieosiągnięcia poziomów selektywnego zbierania, w tym także w przypadku nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego. W przypadku niepodpisania umowy z podmiotem reprezentującym, wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będzie obowiązany do uiszczenia opłaty produktowej w całości, ponieważ osiągnięcie poziomów selektywnego zbierania jest możliwe tylko w ramach systemu kaucyjnego.</p>
323.	Art. 1 pkt 3	<p>Konieczne jest wskazanie, iż opłatę produktową powinien zapłacić podmiot reprezentujący.</p> <p>„1a. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki podział ewentualnej opłaty ma na celu mobilizację zarówno wprowadzającego jak i podmiotu reprezentującego do uzyskiwania wymaganych poziomów.</p> <p>Należy zauważyć, że system tworzy podmiot reprezentujący, niemniej jednak to wprowadzający ustanawiają ten podmiot.</p>

324.	Art. 1 pkt 3	<p>Konieczne jest wprowadzenie przepisu określającego jaki podmiot wnosi opłatę produktową w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„1b. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku samodzielnie prowadzący system kaucyjny na tego rodzaju opakowania albo przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zaproponowane przepisy określają taki stan. Projekt nie zakłada konieczności utworzenia dwóch oddzielnych systemów (dla jednorazowych i wielorazowych opakowań). Dlatego też nie ma konieczności wprowadzania takich zapisów i ich dublowania.</p>
325.	Art. 1 pkt 3	<p>Dla opakowań ujętych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów.</p> <p>„1c. „Masa opakowań i odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym nie podlega opłacie opakowaniowej, o której mowa w art. 18a ust.1.”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Takie rozwiązanie znajdzie się na późniejszym etapie legislacyjnym. Na chwilę obecną żaden z projektów nie wszedł jeszcze w życie i odwoływanie się do projektu ustawy nie byłoby zgodne z zasadami legislacji.</p>
326.	Art. 1 pkt 4	<p>Wysokość opłaty produktowej z tytułu niezrealizowania obowiązku jest rażąco rozbieżna w stosunku do wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez organizację odzysku opakowań a wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Z tego powodu wysokość opłaty dla opakowań z tworzyw sztucznych powinna zostać zrównana</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja zmiany dotyczy przepisu, który mówi o maksymalnej stawce opłaty produktowej. Należy pamiętać, że nie jest to propozycja wysokości opłaty produktowej.</p> <p>Zwiększenie opłaty produktowej za niewykonanie obowiązku selektywnego</p>

		<p>z wysokością opłaty dla podmiotu realizującego obowiązek za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań.</p> <p>Ponadto należałoby rozróżnić pomiędzy opłatą produktową w przypadku niezrealizowania obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań wielorazowego użytku oraz opakowań jednokrotnego użytku. W związku z tym opłata za szklane opakowania wielokrotnego użytku powinna być odpowiednio obniżona względem opakowań wykonanych z tworzyw sztucznych ponieważ na 1 kg masy opakowań, które nie zostaną zebrane selektywnie przypada około 5 razy mniej sztuk opakowań wykonanych ze szkła, w związku z czym koszt ich zagospodarowania poza systemem kaucyjnym jest odpowiednio niższy. Projekt ustawy nie przewiduje innych opakowań wielokrotnego użytku poza wykonanymi ze szkła.</p> <p>„1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi:</p> <p>a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 oraz obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań jednorazowego użytku,</p> <p>b) 0,75 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku.”</p>		<p>zbierania opakowań/odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego ma związek z wysokimi celami selektywnego zbierania.</p> <p>Ponadto należy pamiętać, że zbyt niska stawka opłaty produktowej może spowodować większą opłacalność ekonomiczną dla wprowadzającego napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym w przypadku nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego, co z kolei przełoży się na nieosiągnięcie celów w skali kraju.</p>
327.	Art. 1 pkt 5	<p>Zaproponowane brzmienie artykułu 40g ust. 1 wynika z postulowanej konstrukcji przepisów, które powinny rozdzielać system kaucyjny dla opakowań jednorazowych od systemów dla opakowań wielorazowego użytku.</p> <p>Warunki formalne tworzenia podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny na opakowania jednorazowego</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit. Zmodyfikowany zostanie także zapis</p>

	<p>użytku muszą uwzględniać specyfikę zadań wykonywanych przez ten podmiot.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien prowadzić działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej, tak jak jest to w przypadku organizacji odzysku opakowań.</p> <p>Powinien on być utworzony przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy tym samym przejęliby pełną oraz faktyczną odpowiedzialność za swoje odpady opakowaniowe. Wymóg, aby podmiot reprezentujący wykonywał wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów jest nieadekwatny do funkcji tego podmiotu jako prowadzącego system kaucyjny.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien funkcjonować w formule non-for-profit tzn. powinien prowadzić działalność gospodarczą przeznaczając zysk wyłącznie na cele działalności statutowej, bez prawa wypłaty akcjonariuszom dywidendy.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach, którzy posiadają określony udział w rynku, aby przejęcie pełnej i faktycznej odpowiedzialności wprowadzających za swoje odpady, mogło być wykonywane w sposób efektywny.</p> <p>„1. System kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p>		<p>mówiący, że musi być to podmiot który wykonuje działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p> <p>Natomiast przepis zostanie zapisany inaczej niż proponowany.</p>
--	---	--	---

		<ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej utworzonej przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, mającej siedzibę na terytorium kraju. Akcje podmiotu reprezentującego mogą być również obejmowane przez prowadzących jednostki handlu detalicznego, a także przez związki pracodawców i izby gospodarcze reprezentujące wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku lub przez związki pracodawców i izby gospodarcze reprezentujące przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego; 2) wykonywać działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi; 3) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1; 4) prowadzić działalność gospodarczą przeznaczając zysk wyłącznie na cele działalności statutowej, bez prawa wypłaty akcjonariuszom dywidendy; 5) reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy łącznie wprowadzają na terytorium kraju nie mniej niż 50% masy opakowań objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku.” 		
328.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzenie wymogu raportowania w zakresie kaucji jest narzędziem pozwalającym na właściwy nadzór nad faktycznym obrotem opakowaniami wielokrotnego użytku i zapewniającym, że opakowania są rzeczywiście opakowaniami wielokrotnego użytku. Zaproponowany pierwotnie w projekcie system rotacji kaucji jest niewystarczający.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada, że wprowadzający będą musieli przekazywać podmiotowi reprezentującemu informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania.</p>

		Dodanie ust. 3a w brzmieniu: „Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany do prowadzenia bilansu rozrachunków z tytułu kaucji”.		Ewentualne rozwiązania szczegółowe podmiot reprezentujący może określać w zawieranych między tymi podmiotami umowach.
329.	Art. 1 pkt 5	Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku powinni mieć ustawowy obowiązek przystąpienia do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. „4. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku jest obowiązany przystąpić do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.”		Uwaga nieprzyjęta. Projekt zakłada nieobligatoryjny system kaucyjny. Niemniej jednak w przypadku nieprzystąpienia do takiego systemu przez wprowadzającego, będzie on musiał obliczyć i uiścić opłatę produktową z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego.
330.	Art. 1 pkt 5	Wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku powinni mieć swobodę w samodzielnym tworzeniu i utrzymywaniu systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku z zachowaną opcją utworzenia podmiotu, który byłby ich przedstawicielem tworzącym na ich rzecz system kaucyjny. Takie postanowienie pozwala rozgraniczyć system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku od funkcjonujących już na rynku systemów dla opakowań wielokrotnego użytku, które – jak pokazuje praktyka rynkowa oraz efektywność działających systemów – mogą funkcjonować samodzielnie bez potrzeby ustanawiania podmiotu reprezentującego a ustanowienie przedstawiciela organizującego taki system dla grupy podmiotów miałyby charakter dobrowolny. Dodanie ust. 4a w brzmieniu: „W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany		Uwaga nieprzyjęta. Podmiot reprezentujący będzie ustanawiany przez wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym. Nie ma natomiast podziału w zakresie opakowań jedno- i wielokrotnego użytku.

		utworzyć i utrzymywać system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku samodzielnie albo ustanowić przedstawiciela dla grupy tych wprowadzających i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku”.		
331.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczne jest wprowadzenie ustawowego obowiązku zawarcia umowy wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny.</p> <p>„5. Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, o którym mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Taki wymóg znajduje się w projekcie ustawy.</p>
332.	Art. 1 pkt 5	<p>W przypadku gdy wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku zdecyduje się ustanowienie przedstawiciela dla grupy wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinien zawrzeć z tym przedstawicielem umowę.</p> <p>„5a. Warunkiem przystąpienia wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku do systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku utworzonego przez przedstawiciela, o którym mowa w ust. 4a, jest zawarcie umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z tym przedstawicielem dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada obowiązek zawarcia umowy pomiędzy podmiotem reprezentującym prowadzącym system a wprowadzającym napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym – zarówno opakowania wielorazowe jak i jednorazowe.</p>
333.	Art. 1 pkt 5	Rozdzielenie obowiązków informacyjnych w odniesieniu do systemów kaucyjnych na opakowania jednorazowego użytku i		Uwaga nieprzyjęta.

		<p>wielokrotnego użytku oraz wskazanie odpowiednich podmiotów, którym przekazuje się te informacje.</p> <p>„8. Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku jest obowiązany przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach jednorazowego użytku.</p> <p>8a. Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany przekazać przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach wielokrotnego użytku.”</p>		<p>Obowiązek taki nakłada projektowany art. 40g ust. 8. Dotyczy on zarówno wprowadzających opakowania jednorazowego jak i wielorazowego użytku.</p>
334.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność określenia podmiotów, w odniesieniu do których wprowadzający opakowania nie przekazał informacji z rozróżnieniem na system kaucyjny na opakowania jednorazowego i wielokrotnego użytku.</p> <p>„9. W przypadku nieprzekazania podmiotowi reprezentującemu albo przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, danych, o których mowa w ust. 8 i w ust. 8a, wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do napojów w opakowaniach, o których nie poinformował podmiotu reprezentującego albo przedstawiciela, o którym mowa w ust. 4a, a które wprowadził do obrotu w danym roku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie będzie przewidywała możliwości funkcjonowania przedstawicieli w odniesieniu do wprowadzających opakowania wielorazowego użytku objętych systemem kaucyjnym.</p>

335.	Art. 1 pkt 5	<p>Zmiana ust. 10 pkt 2 poprzez nieuwzględnianie w systemie jednostek handlu hurtowego jako punktów odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem.</p> <p>Art. 10 g ust. 10 pkt 2 „2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów, wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, jednostek handlu detalicznego oraz innych punktów odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, bez względu na ich powierzchnię;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jednostki handlowe będą stanowiły główne punkty, do których będą przekazywane opakowania i odpady opakowaniowe.</p>
336.	Art. 1 pkt 5	<p>Określenie podstawowych zasad funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Dodanie ust. 10a, określającego zasady funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku w następującym brzmieniu: „10a. System kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku: 1) obejmuje terytorium kraju, na którym oferowane są napoje objęte danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku; 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów oraz jednostek handlu detalicznego posiadających w ofercie handlowej napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku bez względu na ich powierzchnię; 3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu pobranej przy zakupie kaucji.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny będzie obejmował opakowania jedno- i wielorazowego użytku. W związku z czym zasady funkcjonowania wskazane w art. 40g ust. 10 odnoszą się do ewentualnych systemów kaucyjnych tworzonych w ramach opakowań jednorazowego i wielorazowego użytku.</p>
337.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzenie postanowienia, zgodnie z którym termin 24 miesięczny na utworzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku rozpoczyna bieg od dnia uzyskania</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

		<p>zezwolenia przez podmiot reprezentujący na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>„11. Podmiot reprezentujący ustanowiony przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku tworzy system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w terminie 24 miesiące od dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 40h ust.1.”</p>		<p>Zrezygnowano ze wskazywania terminu na uruchomienie systemu. Termin ten został pośrednio wskazany przez pierwszy rok, w których należy osiągnąć poziomy selektywnego zbierania, tj. 2025 r.</p>
338.	Art. 1 pkt 5	<p>Tworzone dobrowolnie przez wprowadzających i działające już systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny wymagać zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu. Uregulowanie kwestii powzięcia przez ministra informacji o funkcjonowaniu tych systemów zostało zaproponowane w art. 40h ust. 7.</p> <p>„1. Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu, zwanego dalej „zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projektowana ustawa nada istniejącym systemom ramy prawne. Wszystkie systemy kaucyjne, niezależnie czy będzie to system obejmujący opakowania jedno- czy wielorazowego użytku, powinien funkcjonować w oparciu o te przepisy. Zatem zarówno system kaucyjny w ramach opakowań jednorazowego i wielorazowego użytku powinien być prowadzony przez podmiot reprezentujący, który uzyska stosowne zezwolenie.</p>
339.	Art. 1 pkt 5	<p>Minimalna wysokość kaucji powinna być określona w ustawie, a jej wysokość określana w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu. Uregulowanie tych kwestii zostało zaproponowane w art. 40 ja ust. 1 i 2.</p> <p>Usunięcie obu postanowień</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p> <p>Nie ma jednak powodów do usunięcia projektowanego art. 40j.</p>
340.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność doprecyzowania, iż przedstawione we wniosku informacje powinny potwierdzać spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 10.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

		<p>Art. 40h ust. 2 pkt 4</p> <p>„4 „informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 10;”</p>		<p>Umowa pomiędzy wprowadzającym a podmiotem reprezentującym (lub potwierdzenie jej zawarcia) nie powinna być dołączana do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. Umowy między tymi podmiotami będą zawierane po uzyskaniu przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p>
341.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność doprecyzowania, iż we wniosku oraz w zezwoleniu powinien być przedstawiony szczegółowy opis zasad odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego, a nie z jednostek handlowych.</p> <p>„ust. 2 pkt 5)</p> <p>b) zasad odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i innych punktów objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku oraz przekazywaniu odpadów opakowaniowych do przetworzenia”</p> <p>„ust. 4 pkt 3) zasady odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i innych punktów objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku oraz przekazywaniu odpadów opakowaniowych do przetworzenia”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jednostki handlowe będą stanowiły główne punkty, do których będą przekazywane opakowania i odpady opakowaniowe.</p>
342.	Art. 1 pkt 5	<p>W związku z postulowanym brakiem zezwolenia na prowadzenie systemów dla opakowań wielokrotnego użytku postanowienie byłoby bezprzedmiotowe. Ponadto zaproponowany system identyfikacji liczby rotacji nie jest w stanie wykazać, że w rzeczywistości opakowanie jest opakowaniem wielokrotnego użytku. Kwestia wykazania, że</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z wcześniejszym nie przyjęciem postulatu dot. zezwolenia dot. systemów dla opakowań wielokrotnego użytku.</p>

		<p>opakowania znajdujące się w systemie są faktycznie wielokrotnie wykorzystywane została uregulowana w proponowanym art. 40g ust. 3a.</p> <p>Usunięcie obu postanowień.</p>		<p>W odniesieniu do liczby rotacji informuję, że jest to wskaźnik określony w dyrektywie SUP, którego sprawozdanie będzie wymagane do Komisji Europejskiej, w związku z tym nie zostanie usunięty.</p>
343.	Art. 1 pkt 5	<p>Systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku powinien zarządzać wyłącznie jeden podmiot reprezentujący, ponieważ taki sposób jest najbardziej efektywną formą zarządzania systemem. Jeden podmiot reprezentujący zapewnia równe zasady dla wprowadzających, jednostek handlu detalicznego i nie tworzy chaosu dla konsumentów, a także utrudnień organizacyjnych wynikających z konieczności zawierania wielu umów z wieloma podmiotami przez jednostki handlu detalicznego. Kilka podmiotów reprezentujących w jednym sklepie oznacza poważne utrudnienia dla sprawnej organizacji i odbioru opakowań oraz dla konsumentów. Jeden podmiot reprezentujący jest gwarantem, że każdy sklep detaliczny uczestniczący w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku zawsze przyjmie opakowania od konsumenta i wypłaci należną mu kaucję. Podmiot reprezentujący powinien przyczynić się do realizacji celów środowiskowych, a nie do tworzenia przewagi konkurencyjnej zarówno pomiędzy poszczególnymi wprowadzającymi jak i jednostkami handlu detalicznego.</p> <p>Ze względu na charakter inwestycji koniecznych do utworzenia i utrzymania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku określenie minimalnego okresu tego zezwolenia jest niezbędne i powinno wynosić nie mniej niż 10 lat.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p>

		„5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się wyłącznie jednemu podmiotowi reprezentującemu na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat”.		
344.	Art. 1 pkt 5	Konieczność dostosowania przepisów do prowadzenia systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku przez jeden podmiot reprezentujący. Usunięcie postanowienia		Uwaga nieprzyjęta. Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m ² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.
345.	Art. 1 pkt 5	Prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zgody właściwego ministra, jak ma to miejsce w przypadku podmiotu reprezentującego dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. W tym wypadku w zupełności wystarczające jest zgłoszenie prowadzenia takiego systemu. Na podmioty prowadzące tego rodzaju systemy zostaje nałożony obowiązek informacyjny. Dodanie ust. 7 w brzmieniu: „Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku wymaga zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.”		Uwaga nieprzyjęta. System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.

346.	Art. 1 pkt 5	<p>W ustawie powinien być określony zakres informacji przedstawianych w zgłoszeniu. Jest on mniejszy niż w odniesieniu do wniosku o udzielenie zezwolenia.</p> <p>„8. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 7, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a albo wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku; 2) nazwę podmiotu, adres siedziby oraz adres e-mail przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a albo wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku; 3) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 10a; 5) opis zasad funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, 6) planowany termin uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.” 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.</p>
347.	Art. 1 pkt 5	<p>Nie każde naruszenie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku przez podmiot reprezentujący powinno skutkować cofnięciem zezwolenia, lecz tylko rażące naruszenie. W związku z tą zmianą zaproponowano również zmianę przesłanek cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego określonych w ust. 3.</p> <p>„2. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w sposób, który rażąco narusza zezwolenie na prowadzenie</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ocenie Ministerstwa podmiot reprezentujący nie powinien naruszać wydanego zezwolenia, a nie tylko rażąco nie naruszać.</p>

		<p>systemu kaucyjnego, lub niespełniający warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot, do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>3. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w sposób, który rażąco narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.”</p>		
348.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania następstw cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. W przypadku, gdy system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku prowadzi jeden podmiot konieczne jest zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemu.</p> <p>„4. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku na podstawie ust. 3 minister właściwy do spraw klimatu jest obowiązany do wszczęcia postępowania w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego innemu podmiotowi reprezentującemu.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma podstaw do takiego wszczęcia postępowania. Rozpoczęcie procedury weryfikacji wniosku i ewentualnie wydanie zezwolenia na funkcjonowania systemu kaucyjnego następuje jedynie na wniosek podmiotu.</p>
349.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania sytuacji, w której podmiotowi reprezentującemu cofnięto zezwolenie, a zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dla nowego podmiotu reprezentującego nie zostało jeszcze wydane.</p> <p>„5. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma podstaw do wykonywania obowiązków przez podmiot reprezentujący, które będzie naruszało warunki umowy. Dodatkowo takie wykonywanie obowiązków mogłoby trwać bardzo długo,</p>

		jednorazowego użytku na podstawie ust. 3, jest obowiązany do wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej ustawy do czasu wydania zezwolenia innemu podmiotowi reprezentującemu na podstawie ust. 4.“		aż do czasu gdy wniosek złoży inny podmiot i uzyska zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego.
350.	Art. 1 pkt 5	W przypadku cofnięcia zezwolenia dla podmiotu reprezentującego pod koniec roku, nałożenie na wprowadzających kary od początku danego roku jest środkiem nieproporcjonalnym. Usunięcie postanowienia		Uwaga częściowo przyjęta. Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.
351.	Art. 1 pkt 5	Konieczność zapewnienia, aby oznaczenie słowno-graficzne systemu kaucyjnego było tożsame z symbolem graficznym podmiotu reprezentującego. Wobec tego to podmiot reprezentujący powinien określać to oznaczenie, a następnie powinien przedstawić je do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu. „2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa podmiot reprezentujący i przedstawia go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu.”		Uwaga nieprzyjęta. Nie ma przeszkód, aby w ramach wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, podmiot reprezentujący zaproponował oznakowanie, które będzie dodatkowo umieszczane na opakowaniach wprowadzanych przez wprowadzających uczestniczących w danym systemem kaucyjnym.
352.	Art. 1 pkt 5	Wysokość kaucji w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku powinna być jednolita, aby nie była narzędziem walki konkurencyjnej zarówno pomiędzy podmiotami wprowadzającymi jak i jednostkami handlu detalicznego. Niska kaucja, która nie będzie zachęcała do		Uwaga częściowo przyjęta. Wysokość kaucji zostanie określona w drodze rozporządzenia.

		<p>zwrotu odpadu opakowaniowego przełoży się na niższy koszt zakupu danego napoju w danym sklepie. Wyższa kaucja może wpłynąć na nadmierne zwiększenie atrakcyjności zwrotu odpadu opakowaniowego i skutkować między innymi utratą klientów, którzy częściej będą odwiedzać sklepy z wyższą premią za zwrot odpadów opakowaniowych. Zagrożony na utratę obrotów może być szczególnie tradycyjny polski handel.</p> <p>„1. Minimalna wysokość kaucji na opakowania jednorazowego użytku wynosi 50 gr za sztukę opakowania.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kaucji dla opakowań jednorazowego użytku, kierując się kosztami funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku oraz biorąc pod uwagę, że kaucja powinna stanowić zachętę do zwrotu odpadów opakowaniowych.”</p>		<p>Nie jest jednak możliwe podanie minimalnej wysokości kaucji w ustawie.</p>
353.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania kwestii oferowania napojów w opakowaniach jednorazowego użytku w okresie przejściowym, po zmianie wysokości kaucji, gdy na rynku będą dostępne napoje z różnymi wysokościami kaucji.</p> <p>„3. W przypadku zmiany wysokości kaucji, napoje w opakowaniach jednorazowego użytku mogą być oferowane w jednostkach handlu detalicznego z dotychczasową wysokością kaucji w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej zmiany.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W opinii Ministerstwa powinna być pobierana kaucja w takiej wysokości, na którą będzie wskazywała informacja na etykiecie produktu. Etykieta nie może wprowadzać nabywców w błąd.</p>
354.	Art. 1 pkt 5	<p>Proponujemy zastosowanie sposobu określenia poziomu selektywnego zbierania dla opakowań wielokrotnego użytku adekwatnego do specyfiki funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada, że poziom selektywnego zbierania będzie liczony w</p>

		<p>„2. Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych opakowań w tym roku.”</p>		<p>odniesieniu do masy opakowań zebranych w danym roku po raz pierwszy. Oznacza to, że opakowanie, które będzie zebrane po raz drugi i kolejny w ciągu tego samego roku nie zostanie wliczone w poziom zbierania.</p>
355.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność określenia odpowiednich podmiotów zobowiązanych do prowadzenia ewidencji oddzielnie w stosunku do systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku oraz wielokrotnego użytku. W odniesieniu do systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku tak samo jak w odniesieniu do systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku powinien istnieć obowiązek ewidencjonowania obrotu opakowaniami objętymi tymi systemami w celach raportowych.</p> <p>„3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki, odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>3a. Przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>

		opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.”		
356.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność dostosowania brzmienia delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw klimatu do wydania rozporządzenia określającego warunki zaliczenia masy do zakresu opakowań i odpadów opakowaniowych określonych w załączniku 1a.</p> <p>„5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek PET jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, 2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l, 3) odpadów opakowaniowych w postaci puszek metalowych o pojemności do 1 l, <p>– do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta</p> <p>Wprowadzono puszki aluminiowe do systemu kaucyjnego, jednak zaproponowany przepis w projekcie ustawy będzie brzmiał inaczej.</p>
357.	Art. 1 pkt 5	<p>Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku.</p> <p>Ponadto proponowany pkt 5 zapewni wprowadzenie obowiązku prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt nie zakłada prowadzenia oddzielnych systemów dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku. Niemniej jednak podmiot reprezentujący może</p>

		<p>„Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku zapewnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie odpadów opakowaniowych; 3) transport odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania; 4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości; 5) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.” 		<p>zapropionować system działający inaczej w przypadku jednych i drugich opakowań.</p> <p>Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić.</p>
358.	Art. 1 pkt 5	<p>Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku – ten system powinien zajmować się wyłącznie odpadami opakowaniowymi po produktach w opakowaniach jednokrotnego użytku.</p> <p>„3. Rozliczenie finansowe pomiędzy punktami odbierającymi odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym następuje w co najmniej miesięcznym okresie.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Argumentacja została wskazana powyżej.</p>
359.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność usunięcia niezgodności z zasadą kosztów netto określoną w art. 8a ust. 4 a) zmienionej dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz art. 22 ustawy o odpadach.</p> <p>„4. Przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych oraz z nieodebranej kaucji pomniejszają koszty działań, o których mowa w ust. 1, i uwzględnia się je w opłatach na utrzymanie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wprowadzono odpowiednie regulacje w tym zakresie.</p>

		ponoszonych przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku.”		
360.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzenie zakazu subsydiowania skrośnego, a więc pokrywania kosztów zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.</p> <p>„5. Podmiot reprezentujący nie może pokrywać kosztów zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowaniach, którzy będą mogli taką zasadę. W ocenie Ministerstwa nie ma potrzeby wprowadzania takiego ograniczenia w projekcie ustawy.</p>
361.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzający, którzy organizują i finansują system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku powinni być właścicielami zabranych odpadów opakowaniowych.</p> <p>„6. Podmiot reprezentujący jest posiadaczem odpadów zbieranych, transportowanych, przygotowywanych do recyklingu i przekazywanych do recyklingu, w rozumieniu przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i poz. 2151).”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepis został wprowadzony w innej formie zapisu.</p>
362.	Art. 1 pkt 5	<p>W celu zamknięcia obiegu oraz wypełnienia obowiązków wynikających z dyrektywy SUP wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, który zawarł umowę z podmiotem reprezentującym, powinien mieć fizyczny dostęp do surowca wtórnego pochodzącego z odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym.</p> <p>„7. Podmiot reprezentujący przekazuje materiały pochodzące z przetwarzania odpadów opakowaniowych, o których mowa w ust. 6, wprowadzającym napoje w opakowaniach</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Należy zauważyć, że system będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowań, w związku z czym na etapie jego tworzenia będą mogli podjąć decyzję w zakresie sposobu dysponowania odpadami.</p>

		jednorazowego użytku, którzy zawarli umowę z podmiotem reprezentującym, o której mowa w art. 40 g ust. 5.”		
363.	Art. 1 pkt 5	<p>Przydział masy materiału pochodzącego z przetwarzania odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku powinien następować zgodnie z zasadą proporcjonalności, czyli powinien uwzględniać masę opakowań wprowadzonych przez danego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku i zebranych na jego rzecz przez podmiot reprezentujący.</p> <p>„8. Masa przekazanego danemu wprowadzającemu napoje w opakowaniach jednorazowego użytku materiału, o którym mowa w ust. 7, jest wprost proporcjonalna do masy zebranych odpadów opakowaniowych po opakowaniach wprowadzonych przez tego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Należy zauważyć, że system będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowań, w związku z czym na etapie jego tworzenia będą mogli podjąć decyzję w zakresie sposobu dysponowania odpadami.</p>
364.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania zakresu obowiązków przedstawiciela ustanowionego dla grupy wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań. Przedstawiciel ten w ramach systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku powinien zapewniać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie opakowań w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie opakowań; 3) transport opakowań do wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku; 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie będzie przewidywała możliwości funkcjonowania przedstawicieli w odniesieniu do wprowadzających opakowania wielorazowego użytku objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić.</p>

		<p>4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości;</p> <p>5) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.</p> <p>„9. Do przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań stosuje się odpowiednio ust. 1.”</p>		
365.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność wprowadzenia regulacji stanowiącej, iż za wykonywanie obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego oraz wielokrotnego użytku są odpowiedzialne podmioty prowadzące te systemy. Bez względu na rodzaje systemów kaucyjnych – zarówno dla opakowań jednorazowych, jak i wielorazowych, obowiązki sprawozdawcze dla podmiotów prowadzących systemy kaucyjne powinny być jednakowe i oparte o BDO.</p> <p>„Art. 40m. 1. Podmiot reprezentujący, przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany do przedkładania za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie do dnia 15 marca, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy zawierającego dane, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>W ustawie znajduje się przepis zgodnie, z którym podmiot reprezentujący będzie składał sprawozdanie.</p>
366.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność zapewnienia powszechności i obligatoryjności poboru kaucji przez placówki handlowe – to jeden z fundamentalnych warunków działania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. Należy zapewnić, aby jak</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W projekcie ustawy określono limit powierzchni równy 200 m² dla jednostki</p>

		<p>najwięcej placówek handlowych odbierało puste opakowania od konsumenta za zwrotem pełnej wysokości kaucji bez względu na to czy posiadają napoje w takich opakowaniach w swojej ofercie oraz bez względu na powierzchnię handlową danej placówki, co jest istotne dla powszechności i dostępności systemu dla konsumentów.</p> <p>„2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych odpadów opakowaniowych.”</p>		<p>handlowej powyżej którego ma obowiązek uczestniczenia w systemie w pełnym zakresie. Nie planuje się zobowiązać do tego wszystkich jednostek ze względu na możliwość gromadzenia pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, jednak jednostki o powierzchni poniżej 200 m² będą mogły przystąpić do systemu w pełnym zakresie na zasadzie dobrowolności.</p>
367.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność zapewnienia powszechności i obligatoryjności poboru kaucji przez placówki handlowe – to jeden z fundamentalnych warunków działania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku. Jeśli jednostka handlu detalicznego posiada w ofercie produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinna być zobowiązana zarówno do pobierania kaucji, jak i odbioru pustych opakowań objętych tym systemem za zwrotem kaucji bez dodatkowych wymagań w stosunku do klienta oraz bez względu na powierzchnię tej jednostki.</p> <p>„3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w tym systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W projekcie ustawy określono limit powierzchni równy 200 m² dla jednostki handlowej powyżej którego ma obowiązek uczestniczenia w systemie w pełnym zakresie. Nie planuje się zobowiązać do tego wszystkich jednostek ze względu na możliwość gromadzenia pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, jednak jednostki o powierzchni poniżej 200 m² będą mogły przystąpić do systemu w pełnym zakresie na zasadzie dobrowolności.</p>

		odbierania pustych opakowań objętych tym systemem kaucyjnym.”		
368.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność zapewnienia powszechności systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.</p> <p>„5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego oferujący napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności z podmiotem reprezentującym.”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zapis posiada inną formę.</p>
369.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność dostosowania postanowienia odnoszącego się do treści umowy zawieranej w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku do treści załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>„7. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady rozliczania kaucji oraz 2) zasady odbierania i przekazywania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a do ustawy.” 		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zapis posiada inną formę.</p>
370.	Art. 1 pkt 6	<p>W przypadku systemów na opakowania jednorazowego wszyscy przedsiębiorcy prowadzący jednostkę handlu detalicznego są obowiązani do prowadzenia ewidencji obejmującej określone informacje.</p> <p>W zakresie tej ewidencji proponuje się zrezygnowanie w pkt 2 z odniesienia do konsumentów. Odpady opakowaniowe mogą być również zwracane przez osoby nie będące konsumentami.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

		<p>„8. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbę i rodzaj nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, 2) liczbę i rodzaj zwróconych odpadów opakowaniowych, 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.” 		
371.	Art. 1 pkt 6	<p>Punkty handlowe powinny być zwolnione z obowiązków wynikających z magazynowania odpadów palnych (na podstawie nowelizacji ustawy o odpadach z 2019 r. każdy przedsiębiorca gromadzący cudze odpady palne, w tym tworzywa sztuczne jest zobowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego, posiadania operatu przeciwpożarowego oraz monitoringu wizyjnego). Brak zwolnienia z tych obowiązków spowoduje ogromny wzrost kosztów systemu kaucyjnego poprzez konieczność uwzględnienia tych kosztownych obowiązków w rozliczeniach pomiędzy punktem handlowym a podmiotem reprezentującym.</p> <p>„9. Do przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, uczestniczącego w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, nie stosuje się art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i poz. 2151).”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obowiązek wniesienia zabezpieczenia przeciwpożarowego oraz monitoringu wizyjnego następuje, zgodnie z art. ustawy o odpadach, w momencie gdy podmiot jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (art. 25 oraz art. 48a ustawy o odpadach).</p> <p>Natomiast w związku z art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach jednostki handlowe przyjmujące opakowania/odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym będą traktowane jako nieprofesjonalni zbierający odpady.</p> <p>W związku z powyższym obowiązek wniesienia zabezpieczenia finansowego</p>

				oraz zabezpieczenia roszczeń tych jednostek nie dotyczy.
372.	Art. 1 pkt 7	<p>Konieczność określenia obowiązków sprawozdawczych wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku samodzielnie prowadzącego system kaucyjny.</p> <p>„Art. 45b. Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany sporządzić i złożyć ministrowi właściwemu do spraw klimatu roczne sprawozdanie na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
373.	Art. 1 pkt 7	<p>Konieczność określenia obowiązków sprawozdawczych podmiotów do tego zobowiązanych w odniesieniu oddzielnie dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku i opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Art. 45c. Podmiot reprezentujący oraz przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oddzielnie dla każdego wprowadzającego napoje w opakowaniach, który przystąpił do systemu kaucyjnego.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
374.	Art. 1	<p>Wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia corocznego audytu podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku ma na celu zapobieżenie nadużyciom ze strony przedsiębiorców, którzy chcieliby korzystać ze zwolnienia z opłaty opakowaniowej nie stosując przy tym opakowań, które rzeczywiście byłyby opakowaniami wielokrotnego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>

		„3) przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań”		
375.	Art. –1	<p>Określenie zakresu kontroli dokonywanej przez weryfikatora środowiskowego. Weryfikator ten, w szczególności, powinien sprawdzić bilans rozrachunków z tytułu kaucji, który jest narzędziem zapewniającym monitorowanie czy opakowania rzeczywiście są wielokrotnego użytku.</p> <p>„2b. Weryfikator środowiskowy podczas audytu przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, dokonuje odpowiednio sprawdzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakresu działalności prowadzonej przez ten podmiot, 2) funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, 3) bilansu rozrachunków z tytułu kaucji, 4) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia.” 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
376.	Art. 1 pkt 9	<p>Konieczność dostosowania przesłanek kar administracyjnych do zmienionego brzmienia art. 40g ust. 8</p> <p>„10d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 8 nie przekazuje podmiotowi reprezentującemu wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>

		obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w tych opakowaniach;”		
377.	Art. 1 pkt 9	Konieczność określenia przesłanek kar administracyjnych nakładanych za naruszenie art. 40g ust. 8a. „10da) wbrew przepisowi art. 40g ust. 8a nie przekazuje przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, z którym zawarł umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w tych opakowaniach;”		Uwaga nieprzyjęta. Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.
378.	Art. 1 pkt 9	Konieczność uwzględnienia art. 40k ust. 3a przy określeniu przesłanek kar administracyjnych. „10e) wbrew przepisom art. 40g ust. 3, 40k ust. 3 i ust. 3a lub art. 44 ust. 8 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
379.	Art. 1 pkt 9	Konieczność określenia przesłanek kar administracyjnych nakładanych za naruszenie art. 40g ust. 3a. „10ea) wbrew przepisowi art. 40g ust. 3a nie prowadzi bilansu rozrachunków z tytułu kaucji lub prowadzi ten bilans niezgodnie ze stanem rzeczywistym;”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
380.	Art. 1 pkt 9	Konieczność uwzględnienia, iż obowiązki związane z prowadzeniem systemu kaucyjnego w odniesieniu do systemu kaucyjnego jednorazowego użytku wykonuje inny podmiot niż w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku. „10f) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych;”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.

381.	Art. 1 pkt 9	<p>Konieczność uwzględnienia, iż obowiązki związane z prowadzeniem systemu kaucyjnego w odniesieniu do systemu kaucyjnego jednorazowego użytku wykonuje inny podmiot niż w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„10g) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu opakowań do producenta lub odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
382.	Art. 1 pkt 9	<p>Konieczność dostosowania przesłanek kar administracyjnych do zmienionego brzmienia art. 44 ust. 2 i ust. 3.</p> <p>„14 a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2 i ust. 3 prowadząc jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera lub nie zwraca kaucji lub nie odbiera pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych”;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
383.	Art. 1 pkt 9	<p>Konieczność wprowadzenia kary administracyjnej za naruszenie obowiązku zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku oraz przez jednostkę handlu detalicznego.</p> <p>“14b) wbrew przepisowi art. 40g ust. 5 oraz art. 44 ust. 5 nie zawiera umowy z podmiotem reprezentującym;”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>
384.	Art. 1 pkt 10	<p>Konieczność dostosowania postanowienia określającego wysokość kar administracyjnych do nowego określenia katalogu tych kar.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>

		„2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10d, 10 da, 10e, 10 ea i 10h – od 10 000 zł do 50 000 zł;”;		
385.	Art. 1 pkt 10	Konieczność dostosowania postanowienia określającego wysokość kar administracyjnych do nowego określenia katalogu tych kar. „3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10f, 10g, 13 i 14b – od 10 000 zł do 1 000 000 zł;”;		Uwaga częściowo przyjęta. W zakresie kar związanych z zawieraniem umów.
386.	Art. 2 pkt 1	Konieczność wprowadzenia obowiązku wpisu do rejestru w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku. „5) podmiotów reprezentujących, o których mowa w art. 40g ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwanych dalej „podmiotami reprezentującymi; 6) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 7) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
387.	Art. 2 pkt 2	Konieczność wprowadzenia obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku. “i) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.

		j) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”;		
388.	Art. 2 pkt 3	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„- nazwę i numer rejestrowy podmiotu reprezentującego lub przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, któremu zlecił wykonanie obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych,</p> <p>- informację o samodzielnym prowadzeniu systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku”;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
389.	Art. 2 pkt 3	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do przedstawicieli prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>“i) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi:</p> <p>- wskazanie rodzajów opakowań, dla których tworzy system kaucyjny,</p> <p>- informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>

390.	Art. 2 pkt 4	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>“9) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 10) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
391.	Art. 2 pkt 5	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>“8) przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, 9) wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
392.	Art. 2 pkt 5	<p>Średnia liczba rotacji nie jest właściwym miernikiem.</p> <p>Usunięcie postanowienia</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jest to wskaźnik określony w dyrektywie SUP, którego sprawozdanie będzie wymagane do Komisji Europejskiej, w związku z tym nie zostanie usunięty.</p>
393.	Art. 2 pkt 5	<p>Wprowadzenie rozróżnienia podmiotów składających sprawozdanie w zależności czy jest to system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku czy też system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>

		„h) wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie albo przez przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w postaci listy tych podmiotów zawierającej ich imiona i nazwiska lub nazwy podmiotów oraz ich numery rejestrowe.”		
394.	Art. 2 pkt 5	<p>Wprowadzenie rozróżnienia podmiotów składających sprawozdanie w zależności czy jest to system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku czy też system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. ca, da, ea oraz fa, w przypadku wprowadzającego napoje w opakowaniach, który podpisał umowę z podmiotem reprezentującym albo przedstawicielem, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w zakresie tych informacji, jest sporządzane przez ten podmiot.”;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
395.	Uwaga ogólna	Ze względu na konieczność zapewnienia powszechności systemu i wygody konsumentów, zwrot opakowań nie może być utrudniony przez wymóg posiadania paragonu fiskalnego. Kwota kaucji nie powinna mieć roli cenotwórczej i powinna stanowić odrębną niż cena produktu pozycję na paragonie. W związku z tym kaucja nie powinna być objęta podatkiem VAT, nie jest bowiem ani towarem, ani usługą. Jest zwracana w takiej		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT.</p>

	<p>samej wysokości w momencie zwrotu opakowania i służy wyłącznie zachęceniu konsumentów do zwrotu opakowań i osiągnięciu maksymalnie wysokich poziomów zbiórki, a w konsekwencji do spełnienia celów środowiskowych. Wobec powyższego należy wprowadzić w ustawie o podatku od towarów i usług odpowiednie postanowienia, aby podstawa opodatkowania nie obejmowała kaucji a w przypadku opakowań wielokrotnego użytku podatek VAT był neutralny z punktu widzenia placówki handlowej. Obecne wymaganie okazywania paragonów przy zwracaniu opakowań wielokrotnego użytku związane jest z obciążeniem kaucji podatkiem VAT, którego odprowadzenie jest konieczne przez placówkę handlową w sytuacji, gdy konsument nie zwraca opakowania przez 60 dni po pobraniu kaucji. W przypadku, gdy konsument po upływie wskazanego powyżej terminu, np. po 90 dniach od daty sprzedaży – zwróci się do sprzedawcy detalicznego ze zwrotem opakowania i żądaniem zwrotu kaucji, na podstawie otrzymanego paragonu fiskalnego – <u>sprzedawca zwraca mu pełną kwotę zapłaconej kaucji, nie pomniejszoną o podatek VAT, realizując na całej transakcji związanej z opakowaniem stratę.</u></p> <p>Proponowana zmiana przepisów obejmuje zarówno system kaucyjny na opakowania jednorazowe, jak i systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p>		<p>W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.</p>
--	---	--	---

	<p>Art. 2a. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 685 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 po pkt 46 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 47 w brzmieniu:</p> <p>„47) opakowaniach zwrotnych – rozumie się przez to opakowania wielokrotnego użytku oraz wszelkiego rodzaju opakowania inne niż opakowania jednorazowego użytku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151), zwaną dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>2) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się również wydanie opakowań zwrotnych przez podatnika, który jako pierwszy dokonał dostawy danego towaru na terytorium kraju w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru.”;</p> <p>2) w art. 15 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a. Nie uznaje się za podatnika podmiotu reprezentującego w zakresie prowadzenia przez ten podmiot systemu kaucyjnego w rozumieniu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>3) w art. 19a dodaje się ust. 8a w brzmieniu:</p> <p>„8a. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, obowiązek podatkowy powstaje w ostatnim dniu roku</p>		
--	---	--	--

	<p>podatkowego, w którym podatnik wydał opakowanie zwrotne pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru”;</p> <p>4) w art. 29a:</p> <p>a) w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) kaucji za opakowania jednorazowego użytku, pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„12. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a, podstawą opodatkowania jest zbiorcza wartość opakowań zwrotnych.”;</p> <p>c) po ust. 12 dodaje się ust. 12a – ust. 12d w brzmieniu:</p> <p>„12a. Przez zbiorczą wartość opakowań zwrotnych rozumie się iloczyn kwoty kaucji pobranej lub określonej w umowie za jednostkowe opakowanie zwrotne danego rodzaju i różnicy pomiędzy całkowitą liczbą opakowań zwrotnych tego rodzaju, wydanych przez podatnika za określoną kaucją w danym roku podatkowym, a liczbą opakowań zwrotnych tego samego rodzaju, zwróconych temu podatnikowi, z rynku krajowego, w tym samym roku podatkowym, pomniejszony o kwotę podatku.</p> <p>12b. W przypadku, gdy wysokość kaucji za jednostkowe opakowanie zwrotne, o której mowa w ust. 12a, ulega zmianie w trakcie roku podatkowego, zbiorcza wartość opakowań zwrotnych, o której mowa w ust. 12a, kalkulowana jest na podstawie kwoty kaucji odpowiednio przed dokonaniem zmiany wartości kaucji oraz po wprowadzeniu takiej zmiany.</p>		
--	--	--	--

	<p>12c. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością dodatnią, podatnik, o którym mowa ust. 12, ma obowiązek zwiększenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.</p> <p>12d. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością ujemną, podatnikowi, o którym mowa w ust. 12, przysługuje prawo do pomniejszenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.”</p> <p>5) w art. 106b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu :</p> <p>„2a. Podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a.”;</p> <p>6) skreśla się art. 106i ust. 5,</p> <p>7) w art. 109 po ust. 3l dodaje się ust. 3m w brzmieniu :</p> <p>„3m. Podatnicy, o których mowa w art. 7 ust. 2a, są obowiązani w prowadzonej ewidencji, o której mowa w ust. 3 za ostatni okres rozliczeniowy roku podatkowego, uwzględnić również dane pozwalające na ustalenie zbiorczej wartości opakowań zwrotnych dla danego roku podatkowego.”;</p> <p>Art. 2b. W odniesieniu do opakowań zwrotnych wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, w odniesieniu do których terminy, o których mowa w art. 29a ust. 12 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, upływają po wejściu w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>		
--	--	--	--

396.	Uwaga ogólna	<p>Konieczność uwzględnienia możliwości zaliczenia przez gminy do uzyskiwanych poziomów ponownego użycia i recyklingu uzyskiwanych na terenie danej gminy wyników zbiórki opakowań oraz zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>“Art. 2b. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021, poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 9nb.:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Podmiot zbierający odpady komunalne, z wyłączeniem podmiotu, o którym mowa w art. 9na ust. 1, oraz podmiotu zbierającego odpady komunalne przyjmującego odpady komunalne od innego zbierającego odpady komunalne, oraz podmiot reprezentujący prowadzący system na opakowania jednorazowego użytku, o którym mowa w art. 40 g ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151), jest obowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań.”</p> <p>b) ust. 3. pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu zbierającego odpady komunalne lub podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny,</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepisy zostały uwzględnione w innej formie.</p>
------	--------------	---	--	---

		numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;”		
397.	Art. 4	Funkcjonujące przed wejściem w życie systemy kaucyjne powinny kontynuować swoją działalność. Należy wskazać, iż w szczególności prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zgody właściwego ministra. Usunięcie przepisu w dotychczasowym brzmieniu.		Uwaga nieprzyjęta. System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.
398.	Art. 4	Konieczność wprowadzenia przepisów przejściowych w odniesieniu do napojów wprowadzonych na rynek przed dniem uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku” „ Art. 4. Napoje w opakowaniach jednorazowego użytku objęte systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, które zostały wprowadzone na rynek przed dniem uruchomienia systemu kaucyjnego, mogą być oferowane przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego bez pobierania kaucji w okresie 6 miesięcy od dnia uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.”		Uwaga częściowo przyjęta. Wprowadzono zapis bez określenia terminu oraz podziału na opakowania jedno- i wielorazowe.
399.	Załącznik nr 1	Konieczność doprecyzowania tytułu załącznika. Tytuł ten nie powinien odnosić się do docelowych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, ponieważ taki tytuł wskazuje, iż nie jest możliwe przekroczenie wskazanych poziomów selektywnego zbierania.		Uwaga przyjęta.

		Minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.		
400.	Załącznik nr 1	<p>Poziomy selektywnego zbierania powinny odnosić się do butelek PET.</p> <p>butelki PET jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie także butelki szklane wielokrotnego użytku. Obecnie funkcjonują już systemy kaucyjne na ten rodzaj opakowań. Ustawa nada tym systemom jedynie ramy prawne.</p> <p>W związku z powyższym wyłączenie takich opakowań z obowiązku uzyskania poziomów selektywnego zbierania nie jest uzasadnione.</p>
401.	Załącznik nr 1	<p>W odniesieniu do szklanych opakowań wielokrotnego użytku nieprawidłowe jest zastosowanie poziomów selektywnego zbierania, jak dla odpadów opakowaniowych objętych dyrektywą w sprawie zmniejszania wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Postulujemy zmianę zgodną z ustanowionymi w dyrektywie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych minimalnymi wielkościami docelowych recyklingu w odniesieniu do szkła, z którego wykonane są butelki wielokrotnego użytku.</p> <p>Pozycja 2: butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l</p> <p>2025 wartość: 70</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ramach już funkcjonujących systemów kaucyjnych w krajach UE, opakowania szklane wielokrotnego użytku zbierane są na równie wysokim poziomie co opakowania jednorazowe.</p>

		2026 wartość: 71 2027 wartość: 72 2028 wartość 73 2029 i lata następne wartość: 75		
402.	Załącznik nr 1	Konieczność objęcia systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku puszek metalowych o pojemności do 1 l. Pozycja 3: puszki metalowe o pojemności do 1 l 2025 wartość: 77 2026 wartość: 81 2027 wartość: 84 2028 wartość 87 2029 i lata następne wartość: 90		Uwaga częściowo przyjęta. W projekcie uwzględniono puszki aluminiowe.
403.	Załącznik nr 2	Propozycja usunięcia załącznika jest następstwem zaproponowanego rozwiązania, aby podmiot reprezentujący określał oznaczenie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym. Usunięcie załącznika		Uwaga nieprzyjęta. Mając na uwadze możliwość powstania więcej niż jednego systemu kaucyjnego istnieje potrzeba jednolitego oznakowania.
404.	Uwaga ogólna	1. Ustawa powinna przyznawać pierwszeństwo opakowaniom WIELOKROTNEGO UŻYTKU w stosunku do jednorazowych opakowań zwrotnych.	Partia Zieloni	Uwaga nieprzyjęta. Brak informacji czym miałyby być pierwszeństwo. Takie opakowania przynoszą korzyści dla wprowadzających od drugiego wprowadzenia (kolejnych

				wprowadzeń nie zalicza się do podstawy obliczeń poziomów recyklingu).
405.	Uwaga ogólna	2. Wzorem innych państw europejskich wprowadzających nowe systemy kaucyjne, na rynku funkcjonować powinien JEDEN OPERATOR SYSTEMU, gwarantujący nowoczesne technologicznie i jednolite standardy. Jeden operator, to spójne zasady dla wszystkich użytkowników, to efektywna kontrola społeczna i państwowa oraz możliwość zapewnienia dostępności również w małych miejscowościach.		Uwaga nieprzyjęta. Projektowana ustawa pozostawia dużą swobodę wprowadzającym tworzącym system. Ze względu na zasadę konkurencyjności rynku, resort postanowił nie ograniczać możliwości utworzenia więcej niż jednego systemu przez podmioty reprezentujące.
406.	Uwaga ogólna	3. Włączmy ALUMINIUM - oprócz opakowań plastikowych i szklanych, ustawa powinna objąć również opakowania z aluminium, a jednocześnie wykluczać opakowania wielomateriałowe oraz te niepodlegające recyklingowi.		Uwaga przyjęta.
407.	Uwaga ogólna	4. Bądźmy liderem zmian i wprowadzajmy rozwiązania nowoczesne - należy maksymalnie poszerzyć system kaucyjny: słoiki szklane, wielorazowe opakowania szklane oraz takie, które możemy przetworzyć ponownie (np. po kosmetykach, posiłkach typu „katering” i „na wynos”) czy puszki z innych metali.		Uwaga częściowo przyjęta. Dodatkowo, poza uwzględnionymi w projekcie butelkami jednorazowymi z tworzyw sztucznych oraz butelkami szklanymi wielokrotnego użytku, systemem kaucyjnym zostaną objęte puszki aluminiowe.
408.	Uwaga ogólna	5. Wprowadzenie OPAKOWAŃ UNIWERSALNYCH i preferencyjne traktowanie producentów, korzystających z takich rozwiązań. Na początek: uniwersalna butelka na piwo, czyli taka która może zostać ponownie użyta przez wszystkie przystępujące do systemu podmioty produkujące dany		Uwaga nieprzyjęta. Nie planuje się wprowadzania w ustawie rozwiązań polegających na obowiązku stosowania butelki uniwersalnej.

		produkt. Wyrówna to szanse małych browarów, ale jednocześnie zwiększy komfort konsumentów i właścicieli sklepów.		
409.	Uwaga ogólna	6. Wprowadzenie PREFERENCJI PODATKOWYCH DLA OPAKOWAŃ WIELORAZOWYCH - ustawa powinna zawierać zapisy dopingujące producentów do wyboru opakowań wielokrotnego użytku zamiast opakowań jednorazowych.		Wyjaśnienie. Takie opakowania już obecnie przynoszą korzyści dla wprowadzających od drugiego wprowadzenia (kolejnych wprowadzeń nie zalicza się do podstawy obliczeń poziomów recyklingu).
410.	Uwaga ogólna	7. Zmiana zapisu o powierzchni handlowej na POWIERZCHNIA UŻYTKOWA LOKALU - obecny zapis nie jest precyzyjnie zdefiniowany w polskim prawie. Termin "powierzchnia handlowa" nie funkcjonuje ani w systemie planowania przestrzennego ani w prawie budowlanym. Należy go zastąpić "powierzchnią użytkową lokalu" lub "powierzchnią sprzedaży", których znaczenie jest ściśle zdefiniowane.		Uwaga przyjęta. Termin został uwzględniony w definicji powierzchni handlowej.
411.	Art. 1 pkt 6	8. Zastąpienie limitu powierzchniowego LIMITEM KAPITAŁOWO/POWIERZCHNIOWYM – w zaproponowanej przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska formie projekt eliminuje z kluczowych obowiązków część sklepów sieci Żabka, z których ok. 8.000 ma powierzchnię często zbliżoną do 100 m2. Przy niejasnych przepisach większość placówek tej sieci może znaleźć się poniżej progu. W naszej opinii, to właśnie rodzaj sklepów, ze swoją silnie rozbudowaną siecią placówek, stanowić powinien trzon dostawców odpadów opakowaniowych. Dlatego postulujemy limit kapitałowo/powierzchniowy, który obliguje operatora sieci o określonych obrotach lub o określonej sumie powierzchni sprzedaży całej sieci (niezależnie od powierzchni		Uwaga nieprzyjęta. Takie rozwiązania (limit powierzchniowy) stosuje się powszechnie w krajach UE, które wprowadziły system kaucyjny.

		pojedynczych sklepów) do odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.		
412.	Uwaga ogólna	9. Wszystkie placówki sklepowe czynne w niedziele, w tym stacje benzynowe, powinny obligatoryjnie uczestniczyć w programie kaucyjnym.		Uwaga nieprzyjęta. Obligatoryjność uczestniczenia w systemie kaucyjnym nie może być powiązana z czasem pracy jednostek. Należy pamiętać, że przepisy w tym zakresie mogą się zmieniać, a w takim wypadku może być konieczna także zmiana przepisów dot. systemu kaucyjnego.
413.	Uwaga ogólna	10. DOSTĘPNOŚĆ - łatwy dostęp do systemu, niezależnie od wielkości miejsca zamieszkania i dostępnej tam infrastruktury, to podstawa. Łatwość odzyskania kaucji powinna równać się łatwości nabycia produktu. Operator systemu obligatoryjnie zapewnia minimum 1 automat do zbiórki w każdym sołectwie. Takiemu rozwiązaniu sprzyja wybór jednego operatora (patrz pkt.2).		Uwaga nieprzyjęta. Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m ² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji. Dodatkowo projekt pozostawia wybór podmiotowi reprezentującemu w zakresie rodzaju zbiórki opakowań/opadów opakowaniowych.
414.	Uwaga ogólna	11. Kluczem do sukcesu jest POWSZECHNOŚĆ SYSTEMU, czyli skala, którą zapewni wsparcie systemu łatwo		Uwaga częściowo przyjęta.

		dostępnymi automatami, w których szybko, prosto i bez względu na porę, każdy może zwrócić opakowania kaucyjne.		Projekt zakłada, że system kaucyjny ma zapewnić powszechny dostęp dla konsumentów i jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów odbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem. Z kolei wybór metody zbierania będzie zależał od tworzących system kaucyjny.
415.	Uwaga ogólna	Wdrożenie systemu kaucyjnego nie może wyprzedzać ustanowienia obowiązków przedsiębiorców wynikających z ROP. W przypadku takiego rozwiązania określona grupa wprowadzających byłaby dyskryminowana w porównaniu do reszty wprowadzających produkty w opakowaniach. Jednakże realizacja obowiązku z tytułu ROP zostaje przeniesiona do systemu kaucyjnego w przypadku opakowań objętych kaucją w systemie w celu uniknięcia dublowania odpowiedzialności i kosztów.	Konfederacja Lewiatan	Przyjęto do wiadomości.
416.	Uwaga ogólna	W Polsce powinny funkcjonować dwa systemy – system depozytowy na opakowania jednorazowego użytku po napojach oraz system kaucyjny dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku . Warta rozważenia jest zatem zmiana stosowanej w projektowanej ustawie terminologii, poprzez zastosowanie w odniesieniu do systemu obejmującego opakowania jednorazowego użytku po napojach określenia „ system depozytowy ”. Niemniej jednak, w dalszej części niniejszych uwag, w celu dostosowania się do terminologii zastosowanej w obecnym brzmieniu projektu ustawy, w odniesieniu do systemu na opakowania jednorazowego użytku		Uwaga częściowo przyjęta. Projekt nie wyklucza utworzenia dwóch oddzielnych systemów – dla opakowań jednorazowych oraz dla opakowań wielorazowych, w przypadku, gdy wprowadzający tworzący system kaucyjny uznają to za zasadne. W projekcie uwzględniono puszki aluminiowe o pojemności do 1l. W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane

	<p>po napojach będzie stosowane określenie „system kaucyjny”, względnie „obligatoryjny system kaucyjny”.</p> <p>Funkcjonowanie dwóch systemów uzasadnione jest zasadniczą różnicą pomiędzy opakowaniami wielokrotnego użytku, a opakowaniami jednorazowego użytku. Różnica polega na własności zebranego opakowania oraz jego przeznaczeniu po zbiórce – butelki wielokrotnego użytku muszą podlegać segregacji i wrócić najszybszą drogą do ich właściciela w celu kolejnego użycia. Wszystkie inne zebrane opakowania trafiają do recyklera, aby przetworzył je na surowiec do produkcji nowych opakowań. Przedstawiony projekt ustawy ustanawiający system kaucyjny próbuje w jednym systemie połączyć odpady po opakowaniach jednorazowego użytku ze szklaną butelką zwrotną wielokrotnego użytku. Szklana butelka zwrotna nie jest odpadem ponieważ jest używana wielokrotnie, w całym cyklu życia i z tego powodu stanowi pełnowartościowe opakowanie będące własnością wprowadzającego. Dla odpadów jednorazowego użytku konieczne jest stworzenie nowego systemu, dzięki któremu wzrosną poziomy selektywnej zbiórki i recyklingu.</p> <p>Butelki szklane wielokrotnego użytku powinny być wyłączone z <u>obligatoryjnego</u> systemu kaucyjnego. Do systemu obligatorijnego nie powinny także trafić butelki szklane jednorazowego użytku. System powinien obejmować wyłącznie butelki jednorazowego użytku – z tworzyw sztucznych PET, a także metalowe puszki po napojach. Butelki szklane wielokrotnego użytku już podlegają zbiórce w ramach działających obecnie systemów zorganizowanych i finansowanych przez producentów używających tych opakowań i te systemy powinny być</p>		<p>wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>
--	---	--	---

	<p>kontynuowane. W odniesieniu do funkcjonujących już systemów dla szklanych butelek zwrotnych potrzebne jest jedynie zmodyfikowanie istniejących przepisów tak, aby spopularyzować tego rodzaju opakowania wśród wprowadzających.</p> <p>Za wskazanym powyżej zakresem obligatoryjnego systemu kaucyjnego przemawiają następujące argumenty:</p> <p>1) Problem bezpieczeństwa i ograniczeń przestrzennych przy składowaniu opakowań szklanych w jednostkach handlu detalicznego – składowanie butelek szklanych wymaga wygospodarowania i odpowiedniego zabezpieczenia dużej części powierzchni sklepu, co w przypadku wielu sklepów małopowierzchniowych:</p> <p>c) będzie powodowało utrudnienia w działalności handlowej (ze względu na zajęcie dużej części powierzchni przez składowane szkło, którą ze względów bezpieczeństwa należałoby wyłączyć z normalnego ruchu placówki, co nie będzie możliwe w przypadku sklepów posiadających niewielką powierzchnię zaplecza, nawet jeśli powierzchnia handlowa tych sklepów przekracza 100m²),</p> <p>d) może zagrażać bezpieczeństwu personelu oraz klientów (ze względu na zwiększone ryzyko stłuczenia składowanych opakowań).</p> <p>W przeciwieństwie do butelek wykonanych z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku, butelek szklanych jednorazowego użytku nie da się bezpiecznie skompresować (zgnieść) w celu zapewnienia ich efektywnego składowania. Proces odbioru opakowania szklanego od klienta, przeniesienia go w miejsce</p>		
--	--	--	--

		<p>bezpiecznego składowania w obrębie sklepu oraz samego składowania w dużej objętości na stosunkowo niewielkiej powierzchni stwarza zagrożenie dla zdrowia pracowników i klientów, zwiększając ich ekspozycję na kontakt z tłuczonym szkłem i jego odłamkami, a także zakłóca przebieg procesu handlowego.</p> <p>2) Włączenie butelek szklanych zwrotnych do obligatoryjnego systemu kaucyjnego zgodnego z przedmiotowym projektem spowodowałoby konieczność tworzenia od nowa lub znacznej restrukturyzacji istniejących już w tym zakresie zasad, sieci logistycznej itp. Będzie się to wiązać z dodatkowymi obciążeniami finansowymi dla podmiotów wprowadzających napoje na rynek, a tym samym dla klienta końcowego.</p> <p>Butelki szklane jednorazowego użytku są już poddawane efektywnemu recyklingowi w ramach istniejących systemów zbiórki. Nie ma zatem potrzeby obejmowania ich dodatkowo systemem kaucyjnym – a nakładanie takiego obowiązku i związane z nim obciążenia organizacyjne, logistyczne i finansowe dla jednostek handlowych są niewspółmierne do możliwych do osiągnięcia efektów. Wręcz przeciwnie – takie dodatkowe obowiązki mogą obniżyć efektywność uczestnictwa sklepów w systemie kaucyjnym w zakresie podstawowego celu ustawy i implementowanej przez nią Dyrektywy 2019/904, czyli w zakresie zbiórki opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.</p> <p>3) Wprowadzenie puszek metalowych po napojach do systemu zabezpieczy osiągnięcie wymaganych</p>		
--	--	---	--	--

		<p>dyrektywami unijnymi poziomów recyklingu, pozwoli wprowadzającym puszki na posiadanie realnego wpływu na ich poziom, jak i wykorzystanie zebranego materiału, ograniczy eksport surowca za granicę, a przede wszystkim zmniejszy koszty całego systemu depozytowego dla Operatora. Nie bez znaczenia jest również fakt, że zgodnie z założeniami pozyskane z rynku opakowania metalowe powinny wspomagać finansowanie systemu depozytowego (na potrzeby niniejszych uwag określanego jako obligatoryjny system kaucyjny), a nie subsydiować inne branże gospodarki. Koszty systemu w przypadku ograniczonej frakcji obowiązkowej mogą spowodować niezamierzoną negatywną zmianę struktury opakowań, jak również nadmiernie obciążą część przedsiębiorców objętych systemem.</p> <p>Objęcie systemem kaucyjnym puszek metalowych na napoje pozwoli na uniezależnienie poziomu ich recyklingu od ceny surowca obowiązującej na wolnym rynku. W przypadku puszek, zbiórka obecnie przynosząca pozytywne rezultaty, ma szansę dodatkowego wzrostu i skutecznego dalszego funkcjonowania w oderwaniu od przejściowej zależności wynikającej z obecnego schematu opartego wyłącznie na zainteresowaniu zbiórką uboższej części społeczeństwa.</p> <p>Ponadto znacznie zwiększy się liczebność i dostępność punktów zwrotu metalowych puszek na napoje, które na chwilę obecną ograniczone są wyłącznie do punktów skupu surowców wtórnych.</p>		
--	--	--	--	--

		Zbiórka metalowych puszek na napoje nie będzie również stanowiła znacznych utrudnień logistycznych i organizacyjnych, nawet dla niewielkich jednostek handlowych.		
417.	Uwaga ogólna	<p>Włączenie obrotu opakowaniami zwrotnymi w obieg opakowań przygotowany przez podmiot reprezentujący wydłuża drogę tych opakowań, które będą przechodzić niepotrzebnie przez obiekty/instalacje stworzone przez ten podmiot. To oznacza wyższe koszty działania systemów butelek zwrotnych, zwiększenie śladu węglowego tych opakowań poprzez niepotrzebny transport i dodatkowe czynności logistyczne oraz zmniejszenie liczby cykli wykorzystania opakowań poprzez wydłużenie ich drogi powrotnej do zakładu produkcyjnego oraz większe straty butelek zwrotnych ze względu na uszkodzenia w trakcie wydłużonej drogi opakowania z rynku do wprowadzającego. Wyjątkowość butelki zwrotnej i kluczowa różnica pomiędzy nią a opakowaniem jednorazowego użytku polega na tym, że butelka zwrotna zachowuje swoją pełną wartość po wykorzystaniu przez konsumenta i nie jest odpadem. Butelka zwrotna wraca do producenta. Po umyciu nadaje się do ponownego napełnienia i wprowadzenia do sprzedaży. W przypadku szklanych butelek zwrotnych, najważniejsze jest by takie opakowanie jak najkrótszą drogą i jak najszybciej wróciło do swojego właściciela, który ponownie wprowadzi je na rynek.</p> <p>Wymuszone przystąpienie do podmiotu reprezentującego jest niepotrzebne także dlatego, że:</p> <p>a. już teraz wprowadzający opakowania zwrotne mogą samodzielnie spełniać wymogi dot. raportowania</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie także butelki szklane wielokrotnego użytku. Obecnie funkcjonują już systemy kaucyjne na ten rodzaj opakowań. Ustawa nada tym systemom jedynie ramy prawne.</p> <p>W związku z powyższym wyłączenie takich opakowań z obowiązku uzyskania poziomów selektywnego zbierania (oraz ewentualnych sankcji) nie jest uzasadnione.</p>

		<p>przewidziane w projekcie ustawy w oparciu o Bazę Danych o Odpadach;</p> <p>b. wprowadzający mają obecnie podpisane umowy z hurtownikami w zakresie obrotu opakowaniami zwrotnymi, a hurtownicy z placówkami handlowymi - nie ma zatem potrzeby aby w ten system włączać kolejnego pośrednika i spowalniać obrót opakowaniami oraz przepływami finansowymi a także tworzyć szereg wymogów biurokratycznych, bardzo uciążliwych zwłaszcza dla małych sklepów.</p> <p>Powinna istnieć możliwość:</p> <p>a) samodzielnego prowadzenia systemów opakowań zwrotnych przez wprowadzających bez konieczności odprowadzania opłaty produktowej (w oparciu o obecne wydajne rozwiązania organizacyjne) przy zachowaniu wszystkich wymogów związanych z raportowaniem do BDO, lub</p> <p>b) dobrowolnego utworzenia przez wprowadzających przedstawiciela dla grupy tych wprowadzających i przystąpienia do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Aktualnie funkcjonujący w Polsce dobrowolny system kaucyjny dla butelek szklanych wielokrotnego użytku działa prawidłowo i cechuje się wysokim wskaźnikiem zwrotu opakowań.</p> <p>Z tego względu nie jest zasadne wprowadzanie nadmiernych regulacji prawnych dotyczących tego asortymentu opakowań, bo może to skutkować rezygnacją części podmiotów ze</p>		
--	--	---	--	--

		stosowania pożądaných w gospodarce o obiegu zamkniętym butelek szklanych wielokrotnego użytku.		
418.	Uwaga ogólna	<p>Wyłączenie opakowań po produktach mleczarskich</p> <p>Proponujemy usunięcie mleka oraz produktów mlecznych z definicji napoju, ponieważ produkty mleczne nie zostały wskazane w dyrektywie PE i Rady 2019/904 (SUP). Dodatkowo stanowią one uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego (tzw. kategoria 3) zgodnie z rozporządzeniem PE i Rady (WE) nr 1069/2009. Odpady opakowaniowe zawierające resztki tego typu odpadów nie powinny być mieszane z innymi odpadami opakowaniowymi, ponieważ zanieczyszczą strumień zbieranych odpadów. Ideą systemu kaucyjnego jest natomiast m.in. uzyskanie czystego surowca nie wymagającego dalszego sortowania. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mają dużo bardziej restrykcyjne wymagania i nie każdy zakład recyklingu je spełnia. Ponadto należy przeanalizować, czy względem ww. przepisów jednostki handlowe będą miały możliwość zbiórki tego typu opakowań tzn. czy Powiatowe Inspektoraty Weterynarii oraz Sanepid wyrażą na to zgodę. Tym bardziej, że są to produkty szybko fermentujące oraz pleśniejące. Gromadzenie tego typu odpadów w jednostkach oferujących żywność może zostać w praktyce podważone przez ww. organy.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p>
419.	Uwaga ogólna	<p>Jednolita kaucja na rynku dla obligatoryjnego systemu dla opakowań jednorazowego użytku o danej objętości</p> <p>Wysokość kaucji dla danej objętości opakowania na rynku powinna zostać ustalona w drodze rozporządzenia do ustawy i obowiązywać we wszystkich systemach kaucyjnych. Zróznicowanie kaucji będzie niezrozumiałe dla Klientów oraz może doprowadzić do nieuczciwej konkurencji.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji na poszczególne rodzaje opakowań zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p>

		<p>Obecnie projekt ustawy przewiduje, że we wniosku o wydanie zezwolenia i w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego wskazuje się „wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań”. W naszej ocenie już w obecnym brzmieniu projektu „poszczególne rodzaje opakowań” można rozumieć nie tylko jako poszczególne surowce, z których są one wykonane (tworzywa sztuczne, szkło), ale też jako poszczególne pojemności tych opakowań. Niemniej, kwestię tę należy jednoznacznie przesądzić w treści przepisów – dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości i zapewnienia jednolitej praktyki funkcjonowania systemu, z korzyścią dla efektywności selektywnej zbiórki prowadzonej w ramach każdego z nich.</p>		
420.	Uwaga ogólna	<p>Konieczność zdefiniowania pojęcia „butelki na napoje” – jako zamkniętego opakowania detalicznego jednorazowego użytku przeznaczonego do przechowywania napojów, wykonanego z tworzyw sztucznych w rozumieniu Dyrektywy 2019/904.</p> <p>W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu obowiązków uczestników systemu kaucyjnego konieczne jest jednoznaczne zdefiniowanie pojęcia „butelki na napoje”. System kaucyjny powinien obejmować wyłącznie:</p> <p>3) butelki na napoje, a nie jakiegokolwiek opakowania, które ze względu na swój kształt mogą być traktowane jako butelki (co pozwoli wyłączyć m.in. butelki na keczupy i sosy, czy ocet – co wymaga również stosownej zmiany na poziomie definicji napoju - zob. poniżej),</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W projekcie zaproponowano objęcie systemem kaucyjnym określonych opakowań na napoje. W opinii MKiŚ wprowadzenie definicji butelki lub puszki nie będzie stanowiło żadnej wartości dodanej.</p>

		<p>4) butelki detaliczne, czyli przeznaczone do przechowywania napojów do bezpośredniego spożycia przez konsumenta, z wyłączeniem opakowań w sposób oczywisty nieprzeznaczonych do sprzedaży detalicznej,</p> <p>5) butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu Dyrektywy 2019/904, której implementacja jest celem projektu ustawy.</p> <p>Istnieje ponadto konieczność zdefiniowania w projekcie ustawy puszkę metalowej na napoje.</p>		
421.	Uwaga ogólna	<p>Ustanowienie dolnego progu pojemności butelki na napoje, powyżej którego są one objęte systemem kaucyjnym – na poziomie co najmniej 100 ml</p> <p>3) W przypadku małych opakowań koszty ich selektywnej zbiórki w porównaniu do objętości surowca możliwego do pozyskania i przetworzenia, a więc korzyści z włączenia ich do systemu, są nieproporcjonalnie wysokie. W związku z tym rachunek ekonomiczny przemawia za ich wyłączeniem z systemu – zwłaszcza, że od wyniku tego rachunku zależy efektywność całego systemu, w odniesieniu do butelek na napoje, których pojemność przekracza 100 ml, które mają największy udział w ogólnym wolumenie butelek na napoje wprowadzanych na rynek.</p> <p>4) Włączenie najmniejszych butelek do systemu utrudni również automatyzację selektywnej zbiórki, która w dłuższej perspektywie jest warunkiem efektywności funkcjonowania systemu kaucyjnego. Dostosowanie istniejących maszyn przyjmujących butelki do obsługi takich opakowań może być nie tylko koszt- i czasochłonne, ale też technologicznie utrudnione (na co</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dyrektywa SUP wskazuje jasno, że konieczność uzyskania odpowiednich poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych dotyczy opakowań o pojemności do 1,5l. W dyrektywie nie ma wyłączenia małych (do 200ml) opakowań/butelek. Dlatego też wniosek o wyłączenie tych opakowań z systemu kaucyjnego nie wydaje się być uzasadniona.</p>

		<p>wskazują doświadczenia obecnych użytkowników maszyn w innych krajach).</p> <p>Z tych powodów zdecydowana większość systemów kaucyjnych funkcjonujących w krajach UE nie obejmuje butelek o pojemności do 100 lub 200 ml (Litwa, Niemcy, Chorwacja, Estonia, Łotwa, Malta, Turcja).</p>		
422.	Uwaga ogólna	Podmiot reprezentujący (operator), bez względu na ich liczbę, powinien działać w formule not-for-profit.		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.</p>
423.	Uwaga ogólna	<p>Wspólna, jednolita i ogólnodostępna baza danych w systemie - należy stworzyć wspólną bazę danych, do której wprowadzane będą wszystkie butelki oraz puszkę wprowadzane na polski rynek (m.in. waga, kształt, kod EAN). Do bazy powinny mieć dostęp bezpośrednio podmioty wprowadzające napoje na rynek oraz wszystkie jednostki handlowe, tak aby zapewnić możliwość oddania przez Klienta dowolnej butelki lub puszkę zakupionej w Polsce w dowolnym punkcie zbiórki. Baza pozwoli wyeliminować zbiórke butelek lub puszek nieobjętych systemem (np. z innego materiału, zakupioną w innym kraju) oraz ograniczyć potencjalne oszustwa (np.: oddawanie butelek po środkach czystości).</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada pozostawienie dużej swobody wprowadzającym tworzącym system. W związku z powyższym nie zakłada się także wprowadzenia nakazu utworzenia wspólnej bazy dla wszystkich podmiotów reprezentujących.</p> <p>Jednocześnie należy także wskazać, że ustawa nie zakazuje tworzenia takiej wspólnej bazy.</p>
424.	Uwaga ogólna	<p>Włączenie odpadów opakowaniowych kaucyjnych zbieranych w ramach gminnych systemów odbioru odpadów komunalnych – odpady te powinny być wliczane do osiągniętych poziomów zbiórki wynikających z ustawy zmienianej (przynajmniej do roku 2028 włącznie). Zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy SUP poziomy zbierania odpadów</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Takie rozwiązanie nie jest możliwe ze względu na brak realnej możliwości kontroli</p>

		<p>opakowaniowych uzyskuje się m.in. poprzez ustanowienie systemów kaucyjnych, co oznacza, że nie jest to jedyny akceptowany poziom selektywnej zbiórki. Z tej przyczyny proponujemy, aby przynajmniej w pierwszych kilku latach funkcjonowania systemu kaucyjnego w Polsce dopuścić możliwość wliczania do poziomów zbierania także odpady opakowaniowe zebrane w innych systemach. Obecnie jest to głównie system gminnego odbioru odpadów, zbiórka na PSZOK, ale także np. zbiórki charytatywne itp.</p> <p>Biorąc pod uwagę fakt, że alternatywne sposoby zbiórki odpadów opakowaniowych objętych projektem nie zostanie zakazana, Klient będzie miał możliwość oddania tych odpadów w różnych miejscach. niesprawiedliwym byłoby obciążanie wprowadzających karą (opłatą produktową) za nieosiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki w ramach systemów kaucyjnych, jeśli realnie odpady te de facto zostaną zebrane w inny, lecz legalny sposób.</p>		<p>wszystkich wskazanych źródeł pochodzenia odpadów oraz ich ilości.</p>
425.	Uwaga ogólna	<p>System powinien być obligatoryjny dla wszystkich podmiotów wprowadzających do obrotu opakowania nim objęte. Przez obligatoryjność systemu dla opakowań jednorazowego użytku rozumiemy takie jego skonstruowanie, aby sankcje finansowe wynikające z intencjonalnego braku uczestnictwa w systemie, były na tyle dotkliwe, aby skutecznie motywować do uczestnictwa w systemie kaucyjnym. W celu uniknięcia wątpliwości zaznaczamy, że w naszym rozumieniu obligatoryjność systemu oznacza, że zdecydowana większość podmiotów zechce w nim uczestniczyć. Brak udziału w systemie będzie oznaczał konieczność ponoszenia dodatkowych opłat, ale nie uniemożliwi wprowadzania produktów na rynek, zgodnie z dotychczasowym stanem.</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Należy zauważyć, że wprowadzana projektem ustawy opłata produktowa za nieosiągnięcie poziomów selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego powinna skłonić wprowadzających do uczestniczenia w systemie.</p>

426.	Uwaga ogólna	<p>W tekście ustawy powinien się znaleźć przepis wyraźnie stwierdzający, że pozyskany w wyniku selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych surowiec stanowi własność wprowadzających opakowania na rynek - Operatora. Projekt ustawy nie sprecyzował jednoznacznie do kogo miałyby należeć surowiec pozyskany ze zwróconych odpadów opakowaniowych.</p> <p>Uważamy, że surowiec pozyskany z systemu powinien bezwzględnie należeć do operatora (spółki not-for-profit utworzonej przez wprowadzających napoje w opakowaniach), który to operator umożliwi przetwórcom krajowym dostęp do surowców koniecznych do produkcji opakowań (m.in. rPET w ilości wynikającej z przepisów prawa). Jest to jedyne logiczne rozwiązanie, które zagwarantuje wprowadzającym wywiązanie się z obowiązku procentowego udziału rPET w ich opakowaniach.</p>		Uwaga przyjęta.
427.	Uwaga ogólna	<p>Wyłączenie kaucji spod VAT na każdym etapie transakcji. Ustawa powinna również zmieniać ustawę o podatku od towarów i usług zmieniając sposób rozliczenia VAT od kaucji, uwzględniając opakowania wielokrotnego użytku jak i opakowania jednorazowego użytku. Kaucja nie jest towarem ani usługą, podatek powinien być neutralny.</p> <p>Depozyt/kaucja nie powinien być objęty VAT, ponieważ wprowadzi to problemy rozliczeniowe i formalne, bez istotnej korzyści dla budżetu. W związku z powyższym do ustawy powinien być wprowadzony przepis wyraźnie stwierdzający, że pobrany depozyt nie podlega podatkowi od towarów i usług.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT.</p> <p>W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.</p>

		W systemie wartość kaucji jest wyłącznie narzędziem do wymuszenia określonych zachowań konsumentów w trosce o środowisko, a dodatkowe rozliczenia mogłyby wprowadzić niepotrzebne dodatkowe komplikacje i utrudnienia (jak to ma miejsce obecnie przy VAT dla opakowań wielokrotnego użytku).		
428.	Uwaga ogólna	<p>Jednoznaczne zwolnienie jednostek handlu detalicznego i hurtowego odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym oraz centrów logistycznych/dystrybucyjnych tych jednostek z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (w zakresie odpadów objętych systemem kaucyjnym) – przez dodanie tych jednostek do wyliczenia zawartego w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.</p> <p>Nie jest celem ustawy ani intencją ustawodawcy objęcie jednostek handlowych obowiązkiem uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów. Byłoby to rozwiązanie systemowo całkowicie nieuzasadnione i bezpodstawne, a przy tym uniemożliwiające realizację podstawowych założeń systemu kaucyjnego (w tym o jego powszechność i dostępności dla konsumentów). Obecny katalog podmiotów zwolnionych z tego obowiązku zawarty w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach obejmuje już podmioty prowadzące „nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów”, w tym „podmioty prowadzące działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, które zbierają odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, w tym [...] przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach” . Jednak w</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki stan wynika z zapisów art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach.</p>

		<p>związku z wprowadzeniem nowej kategorii odpadów (tj. odpadów objętych systemem kaucyjnym), dla pewności obrotu i bezpieczeństwa prawnego uczestników systemu kaucyjnego przepis ten wymaga dodatkowo jednoznacznego przesądzenia, że w zakresie odpadów objętych tych systemem jednostki handlowe są zwolnione ze wskazanego obowiązku.</p> <p>Postulujemy także objęcie ww. zwolnieniem centrów dystrybucyjnych/logistycznych należących do prowadzących jednostki handlowe objęte systemem kaucyjnym, tak by możliwy był transport zebranych odpadów opakowaniowych do centrów, a dalej do profesjonalnych odbiorców odpadów. Takie postępowanie pozwoli na uproszczenie logistyki odbioru odpadów (nie z poziomu wszystkich sklepów, a z poziomu centrów dystrybucyjnych), przynajmniej w części jednostek handlowych. Tym samym znacznie obniży koszty utrzymania systemu.</p>		
429.	Uwaga ogólna	<p>Projekt powinien jednoznacznie dopuszczać finansowanie systemu kaucyjnego z przychodów związanych z gospodarką odpadami, w szczególności ze sprzedaży surowców lub wykorzystania odpadów do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 17 ust. 1 UGO</p> <p>Pozwoli to zwiększyć stabilność funkcjonowania systemów kaucyjnych i zwiększyć ich odporność na ewentualne wahania bilansu kaucji oraz wkładów finansowych od wprowadzających, a także premiuje efektywną zbiórkę – bo umożliwi wykorzystanie nadwyżki zebranego surowca na sfinansowanie działalności systemu kaucyjnego (np. jego stopniową automatyzację, zapewniającą jeszcze wyższą efektywność zbiórki).</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o odpadach wskazano jakie koszty powinny być finansowane przez wprowadzających produkty w opakowaniach w ramach systemu ROP, w tym w zakresie finansowania systemu kaucyjnego.</p>

430.	Art. 1 pkt 2	<p>Zmiana definicji napoju:</p> <p>7a) napoju – rozumie się przez to w szczególności napoje gazowane i niegazowane, wodę gazowaną i niegazowaną, wodę smakową, nektary, soki, napoje oparte na sokach, piwo, mieszanki piwa, cydr, napoje energetyczne, napoje sportowe lub herbatę mrożoną, przeznaczone do spożycia bezpośrednio z opakowania poprzez wypicie, z wyłączeniem mleka, jogurtu i innego pitnego napoju mlecznego i napojów zawierających mleko”</p> <p>3. Proponujemy usunięcie mleka oraz produktów mlecznych z definicji napoju, ponieważ produkty mleczne nie zostały wskazane w dyrektywie PE i Rady 2019/904 (SUP). Dodatkowo stanowią one uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego (tzw. kategoria 3) zgodnie z rozporządzeniem PE i Rady (WE) nr 1069/2009. Odpady opakowaniowe zawierające resztki tego typu odpadów nie powinny być mieszane z innymi odpadami opakowaniowymi, ponieważ zanieczyszczą strumień zbieranych odpadów. Ideą systemu kaucyjnego jest natomiast m.in. uzyskanie czystego surowca nie wymagającego dalszego sortowania. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mają dużo bardziej restrykcyjne wymagania i nie każdy zakład recyklingu je spełnia.</p> <p>4. Zmiana pozwoli na jednoznaczne wyłączenie z systemu opakowań:</p> <p>d) po płynach w sposób oczywisty nieprzeznaczonych do picia przez ludzi, takich jak keczup, sosy, ocet, itd.,</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania po których produktach zostaną objęte systemem kaucyjnym.</p>
------	--------------	---	--	---

		<p>e) na produkty, które nie są przeznaczone do bezpośredniego spożycia i wymagają uprzedniej obróbki lub przetworzenia, takich jak passaty, płynne przyprawy czy zupy – zwracamy uwagę, że takie opakowania są wyłączone spod regulacji Dyrektywy 2019/904 w zakresie, w jakim odnosi się ona do selektywnej zbiórki w ramach systemów kaucyjnych,</p> <p>f) zawierających płyny w ogóle nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi;</p> <p>Wyłączenie mleka i przetworów mlecznych jest konieczne ze względu na warunki sanitarne, w jakich zanieczyszczone opakowania po tych napojach musiałyby być składowane i przechowywane. Ze względu na szybko psujący się charakter tego rodzaju napojów, w większości z założenia niepoddawanych procesom przedłużania trwałości, składowanie takich butelek wiąże się z istotnym ryzykiem sanitarnym. W efekcie projekt nakłada na jednostki handlowe obowiązki prawne, które kolidują z obowiązkami wynikającymi z regulacji z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz regulacji sanitarnych, co ma szczególne znaczenie w przypadku sklepów spożywczych, sprzedających żywność, oraz placówek oferujących usługi gastronomiczne. Biorąc pod uwagę, że kryterium obowiązkowego uczestnictwa w systemie jest wielkość powierzchni handlowej, a nie powierzchni magazynowej lub zaplecza, w wielu małych sklepach pow. 100m² obowiązek przyjmowania i składowania opakowań do czasu ich odbioru przez podmiot reprezentujący może być równoznaczny z naruszeniem wskazanych przepisów</p>		
--	--	---	--	--

		<p>sanitarnych, w sposób zagrażający bezpieczeństwu łańcucha dostaw żywności.</p> <p>Ponadto opakowania po produktach mlecznych są z powodzeniem zbierane w ramach systemów gminnych.</p>		
431.	Art. 1 pkt 2	<p>Zmiana definicji kaucji:</p> <p>13a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną doliczaną do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu wielokrotnego albo jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;</p> <p>W naszej ocenie możliwe jest używanie określenia „kaucji” zarówno w odniesieniu do obligatoryjnego systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowego użytku, jak również w odniesieniu do systemu obejmującego szklane butelki wielokrotnego użytku.</p> <p>Przy utrzymaniu zawartego w projekcie założenia, że jej wysokość jest określona w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego – w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do możliwych form wypłaty kaucji przez sklepy oraz zabezpieczenia płynności finansowej jednostek handlowych, które na etapie zwrotu kaucji, do czasu rozliczenia z podmiotem reprezentującym, de facto kredytuują system. Zatem rozliczenia pomiędzy sklepem a podmiotem reprezentującym powinny uwzględniać:</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu. Ponadto podmiot reprezentujący będzie musiał rozliczać się z jednostkami handlowymi w okresie nie dłuższym niż miesięczny.</p>

	<p>1) Konieczność zapewnienia sklepom większej elastyczności w zakresie formy wypłaty kaucji, przy zachowaniu jej jednoznacznie majątkowego charakteru, o wartości odpowiadającej wysokości określonej w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>2) Takie sformułowanie pozwoli uniknąć ryzyka utraty płynności finansowej przez sklepy, które ze względu na swoje usytuowanie lub asortyment (przy założeniu że odbiór kaucji nie wymaga okazania paragonu), będą musiały wypłacać więcej kaucji niż pobrały przy sprzedaży napojów (tj. będą dla konsumentów dogodnym punktem zwrotu opakowań, przyczyniając się do efektywnej zbiórki w skali całego systemu, ale same nie będą w takim stopniu przez swoją sprzedaż kontrybuowały do wprowadzania odpadów do środowiska). Na sklepach tych – w praktyce: sklepach osiedlowych, często prowadzonych przez mikroprzedsiębiorców – spocznie główny ciężar bieżącego finansowania systemu. W wielu przypadkach może to skutkować zagrożeniem dla płynności finansowej jednostki handlowej, uniemożliwiając normalne prowadzenie działalności handlowej (np. nie tylko w zakresie wydawania reszty przy zakupach, ale też deficytu finansowego uniemożliwiającego pokrycie zobowiązań publicznoprawnych lub kontraktowych czy nabywanie towarów u dostawców na zagospodarowanie bieżącego ruchu asortymentowego, a tym bardziej na rozwój oferty).</p> <p>W ten sposób wyeliminowany zostanie również potencjalny istotny bloker w procesie przystępowania do systemu najmniejszych sklepów (do 100 m²), których udział w zakresie odbioru opakowań i wypłaty kaucji ma być</p>		
--	--	--	--

		nieobowiązkowy. Będą to mogły zrobić, nie ryzykując utraty płynności finansowej i problemów z bieżącą działalnością operacyjną. Przełoży się to na większą efektywność selektywnej zbiórki (im więcej punktów odbioru, tym bardziej wydajny system kaucyjny).		
432.	Art. 1 pkt 2	<p>Zmiana definicji systemu kaucyjnego:</p> <p>13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana odpowiednio oddającemu odpad opakowaniowy lub opakowanie w momencie jego zwrotu. System kaucyjny będzie miał charakter 1) obowiązkowy w odniesieniu do opakowań jednorazowego użytku (odpad opakowaniowy), 2) dobrowolny w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku.”</p> <p>Proponowana zmiana ma na celu wyraźne doprecyzowanie charakteru systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowego użytku i systemu kaucyjnego dla opakowań wielokrotnego użytku.</p> <p>Przez obligatoryjność systemu dla opakowań jednorazowego użytku rozumiemy takie jego skonstruowanie, aby sankcje finansowe wynikające z intencjonalnego braku uczestnictwa w systemie, były na tyle dotkliwe, aby skutecznie motywować do uczestnictwa w systemie kaucyjnym. W celu uniknięcia wątpliwości zaznaczamy, że w naszym rozumieniu obligatoryjność systemu oznacza, że zdecydowana większość podmiotów zechce w nim uczestniczyć. Brak udziału w systemie będzie oznaczał konieczność ponoszenia</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.</p>

		<p>dotatkowych opłat, ale nie uniemożliwi wprowadzania produktów na rynek, zgodnie z dotychczasowym stanem.</p>	
433.	Art. 1 pkt 2	<p>23) wprowadzającym produkty w opakowaniach – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach (za wyjątkiem opakowań objętych systemem kaucyjnym), w szczególności:</p> <p>Wyłączenie opakowań kaucyjnych spowoduje wyeliminowanie podwójnej opłaty za opakowania wprowadzane na rynek.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obowiązek osiągnięcia poziomu selektywnego zbierania oraz poziomu recyklingu to dwa różne obowiązki, które nie wykluczają się wzajemnie. Oba będą funkcjonowały jednocześnie.</p>
434.	Art. 1 ust. 3	<p>Proponujemy następujące brzmienie ust. 1b:</p> <p>„1b. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach, który zawarł umowę wskazaną w art. 40g ust. 5, do wniesienia opłaty produktowej są obowiązani ten wprowadzający oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił – każdy w wysokości 50% jest obowiązany podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił”.</p> <p>Rozwiązanie polegające na współdzieleniu przez wprowadzającego z systemem kaucyjnym w proporcji 50/50 % opłaty produktowej za brak realizacji obowiązku na wprowadzającego w wypadku zakończenia działalności przez system kaucyjny jest zbyt daleko idącym ze względu na wcześniej uiszczone opłaty przez wprowadzających na rzecz działania systemu kaucyjnego zgodnie z art. 40l ust.2. Z punktu widzenia wprowadzających jest podwójne poniesienie kary w</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki podział ewentualnej opłaty ma na celu mobilizację zarówno wprowadzającego jak i podmiotu reprezentującego do uzyskiwania wymaganych poziomów.</p> <p>Należy zauważyć, że system prowadzi podmiot reprezentujący, niemniej jednak to wprowadzający ustanawiają ten podmiot i tworzą system.</p>

		<p>postaci finansowej w odniesieniu do połowy opakowań wprowadzonych na rynek w danym roku szczególnie w wypadku cofnięcia zezwolenia podmiotowi reprezentującemu (system kaucyjny) (Art. 40i. ust.6) od 1 stycznia danego roku bez względu na datę decyzji.</p> <p>W przypadku scedowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy podmiotowi zewnętrznemu w drodze umowy, za której realizację uiszczane jest wynagrodzenie, obowiązek uiszczenia opłaty produktowej nie powinien być egzekwowany od podmiotu wprowadzającego produkty w opakowaniach na rynek. W szczególności, jeśli konieczność wniesienia opłaty spowodowana jest błędem takiego podmiotu zewnętrznego, na który wprowadzający napoje w opakowaniach nie mają wpływu. Tym bardziej w przypadku, gdy podmioty reprezentujące będą podlegać nadzorowi ze strony organów administracji np. z uwagi na konieczność uzyskania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego (a zezwolenie to może zostać cofnięte w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości).</p>		
435.	Art. 1 pkt 3	<p>Dodanie w art. 34 po ust. 1b ust. 1c w brzmieniu: "Masa opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym nie podlega opłacie opakowaniowej, o której mowa w art. 18a ust.1."</p> <p>Dla opakowań ujętych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne wpisanie zwolnienia z opłaty opakowaniowej w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Takie rozwiązanie znajdzie się na późniejszym etapie legislacyjnym. Na chwilę obecną żaden z projektów nie wszedł jeszcze w życie i odwoływanie się do projektu ustawy nie byłoby zgodne z zasadami legislacji.</p> <p>Należy jednak zauważyć, że art. 34 dotyczy opłaty produktowej.</p>

436.	Art. 1 pkt 4	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 35 ust. 1:</p> <p>„1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi:</p> <p>a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1,</p> <p>b) 25 zł za kg w przypadku, o którym mowa w art. 34 ust. 1a ,</p> <p>c) 4,50 zł za kg w przypadku o którym mowa w art. 34 ust. 1b.”</p> <p>Rażąco wysoka dysproporcja pomiędzy stawkami opłaty produktowej.</p> <p>Proponujemy utrzymać stawkę maksymalną opłaty produktowej dla obowiązku zapewnienia poziomów zbierania butelek wynikającego z projektu ustawy na poziomie stawki dla opłaty produktowej dot. recyklingu opakowań. Należy podkreślić, że nowy typ opłaty produktowej ma dotyczyć tych samych opakowań, które obecnie objęte są opłatą produktową wynikającą z art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej. Tym bardziej nie racjonalne wydaje się wprowadzanie tak dużej dysproporcji pomiędzy stawkami maksymalnymi opłaty produktowej w obydwu przypadkach. Proponujemy pozostawienie wyższej stawki opłaty produktowej (25 zł) w przypadku braku przystąpienia do systemu, jako motywacja dla wprowadzających do włączania się do systemu kaucyjnego – jak wskazano w uwagach ogólnych.,</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wysokość stawki opłaty musi być na tyle wysoka, aby mobilizowała do przystąpienia do systemu kaucyjnego i nie stwarzała sytuacji, w której nieprzystąpienie do systemu i uiszczenie opłaty produktowej będzie bardziej opłacalne finansowo.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że przytoczony art. mówi o maksymalnej stawce opłaty produktowej. Natomiast sama stawka zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p>
437.	Art. 1 pkt 5)	<p>Postulujemy aby, bez względu na liczbę podmiotów reprezentujących:</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - doprecyzować, że system kaucyjny, dla którego powoływany jest podmiot reprezentujący dotyczy opakowań jednorazowego użytku - wskazać, że podmiot reprezentujący powinien mieć formę spółki akcyjnej - Wskazać w przedmiotowym przepisie, że podmiot reprezentujący (operator), działa w systemie not-for-profit - W pkt 2 art. 40g ust. 1 dodać na końcu „lub wykonywać działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, w tym recyklingiem odpadów,” <p>Zmiana ma charakter doprecyzowujący i wynika z postulowanej konstrukcji przepisów, które powinny rozdzielać system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku od systemów dla opakowań wielokrotnego użytku.</p> <p>Ograniczenie formy podmiotu reprezentującego do spółki akcyjnej ma na celu podniesienie wymogu kapitałowego dla podmiotu reprezentującego.</p> <p>Wobec faktu, że przedsiębiorcy wprowadzający będą zobligowani do stworzenia i ponoszenia kosztów systemu, działalność operatora powinna odbywać się według zasady not-for-profit. Ta zasada działa także na korzyść konsumentów, którzy nie poniosą dodatkowych kosztów wliczonych w ceny produktów. Niezbędne zaangażowanie handlu detalicznego jako sposób na ograniczenie kosztów (także środowiskowych) systemu powinno być wynagradzane na zasadzie ich zwrotu.</p>		<p>Obecnie funkcjonują już systemy kaucyjne na opakowania szklane wielorazowego użytku. Ustawa nada tym systemom jedynie ramy prawne. W związku z powyższym pozostawienie systemu kaucyjnego jedynie na opakowania jednorazowego użytku wydaje się niezasadne.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.</p> <p>Zmieniono także zapis mówiący o tym, że podmiot reprezentujący powinien wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p>
--	--	--	--

		<p>Tak ważne zasady funkcjonowania systemu powinny mieć odzwierciedlenie w ustawie.</p> <p>Proponujemy także modyfikację zapisu dotyczącą zakresu działalności tzw. operatora (podmiotu reprezentującego), tak by nie musiał on bezpośrednio prowadzić działalności w zakresie recyklingu. Oznaczałoby to, że operatorem mogłyby zostać wyłącznie posiadające obecnie decyzje w zakresie gospodarki odpadami. Musiałaby być to już istniejąca spółka posiadająca stosowne decyzje administracyjne. W takiej konstrukcji przepisu nie mogłaby być to nowoutworzona spółka celowa (wyspecjalizowana) ani spółka typu not for profit.</p>		
438.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40g ust. 2)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40g ust. 2: Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani osiągnąć w ramach systemu kaucyjnego w 2025 r. oraz w latach następnych poziomy selektywnego zbierania ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy.</p> <p>3. Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o opakowaniach, w których wprowadził napoje do obrotu, ~~z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a,~~ w tym o ich liczbie, pojemności i masie.</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.</p>
439.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40g)	<p>Dodanie po ust. 3 ustępu w brzmieniu: „Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany do prowadzenia bilansu rozrachunków z tytułu kaucji”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą</p>

		Wprowadzenie wymogu raportowania, dla podmiotów które przystąpią do dobrowolnego systemu kaucyjnego dla opakowań wielokrotnego użytku, w zakresie kaucji jest narzędziem pozwalającym na właściwy nadzór nad faktycznym obrotem opakowaniami wielokrotnego użytku i wykazuje, że opakowania są opakowaniami wielokrotnego użytku.		tworzone dwa oddzielne systemy, z których jeden byłby dobrowolny.
440.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowane go art. 40g)	<p>Dodanie po ust. 10 ustępu określającego warunki funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, tj. określenie terytorium (odnosząc się do jednostki samorządu terytorialnego), na którym oferowane są napoje objęte tym systemem, zapewnienie powszechnego i równego dostępu dla konsumentów, zapisanie braku wymogu okazywania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu pobranej kaucji.</p> <p>Określenie podstawowych warunków funkcjonowania dobrowolnych systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku, dla podmiotów które przystąpią do takiego systemu.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy, z których jeden byłby dobrowolny.</p>
441.	Art. 1 pkt 5	<p>Postulujemy dodanie nowego ustępu po ust. 11 art. 40g, o następującym brzmieniu:</p> <p>„Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz dodatkowo po zasięgnięciu opinii podmiotu reprezentującego (lub przedstawicieli wprowadzających) określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kaucji za opakowania objęte niniejszą ustawą, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko, pojemnością opakowań odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p> <p>Delegacja zostanie jednak sformułowana inaczej.</p>

	<p>zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że kaucja powinna stanowić zachętę do oddawania przedmiotowych opakowań w ramach systemów kaucyjnych.”</p> <p>Proponujemy dodanie nowego ustępu dotyczącego kaucji. Wysokość kaucji powinna zostać ustalona na poziomie ustawy lub ewentualnie rozporządzenia wykonawczego do ustawy przede wszystkim z uwagi na konieczność utrzymania jednolitej stawki dla danego opakowania w całym kraju. Pozostawienie możliwości ustalania wysokości kaucji dla każdego operatora może spowodować zróżnicowanie wysokości kaucji nawet dla tego samego typu/objętości opakowania w różnych jednostkach handlowych. Będzie to niezrozumiałe dla Klienta (odbiorcy końcowego). Ponadto może dojść do sytuacji, gdy Klient nabywając napój w danym sklepie uiści kaucję wymaganą przez operatora współpracującego z danym sklepem np. w wysokości 0,50 PLN, następnie zwróci pustą butelkę z innym sklepie, który podpisał umowę z innym operatorem, który dla danego opakowania ustalił kaucję na poziomie 1,00 PLN. Może to doprowadzić do sytuacji, w której żaden z systemów stworzonych przez ww. operatorów nie zbilansuje się finansowo, ponieważ Klient chcąc odzyskać więcej niż wydał będzie kupował napoje w sklepach pobierających niższą kaucję i oddawał w sklepach zwracających wyższą kaucję.</p> <p>Ponadto jeżeli wysokość kaucji miałyby być modyfikowana tak, by motywować społeczeństwo do dostarczania opakowań możliwe, że wystąpi konieczność jej zmiany. Jeśli kaucja w danym systemie kaucyjnym będzie zbyt niska/wysoka lub nieproporcjonalna w stosunku do innych systemów</p>		
--	---	--	--

		<p>kaucyjnych, a jej zmiana będzie wymagała uzyskania zmiany zezwolenia wydanego przez Ministerstwo zachodzi duże prawdopodobieństwo opóźnień wynikających z czasochłonności procedury takiej zmiany.</p>		
442.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40h)	<p>Dookreślenie w poszczególnych punktach, że mowa jest o opakowaniach jednorazowego użytku.</p> <p>Konsekwencja wcześniejszego rozdzielenia opakowań jednorazowego użytku i wielokrotnego użytku</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy.</p>
443.	Art. 1 pkt 5 (dot. art. 40h ust. 2)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40h ust. 2: „Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego; 2) nazwę podmiotu, adresie siedziby oraz adresie e-mail podmiotu reprezentującego; ~~3) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań;~~ 4) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10; 5) szczegółowy opis: <ol style="list-style-type: none"> a) zasad pobierania i zwracania kaucji konsumentom, oraz zasady rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta) b) zasad odbioru ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz przekazywaniu ~~opakowań do ponownego użycia lub~~ odpadów opakowaniowych do przetworzenia, c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego, 		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Argumentację nieprzyjęcia uwagi dotyczącej nieobejmowania systemem opakowań szklanych wielorazowego użytku wskazano powyżej.</p> <p>Z wymaganych punktów w ramach składanego wniosku usunięto konieczności wskazania wysokości kaucji ze względu na jej określenie w rozporządzeniu.</p>

	<p>d) zasad przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego,</p> <p>e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, przez wprowadzających napoje w opakowaniach biorących udział w systemie kaucyjnym,</p> <p>f) ~~systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalającym na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy,~~</p> <p>6) planowanym terminie uruchomienia systemu kaucyjnego”</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Wyjaśnienie usunięcia punktu 3) przedstawiono powyżej.</p> <p>Należy podkreślić, że uzyskanie decyzji o tak szerokim zakresie będzie bardzo czasochłonne (przykładem mogą być obecne procedury uzyskania decyzji w gospodarce odpadami, które trwają już często ponad 1,5 roku) szczególnie biorąc pod uwagę poziom skomplikowania tego typu systemów. Analiza wniosków, złożonych przez potencjalnych operatorów, będzie tym dłuższa im więcej elementów będą zawierać. Dlatego proponujemy wykluczenie części elementów wniosku i przeniesienie ich do treści ustawy jako obowiązek ustanowiony dla każdego z operatorów.</p>		
--	---	--	--

		Zmiana w pkt. 5 a) podyktowana jest potrzebą zapewnienia przez podmiot reprezentujący właściwych zasad rozliczania z placówkami handlowymi zwłaszcza w zakresie kaucji i możliwych w tym różnic na niekorzyść placówek handlowych by unikną kredytowania systemu przez jednostki handlowe obciążone już inwestycjami na rzecz systemu.		
444.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowane go art. 40h ust. 4	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40h. ust 4: „W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań; 2) zasady pobierania i zwracania kaucji konsumentom oraz zasady rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta) 3) zasady odbioru ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz ~~przekazywania opakowań do ponownego użycia lub~~ odpadów opakowaniowych do przetworzenia; 4) sposób finansowania systemu kaucyjnego; oraz zasady rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta) 5) zasady przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego; 6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu pomiędzy wprowadzającymi napoje w opakowaniach biorącymi udział w systemie kaucyjnym; 7) ~~system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalający na określenie uzyskanego poziomu~~ 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielorazowego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym zgodnie z argumentacją wskazaną powyżej.</p>

		<p>~~selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy;~~</p> <p>8) termin uruchomienia systemu kaucyjnego; 9) termin obowiązywania zezwolenia”</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Pozostałe zmiany podyktowane są potrzebą zapewnienia przez podmiot reprezentujący właściwych zasad rozliczania z placówkami handlowymi zwłaszcza w zakresie kaucji i możliwych w tym różnic na niekorzyść placówek handlowych by unikną kredytowania systemu przez jednostki handlowe obciążone już inwestycjami na rzecz systemu.</p>		
445.	Art. 1 pkt 5) (dot. art. 40h ust. 5)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40h ust. 5: „Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy ~~krótszy~~ dluższy niż 20 lat,”</p> <p>Proponujemy korektę zapisu, tak aby zezwolenie wydawane było na okres nie krótszy niż 20 lat, chyba, że wnioskodawca samodzielnie zawniósł o krótszy okres. Biorąc pod uwagę koszty i inwestycje związane z utworzeniem systemu kaucyjnego żaden podmiot nie podejmie ryzyka utworzenia systemu na nieznaną okies. Zgodnie z obecnym kształtem zapisu dopiero po złożeniu wniosku, wnioskodawca może zostać poinformowany przez właściwego ministra, że zezwolenie zostanie wydane na krótszy okres. Nie są także znane żadne szczegółowe zasady wydania zezwoleń na prowadzenie przedmiotowej działalności.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p>

		Należy podkreślić, że w przypadku gdy dany system kaucyjny nie będzie spełniał wymagań ustawowych, przewidziano mechanizm ewentualnego wstrzymania jego działalności. Tym samym nie widzimy potrzeby wprowadzania dodatkowych ograniczeń czasowych wydania zezwolenia.		
446.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowane go art. 40h)	<p>Dodanie w art. 40h po ust. 6 ust. 7 w brzmieniu: „Prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku wymaga zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu”.</p> <p>Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zezwolenia właściwego ministra, jak ma to miejsce w przypadku podmiotu reprezentującego dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. W tym wypadku w zupełności wystarczające jest zgłoszenie prowadzenia takiego systemu.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.</p>
447.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowane go art. 40i)	<p>Art. 40i</p> <p>6. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego uznaje się, że wprowadzający napoje w opakowaniach nie przystąpił do systemu kaucyjnego ~~w okresie od dnia 1 stycznia roku z dniem~~, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna, do dnia przystąpienia przez niego do kolejnego systemu kaucyjnego.</p> <p>Niezasadnym i niespójnym jest uznanie, że wprowadzający nie przystąpił do systemu od początku roku w którym zezwolenie dla podmiotu reprezentacyjnego zostało cofnięte, z uwagi na fakt iż w ust.5 tego samego art. wskazano, iż podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, jest obowiązany do rozliczenia</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.</p>

		<p>obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania przez wprowadzających napoje.</p> <p>Modyfikacja skutków, jakie dla wprowadzających wywołuje cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu – w celu zapewnienia wprowadzającym uczestniczącym w tym systemie realnego terminu na przystąpienie do kolejnego systemu kaucyjnego i wyeliminowania ryzyka obciążania ich negatywnymi konsekwencjami prawnymi działań lub zaniechań kontrahenta (podmiotu reprezentującego), na które mają ograniczony wpływ.</p>		
448.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowane go art. 40j ust. 1)	<p>Art. 40j. 1. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym ~~oraz~~ ~~określające wysokość kaucji.~~</p> <p>Umieszczanie informacji o wysokości kaucji jest nieuzasadnione z przyczyn ekologicznych i ekonomicznych, gdyż jakakolwiek zmiana wysokości kaucji spowoduje straty w materiałach opakowaniowych już wyprodukowanych napojów. Wystarczy informacja, iż opakowanie podlega kaucji. Znakowanie opakowań w systemie kaucyjnym powinno ograniczyć się do informacji dotyczącej objęcia kaucją. Informacja na temat wysokości kaucji powinna widnieć obok ceny w punkcie detalicznym. Obowiązek umieszczenia wysokości kaucji na opakowaniu, w przypadku konieczności zmiany, wygeneruje zbędne koszty związane z brakiem możliwości wykorzystania opakowań oznakowanych wcześniejszą informacją.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W przypadku gdyby nastąpiła zmiana wysokości kaucji na wyższą, w momencie zwrotu w późniejszym terminie doszłoby do sytuacji, w której zwrócona kwota byłaby większa niż pobrana kaucja.</p> <p>Dodatkowo, przepisy zostaną zmienione w taki sposób, aby jasno wskazywać, że oznakowanie takie może znajdować się na etykiecie, a nie samym opakowaniu.</p>

449.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowane go art. 40k ust. 2)	<p>Proponuje się usunięcie art. 40k ust 2.</p> <p>~~Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych po raz pierwszy tych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w tym roku.~~</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Ponadto określenie, czy dana butelka została wprowadzona po raz pierwszy, a nie po raz kolejny jest w praktyce niemożliwe. Nie istnieją obecnie technologie pozwalające na taką ocenę. Dane te byłyby w praktyce wyłącznie danymi szacunkowymi, nieodzwierciedlającymi realiów.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>
450.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowane go art. 40k ust. 3)	<p>Proponuje się usunięcie art. 40k ust. 3 pkt. 2 i w rezultacie następujące brzmienie tego przepisu:</p> <p>Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>~~2)opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy. „~~</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>

		<p>Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję umożliwiającą wykonanie obowiązków ustawowych.</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Analogicznie jak w przypadku wprowadzającego.</p>		
451.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40k ust. 4)	<p>Art. 40k ust. 4. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w danym roku ustala podmiot reprezentujący na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów. się na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p> <p>Wskazujemy, że nie zawsze taka ewidencja jest wymagana. Jednostki handlowe zbierające odpady opakowaniowe powinny być traktowane jako podmioty nieprofesjonalnie zbierające odpady i zwolnione z ewidencji odpadów na podstawie art. 66 ust. 4 pkt 3 ustawy o odpadach. Podmioty mają możliwość prowadzenia ewidencji ilościowej opakowań (dotyczącej liczby sztuk przyjętych opakowań).</p> <p>Ewidencję ilościową (dot. masy odpadów) muszą prowadzić jedynie podmioty profesjonalnie zbierające lub przetwarzające odpady. W konsekwencji, może okazać się, że w wielu przypadkach masy opakowań nie uda się ustalić, gdyż zbierający opakowania (jednostki handlowe) nie ma obowiązku prowadzić odpowiedniej ewidencji.</p> <p>Wnioskujemy o wskazanie podmiotu reprezentującego jako prowadzącego ewidencję.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepis zostanie uzupełniony, wskazując jednoznacznie przez kogo ma być prowadzona ewidencja.</p>

452.	Art. 1 pkt 5	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40k ust. 5: „Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p> <p>1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych,</p> <p>~~2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l~~</p> <p>– do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Butelki szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym.</p>
453.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowane go art. 40l ust. 1)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40l ust. 1: „Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowego użytku zapewnia:</p> <p>1) selektywne zbieranie ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy;</p> <p>2) odbieranie ~~opakowań i~~ odpadów opakowaniowych;</p> <p>3) transport ~~opakowań do producenta oraz~~ odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;</p> <p>4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>

		<p>5) rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta).”</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Ponadto jednostki handlu detalicznego nie chcą kredytować kaucji.</p>		
454.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40l ust. 4)	<p>Postulujemy przeformułowanie art. 40l ust. 4 tak, aby system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku powinien być <u>finansowany przede wszystkim z następujących źródeł:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sprzedaży zebranego surowca 2. nieodebranej kaucji 3. opłat podmiotów wprowadzających produkty w opakowaniach <p>Podstawową zasadą systemu powinno być to, aby przychody ze sprzedaży surowca i niezwrócona kaucja pozostawały wewnątrz systemu i zmniejszały koszty związane z jego finansowaniem (art. 8 a ust. 4 dyrektywy w sprawie odpadów 2018/851), natomiast zgodnie z art. 40l ust. 4 projektu ustawy „środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.” W ocenie Konfederacji Lewiatan ważne jest, aby system finansowania był transparentny dla wszystkich uczestników, jak również odzwierciedlał unijną zasadę kosztu netto, tak aby wprowadzający ponosili tylko konieczne koszty związane z organizacją i utrzymaniem systemu, a selektywna zbiórka była</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o odpadach wskazano jakie koszty powinny być finansowane przez wprowadzających produkty w opakowaniach w ramach systemu ROP, w tym w zakresie finansowania systemu kaucyjnego.</p>

		<p>tak zarządzana aby zmaksymalizować ilość i jakość wysegregowanych odpadów opakowaniowych i zminimalizować ilość odpadów resztkowych. Takie działanie będzie zgodne z ww. dyrektywą unijną, która wskazuje że obowiązkiem państw członkowskich jest zapewnienie, że wprowadzający będą wpłacać do systemu nie więcej niż wynosi efektywna gospodarka odpadami, oznaczająca zarówno wydatki ale i dochody z ponownego użycia surowca lub z jego sprzedaży.</p> <p>W związku z koniecznością spełnienia wymogów Art 8a Ramowej Dyrektywy Odpadowej, zgodnie z zasadą pokrycia kosztów netto, przychody z niezwróconych kaucji oraz wartość sprzedanego surowca powinny zasilać system. Pozostałą część kosztów pokrywają wprowadzający.</p>		
455.	Art. 1 pkt 6 (dot. projektowane go art. 44 ust. 1)	<p>Proponuje się wykreślenie art. 44 ust. 1.</p> <p>~~Art. 44. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.~~</p> <p>Proponujemy wykreślenie tego obowiązku. Nie został on nałożony prawem międzynarodowym oraz nie znajduje uzasadnienia w potrzebach rynkowych. Ponadto jednostki handlowe nie są przystosowane do zbiórki każdego rodzaju odpadu komunalnego opakowaniowego. Wymagałoby to stworzenia odrębnych przestrzeni by oddzielić odpady od</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecnie w ustawie znajduje się analogiczne brzmienie, poza fragmentem „z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym”.</p> <p>Zmiana artykułu 44 miała na celu jedynie dostosowanie go do sytuacji gdy część opakowań będzie zbierana w ramach systemu kaucyjnego.</p>

		<p>sprzedawanych produktów w dużo większym zakresie niż dla wybranych produktów jak w przypadku systemu kaucyjnego. Ponadto system zbiórki tych opakowań zapewniany jest obecnie przez gminy w systemie odbioru odpadów komunalnych od mieszkańców. W projekcie nie wskazano także sposobu finansowania takiej zbiórki, czy zasad dalszego postępowania z tymi odpadami.</p>		
456.	Art. 1 pkt 6 (dot. projektowanego 44 ust. 7)	<p>W ustawie powinien zostać zapewniony zwrot kosztów netto organizacji zbiórki dla jednostek handlowych.</p> <p>Wobec faktu, że przedsiębiorcy wprowadzający będą zobligowani do stworzenia i ponoszenia kosztów systemu, działalność operatora powinna odbywać się według zasady not-for-profit. Ta zasada działa także na korzyść konsumentów, którzy nie ponoszą dodatkowych kosztów wliczonych w ceny produktów. Niezbędne zaangażowanie handlu detalicznego jako sposób na ograniczenie kosztów (także środowiskowych) systemu powinno być wynagradzane na zasadzie ich zwrotu. Tak ważne zasady funkcjonowania systemu powinny mieć odzwierciedlenie w ustawie.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis mówiący o tym kto może zostać podmiotem reprezentującym zostanie zmieniony w taki sposób aby była to podmiot działający w formule not for profit.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że w projekcie ustawy znajduje się przepis mówiący o finansowaniu kosztów zbierania przez wprowadzających (art. 40l ust. 1 pkt 1).</p>
457.	Art. 1 pkt. 6 (dot. projektowanego art. 44)	<p>W projektowanym art. 44 dodać ustęp o następującym brzmieniu: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie odbierania odpadów opakowaniowych oraz centra dystrybucyjno-logistyczne należące do przedsiębiorcy prowadzącego te jednostki objęte systemem kaucyjnym prowadzą nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów zgodnie z art. 45 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Każdy podmiot, którego działalność polega na gospodarowaniu odpadami powinien posiadać odpowiednie zezwolenie z wyłączeniem nieprofesjonalnej działalności w zakresie zbierania odpadów.</p>

		<p>Proponujemy dodanie zapisu, który doprecyzuje, że jednostki handlowe oraz ich centra dystrybucyjno-logistyczne zobowiązane do zbierania odpadów w systemie kaucyjnym będą stanowić nieprofesjonalnych zbierających odpady zwolnionych z posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów.</p>		
458.	Art. 1 pkt. 6 (dot. projektowanego art. 44)	<p>W projektowanym art. 44 dodać ustęp o następującym brzmieniu: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w tym systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań objętych tym systemem kaucyjnym.”</p> <p>Jeśli jednostka handlowa posiada w ofercie produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinna być zobowiązana zarówno do pobierania kaucji, jak i odbioru pustych opakowań objętych tym systemem za zwrotem kaucji bez dodatkowych wymagań w stosunku do klienta.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie planuje się rezygnacji z kryterium dot. powierzchni handlowej wyłącznie w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku. Należy zauważyć, że jednostki o powierzchni poniżej 200 m² będą mogły uczestniczyć w systemie w pełnym zakresie na zasadzie dobrowolności.</p>
459.	Art. 1 pkt. 9 lit. a i b (dot. projektowanego art. 56 ust. 1)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 56 ust. 1:</p> <p>10f) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania ~~opakowań~~ i odpadów opakowaniowych;</p> <p>10g) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu ~~opakowań do producenta oraz~~ odpadów</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opakowania szklane wielokrotnego użytku zostaną objęte systemem kaucyjnym. Argumentacja znajduje się powyżej.</p>

		<p>opakowaniowych do zakładu przetwarzania</p> <p>14) ~~wbrew przepisowi art. 44 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m², nie prowadzi na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady;”~~</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Zgodnie z propozycją usunięcia obowiązku wskazanego w art. 44 ust. 1 proponujemy usunięcie odnoszącej się do niego kary.</p>		
460.	Art.1.pkt.10 (projektowany art. 57 pkt 3)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 57 pkt 3: „3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10f, 10g i 13 – od 10 000 zł do 50 000 zł;”</p> <p>Wysokość kar wydaje się nieadekwatna.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przyjęta wysokość sankcji dotyczy przepisów istotnych dla funkcjonowania systemu kaucyjnego.</p>
461.	Art. 2 pkt 5) (projektowany art. 73 ustawy o odpadach)	<p>Proponuje się następujące brzmienie ust. 2 pkt 2 art. 73:</p> <p>b) w ust. 2: – w pkt 2: – – po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu: „ca) masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje, ~~z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określonych wymienione~~ w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>

	<p>– – po lit. d dodaje się lit. da w brzmieniu: „da) masie zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego odpadów opakowaniowych ~~oraz opakowań, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określone wymienionych~~ w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”;</p> <p>– – po lit. e dodaje się lit. ea w brzmieniu: „ea) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego odpadów opakowaniowych ~~oraz opakowań, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określone wymienionych~~ w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”;</p> <p>– – po lit. f dodaje się lit. fa w brzmieniu: „fa) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej ~~oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje dla opakowań wymienionych~~ w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.</p> <p>- po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu: „2b) w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego informacje o:</p> <p>a) wysokości środków przeznaczonych na funkcjonowanie systemu kaucyjnego, w tym gospodarowanie ~~opakowaniami i~~ odpadami opakowaniowymi w ramach systemu kaucyjnego;</p> <p>b) punktach odbierających ~~opakowania i~~ odpady opakowaniowe;</p> <p>c) wysokości nieodebranej kaucji;</p>		
--	--	--	--

		<p>d) masie odpadów opakowaniowych w podziale na rodzaje opakowań, z których powstały, zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego;</p> <p>~~e) masie opakowań w podziale na rodzaje opakowań zebranych selektywnie w systemie kaucyjnym;~~</p> <p>f) sposobach gospodarowania odpadami opakowaniowymi zebranymi selektywnie w systemie kaucyjnym;</p> <p>~~g) średniej liczbie rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku, pozwalającą na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;~~</p> <p>h) wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie w postaci listy tych podmiotów zawierającej ich imiona i nazwiska lub nazwy podmiotów oraz ich numery rejestrowe.”</p> <p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>		
462.	Przepis przejściowy	<p>„Art. 5. Napoje wprowadzone do obrotu na terytorium kraju bez wymaganego oznakowania, wskazanego w art. 40j, przed dniem utworzenia systemu kaucyjnego przez danego wprowadzającego lub przed dniem przystąpienia do istniejącego systemu kaucyjnego przez danego wprowadzającego mogą być sprzedawane nabywcom na</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W projekcie wprowadzono zmiany, wskazujące, aby butelki objęte systemem kaucyjnym na napoje, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem</p>

		<p>terytorium kraju do czasu wyczerpania zapasów tych napojów. Do ceny tych napojów nie dolicza się kaucji, o której mowa w art. 8 ust. 13a, a masy opakowań tych napojów nie uwzględnia się w obliczaniu masy opakowań wprowadzonych na rynek przez danego wprowadzającego. Dopuszcza się przyjęcie opakowań nie posiadających ww. oznaczenia w ramach systemu kaucyjnego, jednak po oddaniu butelek tego typu nie następuje zwrot kaucji.”</p> <p>Proponujemy dodanie przepisu przejściowego dla opakowań, które zostaną wprowadzone do obrotu przed dniem utworzenia systemu kaucyjnego/przystąpienia do systemu kaucyjnego. Produkty te nie będą posiadały oznaczenia, więc Klient nie będzie wiedział, czy może je oddać w systemie. Aby uniknąć problemów z tym związanych proponujemy, aby produkty bez oznaczenia mogły zostać wyprzedane do wyczerpania zapasów bez włączania ich w system kaucyjny (tj. bez pobierania i zwracania za nie kaucji oraz bez raportowania ich masy jako wprowadzonej na rynek). Proponujemy jednak dopuszczenie możliwości przyjęcia tego typu butelek, jeśli klient przyniesie je do sklepu, jednak bez wypłacania kaucji. W ten sposób nawet jeśli Klient przyniesie daną butelkę mimo braku oznaczenia, będzie mógł ją zostawić w jednostce handlowej.</p>		<p>utworzenia (przystąpienia do) systemu kaucyjnego wprowadzającego mogły pozostać w obiegu do momentu zwrotu i wyczerpania zapasów.</p> <p>Dodatkowo za takie butelki nie będzie pobierana kaucja.</p>
463.	Załącznik nr 1	<p>Usunięcie lp. 2, rodzaj opakowań: butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l. Uwzględnienie w załączniku metalowych puszek po napojach.</p> <p>System zbiórki opakowań szklanych wielokrotnego użytku działa z powodzeniem od wielu lat, dodatkowo nie jest on</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W systemie kaucyjnym uwzględniono puszki aluminiowe.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane</p>

		<p>objęty wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. L 155 z dnia 12.06.2019, str. 1)</p> <p>System kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku, aby był skuteczny, powinien obejmować oprócz jednorazowych butelek plastikowych także puszki metalowe po napojach. Koszty systemu w przypadku ograniczonej frakcji obowiązkowej mogą spowodować niezamierzoną negatywną zmianę struktury opakowań, jak również nadmiernie obciążą część przedsiębiorców objętych systemem. Dodatkowo w przypadku puszek, zbiórka obecnie przynosząca pozytywne rezultaty, ma szansę dodatkowego wzrostu i skutecznego dalszego funkcjonowania w oderwaniu od przejściowej zależności wynikającej z obecnego schematu opartego wyłącznie na zainteresowaniu zbiórką uboższej części społeczeństwa.</p>		<p>wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>
464.	Załącznik nr 2	<p>Zmiana wzoru oznakowania na:</p> <p>KAUCJA</p> <p>Umieszczanie informacji o wysokości kaucji jest nieuzasadnione z przyczyn ekologicznych i ekonomicznych, gdyż jakakolwiek zmiana wysokości kaucji spowoduje straty w materiałach opakowaniowych już wyprodukowanych napojów.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W przypadku gdyby nastąpiła zmiana wysokości kaucji na wyższą, w momencie zwrotu w późniejszym terminie doszłoby do sytuacji, w której zwrócona kwota byłaby większa niż pobrana kaucja.</p> <p>Dodatkowo, przepisy zostaną zmienione w taki sposób, aby jasno wskazywać, że oznakowanie takie może znajdować się na etykiecie, a nie samym opakowaniu.</p>

465.	Uwaga ogólna	<p>W związku z pismem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 stycznia 2022 r., znak: DP-WOPV.0220.60.2021, dotyczącym wezwania zainteresowanych do zgłaszania uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach (UC98), projekt z dnia 31 stycznia 2022 r. („Projekt”), RLG Systems Polska Sp. z o.o./ RLG Repack Polska OOO S.A. (wcześniej CCR Repack OOO) („RLG”) niniejszym przedstawia swoje stanowisko odnośnie do Projektu.</p>	<p>RLG Systems Polska Sp. z o.o./RLG Repack Polska OOO S.A. (wcześniej CCR Repack OOO)</p>	Przyjęto do wiadomości.
466.	Uwaga ogólna	<p>RLG reprezentuje interes przedsiębiorców w zakresie gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w Polsce a także w 80 krajach na świecie. Prowadzi działalność w zakresie logistyki zwrotnej oraz rozwiązań z zakresu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producentów (ROP) oraz systemu kaucyjnego (DRS) dla ponad 5 tysięcy klientów w obszarach baterii, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego a także opakowań. RLG zdobyło zaufanie światowych graczy, firm z listy Fortune 500 oraz rządów różnych krajów dzięki udokumentowanym osiągnięciom i doskonałemu zrozumieniu wyzwań operacyjnych i wymogów prawnych na całym świecie. Od 2006 roku w Polsce pomagamy naszym klientom identyfikować ich obowiązki środowiskowe. W Niemczech natomiast od 2003 roku funkcjonuje spółka zależna „RLG Clearing”. Jest to specjalistyczna firma świadcząca usługi rozliczeniowe dla jednorazowych opakowań po napojach podlegających systemowi kaucyjnemu w tym kraju. RLG posiada doskonałe doświadczenie operacyjne oraz zrozumienie korzyści, wyzwań i wad tradycyjnego systemu kaucyjnego, który funkcjonuje w Niemczech, Szwecji oraz</p>		Przyjęto do wiadomości.

		<p>Norwegii. Skłoniło to firmę do prac nad nowymi rozwiązaniami na miarę XXI wieku, które wykorzystują koncepcyjne ulepszone oraz zaawansowane technologicznie rozwiązania cyfrowe.</p> <p>Wychodząc naprzeciw potrzebom krajów europejskich stworzyliśmy rozwiązanie Smart DRS. Ma ono za zadanie ograniczyć do maksimum oszustwa oraz pozwalać na śledzenie drogi produktów poprzez oznakowanie bazujące na serializacji. Pozwala to także na rozszerzenie punktów zbiórki oraz ich metod zapewniając zwiększoną skuteczność i przyjazność dla konsumenta.</p> <p>RLG tworzy systemy kaucyjne otwarte na przyszłość, jednym z krajów, który zdecydował się na takie rozwiązania jest Szkocja. RLG jest partnerem Administatora systemu w Szkocji w definiowaniu zakresu systemu kaucyjnego a także będzie aktywnie implementowało system kaucyjny w Szkocji przy użyciu wypracowanych systemów IT. RLG doradzało także regulatorowi węgierskiemu w definiowaniu strategii zarządzania odpadami, przepisów w zakresie Rozszerzonej Odpowiedzialności Producentów oraz systemu kaucyjnego.</p>		
467.	Uwaga ogólna	<p>Projekt dotyczy ram tworzonego systemu kaucyjnego i w razie jego przyjęcia będzie decydować o jego modelu. W związku z powyższym, niniejszym, działając w trosce o dobro środowiska, polskiej gospodarki oraz polskiego konsumenta, RLG zgłasza poniższe uwagi do Projektu.</p>		Przyjęto do wiadomości.
468.	Uwaga ogólna	<p>RLG z zadowoleniem przyjmuje fakt pojawiania się projektu oraz ogólny kierunek zmian polegający na nakreśleniu ram do stworzenia w Polsce systemu kaucyjnego. Jest to sposób na</p>		Przyjęto do wiadomości.

		realizację celów przewidzianych w dyrektywach UE, których implementacji służy Projekt.		
469.	Uwaga ogólna	Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie systemu kaucyjnego obejmującego opakowania po napojach z tworzyw sztucznych do 3 l oraz opakowania szklane na napoje wielokrotnego użytku do 1,5l. Nasze doświadczenie operacyjnego z systemu Niemieckiego a także ze zbudowanych modeli dla systemu Węgierskiego oraz współpraca przy definiowaniu systemu Szkockiego wskazuje iż w przypadku systemu na opakowania jednorazowe należało by także do tego zakresu dodać opakowania metalowe (z aluminium i innych metali) a także szklane. Pozwoli to na osiągnięcie najlepszego efektu środowiskowego a także ekonomicznego. Objęcie systemem jedynie opakowań z tworzyw sztucznych spowoduje duży koszt wdrożenia i funkcjonowania systemu. Wprowadzający, aby uniknąć tych kosztów zmieniają strukturę opakowań i wybiorą puszkę lub butelkę szklaną. Dlatego większość systemów obejmuje swoim zakresem opakowania z tworzyw sztucznych a także puszkę, aby rachunek ekonomiczny nie był zachętą do rewolucji na rynku opakowaniowym. Dzięki temu mamy większe prawdopodobieństwo osiągnięcia nałożonych przez UE poziomów.		Uwaga częściowo przyjęta. W systemie kaucyjnym uwzględniono puszkę aluminiową.
470.	Uwaga ogólna	Aby zapewnić nisko-kosztowe rozszerzenia systemu w kolejnych latach jego funkcjonowania, należałoby zaproponować mapę drogową zakresu opakowań, które zostaną objęte systemem kaucyjnym. W pierwszych latach winny to być opakowania z tworzyw sztucznych, aluminium oraz szkła,		Uwaga nieprzyjęta. Aktualnie nie ma planów w zakresie rozszerzania rodzajów opakowań objętych

		należałoby także określić objęcie w czasie opakowań po żywność płynnej (np. TetraPak). Dzięki temu inwestycje ponoszone przez Producentów, Handel i cały system będą mogły uwzględnić przyszłe zmiany od początku wprowadzania systemu co jest ogromną oszczędnością.		systemem kaucyjnych poza te wskazane w projekcie ustawy.
471.	Uwaga ogólna	Projekt ustawy szeroko także pochodzi do zawartości produktów w opakowaniach z tworzyw sztucznych które są objęte depozytem. Jest to niewątpliwie zaleta. Dzięki temu system będzie przejrzysty dla konsumenta i osiągnie większą efektywność środowiskową oraz kosztową. W tej chwili istnieją na rynku rozwiązania techniczne, które bez problemu zbiorą mleko i produkty mleczne od konsumenta.		Przyjęto do wiadomości.
472.	Uwaga ogólna	Ponieważ jesteśmy jednym z operatorów systemu Niemieckiego, chcielibyśmy także położyć nacisk nad uwzględnieniem w ustawie zabezpieczenia przed oszustwami i wyłudzeniami z systemu oraz zapewnienie jego transparentności. Brak transparentności systemu w Niemczech prowadzi do oszustw a) przez wprowadzających przy zaniżaniu raportowanych ilości wprowadzonych na rynek b) zwrot tego samego opakowania w recyklocie c) produkcja etykiet naklejanych na opakowania, które zostały wyprodukowane w celu wyłudzeń d) oszustwa przy zbiorze manualnej przy deklaracjach zawartości worków. Wiele takich przypadków zostało udokumentowanych w Niemczech, ale ponieważ system nie jest transparentny, nie ma dostępnych oficjalnych danych w tym zakresie. Na podstawie szacunków dokonanych		Wyjaśnienie. Zabezpieczenie się przed oszustwami będzie należało do podmiotu reprezentującego, który będzie tworzył system.

		przez naszą firmę system niemiecki stracił na procederze wyludzeń kaucji ponad 100 mln euro- koszt ten ponieśli konsumenci.		
473.	Uwaga ogólna	Skutecznym zabezpieczeniem, które przy okazji pozwala na wdrożenie kompleksowego systemu IT, zastosowanie innowacji i zapewnienie większej dostępności dla konsumenta jest zastosowanie oznakowania indywidualnego (Data Matrix lub QR). Oznaczenia te są szeroko stosowane w przesyłkach kurierskich, na lekach wydawanych na receptę czy na papierosach. Otwarcie na oznakowanie tego typu zdecydowały się już systemy skierowane na przyszłość, które będą powstawać w najbliższym czasie. Indywidualny kod po oddaniu materiału objętego systemem kaucyjnym jest dezaktywowany w bazie danych i nie ma możliwości jego ponownego oddania w systemie. Minimalizuje to możliwość oszustw do maksimum. Umożliwia to zgniatanie materiału zbieranego w punktach manualnej zbiórki, brak konieczności inwestycji w kosztowne Counting Centres. Kompaktowanie materiału bezpośrednio po odbiorze jest szczególnie ważne dla małych punktów handlowych, które nie mają dużych powierzchni magazynowych ani miejsca na postawienie maszyn do automatycznej zbiórki. Możliwość zgniecenia materiału jest najlepszym argumentem dla małych sklepów, aby były w stanie wziąć udział w systemie i nie straciły na konkurencyjności względem sieci, które będą odbierały materiał od konsumenta. Dzięki możliwości śledzenia drogi i pozyskiwaniu dużej ilości danych o zwrotach i procesie logistycznym całość systemu jest transparentna i możemy		Wyjaśnienie. Przedsiębiorcy tworzący system kaucyjny będą mogli zastosować dowolne oznakowanie identyfikujące opakowania. Będą także mogli postanowić, w ramach tworzenia systemu, o wykorzystaniu konkretnego rozwiązania.

		<p>sprawnie zwiększać jego efektywność a także go optymalizować. Dzięki indywidualnym kodom, które muszą zostać aktywowane w momencie wprowadzenia produktu na rynek, nie ma też możliwości oszustw i zmniejszenia raportowanych ilości przez wprowadzających. Rozliczenia między systemami i operatorami odbywają się także w przejrzysty i szybki sposób (mogą się odbywać nawet w dziennych cyklach).</p>		
474.	Uwaga ogólna	<p>Wysokość kaucji może być jednolita i ustalona ogólnie lub różna, mamy przykłady jednego i drugiego typu w europejskich systemach depozytowych- różnice głównie wynikają z wielkości butelki. Dla sprawnego funkcjonowania systemu w Polsce zalecamy ustalenie wysokości kaucji przez Ministra właściwego do spraw klimatu w drodze rozporządzenia. Głównym celem kaucji jest finansowa zachęta konsumenta do zwrotu opakowania. Stawki opłaty określone są przeważnie na podstawie wysokości kaucji w istniejących systemach kaucyjnych z innych krajów i odniesieniu jej do średnich rocznych wynagrodzeń w kraju. Zbyt wysoka kaucja może też prowadzić do nie osiągnięcia celów utworzenia systemu kaucyjnego oraz celów środowiskowych. Sugerujemy także, aby wysokość kaucji była aktualizowana co 5 lat, aby uwzględnić inflację i jej wpływ na motywacje konsumentów.</p> <p>W żadnym razie wysokość kaucji nie powinna być sposobem na konkurowanie między sobą różnych operatorów systemów kaucyjnych. Spowodowałoby to nieefektywność systemu, konfundowało by konsumentów i prowadziło do nadużyć a tym samym nieosiągnięcia celów stworzenia systemu kaucyjnego.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona na poziomie rozporządzenia.</p>

475.	Uwaga ogólna	<p>Ważnym pytaniem jest to, czy opłata depozytowa podlega opodatkowaniu podatkiem VAT. Złożoność systemu niemieckiego pod tym względem oraz doświadczenia krajowe dobrowolnego systemu zwrotu butelek wielorazowych pokazują iż prowadzi to do komplikacji księgowości oraz administracji. Powoduje obciążenia zarówno dla producentów jak i sprzedawców detalicznych, ponieważ nie mogą przenosić podatku VAT do kaucji (podstawowa zasadą jest to, że konsumenci otrzymują zwrot wpłaconej kaucji bez potrąceń). W związku z tym apelujemy, aby tak jak w większości systemów europejskich kaucja nie podlegała VAT.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT.</p> <p>W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.</p>
476.	Uwaga ogólna	<p>Zapewnienie efektywnego funkcjonowania systemu kaucyjnego może zostać zapewnione przez klarowne zdefiniowanie ról, odpowiedzialności oraz odpowiedzialności finansowych wszystkich uczestników systemu. Nasze wszelkie doświadczenie pokazują iż organ nadzorujący i wyznaczający ramy systemu np. Administrator jest najlepszym rozwiązaniem. Ma on kontakt ze wszystkimi uczestnikami systemu i w pełni kontroluje całość procesu operacyjnego. Powinien być on tworzony przez producentów, bo to na nich nałożone są poziomy do osiągnięcia przez Unię Europejską i to w cenę ich produktów będzie wliczony koszt utworzenia i funkcjonowania systemu kaucyjnego. Dlatego będą oni mieli największą motywację do zapewnienia, że system będzie efektywny bez generowania dodatkowych, niepotrzebnych kosztów systemu. Co więcej producentom zależy na otrzymaniu jakościowego, czystego surowca, który będzie</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ocenie resortu wprowadzenie administratora nie jest konieczne. Podmiot reprezentujący będzie działał w formule not for profit, a zadanie kontrolne w ramach systemu kaucyjnego będą należały do organów Inspekcji Ochrony Środowiska.</p>

		<p>możliwy do ponownego wykorzystania przy produkcji opakowań. Recykler nie musi się skupiać na jakości recyklatu, przy zwiększonych poziomach użycia recyklatu popyt na niego będzie tak duży, że będzie on także windował jego cenę. Będzie dochodziło do downcyclingu, czyli wykorzystania recyklatu przez inne branże m.in. odzieżowa, która wykorzysta materiał do budowania wizerunku marki ekologicznej a uniemożliwi powstanie z niej nowej butelki i recycling „bottle to bottle”.</p> <p>Centralny organ, który może się składać z wprowadzających, handlu, ministerstwa oraz strony społecznej, który ma obraz całości, nadzoruje wszystkie procesy, wymaga i jest w stanie optymalizować system kosztowo to przepis na efektywny i skuteczny system kaucyjny, który nie uderzy w portfele Polaków. Organ ten zapewni sprawiedliwe rozliczenia między operatorami, balans i zdrową konkurencję między nimi, odpowiednie wynagrodzenia dla jednostek handlu i zadba o jakość zbieranego materiału.</p>		
477.	Uwaga ogólna	<p>Wobec powyższego, RLG sformułowało poniżej zmiany do Projektu mające na celu z jednej strony osiągnięcie założeń GOZ, w tym poziomów zbierania i recyklingu nałożonych na Wprowadzających, przy jednoczesnym zapewnieniu transparentności, przejrzystości, zasad zdrowej konkurencji, niedyskryminującego charakteru, odporności na oszustwa i wyłudzenia tym samym zapewniającym efektywność kosztową, czyli mniejsze koszty dla konsumenta. Zmiany omawianych przepisów zostały przedstawione w tabeli poniżej.</p>		Przyjęto do wiadomości.

478.	Art. 1 pkt 5	<p>Art.40g dodać ust. 12. Maksymalna stawka kaucji wynosi 1 zł.</p> <p>Art. 40g dodać ust. 13. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, określi wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań, o której mowa w art. 40g ust.12, kierując się koniecznością osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych określonych w załączniku 1a do ustawy, odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, transportu opakowań i odpadów opakowaniowych, kosztów prowadzenia ewidencji i sporządzania sprawozdawczości.</p> <p>Dodanie w art.40g ust.12 i ust.13 ma na celu zmianę polegającą na ustaleniu dla wszystkich systemów kaucyjnych jednej stawki kaucji. Rozwiązanie to zapewni powszechność systemów kaucyjnych, transparentność, ułatwi rozliczenia pomiędzy systemami. Jednolita stawka kaucji spowoduje, że systemy nie będą konkurowały między sobą poprzez jej wysokość, która może wpływać na decyzje zakupowe konsumentów i naruszać zasady uczciwej konkurencji na rynku napojów pakowanych w opakowania wymienione w załączniku 1a do ustawy.</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu.</p> <p>Wysokość maksymalnej stawki nie zostanie określona.</p>
479.	Art. 1 pkt 5	<p>Art. 40h ust. 2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

	<p>1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego;</p> <p>2) nazwę podmiotu, adresie siedziby oraz adresie e-mail podmiotu reprezentującego;</p> <p>3) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10;</p> <p>4)szczegółowy opis:</p> <p>a) zasad pobierania i zwracania kaucji konsumentom,</p> <p>b) zasad odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz przekazywaniu opakowań do ponownego użycia lub odpadów opakowaniowych do przetworzenia,</p> <p>c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego,</p> <p>d) zasad przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego,</p> <p>e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, przez wprowadzających napoje w opakowaniach biorących udział w systemie kaucyjnym,</p> <p>5) planowanym terminie uruchomienia systemu kaucyjnego.</p>		
--	---	--	--

		<p>Konsekwencją wprowadzenia kaucji w jednej wysokości jest konieczność wykreślenia w z przepisu art.40h ust.2 pkt 3 określającego wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań.</p>	
480.	Art. 1 pkt 5	<p>Art. 40j. 1. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie unikalne oraz pozwalające, w przypadku opakowań wielokrotnego użytku na identyfikację liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, i pozwalającym na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania określonego w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, a także rozliczenia pomiędzy podmiotami reprezentującymi.</p> <p>2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 5 do ustawy.</p> <p>Wprowadzenie jednego wzoru oznakowania opakowań objętych systemem kaucyjnym da możliwość ustalenie liczby rotacji, poziomów zbierania a także rozliczenia pomiędzy podmiotami reprezentującymi. Dobrym rozwiązaniem byłyby Data Matrix kody lub QR kody pozwalające na śledzenie opakowań, przypisywanie ich do systemu kaucyjnego, do którego należą podmioty je wprowadzające.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przedsiębiorcy tworzący system kaucyjny będą mogli zastosować dowolne oznakowanie identyfikujące opakowania. Będą także mogli postanowić, w ramach tworzenia systemu, o wykorzystaniu konkretnego rozwiązania.</p>

481.	Art. 1 pkt 5	<p>Art. 40l. 1. Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:</p> <p>1) selektywne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy;</p> <p>2) odbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych;</p> <p>3) transport opakowań do producenta oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;</p> <p>4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości;</p> <p>5) rozliczenia z podmiotami reprezentującymi prowadzącymi inne systemy kaucyjne;</p> <p>2. Koszty działań, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez wprowadzającego napoje w opakowaniach.</p> <p>3. Rozliczenie finansowe pomiędzy punktami odbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym, a także rozliczenia z podmiotami reprezentującymi prowadzącymi inne systemy kaucyjne, następuje w co najmniej miesięcznym okresie.</p> <p>Dodanie w ust. 3 zapisu, zgodnie z którym comiesięczne rozliczenia powinny dotyczyć także rozliczania kaucji pomiędzy systemami kaucyjnymi prowadzonymi przez różne podmioty reprezentujące.</p>		Uwaga przyjęta.
------	--------------	--	--	-----------------

482.	Art. 1 pkt 5	<p>Dodać Art.40n.</p> <p>1. Podmioty reprezentujące mogą powołać administratora systemów kaucyjnych i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego lub przystąpić do istniejącego systemu kaucyjnego.</p> <p>Wprowadzający mogą powołać administratora, który wyznaczy ramy i dedefiniuje zakres systemu a także określi zasady rozliczeń między systemami kaucyjnymi, które do niego przystąpią.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ocenie resortu wprowadzenie administratora nie jest konieczne. Podmiot reprezentujący będzie działał w formule not for profit, a zadanie kontrolne w ramach systemu kaucyjnego będą należały do organów Inspekcji Ochrony Środowiska.</p>
483.	Art. 4	<p>Art. 4. 1. Wprowadzający napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy zmienianej w art. 1, którzy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wyznaczają podmiot ich reprezentujący, który jest obowiązany złożyć wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 40h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>2. Nie dostosowanie się do wymagań niniejszej ustawy oraz nie uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 40h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, przez wprowadzających, o których mowa w ust. 1, oznacza zakończenie funkcjonowania systemu pobierania i zwracania kaucji, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Wprowadzający napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy zmienianej w art. 1, są zobowiązani do umieszczania na opakowaniach oznakowania, o którym</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dodany zostanie przepis mówiący o tym, że butelki, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem utworzenia (lub przystąpienia do) systemu kaucyjnego mogą pozostać w obiegu do momentu zwrotu i wyczerpania zapasów. Dodatkowo za takie butelki nie będzie pobierana kaucja.</p>

		<p>mowa w art. 40j ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>Przepis ma za zadanie wprowadzić 2 letni okres przejściowy dla producentów na przejście z oznakowania jakimi są kody kreskowe na kody indywidualne.</p>		
484.	Tytuł ustawy	<p>W związku z propozycją zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 658 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021, poz. 888 wskazana jest zmiana tytułu projektu.</p> <p>Ustawa z dnia ..... o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz innych ustaw</p>	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie będzie zmieniana projektem niniejszej ustawy.</p>
485.	Art. 1 pkt 2	<p>Definicja napoju nie powinna zawierać mleka i jogurtu oraz innych produktów mlecznych z uwagi na możliwość poważnego naruszenia standardów sanitarnych i ryzyko mikrobiologiczne dla personelu i klientów sklepów. W świetle obecnej organizacji pracy sklepów, szczególnie tradycyjnych, zbiórka tego typu opakowań może być nie tylko zagrożeniem dla zdrowia konsumentów, ale również elementem odstraszać klientów.</p> <p>Ponadto zaproponowana w projekcie definicja jest odmienna od definicji napoju określonej w Wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych z dnia 7 czerwca 2021 r. W związku z tym proponujemy definicję zawierającą enumeratywne wyliczenie</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje</p>

		<p>napojów, w celu określenia zakresu produktowego opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu.</p> <p>„7a) napoju – rozumie się przez to napoje gazowane i niegazowane, wodę gazowaną i niegazowaną, wodę smakową, nektary, soki, napoje oparte na sokach, piwo, mieszanki piwa, cydr, napoje energetyczne, napoje sportowe, kawę lub herbatę mrożoną;”</p>		<p>napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania po których produktach zostały objęte systemem kaucyjnym.</p>
486.	Art. 1 pkt 2	<p>Konieczność dookreślenia, iż kaucję dolicza się do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju.</p> <p>„13a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną doliczaną do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu wielokrotnego albo jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym na opakowania jednokrotnego użytku;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma potrzeby takiego dookreślenia, ponieważ wysokość kaucji będzie pobierana jednakowa, bez różnicy czy za produkt będzie podana wysokość ceny brutto czy netto.</p>
487.	Art. 1 pkt 2	<p>Zrezygnowanie z pojęcia konsumenta jako osoby oddającej opakowanie. Przymiot konsumenta nie ma w tym wypadku znaczenia, ponieważ opakowanie może być również oddawane np. przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą.</p> <p>„13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana odpowiednio oddającemu</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

		odpad opakowaniowy albo opakowanie w momencie jego zwrotu;”;		
488.	Art. 1 pkt 3	<p>Opłata produktowa jest karą za nieosiągnięcie poziomów recyklingu, a nie sankcją za niedopełnienie obowiązku formalnego. Konieczna jest likwidacja opłaty produktowej na rzecz wprowadzenia ustawowego obowiązku zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku.</p> <p>Usunięcie postanowienia</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że opłata produktowa jest uiszczana w przypadku nieosiągnięcia poziomów selektywnego zbierania, w tym także w przypadku nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego. W przypadku niepodpisania umowy z podmiotem reprezentującym, wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będzie obowiązany do uiszczenia opłaty produktowej w całości, ponieważ osiągnięcie poziomów selektywnego zbierania jest możliwe tylko w ramach systemu kaucyjnego.</p>
489.	Art. 1 pkt 3	<p>Konieczne jest wskazanie, iż opłatę produktową powinien zapłacić podmiot reprezentujący.</p> <p>„1a. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przepis ten odnosi się do wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, którzy nie przystąpili do systemu kaucyjnego. W związku z tym, to oni będą ewentualnie obowiązani do wyliczenia i zapłaty opłaty produktowej</p>
490.	Art. 1 pkt 3	<p>Konieczne jest wprowadzenie przepisu określającego jaki podmiot wnosi opłatę produktową w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zaproponowane przepisy określają taki stan. Projekt nie zakłada konieczności</p>

		„1b. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku samodzielnie prowadzący system kaucyjny na tego rodzaju opakowania albo przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a.”		utworzenia dwóch oddzielnych systemów (dla jednorazowych i wielorazowych opakowań). Dlatego też nie ma konieczności wprowadzania takich zapisów i ich dublowania.
491.	Art. 1 pkt 3	Dla opakowań ujętych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów. „1c. „Masa opakowań i odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym nie podlega opłacie opakowaniowej, o której mowa w art. 18a ust.1.”		Uwaga nieprzyjęta. Zapis w odpowiednim projekcie ustawy zostanie dodany na kolejnych etapach procesu legislacyjnego.
492.	Art. 1 pkt 3	Wysokość opłaty produktowej z tytułu niezrealizowania obowiązku jest rażąco rozbieżna w stosunku do wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez organizację odzysku opakowań a wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Z tego powodu wysokość opłaty dla opakowań z tworzyw sztucznych powinna zostać zrównana z wysokością opłaty dla podmiotu realizującego obowiązek za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Ponadto należałoby rozróżnić pomiędzy opłatą produktową w przypadku niezrealizowania obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań wielorazowego użytku oraz opakowań jednokrotnego użytku. W związku z		Uwaga nieprzyjęta. Propozycja zmiany dotyczy przepisu , który mówi o maksymalnej stawce opłaty produktowej. Należy pamiętać, że nie jest to propozycja wysokości opłaty produktowej. Zwiększenie opłaty produktowej za niewykonanie obowiązku selektywnego zbierania opakowań/odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego ma związek z wysokimi celami selektywnego zbierania.

		<p>tym opłata za szklane opakowania wielokrotnego użytku powinna być odpowiednio obniżona względem opakowań wykonanych z tworzyw sztucznych ponieważ na 1 kg masy opakowań, które nie zostaną zebrane selektywnie przypada około 5 razy mniej sztuk opakowań wykonanych ze szkła, w związku z czym koszt ich zagospodarowania poza systemem kaucyjnym jest odpowiednio niższy. Projekt ustawy nie przewiduje innych opakowań wielokrotnego użytku poza wykonanymi ze szkła.</p> <p>„1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi:</p> <p>a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 oraz obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań jednorazowego użytku,</p> <p>b) 0,75 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku.”</p>		<p>Ponadto należy pamiętać, że zbyt niska stawka opłaty produktowej może spowodować większą opłacalność ekonomiczną dla wprowadzającego napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym w przypadku nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego, co z kolei przełoży się na nieosiągnięcie celów w skali kraju.</p>
493.	Art. 1 pkt 5	<p>Zaproponowane brzmienie artykułu 40g ust. 1 wynika z postulowanej konstrukcji przepisów, które powinny rozdzielać system kaucyjny dla opakowań jednorazowych od systemów dla opakowań wielorazowego użytku.</p> <p>Warunki formalne tworzenia podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku muszą uwzględniać specyfikę zadań wykonywanych przez ten podmiot.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien prowadzić działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej, tak jak jest to w przypadku organizacji odzysku opakowań.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>System obejmie także opakowania szklane wielorazowego użytku, zgodnie z argumentacją przedstawioną powyżej.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit. Zmodyfikowany zostanie także zapis mówiący, że musi być to podmiot który wykonuje działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami</p>

	<p>Powinien on być utworzony przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy tym samym przejąłby pełną oraz faktyczną odpowiedzialność za swoje odpady opakowaniowe. Wymóg, aby podmiot reprezentujący wykonywał wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów jest nieadekwatny do funkcji tego podmiotu jako prowadzącego system kaucyjny.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien funkcjonować w formule non-for-profit tzn. powinien prowadzić działalność gospodarczą przeznaczając zysk wyłącznie na cele działalności statutowej, bez prawa wypłaty akcjonariuszom dywidendy.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach, którzy posiadają określony udział w rynku, aby przejęcie pełnej i faktycznej odpowiedzialności wprowadzających za swoje odpady, mogło być wykonywane w sposób efektywny.</p> <p>„1. System kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej utworzonej przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, mającej siedzibę na terytorium kraju. Akcje podmiotu reprezentującego mogą być również obejmowane przez prowadzących jednostki handlu detalicznego, a także przez związki 		<p>opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p> <p>Przepis zostanie jednak zapisany inaczej niż zaproponowano.</p>
--	--	--	---

		<p>pracodawców i izby gospodarcze reprezentujące wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku lub przez związki pracodawców i izby gospodarcze reprezentujące przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego;</p> <p>2) wykonywać działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi;</p> <p>3) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1;</p> <p>4) prowadzić działalność gospodarczą przeznaczając zysk wyłącznie na cele działalności statutowej, bez prawa wypłaty akcjonariuszom dywidendy;</p> <p>5) reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy łącznie wprowadzają na terytorium kraju nie mniej niż 50% masy opakowań objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku.”</p>		
494.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzenie wymogu raportowania w zakresie kaucji jest narzędziem pozwalającym na właściwy nadzór nad faktycznym obrotem opakowaniami wielokrotnego użytku i zapewniającym, że opakowania są rzeczywiście opakowaniami wielokrotnego użytku. Zaproponowany pierwotnie w projekcie system rotacji kaucji jest niewystarczający.</p> <p>Dodanie ust. 3a w brzmieniu: „Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany do prowadzenia bilansu rozrachunków z tytułu kaucji”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada, że wprowadzający będą musieli przekazywać podmiotowi reprezentującemu informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania.</p> <p>Ewentualne rozwiązania szczegółowe podmiot reprezentujący może określać w zawieranych między tymi podmiotami umowach.</p>
495.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku powinni mieć ustawowy obowiązek przystąpienia do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada nieobligatoryjny system kaucyjny. Niemniej jednak w przypadku</p>

		„4. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku jest obowiązany przystąpić do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.”		nieprzystąpienia do takiego systemu przez wprowadzającego, będzie on musiał obliczyć i uiścić opłatę produktową z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego.
496.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku powinni mieć swobodę w samodzielnym tworzeniu i utrzymywaniu systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku z zachowaną opcją utworzenia podmiotu, który byłby ich przedstawicielem tworzącym na ich rzecz system kaucyjny. Takie postanowienie pozwala rozgraniczyć system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku od funkcjonujących już na rynku systemów dla opakowań wielokrotnego użytku, które – jak pokazuje praktyka rynkowa oraz efektywność działających systemów – mogą funkcjonować samodzielnie bez potrzeby ustanawiania podmiotu reprezentującego a ustanowienie przedstawiciela organizującego taki system dla grupy podmiotów miałyby charakter dobrowolny.</p> <p>Dodanie ust. 4a w brzmieniu: „W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany utworzyć i utrzymywać system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku samodzielnie albo ustanowić przedstawiciela dla grupy tych wprowadzających i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie zabrania tworzenia kilku systemów (oddzielnie dla opakowań jednorazowych i wielorazowych) przez wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem. Nie ma potrzeby dublowania przepisów.</p>
497.	Art. 1 pkt 5	Konieczne jest wprowadzenie ustawowego obowiązku zawarcia umowy wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny.		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Projekt zakłada obowiązek zawarcia umowy pomiędzy podmiotem</p>

		<p>„5. Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, o którym mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.”</p>		<p>reprezentującym prowadzącym system a wprowadzającym napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym – zarówno opakowania wielorazowe jak i jednorazowe.</p>
498.	Art. 1 pkt 5	<p>W przypadku gdy wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku zdecyduje się ustanowienie przedstawiciela dla grupy wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinien zawrzeć z tym przedstawicielem umowę.</p> <p>„5a. Warunkiem przystąpienia wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku do systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku utworzonego przez przedstawiciela, o którym mowa w ust. 4a, jest zawarcie umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z tym przedstawicielem dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada obowiązek zawarcia umowy pomiędzy podmiotem reprezentującym prowadzącym system a wprowadzającym napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym – zarówno opakowania wielorazowe jak i jednorazowe.</p>
499.	Art. 1 pkt 5	<p>Rozdzielenie obowiązków informacyjnych w odniesieniu do systemów kaucyjnych na opakowania jednorazowego użytku i wielokrotnego użytku oraz wskazanie odpowiednich podmiotów, którym przekazuje się te informacje.</p> <p>„8. Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku jest obowiązany przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach jednorazowego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obowiązek taki nakłada projektowany art. 40g ust. 8. Dotyczy on zarówno wprowadzających opakowania jednorazowego jak i wielorazowego użytku.</p>

		8a. Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany przekazać przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach wielokrotnego użytku.”		
500.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność określenia podmiotów, w odniesieniu do których wprowadzający opakowania nie przekazał informacji z rozróżnieniem na system kaucyjny na opakowania jednorazowego i wielokrotnego użytku.</p> <p>„9. W przypadku nieprzekazania podmiotowi reprezentującemu albo przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, danych, o których mowa w ust. 8 i w ust. 8a, wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do napojów w opakowaniach, o których nie poinformował podmiotu reprezentującego albo przedstawiciela, o którym mowa w ust. 4a, a które wprowadził do obrotu w danym roku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie będzie przewidywała możliwości funkcjonowania przedstawicieli w odniesieniu do wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku objętych systemem kaucyjnym.</p>
501.	Art. 1 pkt 5	<p>Zmiana ust. 10 pkt 2 poprzez nieuwzględnianie w systemie jednostek handlu hurtowego jako punktów odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem.</p> <p>Art. 10 g ust. 10 pkt 2</p> <p>„2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów, wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, jednostek handlu detalicznego oraz innych punktów odbierających odpady opakowaniowe objęte</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jednostki handlowe będą stanowiły główne punkty, do których będą przekazywane opakowania i odpady opakowaniowe.</p>

		systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, bez względu na ich powierzchnię;”		
502.	Art. 1 pkt 5	<p>Określenie podstawowych zasad funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Dodanie ust. 10a, określającego zasady funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku w następującym brzmieniu:</p> <p>„10a. System kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obejmuje terytorium kraju, na którym oferowane są napoje objęte danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku; 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów oraz jednostek handlu detalicznego posiadających w ofercie handlowej napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku bez względu na ich powierzchnię; 3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu pobranej przy zakupie kaucji.” 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny będzie obejmował opakowania jedno- i wielokrotnego użytku. W związku z czym zasady funkcjonowania wskazane w art. 40g ust. 10 odnoszą się do ewentualnych systemów kaucyjnych tworzonych w ramach opakowań jednorazowego i wielorazowego użytku.</p>
503.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzenie postanowienia, zgodnie z którym termin 24 miesięczny na utworzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku rozpoczyna bieg od dnia uzyskania zezwolenia przez podmiot reprezentujący na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>„11. Podmiot reprezentujący ustanowiony przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku tworzy system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w terminie 24 miesiące od dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 40h ust.1.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zrezygnowano ze wskazywania terminu na uruchomienie systemu. Termin ten został pośrednio wskazany przez pierwszy rok, w których należy osiągnąć poziomy selektywnego zbierania, tj. 2025 r.</p>

504.	Art. 1 pkt 5	<p>Tworzone dobrowolnie przez wprowadzających i działające już systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny wymagać zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu. Uregulowanie kwestii powzięcia przez ministra informacji o funkcjonowaniu tych systemów zostało zaproponowane w art. 40h ust. 7.</p> <p>„1. Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu, zwanego dalej „zezwoeniem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projektowana ustawa nada istniejącym systemom ramy prawne. Wszystkie systemy kaucyjne, niezależnie czy będzie to system obejmujący opakowania jedno- czy wielorazowego użytku, powinien funkcjonować w oparciu o te przepisy. Zatem zarówno system kaucyjny w ramach opakowań jednorazowego i wielorazowego użytku powinien być prowadzony przez podmiot reprezentujący, który uzyska stosowne zezwolenie.</p>
505.	Art. 1 pkt 5	<p>Minimalna wysokość kaucji powinna być określona w ustawie, a jej wysokość określana w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu. Uregulowanie tych kwestii zostało zaproponowane w art. 40 ja ust. 1 i 2.</p> <p>Usunięcie obu postanowień</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu.</p> <p>Jednakże w ustawie nie zostanie określona minimalna wysokość kaucji.</p>
506.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność doprecyzowania, iż przedstawione we wniosku informacje powinny potwierdzać spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 10.</p> <p>Art. 40h ust. 2 pkt 4</p> <p>„4 „informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 10;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Umowa pomiędzy wprowadzającym a podmiotem reprezentującym (lub potwierdzenie jej zawarcia) nie powinna być dołączana do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. Umowy między tymi podmiotami będą zawierane po uzyskaniu</p>

				przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.
507.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność doprecyzowania, iż we wniosku oraz w zezwoleniu powinien być przedstawiony szczegółowy opis zasad odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego, a nie z jednostek handlowych.</p> <p>„ust. 2 pkt 5) b) zasad odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i innych punktów objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku oraz przekazywaniu odpadów opakowaniowych do przetworzenia”</p> <p>„ust. 4 pkt 3) zasady odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i innych punktów objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku oraz przekazywaniu odpadów opakowaniowych do przetworzenia”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jednostki handlowe będą stanowiły główne punkty, do których będą przekazywane opakowania i odpady opakowaniowe.</p>
508.	Art. 1 pkt 5	<p>W związku z postulowanym brakiem zezwolenia na prowadzenie systemów dla opakowań wielokrotnego użytku postanowienie byłoby bezprzedmiotowe. Ponadto zaproponowany system identyfikacji liczby rotacji nie jest w stanie wykazać, że w rzeczywistości opakowanie jest opakowaniem wielokrotnego użytku. Kwestia wykazania, że opakowania znajdujące się w systemie są faktycznie wielokrotnie wykorzystywane została uregulowana w proponowanym art. 40g ust. 3a.</p> <p>Usunięcie obu postanowień.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z wcześniejszym nie przyjęciem postulatu dot. zezwolenia dot. systemów dla opakowań wielokrotnego użytku.</p> <p>W odniesieniu do liczby rotacji informuję, że jest to wskaźnik określony w dyrektywie SUP, którego sprawozdanie będzie wymagane do Komisji Europejskiej, w związku z tym nie zostanie usunięty.</p>
509.	Art. 1 pkt 5	Systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku powinien zarządzać wyłącznie jeden podmiot reprezentujący,		Uwaga nieprzyjęta.

		<p>ponieważ taki sposób jest najbardziej efektywną formą zarządzania systemem. Jeden podmiot reprezentujący zapewnia równe zasady dla wprowadzających, jednostek handlu detalicznego i nie tworzy chaosu dla konsumentów, a także utrudnień organizacyjnych wynikających z konieczności zawierania wielu umów z wieloma podmiotami przez jednostki handlu detalicznego. Kilka podmiotów reprezentujących w jednym sklepie oznacza poważne utrudnienia dla sprawnej organizacji i odbioru opakowań oraz dla konsumentów. Jeden podmiot reprezentujący jest gwarantem, że każdy sklep detaliczny uczestniczący w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku zawsze przyjmie opakowania od konsumenta i wypłaci należną mu kaucję. Podmiot reprezentujący powinien przyczynić się do realizacji celów środowiskowych, a nie do tworzenia przewagi konkurencyjnej zarówno pomiędzy poszczególnymi wprowadzającymi jak i jednostkami handlu detalicznego.</p> <p>Ze względu na charakter inwestycji koniecznych do utworzenia i utrzymania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku określenie minimalnego okresu tego zezwolenia jest niezbędne i powinno wynosić nie mniej niż 10 lat.</p> <p>„5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się wyłącznie jednemu podmiotowi reprezentującemu na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat”.</p>		<p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p>
510.	Art. 1 pkt 5	Konieczność dostosowania przepisów do prowadzenia systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku przez jeden podmiot reprezentujący.		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia</p>

		Usunięcie postanowienia		systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m ² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.
511.	Art. 1 pkt 5	<p>Prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zgody właściwego ministra, jak ma to miejsce w przypadku podmiotu reprezentującego dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. W tym wypadku w zupełności wystarczające jest zgłoszenie prowadzenia takiego systemu. Na podmioty prowadzące tego rodzaju systemy zostaje nałożony obowiązek informacyjny.</p> <p>Dodanie ust. 7 w brzmieniu: „Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku wymaga zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.</p>
512.	Art. 1 pkt 5	<p>W ustawie powinien być określony zakres informacji przedstawianych w zgłoszeniu. Jest on mniejszy niż w odniesieniu do wniosku o udzielenie zezwolenia.</p> <p>„8. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 7, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a albo wprowadzającego opakowania wielokrotnego 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów –</p>

		<p>użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku;</p> <p>2) nazwę podmiotu, adres siedziby oraz adres e-mail przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a albo wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku;</p> <p>3) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 10a;</p> <p>5) opis zasad funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku,</p> <p>6) planowany termin uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.”</p>		dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.
513.	Art. 1 pkt 5	<p>Nie każde naruszenie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku przez podmiot reprezentujący powinno skutkować cofnięciem zezwolenia, lecz tylko rażące naruszenie. W związku z tą zmianą zaproponowano również zmianę przesłanek cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego określonych w ust. 3.</p> <p>„2. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w sposób, który rażąco narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub niespełniający warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot, do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>3. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny na opakowania jednorazowego</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ocenie Ministerstwa podmiot reprezentujący nie powinien naruszać wydanego zezwolenia, a nie tylko rażąco nie naruszać.</p>

		użytku w sposób, który rażąco narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.”		
514.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania następstw cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. W przypadku, gdy system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku prowadzi jeden podmiot konieczne jest zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemu.</p> <p>„4. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku na podstawie ust. 3 minister właściwy do spraw klimatu jest obowiązany do wszczęcia postępowania w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego innemu podmiotowi reprezentującemu.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma podstaw do takiego wszczęcia postępowania. Rozpoczęcie procedury weryfikacji wniosku i ewentualnie wydanie zezwolenia na funkcjonowania systemu kaucyjnego następuje jedynie na wniosek podmiotu.</p>
515.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania sytuacji, w której podmiotowi reprezentującemu cofnięto zezwolenie, a zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dla nowego podmiotu reprezentującego nie zostało jeszcze wydane.</p> <p>„5. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku na podstawie ust. 3, jest obowiązany do wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej ustawy do czasu wydania zezwolenia innemu podmiotowi reprezentującemu na podstawie ust. 4.“</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma podstaw do wykonywania obowiązków przez podmiot reprezentujący, które będzie naruszało warunki umowy. Dodatkowo takie wykonywanie obowiązków mogłoby trwać bardzo długo, aż do czasu gdy wniosek złoży inny podmiot i uzyska zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p>
516.	Art. 1 pkt 5	W przypadku cofnięcia zezwolenia dla podmiotu reprezentującego pod koniec roku, nałożenie na		Uwaga częściowo przyjęta.

		<p>wprowadzających kary od początku danego roku jest środkiem nieproporcjonalnym.</p> <p>Usunięcie postanowienia</p>		<p>Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.</p>
517.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność zapewnienia, aby oznaczenie słowno-graficzne systemu kaucyjnego było tożsame z symbolem graficznym podmiotu reprezentującego. Wobec tego to podmiot reprezentujący powinien określać to oznaczenie, a następnie powinien przedstawić je do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu.</p> <p>„2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa podmiot reprezentujący i przedstawia go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma przeszkód, aby w ramach wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, podmiot reprezentujący zaproponował oznakowanie, które będzie dodatkowo umieszczane na opakowaniach wprowadzanych przez wprowadzających uczestniczących w danym systemem kaucyjnym.</p>
518.	Art. 1 pkt 5	<p>Wysokość kaucji w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku powinna być jednolita, aby nie była narzędziem walki konkurencyjnej zarówno pomiędzy podmiotami wprowadzającymi jak i jednostkami handlu detalicznego. Niska kaucja, która nie będzie zachęcała do zwrotu odpadu opakowaniowego przełoży się na niższy koszt zakupu danego napoju w danym sklepie. Wyższa kaucja może wpłynąć na nadmierne zwiększenie atrakcyjności zwrotu odpadu opakowaniowego i skutkować między innymi utratą klientów, którzy częściej będą odwiedzać sklepy z wyższą premią za zwrot odpadów opakowaniowych.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu.</p> <p>Jednakże w ustawie nie zostanie określona minimalna wysokość kaucji.</p>

		<p>Zagrożony na utratę obrotów może być szczególnie tradycyjny polski handel.</p> <p>„1. Minimalna wysokość kaucji na opakowania jednorazowego użytku wynosi 50 gr za sztukę opakowania. 2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kaucji dla opakowań jednorazowego użytku, kierując się kosztami funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku oraz biorąc pod uwagę, że kaucja powinna stanowić zachętę do zwrotu odpadów opakowaniowych.”</p>		
519.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania kwestii oferowania napojów w opakowaniach jednorazowego użytku w okresie przejściowym, po zmianie wysokości kaucji, gdy na rynku będą dostępne napoje z różnymi wysokościami kaucji.</p> <p>„3. W przypadku zmiany wysokości kaucji, napoje w opakowaniach jednorazowego użytku mogą być oferowane w jednostkach handlu detalicznego z dotychczasową wysokością kaucji w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej zmiany.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W opinii Ministerstwa powinna być pobierana kaucja w takiej wysokości, na którą będzie wskazywała informacja na etykiecie produktu. Etykieta nie może wprowadzać nabywców w błąd.</p>
520.	Art. 1 pkt 5	<p>Proponujemy zastosowanie sposobu określenia poziomu selektywnego zbierania dla opakowań wielokrotnego użytku adekwatnego do specyfiki funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„2. Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych opakowań w tym roku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada, że poziom selektywnego zbierania będzie liczony w odniesieniu do masy opakowań zebranych w danym roku po raz pierwszy. Oznacza to, że opakowanie, które będzie zebrane po raz drugi i kolejny w ciągu tego samego roku nie zostanie wliczone w poziom zbierania.</p>

521.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność określenia odpowiednich podmiotów zobowiązanych do prowadzenia ewidencji oddzielnie w stosunku do systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku oraz wielokrotnego użytku. W odniesieniu do systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku tak samo jak w odniesieniu do systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku powinien istnieć obowiązek ewidencjonowania obrotu opakowaniami objętymi tymi systemami w celach raportowych.</p> <p>„3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki, odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>3a. Przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
522.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność dostosowania brzmienia delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw klimatu do wydania rozporządzenia określającego warunki zaliczenia masy do zakresu opakowań i odpadów opakowaniowych określonych w załączniku 1a.</p> <p>„5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono puszki aluminiowe do systemu kaucyjnego, jednak zapis brzmi inaczej.</p>

		<ol style="list-style-type: none"> 1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek PET jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, 2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l, 3) odpadów opakowaniowych w postaci puszek metalowych o pojemności do 1 l, <p>– do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”</p>		
523.	Art. 1 pkt 5	<p>Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku.</p> <p>Ponadto proponowany pkt 5 zapewni wprowadzenie obowiązku prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.</p> <p>„Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku zapewnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie odpadów opakowaniowych; 3) transport odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania; 4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości; 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt nie zakłada prowadzenia oddzielnych systemów dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku. Niemniej jednak podmiot reprezentujący może zaproponować system działający inaczej w przypadku jednych i drugich opakowań.</p> <p>Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić.</p>

		5) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.”		
524.	Art. 1 pkt 5	Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku – ten system powinien zajmować się wyłącznie odpadami opakowaniowymi po produktach w opakowaniach jednokrotnego użytku. „3. Rozliczenie finansowe pomiędzy punktami odbierającymi odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym następuje w co najmniej miesięcznym okresie.”		Uwaga nieprzyjęta. Argumentacja została wskazana powyżej.
525.	Art. 1 pkt 5	Konieczność usunięcia niezgodności z zasadą kosztów netto określoną w art. 8a ust. 4 a) zmienionej dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz art. 22 ustawy o odpadach. „4. Przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych oraz z nieodebranej kaucji pomniejszają koszty działań, o których mowa w ust. 1, i uwzględnia się je w opłatach na utrzymanie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku ponoszonych przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku.”		Uwaga przyjęta. Wprowadzono odpowiednie regulacje w tym zakresie.
526.	Art. 1 pkt 5	Wprowadzenie zakazu subsydiowania skrośnego, a więc pokrywania kosztów zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów. „5. Podmiot reprezentujący nie może pokrywać kosztów zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze		Uwaga nieprzyjęta. System kaucyjny będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowaniach, którzy będą mogli taką zasadę. W ocenie Ministerstwa nie ma potrzeby wprowadzania takiego ograniczenia w projekcie ustawy.

		zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.”		
527.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzający, którzy organizują i finansują system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku powinni być właścicielami zabranych odpadów opakowaniowych.</p> <p>„6. Podmiot reprezentujący jest posiadaczem odpadów zbieranych, transportowanych, przygotowywanych do recyklingu i przekazywanych do recyklingu, w rozumieniu przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i poz. 2151).”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepis został wprowadzony w innej formie zapisu.</p>
528.	Art. 1 pkt 5	<p>W celu zamknięcia obiegu oraz wypełnienia obowiązków wynikających z dyrektywy SUP wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, który zawarł umowę z podmiotem reprezentującym, powinien mieć fizyczny dostęp do surowca wtórnego pochodzącego z odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym.</p> <p>„7. Podmiot reprezentujący przekazuje materiały pochodzące z przetwarzania odpadów opakowaniowych, o których mowa w ust. 6, wprowadzającym napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy zawarli umowę z podmiotem reprezentującym, o której mowa w art. 40 g ust. 5.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Należy zauważyć, że system będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowań, w związku z czym na etapie jego tworzenia będą mogli podjąć decyzję w zakresie sposobu dysponowania odpadami.</p>
529.	Art. 1 pkt 5	<p>Przydział masy materiału pochodzącego z przetwarzania odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku powinien następować zgodnie z zasadą proporcjonalności, czyli powinien uwzględniać masę opakowań wprowadzonych przez danego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku i zebranych na jego rzecz przez podmiot reprezentujący.</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Należy zauważyć, że system będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowań, w związku z czym na etapie jego tworzenia będą mogli podjąć decyzję w zakresie sposobu dysponowania odpadami.</p>

		„8. Masa przekazanego danemu wprowadzającemu napoje w opakowaniach jednorazowego użytku materiału, o którym mowa w ust. 7, jest wprost proporcjonalna do masy zebranych odpadów opakowaniowych po opakowaniach wprowadzonych przez tego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku.”	
530.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania zakresu obowiązków przedstawiciela ustanowionego dla grupy wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań. Przedstawiciel ten w ramach systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku powinien zapewniać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie opakowań w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie opakowań; 3) transport opakowań do wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku; 4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości; 5) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych. <p>„9. Do przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań stosuje się odpowiednio ust. 1.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie będzie przewidywała możliwości funkcjonowania przedstawicieli w odniesieniu do wprowadzających opakowania wielorazowego użytku objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić.</p>
531.	Art. 1 pkt 5	Konieczność wprowadzenia regulacji stanowiącej, iż za wykonywanie obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego oraz	Wyjaśnienie.

		<p>wielokrotnego użytku są odpowiedzialne podmioty prowadzące te systemy. Bez względu na rodzaje systemów kaucyjnych – zarówno dla opakowań jednorazowych, jak i wielorazowych, obowiązki sprawozdawcze dla podmiotów prowadzących systemy kaucyjne powinny być jednakowe i oparte o BDO.</p> <p>„Art. 40m. 1. Podmiot reprezentujący, przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany do przedkładania za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie do dnia 15 marca, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy zawierającego dane, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”</p>		<p>W ustawie znajduje się przepis zgodnie, z którym podmiot reprezentujący będzie składał sprawozdanie.</p>
532.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność zapewnienia powszechności i obligatoryjności poboru kaucji przez placówki handlowe – to jeden z fundamentalnych warunków działania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. Należy zapewnić, aby jak najwięcej placówek handlowych odbierało puste opakowania od konsumenta za zwrotem pełnej wysokości kaucji bez względu na to czy posiadają napoje w takich opakowaniach w swojej ofercie oraz bez względu na powierzchnię handlową danej placówki, co jest istotne dla powszechności i dostępności systemu dla konsumentów.</p> <p>„2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W projekcie ustawy określono limit powierzchni równy 200 m² dla jednostki handlowej powyżej którego ma obowiązek uczestniczenia w systemie w pełnym zakresie. Nie planuje się zobowiązać do tego wszystkich jednostek ze względu na możliwość gromadzenia pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, jednak jednostki o powierzchni poniżej 200 m² będą mogły przystąpić do systemu w pełnym zakresie na zasadzie dobrowolności.</p>

		pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych odpadów opakowaniowych.”		
533.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność zapewnienia powszechności i obligatoryjności poboru kaucji przez placówki handlowe – to jeden z fundamentalnych warunków działania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku. Jeśli jednostka handlu detalicznego posiada w ofercie produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinna być zobowiązana zarówno do pobierania kaucji, jak i odbioru pustych opakowań objętych tym systemem za zwrotem kaucji bez dodatkowych wymagań w stosunku do klienta oraz bez względu na powierzchnię tej jednostki.</p> <p>„3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w tym systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań objętych tym systemem kaucyjnym.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W projekcie ustawy określono limit powierzchni równy 200 m² dla jednostki handlowej powyżej którego ma obowiązek uczestniczenia w systemie w pełnym zakresie. Nie planuje się zobowiązać do tego wszystkich jednostek ze względu na możliwość gromadzenia pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, jednak jednostki o powierzchni poniżej 200 m² będą mogły przystąpić do systemu w pełnym zakresie na zasadzie dobrowolności.</p>
534.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność zapewnienia powszechności systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.</p> <p>„5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego oferujący napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności z podmiotem reprezentującym.”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zapis posiada inną formę.</p>
535.	Art. 1 pkt 6	Konieczność dostosowania postanowienia odnoszącego się do treści umowy zawieranej w ramach systemu kaucyjnego na		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zapis posiada inną formę.</p>

		<p>opakowania jednorazowego użytku do treści załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>„7. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady rozliczania kaucji oraz 2) zasady odbierania i przekazywania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a do ustawy.” 		
536.	Art. 1 pkt 6	<p>W przypadku systemów na opakowania jednorazowego wszyscy przedsiębiorcy prowadzący jednostkę handlu detalicznego są obowiązani do prowadzenia ewidencji obejmującej określone informacje.</p> <p>W zakresie tej ewidencji proponuje się zrezygnowanie w pkt 2 z odniesienia do konsumentów. Odpady opakowaniowe mogą być również zwracane przez osoby nie będące konsumentami.</p> <p>„8. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbę i rodzaj nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, 2) liczbę i rodzaj zwróconych odpadów opakowaniowych, 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.” 		Uwaga przyjęta.
537.	Art. 1 pkt 6	<p>Punkty handlowe powinny być zwolnione z obowiązków wynikających z magazynowania odpadów palnych (na</p>		Uwaga nieprzyjęta.

		<p>podstawie nowelizacji ustawy o odpadach z 2019 r. każdy przedsiębiorca gromadzący cudze odpady palne, w tym tworzywa sztuczne jest zobowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego, posiadania operatu przeciwpożarowego oraz monitoringu wizyjnego). Brak zwolnienia z tych obowiązków spowoduje ogromny wzrost kosztów systemu kaucyjnego poprzez konieczność uwzględnienia tych kosztownych obowiązków w rozliczeniach pomiędzy punktem handlowym a podmiotem reprezentującym.</p> <p>„9. Do przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, uczestniczącego w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, nie stosuje się art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i poz. 2151).”</p>		<p>Obowiązek wniesienie zabezpieczenia przeciwpożarowego oraz monitoringu wizyjnego następuje, zgodnie z art. ustawy o odpadach, w momencie, gdy podmiot jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (art. 25 oraz art. 48a ustawy o odpadach).</p> <p>Natomiast w związku z art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach jednostki handlowe przyjmujące opakowania/odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym będą traktowane jako nieprofesjonalni zbierający odpady.</p> <p>W związku z powyższym obowiązek wniesienia zabezpieczenia finansowego oraz zabezpieczenia roszczeń tych jednostek nie dotyczy.</p>
538.	Art. 1 pkt 7	<p>Konieczność określenia obowiązków sprawozdawczych wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku samodzielnie prowadzącego system kaucyjny.</p> <p>„Art. 45b. Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany sporządzić i złożyć ministrowi właściwemu do spraw klimatu roczne sprawozdanie na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
539.	Art. 1 pkt 7	<p>Konieczność określenia obowiązków sprawozdawczych podmiotów do tego zobowiązanych w odniesieniu oddzielnie</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

		<p>dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku i opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Art. 45c. Podmiot reprezentujący oraz przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oddzielnie dla każdego wprowadzającego napoje w opakowaniach, który przystąpił do systemu kaucyjnego.”</p>		<p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
540.	Art. –1	<p>Wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia corocznego audytu podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku ma na celu zapobieżenie nadużyciom ze strony przedsiębiorców, którzy chcieliby korzystać ze zwolnienia z opłaty opakowaniowej nie stosując przy tym opakowań, które rzeczywiście byłyby opakowaniami wielokrotnego użytku.</p> <p>„3) przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
541.	Art. –1	<p>Określenie zakresu kontroli dokonywanej przez weryfikatora środowiskowego. Weryfikator ten, w szczególności, powinien sprawdzić bilans rozrachunków z tytułu kaucji, który jest narzędziem zapewniającym monitorowanie czy opakowania rzeczywiście są wielokrotnego użytku.</p> <p>„2b. Weryfikator środowiskowy podczas audytu przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>

		<p>samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, dokonuje odpowiednio sprawdzenia:</p> <p>1) zakresu działalności prowadzonej przez ten podmiot, 2) funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, 3) bilansu rozrachunków z tytułu kaucji, 4) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia.”</p>		
542.	Art. 1 pkt 9	<p>Konieczność dostosowania przesłanek kar administracyjnych do zmienionego brzmienia art. 40g ust. 8</p> <p>„10d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 8 nie przekazuje podmiotowi reprezentującemu wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w tych opakowaniach;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
543.	Art. 1 pkt 9	<p>Konieczność określenia przesłanek kar administracyjnych nakładanych za naruszenie art. 40g ust. 8a.</p> <p>„10da) wbrew przepisowi art. 40g ust. 8a nie przekazuje przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, z którym zawarł umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w tych opakowaniach;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
544.	Art. 1 pkt 9	<p>Konieczność uwzględnienia art. 40k ust. 3a przy określeniu przesłanek kar administracyjnych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>

		„10e) wbrew przepisom art. 40g ust. 3, 40k ust. 3 i ust. 3a lub art. 44 ust. 8 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;”		
545.	Art. 1 pkt 9	Konieczność określenia przesłanek kar administracyjnych nakładanych za naruszenie art. 40g ust. 3a. „10ea) wbrew przepisowi art. 40g ust. 3a nie prowadzi bilansu rozrachunków z tytułu kaucji lub prowadzi ten bilans niezgodnie ze stanem rzeczywistym;”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
546.	Art. 1 pkt 9	Konieczność uwzględnienia, iż obowiązki związane z prowadzeniem systemu kaucyjnego w odniesieniu do systemu kaucyjnego jednorazowego użytku wykonuje inny podmiot niż w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku. „10f) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych;”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
547.	Art. 1 pkt 9	Konieczność uwzględnienia, iż obowiązki związane z prowadzeniem systemu kaucyjnego w odniesieniu do systemu kaucyjnego jednorazowego użytku wykonuje inny podmiot niż w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku. „10g) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu opakowań do producenta lub odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
548.	Art. 1 pkt 9	Konieczność dostosowania przesłanek kar administracyjnych do zmienionego brzmienia art. 44 ust. 2 i ust. 3. „14 a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2 i ust. 3 prowadząc jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.

		pobiera lub nie zwraca kaucji lub nie odbiera pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych”;		
549.	Art. 1 pkt 9	Konieczność wprowadzenia kary administracyjnej za naruszenie obowiązku zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku oraz przez jednostkę handlu detalicznego. “14b) wbrew przepisowi art. 40g ust. 5 oraz art. 44 ust. 5 nie zawiera umowy z podmiotem reprezentującym;”		Uwaga przyjęta.
550.	Art. 1 pkt 10	Konieczność dostosowania postanowienia określającego wysokość kar administracyjnych do nowego określenia katalogu tych kar. „2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10d, 10 da, 10e, 10 ea i 10h – od 10 000 zł do 50 000 zł;”;		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
551.	Art. 1 pkt 10	Konieczność dostosowania postanowienia określającego wysokość kar administracyjnych do nowego określenia katalogu tych kar. „3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10f, 10g, 13 i 14b – od 10 000 zł do 1 000 000 zł;”;		Uwaga częściowo przyjęta. W zakresie kar związanych z zawieraniem umów.
552.	Art.2 pkt 1	Konieczność wprowadzenia obowiązku wpisu do rejestru w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku. „5) podmiotów reprezentujących, o których mowa w art. 40g ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwanych dalej „podmiotami reprezentującymi;		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.

		<p>6) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;</p> <p>7) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”</p>		
553.	Art.2 pkt 2	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>“i) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;</p> <p>j) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
554.	Art.2 pkt 3	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„- nazwę i numer rejestrowy podmiotu reprezentującego lub przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, któremu zlecił wykonanie obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych,</p> <p>- informację o samodzielnym prowadzeniu systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku”;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
555.	Art.2 pkt 3	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do przedstawicieli prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>

		<p>“i) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazanie rodzajów opakowań, dla których tworzy system kaucyjny, - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku.” 		
556.	Art.2 pkt 4	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>“9) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;</p> <p>10) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
557.	Art.2 pkt 5	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>“8) przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,</p> <p>9) wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
558.	Art.2 pkt 5	<p>Średnia liczba rotacji nie jest właściwym miernikiem.</p> <p>Usunięcie postanowienia</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jest to wskaźnik określony w dyrektywie SUP, którego sprawozdanie będzie</p>

				wymagane do Komisji Europejskiej, w związku z tym nie zostanie usunięty.
559.	Art.2 pkt 5	<p>Wprowadzenie rozróżnienia podmiotów składających sprawozdanie w zależności czy jest to system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku czy też system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„h) wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie albo przez przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w postaci listy tych podmiotów zawierającej ich imiona i nazwiska lub nazwy podmiotów oraz ich numery rejestrowe.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
560.	Art.2 pkt 5	<p>Wprowadzenie rozróżnienia podmiotów składających sprawozdanie w zależności czy jest to system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku czy też system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. ca, da, ea oraz fa, w przypadku wprowadzającego napoje w opakowaniach, który podpisał umowę z podmiotem reprezentującym albo przedstawicielem, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w zakresie tych informacji, jest sporządzane przez ten podmiot.”;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>

561.	Uwaga ogólna	<p>Ze względu na konieczność zapewnienia powszechności systemu i wygody konsumentów, zwrot opakowań nie może być utrudniony przez wymóg posiadania paragonu fiskalnego. Kwota kaucji nie powinna mieć roli cenotwórczej i powinna stanowić odrębną niż cena produktu pozycję na paragonie. W związku z tym kaucja nie powinna być objęta podatkiem VAT, nie jest bowiem ani towarem, ani usługą. Jest zwracana w takiej samej wysokości w momencie zwrotu opakowania i służy wyłącznie zachęceniu konsumentów do zwrotu opakowań i osiągnięciu maksymalnie wysokich poziomów zbiórki, a w konsekwencji do spełnienia celów środowiskowych. Wobec powyższego należy wprowadzić w ustawie o podatku od towarów i usług odpowiednie postanowienia, aby podstawa opodatkowania nie obejmowała kaucji a w przypadku opakowań wielokrotnego użytku podatek VAT był neutralny z punktu widzenia placówki handlowej. Obecne wymaganie okazywania paragonów przy zwracaniu opakowań wielokrotnego użytku związane jest z obciążeniem kaucji podatkiem VAT, którego odprowadzenie jest konieczne przez placówkę handlową w sytuacji, gdy konsument nie zwraca opakowania przez 60 dni po pobraniu kaucji. W przypadku, gdy konsument po upływie wskazanego powyżej terminu, np. po 90 dniach od daty sprzedaży – zwróci się do sprzedawcy detalicznego ze zwrotem opakowania i żądaniem zwrotu kaucji, na podstawie otrzymanego paragonu fiskalnego – <u>sprzedawca zwraca mu pełną kwotę zapłaconej kaucji, nie pomniejszoną o podatek VAT, realizując na całej transakcji związanej z opakowaniem stratę.</u></p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT.</p> <p>W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.</p>
------	--------------	---	--	--

	<p>Proponowana zmiana przepisów obejmuje zarówno system kaucyjny na opakowania jednorazowe, jak i systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Art. 2a. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 685 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 po pkt 46 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 47 w brzmieniu:</p> <p>„47) opakowaniach zwrotnych – rozumie się przez to opakowania wielokrotnego użytku oraz wszelkiego rodzaju opakowania inne niż opakowania jednorazowego użytku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151), zwaną dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>2) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się również wydanie opakowań zwrotnych przez podatnika, który jako pierwszy dokonał dostawy danego towaru na terytorium kraju w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru.”;</p> <p>2) w art. 15 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p>		
--	---	--	--

	<p>„6a. Nie uznaje się za podatnika podmiotu reprezentującego w zakresie prowadzenia przez ten podmiot systemu kaucyjnego w rozumieniu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>3) w art. 19a dodaje się ust. 8a w brzmieniu:</p> <p>„8a. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, obowiązek podatkowy powstaje w ostatnim dniu roku podatkowego, w którym podatnik wydał opakowanie zwrotne pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru”;</p> <p>4) w art. 29a:</p> <p>a) w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) kaucji za opakowania jednorazowego użytku, pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„12. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a, podstawą opodatkowania jest zbiorcza wartość opakowań zwrotnych.”;</p> <p>c) po ust. 12 dodaje się ust. 12a – ust. 12d w brzmieniu:</p> <p>„12a. Przez zbiorczą wartość opakowań zwrotnych rozumie się iloczyn kwoty kaucji pobranej lub określonej w umowie za jednostkowe opakowanie zwrotne danego rodzaju i różnicy pomiędzy całkowitą liczbą opakowań zwrotnych tego rodzaju, wydanych przez podatnika za określoną kaucją w danym roku podatkowym, a liczbą opakowań zwrotnych tego samego rodzaju, zwróconych temu podatnikowi, z rynku</p>		
--	--	--	--

	<p>krajowego, w tym samym roku podatkowym, pomniejszony o kwotę podatku.</p> <p>12b. W przypadku, gdy wysokość kaucji za jednostkowe opakowanie zwrotne, o której mowa w ust. 12a, ulega zmianie w trakcie roku podatkowego, zbiorcza wartość opakowań zwrotnych, o której mowa w ust. 12a, kalkulowana jest na podstawie kwoty kaucji odpowiednio przed dokonaniem zmiany wartości kaucji oraz po wprowadzeniu takiej zmiany.</p> <p>12c. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością dodatnią, podatnik, o którym mowa w ust. 12, ma obowiązek zwiększenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.</p> <p>12d. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością ujemną, podatnikowi, o którym mowa w ust. 12, przysługuje prawo do pomniejszenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.”</p> <p>5) w art. 106b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu :</p> <p>„2a. Podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a.”;</p> <p>6) skreśla się art. 106i ust. 5,</p> <p>7) w art. 109 po ust. 3l dodaje się ust. 3m w brzmieniu :</p> <p>„3m. Podatnicy, o których mowa w art. 7 ust. 2a, są obowiązani w prowadzonej ewidencji, o której mowa w ust. 3 za ostatni okres rozliczeniowy roku podatkowego, uwzględnić</p>		
--	--	--	--

		<p>również dane pozwalające na ustalenie zbiorczej wartości opakowań zwrotnych dla danego roku podatkowego.”;</p> <p>Art. 2b. W odniesieniu do opakowań zwrotnych wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, w odniesieniu do których terminy, o których mowa w art. 29a ust. 12 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, upływają po wejściu w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>		
562.	Uwaga ogólna	<p>Konieczność uwzględnienia możliwości zaliczenia przez gminy do uzyskiwanych poziomów ponownego użycia i recyklingu uzyskiwanych na terenie danej gminy wyników zbiórki opakowań oraz zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>“Art. 2b. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021, poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 9nb.:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Podmiot zbierający odpady komunalne, z wyłączeniem podmiotu, o którym mowa w art. 9na ust. 1, oraz podmiotu zbierającego odpady komunalne przyjmującego odpady komunalne od innego zbierającego odpady komunalne, oraz podmiot reprezentujący prowadzący system na opakowania</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepisy zostały uwzględnione w innej formie.</p>

		<p>jednorazowego użytku, o którym mowa w art. 40 g ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151), jest obowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań.”</p> <p>b) ust. 3. pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu zbierającego odpady komunalne lub podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;”</p>		
563.	Art. 4	<p>Funkcjonujące przed wejściem w życie systemy kaucyjne powinny kontynuować swoją działalność. Należy wskazać, iż w szczególności prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zgody właściwego ministra.</p> <p>Usunięcie przepisu w dotychczasowym brzmieniu.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.</p>
564.	Art. 4	<p>Konieczność wprowadzenia przepisów przejściowych w odniesieniu do napojów wprowadzonych na rynek przed dniem uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku”</p> <p>„Art. 4. Napoje w opakowaniach jednorazowego użytku objęte systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono zapis bez określenia terminu oraz podziału na opakowania jedno- i wielorazowe.</p>

		użytku, które zostały wprowadzone na rynek przed dniem uruchomienia systemu kaucyjnego, mogą być oferowane przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego bez pobierania kaucji w okresie 6 miesięcy od dnia uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.”		
565.	–Załącznik nr 1	Konieczność doprecyzowania tytułu załącznika. Tytuł ten nie powinien odnosić się do docelowych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, ponieważ taki tytuł wskazuje, iż nie jest możliwe przekroczenie wskazanych poziomów selektywnego zbierania. Minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych		Uwaga przyjęta.
566.	–Załącznik nr 1	Poziomy selektywnego zbierania powinny odnosić się do butelek PET. butelki PET jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych		Uwaga nieprzyjęta. System kaucyjny obejmie także butelki szklane wielokrotnego użytku. Obecnie funkcjonują już systemy kaucyjne na ten rodzaj opakowań. Ustawa nada tym systemom jedynie ramy prawne. W związku z powyższym wyłączenie takich opakowań z obowiązku uzyskania poziomów selektywnego zbierania nie jest uzasadnione.
567.	–Załącznik nr 1	W odniesieniu do szklanych opakowań wielokrotnego użytku nieprawidłowe jest zastosowanie poziomów selektywnego zbierania, jak dla odpadów opakowaniowych objętych dyrektywą w sprawie zmniejszania wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Postulujemy		Uwaga nieprzyjęta. W ramach systemów kaucyjnych w krajach UE, opakowania szklane wielorazowego

		<p>zmianę zgodną z ustanowionymi w dyrektywie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych minimalnymi wielkościami docelowych recyklingu w odniesieniu do szkła, z którego wykonane są butelki wielokrotnego użytku.</p> <p>Pozycja 2: butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l</p> <p>2025 wartość: 70</p> <p>2026 wartość: 71</p> <p>2027 wartość: 72</p> <p>2028 wartość 73</p> <p>2029 i lata następne wartość: 75</p>		<p>użytku zbierane są na równie wysokim poziomie co opakowania jednorazowe.</p>
568.	Załącznik nr 1	<p>Konieczność objęcia systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku puszek metalowych o pojemności do 1 l.</p> <p>Pozycja 3: puszki metalowe o pojemności do 1 l</p> <p>2025 wartość: 77</p> <p>2026 wartość: 81</p> <p>2027 wartość: 84</p> <p>2028 wartość 87</p> <p>2029 i lata następne wartość: 90</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W projekcie uwzględniono puszki aluminiowe.</p>

569.	Załącznik nr 2	<p>Propozycja usunięcia załącznika jest następstwem zaproponowanego rozwiązania, aby podmiot reprezentujący określał oznaczenie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.</p> <p>Usunięcie załącznika</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Mając na uwadze możliwość powstania więcej niż jednego systemu kaucyjnego istnieje potrzeba jednolitego oznakowania.</p>
570.	Uwaga ogólna	<p>W imieniu Grupy Żywiec, jednego z największych producentów piwa w Polsce, dziękuję za możliwość udziału w konsultacjach publicznych dotyczących tak ważnego dla gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi projektu, jakim jest przedłożony przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska projekt ustawy tworzący w Polsce podstawy systemu kaucyjnego.</p> <p>Regulacje w tym obszarze były od dawna postulowane przez producentów wód i napojów. Unijne akty prawne: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE, L 155/1, 12.06.2019) (dalej zwana również SUP) oraz Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów określająca minimalne wymagania dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielokrotnego użytku.</p>

	<p>producenta (Dz. Urz. UE, L 150/109, 14.6.2018) (dalej zwana również ROP) nakładają na producentów dużo wyższe, niż dotychczas poziomy zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych. Od roku 2025 wprowadzony zostanie również obowiązkowy 25% udział surowców pochodzących z recyklingu w produkcji nowych butelek PET, a od 2030 r. udział ten ma wynieść minimum 30% we wszystkich opakowaniach napojów z tworzyw sztucznych. Oznacza to, że kwestia stworzenia efektywnych systemów zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych jest kluczowa zarówno pod względem środowiskowym, jak również gospodarczym. Efektywność środowiskowa i ekonomiczna systemu kaucyjnego będzie miała wpływ na konkurencyjność polskiej gospodarki w ciągu najbliższych lat, a jego utworzenie należy traktować jako inwestycję w rozwój gospodarczy Polski. Będzie również jednym z istotnych czynników wpływających na ceny wód i napojów.</p> <p>Stoimy na stanowisku, że efektywny system kaucyjny jest także niezwykle ważny w zakresie prośrodowiskowych zachowań polskich konsumentów. Promuje odpowiednie postawy w zakresie segregacji u źródła i wykształca postrzeganie odpadu opakowaniowego oraz samego opakowania jako przedmiotu wartościowego, która to wartość nadana jest przez podlegającą zwrotowi</p>		
--	--	--	--

	<p>kwotę kaucji. Służy on więc także ochronie środowiska, gdyż odpady opakowaniowe oraz opakowania objęte tego rodzaju systemami nie zanieczyszczają terenów publicznych, a są w ogromnej większości zwracane w celu recyklingu lub ponownego użycia opakowania.</p> <p>Warunkiem niezbędnym, aby polski system kaucyjny spełnił swoją rolę i pokładane w nim nadzieje wszystkich zainteresowanych uczestników rynku, od wprowadzających produkty w opakowaniach poczynając, na polskich konsumentach kończąc, musi on być przede wszystkim powszechny dla wprowadzających oraz możliwość zwrotu opakowań i odbioru kaucji, efektywny środowiskowo, racjonalny ekonomicznie, dobrze zorganizowany oraz łatwy do użycia dla konsumentów. Bez spełnienia tych warunków nie będzie możliwe osiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych oraz poziomu recyklingu zapewniającego odpowiednią wysoką podaż surowców wtórnych, w tym recyklatu PET. Skuteczność systemu będzie również miała znaczący wpływ na wysokość unijnego podatku liczonego od ilość niezrecyklowanego plastiku.</p> <p>Zwracamy również uwagę na szczególne uwarunkowania, które występują w gospodarce opakowaniami wielokrotnego użytku, których</p>		
--	---	--	--

	<p>najbardziej popularnym przykładem są butelki zwrotne po piwie.</p> <p>Systemy kaucyjne dla opakowań wielorazowych są prowadzone i utrzymywane bezpośrednio przez zainteresowanych wprowadzających. Opakowanie zwrotne porusza się na rynku w możliwie najprostszy sposób, tj. wprowadzający — hurtownik — detalista — klient. Tą samą drogą opakowanie lub kaucja za niezwrócone opakowanie wraca do wprowadzającego. Kaucja za opakowania wielokrotnego użytku jest rodzajem gwarancji, że kupujący zwróci opakowanie. Kaucja jest niezbędna dla wprowadzających do utrzymywania systemu i służy m.in. do odtwarzania populacji butelek zwrotnych stanowiących własność wprowadzającego. Wprowadzający pozbawieni tego strumienia środków wycofają się ze stosowania opakowań wielokrotnego użytku.</p> <p>Przedstawiony projekt ustawy ustanawiający system kaucyjny próbuje w jednym systemie połączyć odpady po opakowaniach jednorazowych ze szklaną butelką zwrotną wielokrotnego użytku. Uważamy, że w ustawie powinno zostać to wyraźnie rozróżnione. Szklana butelka zwrotna nie jest odpadem ponieważ jest używana wielokrotnie, w całym cyklu życia i z tego powodu</p>		
--	---	--	--

		<p>stanowi pełnowartościowe opakowanie będące własnością wprowadzającego. Dla odpadów jednorazowych konieczne jest stworzenie nowego systemu, dzięki któremu wzrosną poziomy selektywnej zbiórki i recyklingu. Z kolei dla szklanych butelek zwrotnych potrzebne jest jedynie zmodyfikowanie istniejących przepisów tak, aby spopularyzować tego rodzaju opakowania wśród wprowadzających, handlu oraz konsumentów.</p> <p>Włączenie butelek zwrotnych do systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowych jest niepotrzebne także dlatego, że:</p> <p>a) już teraz wprowadzający opakowania zwrotne mogą samodzielnie spełniać wymogi dot.</p> <p>raportowania przewidziane w projekcie ustawy w oparciu ☐ Bazę Danych o Odpadach;</p>		
571.	Uwaga ogólna	<p>Regulacje w tym obszarze były od dawna postulowane przez producentów wód i napojów. Unijne akty prawne: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE, L 155/1, 12.06.2019) (dalej zwana również SUP) oraz Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę</p>	Grupa Żywiec S.A.	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt pozostawia dużą swobodę wprowadzającym tworzącym system kaucyjny. Będą mieli oni także możliwość utworzenia więcej niż jednego systemu kaucyjnego. Projekt nie wyklucza</p>

	<p>2008/98/WE w sprawie odpadów określająca minimalne wymagania dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta (Dz. Urz. UE, L 150/109, 14.6.2018) (dalej zwana również ROP) nakładają na producentów dużo wyższe, niż dotychczas poziomy zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych. Od roku 2025 wprowadzony zostanie również obowiązkowy 25% udział surowców pochodzących z recyklingu w produkcji nowych butelek PET, a od 2030 r. udział ten ma wynieść minimum 30% we wszystkich opakowaniach napojów z tworzyw sztucznych. Oznacza to, że kwestia stworzenia efektywnych systemów zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych jest kluczowa zarówno pod względem środowiskowym, jak również gospodarczym. Efektywność środowiskowa i ekonomiczna systemu kaucyjnego będzie miała wpływ na konkurencyjność polskiej gospodarki w ciągu najbliższych lat, a jego utworzenie należy traktować jako inwestycję w rozwój gospodarczy Polski. Będzie również jednym z istotnych czynników wpływających na ceny wód i napojów. Stoimy na stanowisku, że efektywny system kauczynny jest także niezwykle ważny w zakresie prośrodowiskowych zachowań polskich konsumentów. Promuje odpowiednie postawy w zakresie segregacji u źródła i wykształca postrzeganie odpadu opakowaniowego oraz samego opakowania jako przedmiotu wartościowego, która to wartość nadana jest przez podlegającą zwrotowi kwotę kaucji. Służy on więc także ochronie środowiska, gdyż odpady opakowaniowe oraz opakowania objęte tego rodzaju systemami nie zanieczyszczają terenów publicznych, a są w ogromnej większości zwracane w celu recyklingu lub ponownego użycia opakowania.</p>	<p>Kompania Piwowarska S.A.</p>	<p>utworzenia oddzielnego systemu kaucyjnego dla opakowań z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku oraz drugiego takiego systemu dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że obecnie funkcjonują już systemy kauczynne dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku. Projektowana ustawa nada jedynie ramy prawne tym systemom.</p>
--	---	---------------------------------	---

	<p>Warunkiem niezbędnym, aby polski system kaucyjny spełnił swoją rolę i pokładane w nim nadzieje wszystkich zainteresowanych uczestników rynku, od wprowadzających produkty w opakowaniach poczynając, na polskich konsumentach kończąc, musi on być przede wszystkim powszechny dla wprowadzających oraz możliwość zwrotu opakowań i odbioru kaucji, efektywny środowiskowo, racjonalny ekonomicznie, dobrze zorganizowany oraz łatwy do użycia dla konsumentów. Bez spełnienia tych warunków nie będzie możliwe osiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych oraz poziomu recyklingu zapewniającego odpowiednią wysoką podaż surowców wtórnych, w tym recyklatu PET. Skuteczność systemu będzie również miała znaczący wpływ na wysokość unijnego podatku liczonego od ilość niezrecyklowanego plastiku. Zwracamy również uwagę na szczególne uwarunkowania, które występują w gospodarce opakowaniami wielokrotnego użytku, których najbardziej popularnym przykładem są butelki zwrotne po piwie.</p> <p>Systemy kaucyjne dla opakowań wielorazowych są prowadzone i utrzymywane bezpośrednio przez zainteresowanych wprowadzających. Opakowanie zwrotne porusza się na rynku w możliwie najprostszy sposób, tj. wprowadzający – hurtownik – detalista – klient. Tą samą drogą opakowanie lub kaucja za niezwrócone opakowanie wraca do wprowadzającego. Kaucja za opakowania wielokrotnego użytku jest rodzajem gwarancji, że kupujący zwróci opakowanie. Kaucja jest niezbędna dla wprowadzających do utrzymywania systemu i służy m.in. do odtwarzania populacji butelek zwrotnych stanowiących własność wprowadzającego. Wprowadzający pozbawieni tego</p>		
--	---	--	--

	<p>strumienia środków wycofają się ze stosowania opakowań wielokrotnego użytku.</p> <p>Przedstawiony projekt ustawy ustanawiający system kaucyjny próbuje w jednym systemie połączyć odpady po opakowaniach jednorazowych ze szklaną butelką zwrotną wielokrotnego użytku. Uważamy, że w ustawie powinno zostać to wyraźnie rozróżnione. Szklana butelka zwrotna nie jest odpadem ponieważ jest używana wielokrotnie, w całym cyklu życia i z tego powodu stanowi pełnowartościowe opakowanie będące własnością wprowadzającego. Dla odpadów jednorazowych konieczne jest stworzenie nowego systemu, dzięki któremu wzrosną poziomy selektywnej zbiórki i recyklingu. Z kolei dla szklanych butelek zwrotnych potrzebne jest jedynie zmodyfikowanie istniejących przepisów tak, aby spopularyzować tego rodzaju opakowania wśród wprowadzających, handlu oraz konsumentów. Włączenie butelek zwrotnych do systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowych jest niepotrzebne także dlatego, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) już teraz wprowadzający opakowania zwrotne mogą samodzielnie spełniać wymogi dot. raportowania przewidziane w projekcie ustawy w oparciu o Bazę Danych o Odpadach; b) wprowadzający mają obecnie podpisane umowy z hurtownikami w zakresie obrotu opakowaniami zwrotnymi, a hurtownicy z placówkami handlowymi - nie ma zatem potrzeby aby w ten system włączać kolejnego pośrednika i spowalniać obrót opakowaniami oraz przepływami finansowymi a także tworzyć szereg wymogów biurokratycznych, bardzo uciążliwych zwłaszcza dla małych sklepów.		
--	---	--	--

572.	Uwaga ogólna	<p>Biorąc powyższe pod uwagę, jako reprezentanci większości przedsiębiorstw z branży wód i napojów przedkładamy w załączeniu szczegółowe propozycje zmian do projektu ustawy wraz ze stosownym uzasadnieniem oraz analizę prawną rzezonego projektu ustawy. Nasze propozycje dotyczą między innymi tak fundamentalnych z punktu widzenia producentów wód i napojów postulatów jak:</p> <p>1. Jednolitość i powszechność systemu – stoimy na stanowisku, że między innymi:</p> <p>a) zgodnie ze sprawdzonymi rozwiązaniami stosowanymi w zasadniczej większości krajów, powinien być wyłącznie jeden podmiot reprezentujący, utworzony przez podmioty wprowadzające lub ich organizacje. Podmiot powinien reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy łącznie wprowadzają na terytorium kraju nie mniej niż 50% masy opakowań objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, co gwarantuje przejście pełnej i faktycznej odpowiedzialności wprowadzających za swoje odpady opakowaniowe;</p> <p>b) podmiot reprezentujący powinien prowadzić działalność gospodarczą wyłącznie w formie spółki akcyjnej non-profit, gdyż taka formuła prawna gwarantuje faktyczną odpowiedzialność operatora zarówno wobec Skarbu Państwa, podmiotów wprowadzających jak i jednostek handlu detalicznego;</p> <p>c) wymóg, aby podmiot reprezentujący wykonywał wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów jest nieadekwatny do funkcji tego podmiotu jako prowadzącego system kaucyjny. Warunek prowadzenia działalności recyklingowej przez operatora nie powinien być warunkiem obligatoryjnym;</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Zmieniono także zapis mówiący o tym, że podmiot reprezentujący powinien wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p> <p>Mimo, iż projekt nie narzuca obowiązku uczestniczenia w systemie kaucyjnym,</p>
------	--------------	---	--	--

		d) wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku powinni mieć ustawowy obowiązek przystąpienia do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku; e) jednolity poziom kaucji - minimalna wysokość kaucji powinna być określona w ustawie, a jej wysokość określana w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu.		należy zauważyć, że wprowadza on opłatę produktową, do zapłaty której będą obowiązani wprowadzający, którzy nie osiągną określonych poziomów selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego.
573.	Uwaga ogólna	2. Zagwarantowanie własności zebranych odpadów opakowaniowych –podmiot reprezentujący prowadzący system kauczyny powinien być posiadaczem odpadów zbieranych, transportowanych, przygotowywanych do recyklingu i przekazywanych do recyklingu, w rozumieniu przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 ze zm.). System kauczyny powinien być finansowany przez przychody z nieodebranych opłat kauczynych, przychody z opłat producenckich oraz przychody ze sprzedaży przekazanych do recyklingu odpadów opakowaniowych objętych systemem kauczynym. Środki finansowe powinny być wykorzystywane przez podmiot reprezentujący wyłącznie na dofinansowanie i rozwój systemu kauczynego. W systemie kauczynym powinien obowiązywać zakaz subsydiowania skrośnego, a więc pokrywania kosztów zbiórki odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i sprzedaży do recyklingu odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.		Uwaga przyjęta.
574.	Uwaga ogólna	3. Uwzględnienie zasady kompensacji - dla opakowań ujętych w systemie kauczynym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej w systemie komunalnym		Uwaga przyjęta. Takie rozwiązanie znajdzie się w jednej z projektowanych ustaw (dot. kaucji lub ROP

		w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów.		dla opakowań) na późniejszym etapie legislacyjnym.
575.	Uwaga ogólna	4. Zagwarantowanie wprowadzającym dostęp do surowców wtórnych - w celu zamknięcia obiegu oraz wypełnienia obowiązków wynikających z Dyrektywy SUP, wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, który zawarł umowę z podmiotem reprezentującym, powinien mieć fizyczny dostęp do surowca wtórnego pochodzącego z odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym. Przydział masy materiału pochodzącego z przetwarzania odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku powinien następować zgodnie z zasadą proporcjonalności, czyli powinien uwzględniać masę opakowań wprowadzonych przez danego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku i zebranych na jego rzecz przez podmiot reprezentujący.		Wyjaśnienie. Należy zauważyć, że system będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowań, w związku z czym na etapie jego tworzenia będą mogli podjąć decyzję w zakresie sposobu dysponowania odpadami.
576.	Załącznik nr 1	5. Włącznie w zakres systemu puszki metalowej po napojach – analiza struktury sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego użytku na polskim rynku wskazuje, że największe kategorie produktowe to: piwo 30%, woda 29%, napoje gazowane 16%. Dominującymi typami opakowań w tych kategoriach są PET (51%) i puszka metalowa (32%). System kaucyjny powinien objąć puszki metalowe po napojach, gdyż jest to najefektywniejszy sposób na zapewnienie obiegu zamkniętego tego materiału. Prawie wszystkie funkcjonujące systemy depozytowe w Europie obejmują puszkę. Obecnie funkcjonujący system zbiórki puszki w Polsce nie ma charakteru systemowego i jest oparty wyłącznie		Uwaga częściowo przyjęta. W systemie kaucyjnym uwzględniono puszki aluminiowe.

		na wysokości ceny aluminium. Zatem nie można wykluczyć, że w sytuacji zmniejszenia cen aluminium popyt na puszkę spadnie, a co za tym idzie spadnie również poziom recyklingu tego surowca, bez jej włączenia w system nie ma możliwości osiągnięcia celu 90% recyklingu aluminium, który może pojawić się w perspektywie najbliższych lat.		
577.	Uwaga ogólna	6. Wyłącznie z zakresu systemu kaucyjnego opakowań po napojach mlecznych – możliwość poważnego naruszenia standardów sanitarnych i ryzyko mikrobiologiczne dla personelu i klientów sklepów to najważniejsze skutki związane ze zwrotem na terenie sklepu i koniecznością przechowywania opakowań po produktach mlecznych uznanych w świetle projektu ustawy za napoje (brak takiego przykładu w innych krajach, które wdrożyły systemy kaucyjne). W świetle obecnej organizacji pracy sklepów, szczególnie polskiego tradycyjnego handlu, zbiórka tego typu opakowań może być nie tylko zagrożeniem dla zdrowia konsumentów, ale również elementem odstrasającym klientów.		Uwaga częściowo przyjęta. Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wykluczyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.
578.	Uwaga ogólna	7. Rozdzielenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowe od systemów opakowań zwrotnych - powinna istnieć możliwość: a) samodzielnego prowadzenia systemów opakowań zwrotnych przez wprowadzających bez konieczności odprowadzania opłaty produktowej (w oparciu o obecne wydajne rozwiązania organizacyjne) przy zachowaniu wszystkich wymogów związanych z raportowaniem do BDO lub b) dobrowolnego utworzenia przez wprowadzających szklane butelki zwrotne przedstawiciela i przystąpienia do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.		Uwaga nieprzyjęta. Projekt zakłada wprowadzenie systemu kaucyjnego zarówno na opakowania jednorazowe i wielorazowego użytku. Niemniej jednak nie zabrania się wprowadzenia dwóch oddzielnych systemów kaucyjnych, np. jednego na opakowania jednorazowego użytku, a drugiego dla opakowań wielorazowego użytku.

579.	Uwaga ogólna	8. Brak podatku VAT na kaucję - ustawa powinna również zmieniać ustawę o podatku od towarów i usług zmieniając sposób rozliczenia VAT od kaucji, uwzględniając opakowania wielokrotnego użytku jak i opakowania jednorazowe. Kaucja nie jest towarem ani usługą, podatek powinien być neutralny.		Uwaga przyjęta. Resort jest w stałym kontakcie z Ministerstwem Finansów w tym zakresie. W przypadku konieczności projekt ustawy zostanie uzupełniony o odpowiednie przepisy.
580.	Tytuł ustawy	W związku z propozycją zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 658 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021, poz. 888 wskazana jest zmiana tytułu projektu. Ustawa z dnia ..... o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz innych ustaw		Uwaga przyjęta. Jednakże w związku z ewentualną zmianą innych ustaw (m.in. w zakresie podatku VAT) możliwe, że nazwy projektowanej ustawy zostanie odpowiednio zmieniona.
581.	Art. 1 pkt 2	Definicja napoju nie powinna zawierać mleka i jogurtu oraz innych produktów mlecznych z uwagi na możliwość poważnego naruszenia standardów sanitarnych i ryzyko mikrobiologiczne dla personelu i klientów sklepów. W świetle obecnej organizacji pracy sklepów, szczególnie tradycyjnych, zbiórka tego typu opakowań może być nie tylko zagrożeniem dla zdrowia konsumentów, ale również elementem odstraszać klientów. Ponadto zaproponowana w projekcie definicja jest odmienna od definicji napoju określonej w Wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych z dnia 7 czerwca 2021 r. W związku z tym proponujemy definicję zawierającą enumeratywne wyliczenie		Uwaga częściowo przyjęta. Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP. Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w

		<p>napojów, w celu określenia zakresu produktowego opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu.</p> <p>„7a) napoju – rozumie się przez to napoje gazowane i niegazowane, wodę gazowaną i niegazowaną, wodę smakową, nektary, soki, napoje oparte na sokach, piwo, mieszanki piwa, cydr, napoje energetyczne, napoje sportowe, kawę lub herbatę mrożoną;”</p>		<p>której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania po których produktach zostały objęte systemem kaucyjnym.</p>
582.	Art. 1 pkt 2	<p>Konieczność dookreślenia, iż kaucję dolicza się do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju.</p> <p>„13a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną doliczaną do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu wielokrotnego albo jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym na opakowania jednokrotnego użytku;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Niezależnie od tego czy kwota ta będzie doliczana do kwoty brutto czy też nie, wysokość kaucji będzie jednakowa.</p>
583.	Art. 1 pkt 2	<p>Zrezygnowanie z pojęcia konsumenta jako osoby oddającej opakowanie. Przymiot konsumenta nie ma w tym wypadku znaczenia, ponieważ opakowanie może być również oddawane np. przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą.</p> <p>„13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana odpowiednio oddającemu odpad opakowaniowy albo opakowanie w momencie jego zwrotu;”;</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

584.	Art. 1 pkt 3	<p>Oplata produktowa jest karą za nieosiągnięcie poziomów recyklingu, a nie sankcją za niedopełnienie obowiązku formalnego. Konieczna jest likwidacja opłaty produktowej na rzecz wprowadzenia ustawowego obowiązku zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku.</p> <p>Usunięcie postanowienia</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Oplata produktowa jest wnoszona przez wprowadzających którzy nie osiągnęli wymaganego poziomu selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego. W związku z powyższym również wprowadzający, którzy nie przystąpią do systemu kaucyjnego będą obowiązani do uiszczenia opłaty produktowej</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że obowiązek zawierania umów z podmiotem reprezentującym znajduje się w projekcie ustawy.</p>
585.	Art. 1 pkt 3	<p>Konieczne jest wskazanie, iż opłatę produktową powinien zapłacić podmiot reprezentujący.</p> <p>„1a. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki podział ewentualnej opłaty ma na celu mobilizację zarówno wprowadzającego jak i podmiotu reprezentującego do uzyskiwania wymaganych poziomów.</p> <p>Należy zauważyć, że system tworzy podmiot reprezentujący, niemniej jednak to wprowadzający ustanawiają ten podmiot.</p>
586.	Art. 1 pkt 3	<p>Konieczne jest wprowadzenie przepisu określającego jaki podmiot wnosi opłatę produktową w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zaproponowane przepisy określają taki stan. Projekt nie zakłada konieczności utworzenia dwóch oddzielnych systemów</p>

		<p>„1b. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku samodzielnie prowadzący system kaucyjny na tego rodzaju opakowania albo przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a.”</p>		<p>(dla jednorazowych i wielorazowych opakowań). Dlatego też nie ma konieczności wprowadzania takich zapisów i ich dublowania.</p>
587.	Art. 1 pkt 3	<p>Dla opakowań ujętych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów.</p> <p>„1c. „Masa opakowań i odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym nie podlega opłacie opakowaniowej, o której mowa w art. 18a ust.1.”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Takie rozwiązanie znajdzie się na późniejszym etapie legislacyjnym. Na chwilę obecną żaden z projektów nie wszedł jeszcze w życie i odwoływanie się do projektu ustawy nie byłoby zgodne z zasadami legislacji.</p>
588.	Art. 1 pkt 4	<p>Wysokość opłaty produktowej z tytułu niezrealizowania obowiązku jest rażąco rozbieżna w stosunku do wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez organizację odzysku opakowań a wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Z tego powodu wysokość opłaty dla opakowań z tworzyw sztucznych powinna zostać zrównana z wysokością opłaty dla podmiotu realizującego obowiązek za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań.</p> <p>Ponadto należałoby rozróżnić pomiędzy opłatą produktową w przypadku niezrealizowania obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań wielorazowego</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja zmiany dotyczy przepisu, który mówi o maksymalnej stawce opłaty produktowej. Należy pamiętać, że nie jest to propozycja wysokości opłaty produktowej.</p> <p>Zwiększenie opłaty produktowej za niewykonanie obowiązku selektywnego zbierania opakowań/opadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego ma związek z wysokimi celami selektywnego zbierania.</p>

		<p>użytku oraz opakowań jednorazowego użytku. W związku z tym opłata za szklane opakowania wielokrotnego użytku powinna być odpowiednio obniżona względem opakowań wykonanych z tworzyw sztucznych ponieważ na 1 kg masy opakowań, które nie zostaną zebrane selektywnie przypada około 5 razy mniej sztuk opakowań wykonanych ze szkła, w związku z czym koszt ich zagospodarowania poza systemem kaucyjnym jest odpowiednio niższy. Projekt ustawy nie przewiduje innych opakowań wielokrotnego użytku poza wykonanymi ze szkła.</p> <p>„1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi:</p> <p>a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 oraz obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań jednorazowego użytku,</p> <p>b) 0,75 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku.”</p>		<p>Ponadto należy pamiętać, że zbyt niska stawka opłaty produktowej może spowodować większą opłacalność ekonomiczną dla wprowadzającego napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym w przypadku nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego, co z kolei przełoży się na nieosiągnięcie celów w skali kraju.</p>
589.	Art. 1 pkt 5	<p>Zaproponowane brzmienie artykułu 40g ust. 1 wynika z postulowanej konstrukcji przepisów, które powinny rozdzielać system kaucyjny dla opakowań jednorazowych od systemów dla opakowań wielorazowego użytku.</p> <p>Warunki formalne tworzenia podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku muszą uwzględniać specyfikę zadań wykonywanych przez ten podmiot.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit. Zmodyfikowany zostanie także zapis mówiący, że musi być to podmiot, który wykonuje działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem</p>

	<p>Podmiot reprezentujący powinien prowadzić działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej, tak jak jest to w przypadku organizacji odzysku opakowań.</p> <p>Powinien on być utworzony przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy tym samym przejęliby pełną oraz faktyczną odpowiedzialność za swoje odpady opakowaniowe. Wymóg, aby podmiot reprezentujący wykonywał wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów jest nieadekwatny do funkcji tego podmiotu jako prowadzącego system kaucyjny.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien funkcjonować w formule non-for-profit tzn. powinien prowadzić działalność gospodarczą przeznaczając zysk wyłącznie na cele działalności statutowej, bez prawa wypłaty akcjonariuszom dywidendy.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach, którzy posiadają określony udział w rynku, aby przejęcie pełnej i faktycznej odpowiedzialności wprowadzających za swoje odpady, mogło być wykonywane w sposób efektywny.</p> <p>„1. System kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej utworzonej przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, mającej siedzibę na terytorium kraju. Akcje 		<p>oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p> <p>Natomiast przepis zostanie zapisany inaczej niż proponowany.</p>
--	--	--	---

		<p>podmiotu reprezentującego mogą być również obejmowane przez prowadzących jednostki handlu detalicznego, a także przez związki pracodawców i izby gospodarcze reprezentujące wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku lub przez związki pracodawców i izby gospodarcze reprezentujące przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego;</p> <p>2) wykonywać działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi;</p> <p>3) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1;</p> <p>4) prowadzić działalność gospodarczą przeznaczając zysk wyłącznie na cele działalności statutowej, bez prawa wypłaty akcjonariuszom dywidendy;</p> <p>5) reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy łącznie wprowadzają na terytorium kraju nie mniej niż 50% masy opakowań objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku.”</p>		
590.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzenie wymogu raportowania w zakresie kaucji jest narzędziem pozwalającym na właściwy nadzór nad faktycznym obrotem opakowaniami wielokrotnego użytku i zapewniającym, że opakowania są rzeczywiście opakowaniami wielokrotnego użytku. Zaproponowany pierwotnie w projekcie system rotacji kaucji jest niewystarczający.</p> <p>Dodanie ust. 3a w brzmieniu: „Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany do prowadzenia bilansu rozrachunków z tytułu kaucji”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada, że wprowadzający będą musieli przekazywać podmiotowi reprezentującemu informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania.</p> <p>Ewentualne rozwiązania szczegółowe podmiot reprezentujący może określać w zawieranych między tymi podmiotami umowach.</p>

591.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku powinni mieć ustawowy obowiązek przystąpienia do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.</p> <p>„4. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku jest obowiązany przystąpić do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada nieobligatoryjny system kaucyjny. Niemniej jednak w przypadku nieprzystąpienia do takiego systemu przez wprowadzającego, będzie on musiał obliczyć i uiścić opłatę produktową z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego.</p>
592.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku powinni mieć swobodę w samodzielnym tworzeniu i utrzymywaniu systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku z zachowaną opcją utworzenia podmiotu, który byłby ich przedstawicielem tworzącym na ich rzecz system kaucyjny. Takie postanowienie pozwala rozgraniczyć system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku od funkcjonujących już na rynku systemów dla opakowań wielokrotnego użytku, które – jak pokazuje praktyka rynkowa oraz efektywność działających systemów – mogą funkcjonować samodzielnie bez potrzeby ustanawiania podmiotu reprezentującego a ustanowienie przedstawiciela organizującego taki system dla grupy podmiotów miałyby charakter dobrowolny.</p> <p>Dodanie ust. 4a w brzmieniu: „W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany utworzyć i utrzymywać system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku samodzielnie albo ustanowić przedstawiciela dla grupy tych wprowadzających i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Podmiot reprezentujący będzie ustanawiany przez wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym. Nie ma natomiast podziału w zakresie opakowań jedno- i wielokrotnego użytku.</p>

593.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczne jest wprowadzenie ustawowego obowiązku zawarcia umowy wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny.</p> <p>„5. Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, o którym mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Taki wymóg znajduje się w projekcie ustawy.</p>
594.	Art. 1 pkt 5	<p>W przypadku gdy wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku zdecyduje się ustanowienie przedstawiciela dla grupy wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinien zawrzeć z tym przedstawicielem umowę.</p> <p>„5a. Warunkiem przystąpienia wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku do systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku utworzonego przez przedstawiciela, o którym mowa w ust. 4a, jest zawarcie umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z tym przedstawicielem dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada obowiązek zawarcia umowy pomiędzy podmiotem reprezentującym prowadzącym system a wprowadzającym napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym – zarówno opakowania wielorazowe jak i jednorazowe.</p>
595.	Art. 1 pkt 5	<p>Rozdzielenie obowiązków informacyjnych w odniesieniu do systemów kaucyjnych na opakowania jednorazowego użytku i wielokrotnego użytku oraz wskazanie odpowiednich podmiotów, którym przekazuje się te informacje.</p> <p>„8. Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku jest obowiązany przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obowiązek taki nakłada projektowany art. 40g ust. 8. Dotyczy on zarówno wprowadzających opakowania jednorazowego jak i wielorazowego użytku.</p>

		<p>realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach jednorazowego użytku.</p> <p>8a. Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany przekazać przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach wielokrotnego użytku.”</p>		
596.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność określenia podmiotów, w odniesieniu do których wprowadzający opakowania nie przekazał informacji z rozróżnieniem na system kaucyjny na opakowania jednorazowego i wielokrotnego użytku.</p> <p>„9. W przypadku nieprzekazania podmiotowi reprezentującemu albo przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, danych, o których mowa w ust. 8 i w ust. 8a, wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do napojów w opakowaniach, o których nie poinformował podmiotu reprezentującego albo przedstawiciela, o którym mowa w ust. 4a, a które wprowadził do obrotu w danym roku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie będzie przewidywała możliwości funkcjonowania przedstawicieli w odniesieniu do wprowadzających opakowania wielorazowego użytku objętych systemem kaucyjnym.</p>
597.	Art. 1 pkt 5	<p>Zmiana ust. 10 pkt 2 poprzez nieuwzględnianie w systemie jednostek handlu hurtowego jako punktów odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem.</p> <p>Art. 10 g ust. 10 pkt 2</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jednostki handlowe będą stanowiły główne punkty, do których będą przekazywane opakowania i odpady opakowaniowe.</p>

		„2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów, wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, jednostek handlu detalicznego oraz innych punktów odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, bez względu na ich powierzchnię;”		
598.	Art. 1 pkt 5	<p>Określenie podstawowych zasad funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Dodanie ust. 10a, określającego zasady funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku w następującym brzmieniu:</p> <p>„10a. System kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obejmuje terytorium kraju, na którym oferowane są napoje objęte danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku; 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów oraz jednostek handlu detalicznego posiadających w ofercie handlowej napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku bez względu na ich powierzchnię; 3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu pobranej przy zakupie kaucji.” 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny będzie obejmował opakowania jedno- i wielorazowego użytku. W związku z czym zasady funkcjonowania wskazane w art. 40g ust. 10 odnoszą się do ewentualnych systemów kaucyjnych tworzonych w ramach opakowań jednorazowego i wielorazowego użytku.</p>
599.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzenie postanowienia, zgodnie z którym termin 24 miesięczny na utworzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku rozpoczyna bieg od dnia uzyskania zezwolenia przez podmiot reprezentujący na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>„11. Podmiot reprezentujący ustanowiony przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zrezygnowano ze wskazywania terminu na uruchomienie systemu. Termin ten został pośrednio wskazany przez pierwszy rok, w których należy osiągnąć poziomy selektywnego zbierania, tj. 2025 r.</p>

		użytku tworzy system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w terminie 24 miesięcy od dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 40h ust.1.”		
600.	Art. 1 pkt 5	<p>Tworzone dobrowolnie przez wprowadzających i działające już systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny wymagać zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu. Uregulowanie kwestii powzięcia przez ministra informacji o funkcjonowaniu tych systemów zostało zaproponowane w art. 40h ust. 7.</p> <p>„1. Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu, zwanego dalej „zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projektowana ustawa nada istniejącym systemom ramy prawne. Wszystkie systemy kaucyjne, niezależnie czy będzie to system obejmujący opakowania jedno- czy wielorazowego użytku, powinien funkcjonować w oparciu o te przepisy. Zatem zarówno system kaucyjny w ramach opakowań jednorazowego i wielorazowego użytku powinien być prowadzony przez podmiot reprezentujący, który uzyska stosowne zezwolenie.</p>
601.	Art. 1 pkt 5	<p>Minimalna wysokość kaucji powinna być określona w ustawie, a jej wysokość określana w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu. Uregulowanie tych kwestii zostało zaproponowane w art. 40 ja ust. 1 i 2.</p> <p>Usunięcie obu postanowień</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu.</p> <p>Jednakże w ustawie nie zostanie określona minimalna wysokość kaucji.</p>
602.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność doprecyzowania, iż przedstawione we wniosku informacje powinny potwierdzać spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 10.</p> <p>Art. 40h ust. 2 pkt 4</p> <p>„4 „informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 10;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Umowa pomiędzy wprowadzającym a podmiotem reprezentującym (lub potwierdzenie jej zawarcia) nie powinna być dołączana do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. Umowy między tymi</p>

				podmiotami będą zawierane po uzyskaniu przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.
603.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność doprecyzowania, iż we wniosku oraz w zezwoleniu powinien być przedstawiony szczegółowy opis zasad odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego, a nie z jednostek handlowych.</p> <p>„ust. 2 pkt 5) b) zasad odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i innych punktów objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku oraz przekazywaniu odpadów opakowaniowych do przetworzenia”</p> <p>„ust. 4 pkt 3) zasady odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i innych punktów objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku oraz przekazywaniu odpadów opakowaniowych do przetworzenia”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jednostki handlowe będą stanowiły główne punkty, do których będą przekazywane opakowania i odpady opakowaniowe.</p>
604.	Art. 1 pkt 5	<p>W związku z postulowanym brakiem zezwolenia na prowadzenie systemów dla opakowań wielokrotnego użytku postanowienie byłoby bezprzedmiotowe. Ponadto zaproponowany system identyfikacji liczby rotacji nie jest w stanie wykazać, że w rzeczywistości opakowanie jest opakowaniem wielokrotnego użytku. Kwestia wykazania, że opakowania znajdujące się w systemie są faktycznie wielokrotnie wykorzystywane została uregulowana w proponowanym art. 40g ust. 3a.</p> <p>Usunięcie obu postanowień.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z wcześniejszym nie przyjęciem postulatu dot. zezwolenia dot. systemów dla opakowań wielokrotnego użytku.</p> <p>W odniesieniu do liczby rotacji informuję, że jest to wskaźnik określony w dyrektywie SUP, którego sprawozdanie będzie wymagane do Komisji Europejskiej, w związku z tym nie zostanie usunięty.</p>

605.	Art. 1 pkt 5	<p>Systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku powinien zarządzać wyłącznie jeden podmiot reprezentujący, ponieważ taki sposób jest najbardziej efektywną formą zarządzania systemem. Jeden podmiot reprezentujący zapewnia równe zasady dla wprowadzających, jednostek handlu detalicznego i nie tworzy chaosu dla konsumentów, a także utrudnień organizacyjnych wynikających z konieczności zawierania wielu umów z wieloma podmiotami przez jednostki handlu detalicznego. Kilka podmiotów reprezentujących w jednym sklepie oznacza poważne utrudnienia dla sprawnej organizacji i odbioru opakowań oraz dla konsumentów. Jeden podmiot reprezentujący jest gwarantem, że każdy sklep detaliczny uczestniczący w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku zawsze przyjmie opakowania od konsumenta i wypłaci należną mu kaucję. Podmiot reprezentujący powinien przyczynić się do realizacji celów środowiskowych, a nie do tworzenia przewagi konkurencyjnej zarówno pomiędzy poszczególnymi wprowadzającymi jak i jednostkami handlu detalicznego.</p> <p>Ze względu na charakter inwestycji koniecznych do utworzenia i utrzymania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku określenie minimalnego okresu tego zezwolenia jest niezbędne i powinno wynosić nie mniej niż 10 lat.</p> <p>„5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się wyłącznie jednemu podmiotowi reprezentującemu na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat”.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p>
------	--------------	---	--	--

606.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność dostosowania przepisów do prowadzenia systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku przez jeden podmiot reprezentujący.</p> <p>Usunięcie postanowienia</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>
607.	Art. 1 pkt 5	<p>Prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zgody właściwego ministra, jak ma to miejsce w przypadku podmiotu reprezentującego dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. W tym wypadku w zupełności wystarczające jest zgłoszenie prowadzenia takiego systemu. Na podmioty prowadzące tego rodzaju systemy zostaje nałożony obowiązek informacyjny.</p> <p>Dodanie ust. 7 w brzmieniu: „Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku wymaga zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.</p>
608.	Art. 1 pkt 5	<p>W ustawie powinien być określony zakres informacji przedstawianych w zgłoszeniu. Jest on mniejszy niż w odniesieniu do wniosku o udzielenie zezwolenia.</p> <p>„8. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 7, zawiera:</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej</p>

		<ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a albo wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku; 2) nazwę podmiotu, adres siedziby oraz adres e-mail przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a albo wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku; 3) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 10a; 5) opis zasad funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, 6) planowany termin uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.” 		<p>jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.</p>
609.	Art. 1 pkt 5	<p>Nie każde naruszenie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku przez podmiot reprezentujący powinno skutkować cofnięciem zezwolenia, lecz tylko rażące naruszenie. W związku z tą zmianą zaproponowano również zmianę przesłanek cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego określonych w ust. 3.</p> <p>„2. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w sposób, który rażąco narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub niespełniający warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot, do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ocenie Ministerstwa podmiot reprezentujący nie powinien naruszać wydanego zezwolenia, a nie tylko rażąco nie naruszać.</p>

		3. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w sposób, który rażąco narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.”		
610.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania następstw cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. W przypadku, gdy system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku prowadzi jeden podmiot konieczne jest zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemu.</p> <p>„4. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku na podstawie ust. 3 minister właściwy do spraw klimatu jest obowiązany do wszczęcia postępowania w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego innemu podmiotowi reprezentującemu.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma podstaw do takiego wszczęcia postępowania. Rozpoczęcie procedury weryfikacji wniosku i ewentualnie wydanie zezwolenia na funkcjonowania systemu kaucyjnego następuje jedynie na wniosek podmiotu.</p>
611.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania sytuacji, w której podmiotowi reprezentującemu cofnięto zezwolenie, a zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dla nowego podmiotu reprezentującego nie zostało jeszcze wydane.</p> <p>„5. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku na podstawie ust. 3, jest obowiązany do wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej ustawy do czasu wydania zezwolenia innemu podmiotowi reprezentującemu na podstawie ust. 4.“</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma podstaw do wykonywania obowiązków przez podmiot reprezentujący, które będzie naruszało warunki umowy. Dodatkowo takie wykonywanie obowiązków mogłoby trwać bardzo długo, aż do czasu, gdy wniosek złoży inny podmiot i uzyska zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p>

612.	Art. 1 pkt 5	<p>W przypadku cofnięcia zezwolenia dla podmiotu reprezentującego pod koniec roku, nałożenie na wprowadzających kary od początku danego roku jest środkiem nieproporcjonalnym.</p> <p>Usunięcie postanowienia</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.</p>
613.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność zapewnienia, aby oznaczenie słowno-graficzne systemu kaucyjnego było tożsame z symbolem graficznym podmiotu reprezentującego. Wobec tego to podmiot reprezentujący powinien określać to oznaczenie, a następnie powinien przedstawić je do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu.</p> <p>„2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa podmiot reprezentujący i przedstawia go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma przeszkód, aby w ramach wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, podmiot reprezentujący zaproponował oznakowanie, które będzie dodatkowo umieszczane na opakowaniach wprowadzanych przez wprowadzających uczestniczących w danym systemem kaucyjnym.</p>
614.	Art. 1 pkt 5	<p>Wysokość kaucji w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku powinna być jednolita, aby nie była narzędziem walki konkurencyjnej zarówno pomiędzy podmiotami wprowadzającymi jak i jednostkami handlu detalicznego. Niska kaucja, która nie będzie zachęcała do zwrotu odpadu opakowaniowego przełoży się na niższy koszt zakupu danego napoju w danym sklepie. Wyższa kaucja może wpłynąć na nadmierne zwiększenie atrakcyjności zwrotu odpadu opakowaniowego i skutkować między innymi utratą klientów, którzy częściej będą odwiedzać sklepy z</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu.</p> <p>Jednakże w ustawie nie zostanie określona minimalna wysokość kaucji.</p>

		<p>wyższą premią za zwrot odpadów opakowaniowych. Zagrożony na utratę obrotów może być szczególnie tradycyjny polski handel.</p> <p>„1. Minimalna wysokość kaucji na opakowania jednorazowego użytku wynosi 50 gr za sztukę opakowania.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kaucji dla opakowań jednorazowego użytku, kierując się kosztami funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku oraz biorąc pod uwagę, że kaucja powinna stanowić zachętę do zwrotu odpadów opakowaniowych.”</p>		
615.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania kwestii oferowania napojów w opakowaniach jednorazowego użytku w okresie przejściowym, po zmianie wysokości kaucji, gdy na rynku będą dostępne napoje z różnymi wysokościami kaucji.</p> <p>„3. W przypadku zmiany wysokości kaucji, napoje w opakowaniach jednorazowego użytku mogą być oferowane w jednostkach handlu detalicznego z dotychczasową wysokością kaucji w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej zmiany.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W opinii Ministerstwa powinna być pobierana kaucja w takiej wysokości, na którą będzie wskazywała informacja na etykiecie produktu. Etykieta nie może wprowadzać nabywców w błąd.</p>
616.	Art. 1 pkt 5	<p>Proponujemy zastosowanie sposobu określenia poziomu selektywnego zbierania dla opakowań wielokrotnego użytku adekwatnego do specyfiki funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„2. Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych opakowań w tym</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada, że poziom selektywnego zbierania będzie liczony w odniesieniu do masy opakowań zebranych w danym roku po raz pierwszy. Oznacza to, że opakowanie, które będzie zebrane po raz</p>

		danym roku oraz masy wprowadzonych opakowań w tym roku.”		drugi i kolejny w ciągu tego samego roku nie zostanie wliczone w poziom zbierania.
617.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność określenia odpowiednich podmiotów zobowiązanych do prowadzenia ewidencji oddzielnie w stosunku do systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku oraz wielokrotnego użytku. W odniesieniu do systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku tak samo jak w odniesieniu do systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku powinien istnieć obowiązek ewidencjonowania obrotu opakowaniami objętymi tymi systemami w celach raportowych.</p> <p>„3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki, odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>3a. Przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kauczyny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
618.	Art. 1 pkt 5	Konieczność dostosowania brzmienia delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw klimatu do wydania rozporządzenia określającego warunki zaliczenia masy do		Uwaga częściowo przyjęta.

		<p>zakresu opakowań i odpadów opakowaniowych określonych w załączniku 1a.</p> <p>„5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek PET jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, 2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l, 3) odpadów opakowaniowych w postaci puszek metalowych o pojemności do 1 l, <p>– do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”</p>		<p>Wprowadzono puszki aluminiowe do systemu kaucyjnego, jednak zapis brzmi inaczej.</p>
619.	Art. 1 pkt 5	<p>Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku.</p> <p>Ponadto proponowany pkt 5 zapewni wprowadzenie obowiązku prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.</p> <p>„Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku zapewnia:</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt nie zakłada prowadzenia oddzielnych systemów dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku. Niemniej jednak podmiot reprezentujący może zaproponować system działający inaczej w przypadku jednych i drugich opakowań.</p> <p>Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to</p>

		<p>1) selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy;</p> <p>2) odbieranie odpadów opakowaniowych;</p> <p>3) transport odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;</p> <p>4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości;</p> <p>5) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.”</p>		<p>jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić.</p>
620.	Art. 1 pkt 5	<p>Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku – ten system powinien zajmować się wyłącznie odpadami opakowaniowymi po produktach w opakowaniach jednorazowego użytku.</p> <p>„3. Rozliczenie finansowe pomiędzy punktami odbierającymi odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym następuje w co najmniej miesięcznym okresie.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Argumentacja została wskazana powyżej.</p>
621.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność usunięcia niezgodności z zasadą kosztów netto określoną w art. 8a ust. 4 a) zmienionej dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz art. 22 ustawy o odpadach.</p> <p>„4. Przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych oraz z nieodebranej kaucji pomniejszają koszty działań, o których mowa w ust. 1, i uwzględnia się je w opłatach na utrzymanie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku ponoszonych przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku.”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wprowadzono odpowiednie regulacje w tym zakresie.</p>

622.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzenie zakazu subsydiowania skrośnego, a więc pokrywania kosztów zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.</p> <p>„5. Podmiot reprezentujący nie może pokrywać kosztów zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowaniach, którzy będą mogli taką zasadę. W ocenie Ministerstwa nie ma potrzeby wprowadzania takiego ograniczenia w projekcie ustawy.</p>
623.	Art. 1 pkt 5	<p>Wprowadzający, którzy organizują i finansują system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku powinni być właścicielami zabranych odpadów opakowaniowych.</p> <p>„6. Podmiot reprezentujący jest posiadaczem odpadów zbieranych, transportowanych, przygotowywanych do recyklingu i przekazywanych do recyklingu, w rozumieniu przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i poz. 2151).”</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepis został wprowadzony w innej formie zapisu.</p>
624.	Art. 1 pkt 5	<p>W celu zamknięcia obiegu oraz wypełnienia obowiązków wynikających z dyrektywy SUP wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, który zawarł umowę z podmiotem reprezentującym, powinien mieć fizyczny dostęp do surowca wtórnego pochodzącego z odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym.</p> <p>„7. Podmiot reprezentujący przekazuje materiały pochodzące z przetwarzania odpadów opakowaniowych, o których mowa w ust. 6, wprowadzającym napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy zawarli umowę z podmiotem reprezentującym, o której mowa w art. 40 g ust. 5.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Należy zauważyć, że system będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowań, w związku z czym na etapie jego tworzenia będą mogli podjąć decyzję w zakresie sposobu dysponowania odpadami.</p>

625.	Art. 1 pkt 5	<p>Przydział masy materiału pochodzącego z przetwarzania odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku powinien następować zgodnie z zasadą proporcjonalności, czyli powinien uwzględniać masę opakowań wprowadzonych przez danego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku i zebranych na jego rzecz przez podmiot reprezentujący.</p> <p>„8. Masa przekazanego danemu wprowadzającemu napoje w opakowaniach jednorazowego użytku materiału, o którym mowa w ust. 7, jest wprost proporcjonalna do masy zebranych odpadów opakowaniowych po opakowaniach wprowadzonych przez tego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Należy zauważyć, że system będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowań, w związku z czym na etapie jego tworzenia będą mogli podjąć decyzję w zakresie sposobu dysponowania odpadami.</p>
626.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność uregulowania zakresu obowiązków przedstawiciela ustanowionego dla grupy wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań. Przedstawiciel ten w ramach systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku powinien zapewniać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie opakowań w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie opakowań; 3) transport opakowań do wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku; 4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości; 5) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych. 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa nie będzie przewidywała możliwości funkcjonowania przedstawicieli w odniesieniu do wprowadzających opakowania wielorazowego użytku objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić.</p>

		„9. Do przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań stosuje się odpowiednio ust. 1.”		
627.	Art. 1 pkt 5	<p>Konieczność wprowadzenia regulacji stanowiącej, iż za wykonywanie obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego oraz wielokrotnego użytku są odpowiedzialne podmioty prowadzące te systemy. Bez względu na rodzaje systemów kaucyjnych – zarówno dla opakowań jednorazowych, jak i wielorazowych, obowiązki sprawozdawcze dla podmiotów prowadzących systemy kaucyjne powinny być jednakowe i oparte o BDO.</p> <p>„Art. 40m. 1. Podmiot reprezentujący, przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany do przedkładania za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie do dnia 15 marca, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy zawierającego dane, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>W ustawie znajduje się przepis zgodnie, z którym podmiot reprezentujący będzie składał sprawozdanie.</p>
628.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność zapewnienia powszechności i obligatoryjności poboru kaucji przez placówki handlowe – to jeden z fundamentalnych warunków działania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. Należy zapewnić, aby jak najwięcej placówek handlowych odbierało puste opakowania od konsumenta za zwrotem pełnej wysokości kaucji bez względu na to czy posiadają napoje w takich opakowaniach w</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W projekcie ustawy określono limit powierzchni równy 200 m² dla jednostki handlowej powyżej którego ma obowiązek uczestniczenia w systemie w pełnym zakresie. Nie planuje się zobowiązać do</p>

		<p>swojej ofercie oraz bez względu na powierzchnię handlową danej placówki, co jest istotne dla powszechności i dostępności systemu dla konsumentów.</p> <p>„2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych odpadów opakowaniowych.”</p>		<p>tęgo wszystkich jednostek ze względu na możliwość gromadzenia pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, jednak jednostki o powierzchni poniżej 200 m² będą mogły przystąpić do systemu w pełnym zakresie na zasadzie dobrowolności.</p>
629.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność zapewnienia powszechności i obligatoryjności poboru kaucji przez placówki handlowe – to jeden z fundamentalnych warunków działania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku. Jeśli jednostka handlu detalicznego posiada w ofercie produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinna być zobowiązana zarówno do pobierania kaucji, jak i odbioru pustych opakowań objętych tym systemem za zwrotem kaucji bez dodatkowych wymagań w stosunku do klienta oraz bez względu na powierzchnię tej jednostki.</p> <p>„3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w tym systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań objętych tym systemem kaucyjnym.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W projekcie ustawy określono limit powierzchni równy 200 m² dla jednostki handlowej powyżej którego ma obowiązek uczestniczenia w systemie w pełnym zakresie. Nie planuje się zobowiązać do tego wszystkich jednostek ze względu na możliwość gromadzenia pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, jednak jednostki o powierzchni poniżej 200 m² będą mogły przystąpić do systemu w pełnym zakresie na zasadzie dobrowolności.</p>
630.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność zapewnienia powszechności systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

		<p>„5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego oferujący napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności z podmiotem reprezentującym.”</p>		Zapis posiada inną formę.
631.	Art. 1 pkt 6	<p>Konieczność dostosowania postanowienia odnoszącego się do treści umowy zawieranej w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku do treści załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>„7. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady rozliczania kaucji oraz 2) zasady odbierania i przekazywania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a do ustawy.” 		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zapis posiada inną formę.</p>
632.	Art. 1 pkt 6	<p>W przypadku systemów na opakowania jednorazowego wszyscy przedsiębiorcy prowadzący jednostkę handlu detalicznego są obowiązani do prowadzenia ewidencji obejmującej określone informacje.</p> <p>W zakresie tej ewidencji proponuje się zrezygnowanie w pkt 2 z odniesienia do konsumentów. Odpady opakowaniowe mogą być również zwracane przez osoby nie będące konsumentami.</p> <p>„8. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej:</p>		Uwaga przyjęta.

		<p>1) liczbę i rodzaj nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku,</p> <p>2) liczbę i rodzaj zwróconych odpadów opakowaniowych,</p> <p>3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.”</p>		
633.	Art. 1 pkt 6	<p>Punkty handlowe powinny być zwolnione z obowiązków wynikających z magazynowania odpadów palnych (na podstawie nowelizacji ustawy o odpadach z 2019 r. każdy przedsiębiorca gromadzący cudze odpady palne, w tym tworzywa sztuczne jest zobowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego, posiadania operatu przeciwpożarowego oraz monitoringu wizyjnego). Brak zwolnienia z tych obowiązków spowoduje ogromny wzrost kosztów systemu kaucyjnego poprzez konieczność uwzględnienia tych kosztownych obowiązków w rozliczeniach pomiędzy punktem handlowym a podmiotem reprezentującym.</p> <p>„9. Do przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, uczestniczącego w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, nie stosuje się art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i poz. 2151).”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obowiązek wniesienie zabezpieczenia przeciwpożarowego oraz monitoringu wizyjnego następuje, zgodnie z art. ustawy o odpadach, w momencie gdy podmiot jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (art. 25 oraz art. 48a ustawy o odpadach).</p> <p>Natomiast w związku z art. 45 oraz art. 66 ustawy o odpadach jednostki handlowe przyjmujące opakowania/odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym będą traktowane jako nieprofesjonalni zbierający odpady.</p> <p>W związku z powyższym obowiązek wniesienia zabezpieczenia finansowego oraz zabezpieczenia roszczeń tych jednostek nie dotyczy.</p>
634.	Art. 1 pkt 7	<p>Konieczność określenia obowiązków sprawozdawczych wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku samodzielnie prowadzącego system kaucyjny.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

		„Art. 45b. Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany sporządzić i złożyć ministrowi właściwemu do spraw klimatu roczne sprawozdanie na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”		Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.
635.	Art. 1 pkt 7	Konieczność określenia obowiązków sprawozdawczych podmiotów do tego zobowiązanych w odniesieniu oddzielnie dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku i opakowania wielokrotnego użytku. Art. 45c. Podmiot reprezentujący oraz przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oddzielnie dla każdego wprowadzającego napoje w opakowaniach, który przystąpił do systemu kaucyjnego.”		Uwaga nieprzyjęta. Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.
636.	Art. –1	Wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia corocznego audytu podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku ma na celu zapobieżenie nadużyciom ze strony przedsiębiorców, którzy chcieliby korzystać ze zwolnienia z opłaty opakowaniowej nie stosując przy tym opakowań, które rzeczywiście byłyby opakowaniami wielokrotnego użytku. „3) przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań”		Uwaga nieprzyjęta. Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.

637.	Art. –1	<p>Określenie zakresu kontroli dokonywanej przez weryfikatora środowiskowego. Weryfikator ten, w szczególności, powinien sprawdzić bilans rozrachunków z tytułu kaucji, który jest narzędziem zapewniającym monitorowanie czy opakowania rzeczywiście są wielokrotnego użytku.</p> <p>„2b. Weryfikator środowiskowy podczas audytu przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, dokonuje odpowiednio sprawdzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakresu działalności prowadzonej przez ten podmiot, 2) funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, 3) bilansu rozrachunków z tytułu kaucji, 4) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia.” 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
638.	Art. 1 pkt 9	<p>Konieczność dostosowania przesłanek kar administracyjnych do zmienionego brzmienia art. 40g ust. 8</p> <p>„10d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 8 nie przekazuje podmiotowi reprezentującemu wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w tych opakowaniach;”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>
639.	Art. 1 pkt 9	<p>Konieczność określenia przesłanek kar administracyjnych nakładanych za naruszenie art. 40g ust. 8a.</p> <p>„10da) wbrew przepisowi art. 40g ust. 8a nie przekazuje przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, z którym zawarł</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie tworzy się oddzielnych regulacji dla opakowań jedno- i wielorazowego użytku.</p>

		umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w tych opakowaniach;”		
640.	Art. 56 ust. 1 Art. 1 pkt 9pkt 10e) – kary administracyjne	Konieczność uwzględnienia art. 40k ust. 3a przy określeniu przesłanek kar administracyjnych. „10e) wbrew przepisom art. 40g ust. 3, 40k ust. 3 i ust. 3a lub art. 44 ust. 8 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
641.	Art. 1 pkt 9	Konieczność określenia przesłanek kar administracyjnych nakładanych za naruszenie art. 40g ust. 3a. „10ea) wbrew przepisowi art. 40g ust. 3a nie prowadzi bilansu rozrachunków z tytułu kaucji lub prowadzi ten bilans niezgodnie ze stanem rzeczywistym;”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
642.	Art. 1 pkt 9	Konieczność uwzględnienia, iż obowiązki związane z prowadzeniem systemu kaucyjnego w odniesieniu do systemu kaucyjnego jednorazowego użytku wykonuje inny podmiot niż w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku. „10f) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych;”		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
643.	Art. 1 pkt 9	Konieczność uwzględnienia, iż obowiązki związane z prowadzeniem systemu kaucyjnego w odniesieniu do systemu kaucyjnego jednorazowego użytku wykonuje inny podmiot niż w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.

		„10g) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu opakowań do producenta lub odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;”		
644.	Art. 1 pkt 9	Konieczność dostosowania przesłanek kar administracyjnych do zmienionego brzmienia art. 44 ust. 2 i ust. 3. „14 a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2 i ust. 3 prowadząc jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera lub nie zwraca kaucji lub nie odbiera pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych”;		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
645.	Art. 1 pkt 9	Konieczność wprowadzenia kary administracyjnej za naruszenie obowiązku zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku oraz przez jednostkę handlu detalicznego. “14b) wbrew przepisowi art. 40g ust. 5 oraz art. 44 ust. 5 nie zawiera umowy z podmiotem reprezentującym;”		Uwaga przyjęta.
646.	Art. 1 pkt 10	Konieczność dostosowania postanowienia określającego wysokość kar administracyjnych do nowego określenia katalogu tych kar. „2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10d, 10 da, 10e, 10 ea i 10h – od 10 000 zł do 50 000 zł;”;		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
647.	Art. 1 pkt 10	Konieczność dostosowania postanowienia określającego wysokość kar administracyjnych do nowego określenia katalogu tych kar.		Uwaga częściowo przyjęta. W zakresie kar związanych z zawieraniem umów.

		„3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10f, 10g, 13 i 14b – od 10 000 zł do 1 000 000 zł;”;		
648.	Art. 2 pkt 1	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązku wpisu do rejestru w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„5) podmiotów reprezentujących, o których mowa w art. 40g ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwanych dalej „podmiotami reprezentującymi;</p> <p>6) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;</p> <p>7) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
649.	Art. 2 pkt 2	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>“i) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;</p> <p>j) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
650.	Art. 2 pkt 3	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>

		<p>„– nazwę i numer rejestrowy podmiotu reprezentującego lub przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, któremu zlecił wykonanie obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych,</p> <p>- informację o samodzielnym prowadzeniu systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku”;</p>		
651.	Art. 2 pkt 3	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do przedstawicieli prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>“i) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi:</p> <p>- wskazanie rodzajów opakowań, dla których tworzy system kaucyjny,</p> <p>- informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku.”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
652.	Art. 2 pkt 4	<p>Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>“9) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>

		10) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”		
653.	Art. 2 pkt 5	Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku. “8) przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, 9) wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań”.		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.
654.	Art. 2 pkt 5	Średnia liczba rotacji nie jest właściwym miernikiem. Usunięcie postanowienia		Uwaga nieprzyjęta. Jest to wskaźnik określony w dyrektywie SUP, którego sprawozdanie będzie wymagane do Komisji Europejskiej, w związku z tym nie zostanie usunięty.
655.	Art. 2 pkt 5	Wprowadzenie rozróżnienia podmiotów składających sprawozdanie w zależności czy jest to system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku czy też system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku. „h) wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie albo przez przedstawiciela, o którym mowa w		Uwaga nieprzyjęta. W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.

		art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w postaci listy tych podmiotów zawierającej ich imiona i nazwiska lub nazwy podmiotów oraz ich numery rejestrowe.”		
656.	Art. 2 pkt 5	<p>Wprowadzenie rozróżnienia podmiotów składających sprawozdanie w zależności czy jest to system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku czy też system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>„4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. ca, da, ea oraz fa, w przypadku wprowadzającego napoje w opakowaniach, który podpisał umowę z podmiotem reprezentującym albo przedstawicielem, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w zakresie tych informacji, jest sporządzane przez ten podmiot.”;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W związku z nieprzyjęciem wcześniejszych uwag.</p>
657.	Uwaga ogólna	<p>Ze względu na konieczność zapewnienia powszechności systemu i wygody konsumentów, zwrot opakowań nie może być utrudniony przez wymóg posiadania paragonu fiskalnego. Kwota kaucji nie powinna mieć roli cenotwórczej i powinna stanowić odrębną niż cena produktu pozycję na paragonie. W związku z tym kaucja nie powinna być objęta podatkiem VAT, nie jest bowiem ani towarem, ani usługą. Jest zwracana w takiej samej wysokości w momencie zwrotu opakowania i służy wyłącznie zachęceniu konsumentów do zwrotu opakowań i osiągnięciu maksymalnie wysokich poziomów zbiórki, a w konsekwencji do spełnienia celów środowiskowych. Wobec powyższego należy wprowadzić w ustawie o podatku od towarów i usług odpowiednie postanowienia, aby podstawa opodatkowania nie obejmowała kaucji a w przypadku</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie w Ministerstwem Finansów w zakresie podatku VAT.</p> <p>W przypadku konieczności uwzględnienia odpowiednich zapisów w projekcie ustawy zostaną one dodane.</p>

	<p>opakowań wielokrotnego użytku podatek VAT był neutralny z punktu widzenia placówki handlowej. Obecne wymaganie okazywania paragonów przy zwracaniu opakowań wielokrotnego użytku związane jest z obciążeniem kaucji podatkiem VAT, którego odprowadzenie jest konieczne przez placówkę handlową w sytuacji, gdy konsument nie zwraca opakowania przez 60 dni po pobraniu kaucji. W przypadku, gdy konsument po upływie wskazanego powyżej terminu, np. po 90 dniach od daty sprzedaży – zwróci się do sprzedawcy detalicznego ze zwrotem opakowania i żądaniem zwrotu kaucji, na podstawie otrzymanego paragonu fiskalnego – <u>sprzedawca zwraca mu pełną kwotę zapłaconej kaucji, nie pomniejszoną o podatek VAT, realizując na całej transakcji związanej z opakowaniem stratę.</u></p> <p>Proponowana zmiana przepisów obejmuje zarówno system kaucyjny na opakowania jednorazowe, jak i systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p> <p>Art. 2a. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 685 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 po pkt 46 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 47 w brzmieniu:</p> <p>„47) opakowaniach zwrotnych – rozumie się przez to opakowania wielokrotnego użytku oraz wszelkiego rodzaju opakowania inne niż opakowania jednorazowego użytku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.</p>		
--	---	--	--

	<p>U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151), zwaną dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>2) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się również wydanie opakowań zwrotnych przez podatnika, który jako pierwszy dokonał dostawy danego towaru na terytorium kraju w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru.”;</p> <p>2) w art. 15 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a. Nie uznaje się za podatnika podmiotu reprezentującego w zakresie prowadzenia przez ten podmiot systemu kaucyjnego w rozumieniu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>3) w art. 19a dodaje się ust. 8a w brzmieniu:</p> <p>„8a. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, obowiązek podatkowy powstaje w ostatnim dniu roku podatkowego, w którym podatnik wydał opakowanie zwrotne pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru”;</p> <p>4) w art. 29a:</p> <p>a) w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) kaucji za opakowania jednorazowego użytku, pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p>		
--	---	--	--

	<p>„12. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a, podstawą opodatkowania jest zbiorcza wartość opakowań zwrotnych.”;</p> <p>c) po ust. 12 dodaje się ust. 12a – ust. 12d w brzmieniu:</p> <p>„12a. Przez zbiorczą wartość opakowań zwrotnych rozumie się iloczyn kwoty kaucji pobranej lub określonej w umowie za jednostkowe opakowanie zwrotne danego rodzaju i różnicy pomiędzy całkowitą liczbą opakowań zwrotnych tego rodzaju, wydanych przez podatnika za określoną kaucją w danym roku podatkowym, a liczbą opakowań zwrotnych tego samego rodzaju, zwróconych temu podatnikowi, z rynku krajowego, w tym samym roku podatkowym, pomniejszony o kwotę podatku.</p> <p>12b. W przypadku, gdy wysokość kaucji za jednostkowe opakowanie zwrotne, o której mowa w ust. 12a, ulega zmianie w trakcie roku podatkowego, zbiorcza wartość opakowań zwrotnych, o której mowa w ust. 12a, kalkulowana jest na podstawie kwoty kaucji odpowiednio przed dokonaniem zmiany wartości kaucji oraz po wprowadzeniu takiej zmiany.</p> <p>12c. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością dodatnią, podatnik, o którym mowa w ust. 12, ma obowiązek zwiększenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.</p> <p>12d. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością ujemną, podatnikowi, o którym mowa w ust. 12, przysługuje prawo do pomniejszenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.”</p>		
--	---	--	--

		<p>5) w art. 106b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu :</p> <p>„2a. Podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a.”;</p> <p>6) skreśla się art. 106i ust. 5,</p> <p>7) w art. 109 po ust. 3l dodaje się ust. 3m w brzmieniu :</p> <p>„3m. Podatnicy, o których mowa w art. 7 ust. 2a, są obowiązani w prowadzonej ewidencji, o której mowa w ust. 3 za ostatni okres rozliczeniowy roku podatkowego, uwzględnić również dane pozwalające na ustalenie zbiorczej wartości opakowań zwrotnych dla danego roku podatkowego.”;</p> <p>Art. 2b. W odniesieniu do opakowań zwrotnych wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, w odniesieniu do których terminy, o których mowa w art. 29a ust. 12 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, upływają po wejściu w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>		
658.	Uwaga ogólna	<p>Konieczność uwzględnienia możliwości zaliczenia przez gminy do uzyskiwanych poziomów ponownego użycia i recyklingu uzyskiwanych na terenie danej gminy wyników zbiórki opakowań oraz zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>“Art. 2b. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021, poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 9nb.:</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepisy zostały uwzględnione w innej formie.</p>

		<p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Podmiot zbierający odpady komunalne, z wyłączeniem podmiotu, o którym mowa w art. 9na ust. 1, oraz podmiotu zbierającego odpady komunalne przyjmującego odpady komunalne od innego zbierającego odpady komunalne, oraz podmiot reprezentujący prowadzący system na opakowania jednorazowego użytku, o którym mowa w art. 40 g ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151), jest obowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań.”</p> <p>b) ust. 3. pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu zbierającego odpady komunalne lub podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;”</p>		
659.	Art. 4	<p>Funkcjonujące przed wejściem w życie systemy kaucyjne powinny kontynuować swoją działalność. Należy wskazać, iż w szczególności prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zgody właściwego ministra.</p> <p>Usunięcie przepisu w dotychczasowym brzmieniu.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie opakowania jedno- i wielorazowego użytku. Nie będą tworzone dwa oddzielne systemy. Niemniej jednak projekt nie zabrania utworzenia przez wprowadzających dwóch systemów – dla jednorazowych i wielorazowych opakowań.</p>
660.	Art. 4	<p>Konieczność wprowadzenia przepisów przejściowych w odniesieniu do napojów wprowadzonych na rynek przed</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p>

		<p>dniem uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku”</p> <p>„Art. 4. Napoje w opakowaniach jednorazowego użytku objęte systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, które zostały wprowadzone na rynek przed dniem uruchomienia systemu kaucyjnego, mogą być oferowane przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego bez pobierania kaucji w okresie 6 miesięcy od dnia uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.”</p>		<p>Wprowadzono zapis bez określenia terminu oraz podziału na opakowania jedno- i wielorazowe.</p>
661.	Załącznik nr 1	<p>Konieczność doprecyzowania tytułu załącznika. Tytuł ten nie powinien odnosić się do docelowych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, ponieważ taki tytuł wskazuje, iż nie jest możliwe przekroczenie wskazanych poziomów selektywnego zbierania.</p> <p>Minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>
662.	Załącznik nr 1	<p>Poziomy selektywnego zbierania powinny odnosić się do butelek PET.</p> <p>butelki PET jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>System kaucyjny obejmie także butelki szklane wielokrotnego użytku. Obecnie funkcjonują już systemy kaucyjne na ten rodzaj opakowań. Ustawa nada tym systemom jedynie ramy prawne.</p> <p>W związku z powyższym wyłączenie takich opakowań z obowiązku uzyskania poziomów selektywnego zbierania nie jest uzasadnione.</p>

663.	Załącznik nr 1	<p>W odniesieniu do szklanych opakowań wielokrotnego użytku nieprawidłowe jest zastosowanie poziomów selektywnego zbierania, jak dla odpadów opakowaniowych objętych dyrektywą w sprawie zmniejszania wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Postulujemy zmianę zgodną z ustanowionymi w dyrektywie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych minimalnymi wielkościami docelowych recyklingu w odniesieniu do szkła, z którego wykonane są butelki wielokrotnego użytku.</p> <p>Pozycja 2: butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l</p> <p>2025 wartość: 70</p> <p>2026 wartość: 71</p> <p>2027 wartość: 72</p> <p>2028 wartość 73</p> <p>2029 i lata następne wartość: 75</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ramach systemów kaucyjnych w krajach UE, opakowania szklane wielorazowego użytku zbierane są na równie wysokim poziomie co opakowania jednorazowe.</p>
664.	Załącznik nr 1	<p>Konieczność objęcia systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku puszek metalowych o pojemności do 1 l.</p> <p>Pozycja 3: puszki metalowe o pojemności do 1 l</p> <p>2025 wartość: 77</p> <p>2026 wartość: 81</p> <p>2027 wartość: 84</p> <p>2028 wartość 87</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W projekcie uwzględniono puszki aluminiowe.</p>

		2029 i lata następne wartość: 90		
665.	Załącznik nr 2	<p>Propozycja usunięcia załącznika jest następstwem zaproponowanego rozwiązania, aby podmiot reprezentujący określał oznaczenie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.</p> <p>Usunięcie załącznika</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Mając na uwadze możliwość powstania więcej niż jednego systemu kaucyjnego istnieje potrzeba jednolitego oznakowania.</p>
666.	Uwaga ogólna	<p>W związku z trwającym procesem konsultacji zaprezentowanego przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (UC 98) chcielibyśmy zwrócić uwagę, iż dla wszystkich krajowych interesariuszy powinno być ważne, aby dostosowując polskie prawo związane z gospodarką odpadami do wymogów unijnych, przyjąć takie rozwiązania, które posłużą rozwojowi recyklingu i GOZ. Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza system depozytowo-kaucyjny, który powinien prowadzić do efektywnej gospodarki odpadami i umożliwiać osiągnięcie celów GOZ związanych z recyklingiem odpadów opakowaniowych.</p> <p>System kaucyjny powinien być przejrzysty, spójny dla całego kraju i wprowadzać zachętę finansową dla konsumenta w postaci kaucji i/lub opłaty depozytowej na opakowania na napoje, co pozytywnie wpłynie na poziom zbiórki.</p> <p>Jednocześnie należy zadbać o to, aby osiągnąć cel racjonalnej gospodarki opakowaniami z tworzyw sztucznych, które przynoszą wiele korzyści w porównaniu do opakowań z innych materiałów, zwłaszcza pod kątem niskoemisyjności i ochrony klimatu.</p> <p>W naszej ocenie należy wyraźnie rozróżnić opłaty pobierane w przypadku opakowań wielorazowych (kaucja) od opłat dla opakowań jednorazowych (depozyt). W całym kraju, w</p>	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Nie planuje się ustanowić dwóch odrębnych systemów dla opakowań jedno- i wielokrotnego użytku.</p> <p>Stawki kaucji zostaną ujednoczone i określone w rozporządzeniu. Natomiast jej celem nie jest odzwierciedlenie kosztów zbiórki i przetwarzania odpadów, tylko skłonienie użytkowników do zwrotu odpadów i pustych opakowań.</p> <p>Przeznaczenie wpływów z opłat produktowych zostało określone w ustawie Prawo ochrony środowiska i uwzględnia inwestycje związane z przetwarzaniem odpadów.</p>

		<p>obrębie systemu kaucyjnego powinny funkcjonować jednolite stawki kaucji na poszczególne typy opakowań, która będzie odzwierciedlała koszty zbiórki, sortowania i recyklingu danego typu opakowania. Uprości to system, zachęci uczestników rynku do udziału w nim, a tym samym pozytywnie wpłynie na poziom odzysku odpadów z opakowań. Umożliwienie działania wielu różnych systemów depozytowo-kaucyjnych na terenie kraju negatywnie wpłynie na skuteczność systemu jako całości i wygeneruje dodatkowe niepotrzebne obciążenia administracyjne dla punktów sprzedaży, na które ustawa nakłada obowiązek pobierania i zwracania opłaty depozytowej/kaucyjnej.</p> <p>Analogicznie jak przy rozszerzonej odpowiedzialności producenta postulujemy o przeznaczenie środków, uzyskanych z opłaty produktowej wnoszonej przez podmioty objęte obowiązkiem udziału w systemie kaucyjnym, na rozwój technologii recyklingu, w tym zwłaszcza recyklingu chemicznego. Tak, aby móc realnie oddziaływać na osiągnięcie wyznaczonych poziomów recyklingu w ramach GOZ.</p>		
667.	Uwaga ogólna	<p>W przypadku większości napojów można zamiennie stosować opakowania szklane, metalowe i z tworzyw sztucznych bez szkody dla jakości produktu. Projekt ustawy obejmuje jedynie butelki na napoje z tworzyw sztucznych oraz butelki szklane wielorazowego użytku, co wyklucza z systemu depozytowo-kaucyjnego metalowe opakowania na napoje (puszki) oraz butelki szklane jednorazowego użytku. Może to przynieść negatywny efekt w postaci zmniejszenia ilości opakowań objętych systemem depozytowo-kaucyjnym na rynku, a tym samym masy odzyskanych surowców lub też zwiększenia ilości odpadów z opakowań nieobjętych systemem depozytowo-kaucyjnym, które będą musiały być zbierane</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p>

		<p>wraz z innymi odpadami komunalnymi. Pozytywne doświadczenia innych krajów, w których metalowe opakowania na napoje są objęte systemem depozytowo-kaucyjnym, wskazują na zasadność wprowadzenia takiego rozwiązania także w Polsce. Warto podkreślić, że brak jednolitego podejścia i wykluczenie pewnych rodzajów opakowań wprowadzi kolejną komplikację dla użytkowników systemu. Należy wziąć pod uwagę, że projektowany system powinien być intuicyjny dla ich użytkowników, co może wpłynąć pozytywnie na ilość zbieranych odpadów opakowaniowych.</p> <p>Mając na uwadze powyższe widzimy również ryzyko związane ze zbieraniem opakowań lub odpadów z tych opakowań po produktach mlecznych, gdyż będzie się to wiązało z koniecznością wyeliminowania zagrożeń sanitarnych jak i zapachowych. Jeżeli chodzi o opakowania szklane lub odpady z tych opakowań, to ich zbieranie będzie powodowało konieczność wygenerowania dużych powierzchni magazynowych oraz niesie ryzyko BHP związane z gromadzeniem stłuczki szklanej.</p>		
668.	Załącznik nr 1	<p>Projekt budzi również wątpliwości interpretacyjne w odniesieniu do butelek z tworzyw sztucznych. Załącznik 1 do projektu ustawy określający docelowe poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych wymienia „butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych”. Zapis ten może sugerować, że butelki bez zakrętek nie będą przyjmowane, co naszym zdaniem, jest niezgodne z intencją transponowanej Dyrektywy SUP. W 2025 roku plastikowe wieczka i nakrętki butelek będą musiały być trwale przymocowane do pojemników i butelek, przy czym może się oczywiście zdarzyć, że w wyniku uszkodzenia</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zapis dotyczący zakrętek oraz wieczek w kontekście butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku wynika wprost z Dyrektywy SUP.</p> <p>Zgodnie z przepisami dyrektywy SUP od 2024 r. opakowania na napoje z tworzyw sztucznych będą z przytwierdzonymi na stałe zakrętkami.</p>

		opakowania nakrętka lub wieczko zostaną oddzielone. Nie przyjęcie butelki ze względu na brak nakrętki będzie ze szkodą dla poziomów zbiórki i recyklingu odpadów.		
669.	Art. 1 pkt 3	<p>Projekt kreuje rolę dla nowego podmiotu jakim jest podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego, niestety nie przewiduje się możliwości sprawdzania jak podmiot reprezentujący zarządza systemem, a w przypadku kiedy nieosiągnięte zostaną poziomy zostaje obciążony obowiązkiem wniesienia opłaty produktowej w wysokości 50% przedsiębiorca i 50% podmiot reprezentujący.</p> <p>W związku z powyższym, brakuje w ustawie mechanizmu kontrolującego działanie podmiotu reprezentującego (np. audyt). Ponadto, znamienny w proponowanych rozwiązaniach jest brak mechanizmów zabezpieczających przedsiębiorcę przed działaniami podejmowanymi przez podmiot reprezentujący niezgodnymi z proponowanymi warunkami. Brak możliwości sprawdzania, kontrolowania podmiotu reprezentującego, prowadzi do sytuacji, że przedsiębiorca będzie ponosił koszty funkcjonowania systemu kaucyjnego bez możliwości jakiegokolwiek wpływu na realizowane działania.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki podział ewentualnej opłaty ma na celu mobilizację zarówno wprowadzającego jak i podmiotu reprezentującego do uzyskiwania wymaganych poziomów.</p> <p>Należy zauważyć, że system prowadzi podmiot reprezentujący, niemniej jednak to wprowadzający ustanawiają ten podmiot i tworzą system.</p>
670.	Uwaga ogólna	<p>W związku z obowiązkiem umieszczania na opakowaniach oznakowania wskazującego na objęcie go systemem kaucyjnym oraz określającego wysokość kaucji, PIPC zauważa, że obowiązek takiego oznaczenia niesie dla przedsiębiorcy wprowadzającego opakowania objęte systemem kaucyjnym ryzyko braku możliwości wykorzystania wyprodukowanych i oznaczonych opakowań w sytuacji, kiedy zechce on przystąpić do innego systemu kaucyjnego, albo do takiej zmiany zostanie zobowiązany z innych przyczyn. Projekt zatem powinien przewidzieć</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Wzór oznakowania wskazany w projekcie ustawy jest jednolity i będzie stosowany przez wszystkie utworzone systemy.</p>

		rozwiązania także na wypadek takich sytuacji. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że oznakowanie powinno ograniczać i uniemożliwiać niewłaściwe zachowania związane ze zwrotem kaucji.		
671.	Uwaga ogólna	<p>W ocenie PIPC niezwykle istotne jest wprowadzenie spójnych rozwiązań systemowych (SUP, ROP i ogólnopolski system kaucyjny) umożliwiających efektywne gospodarowanie odpadami i uzysk surowca odpadowego dobrej jakości. Istnienie na rynku wielu dobrowolnych systemów depozytowych wprowadza chaos dla konsumentów i handlu oraz wątpliwą poprawę odzyskiwania z rynku tych opakowań. Bez jednolitego systemu pozbawiamy się jako kraj możliwości uzyskania selektywnego zbierania jednorazowych butelek (PET) na poziomie 77% w roku 2025 (dyrektywa 2019/904). System depozytowo-kaucyjny powinien być spójny z ogólnymi wymogami dla systemu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta (ROP). Należy wziąć pod uwagę, że zwiększenie ilości zbieranych odpadów opakowaniowych powinno wpłynąć pozytywnie na zwiększenie ilości surowców wtórnych na rynku, co nie jest bez znaczenia, gdyż projekt ustawy implementującej system ROP zakłada obowiązkowe stosowanie surowców wtórnych do produkcji opakowań (min. 30%). Obecnie producenci opakowań i wprowadzający produkty w opakowaniach na rynek stoją przed olbrzymim wyzwaniem w zakresie pozyskiwania surowców wtórnych dobrej jakości ze zrównoważonych źródeł, w zgodzie z założeniami klimatycznymi Europejskiego Zielonego Ładu oraz celów gospodarki o obiegu zamkniętym. W związku z powyższym system depozytowo-kaucyjny powinien również przyczynić się do większej dostępności surowców wtórnych na rynku dla</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Projekty ustaw znajdują się na różnych etapach prac, natomiast zostanie zachowana spójność pomiędzy nimi.</p>

		producentów opakowań oraz wprowadzających produkty w opakowaniach na rynek.		
672.	Uwaga ogólna	<p>Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK („Związek”) reprezentuje interesy przedsiębiorców stanowiących przeważającą część rynku gospodarowania odpadami opakowaniowymi w Polsce. Członkowie Związku to przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie zbiórki, odzysku (w tym recyklingu) opakowań i odpadów opakowaniowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, oraz gospodarki cyrkularnej na terenie Polski. Do najważniejszych działań należy Związkowi należy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. monitoring działań prawnych w zakresie szeroko rozumianej gospodarki odpadami, b. opiniowanie aktów prawnych, c. udział w posiedzeniach sejmowych i senackich komisji, a także zespołów parlamentarnych, d. występowanie w imieniu członków Związku do instytucji i urzędów państwowych, e. aktywne uczestnictwo w Radzie Przedsiębiorców przy Biurze Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców (członek Rady Przedsiębiorców), f. udział w branżowych zespołach eksperckich w zakresie gospodarki odpadami. 	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK	Przyjęto do wiadomości.
673.	Uwaga ogólna	<p>W związku z powyższym, w nawiązaniu do pisma Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 stycznia 2022 r.1, znak: DP-WOPV.0220.60.2021, dotyczącym wezwania zainteresowanych do zgłaszania uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach (nr UC98 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów) („Projekt”)2, Związek, przy</p>		Przyjęto do wiadomości.

		wsparciu kancelarii prawnej CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang Pośniak i Bejm sp.k., niniejszym przedstawia swoje stanowisko i uwagi odnośnie do Projektu		
674.	Uwaga ogólna	<p>W ocenie Związku, w celu zapewnienia efektywnej realizacji idei gospodarki o obiegu zamkniętym („GOZ”) oraz osiągnięcia celów stawianych Polsce jako państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, w szczególności osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu, system kaucyjny powinien:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. być zdecentralizowany, tj. umożliwić działanie wielu operatorów; b. być nadzorowany przez wybraną instytucję; c. oparty o system informatyczny; d. zapewniać indywidualizację opakowań podlegających zwrotowi (kod 2D, kod kresowy); e. działać w oparciu o scentralizowane dane; f. zapewniać elastyczność do miejsca i formy zwrotu opakowań. 		Przyjęto do wiadomości.
675.	Uwaga ogólna	<p>W związku z powyższym, Związek pozytywnie ocenia Projekt i zaproponowane przez Ministerstwo ramy prawne. Umożliwiają one uwzględnienie wielu z powyższych postulatów.</p> <p>Dają one bowiem swobodę organizującym system do stosowania najlepszych praktyk z istniejących już systemów kaucyjnych, jednocześnie umożliwiając elastyczne dostosowanie rozwiązań do warunków rynkowych w Polsce.</p> <p>W Projekcie, pozostawia się dużą swobodę rynkowi w zakresie sposobu realizacji celu, co niewątpliwie należy ocenić pozytywnie. Systemy europejskie, w których to strona przedsiębiorców tworzy system kaucyjny, funkcjonują dobrze i są przyjazne dla konsumenta</p>		Przyjęto do wiadomości.

676.	Uwaga ogólna	Jednakże w celu wsparcia prac legislacyjnych nad Projektem Związek przedstawia swoje uwagi i propozycje zmian do Projektu.		Przyjęto do wiadomości.
677.	Uwaga ogólna	Zmiany odpowiednich przepisów Projektu zostały przedstawione i omówione w tabeli poniżej.		Przyjęto do wiadomości.
678.	Uwaga ogólna	W kilku miejscach Związek proponuje zmiany kierunkowe, w zależności od dalszego kierunku prac, który wybierze Ministerstwo, i wyraża chęć do uczestniczenia w dalszych pracach legislacyjnych nad Projektem.		Przyjęto do wiadomości.
679.	Art. 1 pkt 2	<p>Proponuje się wprowadzenie w projektowanych regulacjach rozróżnienia na opakowania jednorazowego użytku oraz opakowania wielkorazowego użytku i objęcie ich osobnymi systemami zwrotu opakowań.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Związek wskazuje, że zasadne jest rozdzielenie projektowanych regulacji dotyczących opakowań jednorazowego użytku (butelki plastikowe na napoje) od opakowań wielkorazowego użytku (butelki szklane na napoje). • W przypadku opakowań wielorazowego użytku obecnie funkcjonuje obecnie system pobierania kaucji i zwrotu butelek - powszechnie stosowany przez producentów z branży browarniczej (którzy są właścicielami butelki). System ten nie jest oparty na przepisach właściwych do postępowania z odpadami (z uwagi na wielokrotne wykorzystywanie butelek, które po użyciu nie mają statusu odpadów). • Z kolei w przypadku opakowań jednorazowego użytku, opakowanie (butelka), a po użyciu uzyskuje status odpadu. • W związku z powyższym proponuje się odrębne uregulowanie w odniesieniu do tych dwóch rodzajów opakowań. 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt rozróżnia wskazane typy opakowań, ale nie jest planowane wprowadzenie na nie odrębnych systemów kaucyjnych.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> • W ocenie Związku proponowana zmiana jest konieczna w celu zachowania spójności projektowanego systemu z sytuacją istniejącą obecnie na rynku 		
680.	Art. 1 pkt 5	<p>„Art. 40g.</p> <p>1. System kaucyjny prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p> <p>1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej ~~albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością~~, mającej siedzibę na terytorium kraju, <u>posiadającej kapitał zakładowy wynoszący o najmniej [●], pokryty w całości wkładem pieniężnym i wpłacony w całości przed jej wpisem do rejestru;</u></p> <p>2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z <u>organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z</u> gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem ~~końcowym~~ tych odpadów;</p> <p>3) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1.</p> <p>2. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani osiągnąć w ramach systemu kaucyjnego w 2025 r. oraz w latach następnych poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy.</p> <p>3. Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o opakowaniach, w których wprowadził napoje do obrotu, z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a, w tym o ich liczbie, pojemności i masie.</p> <p>4. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach albo grupa tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis mówiący, kto może zostać podmiotem reprezentującym został zmodyfikowany. Został jednak zapisany w inny sposób.</p> <p>Przepis dotyczący zabezpieczenia finansowego jest niezasadny, ponieważ wprowadzający, którzy nie przystąpią do systemu kaucyjnego nie uzyskają odpowiednich poziomów selektywnego zbierania a tym samym będą obowiązani do uiszczenia opłaty produktowej.</p> <p>Ust. 10 w opinii MKiŚ nie wymaga doprecyzowania. Równy dostęp dotyczy m.in. umożliwienia uczestniczenia każdemu z wymienionych w tym przepisie, a takie doprecyzowanie mogłoby stanowić zawężenie.</p> <p>Projekt pozostawia dużą swobodę wprowadzającym tworzącym system kaucyjny, również w zakresie wyboru rodzaju zbiórki oraz tworzenia ewentualnych dodatkowych punktów zbiórki. W związku z powyższym</p>

	<p>kaucyjnego albo mogą przystąpić do istniejącego systemu kaucyjnego. <u>Wprowadzający napoje w opakowaniach, który nie przystąpi do utworzonego przez podmiot reprezentujący lub istniejącego systemu kaucyjnego zobowiązany jest do wniesienia zabezpieczenia finansowego na dany rok kalendarzowy przeznaczzonego na pokrycie kosztów recyklingu odpadów opakowaniowych, zgodnie z ust. 14 poniżej zwanego dalej "zabezpieczeniem finansowym".</u></p> <p>5. Warunkiem przystąpienia wprowadzającego napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego jest zawarcie umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.</p> <p>6. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, z wprowadzającymi napoje w opakowaniach.</p> <p>7. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności terminy płatności oraz wysokość wkładów finansowych ponoszonych przez wprowadzającego napoje w opakowaniach przeznaczonych na finansowanie systemu kaucyjnego.</p> <p>8. Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach.</p> <p>9. W przypadku nieprzekazania podmiotowi reprezentującemu danych, o których mowa w ust. 8, wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do napojów w opakowaniach, o których nie poinformował podmiotu reprezentującego, a które wprowadził do obrotu w</p>		<p>zapropozowane przepisy w ust. 11 i 12 nie zostały przyjęte.</p>
--	--	--	--

	<p>danym roku.</p> <p>10. System kaucyjny:</p> <p>1) obejmuje terytorium całego kraju;</p> <p>2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów, wprowadzających napoje w opakowaniach oraz jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów odbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię poprzez umożliwienie uczestniczenia każdemu z tych podmiotów w systemie kaucyjnym;</p> <p>3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu konsumentom pobranej przy zakupie kaucji.</p> <p>11. W celu objęcia terytorium całego kraju oraz zapewnienia powszechnego i równego dostępu system kaucyjny zapewnia odbiór opakowań:</p> <p>1) w miastach powyżej 100 000 mieszkańców – poprzez zapewnienie nie mniej niż [●] punktów odbierających opakowania na [●] mieszkańców</p> <p>2) w przypadkach innych niż wymienione w pkt 2 powyżej – poprzez zapewnienie nie mniej niż [●] punktów odbierających opakowania w odległości nie większej niż [●] km od [●];</p> <p>12. W zakresie, o którym mowa w ust. 11 powyżej, minister właściwy do spraw klimatu może w drodze rozporządzenia określić bardziej szczegółowe wymagania w zakresie odbioru opakowań.</p> <p>13~~4~~. W przypadku ustanowienia podmiotu reprezentującego przez wprowadzających napoje w opakowaniach podmiot ten tworzy system kaucyjny w terminie 24 miesięcy od dnia jego ustanowienia.</p> <p>14. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 4 ma formę:</p>		
--	---	--	--

	<p>1) depozytu wpłacanego na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego prowadzony w Banku Gospodarstwa Krajowego;</p> <p>2) gwarancji ubezpieczeniowej złożonej do [●];</p> <p>3) gwarancji bankowej złożonej do [●].</p> <p>14. W przypadku gwarancji ubezpieczeniowej oraz gwarancji bankowej gwarantem może być wyłącznie:</p> <p>1) instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego;</p> <p>2) instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.</p> <p>15. Podstawę obliczenia wysokości zabezpieczenia finansowego stanowi [●];</p> <p>16. Wprowadzający napoje w opakowaniach, który nie przystąpi do utworzonego przez podmiot reprezentujący lub istniejącego systemu kaucyjnego, jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie do dnia [●].</p> <p>17. [●] do dnia [●] roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe, dokonuje rozliczenia tego zabezpieczenia.”</p> <ul style="list-style-type: none"> • W ust. 1 pkt proponuje się rezygnację z możliwości prowadzenia systemu kaucyjnego przez podmiot wykonujący działalność w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W ocenie Związku ta forma prawna umożliwia prowadzenie działalności w dość liberalny sposób – w przeciwieństwie do spółki akcyjnej, co do której przewidziano dalece bardziej restrykcyjne wymagania. Dodatkowo zasadne jest wprowadzenie dla spółek akcyjnych wymogów w zakresie minimalnej wysokości kapitału zakładowego i sposobu jego pokrycia. 		
--	---	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • W zakresie ust. 1 pkt 2 Związek zwraca uwagę, że na terenie Polski nie ma hut aluminium co uniemożliwi spełnienie tak zredagowanego kryterium w odniesieniu do części opakowań, tj. aluminiowych puszek (jeżeli zostaną one objęte systemem kaucyjnym w ostatecznej wersji Projektu). W związku z powyższym Związek proponuje modyfikację projektowanego brzmienia na wzór obecnego brzmienia art. 27 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. • W zakresie ust. 4 Związek proponuje wprowadzenie obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego, w razie braku uczestnictwa w systemie kaucyjnym, co zachęci do uczestnictwa w systemie. Proponuje się wprowadzenie rozwiązań zbliżonych do tych przewidzianych w ustawie 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (art. 27). W tym zakresie Związek wskazuje możliwy kierunek brzmienia przepisu, natomiast w ocenie Związku możliwe jest także zastosowanie bardziej szczegółowych rozwiązań przewidzianych w ww. ustawie (np. w zakresie zwrotu zabezpieczenia lub jego treści). • Związek docenia i aprobuje propozycję brzmienia ust. 10. Związek zwraca uwagę, że zasadne jest wprowadzenie przepisów przewidujących, że każdy taki podmiot musi zapewnić pokrycie całego kraju przez (i) własną sieć zbiórki np. poprzez określenie minimalnego pokrycia terenu (liczba punktów na liczbę mieszkańców w dużych miastach, w innych miastach i wsiach odległość dla obywatela) albo (ii) umowy bilateralne między systemami. W ocenie Związku takie rozwiązanie jest niezbędne w celu zapewnienia powszechności i efektywności projektowanego systemu kaucyjnego. • W ocenie Związku w kontekście całego Projektu nie jest jasna rola „jednostek handlu hurtowego” oraz „innych 		
--	--	--	--

		punktów odbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym”, (ust. 10 pkt 2), kwestia ta może wymagać doprecyzowania w kolejnych wersjach Projektu.		
681.	Art. 1 pkt 5	<p>„Art. 40h.</p> <p>1. Prowadzenie systemu kaucyjnego wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu, zwanego dalej „zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.</p> <p>2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:</p> <p>1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego;</p> <p>2) nazwę podmiotu, adresie siedziby oraz adresie e-mail podmiotu reprezentującego;</p> <p>3) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań, <u>nie niższą niż określona na podstawie ust. 7 poniżej</u>;</p> <p>4) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10;</p> <p>5) szczegółowy opis:</p> <p>a) zasad pobierania i zwracania kaucji konsumentom,</p> <p>b) zasad odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz przekazywaniu opakowań do ponownego użycia lub odpadów opakowaniowych do przetworzenia,</p> <p>c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego,</p> <p>d) zasad przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego,</p> <p>e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, przez wprowadzających napoje w opakowaniach biorących udział w systemie kaucyjnym,</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu. Stawka maksymalna zostanie wskazana w ustawie.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie wydawane zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami (zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów) wydawane są także na 10 lat.</p>

	<p>f) systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalającym na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy,</p> <p>6) planowanym terminie uruchomienia systemu kaucyjnego.</p> <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przedkłada się ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego.</p> <p>4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań; 2) zasady pobierania i zwracania kaucji konsumentom; 3) zasady odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz przekazywania opakowań do ponownego użycia lub odpadów opakowaniowych do przetworzenia; 4) sposób finansowania systemu kaucyjnego; 5) zasady przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego; 6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu pomiędzy wprowadzającymi napoje w opakowaniach biorącymi udział w systemie kaucyjnym; 7) system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalający na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy; 8) termin uruchomienia systemu kaucyjnego; 9) termin obowiązywania zezwolenia. <p>5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat i na wniosek</p>		
--	--	--	--

	<p><u>podmiotu reprezentującego może być ono przedłużane na kolejne okresy. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego nie wygasa przed dniem rozpatrzenia wniosku o jego przedłużenie o kolejny okres. Organ może odmówić przedłużenia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego wyłącznie w razie [●].</u></p> <p>6. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego w drodze decyzji w przypadku, gdy nie zostały spełnione warunki określone w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10.</p> <p><u>7. Minister właściwy do spraw klimatu określi w drodze rozporządzenia wysokość kaucji w odniesieniu do każdego z rodzajów opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy.</u></p> <p><u>8. Wysokość kaucji określona zgodnie z ust. 7 powyżej jest nie niższa niż średnia arytmetyczna obliczona na podstawie wysokości kaucji podanej we wnioskach o wydanie zezwolenia złożonych przez podmioty reprezentujące do dnia wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7 powyżej.</u></p> <p><u>9. Środki pochodzące z kaucji gromadzone są przez podmiot reprezentujący na wyodrębnionym rachunku bankowym prowadzonym przez [●].”</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Proponuje się wprowadzenie wymogu prowadzenia wyodrębnionego konta (subkonta), na którym gromadzone będą środki pochodzące z kaucji. W ocenie Związku w celu zapewnienia transparentności i bezpieczeństwa operowania środkami pochodzącymi z kaucji, powinny one być gromadzone na osobnym koncie (subkoncie), do którego podmiot reprezentujący nie będzie miał swobodnego dostępu. Wprowadzenie takiego rozwiązania zminimalizuje ryzyko wykorzystywania tych środków niezgodnie z ich przeznaczeniem i zwiększy bezpieczeństwo systemu (np. w 		
--	--	--	--

	<p>razie upadłości lub niewypłacalności podmiotu reprezentującego).</p> <ul style="list-style-type: none"> • W obecnym brzmieniu przepisy nie określają choćby minimalnej wysokości kaucji oraz nie dają wyraźnych podstaw do jej określania w zezwoleniu. W ocenie Związku zasadne jest dookreślenie wysokości kaucji lub możliwości uczynienia tego w przyszłości (np. w drodze rozporządzenia). Takie rozwiązanie powinno zapobiec określaniu wysokości kaucji w zbyt niskiej lub zbyt wysokiej wysokości. Wysokość kaucji mogłaby być określana poprzez podanie sposobu do jej obliczenia lub w inny sposób - kluczowe jest jednak, że zapobiec ustalaniu wysokości kaucji na rażąco niskim poziomie. Wobec tego proponuje się określenie ram ustalania wysokości kaucji (ust. 2 pkt 3). • W obecnie projektowanym brzmieniu przepisy dotyczące treści zezwolenia (oraz inne projektowane przepisy) nie precyzują zasad dokonywania rozliczeń przez podmioty reprezentujące. W ocenie Związku kwestia ta może wymagać doprecyzowania w kolejnej wersji projektu. • W ocenie Związku wprowadzenie (ust. 5) mechanizmów niwelujących ryzyko wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego i nieuzyskania kolejnego zezwolenia przez prowadzącego jest pożądane z perspektywy wszystkich przyszłych uczestników systemu. W ocenie Związku możliwe jest wprowadzenie modyfikacji przepisów, które (i) umożliwią przedłużanie ważności zezwolenia na kolejne okresy, (ii) ograniczą możliwość odmowy wydania kolejnego zezwolenia/przedłużenia ważności dotychczasowego, (iii) ograniczą uznaniowość w wydawaniu zezwoleń i zagwarantują ich wydawanie w określonych terminach, (iv) przedłużą ważność dotychczasowego zezwolenia do czasu rozpatrzenia wniosku o wydanie kolejnego zezwolenia lub 		
--	---	--	--

		przedłużenie istniejącego, o ile taki wniosek złożono przed upływem terminu wygaśnięcia posiadanego zezwolenia. W ocenie Związku, przy założeniu, że dany podmiot będzie skutecznie prowadził system kaucyjny, wyeliminowanie go z rynku wskutek wygaśnięcia zezwolenia (bez mechanizmów ograniczających związane z tym ryzyko) będzie niekorzystne z perspektywy uczestników systemu oraz osiągnięcia celów, którym ma służyć system kaucyjny (zapewnienie odpowiednich poziomów zbierania odpadów).		
682.	Art. 1 pkt 5	<p>„Art. 40i.</p> <p>1. W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie, określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, minister właściwy do spraw klimatu cofa to zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.</p> <p>2. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub niespełniający warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot, do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>3. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.</p> <p>4. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 3 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.</p> <p>5. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zmieniono treść ust. 6, jednak w inny sposób.</p>

	<p>prorowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 3, jest obowiązany do rozliczenia pobranej kaucji z jednostkami handlowymi, obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania przez wprowadzających napoje w opakowaniach oraz do obioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które została pobrana kaucja do dnia, w których decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego, na własny koszt, w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 3.</p> <p>6. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego uznaje się, że wprowadzający napoje w opakowaniach nie przystąpił do systemu kaucyjnego w okresie od dnia, ~~1 stycznia roku,~~ w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna, do dnia przystąpienia przez niego do kolejnego systemu kaucyjnego.”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zgodnie z ust. 3 „3. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.”. Z kolei zgodnie z ust. 6 „6. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego uznaje się, że wprowadzający napoje w opakowaniach nie przystąpił do systemu kaucyjnego w okresie od dnia 1 stycznia roku, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna, do dnia przystąpienia przez niego do kolejnego systemu kaucyjnego.”. • W ocenie Związku przepisy w takim brzmieniu mogą rodzić wątpliwości, z uwagi na różnice pomiędzy datą, w której 		
--	--	--	--

		<p>decyzja stała się ostateczna (data cofnięcia zezwolenia), datą jej wykonania (określoną w decyzji) oraz datą 1 stycznia danego roku, tj. fikcją prawną, że wprowadzający napoje w opakowaniach nie przystąpił do systemu kaucyjnego w okresie od dnia 1 stycznia roku, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Z uwagi na powyższe Związek rekomenduje przynajmniej doprecyzowanie przepisów i precyzyjne określenie relacji pomiędzy powyższymi terminami. • W ocenie Związku nie jest też jasne dlaczego proponuje się przyjęcie fikcji prawnej w zakresie skutków cofnięcia zezwolenia (ust. 6). Związek proponuje przyjęcie terminu rzeczywistego (tj. od dnia kiedy decyzja o cofnięciu stała się ostateczna, czyli kiedy nastąpił skutek cofnięcia). 		
683.	Art. 1 pkt 5	<p>„Art. 40l.</p> <p>1. Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych; 3) transport opakowań do producenta oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania; 4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości. <p><u>5) umożliwienie prowadzenia rozliczeń finansowych pomiędzy jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami odbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym zgodnie z ust. 5, a także między systemami kaucyjnymi.</u></p> <p>2. Koszty działań, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez wprowadzającego napoje w opakowaniach.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W zakresie rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi. Zmiana została wprowadzona w innym miejscu niż wskazane w uwadze.</p>

	<p>3. Rozliczenie finansowe pomiędzy punktami odbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym następuje w co najmniej miesięcznym okresie.</p> <p>4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego <u>nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia pobrania kaucji.</u></p> <p>5. <u>Podmioty reprezentujące ustalają zasady rozliczeń finansowych pomiędzy jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami odbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objętymi systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między systemami kaucyjnymi w drodze porozumień zawieranych odpowiednio z innymi podmiotami reprezentującymi oraz punktami odbierającymi opakowania.</u></p> <p>6. <u>Rozliczenia finansowe, o których mowa w ust. 5 powyżej następują w oparciu o średnie koszty, o których mowa w art. 40ł ust. 2.”</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Proponuje się dodanie na liście obowiązków podmiotu reprezentującego w ramach systemu kaucyjnego tj. zapewnienia rozliczeń z innymi podmiotami. • W ocenie Związku podmiot reprezentujący powinien umożliwiać zapewnienie rozliczeń w imieniu reprezentowanych podmiotów. Tego rodzaju obowiązek nie został wyrażony wprost w Projekcie. • Jednocześnie w ocenie Związku konieczne jest wprowadzenie obowiązkowych porozumień (bilateralnych) dotyczących zasad rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi oraz punktami odbierającymi opakowania. W celu zapewnienia nadzoru nad prawidłowością rozliczeń 		
--	--	--	--

		<p>proponuje się powołanie podmiotu nadzorczego (por. propozycja art. 40ł poniżej). Podmiot ten będzie upoważniony do kontroli prawidłowości rozliczeń, a w tym celu podmioty reprezentujące będą zobowiązane do przekazywania mu informacji na temat średnich kosztów prowadzenia systemu kaucyjnego w odniesieniu do jednej sztuki każdego z rodzajów opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w ustawie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Związek zwraca też uwagę na potrzebę doprecyzowania przepisu ust. 4 w zakresie określenia po jakim czasie kaucje uznaje się za „nieodebrana” i po upływie jakiego czasu może być ona przeznaczona na finansowanie systemu kaucyjnego. 		
684.	Art. 1 pkt 5	<p>Dodany Art. 40ł:</p> <p><u>„1. Do zadań [●] należy:</u></p> <p><u>1) wsparcie analityczne ministra właściwego do spraw klimatu, w tym w zakresie wydawania przez niego rozporządzeń przewidzianych w ustawie w art. [●];</u></p> <p><u>2) weryfikacja prawidłowości prowadzenia ewidencji i sprawozdawczości przez podmioty reprezentujące;</u></p> <p><u>3) analiza zasad rozliczeń finansowych pomiędzy punktami odbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym zgodnie z art. 40ł ust. 5 powyżej;</u></p> <p><u>4) kontrola pobierania i gromadzenia kaucji przez podmioty reprezentujące;</u></p> <p><u>5) weryfikacja sprawozdań składanych przez podmioty reprezentujące w zakresie [●];</u></p> <p><u>6) monitoring rynku opakowań i odpadów opakowaniowych, w tym analiza efektywności i kosztów ponoszonych przez uczestników systemu kaucyjnego, a także przygotowywanie analiz, przeglądów i ocen jego funkcjonowania.</u></p> <p><u>2. Podmioty reprezentujące w ciągu 14 dni od zakończenia danego kwartału przekazują [●] sprawozdanie obejmujące</u></p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ocenie resortu wprowadzenie podmiotu nadzorczego nie jest konieczne. Podmiot reprezentujący będzie działał w formule not for profit, a zadanie kontrolne w ramach systemu kaucyjnego będą należały do organów Inspekcji Ochrony Środowiska.</p>

	<p><u>informacje na temat kosztów odbioru i zagospodarowania w odniesieniu do jednej sztuki każdego z rodzajów opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy.</u></p> <p><u>3. W ciągu 7 dni od upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, [●] publikuje na swojej stronie internetowej informacje zawierającą średnią arytmetyczną obliczoną na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 2.</u></p> <p><u>4. Podmiot reprezentujący, który zawarł umowę z danym wprowadzającym napoje w opakowaniach zobowiązany jest do zwrotu kosztów odbioru i zagospodarowania opakowań lub odpadów opakowaniowych w odniesieniu do których ten wprowadzający napoje w opakowaniach pobrał kaucję, poniesionych przez inny podmiot reprezentujący, obliczonych na podstawie informacji, o której mowa w ust. 3.</u></p> <p><u>5. Zwrot kosztów, o którym mowa w ust. 3 następuje w ciągu 14 dni od upływu terminu, o którym mowa w ust. 6 na wniosek podmiotu reprezentującego, który poniósł koszty odbioru i zagospodarowania opakowań lub odpadów opakowaniowych.</u></p> <p><u>6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5 jest składany nie później niż w ciągu 30 dni od zakończenia kwartału którego dotyczy wniosek.</u></p> <p><u>7. Podmiot reprezentujący, który wypłacił kaucję może w ciągu 7 dni od ostatniego dnia miesiąca w którym kaucja została wypłacona złożyć wniosek o zwrot kaucji do podmiotu, który pobrał kaucję w odniesieniu do opakowań lub odpadów opakowaniowych, których dotyczy kaucja wypłacona przez podmiot reprezentujący. Zwrot kaucji następuje nie później niż w ciągu 5 dni roboczych od dnia złożenia wniosku.”</u></p>		
--	---	--	--

		<ul style="list-style-type: none"> • Uwaga Związku ma charakter ogólny i dotyczy całości Projektu. Zasadne w ocenie Związku jest wprowadzenie przynajmniej minimalnego nadzoru nad systemem. Związek dostrzega zalety otwartego charakteru projektu w tym zakresie, przy czym w jego ocenie całkowity brak nadzoru, może stworzyć ryzyko zaistnienia nieprawidłowości i braku realizacji celów systemu kaucyjnego. • Wobec tego w ocenie Związku zasadne jest wprowadzenie do systemu podmiotu nadzorującego system, który będzie m.in. nadzorować terminowe i prawidłowe prowadzenie ewidencji oraz inne kwestie. • W ocenie Związku takim podmiotem mógłby być Dyrektor Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego. Możliwe jest też wskazanie innego podmiotu np. wyłanianego przez Ministra w drodze publicznego przetargu, przy czym taka regulacja wymagałaby większej ingerencji w tekst Projektu. Związek jest gotowy do uczestnictwa w dalszych pracach legislacyjnych w tym zakresie, jeżeli będą one rozważane przez Ministerstwo. • Związek proponuje wybrane zakresy kompetencji podmiotu nadzorującego. • Związek też proponuje rozwiązania w zakresie zwrotu kosztów prowadzenia systemu aukcyjnego oraz zwrotu kaucji. Propozycje mają charakter kierunkowy, Związek wyraża chęć i gotowość do dalszego uczestnictwa w procesie legislacyjnym dotyczącym proponowanych rozwiązań. 		
685.	Art. 1 pkt 6	<p>„Art. 44.</p> <p>1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach,</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jednostki handlowe są zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.</p>

	<p>które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.</p> <p>2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 100 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej nie większej niż 100 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji.</p> <p>4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do jednostek świadczących wyłącznie usługi gastronomiczne.</p> <p>5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym.</p> <p>6. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, z jednostką handlu detalicznego w terminie [●].</p> <p>7. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady rozliczania kaucji, oraz 2) zasady odbierania i przekazywania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wyłącznie w przypadku uczestniczenia jednostki handlu detalicznego w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych. 		<p>Nie planuje się wprowadzania ograniczeń w zakresie terminu zawarcia umowy.</p> <p>W ocenie resortu zasadne jest, aby wszystkie jednostki handlowe uczestniczące w systemie prowadziły ewidencję.</p>
--	--	--	---

	<p>8. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, z wyłączeniem przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego o których mowa w ust. 3, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbę nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym, 2) liczbę zwróconych przez konsumentów opakowań i odpadów opakowaniowych, 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji. <p>9. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym jedynie w zakresie pobierania kaucji, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej liczbę nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>10. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz inne punkty odbierające opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, uczestniczący w systemie kaucyjnym jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów w zakresie odbieranych w ramach systemu kaucyjnego odpadów opakowaniowych.”.</p> <ul style="list-style-type: none"> • W zakresie ust. 3, z uwagi na obligatoryjność uczestnictwa w systemie jednostek handlu detalicznego w systemie Związek proponuje wprowadzenie w tym zakresie zwolnienia od obowiązku posiadania przez taki podmiot zezwolenia na zbieranie odpadów. • W zakresie ust. 6 Związek proponuje wprowadzenie jasnego terminu do zawarcia umowy z prowadzącym jednostkę handlu 		
--	---	--	--

		<p>detalicznego.</p> <ul style="list-style-type: none"> • W zakresie ust. 8 Związek wyraża wątpliwość, czy tego rodzaju obowiązek ewidencyjny jest jednakowo adekwatny do wszystkich jednostek handlu detalicznego, w szczególności może być on nadmierny w przypadku mniejszych jednostek. W razie pozostawienia obowiązku również w odniesieniu do takich jednostek Związek proponuje wprowadzenie możliwości przeniesienia obowiązków ewidencyjnych na podmiot reprezentujący. • Wyżej proponowane zmiany mają charakter doprecyzowujący i mają na celu uniknięcie ewentualnych wątpliwości w komentowanych zakresach. 		
686.	Załącznik nr 1	<p>Proponuje się doprecyzowanie przepisów mające na celu dookreślenie czy i w jakim zakresie nowelizowane przepisy obejmą napoje mleczne (i inne pitne produkty mleczne).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zgodnie z projektowanym art. 7a poprzez „napój” rozumie się „płyn przeznaczony do spożycia, w szczególności sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napój alkoholowy”. • Związek proponuje się doprecyzowanie przepisów mające na celu dookreślenie czy i w jakim zakresie nowelizowane przepisy obejmą napoje mleczne (i inne podobne). • W szczególności dotyczy do produktów (napoi) mlecznych sprzedawanych w opakowaniach, które nie są uznawane w powszechnym rozumieniu za „butelki” (kubeczki po jogurtach i innych produktach mlecznych), mimo tego, że ich zawartość jest płynna i nadaje się do spożywania w sposób podobny do innych napoi. 		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania po których produktach zostały objęte systemem kaucyjnym (w tym także po produktach mlecznych).</p>

687.	Uwaga ogólna	<p>PSZW wyraża aprobatę wobec podejmowanych przez Ministra Klimatu i Środowiska wysiłków w celu wdrożenia w Polsce systemu kaucyjnego, umożliwiającego realizację idei powszechnego systemu organizacyjnego ukierunkowanego na zwiększenie poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Jednakże, aby system faktycznie miał charakter powszechny i gwarantował równy dostęp do niego wszystkim konsumentom, wprowadzającym napoje w opakowaniach oraz jednostek handlu, niezbędne jest wprowadzenie zmian do Projektu.</p> <p>W pierwszej kolejności PSZW postuluje poszerzenie frakcji objętych systemem kaucyjnym. Celem nadrzędnym wprowadzenia systemu kaucyjnego jest ochrona środowiska naturalnego poprzez zwiększenie poziomu selektywnego zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych. Priorytetem jest zatem zwiększenie korzyści środowiskowych, w tym zwiększenie poziomu recyklingu. Cel ten zostanie w większym stopniu osiągnięty poprzez objęcie systemem kaucyjnym również opakowań metalowych (puszki), a także jednorazowych butelek szklanych. Załączona do niniejszego pisma propozycja modyfikacji Projektu ujmuje w sobie właśnie zakresowe zwiększenie rodzaju opakowań objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>W ocenie PSZW system kaucyjny faktycznie może uzyskać charakter systemu powszechnego i gwarantującego równy dostęp do niego wszystkich uczestników jeżeli będzie zarządzany przez jeden podmiot typu non-profit. PSZW</p>	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W systemie kaucyjny uwzględniono puszki aluminiowe.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Dodatkowo przepis mówiący o tym kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany a podmiotem tym będzie mogła zostać spółka, która prowadzi działalność w formie not for profit.</p> <p>Stawki kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostaną określone w rozporządzeniu.</p> <p>Projekt pozostawia dużą swobodę przedsiębiorcom tworzącym system kaucyjny, również nie zakazuje wprowadzenia rozwiązania, w którym byłyby wprowadzone punkty odbioru w określonych miejscach.</p>
------	--------------	---	-----------------------------------	--

	<p>postuluje aby na terytorium całego kraju obowiązywał jeden system kaucyjny administrowany przez jeden podmiot, prowadzący działalność o pożytku publicznego (spełniający kryteria warunkujące prowadzenie takiej działalności), wybierany w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu, przy uwzględnieniu takich czynników jak zaangażowanie przedstawicieli zarówno wprowadzających napoje w opakowaniach jak i przedsiębiorców prowadzących sprzedaż detaliczną. Stanowisko PSZW w tym zakresie jest również spójne z normami art. 8a dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów. Załączona do niniejszego pisma propozycja modyfikacji Projektu ujmuje w sobie wprowadzenie mechanizmów wyboru jednego podmiotu reprezentującego administrującego jednym działającym na terytorium kraju systemem kaucyjnym, a także źródła finansowania działalności tego podmiotu typu non-profit. Nadto, zaproponowane przez PSZW rozwiązania prawne mają również na celu zagwarantowanie stabilności systemu poprzez umożliwienie powołania przez ministra właściwego do spraw klimatu podmiotu wyznaczonego do realizacji zadań podmiotu reprezentującego w przypadku braku w ramach ogłoszonego konkursu oferty spełniającej kryteria.</p> <p>Istotnym elementem gwarantującym efektywność systemu i równe zasady udziału w nim wszystkich podmiotów PSZW upatruje w zagwarantowaniu obowiązywania w systemie stawek kaucji ustalanych przez ministra właściwego do</p>		<p>Dodatkowo rolą jednostek handlowych jest uczestniczenie (w określonym zakresie) w systemie kaucyjnym. Zakres ten został wskazany w projekcie. Pozostałe kwestie zostały pozostawione do decyzji wprowadzających, w ramach szczegółowych rozwiązań.</p> <p>W zakresie ewentualnych opłat ponoszonych na rzecz jednostek handlowych oraz finansowania systemu kaucyjnego, należy zauważyć, że projekt nie zabrania wprowadzenia takich rozwiązań przez wprowadzających tworzących system kaucyjny.</p> <p>W odniesieniu do propozycji określenia minimalnej wysokości stawki opłaty produktowej dla opakowań objętych systemem kaucyjnym, należy zauważyć, że w ustawie musi zostać określona maksymalna stawka. W ocenie resortu maksymalna stawka w wysokości 25 zł/kg jest wystarczająco zachęcająca do uczestniczenia w systemie i nie planuje się jej zwiększania.</p> <p>Kwestia dotycząca podatku VAT nakładanego na kaucję jest konsultowana z Ministerstwem Finansów. Możliwość zwolnienia kaucji z podatku VAT zostanie</p>
--	---	--	--

	<p>spraw klimatu, na wniosek podmiotu reprezentującego, według danego rodzaju opakowań. W ocenie PSZW system powinien być jak najbardziej transparentny dla wszystkich konsumentów i przedsiębiorców. System opierać się będzie na zaangażowaniu konsumentów dlatego wysokość kaucji powinna być jednakowa dla danego rodzaju opakowania i obowiązywać w całym kraju w takim samym zakresie. Przyjęty w Projekcie możliwy model wielu systemów kaucyjnych działających na terytorium kraju może mieć niekorzystne konsekwencje dla środowiska bowiem może na przykład sprzyjać niepotrzebnemu przemieszczaniu się odpadów opakowaniowych po terenie kraju. Załączona do niniejszego pisma propozycja modyfikacji Projektu przypisuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu kompetencje w zakresie ustalania wysokości stawek kaucyjnych.</p> <p>Powyższy postulat stoi również za argumentem popieranym przez PSZW w zakresie sposobu organizowania punktów zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych. Punkty odbioru pustych opakowań powinny być lokalizowane na terenie punktu sprzedaży lub w odległości nie większej niż 150 m od niego. Zapewnione powinny być również takie same godziny otwarcia punktu zbierania jak punkty sprzedaży. Dla efektywności i gwarancji powszechnego dostępu do systemu punkty zbiorki powinny znajdować się w określonej odległości od jednostki handlowej. Każde opakowanie zaśmiecające naturę stanowi zagrożenie dla ekosystemu, dlatego system ma gwarantować jak</p>		<p>doprecyzowana w projekcie w przypadku takiej konieczności.</p> <p>Ustanowienie standardowego opakowania i wynikających z tych ewentualnych przywilejów będzie leżało po stronie podmiotu reprezentującego. Projektowane przepisy nie zabraniają wprowadzenia takich butelek dla chętnych przedsiębiorców. Należy jednak pamiętać, że wprowadzenie jednakowej butelki i zobowiązanie wszystkich wprowadzających napoje w opakowaniach do korzystania z niej mogłoby naruszać swobodę przepływu towarów.</p>
--	--	--	---

	<p>najłatwiejszy dostęp do punktów zbiórki każdemu konsumentowi. Odpowiednie regulacje zostały zawarte w załączonym do niniejszego pisma projekcie ustawy. W tym miejscu należy również zwrócić uwagę, iż Projekt niejednoznacznie określa rolę jednostek handlu hurtowego w systemie kaucyjnym. Postulowane jest w tym zakresie jasne opisanie zakresu udziału tego rodzaju jednostek handlowych w systemie kaucyjnym.</p> <p>System dla swej efektywności powinien również w jak największym stopniu angażować jednostki handlowe i być dla nich neutralny w zakresie kosztowym. PSZW postuluje uregulowanie w ustawie warunków zwrotu jednostkom handlowym bezpośrednich kosztów poniesionych za każdą sztukę zebranego opakowania. W tym zakresie PSZW postuluje wprowadzenie transparentnego mechanizmu partycypowania uczestników systemu w kosztach prowadzenia zbiórki opakowań i odpadów opakowaniowych. Załączonym projektem ustawy przewiduje wprowadzenie opłaty manipulacyjnej na rzecz jednostek handlowych, co też jest modelem przyjętym w innych krajach. Wysokość opłaty manipulacyjnej powinna być taka sama dla wszystkich jednostek handlowych niezależnie od ich wielkości i położenia geograficznego, oraz mieć charakter uśredniony (zryczałtowany). Opłata ta ma na celu pokrycie kosztów bezpośrednich, zaś może różnić się ze względu na kryterium zbiórki: ręcznej lub zautomatyzowanej. Wydaje się zasadnym, aby zagwarantować jednostkom handlowym jednakowy dla</p>		
--	--	--	--

	<p>wszystkich mechanizm rozliczania kosztów, tak aby sytuacja jednostek handlowych nie była zależna od takich czynników jak np. położenie geograficzne. Przenoszenie na jednostki handlowe w różnym stopniu kosztów logistycznych związanych z transportem opakowań i odpadów opakowaniowych mogłyby być czynnikiem zmniejszającym efektywność systemu.</p> <p>W ocenie PSZW dla sprawności działania systemu niezbędne byłoby również klarowne wskazanie sposobu zaangażowania finansowego podmiotów wprowadzających napoje w opakowaniach w system kaucyjny. Załączony projekt ustawy przewiduje wprowadzenie opłaty administracyjnej wnoszonej przez podmioty wprowadzające napoje w opakowaniach na pokrycie kosztów funkcjonowania systemu, przy czym opłata ta nie stanowiłaby jedyne źródła finansowania systemu. Model ten jest również przyjęty w innych krajach. Sposób ustalania opłaty administracyjnej powinien być jednakowy dla wszystkich podmiotów objętych systemem. Nadto, PSZW postuluje aby wysokość opłaty administracyjnej była ustalana w zależności od rodzaju stosowanego rodzaju opakowania, tak aby ekonomicznie systemowo preferowane były rodzaje opakowań wielokrotnego użytku, a szczególnie opakowań wielokrotnego użytku o ustandaryzowanych rozmiarach (np. opłata administracyjna w stosunku do opakowań wielokrotnego użytku o standardowych rozmiarach (opakowania standaryzowane) powinna stanowi nie więcej niż określony %</p>		
--	--	--	--

	<p>opłaty administracyjnej ustalanej w stosunku do opakowań wielokrotnego użytku niestandardyzowanych wykonanych z tego samego materiału.</p> <p>PSZW wnosi również o określenie minimalnego poziomu opłaty produktowej na poziomie 25 zł za kg opakowań wprowadzonych na rynek (wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy). Minister właściwy do spraw klimatu będzie posiadać kompetencje w zakresie określenia poszczególnych wartości opłat produktowych przy czym postulowane jest ustawowe określenie minimalnego poziomu opłaty. System kaucyjny powinien stanowić istotną również w zakresie ekonomicznym alternatywę dla podmiotów wprowadzających napoje w opakowaniach względem konieczności ponoszenia opłat produktowych. Celem ustawy jest działania na rzecz środowiska i zmniejszenie zaśmiecenia przestrzeni publicznej.</p> <p>PSZW postuluje również o ustawowe zwolnienie kaucji z podatku od towarów i usług, bowiem kaucja nie generuje wartości dodanej. Kaucja jest neutralna podatkowo i w tym zakresie zasadne jest objęcie jej zwolnieniem od podatku VAT. Projekt powinien obejmować również wprowadzenie odpowiednich zmian do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 685 z późn. zm.).</p> <p>Projekt, mimo swojego celu ograniczenia poziomu obciążenia środowiska naturalnego, nie przewiduje również udziału w systemie wielorazowych opakowań standardowych</p>		
--	---	--	--

		(opakowania ustandaryzowane). PSZW postuluje wprowadzenie prawnych regulacji dotyczących opakowań ustandaryzowanych, w tym wprowadzenie zachęt systemowych do stosowania tego rodzaju opakowań (np. zmniejszenie wysokości opłaty administracyjnej). Załączony projekt ustawy przewiduje uwzględnienie w ramach systemu właśnie opakowań wielokrotnego użytku o ustandaryzowanych rozmiarach.		
688.	Art. 1 pkt 5, załącznik nr 1	<p>1 Frakcje</p> <p>Celem zwiększenia poziomu recyklingu i ponownego użytkowania system kaucyjny powinien obejmować zarówno jednorazowe – ze szkła, tworzyw sztucznych i metali – jak i wielorazowe opakowania po napojach.</p> <p>1.1 AKTUALNY TEKST</p> <p>W zał. nr 1 ustawodawca wymienia następujące rodzaje opakowań:</p> <ul style="list-style-type: none"> • butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku do 3 l, • butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l. <p>1.2 PROPONOWANA ZMIANA</p> <p>Zastosowanie modelu systemu kaucyjnego jako sposobu zbiórki odpadów opakowaniowych po napojach wydatnie zwiększa ilości zebranych surowców i przyczynia się do efektywnego recyklingu materiałowego. Z uwagi na to, że system kaucyjny powinien obejmować zarówno jednorazowe – ze szkła, tworzyw sztucznych i metali – jak i wielorazowe opakowania po napojach, konieczna jest zmiana w Załączniku nr 1 Projektu, który powinien uzyskać następujące brzmienie:</p>	Reloop Platform	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W systemie kaucyjnym zostaną uwzględnione puszkki aluminiowe.</p> <p>Ponadto przepis mówiący o tym kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany a podmiotem tym będzie mogła zostać spółka, która prowadzi działalność w formie not for profit.</p> <p>Stawki kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostaną określone w rozporządzeniu.</p>

Lp.	Rodzaje opakowań:	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku:				
		2025	2026	2027	2028	2029 i lata następne
1.	Butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3 l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych ¹⁾	77	81	84	87	90
2.	Butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l	77	81	84	87	90
3.	Puszki metalowe na napoje	77	81	84	87	90
4.	Jednorazowe butelki szklane na napoje	77	81	84	87	90

Zmiany wymagał będzie również art 40 k 3, który powinien uzyskać następujące brzmienie:

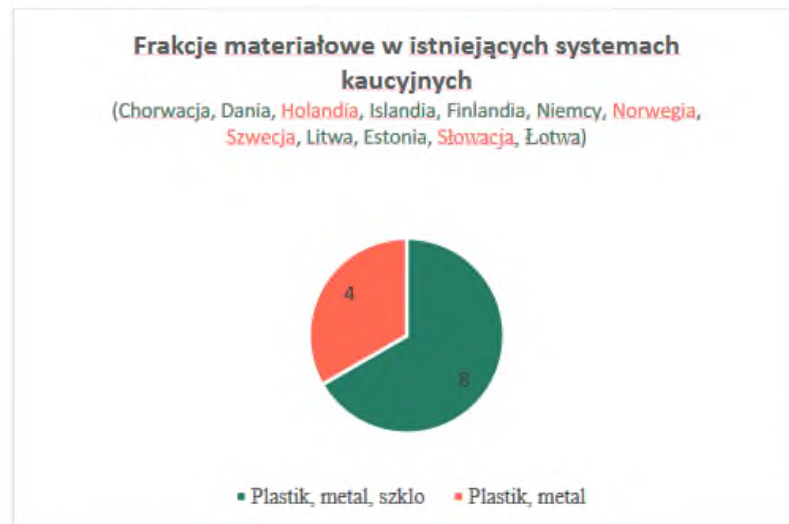
3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie wprowadzonych na rynek i odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki:

- 1) odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1, 3, 4 załącznika nr 1a do ustawy;
- 2) opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.

1.3 UZASADNIENIE

Wszystkie europejskie systemy kaucyjne obejmują jednorazowe opakowania po napojach z tworzyw sztucznych oraz puszki aluminiowe. Większość krajów, które wprowadziły już system kaucyjny oraz podjęły decyzje o jego

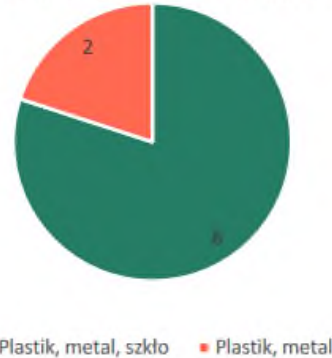
wdrożeniu, zdecydowała również o objęciu kaucją jednorazowych opakowań szklanych. Takie rozwiązanie zapewnia równe traktowanie wszystkich głównych typów opakowań po napojach, nie powoduje dezorientacji wśród konsumentów oraz zapewnia maksymalizację poziomów zbiórki, co przyczynia się do wysokiego poziomu recyklingu materiałowego, zwiększonej cyrkularności (utrzymywania surowców w obiegu) oraz rozwoju zielonych miejsc pracy.

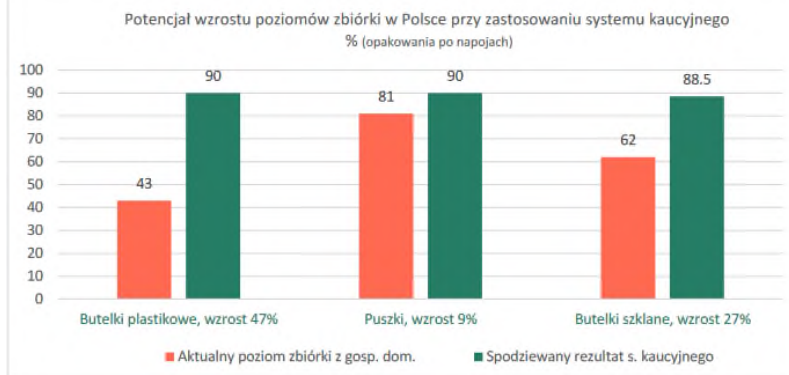
Opracowanie: Reloop Platform na bazie publicznie dostępnych danych o istniejących systemach kaucyjnych. Butelki szklane i plastikowe oraz puszki aluminiowe są objęte systemem kaucyjnym w Chorwacji, Danii, Islandii, Finlandii, Niemczech, na Litwie, w Estonii oraz na Łotwie. Norwegia, Szwecja, Słowacja i Holandia objęły systemem kaucyjnym jednorazowe butelki z tworzyw sztucznych i puszki metalowe.

Frakcje materiałowe we wprowadzanych systemach kaucyjnych

(Białoruś, Cypr, Szkocja, Rumunia, Malta, Irlandia, Portugalia, Węgry, Grecja, Austria; 4 kraje nie podjęły jeszcze decyzji odnośnie frakcji)

Opracowanie: Reloop Platform na bazie publicznie dostępnych danych o planowanych systemach kaucyjnych. Butelki szklane i plastikowe oraz puszki metalowe będą objęte systemem kaucyjnym na Białorusi, na Cyprze, w Szkocji, Rumunii, na Malcie, w Portugalii, na Węgrzech oraz w Grecji. Irlandia i Austria komunikują wprowadzenie systemu kaucyjnego na jednorazowe opakowania po napojach z tworzyw sztucznych i puszki metalowe. Anglia, Serbia, Włochy i Hiszpania nie podjęły jeszcze decyzji odnośnie frakcji materiałowych.

Opracowanie Reloop Platform na podstawie:
 Poziom zbiórki PET, Raport 'Pet Market in Europe - State of Play' Eunomia
 Poziom zbiórki puszek 2017 Recykling | Fundacja RECAL
 Poziom zbiórki szkła opakowaniowego: Dane Europejskiej Federacji Opakowań Szklanych
 Średnie poziomy zbiórki w europejskich systemach kaucyjnych: <https://www.reloopplatform.org>

689. Art. 1 pkt 5

2 Wartość kaucji
 Według proponowanych przepisów (art. 40h.2.3; art. 40h.4.1), każdy operator będzie mógł samodzielnie ustalać wartość kaucji na opakowania. Takie rozwiązanie nie występuje w innych krajach, nie jest praktyczne i stwarza ryzyko: minimalizacji poziomów zbiórki, dezorientacji konsumentów oraz nadużyć i oszustw.
 Wartość kaucji na opakowania objęte systemem powinna być ustalana przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze rozporządzenia. Wartość kaucji opakowań objętych systemem kaucyjnym powinna być jednakowa na terenie całego kraju.
 2.1 AKTUALNY TEKST

Uwaga częściowo przyjęta.

Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu. Przepis zostanie sformułowany jednak inaczej.

	<p>Według aktualnych przepisów projektu z 14 stycznia br., wysokość kaucji przedstawiana jest we wniosku składanym przez podmiot reprezentujący i określana w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>Art. 40h. 1. Prowadzenie systemu kaucyjnego wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu.</p> <p>2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:</p> <p>3) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań; (...)</p> <p>4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:</p> <p>1) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań;</p> <p>2.2 PROPONOWANA ZMIANA</p> <p>Wartość kaucji powinna być jednakowa dla wszystkich opakowań na terenie całego kraju i powinna być ustalana przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze rozporządzenia. W związku z tym wysokość kaucji nie powinna być częścią wniosku podmiotu reprezentującego o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. Usunięcia wymagają zatem zdania w art. 40h.2.3 oraz art. 40h.4.1.</p> <p>Należy dodać nowy punkt w art. 40h, o następującym brzmieniu:</p> <p>Wartość kaucji na opakowania objęte systemem kaucyjnym ustalana jest przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze rozporządzenia.</p> <p>2.3 UZASADNIENIE</p> <p>Wartość kaucji jest ustalana dla całego kraju z uwzględnieniem warunków socjoekonomicznych państwa, w którym jest wprowadzana. Wartość kaucji powinna być na</p>		
--	---	--	--

tyle wysoka, aby motywować konsumentów do zwrotu opakowań, ale tak wyważona, by nie stwarzać warunków do nadużyć. Wymaga więc decyzji ministra właściwego do spraw klimatu.

Kraj	Kaucja
Szwecja	0,1-0,22 €
Niemcy	0,25 €
Estonia/Litwa/Łotwa	0,1 €
Słowacja	0,15 €

Aktualne wartości kaucji na opakowania jednorazowe w wybranych krajach europejskich. W Szwecji wartość kaucji zależy od pojemności opakowania. W pozostałych krajach wymienionych w tabeli wartość kaucji jest jednakowa dla wszystkich opakowań jednorazowych objętych systemem kaucyjnym. W krajach bałtyckich wskazana wartość kaucji obejmuje również opakowania wielorazowe.

690. Art. 1 pkt 5

3 Operator
 Podmiot reprezentujący (Operator systemu kaucyjnego) powinien działać na zasadach non profit.
 Jego działalność powinna obejmować m.in.:

- organizację zbiórki odpadów opakowaniowych po napojach,

Uwaga częściowo przyjęta.

Przepis mówiący o tym kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany a podmiotem tym będzie

	<ul style="list-style-type: none"> • odbiór zebranych opakowań z jednostek handlowych, • transport opakowań, • zliczanie opakowań zebranych ręcznie, • przygotowanie do procesów recyklingu (m.in. poprzez sortowanie zebranych surowców), • przyjmowanie wniosków od wprowadzających, którzy chcą przystąpić do systemu, • prowadzenie rejestru wprowadzających uczestniczących w systemie, • prowadzenie rejestru jednostek handlowych uczestniczących w systemie, • finansowanie zbiórki i przygotowania do recyklingu, • pobieranie kaucji i opłat administracyjnych od wprowadzających uczestniczących w systemie przez niego administrowanym • wypłacanie kaucji oraz rekompensat jednostkom handlowym. <p>3.1 AKTUALNY TEKST ART. 40G Art. 40g. 1. System kaucyjny prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki: 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę na terytorium kraju; 2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów; 3) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1.</p> <p>3.2 PROPONOWANA ZMIANA Celem zapewnienia prawidłowego działania podmiotu reprezentującego (operatora systemu kaucyjnego), w zgodzie z Art 8a Ramowej Dyrektywy odpadowej, zmiany wymaga</p>		<p>mogła zostać spółka, która prowadzi działalność w formie not for profit.</p> <p>Przepis zostanie jednak zapisany inaczej.</p>
--	--	--	--

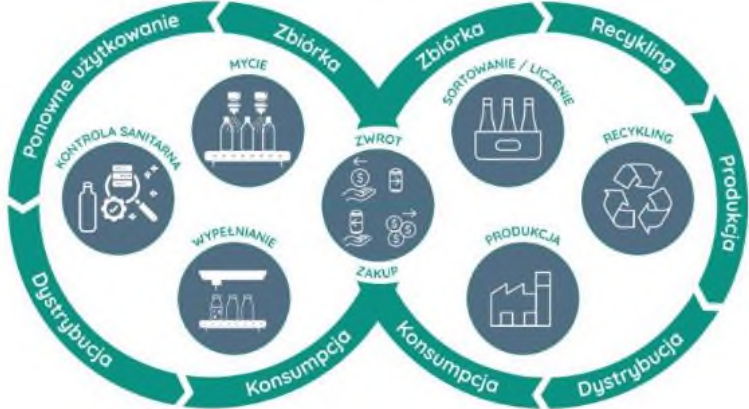

	<p>Art 1 Projektu z dn. 14 stycznia 2022 r. w zakresie Artykułu 40g, który powinien uzyskać następujące brzmienie: Art. 40g 1. System kaucyjny prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej mającej siedzibę na terytorium kraju; 2) wykonywać działalność gospodarczą na zasadach non profit; 3) w zakresie opakowań jednorazowych, wykonywać działalność gospodarczą związaną m.in. z rozliczaniem kaucji oraz organizacją i finansowaniem zbiórki odpadów opakowaniowych po napojach oraz przygotowaniem do procesów recyklingu; w zakresie opakowań wielorazowych, wykonywać działalność gospodarczą co najmniej związaną z gromadzeniem danych n.t. wprowadzonych na rynek i zebranych opakowań wielorazowych, ewentualnie rozliczaniem kaucji oraz organizacją i finansowaniem zbiórki wielorazowych odpadów opakowaniowych po napojach oraz przygotowaniem do procesów ponownego użytkowania. 4) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1, warunkiem udzielenia którego jest uchwała wspólników spółki o rezygnacji z podziału zysków w formie dywidendy. <p>3.3 UZASADNIENIE Działanie podmiotu reprezentującego czyli operatora systemu kaucyjnego dotyczy realizacji odpowiedzialności producentów w zakresie opakowań po napojach. Wg Art 8a Ramowej Dyrektywy odpadowej 2008/98 EC, (Art 8a4c) środki wpłacane przez producentów powinny pokrywać 'niezbędne koszty zapewnienia usług gospodarowania odpadami'. Zysków operatora nie można więc uznać za koszt</p>		
--	---	--	--

		<p>niezbędny a działalność podmiotu reprezentującego powinna odbywać się na zasadach non-profit, tak, jak ma to miejsce w większości krajów europejskich z wdrożonym systemem kaucyjnym. Cały zysk operatora systemu kaucyjnego powinien być przeznaczony na cele statutowe spółki. Zmiana uchwały o rezygnacji z podziału zysków w formie dywidendy powinna być równoznaczna z utratą zezwolenia na prowadzenie działalności. W zakresie opakowań jednorazowych, podmiot reprezentujący (operator systemu) powinien wykonywać działalność gospodarczą związaną m.in. z rozliczaniem kaucji oraz organizacją i finansowaniem zbiórki odpadów opakowaniowych po napojach oraz przygotowaniem do procesów recyklingu. W zakresie opakowań wielorazowych, podmiot reprezentujący (operator systemu) powinien co do minimum sporządzać i przedstawiać właściwym organom sprawozdania n.t. wprowadzanych na rynek i zebranych opakowań wielorazowych, co jest istotne dla zapewnienia przejrzystości systemu kaucyjnego na opakowania wielorazowe.</p>		
--	--	---	--	--

Podmiot reprezentujący (operator systemu) obejmujący swoją działalnością opakowania wielorazowe może również rozliczać kaucje, organizować i finansować zbiórkę wielorazowych odpadów opakowaniowych po napojach oraz przygotowywać je do procesów ponownego użytkowania. W sytuacji rosnących wymagań konsumentów w zakresie ponownego użytkowania, coraz bardziej widocznych aspiracji przemysłu spożywczego oraz zapowiedzi Wspólnoty Europejskiej związanych z ambicjami zamknięcia obiegu surowców poprzez ponowne użytkowanie, warto stwarzać warunki dla rozwoju wielorazowych opakowań po napojach. Dwóch bałtyckich operatorów systemu (na Łotwie i w

		<p>Estonii) łączy odpowiedzialność za oba strumienie opakowań: jedno i wielorazowe. Ponadto operator lotewski oferuje usługę zbiórki i redystrybucji standardowych opakowań wielorazowych, a korzystanie z tego typu opakowania nie podlega wysokim progom w zakresie minimalnych ilości indywidualnych opakowań wielorazowych wprowadzanych na rynek1.</p> <p>Niezależnie od logistyki odbioru i sposobu organizacji rozliczania butelek wielorazowych, opakowania jednorazowe i wielorazowe mają we wszystkich krajach europejskich ten sam punkt zbiórki.</p>		
691.	Uwaga ogólna	<p>4 Obrót kaucją System kaucyjny jest metodą zbiórki odpadów opakowaniowych po napojach w oparciu o mechanizm kaucji naliczanej w momencie zakupu opakowania i zwracanej konsumentom w pełnej wysokości w przypadku oddania opakowań do punktów zbiórki. Kaucję inicjuje podmiot wprowadzający do obrotu opakowania objęte systemem kaucyjnym. Kaucję płacą więc wszyscy uczestnicy rynku dokonujący zakupu produktów w opakowaniach objętych</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta. Kaucja, zgodnie z zaproponowaną definicją w projekcie ustawy, pobierana jest przez jednostkę handlową od konsumenta w momencie sprzedaży produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym. Kaucja nie jest natomiast</p>

	<p>systemem kaucyjnym: podmioty dokonujące zakupu bezpośrednio od wprowadzającego t.j. dystrybutorzy, podmioty handlu hurtowego oraz podmioty handlu detalicznego, które mogą dokonywać zakupu tych produktów pośrednio przez dystrybutorów i hurtowników. Kaucję naliczają wszystkie podmioty dokonujące sprzedaży produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym do jednostek handlu hurtowego i detalicznego oraz podmiotów sektora hotelarsko – gastronomicznego.</p> <p>4.1 PROPONOWANE UZUPEŁNIENIE</p> <p>Celem doprecyzowania obowiązków wszystkich uczestników rynku w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego, konieczne jest uzupełnienie Art 1 Projektu z dn. 14 stycznia w zakresie Art 1 punktu 1 ust. 4 ustawy o gospodarce odpadami opakowaniowymi, który powinien uzyskać brzmienie: 13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana konsumentom w momencie zwrotu opakowań lub odpadów opakowaniowych; Kaucję płać wszyscy uczestnicy rynku dokonujący zakupu produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym: podmioty dokonujące zakupu bezpośrednio od wprowadzającego t.j. dystrybutorzy, podmioty handlu hurtowego oraz podmioty handlu detalicznego, które mogą dokonywać zakupu tych produktów pośrednio przez dystrybutorów i hurtowników. Kaucję naliczają wszystkie podmioty dokonujące sprzedaży produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym do jednostek handlu hurtowego i detalicznego oraz podmiotów sektora hotelarsko – gastronomicznego”;</p>		<p>pobierana na wcześniejszych etapach, np. podczas sprzedaży tych produktów przez jednostki handlu hurtowego do jednostek handlu detalicznego.</p>
--	--	--	---

692.	Art. 1 pkt 9	<p>5 Funkcje kontrolne</p> <p>Dla zagwarantowania prawidłowości działania systemu kaucyjnego i realizacji obowiązków nałożonych na uczestników rynku konieczne jest zabezpieczenie funkcji podmiotu monitorująco-kontrolującego, który będzie wykonywał następujące zadania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zbieranie i kontrola danych od operatorów systemów kaucyjnych nt. ilości wprowadzonych na rynek i zebranych w systemie kaucyjnym opakowań po napojach, • Opracowywanie zbiorczych rocznych sprawozdań dla ministra właściwego do spraw klimatu nt. ilości wprowadzonych na rynek i zebranych w systemie kaucyjnym opakowań po napojach, • Prowadzenie i upublicznianie rejestru operatorów systemu kaucyjnego • Prowadzenie i upublicznianie rejestru podmiotów wprowadzających na rynek opakowania objęte systemem kaucyjnym, z uwzględnieniem podziału na dwa rodzaje podmiotów: które przystąpiły i nie przystąpiły do systemu kaucyjnego, • Prowadzenie i upublicznianie rejestru jednostek handlowych zobowiązanych do zbiórki opakowań objętych systemem kaucyjnym, • Prowadzenie i upublicznianie rejestru jednostek handlowych, które na zasadach dobrowolności prowadzą zbiórkę opakowań objętych systemem kaucyjnym, • Prowadzenie publicznego rejestru identyfikatorów opakowań wprowadzanych przez podmioty, które przystąpiły do systemu kaucyjnego, • Określenie i kontrola standardów technicznych dla punktów zbiórki – ręcznej i zautomatyzowanej, 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt ustawy zakłada konieczność przekazywania danych podmiotowi reprezentującemu przez jednostki handlowe oraz wprowadzających uczestniczących w systemie kaucyjnym, danych niezbędnych do sporządzenia sprawozdania o funkcjonowaniu systemu kaucyjnego.</p> <p>Dodatkowo, podmiot reprezentujący będzie obowiązany uzyskać wpis do rejestru-BDO. W związku z tym lista podmiotów reprezentujących będzie ogólnodostępna.</p> <p>Wprowadzanie rejestru podmiotów, które przystąpiły do systemu kaucyjnego (zarówno wprowadzających jak i jednostek handlowych) wydaje się niezasadne. Szczególnie, że wprowadzający, którzy przystąpią do systemu kaucyjnego będą taką informację wskazywali w ramach istniejącego już rejestru-BDO.</p> <p>W odniesieniu do jednostek handlowych, będą one miały obowiązek umieszczania informacji o uczestniczeniu w systemie kaucyjnym i możliwości zwrotu opakowań w tych jednostkach.</p>
------	--------------	---	--	---

	<ul style="list-style-type: none"> • Określenie i kontrola wymagań niezbędnych dla opakowań po napojach objętych systemem kaucyjnym, • Określenie i kontrola zasad ekomodulacji dla poszczególnych typów opakowań w systemie kaucyjnym, • Określenie i kontrola warunków uzyskania zezwolenia dla podmiotu składającego wnioski o uzyskanie statusu operatora systemu kaucyjnego, • Określenie i publiczne udostępnienie specyfikacji dla identyfikatorów opakowań (zgodność z wytycznymi GS12), • Kontrola, samodzielnie lub we współpracy z innymi właściwymi organami władzy, przestrzegania przepisów dotyczących systemu kaucyjnego na opakowania po napojach przez wszystkie podmioty uczestniczące w systemie lub korzystające z alternatywy, tzn. uiszczające opłatę produktową. <p>Wymienione wyżej zadania szczegółowe wpisują się w ogólny katalog zadań wymienionych w Ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska:</p> <p>Art. 2. 1. Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy:</p> <p>e) przestrzeganie przepisów o gospodarce opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi,</p> <p>f) przestrzeganie przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.</p> <p>5.1 PROPONOWANE UZUPEŁNIENIE</p> <p>Dla zagwarantowania prawidłowości działania systemu kaucyjnego i realizacji obowiązków nałożonych na uczestników rynku konieczne jest uzupełnienie przepisów Projektu w Art. 1 w zakresie art. 56 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi:</p> <p>Zadania związane z monitorowaniem i kontrolą działań podmiotów reprezentujących (operatorów systemu</p>		<p>Kwestie kontroli i wymagań wynikają z przepisów prawa (kontrola Inspekcji Ochrony Środowiska).</p>
--	--	--	---

	<p>kaucyjnego) oraz kontrolą wypełniania obowiązków podmiotów wprowadzających korzystających z alternatywy (tzn. uiszczających opłatę produktową) wykonuje Inspekcja Ochrony Środowiska. Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska związanych z funkcjonowaniem systemów kaucyjnych na opakowania po napojach należą m.in.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zbieranie i kontrola danych od operatorów systemów kaucyjnych nt. ilości wprowadzonych na rynek i zebranych w systemie kaucyjnym opakowań po napojach, 2. Opracowywanie zbiorczych rocznych sprawozdań dla ministra właściwego do spraw klimatu nt. ilości wprowadzonych na rynek i zebranych w systemie kaucyjnym opakowań po napojach, 3. Prowadzenie i upublicznianie rejestru operatorów systemu kaucyjnego 4. Prowadzenie i upublicznianie rejestru podmiotów wprowadzających na rynek opakowania objęte systemem kaucyjnym, z uwzględnieniem podziału na dwa rodzaje podmiotów: które przystąpiły i nie przystąpiły do systemu kaucyjnego, 5. Prowadzenie i upublicznianie rejestru jednostek handlowych zobowiązanych do zbiórki opakowań objętych systemem kaucyjnym, 6. Prowadzenie i upublicznianie rejestru jednostek handlowych, które na zasadach dobrowolności prowadzą zbiórkę opakowań objętych systemem kaucyjnym, 7. Prowadzenie publicznego rejestru identyfikatorów opakowań wprowadzanych przez podmioty, które przystąpiły do systemu kaucyjnego, 8. Określenie i kontrola standardów technicznych dla punktów zbiórki – ręcznej i zautomatyzowanej, 		
--	--	--	--

	<p>9. Określenie i kontrola wymagań niezbędnych dla opakowań po napojach objętych systemem kaucyjnym, 10. Określenie i kontrola zasad ekomodulacji dla poszczególnych typów opakowań w systemie kaucyjnym, 11. Określenie i kontrola warunków uzyskania zezwolenia dla podmiotu składającego wnioski o uzyskanie statusu operatora systemu kaucyjnego, 12. Określenie i publiczne udostępnienie specyfikacji dla identyfikatorów opakowań (zgodność z wytycznymi GS1), 13. Kontrola, samodzielnie lub we współpracy z innymi właściwymi organami władzy, przestrzegania przepisów dotyczących systemu kaucyjnego na opakowania po napojach przez wszystkie podmioty uczestniczące w systemie lub korzystające z alternatywy, tzn. uiszczające opłatę produktową.</p> <p>5.1 UZASADNIENIE</p> <p>Prawidłowe działanie systemu kaucyjnego wymaga ustawowego zagwarantowania funkcji kontrolnych opisanych na początku niniejszego rozdziału. Jest to szczególnie istotne w sytuacji fakultatywnego wyboru sposobu realizowania obowiązków rozszerzonej odpowiedzialności producenta w obszarze odpadów opakowaniowych po napojach, a także w sytuacji możliwej wielości podmiotów będących operatorami systemów kaucyjnych. Kluczowym elementem systemu kaucyjnego jest korelacja danych nt. ilości opakowań wprowadzonych na rynek z danymi nt. ilości zebranych opakowań. Wyłącznie zestawienie tych danych pozwala określić poziom selektywnej zbiórki opakowań w systemie kaucyjnym. Istnieje zatem potrzeba podmiotu, który dokona zestawienia danych od wszystkich operatorów systemów kaucyjnych na opakowania po napojach. Zarówno sprawozdania poszczególnych operatorów, jak i sprawozdanie</p>		
--	--	--	--

	<p>zbiorcze powinny odnosić się do ilości sztuk wprowadzonych i zebranych opakowań objętych systemem, a wszystkie dane przedstawiane są w sposób zagregowany. Celem zapewnienia prawidłowego wykonywania obowiązków uczestników rynku, związanych z partycypacją w systemie kaucyjnym, oraz umożliwienia efektywnej kontroli działania systemu konieczne jest prowadzenie publicznych rejestrów obejmujących wprowadzających opakowania w systemie kaucyjnym, wprowadzających, którzy dokonują wyboru opcji opłaty produktowej, jednostek handlowych zobowiązanych do prowadzenia zbiórki oraz jednostek handlowych przystępujących do systemu na zasadach dobrowolności. Kluczowy jest również rejestr identyfikatorów opakowań celem łatwego ustalenia przynależności do systemu kaucyjnego.</p>		
--	--	--	--

5 Streckkodsmärkning

Förpackningen ska vara märkt med streckkod enligt EAN-13, EAN-8, UPC-A eller UPC-E standard (ISO/IEC 15420).

Enligt standarden ska streckkoderna ha sådan kvalitet att "Grade C", enligt ANSI (motsvarande "Grade 2" enligt ISO/IEC 15416) kan uppmätas under förpackningens hela livslängd.

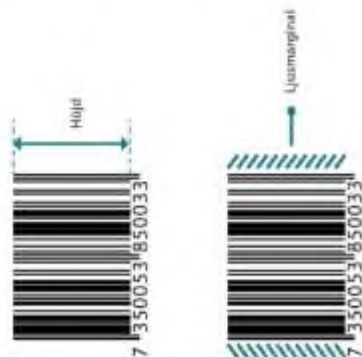
För generella specifikationer avseende format och färg på streckkoder hänvisas till GS1 Sweden, www.gs1.se.

6 Streckkodens format

Streckkoden ska ha följande format:

Faktor	EAN-13 Bredd x höjd (mm)	EAN-8 Bredd x höjd (mm)	UPC-A Bredd x höjd (mm)	UPC-E Bredd x höjd (mm)
0.6	29,8 x 20,7	21,4 x 17,0	29,8 x 20,7	21,4 x 17,0
1.0	37,3 x 25,9	26,7 x 21,3	37,3 x 25,9	26,7 x 21,3

Returpacks rekommendation är att endast använda faktor 1.0. Faktor 0.6 är ett minimum.

6.1 Ljusmarginal

Till vänster och höger om streckkoden ska det alltid finnas en ljusmarginal (tyst zon).

Ljusmarginalen är ett tomt område som behövs för att inläsningssystemet ska kunna läsa av koden. Ljusmarginalen ska inte innehålla någon information, till exempel förpackningens dekor, inte ska störa avläsningen.

Specyfikacja identyfikatora - kodu kreskowego w szwedzkim systemie kaucyjnym. Źródło: „Technisk specifikation och märkningsmanual – metall och plastförpackningar” (J. pol.:

		<p>Specyfikacja techniczna i wytyczne dla oznakowania opakowań z metali i tworzyw sztucznych)</p> <p>Istotnym elementem prawidłowego działania systemu kaucyjnego są standardy techniczne. Skuteczna eliminacja oszustw i nadużyć jest uwarunkowana ściśle określonymi regulacjami w zakresie wymagań technicznych i metod działania punktów zbiórki – zarówno zautomatyzowanej, jak i ręcznej. Z uwagi na podstawowy cel systemu kaucyjnego, jakim jest zapewnienie cyrkularności, czyli utrzymanie surowców w obiegu, konieczne jest określenie niezbędnych wymagań dla opakowań wprowadzanych na rynek oraz zasad ekomodulacji. Wymagania te wyeliminują opakowania, których recykling jest znacznie utrudniony lub niemożliwy, ekomodulacja zaś zapewni wprowadzającym motywację do korzystania z opakowań lepszych dla recyklingu.</p>		
693.	Uwaga ogólna	<p>6 Ogólnokrajowa kampania informacyjno – edukacyjna</p> <p>Rezultaty działania systemu kaucyjnego zależą od wielu czynników w tym stałej i efektywnej ogólnokrajowej kampanii edukacyjno – informacyjnej. W systemach scentralizowanych obowiązek prowadzenia takich kampanii spoczywa na operatorze systemu kaucyjnego. W sytuacji wielości operatorów konieczne będzie wyznaczenie podmiotu realizującego ten obowiązek.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić.</p>
694.	Art. 1 pkt 4	<p>7 Finansowanie funkcji kontrolnych oraz ogólnokrajowych kampanii edukacyjno - informacyjnych</p> <p>Finansowanie zadań Inspekcji Ochrony Środowiska związanych z działaniem systemów kaucyjnych na opakowania po napojach, jak również realizacji zadań kontrolnych w przypadku wyboru przez wprowadzających opcji opłaty produktowej, powinno być pokrywane z budżetu państwa ze środków wpłacanych przez wszystkich wprowadzających.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić. W odniesieniu do kontroli informuję, że taką</p>

	<p>Ogólnopolska kampania edukacyjno – informacyjna również powinna być finansowana przez wprowadzających. W systemach scentralizowanych, odpowiedzialność za realizację zadań informacyjno - edukacyjnych spoczywa na operatorze systemu. W przypadku wielości operatorów systemów kaucyjnych, konieczne będzie wyznaczenie podmiotu, który będzie prowadził stałą kampanię informacyjno – edukacyjną dopasowaną do aktualnych celów komunikacyjnych systemu kaucyjnego.</p> <p>7.1 PROPONOWANE UZUPEŁNIENIE</p> <p>W związku z koniecznością zapewnienia funkcji kontrolnych oraz prowadzeniem ogólnokrajowej kampanii informacyjnej, uzupełnienia wymaga Art 1 Projektu ustawy z dn. 14 stycznia w odniesieniu do art 35 ustawy o odpadach opakowaniowych i opakowaniach:</p> <p>Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat dla poszczególnych rodzajów opakowań, z przeznaczeniem na finansowanie zadań Inspekcji Ochrony Środowiska związanych z działaniem systemów kaucyjnych na opakowania do napojów, jak również realizacji zadań kontrolnych w przypadku wyboru przez wprowadzających opcji opłaty produktowej.</p> <p>Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat dla poszczególnych rodzajów opakowań, z przeznaczeniem na finansowanie stałej ogólnokrajowej kampanii informacyjno – edukacyjnej związanej z wprowadzeniem i funkcjonowaniem systemu kaucyjnego.</p>		<p>funkcję będzie spełniała Inspekcja Ochrony Środowiska.</p>
--	---	--	---

695.	Art. 1 pkt 6	<p>8 Punkty zbiórki</p> <p>Dla prawidłowego działania systemu kaucyjnego, w którym kluczową rolę odgrywają punkty zbiórki, ustawa powinna doprecyzować uwarunkowania lokalizacji tych punktów oraz zasady ich działania.</p> <p>Punkty zbiórki jednostek handlowych zobowiązanych do organizacji zbierania opakowań objętych systemem powinny znajdować się na terenie tej jednostki handlowej lub w odległości max 150 m od jednostki handlowej. Punkty zbiórki powinny być dostępne w godzinach otwarcia jednostki handlowej zobowiązanej do zbierania opakowań objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>8.1 PROPONOWANE UZUPEŁNIENIE</p> <p>Ww. treść precyzująca lokalizację i zasady działania punktów zbiórki może być uzupełnieniem Art 1 Projektu z dn. 14 stycznia 2022 r w zakresie zmiany art 44 ustawy o gospodarce opakowaniami odpadami opakowaniowymi:</p> <p>Punkty zbiórki jednostek handlowych zobowiązanych do organizacji zbierania opakowań objętych systemem powinny znajdować się na terenie tej jednostki handlowej lub w odległości max 150 m od jednostki handlowej.</p> <p>Punkty zbiórki powinny być dostępne w godzinach otwarcia jednostki handlowej zobowiązanej do zbierania opakowań objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Punkty zbiórki przyjmują wszystkie typy opakowań objęte kaucją.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych będzie prowadzone przez jednostki handlowe lub inne punkty objęte systemem. Powyższe oznacza, że każda jednostka będą w systemie kaucyjnym będzie odbierała te opakowania (domyślnie w godzinach otwarcia). Natomiast punkty zlokalizowane poza jednostkami handlowymi zawierają się w terminie „innych punktów objętych systemem kaucyjnym”.</p>
696.	Art. 1 pkt 2 lit. a)	<p>7a) napoju - rozumie się przez to płyn przeznaczony do spożycia, ~~w szczególności~~ w postaci wody, soku, nektaru, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napojów alkoholowych;</p> <p>Należy doprecyzować definicję napoju poprzez wskazanie konkretnych grup produktów, co pozwoli uniknąć wątpliwości</p>	Polska Izba Gospodarki Odpadami	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy</p>

		<p>interpretacyjnych odnoszących się do innych rodzajów płynów, takich jak ocet, olej, oliwa, przyprawy płynne, sosy, gotowe posiłki, aromaty spożywcze, suplementy diety, produkty lecznicze itp.</p> <p>Z definicji napoju należy także wyłączyć mleko i inne produkty mleczne, ponieważ zbieranie opakowań po tych produktach w jednostkach handlowych może spowodować powstanie zagrożenia sanitarnego oraz obniżenie wartości handlowej pozostałych opakowań z tworzyw sztucznych w przypadku ich łącznego magazynowania.</p>		<p>wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania po których produktach zostały objęte systemem kaucyjnym.</p>
697.	Art. 1 pkt 5	<p>Art. 40g</p> <p>1a. Organizacja odpowiedzialności producentów może działać także jako podmiot reprezentujący, jeżeli spełnia warunki określone w ust. 1.</p> <p>Należy wprowadzić dodatkowy zapis wskazujący, że organizacja odpowiedzialności producentów może także działać jako podmiot reprezentujący.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt nie zabrania prowadzenia działalności takiemu podmiotowi. Wprowadzenie zaproponowanego zapisu jest niezasadne.</p>
698.	Art. 1 pkt 6	<p>2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego oraz jednostkę handlu hurtowego o powierzchni handlowej sprzedaży powyżej 100 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W zakresie objęcia jednostek handlu hurtowego uwaga przyjęta z zastrzeżeniem, że dotyczy to sprzedaży bezpośrednio użytkownikom.</p>

		<p>caucji oraz odbierania przyjmowania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego oraz jednostkę handlu hurtowego o powierzchni handlowej sprzedaży nie większej niż 100 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji.</p> <p>Należy uzupełnić zaproponowany zapis poprzez wskazanie jednostek handlu hurtowego jako punktów obligatoryjnie uczestniczących w systemie kaucyjnym.</p> <p>Należy zmienić niedoprecyzowane pojęcie „powierzchnia handlowa” na zdefiniowany w Ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym termin „powierzchnia sprzedaży”, co pozwoli na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych.</p> <p>Należy zmienić sformułowanie „odbieranie” na sformułowanie „przyjmowanie” w celu wyraźnego podkreślenia, że jednostki handlowe są zobowiązane wyłącznie do przyjęcia opakowań po napojach na miejscu, a nie do ich odbioru od wytwórcy lub przy okazji sprzedaży prowadzonej za pomocą środków porozumiewania się na odległość.</p>		<p>„Powierzchnia handlowa” została zmieniona na „powierzchnię sprzedaży”.</p> <p>Zmiana sformułowania „odbierania” na „przyjmowanie” nie została zmieniona.</p>
699.	Uwaga ogólna	<p>Należy wyłączyć z systemu kaucyjnego butelki szklane wielokrotnego użytku na napoje.</p> <p>Aktualnie funkcjonujący w Polsce dobrowolny system kaucyjny dla butelek szklanych wielokrotnego użytku działa</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W Polsce funkcjonują już systemy kaucyjne obejmujące opakowania szklane wielokrotnego użytku. Projektowana</p>

		<p>prawidłowo i cechuje się wysokim wskaźnikiem zwrotu opakowań.</p> <p>Z tego względu nie jest zasadne wprowadzanie dodatkowych regulacji prawnych dotyczących tego asortymentu opakowań, bo może to skutkować rezygnacją części podmiotów ze stosowania pożądanego w gospodarce o obiegu zamkniętym butelek szklanych wielokrotnego użytku.</p> <p>Ponadto, zwłaszcza w małych jednostkach handlowych, brakuje dostatecznych możliwości logistycznych i organizacyjnych, aby gromadzić opakowania szklane w sposób zabezpieczający przed ich trwałym uszkodzeniem.</p>		<p>ustawa nada tym systemom jedynie określone ramy prawne.</p>
700.	Uwaga ogólna	<p>Prosimy o potwierdzenie, że odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym nie będą uwzględniane w obliczaniu poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, o którym mowa w art. 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach („UCPG”)?</p> <p>Zgodnie z art. 3b UCPG poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oblicza się jako stosunek masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi do masy wytworzonych odpadów komunalnych. Objęcie systemem kaucyjnym niektórych rodzajów odpadów opakowaniowych spowoduje „wyjęcie” strumienia odpadowych surowców wtórnych, które mogłyby zostać odebrane w ramach systemu gminnego i następnie przekazane do recyklingu i uwzględnione jako „Mr” (tj. łączna masa odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi wyrażoną w Mg) we wzorze</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Odpady opakowaniowe zbierane w ramach systemu kaucyjnego nie będą zaliczane do podstawy do obliczenia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych.</p>

		do obliczania poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 3b ust. 3 UCPG. Tym samym konieczne jest doprecyzowanie, że skoro gmina lub podmiot odbierający odpady od właścicieli nieruchomości nie będą dysponować tym strumieniem odpadów i nie będą mogli uwzględniać go przy obliczaniu poziomów recyklingu, to masa tych odpadów objętych systemem kaucyjnym nie będzie również uwzględniana jako „Mw” (tj. łączna masa wytworzonych odpadów komunalnych wyrażona w Mg) w tym wzorze. W przeciwnym razie wliczanie takich odpadów do łącznej masy wytworzonych odpadów komunalnych Mw spowoduje sztuczne zawyżanie mianownika we wzorze i tym samym może powodować nieosiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu i ponownego użycia.		
701.	Uwaga ogólna	<p>Prosimy o wyjaśnienie, do kogo będą trafiać środki finansowe z nieodebranej kaucji i jaki będzie mechanizm ich przepływu i rozliczania?</p> <p>Zgodnie z uzasadnieniem do projektu „nieodebrana przez konsumentów kaucja trafi do wprowadzających napoje w opakowaniach i będzie mogła zostać przeznaczona przez nich na sfinansowanie systemu”, natomiast zgodnie z projektem ustawy to raczej na podmiocie reprezentującym spoczywa obowiązek rozliczania kaucji z jednostkami handlowymi.</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Środki pochodzące z nieodebranej kaucji będą w dyspozycji podmiotu reprezentującego z przeznaczeniem na funkcjonowanie systemu. Należy zauważyć, że system będą tworzyli i finansowali wprowadzający za pośrednictwem podmiotu ich reprezentującego.</p>
702.	Uwaga ogólna	Zgodnie z projektem ustawy wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na etykietach opakowań oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji.		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Jeżeli nie będzie możliwości zweryfikowania czy za dane opakowanie została pobrana kaucja to zdaniem Ministerstwa nie będzie podstawy do</p>

		Jak będą realizowane działania w ramach systemu kaucyjnego w przypadku opakowań, które nie posiadają etykiet lub w przypadku kiedy etykieta zostanie zniszczona i nie będzie możliwości zweryfikowania informacji na niej umieszczonych?		wypłacenia pieniędzy oraz przyjęcia takiego opakowania do systemu. Natomiast należy zauważyć, że system będą tworzyli wprowadzający napoje w opakowaniach.
703.	Uwaga ogólna	<p>EEB wyraża aprobatę wobec podejmowanych przez Ministra Klimatu i Środowiska wysiłków w celu wdrożenia w Polsce systemu kaucyjnego, umożliwiającego realizację idei powszechnego systemu organizacyjnego ukierunkowanego na zwiększenie poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Jednakże, aby system faktycznie miał charakter powszechny i gwarantował równy dostęp do niego wszystkim konsumentom, wprowadzającym napoje w opakowaniach oraz jednostek handlu, niezbędne jest wprowadzenie zmian do Projektu.</p> <p>W pierwszej kolejności EEB postuluje poszerzenie frakcji objętych systemem kaucyjnym. Celem nadrzędnym wprowadzenia systemu kaucyjnego jest ochrona środowiska naturalnego poprzez zwiększenie poziomu selektywnego zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych. Priorytetem jest zatem zwiększenie korzyści środowiskowych, w tym zwiększenie poziomu recyklingu. Cel ten zostanie w większym stopniu osiągnięty poprzez objęcie systemem kaucyjnym również opakowań metalowych (puszki), a także jednorazowych butelek szklanych. Załączona do niniejszego pisma propozycja modyfikacji Projektu ujmuje w sobie właśnie zakresowe zwiększenie rodzaju opakowań objętych systemem kaucyjnym.</p>	European Environmental Bureau	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W systemie kaucyjny uwzględniono puszki aluminiowe.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Dodatkowo przepis mówiący o tym kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany a podmiotem tym będzie mogła zostać spółka, która prowadzi działalność w formie not for profit.</p> <p>Stawki kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostaną określone w rozporządzeniu.</p>

	<p>W ocenie EEB system kaucyjny faktycznie może uzyskać charakter systemu powszechnego i gwarantującego równy dostęp do niego wszystkich uczestników jeżeli będzie zarządzany przez jeden podmiot typu non-profit. EEB postuluje aby na terytorium całego kraju obowiązywał jeden system kaucyjny administrowany przez jeden podmiot, prowadzący działalność o pożytku publicznego (spełniający kryteria warunkujące prowadzenie takiej działalności), wybierany w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu, przy uwzględnieniu takich czynników jak zaangażowanie przedstawicieli zarówno wprowadzających napoje w opakowaniach jak i przedsiębiorców prowadzących sprzedaż detaliczną. Stanowisko EEB w tym zakresie jest również spójne z normami art. 8a dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów. Załączona do niniejszego pisma propozycja modyfikacji Projektu ujmuje w sobie wprowadzenie mechanizmów wyboru jednego podmiotu reprezentującego administrującego jednym działającym na terytorium kraju systemem kaucyjnym, a także źródła finansowania działalności tego podmiotu typu non-profit. Nadto, zaproponowane przez EEB rozwiązania prawne mają również na celu zagwarantowanie stabilności systemu poprzez umożliwienie powołania przez ministra właściwego do spraw klimatu podmiotu wyznaczonego do realizacji zadań podmiotu reprezentującego w przypadku braku w ramach ogłoszonego konkursu oferty spełniającej kryteria.</p> <p>Istotnym elementem gwarantującym efektywność systemu i równe zasady udziału w nim wszystkich podmiotów, EEB upatruje w zagwarantowaniu obowiązywania w systemie stawek kaucji ustalanych przez ministra właściwego do spraw klimatu, na wniosek podmiotu reprezentującego, według</p>		<p>Projekt pozostawia dużą swobodę przedsiębiorcom tworzącym system kaucyjny, również nie zakazuje wprowadzenia rozwiązania, w którym byłyby wprowadzone punkty odbioru w określonych miejscach.</p> <p>Dodatkowo rolą jednostek handlowych jest uczestniczenie (w określonym zakresie) w systemie kaucyjnym. Zakres ten został wskazany w projekcie. Pozostałe kwestie zostały pozostawione do decyzji wprowadzających, w ramach szczegółowych rozwiązań.</p> <p>W zakresie ewentualnych opłat ponoszonych na rzecz jednostek handlowych oraz finansowania systemu kaucyjnego, należy zauważyć, że projekt nie zabrania wprowadzenia takich rozwiązań przez wprowadzających tworzących system kaucyjny.</p> <p>W odniesieniu do propozycji określenia minimalnej wysokości stawki opłaty produktowej dla opakowań objętych systemem kaucyjnym, należy zauważyć, że w ustawie musi zostać określona maksymalna stawka. W ocenie resortu maksymalna stawka w wysokości 25 zł/kg jest wystarczająco zachęcająca do</p>
--	---	--	--

	<p>danego rodzaju opakowań. W ocenie EEB system powinien być jak najbardziej transparentny dla wszystkich konsumentów i przedsiębiorców. System opierać się będzie na zaangażowaniu konsumentów dlatego wysokość kaucji powinna być jednakowa dla danego rodzaju opakowania i obowiązywać w całym kraju w takim samym zakresie. Przyjęty w Projekcie możliwy model wielu systemów kaucyjnych działających na terytorium kraju może mieć niekorzystne konsekwencje dla środowiska bowiem może na przykład sprzyjać niepotrzebnemu przemieszczaniu się odpadów opakowaniowych po terenie kraju. Załączona do niniejszego pisma propozycja modyfikacji Projektu przypisuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu kompetencje w zakresie ustalania wysokości stawek kaucyjnych.</p> <p>Powyższy postulat stoi również za argumentem popieranym przez EEB w zakresie sposobu organizowania punktów zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych. Punkty odbioru pustych opakowań powinny być lokalizowane na terenie punktu sprzedaży lub w odległości nie większej niż 150 m od niego. Zapewnione powinny być również takie same godziny otwarcia punktu zbierania jak punkty sprzedaży. Dla efektywności i gwarancji powszechnego dostępu do systemu punkty zbiórki powinny znajdować się w określonej odległości od jednostki handlowej. Każde opakowanie zaśmiecające naturę stanowi zagrożenie dla ekosystemu, dlatego system ma gwarantować jak najłatwiejszy dostęp do punktów zbiórki każdemu konsumentowi. Odpowiednie regulacje zostały zawarte w załączonym do niniejszego pisma projekcie ustawy. W tym miejscu należy również zwrócić uwagę, iż Projekt niejednoznacznie określa rolę jednostek handlu hurtowego w</p>		<p>uczestniczenia w systemie i nie planuje się jej zwiększania.</p> <p>Kwestia dotycząca podatku VAT nakładanego na kaucję jest konsultowana z Ministerstwem Finansów. Możliwość zwolnienia kaucji z podatku VAT zostanie doprecyzowana w projekcie w przypadku takiej konieczności.</p> <p>Ustanowienie standardowego opakowania i wynikających z tych ewentualnych przywilejów będzie leżało po stronie podmiotu reprezentującego. Projektowane przepisy nie zabraniają wprowadzenia takich butelek dla chętnych przedsiębiorców. Należy jednak pamiętać, że wprowadzenie jednakowej butelki i zobowiązanie wszystkich wprowadzających napoje w opakowaniach do korzystania z niej mogłoby naruszać swobodę przepływu towarów.</p>
--	--	--	--

	<p>systemie kaucyjnym. Postulowane jest w tym zakresie jasne opisanie zakresu udziału tego rodzaju jednostek handlowych w systemie kaucyjnym.</p> <p>System dla swej efektywności powinien również w jak największym stopniu angażować jednostki handlowe i być dla nich neutralny w zakresie kosztowym. EEB postuluje uregulowanie w ustawie warunków zwrotu jednostkom handlowym bezpośrednich kosztów poniesionych za każdą sztukę zebranego opakowania. W tym zakresie EEB postuluje wprowadzenie transparentnego mechanizmu partycypowania uczestników systemu w kosztach prowadzenia zbiórki opakowań i odpadów opakowaniowych. Załączonym projekt ustawy przewiduje wprowadzenie opłaty manipulacyjnej na rzecz jednostek handlowych, co też jest modelem przyjętym w innych krajach. Wysokość opłaty manipulacyjnej powinna być taka sama dla wszystkich jednostek handlowych niezależnie od ich wielkości i położenia geograficznego, oraz mieć charakter uśredniony (zryczałtowany). Opłata ta ma na celu pokrycie kosztów bezpośrednich, zaś może różnić się ze względu na kryterium zbiórki: ręcznej lub zautomatyzowanej. Wydaje się zasadnym, aby zagwarantować jednostkom handlowym jednakowy dla wszystkich mechanizm rozliczania kosztów, tak aby sytuacja jednostek handlowych nie była zależna od takich czynników jak np. położenie geograficzne. Przenoszenie na jednostki handlowe w różnym stopniu kosztów logistycznych związanych z transportem opakowań i odpadów opakowaniowych mogłoby być czynnikiem zmniejszającym efektywność systemu.</p> <p>W ocenie EEB dla sprawności działania systemu niezbędne byłoby również klarowne wskazanie sposobu zaangażowania</p>		
--	--	--	--

	<p>finansowego podmiotów wprowadzających napoje w opakowaniach w system kaucyjny. Załączonym projekt ustawy przewiduje wprowadzenie opłaty administracyjnej wnoszonej przez podmioty wprowadzające napoje w opakowaniach na pokrycie kosztów funkcjonowania systemu, przy czym opłata ta nie stanowiłaby jedyne źródła finansowania systemu. Model ten jest również przyjęty w innych krajach. Sposób ustalania opłaty administracyjnej powinien być jednakowy dla wszystkich podmiotów objętych systemem. Nadto, EEB postuluje aby wysokość opłaty administracyjnej była ustalana w zależności od rodzaju stosowanego rodzaju opakowania, tak aby ekonomicznie systemowo preferowane były rodzaje opakowań wielokrotnego użytku, a szczególnie opakowań wielokrotnego użytku o ustandaryzowanych rozmiarach (np. opłata administracyjna w stosunku do opakowań wielokrotnego użytku o standardowych rozmiarach (opakowania standaryzowane) powinna stanowić nie więcej niż określony % opłaty administracyjnej ustalonej w stosunku do opakowań wielokrotnego użytku niestandardowych wykonanych z tego samego materiału.</p> <p>EEB wnosi również o określenie minimalnego poziomu opłaty produktowej na poziomie 25 zł za kg opakowań wprowadzonych na rynek (wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy). Minister właściwy do spraw klimatu będzie posiadać kompetencje w zakresie określenia poszczególnych wartości opłat produktowych przy czym postulowane jest ustawowe określenie minimalnego poziomu opłaty. System kaucyjny powinien stanowić istotną również w zakresie ekonomicznym alternatywę dla podmiotów wprowadzających napoje w opakowaniach względem konieczności ponoszenia opłat</p>		
--	--	--	--

		<p>produktywnych. Celem ustawy jest działania na rzecz środowiska i zmniejszenie zaśmiecenia przestrzeni publicznej.</p> <p>EEB postuluje również o ustawowe zwolnienie kaucji z podatku od towarów i usług, bowiem kaucja nie generuje wartości dodanej. Kaucja jest neutralna podatkowo i w tym zakresie zasadne jest objęcie jej zwolnieniem od podatku VAT. Projekt powinien obejmować również wprowadzenie odpowiednich zmian do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 685 z późn. zm.).</p> <p>Projekt, mimo swojego celu ograniczenia poziomu obciążenia środowiska naturalnego, nie przewiduje również udziału w systemie wielorazowych opakowań standardowych (opakowania ustandaryzowane). EEB postuluje wprowadzenie prawnych regulacji dotyczących opakowań ustandaryzowanych, w tym wprowadzenie zachęt systemowych do stosowania tego rodzaju opakowań (np. zmniejszenie wysokości opłaty administracyjnej). Załączony projekt ustawy przewiduje uwzględnienie w ramach systemu właśnie opakowań wielokrotnego użytku o ustandaryzowanych rozmiarach.</p>		
704.	Uwaga ogólna	<p>Polska i Świat tonie w plastiku! Wprowadzenie wydajnego i rozsądnego systemu kaucyjnego umożliwi i zachęci Obywateli do większego dbania o przyrodę i ograniczy wyrzucanie plastiku np w lasach oraz jego produkcję.</p> <p>Najważniejsze postulaty to bezparagonowe kaucje, objęcie systemem butelek PET, szkła wielorazowego ale również puszek i szkła jednorazowego, wprowadzenie jednego operatora obsługującego cały kraj.</p>	osoba fizyczna	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Systemem kaucyjnym, poza butelkami jednorazowymi z tworzyw sztucznych oraz butelek wielokrotnego użytku ze szkła, zostaną objęte także puszki aluminiowej o określonej pojemności.</p>

		<p>Mam nadzieję, że potraktują Państwo tę sprawę poważnie i życzliwie.</p>		<p>Należy zauważyć, że zgodnie z projektowaną ustawą system kaucyjny będzie bezparagonowy.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>
705.	Uwaga ogólna.	<p>Unia Metropolii Polskich im. Pawła Adamowicza pozytywnie ocenia ideę wprowadzenia do polskiego porządku prawnego tzw. systemu kaucyjnego. Po analizie przedstawionego przez stronę rządową projektu ustawy przedstawiamy poniżej nasze wnioski.</p> <p>Zaproponowany zakres opakowań objętych systemem kaucyjnym (opakowania z tworzyw sztucznych po napojach o poj. do 3l oraz wielorazowe opakowania szklane po napojach o pojemności do 1,5l) uznajemy za zasadny. Racjonalna jest również wytyczna, by system kaucyjny oprzeć o bezparagonowe korzystanie z systemu celem odzyskania kaucji.</p> <p>Nowy system kaucyjny powinien wspierać obecne systemy gminne w zakresie selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, o których mówi dyrektywa UE w sprawie</p>	Unia Metropolii Polskich	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu, w związku z czym niezależnie od miejsca zwrotu opakowania lub odpadu opakowaniowego będzie zwracana ta sama wartość.</p> <p>Wprowadzenie kryterium powierzchni dla jednostek handlowych jest niezbędne, aby uniknąć chaosu w najmniejszych jednostkach. Należy jednak mieć na uwadze, że każda jednostka poniżej 200 m² będzie mogła w pełnym zakresie przystąpić do systemu.</p>

	<p>zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (butelka PET), jak również promować opakowania wpisujące się w hierarchię postępowania z odpadami (tj. szkło wielorazowe). Z uwagi na fakt, iż będą to Polsce pierwsze kroki w kierunku realizacji założeń dyrektyw unijnych, system kaucyjny powinien być budowany w oparciu o podstawowe frakcje odpadów, takie jak szkło wielorazowe i butelki PET, by na bazie późniejszych doświadczeń rozważać i wprowadzać ewentualne zmiany.</p> <p>W związku z powyższym popieramy założenie, by nie obejmować systemem kaucyjnym jednorazowych opakowań szklanych oraz puszek metalowych. Objęcie kaucją szkła jednorazowego w istocie będzie promowało opakowania znacznie mniej ekologiczne, stawiając je na równi ze szkłem wielorazowym i generując wysokie koszty logistyczne systemu. Z kolei, objęcie kaucją puszek metalowych nie ma żadnego uzasadnienia ekonomicznego i ekologicznego. Aluminium i stal pochodzące z puszek jest obecnie skutecznie zbieranym i odzyskiwanym surowcem w ramach systemów gminnych.</p> <p>Niezależnie od powyższego, zwracamy uwagę na trzy zasadnicze kwestie, które w sposób istotny przełożą się na sytuację w gminnych systemach gospodarowania odpadami komunalnymi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wymogi w zakresie osiągania poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu dla gmin rosną z każdym kolejnym rokiem począwszy od 20% wagowo w roku 2021, kończąc na 65% wagowo — w roku 2035, przy 55% już w roku		
--	--	--	--

	<p>2025. W naszej opinii wdrożenie systemu kaucyjnego wywoła kryzys na tym polu. Część odpadów opakowaniowych, która obecnie jest zbierana przez gminy jako odpady komunalne, będzie bezpośrednio odbierana i zagospodarowywana przez podmiot reprezentujący wprowadzającego napoje. W efekcie zmniejszeniu ulegnie ilość odbieranych odpadów komunalnych przez gminy, które na chwilę obecną stanowią kilkadziesiąt procent masy odpadów wliczanych do gminnych poziomów. Wejście w życie tych zapisów narazi gminy na wysokie ryzyko kar za nieosiągnięcie wymaganych prawem poziomów. Wprowadzenie systemu kaucyjnego powinno zatem wiązać się ze zmianą wymagań stawianych obecnie gminom. Nie akceptujemy możliwości, aby obowiązek ten opierał się o efektywność systemu kaucyjnego, kiedy to zebrane opakowania w ramach tego systemu mogłyby być wliczane do poziomów gminnych;</p> <p>2. trudno zgodzić się z tezą opisaną w Ocenie Skutków Regulacji projektu ustawy, że wdrożenie przepisów „może wpłynąć na zmniejszenie stawek opłat w ramach systemów gminnych, co przełoży się na stabilność finansową rodzin”. Mniejsza masa strumienia odpadu komunalnego (szczególnie szkła) będzie skutkowała w istocie wzrostem ceny jednostkowej za 1 tonę odebranego i przetransportowanego odpadu. Ponadto instalacje MBP, które poniosły koszty inwestycyjne związane z modernizacją linii sortowniczej do wydzielania poszczególnych frakcji tworzyw sztucznych, zostaną pozbawione części frakcji odpadów opakowaniowych, czego efektem może być wpływ na bilans finansowy instalacji i konieczność de facto podniesienia cen za przyjęcie danej</p>		
--	--	--	--

	<p>frakcji do zagospodarowania. Należy zatem spodziewać się efektu odwrotnego od wskazanego w OSR;</p> <p>3. zgodnie z założeniami projektu, każdy podmiot reprezentujący może utworzyć swój własny system kaucyjny (tj. mieć swoją wizję jego funkcjonowania, wysokości kaucji, sposoby odbioru odpadów czy zbierania odpadów przez sklepy) dopuszczając w ten sposób funkcjonowanie na terenie kraju kilku lub kilkunastu różnych systemów kaucyjnych oraz - z uwagi na dowolność przystąpienia do systemu - na korzystanie przez klientów z opakowań nie objętych systemem. To spowoduje, że za zwrot tej samej butelki w jednym miejscu możemy otrzymać mniejszą kaucję a w innym większą, a w kolejnym wcale. Taka organizacja systemu budzi kontrowersje.</p> <p>Zgodnie z projektem, wszystkie jednostki handlowe będą obowiązane do pobierania kaucji podczas gdy mniejsze mogą odbierać opakowania i zarazem zwracać kaucję na zasadzie dobrowolności. Taka sytuacja może przyczynić się do wykluczenia osób mieszkających w małych miejscowościach, w których nie ma wielkopowierzchniowych sklepów. Osoby wystarczająco zdeterminowane po zwrot kaucji będą musiały udać się do dużych sklepów, oddalonych od ich miejsca zamieszkania. Nie odebrana przez klienta kaucja wykorzystana zostanie na utrzymanie systemu kaucyjnego, a koszty odbioru, transportu i zagospodarowania nieodebranych opakowań przeniesione będą na samorządy. To wywoła dodatkową rozbieżność w funkcjonowaniu obecnych systemów gminnych, gdyż u jednych opakowania kaucyjne nie będą kosztem gminy</p>		
--	--	--	--

		<p>a u innych wystąpią jako koszt bez wsparcia z opłaty opakowaniowej w ramach ROP.</p> <p>Tworzenie systemu kaucyjnego powinno być poprzedzone analiza skutków finansowych jego wdrożenia.</p> <p>Biorąc pod uwagę przytoczone wyżej okoliczności uważamy, że zaproponowany w projekcie ustawy system kaucyjny może spowodować chaos kompetencyjny, administracyjny, organizacyjny i ekonomiczny. Dlatego apelujemy o stworzenie systemu spójnego i jednolitego dla całego kraju. Doceniając intencje strony rządowej, Unia Metropolii Polskich deklaruje współpracę w dalszych pracach i dzielenie się wiedzą oraz doświadczeniem ekspertów miast.</p>		
706.	Art. 1.pkt 1	<p>w art. 1 w ust. 1 w pkt 4 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:</p> <p>„5) zasady działania systemu kaucyjnego w gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”</p>		Brak uwagi.
707.	Art. 1pkt 2 pkt b)	<p>Po pkt 13 dodaje się pkt 13a i 13 b w brzmieniu:</p> <p>„13 a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu wielokrotnego albo jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym.</p>		Brak uwagi.

		„13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana konsumentom w momencie zwrotu opakowań lub odpadów opakowaniowych;”		
708.	Art. 1.pkt 3	<p>art. 34 ust. 1a</p> <p>Wprowadzający napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”, którzy nie zawarli umowy, o której mowa w art. 40g ust. 5, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie dla każdego rodzaju opakowania wskazanego w załączniku nr 1a do ustawy</p> <p><i>Rodzaje opakowań:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych¹⁾ 2. butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l <p>¹⁾ Nie dotyczy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych, 2) butelek na napoje przeznaczonych i wykorzystywanych do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 609/2013. 		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w drodze rozporządzenia.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>Zmieniono także zapis mówiący o tym, że podmiot reprezentujący powinien wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów.</p> <p>Mimo, iż projekt nie narzuca obowiązku uczestniczenia w systemie kaucyjnym,</p>

		<p>Popiera się zakres opakowań objętych systemem w tym ograniczenie do opakowań szklanych wielokrotnego użytku.</p> <p>Projekt w załączniku wyróżnia zakrętki i wieczka z tworzyw – co w przypadku gdy nie będą one dołączone do butelki z tworzywa zwracanej celem oddania kaucji ? Czy pozostawia się tu dowolność podmiotom reprezentującym, o których mowa w projekcie ustawy?</p> <p>Projekt dopuszcza funkcjonowanie kilku podmiotów reprezentujących, a tym samym utworzenie kilku systemów kaucyjnych. Kilku operatorów zarządzających systemem może prowadzić do powstania konkurencji, ale również dezorientacji konsumentów - postulujemy za wprowadzeniem jednego operatora tak jak ma to miejsce w innych krajach UE,</p> <p>System nie ma być obowiązkowy, natomiast standardem europejskim jest obligatoryjny system kaucyjny dla wszystkich wprowadzających napoje w opakowaniach na terenie danego państwa;</p> <p>System powinien być jak najmniej skomplikowany dla konsumentów, obecny projekt ustawy nie określa kwoty kaucji, należałoby określić stawkę takiej kwoty równą na wszystkie opakowania co przyczyniłoby się do większej przejrzystości systemu oraz zachęciłoby społeczeństwo do realnego udziału w systemie.</p>	<p>należy zauważyć, że wprowadza on opłatę produktową, do zapłaty której będą obowiązani wprowadzający, którzy nie osiągną określonych poziomów selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego.</p> <p>W zakresie wieczek i zakrętek pozostawia się swobodę podmiotom tworzącym system. Należy jednak pamiętać, że zgodnie z dyrektywą SUP będą one trwale przymocowane do butelek.</p>
709.	Art. 1.pkt 3	<p>art. 34 ust. 1b</p> <p>W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach, który zawarł</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Taki podział ewentualnej opłaty ma na celu mobilizację zarówno wprowadzającego jak</p>

		<p>umowę wskazaną w art. 40g ust. 5, do wniesienia opłaty produktowej są obowiązani ten wprowadzający oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił - każdy w wysokości 50%.</p> <p>Projekt zakłada, że działający w imieniu wprowadzających napoje tzw. podmiot reprezentujący jest zobowiązany utworzyć system kaucyjny i nim zarządzać. Podmiot reprezentujący jest zobowiązany pokryć koszty odebrania opakowań i zapewnienia ich dalszego zagospodarowania. W przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu wprowadzający napoje i podmiot reprezentujący będą wносить opłatę produktową. Jednakże zgodnie z projektem <u>każdy podmiot reprezentujący może utworzyć swój własny system kaucyjny tj. mieć swoją wizję jego funkcjonowania, wysokości kaucji, sposobu odbioru odpadów czy zbierania odpadów przez sklepy</u>. Może to doprowadzić do sytuacji kiedy na terenie kraju będzie kilka lub kilkanaście różnych systemów kaucyjnych oraz funkcjonowanie opakowań nieobjętych systemem kaucyjnym wcale.</p>		<p>i podmiotu reprezentującego do uzyskiwania wymaganych poziomów.</p> <p>Należy zauważyć, że system prowadzi podmiot reprezentujący, niemniej jednak to wprowadzający ustanawiają ten podmiot i tworzą system.</p>
710.	Uwaga ogólna	<p>w art. 1 ust. 2 ustawy zmienianej jest mowa o tym ,że Ustawa określa prawa i obowiązki przedsiębiorców:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) będących organizacjami odzysku opakowań; 2) dokonujących wewnątrzspółnotowej dostawy: <ol style="list-style-type: none"> a) odpadów opakowaniowych, b) produktów w opakowaniach; 3) dystrybuujących produkty w opakowaniach; 4) eksportujących: <ol style="list-style-type: none"> a) odpady opakowaniowe, b) opakowania, 		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Dotychczasowy obowiązek w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych oraz nowy – selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego będą funkcjonować równoległe i nie wykluczają się wzajemnie.</p>

		<p>c) produkty w opakowaniach; 5) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych; 6) wprowadzających opakowania; 7) wprowadzających produkty w opakowaniach.</p> <p>Wprowadzenie systemu kaucyjnego w ostatecznie zdefiniowanym zakresie będzie nachodziło na już istniejące, wynikające z dotychczasowych zapisów ustawy obowiązku przedsiębiorców związane z wprowadzeniem na rynek opakowań i opadów opakowaniowych. Przedłożony projekt nie koryguje tych obowiązków i stąd rodzi się pytanie <u>czy w rozliczeniach związanych z wprowadzaniem dokonywanych przez wprowadzających opakowania napojów mają być uwzględniane czy ma to być rozliczenie o charakterze różnicowym?</u></p>		
711.	Art. 1. pkt 4	<p>w art. 35:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi:</p> <p>a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, b) 25 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych dla</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>W art. 35 ust. 1 lit. b została określona maksymalna stawka opłaty produktowej powyżej której nie będzie mogła zostać określona faktyczna stawka, która naturalnie będzie niższa. Faktyczna stawka zostanie określona w rozporządzeniu. Stawka maksymalna została określona na podstawie wewnętrznych analiz.</p> <p>Projekt rozporządzenia o znaczeniu podstawowym zostanie dołączony do projektu ustawy na kolejnym etapie procesu legislacyjnego.</p>

	<p>poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi oraz ich selektywnego zbierania.</p> <p>W jaki sposób wyliczono maksymalną stawkę opłaty produktowej dla systemu kaucyjnego ?</p> <p>Nie jest znany projekt rozporządzenia określającego, choćby wstępnie, wartość opłaty maksymalnej dla systemu kaucyjnego dla poszczególnych rodzajów opakowań.</p> <p>Jaki jest cel rozszerzenia ścieżki uzgodnień stawek opłat produktowych o ministerstwo finansów oraz gospodarki?</p> <p><i>Na mocy rozporządzenia z 2014 stawka opłaty produktowej dla opakowań z tworzyw sztucznych została określona na poziomie 2.70 za 1 kg a rozporządzenie z 2021 r. określa na poziomie 2,68 tj. ca 2.700 / Mg – w warunkach roku 2022 organizacje odzysku za przejęcie obowiązku oferują 100 – 130 zł / Mg czyli <u>na poziomie 5% stawki z rozporządzenia – rodzi się pytanie jaką rolę pełni rozporządzenie</u></i></p>		<p>Wysokość kaucji zostanie określona w rozporządzeniu.</p>
--	--	--	---

		<p><u>W nawiązaniu do art. 40h ust. 2 i ust 4 proponuje się uzgodnienia z organizacjami branżowymi oraz rozszerzenie zakresu określonego rozporządzeniem o wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań.</u></p>		
712.	Art. 1. pkt 5	<p>Rozdział 6b art. 40g ust. 1.</p> <p>System kaucyjny prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę na terytorium kraju; 2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów; 3) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1 <p><u>w pkt 1)</u> brakuje określenia minimalnego kapitału zakładowego dla podmiotu reprezentującego – dziś organizacje odzysku działające na mocy tej samej ustawy muszą mieć kapitał zakładowy co najmniej 2.500.000 PLN</p> <p><u>w pkt 2)</u> zapis ograniczający działalność podmiotu reprezentującego tylko do gospodarowania odpadami opakowaniowymi – jaka jest jego funkcja i jeżeli to ograniczenie jest uzasadnione to czy nie powinno być bardziej</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono przepisy w zakresie kapitału zakładowego.</p> <p>Zrezygnowano z przepisu ograniczającego działalności do gospodarowania odpadami opakowaniowymi.</p>

		<p>doprecyzowane w jakim obszarze gospodarowania ta działalność powinna mieć miejsce?</p> <p>Zapis jest niejednoznaczny i wymaga doprecyzowania. Podmiotem reprezentującym może być ten, który wykonuje wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym odpadów. Natomiast gospodarowanie odpadami to zgodnie z definicją ustawy o odpadach zbieranie, transport, przetwarzanie, sprzedaż odpadów, pośrednictwo w obrocie odpadami, czy zatem prowadzenie którejkolwiek z tych działalności już upoważnia do bycia podmiotem reprezentującym?</p> <p><u>w pkt 3)</u> - proponujemy dopisać wymaganie dotyczące posiadania również zezwoleń, o których mowa w art. 41 ustawy o odpadach, skoro podmiot reprezentujący obowiązany jest spełniać łącznie warunki określone w art. 40g ust. 1.</p>		
713.	Art. 1. pkt 5	<p>Rozdział 6b art. 40g ust. 2</p> <p>Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani osiągnąć w ramach systemu kaucyjnego w 2025 r. oraz w latach następnych poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy.</p> <p>Wprowadzenie systemu kaucyjnego w takiej formie, jak w projekcie ustawy, <u>powinno wiązać się ze zmianą wymaganych dla gmin do osiągnięcia w kolejnych latach poziomów</u></p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Należy zauważyć, że gminom zmniejszy się podstawa do obliczania poziomów w związku ze zbieraniem części odpadów w ramach systemu kaucyjnego.</p>

		<u>przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych.</u>		
714.	Art. 1. pkt 5	<p>Rozdział 6b art. 40g ust. 3</p> <p>Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o opakowaniach, w których wprowadził napoje do obrotu, z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a, w tym o ich liczbie, pojemności i masie.</p> <p><u>Proponujemy rozważenie możliwości nałożenia na podmiot reprezentujący, obowiązku informowania gminy na terenie której znajdują się jednostki handlu detalicznego, o rodzajach i ilościach zebranych opakowań w danym roku kalendarzowym.</u></p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Takie informacje będą musiały być przekazywane w ramach już funkcjonującego obowiązku sprawozdawczego w art. 9nb ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p>
715.	Art. 1. pkt 5	<p>art. 40g ust. 4</p> <p>W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach albo grupa tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do istniejącego systemu kaucyjnego.</p> <p>Zapis zakłada istnienie wielu (nieskończonej ilości) podmiotów reprezentujących i wielu systemów kaucyjnych. Doświadczenia funkcjonowania organizacji odzysku wskazują na zasadne ograniczenie liczby tych podmiotów, które zmniejszy ryzyko negatywnych procesów walki o klienta poprzez zaniżanie cen usług oparte o dokumenty nie odzwierciedlające stanu faktycznego. <u>W działalności organizacji odzysku to była przyczyna wypaczenia idei funkcjonowania systemu odpowiedzialności producentów</u></p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>

		<u>opartego na działalności podmiotów jakimi są organizacje odzysku.</u>		
716.	Art. 1. pkt 5	Rozdział 6b art. 40g ust. 5 Warunkiem przystąpienia wprowadzającego napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego jest zawarcie umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.		Brak uwagi.
717.	Art. 1. pkt 5	art. 40g ust. 6 Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, z wprowadzającymi napoje w opakowaniach. Zapis sformułowany w sposób niejednoznaczny będący w sprzeczności z zasadą swobody zawierania umów – sugerujący, że każdy wprowadzający ma roszczenie o zawarcie umowy z podmiotem reprezentującym nawet jeżeli jako strony nie są zgodni co do warunków umowy.		Wyjaśnienie. Projekt daje możliwość przystąpienia wprowadzającym napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego, który będą tworzyć podmioty reprezentujące. W celu weryfikacji, który z wprowadzających przystąpił do systemu kaucyjnego, projekt nakłada obowiązek zawarcia stosownej umowy pomiędzy tymi podmiotami.
718.	Art. 1. pkt 5	Rozdział 6b art. 40g ust. 7 Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności terminy płatności oraz wysokość wkładów finansowych ponoszonych przez wprowadzającego napoje w opakowaniach przeznaczonych na finansowanie systemu kaucyjnego.		Brak uwagi.
719.	Art. 1. pkt 5	art. 40g ust. 8. Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym		Uwaga przyjęta.

		<p>informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach.</p> <p>Konstrukcja zapisu zakłada obowiązek przekazywania podmiotowi reprezentującemu zbędne dla realizacji celu ustawy dane o wprowadzonych napojach – ważne są dane dotyczące opakowań w których te napoje są wprowadzone. W praktyce organizacji odzysku wprowadzający podają masy dla poszczególnych rodzajów opakowań a nie informację czy w opakowaniu z tworzyw sztucznych wprowadzono na rynek masło czy pastę do zębów.</p> <p><u>Dla systemu kaucyjnego ważna jest informacja o butelce z tworzyw sztucznych, jej masie i pojemności, a nie to czy w butelce była oranżada czy cola.</u></p>		
720.	Art. 1. pkt 5	<p>art. 40g ust. 10</p> <p>System kaucyjny:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obejmuje terytorium całego kraju; 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów, wprowadzających napoje w opakowaniach oraz jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów odbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię; 3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu konsumentom pobranej przy zakupie kaucji. 		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przepis stanowi podstawowe warunki, które powinien spełniać system kaucyjny.</p>

		Zapis o charakterze intencjonalnym a nie stanowiącym normę prawną. <u>Propozycja wykreślenia</u>		
721.	Art. 1. pkt 5	Art. 40h ust. 1 Prowadzenie systemu kaucyjnego wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu, zwanego dalej „zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego”. Skoro całe uregulowanie funkcjonowania systemu kaucyjnego zostało przesunięte do decyzji, którą wydawać będzie Minister Klimatu, to w obecnym stanie prawnym trudno ustosunkować się do tego zagadnienia. <u>Proponujemy aby zasady lub wymagania stawiane podmiotom reprezentującym były uregulowane w rozporządzeniu wykonawczym do proponowanych zmian w ustawie.</u>		Uwaga nieprzyjęta. Ustawa określa wymagania dla systemu kaucyjnego i podmiotu reprezentującego, po spełnieniu których oraz złożeniu odpowiedniego wniosku i uzyskaniu zezwolenia będzie istniała możliwość utworzenia tego systemu. Nie ma potrzeby przenoszenia tych przepisów do rozporządzenia.
722.	Art. 1. pkt 5	art. 40h ust. 2 pkt 3) i 4) i ust. 3 3) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań 4) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10 Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przedkłada się ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego.		Wyjaśnienie. Wysokość kaucji będzie jednolita w całym kraju i zostanie określona w rozporządzeniu.

		<p>Pkt. 3 - Zapis sformułowany w sposób wymagający doprecyzowania co rozumie się poprzez rodzaj opakowania, tzn. czy opakowanie z tworzyw / szkła czy wielkość czy jednorazowego / wielokrotnego użytku?</p> <p>Odrębną kwestią jest założenie, że podmioty ubiegające się o zezwolenie wydawane w formie decyzji proponuje wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań. Przy założeniu, że po wejściu w życie ustawy powstanie kilkanaście/kilkadziesiąt systemów kaucyjnych, które będą miały określone różne wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań może powstać chaos kompletnie nie do zrozumienia dla konsumentów.</p> <p>Pkt 4 - należało by doprecyzować jakie to mają być konkretnie informacje.</p>		
723.	Art. 1. pkt 5	<p>art. 40h ust. 4</p> <p>W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań; 2) zasady pobierania i zwracania kaucji konsumentom; 3) zasady odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz przekazywania opakowań do ponownego użycia lub odpadów opakowaniowych do przetworzenia; 		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Wysokość kaucji będzie jednolita w całym kraju i zostanie określona w rozporządzeniu.</p>

		<p>4) sposób finansowania systemu kaucyjnego;</p> <p>5) zasady przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego;</p> <p>6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu pomiędzy wprowadzającymi napoje w opakowaniach biorącymi udział w systemie kaucyjnym;</p> <p>7) system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalający na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy;</p> <p>8) termin uruchomienia systemu kaucyjnego;</p> <p>9) termin obowiązywania zezwolenia.</p> <p>Analogiczne uwagi jak dla zapisów art. 40h ust. 2 pkt 3)</p> <p>Propozycja – w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 35:</p> <p>a) ust. 1 minister właściwy ds. klimatu określi wysokość kaucji dla poszczególnych opakowań w porozumieniu z ogólnopolskimi organizacjami branżowymi; a nie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki</p>		
724.	Art. 1. pkt 5	<p>art. 40h ust 5 i 6</p> <p>Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.</p> <p>Minister właściwy do spraw klimatu odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego w drodze</p>		Brak uwagi.

		decyzji w przypadku, gdy nie zostały spełnione warunki określone w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10.		
725.	Art. 1. pkt 5	<p>Art. 40i</p> <p>1. W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie, określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, minister właściwy do spraw klimatu cofa to zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.</p> <p>2. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub niespełniający warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot, do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>3. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.</p> <p>4. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 3 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.</p> <p>5. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 3, jest obowiązany do rozliczenia pobranej kaucji z jednostkami handlowymi, obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania przez wprowadzających napoje w opakowaniach</p>		Brak uwagi.

		<p>oraz do obioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które została pobrana kaucja do dnia, w których decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego, na własny koszt, w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 3.</p> <p>6. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego uznaje się, że wprowadzający napoje w opakowaniach nie przystąpił do systemu kaucyjnego w okresie od dnia 1 stycznia roku, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna, do dnia przystąpienia przez niego do kolejnego systemu kaucyjnego.</p>		
726.	Art. 1. pkt 5	<p>Art. 40j</p> <p>1. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji.</p> <p>2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 5 do ustawy.</p> <p>Założeniem projektu jest fakt, iż butelki będzie można oddać do sklepu i otrzymać zwrot kaucji bez względu na to czy posiadamy paragon czy też nie. To bardzo dobre założenie, nie ogranicza to możliwości konsumentów. Natomiast dowolność samej konstrukcji systemu kaucyjnego może doprowadzić do nadużyć i różnych interpretacji jego założeń. Za zwrot tej samej butelki w jednym miejscu możemy otrzymać mniejszą kaucję a w innym większą. System kaucyjny powinien być spójny i jednolity na cały kraj. <u>Wysokość kaucji powinna być jednakowa. Być może dobrym rozwiązaniem byłoby wskazanie konkretnych stawek i konkretnych wymogów.</u></p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu. Ustawa określi maksymalną wysokość stawki kaucji.</p>

727.	Art. 1. pkt 5	<p>art. 40k</p> <p>1. Poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w tym roku.</p> <p>2. Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych po raz pierwszy tych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w tym roku.</p> <p>3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki: 1) odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy; 2) opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>4. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w danym roku ustala się na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że butelki, które zostaną objęte systemem kaucyjnym jednocześnie nie zostaną wytworzone jako odpady w systemach gminnych, a więc nie będą stanowiły podstawy do uzyskiwanych przez gminy poziomów.</p>
------	---------------	--	--	--

	<p>1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych,</p> <p>2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l – do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.</p> <p>Wprowadzenie kaucji na butelki z tworzyw sztucznych do 3l oraz szklanych do 1,5l powinno być powiązane z poziomem przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, który mają osiągnąć gminy zgodnie z wymaganiami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Brak odpadów (np. szkła wielorazowego i PET) w strumieniu odbieranym od mieszkańców znacząco obniży masę i jakość odpadów wliczanych przez gminę do poziomów. Efektem powyższego będzie zmieniona morfologia odpadów w pojemnikach, pozostawienie w nich odpadów gorszej jakości dla procesów odzysku i recyklingu, które trudniej jest zagospodarować.</p> <p>Tak duża dowolność w tworzeniu i organizacji systemu kaucyjnego zawsze będzie budziła kontrowersje. W tych warunkach są nikłe szanse, by stworzono efektywny</p>		
--	--	--	--

		<p>środowiskowo i ekonomicznie system, który zapewni firmom dostęp do recyklatu.</p> <p>Instalacje MBP, które poniosły koszty inwestycyjne polegające na modernizacji linii sortowniczej do wydzielania poszczególnych frakcji tworzyw sztucznych, zostaną pozbawione części frakcji odpadów opakowaniowych czego efektem może być wpływ na bilans finansowy instalacji i konieczność podniesienia cen za przyjęcie danej frakcji do zagospodarowania, co z kolei może wpłynąć na ceny przy przetargach na odbiór i zagospodarowanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki.</p>		
728.	Art. 1. pkt 5	<p>Art. 40l</p> <p>1. Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:</p> <p>1) selektywne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy;</p> <p>2) odbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych;</p> <p>3) transport opakowań do producenta oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;</p> <p>4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości.</p> <p>2. Koszty działań, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez wprowadzającego napoje w opakowaniach.</p> <p>3. Rozliczenie finansowe pomiędzy punktami odbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym następuje w co najmniej miesięcznym okresie.</p> <p>4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Środki pochodzące z nieodebranych kaucji nie mogą być przeznaczone na inne inwestycje czy systemy.</p> <p>Dodatkowo przepisy wskazują, że zwracana kaucja ma stanowić określoną kwotę pieniężną</p>

		<p><u>Z uwagi na to, iż część strumienia opakowań kaucyjnych może trafić do gminnych systemów odbioru odpadów komunalnych należy zmodyfikować zapisy umożliwiające współfinansowanie tych gminnych systemów selektywnego zbierania odpadów komunalnych przez środki zebrane w systemie kaucyjnym.</u></p> <p>Nieodebrana kaucja wykorzystana zostanie na utrzymanie systemu kaucyjnego, a koszty odbioru, transportu i zagospodarowania przeniesione będą na samorządy. Opakowania te nie będą objęte opłatą opakowaniową w ramach ROP. Należy stworzyć kompleksowe i systemowe rozwiązania w zakresie postępowania z odpadami opakowaniowymi i system kaucyjny powinien być rozpatrywany i wprowadzony jednocześnie z rozszerzoną odpowiedzialnością producentów oraz ekomodulacją./ekoprojektowaniem/motywowaniem do wprowadzania opakowań wielorazowych. <u>Wszystkie te elementy powinny się uzupełniać, a nie wykluczać.</u></p> <p>Brak określenia w jaki sposób ma zostać odzyskana kaucja, czy będzie to bezpośrednia wypłata kwoty kaucji, czy pośrednia np. „bon”, który można oddać robiąc zakupy tym samym umniejszając o jego kwotę kupowane produkty.</p>		
729.	Art. 1. pkt 6	<p>art. 44 ust. 1-4</p> <p>„Art. 44. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m2 jest obowiązany prowadzić na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywne</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przedstawiony projekt zakłada, że w pełnym zakresie w systemie kaucyjnym są obowiązane uczestniczyć jednostki</p>

	<p>zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.</p> <p>2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 100 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej nie większej niż 100 m², w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji.</p> <p>4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do jednostek świadczących wyłącznie usługi gastronomiczne.</p> <p>Cały projekt jest bardzo ogólny, wskazuje tylko główne założenia i daje właściwie całkowitą dowolność podmiotom reprezentującym do budowania systemu kaucyjnego w Polsce. Ponadto część podmiotów musi wprowadzać system w całości obowiązkowo (sklepy powyżej 2000m²), część tylko w ograniczonym zakresie (sklepy powyżej 100m²), a część ma właściwie tylko pobierać kaucję (sklepy poniżej 100m²). To wszystko daje dużo przestrzeni do naruszeń i problemów z weryfikacją i kontrolą strumienia.</p> <p>Każda jednostka handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 100 m² będzie zobowiązana do odbierania pustych</p>		<p>handlowe o powierzchni powyżej 200m². Mniejsze jednostki mogą uczestniczyć w systemie w pełnym zakresie na zasadzie dobrowolności. Wydaje się jednak, że zobowiązanie takich mniejszych jednostek do odbierania zużytych opakowań może spowodować znaczne koszty, niewspółmierne z zyskami, a niejednokrotnie ze względu na brak powierzchni do rozbudowy może być warunkiem nie do spełnienia.</p>
--	--	--	---

		<p>opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań objętych systemem kaucyjnym oraz do zwrotu kaucji, mniejsze jednostki handlowe mogą odbierać te opakowania i zarazem zwracać kaucję na zasadzie dobrowolności. Wszystkie jednostki handlowe będą natomiast obowiązane do pobierania kaucji – sytuacja ta może przyczynić się do wykluczenia osób starszych, czy też osób mieszkających w małych miejscowościach, w których nie ma wielkopowierzchniowych sklepów, przez co osoby te aby mogły otrzymać zwrot kaucji musiałyby udać się do dużych sklepów oddalonych od ich miejsca zamieszkania.</p> <p><u>System powinien dotyczyć każdej jednostki handlowej obowiązując do przyjmowania opakowań i zwrotu kaucji.</u></p>		
730.	Art. 1. pkt 6	<p>Art. 44 ust. 5-9</p> <p>5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym.</p> <p>6. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, z jednostką handlu detalicznego.</p> <p>7. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady rozliczania kaucji, oraz 2) zasady odbierania i przekazywania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wyłącznie w przypadku uczestniczenia jednostki handlu detalicznego w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania 		Brak uwagi.

		<p>kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>8. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym <u>w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych</u>, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej:</p> <p>1) liczbę nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym,</p> <p>2) liczbę zwróconych przez konsumentów opakowań i odpadów opakowaniowych,</p> <p>3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.</p> <p>9. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym jedynie <u>w zakresie pobierania kaucji</u>, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej liczbę nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym.”;</p>		
731.	Art. 1. pkt 7	<p>Po rt.. 45a dodaje srt.art. rt. i art. 45c w brzrt.niu:</p> <p>„Art. 45b. Wprowadzający napoje w opakowaniach, który nie zawarł umowy, o ktrt.j mowa w art. 40g ust. 5, jest obowiązany sporządzić i złożyć ministrowi właściwemu do spraw klimatu roczne sprawozdanie na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 rt.o odpadach.</p> <p>Art. 45c. Podmiot reprezentujący jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oddzielnie dla każdego wprowadzającego napoje w opakowaniach, który przystąpił do systemu kaucyjnego.”;</p>		Brak uwagi.

732.	Uwaga ogólna	<p>Wyraża swoją aprobatę dla poniższych postulatów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • System kaucyjny, obejmujący WSZYSTKIE opakowania po napojach w tym: butelki PET, szkło wielorazowe ale również puszki i szkło jednorazowe. • Jeden główny operator obsługujący na całą Polskę. Uprości to wprowadzenie systemu, ale również korzystanie przez przeciętnego Kowalskiego. • Kaucja powinna być bezparagonowa. • Powszechne automaty zwrotne, • Podwyższenie kwoty kaucji <p>Tylko taki powszechny, ogólnopolski w sposób wymierny zredukuje problem zaśmiecania Polski, przepełnienia składowisk odpadów oraz gospodarki przetwórczej odpadów.</p>	osoba fizyczna	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Poza butelkami jednorazowymi z tworzyw sztucznych oraz butelkami szklanymi wielokrotnego użytku, systemem kaucyjnym zostaną objęte tak ze puszki aluminiowe o określonej pojemności.</p> <p>Z uwagi na pozostawienie dużej swobody przedsiębiorcom tworzącym system, projekt nie narzuca wyboru rodzaju zbiórki w danym miejscu – może być to zarówno zbiórka ręczna, oparta na automatach czy też mieszana. Jednocześnie projekt nie zakazuje powszechnego stosowania automatów zwrotnych.</p> <p>Przedstawiony projekt nie wskazuje wysokości kaucji. Jednakże stawki kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostaną określone w rozporządzeniu.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał</p>
------	--------------	--	----------------	--

				zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.
733.	Uwaga ogólna	<p>Zwracam się do Państwa w sprawie rozważanego wprowadzenia systemu kaucyjnego w Polsce. Uważam, że to znakomity pomysł, i ogromny krok w stronę bardziej zamkniętego obiegu dóbr i bardziej zrównoważonej gospodarki.</p> <p>System kaucyjny działa od lat w krajach jak Dania czy Niemcy i działa w nich świetnie. Dodatkowa cena na butelkach i puszkach jest zachętą dla wielu by rzeczywiście je oddawać, i zapobiega ona nawet zaśmiecaniu środowiska - butelka lub puszka wyrzucona do środowiska jest zazwyczaj przez kogoś podniesiona, ponieważ ma finansową wartość.</p> <p>Wraz z zaakceptowaniem tego systemu wprowadzone powinny być bezparagonowe kaucje, obejmujące butelki PET, szkło wielorazowe, ale również puszki i szkło jednorazowe. Bardzo istotne będzie wtedy wprowadzenie jednego operatora obsługującego cały kraj.</p> <p>Mam nadzieję, że projekt zostanie pozytywnie rozpatrzony.</p>	osoba fizyczna	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Poza butelkami jednorazowymi z tworzyw sztucznych oraz butelkami szklanymi wielokrotnego użytku, systemem kaucyjnym obejmie także puszki aluminiowe o określonej pojemności.</p> <p>Przedstawiony projekt zakłada, że system kaucyjny będzie bezparagonowy.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>
734.	Uwaga ogólna	<ol style="list-style-type: none"> 1. System powinien być obowiązkowy dla wszystkim producentów. 2. System powinien być obsługiwany przez jednego operatora 3. System powinien obejmować butelki PET plastikowe, szklane i puszki aluminiowe w całości bez wyjątków, 4. Potrzebne są automaty czynne nawet całodobowo, ustawione na zewnątrz budynków, w odpowiednich pod względem logistycznym miejscach. 	osoba fizyczna	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Poza butelkami jednorazowymi z tworzyw sztucznych oraz butelkami szklanymi wielokrotnego użytku, systemem kaucyjnym obejmie także puszki aluminiowe o określonej pojemności.</p>

		<p>5. System powinien obejmować także mniejsze sklepy franczyzowe, które pod szyldem danej firmy generują olbrzymie zyski np. sklepy Żabka.</p>	<p>Z uwagi na pozostawienie dużej swobody przedsiębiorcom tworzącym system, projekt nie narzuca wyboru rodzaju zbiórki w danym miejscu – może być to zarówno zbiórka ręczna, oparta na automatach czy też mieszana. Jednocześnie projekt nie zakazuje powszechnego stosowania automatów zwrotnych.</p> <p>Przedstawiony projekt zakłada, że w pełnym zakresie w systemie kaucyjnym są obowiązane uczestniczyć jednostki handlowe o powierzchni powyżej 200m². Mniejsze jednostki mogą uczestniczyć w systemie w pełnym zakresie na zasadzie dobrowolności. Wydaje się jednak, że zobowiązanie takich mniejszych jednostek do odbierania zużytych opakowań może spowodować znaczne koszty, niewspółmierne z zyskami, a niejednokrotnie ze względu na brak powierzchni do rozbudowy może być warunkiem nie do spełnienia.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem</p>
--	--	---	--

				będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.
735.	Uwaga ogólna	<p>w ramach konsultacji ustawy wprowadzającej w Polsce system kaucyjny na opakowania wnosimy o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzenie możliwości zwrotu opakowań bez posiadania paragonu-taki obowiązek w znacznym stopniu utrudnia i zniechęca - objęcie systemem butelek PET, szkła wielorazowego ale również puszek i szkła jednorazowego w celu uszczelnienia i większej kompleksowości systemu - wprowadzenie jednego operatora obsługującego cały kraj. <p>Apelujemy o wprowadzenie rozwiązań kompleksowych i możliwie łatwych do realizacji i opłacalnych dla konsumentów. Odpowiednia (nie symboliczna) gratyfikacja finansowa będzie najlepszym motywatorem do zwrotu opakowań.</p> <p>Nie rozkładajmy procesu legislacyjnego na etapy, nie wydłużajmy go o kolejne lata. Odwagi!</p>	Wejherowski Alarm Smogowy - Organizacja Ekologiczna	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przedstawiony projekt zakłada, że system kaucyjny będzie bezparagonowy.</p> <p>Poza butelkami jednorazowymi z tworzyw sztucznych oraz butelkami szklanymi wielokrotnego użytku, systemem kaucyjnym obejmie także puszki aluminiowe o określonej pojemności.</p> <p>Przedstawiony projekt nie wskazuje wysokości kaucji. Jednakże stawki kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostaną określone w rozporządzeniu.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>
736.	Art. 1 pkt 2	1. Mając na uwadze zaproponowane w nowej definicji napoju rodzaje płynów do spożycia, PKN ORLEN zauważa		Uwaga nieprzyjęta.

		ryzyko związane ze zbieraniem przez podmioty prowadzące jednostki handlu detalicznego opakowań lub odpadów z tych opakowań po produktach mlecznych, gdyż będzie się to wiązało z koniecznością wyeliminowania zagrożeń sanitarnych, jak i zapachowych w miejscu ich magazynowania.	PKN ORLEN S.A.	Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.
737.	Uwaga ogólna	2. Jeżeli chodzi o opakowania szklane lub odpady z tych opakowań, to ich zbieranie spowoduje konieczność po stronie ww. podmiotów, przygotowania dużych powierzchni magazynowych oraz spowoduje ryzyka naruszenia warunków BHP związane z gromadzeniem stłuczki szklanej, co niejednokrotnie może przekraczać możliwości logistyczno - techniczne tych podmiotów.		Uwaga nieprzyjęta. Przedstawiony projekt zakłada, że w pełnym zakresie w systemie kaucyjnym są obowiązane uczestniczyć jednostki handlowe o powierzchni powyżej 200m ² . Wydaje się, że są to na tyle duże jednostki, że powierzchnia magazynowa nie powinna stanowić problemu dla tych jednostek.
738.	Uwaga ogólna	3. PKN ORLEN popiera również pogląd zgodnie, z którym reżimem nowej ustawy powinny zostać objęte szklane butelki jednorazowe i puszki aluminiowe. Rozwiązanie takie w kontekście butelek szklanych pozwoli na zmniejszenie ilości zanieczyszczeń spowodowanych nieodpowiedzialnym gospodarowaniem tego typu odpadami opakowaniowymi, a w przypadku produktów z aluminium warto zauważyć, że jest to najprostszy i najmniej uciążliwy materiał do zbierania, który warto zagospodarować w ramach tworzonego systemu kaucyjnego dla odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych i szklanych.		Uwaga częściowo przyjęta. Przedstawiony projekt zakłada, że system kaucyjny będzie bezparagonowy. Poza butelkami jednorazowymi z tworzyw sztucznych oraz butelkami szklanymi wielokrotnego użytku, systemem kaucyjnym obejmie także puszki aluminiowe o określonej pojemności.

739.	Uwaga ogólna	<p>4. Z uwagi na możliwość kształtowania różnych wartości opłaty kaucyjnej, rodzi się ryzyko komplikacji w zakresie kwoty jaką należy zwrócić jeżeli oddający przekaże opakowanie lub odpad opakowaniowy, do innego systemu kaucyjnego. W związku z powyższym Spółka wnioskuje o ustalenie z góry jednolitej kwoty kaucji dla wszystkich systemów kaucyjnych, dla tych samych opakowań. Ponadto warto rozważyć określenie systemu bilansowania się dla danego podmiotu kaucji pobranej i zwracanej, w przypadku przekraczania sumy wartości pobranych kaucji przez zwracane odpady opakowaniowe.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Stawki kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostaną określone w rozporządzeniu. Maksymalna wysokość stawki zostanie wskazana w ustawie.</p>
740.	Art. 1 pkt 3	<p>1. Projekt kreuje rolę dla nowego podmiotu jakim jest podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego, niemniej nie określa się mechanizmów sprawdzających jak podmiot reprezentujący zarządza systemem kaucyjnym. W tym kontekście za alarmujące należy uznać rozwiązanie wedle którego w przypadku zawinienia po stronie podmiotu reprezentującego nieosiągnięte zostaną wyznaczone poziomy, a obowiązkiem wniesienia opłaty produktowej obciążony zostaje w wysokości 50% przedsiębiorca i 50% podmiot reprezentujący. Niewspółmierne konsekwencje finansowe poniesie również przedsiębiorca w przypadku cofnięcia zezwolenia podmiotowi reprezentującemu. W związku z powyższym, w ocenie Spółki brakuje w ustawie mechanizmu kontrolującego działanie podmiotu reprezentującego (np. audyt). Ponadto, znamienne w proponowanych rozwiązaniach jest brak mechanizmów zabezpieczających przedsiębiorcę przed działaniami podejmowanymi przez podmiot reprezentujący niezgodnymi z proponowanymi w ustawie warunkami. Brak możliwości sprawdzania, kontrolowania podmiotu reprezentującego, prowadzi do sytuacji, w której przedsiębiorca może ponosić niewspółmierne koszty</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Należy pamiętać, że to wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będą tworzyć system.</p> <p>Przepisy dotyczące cofnięcia zezwolenia podmiotowi reprezentującemu i konsekwencji wynikających z tego faktu dla wprowadzających zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mogli uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady i opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że w ramach systemu kaucyjnego podmiot reprezentujący będzie obowiązany do</p>

		funkcjonowania systemu kaucyjnego bez możliwości jakiegokolwiek wpływu na realizowane działania.		zawarcia z wprowadzającym umowy. Podmiot reprezentujący będzie zobowiązany również do składania ministrowi właściwemu do spraw klimatu corocznego sprawozdania na temat funkcjonowania systemu kaucyjnego.
741.	Uwaga ogólna	2. Ponadto proponowane rozwiązania ustawowe powinny dopuszczać możliwość wspólnego powołania do życia i organizacji podmiotu reprezentującego przez grupę przedsiębiorców zobowiązanych do przystąpienia do systemu kaucyjnego, w celu prowadzenia systemu na ich rzecz.		Wyjaśnienie. Projekt nie wyklucza takiej możliwości.
742.	Uwaga ogólna	3. W opinii PKN ORLEN na akceptację zasługuje również postulat zgodnie z którym operatorstwo systemem kaucyjnym w kraju można powierzyć jednemu podmiotowi.		Uwaga nieprzyjęta. Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m ² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.
743.	Uwaga ogólna	1. W związku z objęciem reżimem systemu kaucyjnego przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego dla których jako kryterium różnicujące przyjęta została powierzchnia handlowa poniżej lub powyżej 100 m ² , PKN ORLEN zwraca uwagę na potrzebę doprecyzowania tego zagadnienia celem uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych. Dobrym przykładem może być tu rozwiązanie przyjęte w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o przeciwdziałaniu		Uwaga przyjęta. Określona wielkość jednostek handlowych będzie odnosiła się do ich powierzchni sprzedaży.

		<p>marnowaniu żywności (Dz.U. z 2020 r. poz. 1645), gdzie w definicji sprzedaży żywności w jednostce handlu detalicznego lub hurtowego odwołano się do definicji powierzchni sprzedaży ustalonej w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1986), wedle której jest to „część ogólnodostępnej powierzchni obiektu handlowego stanowiącego całość techniczno-użytkową, przeznaczonego do sprzedaży detalicznej, w której odbywa się bezpośrednia sprzedaż towarów (bez wliczania do niej powierzchni usług i gastronomii oraz powierzchni pomocniczej, do której zalicza się powierzchnie magazynów, biur, komunikacji, ekspozycji wystawowej itp.).</p>		
744.	Art. 1 pkt 6	<p>2. Koncern ORLEN jeszcze raz zwraca uwagę, że potrzeba przygotowania powierzchni magazynowych dedykowanych dla przechowywania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, może po stronie przedsiębiorców zarządzających powierzchnią przyjętą jako kryterium rozgraniczające (100 m²) generować duże problemy związane z zarządzaniem taką powierzchnią jednostki handlowej, więc z tego tytułu zasadne wydaje się podniesienie progu rozróżniającego dla powierzchni handlowej na poziomie 500 m².</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Mając na uwadze doświadczenia europejskie, w ocenie MKiŚ jednostki handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 200m² z powodzeniem mogą uczestniczyć w systemie kaucyjnym.</p>
745.	Art. 1 pkt 2	<p>1) z definicji „napoju” należy wyłączyć mleko, jogurty i inne pitne produkty mleczne, a ponadto powinna ona obejmować wyłącznie płyny przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, nadające się do wypicia bez konieczności poddania ich dalszej obróbce (projektowany art. 8 pkt 7a ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; dalej: „u.g.o.”):</p> <ul style="list-style-type: none"> - odpady powstałe z opakowań po mleku, jogurtach i innych pitnych produktach mlecznych zawierają resztki, które 	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w</p>

		<p>gniją i pleśnieją w kontakcie z powietrzem – obowiązek składowania takich odpadów w sklepach, zwłaszcza małych, obniży ich atrakcyjność dla klientów, a w przypadku jednostek handlowych oferujących żywność lub usługi gastronomiczne może być niewykonalny ze względu na obowiązujące regulacje sanitarne; ponadto obowiązek taki skutecznie zniechęci do włączania się do systemu kaucyjnego sklepy uczestniczące w systemie nieobowiązkowo w zakresie wypłaty kaucji i odbioru opakowań,</p> <ul style="list-style-type: none"> - odpady opakowaniowe zanieczyszczone resztkami mleka i produktów mlecznych, które zostaną zmieszane z innymi odpadami odbieranymi przez sklepy będą wymagały ponownej segregacji przez recyklera, co zwiększy koszt funkcjonowania całego systemu kaucyjnego i jest sprzeczne z jego podstawową ideą (tj. selektywnego zbierania możliwie czystego surowca niewymagającego dalszego sortowania), - doprecyzowanie definicji w pozostałym zakresie ma na celu zapewnienie, że nie będą objęte systemem opakowania na płyny w sposób oczywisty nieprzeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi (np. ocet), ani płyny niebędące napojami, tj. nienadające się do wypicia (np. keczup, sosy), albo wymagające poddania ich dalszej obróbce (np. zupy); 		<p>stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania po których produktach zostały objęte systemem kaucyjnym.</p>
746.	Uwaga ogólna.	<p>2) system powinien obejmować „opakowania na napoje” rozumiane wąsko, czyli zamknięte opakowania detaliczne jednorazowego użytku przeznaczone do przechowywania napojów, w tym ich zakrętki i wieczka – zakres systemu kaucyjnego powinien być jasny i zrozumiały dla wszystkich jego uczestników (od wprowadzających, przez jednostki handlowe, aż po konsumentów), dlatego pojęcie „opakowania na napoje” należy zdefiniować w słowniczku ustawowym w</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada, że systemem kaucyjnym będą objęte butelki na napoje, a nie wszystkie opakowania danego rodzaju.</p>

		celu wyeliminowania ew. niekorzystnej praktyki rozszerzającego interpretowania tego terminu;		
747.	Uwaga ogólna.	3) system powinien pozwalać na składowanie przez jednostki handlowe oddanych opakowań w zgniecionej/sprasowanej formie;		Wyjaśnienie. Projekt ustawy nie zabrania takiego zbierania.
748.	Załącznik nr 1	4) opakowania o pojemności mniejszej niż 200 ml nie powinny być objęte systemem kaucyjnym: - rozwiązanie takie funkcjonuje w większości europejskich systemów kaucyjnych (Niemcy, Chorwacja, Litwa, Łotwa, Estonia, Turcja, Malta), gdzie przepisy określają dolny próg pojemności butelki, który oscyluje w granicach 100-200 ml, - koszty objęcia najmniejszych butelek systemem kaucyjnym (organizacyjne, logistyczne, technologiczne, kadrowe, a nawet środowiskowe – na poziomie odbioru, składowania, transportu i przetwarzania) są nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do korzyści wynikających z zapewnienia ich selektywnej zbiórki w ramach tego systemu, - konieczność odbioru najmniejszych opakowań wymagałaby odpowiedniego dostosowania technologii automatycznego zbierania, co może utrudnić proces automatyzacji systemu – automatyzacja jest nie tylko warunkiem odciążenia jednostek handlowych jako punktów odbioru (oznacza brak konieczności manualnego odbioru i składowania opakowań przez personel sklepu), ale też z założenia zwiększa jego wydajność, transparentność i szczelność rozliczeń pomiędzy wszystkimi jego uczestnikami;		Uwaga nieprzyjęta. Dyrektywa SUP wskazuje jasno, że konieczność uzyskania odpowiednich poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych dotyczy opakowań o pojemności do 1,5l. W dyrektywie nie ma wyłączenia małych (do 200ml) opakowań/butelek. Dlatego też wniosek o wyłączenie tych opakowań z systemu kaucyjnego nie wydaje się być uzasadniona.
749.	Art. 1 pkt 5	5) termin do utworzenia systemu kaucyjnego powinien rozpoczynać bieg od dnia wydania zezwolenia na prowadzenie tego systemu, a nie od dnia ustanowienia		Wyjaśnienie.

		podmiotu reprezentującego (projektowany art. 44g ust. 11 u.g.o.) – z punktu widzenia terminu do utworzenia systemu wymierny jest bowiem moment uzyskania zezwolenia określającego, w formie decyzji, podstawowe zasady jego funkcjonowania, a nie moment utworzenia podmiotu reprezentującego, który może dopiero ubiegać się o wydanie takiego zezwolenia.		Zrezygnowano ze wskazywania terminu utworzenia systemu kaucyjnego w przepisach ustawy. Należy zauważyć, że poziomy selektywnego zbierania powinny być osiągnięte od 2025 r.
750.	Uwaga ogólna	II. Udział i rola jednostek handlowych w systemie kaucyjnym. W odniesieniu do obecnego brzmienia projektu w przedmiocie udziału i roli jednostek handlowych w systemie kaucyjnym, zwracamy uwagę, iż jednostkom handlu detalicznego i hurtowego odbierającym odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym należy w sposób wyraźny nadać status podmiotów prowadzących nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów w rozumieniu art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach. W efekcie ww. jednostki handlowe powinny być zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów w zakresie odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.		Wyjaśnienie. Jednostki handlowe nie będą musiały posiadać zezwolenia na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.
751.	Art. 1 pkt 5	1) wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym powinni mieć obowiązek umieszczenia na nich oznakowania indywidualizującego, którego zastosowanie uniemożliwi wielokrotne rozliczanie kaucji za tę samą butelkę (projektowany art. 40j u.g.o.) – rozwiązanie to służy uszczelnieniu systemu i wyeliminowaniu potencjalnych nadużyć, a także przyspieszy proces wdrażania rozwiązań automatyzujących w punktach odbioru, co korzystnie wpłynie na efektywność zbierania i transparentność systemu rozliczeń;		Uwaga nieprzyjęta. Dodatkowe oznakowanie może być stosowane przez wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym – projekt tego nie zakazuje. Takie rozwiązanie może być przyjęte w ramach systemu kaucyjnego przez podmiot reprezentujący.

752.	Art. 1 pkt 5	2) wprowadzający napoje w opakowaniach uczestniczący w systemie kaucyjnym nie powinni ponosić negatywnych skutków cofnięcia zezwolenia na prowadzenie tego systemu (projektowany art. 40i ust. 6 u.g.o.) – powinni zostać jedynie zobligowani do niezwłocznego przystąpienia do kolejnego systemu kaucyjnego, pod rygorem zapłaty opłaty produktowej, jeżeli nie uczynią tego w terminie określonym w ustawie.		Uwaga częściowo przyjęta. Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.
753.	Uwaga ogólna	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej zwracają uwagę, iż przedstawiony projekt ustawy ustanawiający system kaucyjny próbuje w jednym systemie połączyć odpady po opakowaniach jednorazowych ze szklaną butelką zwrotną. Szklana butelka zwrotna nie jest odpadem, ponieważ jest używana wielokrotnie, w całym cyklu życia i z tego powodu stanowi pełnowartościowe opakowanie będące własnością wprowadzającego. Dla odpadów jednorazowych konieczne jest stworzenie nowego systemu, dzięki któremu wzrosną poziomy selektywnej zbiórki i recyklingu. Z kolei dla szklanych butelek zwrotnych potrzebne jest jedynie zmodyfikowanie istniejących przepisów tak, aby spopularyzować tego rodzaju opakowania wśród wprowadzających (np. poprzez zniesienie wymagania okazywania paragonów przez konsumentów), ale bez nadmiernej regulacji rynku, która może zniszczyć efektywnie działające systemy opakowań zwrotnych (ponad 90% zwrotność opakowań) oraz zniechęcić kolejne podmioty do stosowania tego rodzaju opakowań.		Uwaga nieprzyjęta. Projektowana ustawa nada jedynie ramy prawne istniejącym systemom kaucyjnym w zakresie opakowań szklanych wielokrotnego użytku. Nie jest jednak zabronione, aby system kaucyjny dla tych opakowań funkcjonował inaczej niż dla opakowań jednorazowego użytku.
754.	Uwaga ogólna	1) zgodnie z zapisami projektu wprowadzający szklane butelki zwrotne powinni przystępować do podmiotów		Uwaga nieprzyjęta.

	<p>reprezentujących, do czego ma przymusić ich wysoka opłata produktowa:</p> <p>☐ założone w projekcie ustawy, wymuszone (pod sankcją wysokiej opłaty produktowej) przystąpienie do podmiotu reprezentującego zniszczy dzisiejsze już dobrze funkcjonujące systemy tworzone przez wprowadzających opakowania zwrotne. Włączenie obrotu opakowaniami zwrotnymi w obieg opakowań przygotowany przez podmiot reprezentujący wydłuża drogę opakowań, które będą przechodzić niepotrzebnie przez obiekty/instalacje stworzone przez ten podmiot. To oznacza wyższe koszty działania systemów butelek zwrotnych, zwiększenie śladu węglowego tych opakowań poprzez niepotrzebny transport i dodatkowe czynności logistyczne oraz zmniejszenie liczby cykli wykorzystania opakowań poprzez wydłużenie ich drogi powrotnej do zakładu produkcyjnego oraz większe straty butelek zwrotnych ze względu na uszkodzenia w trakcie wydłużonej drogi opakowania z rynku do wprowadzającego. Pomimo braku szczegółowych regulacji, a nawet na przekór pewnym barierom, które – mamy nadzieję – zlikwiduje omawiana ustawa, systemy szklanych butelek zwrotnych tworzone przez wprowadzających cechuje wysoka efektywność, przekraczająca w przypadku butelek do piwa 90% (tyle pustych butelek wraca do browarów z rynku do ponownego napełnienia w ciągu roku). Szacujemy, że szklane butelki zwrotne stanowią ok. 45% całego rynku piwa, co oznacza, że w ciągu roku sprzedawanych jest ich ponad 3 miliardy sztuk. Wyjątkowość butelki zwrotnej i kluczowa różnica pomiędzy nią a opakowaniem jednorazowym polega na tym, że butelka zwrotna zachowuje swoją pełną wartość po wykorzystaniu przez konsumenta i nie jest odpadem. Butelka zwrotna wraca do producenta. Po umyciu nadaje się do</p>		<p>System kaucyjny obejmie także butelki szklane wielokrotnego użytku. Obecnie funkcjonują już systemy kaucyjne na ten rodzaj opakowań. Ustawa nada tym systemom jedynie ramy prawne.</p> <p>W związku z powyższym wyłączenie takich opakowań z obowiązku uzyskania poziomów selektywnego zbierania (oraz ewentualnych sankcji) nie jest uzasadnione.</p>
--	--	--	---

	<p>ponownego napełnienia i wprowadzenia do sprzedaży. W przypadku szklanych butelek zwrotnych, najważniejsze jest by takie opakowanie jak najkrótszą drogą i jak najszybciej wróciło do swojego właściciela, który ponownie wprowadzi je na rynek. I tak właśnie dzieje się obecnie – puste butelki są odbierane ze sklepów przy dostawie napełnionych;</p> <p>☐ w naszej ocenie wymuszone przystąpienie do podmiotu reprezentującego jest niepotrzebne także dlatego, że:</p> <p>a. już teraz wprowadzający opakowania zwrotne mogą samodzielnie spełniać wymogi dot. raportowania przewidziane w projekcie ustawy w oparciu o Bazę Danych o Odpadach,</p> <p>b. wprowadzający mają obecnie podpisane umowy z hurtownikami w zakresie obrotu opakowaniami zwrotnymi, a hurtownicy z placówkami handlowymi - nie ma zatem potrzeby aby w ten system włączać kolejnego pośrednika i spowalniać obrót opakowaniami oraz przepływami finansowymi a także tworzyć szereg wymogów biurokratycznych, bardzo uciążliwych zwłaszcza dla małych sklepów;</p> <p>☐ naszym zdaniem powinna istnieć możliwość: a) samodzielnego prowadzenia systemów opakowań zwrotnych przez wprowadzających bez konieczności odprowadzania opłaty produktowej (w oparciu o obecne wydajne rozwiązania organizacyjne) przy zachowaniu wszystkich wymogów związanych z raportowaniem do BDO lub b) dobrowolnego tworzenia przez wprowadzającego/grupę wprowadzających lub przystąpienia do istniejącego podmiotu reprezentującego dla wprowadzających, którzy będą zainteresowani takim rozwiązaniem;</p>		
--	---	--	--

755.	Uwaga ogólna	<p>2) wymogi dla wprowadzających w ramach współpracy z podmiotem reprezentującym powinny być różne, w zależności od rodzaju opakowań wprowadzanych do obrotu:</p> <p>☐ jeżeli założymy, że wprowadzający szklane butelki zwrotne zdecydują się przystąpić do podmiotu reprezentującego (ze względu na negatywny wpływ na obrót butelkami zwrotnymi przymuszanie do tego nie jest właściwe – szersze wyjaśnienie w pkt. 1) powyżej, to nie powinien być to podmiot zajmujący się odpadami i recyklingiem, bo butelka zwrotna po wykorzystaniu przez konsumenta nie jest opadem, tylko nadal pełnowartościowym opakowaniem, który pozostaje własnością wprowadzającego, a celem jest jego powtórne wykorzystanie, a nie kierowanie do recyklingu. Z kolei, jeśli butelka nie wraca do wprowadzającego, to jest zbierana w systemie zbiórki selektywnej z gospodarstw domowych, gdzie zajmują się nią wyspecjalizowane podmioty kierujące ją do recyklingu;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt nie zabrania utworzenia dwóch odrębnych systemów – jednego w ramach opakowań jednorazowych, a drugiego w ramach opakowań wielorazowego użytku. Niemnie w ocenie Ministerstwa nie ma potrzeby rozdzielania wskazanych wymogów.</p>
756.	Uwaga ogólna	<p>3) zastosowanie miernika poziomu selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w odniesieniu do szklanych butelek zwrotnych:</p> <p>☐ przedstawiony w projekcie ustawy miernik jest niezrozumiały w odniesieniu do szklanych butelek zwrotnych. Zarówno co do zasady, jak i jego wysokości. W naszej ocenie bardziej adekwatnym miernikiem jest efektywność systemu butelek zwrotnych rozumiana jako stosunek masy lub ilości opakowań wprowadzonych i zwróconych w danym roku,</p> <p>☐ niezrozumiałe jest również, dlaczego w projekcie ustawy w odniesieniu do szklanych butelek zwrotnych przyjęto wartości selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, jak dla opakowań plastikowych. Dla szkła nie zdefiniowano tego rodzaju poziomów, wyznaczono natomiast cele w zakresie recyklingu, które w</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga jest niezrozumiała.</p> <p>W ocenie Ministerstwa zaproponowany miernik poziomu selektywnego zbierania opakowań wielokrotnego użytku jest właściwy.</p>

		<p>latach 2025 i 2030 wynoszą odpowiednio 70% i 75%, a zatem wartościowo są niższe niż w przypadku selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>Wymaganie od szklanych butelek zwrotnych osiągnięcia poziomów, jak dla opakowań plastikowych, może stworzyć przewagę dla szklanych opakowań jednorazowych - mniej przyjaznych środowiskowo, których producenci będą musieli spełniać mniej rygorystyczne wymogi w sensie wymaganych niższych poziomów recyklingu,</p> <p>☐ inną kwestią, która wymaga doprecyzowania w pracach nad projektem ustawy jest wskaźnik potwierdzający faktyczne wielokrotne użycie opakowania raportowanego jak zwrotne;</p>		
757.	Uwaga ogólna	<p>4) uważamy, że – bez względu na formę organizacji systemu – czy to za pośrednictwem podmiotu reprezentującego czy bezpośrednio przez wprowadzającego – w przypadku szklanych butelek zwrotnych kaucja powinna wracać do wprowadzającego:</p> <p>☐ w przypadku szklanych butelek zwrotnych wprowadzający, którzy tworzą systemy zapewniają odnawianie populacji butelek zwrotnych i inwestują w swoich zakładach w infrastrukturę niezbędną do funkcjonowania systemów oraz je utrzymują. Obecnie funkcjonujące systemy kaucyjne dla szklanych butelek zwrotnych zostały dobrowolnie utworzone przez wprowadzających i działają z powodzeniem od wielu lat. Opierają się one na współpracy pomiędzy producentami, dystrybutorami oraz placówkami handlowymi. Wydajny i dobrze zorganizowany system już funkcjonuje, zatem należy dołożyć starań, aby go utrwalić i rozwinąć bez wprowadzania dodatkowych barier administracyjnych oraz kosztów.</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Takie kwestie będą mogły zostać uregulowane przez wprowadzających napoje w opakowaniach na etapie tworzenia systemu kaucyjnego.</p>

758.	Art. 1 pkt 2	<p>13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana konsumentom w momencie zwrotu ~~opakowań lub~~ odpadów opakowaniowych;</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Brak uzasadnienia, propozycja niezrozumiała.</p>
759.	Art. 1 pkt 5	<p>~~Art. 40k. 1. Poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w tym roku.~~</p> <p>3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki, 1) odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy;</p> <p>~~2) opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.~~</p> <p>5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy 1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, ~~2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku~~</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Brak uzasadnienia, propozycja niezrozumiała.</p>

		o pojemności do 1,5l— do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.		
760.	Art. 1 pkt 5	3. Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o opakowaniach, w których wprowadził napoje do obrotu, ~~z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a,~~ w tym o ich liczbie, pojemności i masie.		Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia, propozycja niezrozumiała.
761.	Art. 1 pkt 5	2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera: [...] ~~f) systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalającym na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy;~~ 4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się: [...] ~~7) system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalający na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy;~~		Uwaga nieprzyjęta. Liczba rotacji jest wskaźnikiem określonym na poziomie dyrektywy SUP i będzie wymagana w sprawozdaniach do Komisji Europejskiej.
762.	Art. 2 pkt 5	2b) w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego informacje o: [...] ~~g) średniej liczbie rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku, pozwalającą na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w~~		Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia, propozycja niezrozumiała.

		poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;		
763.	Uwaga ogólna	<p>Ilekcję Projekt ustawy posługuje się sformułowaniem:</p> <p>„opakowań lub odpadów opakowaniowych”,</p> <p>„opakowań i odpadów opakowaniowych”,</p> <p>„opakowań do ponownego użycia lub odpadów opakowaniowych”,</p> <p>„pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych”</p> <p>Sformułowanie to zastępuje się zwrotem:</p> <p>„odpadów opakowaniowych”</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Brak uzasadnienia, propozycja niezrozumiała.</p>
764.	Art. 1 pkt 2	<p>7a) napoju – rozumie się przez to płyn przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, nadający się do wypicia bez konieczności poddania go dalszej obróbce, w szczególności sok, nektar, ~~mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny~~ oraz napój alkoholowy;</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania po których produktach zostały objęte systemem kaucyjnym.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w</p>

				stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.
765.	Art. 1 pkt 2	7b) butelce na napoje – rozumie się przez to zamknięte opakowanie detaliczne jednorazowego użytku wykonane z tworzyw sztucznych, przeznaczone do przechowywania napojów, w tym jego zakrętkę lub wieczko;		Uwaga nieprzyjęta. W ocenie Ministerstwa butelka nie wymaga definiowania w ustawie.
766.	Załącznik nr 1	1. butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności od 200 ml do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych ¹⁾		Uwaga nieprzyjęta. Dyrektywa SUP wskazuje jasno, że konieczność uzyskania odpowiednich poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych dotyczy opakowań o pojemności do 1,5l. W dyrektywie nie ma wyłączenia małych (do 200ml) opakowań/butelek. Dlatego też wniosek o wyłączenie tych opakowań z systemu kaucyjnego nie wydaje się być uzasadniona.
767.	Art. 1 pkt 5	5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy: 1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności od 200 ml do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych,		Uwaga nieprzyjęta. Wyjaśnienie znajduje się powyżej.
768.	Art. 1 pkt 5	11. W przypadku ustanowienia podmiotu reprezentującego przez wprowadzających napoje w opakowaniach podmiot ten		Uwaga nieprzyjęta. Zrezygnowano ze wskazywania terminu utworzenia systemu kaucyjnego w

		tworzy system kaucyjny w terminie 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 40h ust. 1.		przepisach ustawy. Należy zauważyć, że poziomy selektywnego zbierania powinny być osiągnięte od 2025 r.
769.	Art. 2 pkt 1	1) w art. 45 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) podmiot prowadzący działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, który zbiera odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, w tym zbieranie leków i opakowań po lekach przez apteki, przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach, odbieranie odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym przez jednostki handlu detalicznego i hurtowego , systemy zbierania odpadów w szkołach, placówkach oświatowo-wychowawczych, urzędach i instytucjach (nieprofesjonalna działalność w zakresie zbierania odpadów);”		Uwaga nieprzyjęta. Wskazany przepis nie wymaga zmiany, aby zapewnić, że jednostki handlowe nie muszą posiadać zezwolenia na zbieranie odpadów.
770.	Art. 1 pkt 5	5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, który uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, jest obowiązany do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym.		Brak uwagi.
771.	Art. 1 pkt 5	Art. 40j. 1. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie tego opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji, w sposób uniemożliwiający wielokrotne rozliczanie kaucji za to samo opakowanie.		Uwaga nieprzyjęta. Zabezpieczenie przez taką możliwość pozostanie w kompetencjach podmiotów tworzących system. W ocenie Ministerstwa będą one zainteresowane tą sprawą i nie ma potrzeby wprowadzania takiego zapisu.

772.	Art. 1 pkt 5	<p>6. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego ~~uznaje się, że~~ wprowadzający napoje w opakowaniach mają obowiązek przystąpić do kolejnego systemu kaucyjnego niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 2 miesięcy, licząc od dnia, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna. ~~nie przystąpił do systemu kaucyjnego w okresie od dnia 1 stycznia roku, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna, do dnia przystąpienia przez niego do kolejnego systemu kaucyjnego.~~</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie.</p>
773.	Uwaga ogólna	<p>Z uwagą obserwujemy prace nad wdrożeniem systemu ROP oraz systemu depozytowego dla zbiórki opakowań. Z zadowoleniem przyjmujemy zmiany do ustawy o odpadach i gospodarce odpadami opakowaniowymi wdrażające system depozytowy dla opakowań z tworzyw sztucznych oraz dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku.</p> <p>W pełni popieramy projekt przedstawiony w konsultacjach społecznych, a w szczególności fakt, że nie przewiduje on włączenia szklanych butelek jednorazowych do projektowanego systemu depozytowego.</p> <p>Zauważamy, że w dyskusjach na temat systemu depozytowego pojawiają się głosy za włączeniem szkła jednorazowego do systemu depozytowego, przede wszystkim ze strony organizacji nie będących ekspertami w zakresie szkła. Tymczasem w branży szklarskiej mamy złe doświadczenia z innych krajów Unii Europejskiej, gdzie kilka lat wcześniej wdrożono system depozytowy dla jednorazowych butelek za szkła.</p> <p>Przykładowo w Niemczech (część firm ma siostrzane huty szkła m.in. w Niemczech) wprowadzenie depozytów na szkło jednorazowe spowodowało wyparcie opakowań szklanych i</p>	<p>Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”</p>	<p>Przyjęto do wiadomości.</p>

		<p>metalowych łatwych w recyklingu przez butelki plastikowe, powodując większe zanieczyszczenie środowiska. Ponadto po wprowadzeniu kaucjonowania butelek jednorazowych ze szkła poziom recyklingu spadł w Niemczech o kilka procent co widać na poniższym wykresie.</p> <p>Poziom recyklingu szkła w Niemczech; źródło FEVE/Eurostat</p> <p>Dlatego też uważamy, że przyjęcie zaproponowanych zasad systemu depozytowego zgodnie z przedstawionym do konsultacji społecznych projektem ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach jest w pełni uzasadnione i korzystnie wpłynie na poziom zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych.</p>		
774.	Uwaga ogólna	<p>Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zaniepokojenie sposobem procedowania nad projektem ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach (dotyczącym systemu kaucyjnego) co zostało już wcześniej wskazane w Decyzji Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 119/2021 z dnia 31 sierpnia 2021 r., przekazanej do Sekretarza Stanu w Ministerstwie Klimatu i</p>	Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji zostanie ujednoczona i określona w rozporządzeniu.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców.</p>

	<p>Środowiska p. Jacka Ozdoby w dniu 2 września 2021 r. w zakresie procedowania nad innym projektem nowelizacji ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (dotyczącym systemu rozszerzonej odpowiedzialności producentów -ROP).</p> <p>Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stanowczo sprzeciwia się stwierdzeniu zawartemu na str. 6 Oceny skutków regulacji (OSR) ustawy stanowiącemu że „Ze względu na zakres projekt nie wymaga opiniowania przez reprezentatywne organizacje związkowe”. Stanowi to rażące naruszenie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych. NSZZ „Solidarność- w sposób odpowiedzialny oraz konsekwentny będzie zabierać głos i aktywnie uczestniczyć w pracach nad projektami ww. ustaw, w celu uniknięcia niedopracowanych przepisów, które będą negatywnie oddziaływać na gospodarstwa domowe, pracowników branży handlowej i ich rodziny, a także pracowników branży opakowaniowej i pracowników podmiotów realizujących gospodarkę komunalną w zakresie gospodarowania odpadami. Mając na uwadze uwagi przedstawione w niniejszej decyzji Prezydium Komisji Krajowej NSZZ Solidarność negatywnie opiniuje przedmiotowy projekt ustawy.</p> <p>1. W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że projekt ustawy wprowadza niejasne przepisy w zakresie dowolności w określaniu wysokości kaucji przez prywatne podmioty, co może spowodować niekontrolowany wzrost cen produktów, a także doprowadzić do nieuczciwej konkurencji i naruszenia praw konsumentów. Co więcej przepisy te zakładają pozostawienie możliwości utworzenia kilku systemów kaucyjnych, niepowiązanych ze sobą oraz zarządzanych dowolnie przez prywatne podmioty</p>		<p>Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m² bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p> <p>W systemie kaucyjnym uwzględniono puszki aluminiowe.</p> <p>Nie planuje się tworzenia systemu kaucyjnego zarządzanego przez państwo, w związku z czym środki z kaucji nie będą trafiać do instytucji państwowych.</p> <p>Powierzchnia handlowa została zwiększona do 200 m².</p> <p>Dowolny system identyfikacji opakowań w systemie kaucyjnym będzie mógł zostać zastosowany przez wprowadzających tworzących system.</p>
--	---	--	---

	<p>W ocenie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” powinien powstać jeden system kaucyjny, znajdujący się pod kontrolą instytucji państwowych, w którym zostaną określone identyczne prawa i obowiązki dla wszystkich podmiotów uczestniczących w systemie. Postulujemy również obligatoryjne wprowadzenie systemu kaucyjnego na puszki aluminiowe, a nie tylko na butelki szklane wielorazowego użytku oraz butelki z tworzyw sztucznych. Wysokość stawki kaucji na ww. opakowania/butelki powinna być ustalona w ustawie w podziale na rodzaje ww. opakowań i być jednolita dla wszystkich mieszkańców naszego kraju. Tylko takie działanie będzie zachętą do zwrotu opakowań oraz nie doprowadzi do wzrostu cen produktów.</p> <p>2. Niezrozumiały jest brak kontroli systemu zbiórki opakowań i ich przekazywania do recyklingu ze sferą finansową związaną z nieodebranymi kaucjami. W ocenie Prezydium Komisji Krajowej projekt ustawy nie gwarantuje prawidłowego rozliczenia kaucji oraz zapewnienia pokrywania sklepom kosztów związanych z systemem. Istnieje bowiem poważne ryzyko, że prywatny podmiot reprezentujący może działać przede wszystkim w interesie i na rzecz podmiotów wprowadzających napoje w opakowaniach, a nie na rzecz sklepów i konsumentów. W naszej ocenie należy rozdzielić te funkcje, aby środki z kaucji pozostawały pod kontrolą instytucji państwowych, zamiast powiększać zysk podmiotów wprowadzających produkty w opakowaniach. Byłoby to tym bardziej potrzebne w sytuacji, w której sklepy będą sprzedawać napoje w ilości opakowań/butelek mniejszej niż opakowania/butelki, które będą musiały obligatoryjnie przyjmować zgodnie z ustawą i tym samym wypłacać kaucje wyższe niż wpłacane przez kupujących. Tego rodzaju negatywne obciążenia finansowe</p>		
--	--	--	--

	<p>dotyczyć mogą kilkudziesięciu tysięcy jednostek handlowych, które już obecnie odczuwają skutki inflacji oraz generalny wzrost opłat i kosztów, co może zmniejszyć ich szanse przetrwania na rynku i grozić utratą wielu miejsc pracy.</p> <p>3. Bez szczegółowych wyliczeń i danych dotyczących sklepów, trudno zrozumieć ustanowione w projekcie znaczące obowiązki i obciążenia finansowe dla sklepów o powierzchni handlowej powyżej 100 m², które obligatoryjnie będą zmuszone do pobierania i zwracania kaucji oraz do odbierania pustych opakowań/butelek. Powstaje pytanie, jakimi kryteriami kierowano się przy ustalaniu akurat takiej wielkości powierzchni? Projekt ustawy nie określa, jak ma wyglądać infrastruktura związana z systemem kaucyjnym oraz w jaki sposób mają być przechowywane i czy będą bezpłatnie odbierane opakowania zwrotne. Należy to uregulować w ustawie, aby uniknąć problemów dla zwykłych sklepów objętych systemem kaucyjnym (a nie hipermarketów, które zawsze będą w stanie sobie poradzić dysponując dużymi środkami finansowymi oraz powierzchniami). Prezydium Komisji Krajowej NSZZ Solidarność zwraca uwagę, że w wyniku wprowadzenia zmian w obecnym ich kształcie zobowiązania organizacyjne i finansowe wynikające z proponowanych regulacji obciążą szczególnie małe i średnie sklepy, w tym przedsiębiorstwa rodzinne. Dodatkowo należy zaznaczyć, że wyłączenie z obowiązku przyjmowania opakowań i zwrotu kaucji sklepów o powierzchni handlowej poniżej 100 m² poza wskazanymi wyżej problemami interpretacyjnymi może mieć charakter pozorny, gdyż małe placówki handlowe chcąc zachować swoją pozycję konkurencyjną będą zmuszone „dobrowolnie” włączyć się w wiele systemów kaucyjnych będąc jednocześnie słabszą stroną relacji z wprowadzającymi podmiotami ich</p>		
--	--	--	--

	<p>reprezentującymi. Tym samym proponowane rozwiązania w sposób szczególny obciążą małe, często rodzinne jednostki handlowe powodując faktyczną preferencję dla dysponujących większym potencjałem finansowym i organizacyjnym podmiotów sieciowych z dominującym obcym kapitałem.</p> <p>4. Wątpliwości budzi brak wykorzystania istniejących od wielu lat sposobów oznakowania opakowań przy pomocy kodu kreskowego oraz brak zintegrowania z elektronicznymi systemami informatycznymi, w których mają być ewidencjonowane opakowania/butelki oraz kaucje. Zaproponowane przepisy spowodują zatem konieczność prowadzenia ręcznej ewidencji oraz przygotowania pracochłonnych i skomplikowanych sprawozdań, za które odpowiedzialne będą sklepy oraz konkretni pracownicy. Zagrożenie karami wskazanymi w ustawie doprowadzić może do ogromnego utrudnienia działalności sklepów i pogorszenia nastrojów społecznych.</p> <p>Naszym zdaniem, cały proces powinien być nowoczesny i zautomatyzowany, podobnie jak to ma miejsce w wielu krajach, które wprowadziły tego rodzaju rozwiązania. Potrzebna jest również czytelna kampania edukacyjna, przedstawiająca w sposób obiektywny wszystkie prawa i obowiązki, a także korzyści związane z systemem kaucyjnym.</p> <p>5. Treść OSR została przygotowana ogólnikowo, a także bez opisanie rozwiązań funkcjonujących już nie w 10 krajach Europy, jak wskazano w projekcie, ale w 25 krajach, które wdrożyły bądź planują wprowadzić system kaucyjny. Dlatego należałoby przedstawić sposób funkcjonowania systemów kaucyjnych w wielu krajach, zamiast ograniczać się tylko do trzech tj. Chorwacji, Finlandii i Niemiec. Niezbędne byłoby również przedstawienie zalet i wad, a także kosztów</p>		
--	---	--	--

	<p>systemów kaucyjnych - w celu wypracowania optymalnych rozwiązań. Nadto w OSR nie ma żadnych wyliczeń wpływu projektu ustawy na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Na str. 6 i 7 OSR nie przedstawiono żadnych kwot. Jednocześnie z opisu wynika, że proponowane rozwiązania będą wywierać wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorców i gospodarstwa domowe. Dlatego informacja na str. 7, iż rozwiązania będą wywierać wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorców i gospodarstwa domowe, zawarta w pozycji „W ujęciu niepieniężnym”, powinna być ujęta w formie szczegółowych wyliczeń (prognoz) w pozycji W ujęciu pieniężnym”.</p> <p>Nie sposób się również zgodzić z zamieszczeniem w OSR informacji, że projektowana ustawa nie wpływa na rynek pracy. Oczywiście jest, że stworzenie od podstaw całego systemu kaucyjnego funkcjonującego w całym kraju, powinno wpłynąć na wzrost zatrudnienia pracowników m.in. obsługujących ten system; w szczególności w przypadku utworzenia sieci zbierania opakowań/butelek, jak również w branży przedsiębiorców zajmujących się recyklingiem, na których będzie wpływać ta ustawa. Brakuje również określenia wpływu projektu ustawy na sektor publiczny, zwłaszcza na gminy, którym w sposób istotny zmniejszą się ilości odpadów komunalnych, gdzie trafiała dotychczas większość butelek szklanych i z tworzyw sztucznych.</p> <p>Nieoszacowanym skutkiem regulacji jest wzrost obciążeń mieszkańców z tytułu gospodarowania odpadami komunalnymi oraz pogorszenie wyników tak prywatnych jak i samorządowych instalacji komunalnych, co może w dalszej kolejności być przyczyną ograniczenia zatrudnienia w tym sektorze. W związku z powyższym należy opisać, czy oraz w jaki sposób projekt wpłynie na wzrost cen produktów</p>		
--	--	--	--

		<p>opakowaniowych i czy przyczyni się on do zmniejszenia opłat za śmieci ponoszonych przez mieszkańców. Stoimy na stanowisku, że partnerzy społeczni oraz wszyscy obywatele mają pełne prawo wiedzieć, jakie będą rzeczywiste skutki wprowadzenia w życie przepisów przygotowanego projektu ustawy.</p> <p>Podsumowując, Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stanowczo podkreśla, że tak znaczący i systemowy projekt ustawy musi zostać dogłębnie przeanalizowany i powinny zostać wprowadzone w nim niezbędne zmiany, przy aktywnym udziale partnerów społecznych. Projekt ustawy powinien zakładać zdecydowanie dłuższe vacatio legis i wejść w życie później niż 1 stycznia 2023 r. Jest to zdecydowanie zbyt krótki termin na rzetelne przygotowanie się do wdrożenia przepisów.</p>		
775.	Uwaga ogólna	<p>Producenci napojów spirytusowych popierają decyzję o pozostawieniu zbiórki i segregacji odpadów szklanych w systemach gminnych i nie obejmowaniu jednorazowych butelek szklanych systemem kaucyjnym. Jest to zgodne z założeniami dyrektywy SUP, a także najbardziej efektywne i skuteczne rozwiązanie.</p> <p>Napoje spirytusowe są wprowadzane na Polski rynek przede wszystkim w opakowaniach szklanych. Zbiórka, segregacja i recykling odpadów szklanych są bardzo dobrze zorganizowane w ramach obowiązujących systemów gminnych. Recykling szkła w 2019 roku w Unii Europejskiej osiągnął rekordowy poziom 78% (73% w 2018r.), natomiast w Polsce był na poziomie 67% (wzrost z 63%, w 2018r.) .</p> <p>Stłuczka szklana jest ważnym surowcem wtórnym, który jest dalej przetwarzany i sprzedawany. Szkło, w przeciwieństwie do innych materiałów, można przetwarzać nieskończoną ilość razy. W Polsce działa kilkanaście hut szkła oraz siedem</p>	Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy	Przyjęto do wiadomości.

	<p>dużych zakładów, w których oczyszcza się stłuczkę szklaną, w tym dwa uruchomione w 2019 roku. Niektóre z wyprodukowanych w Polsce butelek już obecnie w ponad 75% wytwarzane są z surowca recyklingowego. Celem systemu kaucyjnego np. na plastikowe butelki, jest zbiórka surowców wtórnych pochodzących z opakowań po żywności, bez zanieczyszczeń, które mogą być ponownie użyte do produkcji opakowań plastikowych do produktów spożywczych. W przypadku szkła pochodzenie opakowań szklanych nie wpływa na ich dalsze wykorzystanie – stłuczka szklana po żywności i pozostałe poużytkowe opakowania szklane mogą być zbierane razem i wielokrotnie przerabiane na nowe butelki do napojów.</p> <p>Obecny wysoki poziom recyklingu opakowań szklanych został osiągnięty dzięki skutecznym systemom segregacji w poszczególnych gminach, współfinansowanym w znaczącej części przez wprowadzających na rynek w ramach ROP. Szacuje się, że w tym roku odzysk opakowań szklanych osiągnie 70%, czyli osiągnie poziom określony w dyrektywach UE. Tak skutecznie działający system powinien być wspierany i rozwijany, poprzez zwiększanie jego efektywności, przy obniżaniu kosztów jego prowadzenia oraz edukację społeczną dotyczącą segregacji odpadów.</p> <p>W krajach Unii Europejskiej, w których osiągnane są najwyższe poziomy recyklingu szkła nie zostały wprowadzone systemy depozytowe dla tego surowca, mimo funkcjonowania systemu depozytowego dla plastiku (Szwecja – recykling szkła na poziomie 99%, Norwegia – 98%), lub nie wprowadzono systemu kaucyjno-depozytowego w ogóle (Belgia - 98%, Włochy – 87%, Hiszpania - 80%, Bułgaria – 78%). Tylko niektóre tego typu systemy funkcjonujące w</p>		
--	--	--	--

	<p>Europie obejmują część jednorazowych opakowań szklanych, nie mają one jednak znaczącego wpływu na poziom recyklingu. W trzech z sześciu krajów europejskich w których funkcjonują systemy kaucyjne, tj. w Chorwacji, Estonii i na Litwie, poziom recyklingu szkła jest niższy niż średnia unijna. W kolejnych dwóch, tj. w Danii i Finlandii, poziom recyklingu jest wyższy w systemach pojemnikowych, niż w depozytowych. Na przykład niemiecki system depozytowy odpowiada tylko za około 4,6% zebranych opakowań szklanych.</p> <p>System kaucyjny na szkło jednorazowe, oprócz niższej niż lokalne systemy pojemnikowe skuteczności, jest też najbardziej kosztowny. Koszt operacyjny systemu kaucyjnego może być nawet trzykrotnie wyższy niż pojemnikowego, jak ma to miejsce np. w Finlandii. Końcowe koszty systemu poniesie konsument, czyli wprowadzenie droższego systemu będzie kolejnym, obok inflacji, czynnikiem wpływającym na podwyżki cen produktów spożywczych.</p> <p>Dodatkowo uczestnicy rynku, tj. producenci i przetwórcy szkła, producenci żywności i napojów, sektor hotelarski współpracują na poziomie Unii Europejskiej w ramach programu „Close the glass loop” (zamknijmy obieg szkła) dążąc do osiągnięcia jak najwyższych poziomów recyklingu stłuczki odpadów szklanych. Celem tej platformy, w której przemysł spirytusowy jest reprezentowany przez Spirits Europe, jest osiągnięcie recyklingu szkła w Unii Europejskiej na średnim poziomie 90%.</p> <p>Podsumowując, najwyższe poziomy recyklingu charakteryzują kraje w których funkcjonują systemy selektywnego zbierania szkła, a gospodarka odpadami jest dobrze zarządzana z uwzględnieniem efektywnej edukacji i</p>		
--	--	--	--

		promocji. Mając na uwadze te dobre praktyki popieramy rozwiązanie polegające na utrzymaniu dobrze funkcjonujących systemów gminnych zbiórki, segregacji i recyklingu szkła w Polsce i wyłączenie butelek szklanych jednorazowego użytku z nowobudowanego systemu kaucyjnego.		
--	--	--	--	--

776.	Uwaga ogólna	<p>W imieniu Członków Związku Polskich Przetwórców Mleka przedkładamy stanowisko naszej organizacji w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach. W naszej opinii branża mleczarska nie będzie mogła uczestniczyć w wprowadzanym niniejszą ustawą systemie kaucyjnym, w związku z czym będzie ponosić pełne koszty odzysku opakowań po produktach mleczarskich, co przełoży się rzecz jasna na ceny produktów i poziom spożycia przetworów mlecznych w Polsce, a w konsekwencji na sytuację finansową przetwórców mleka i gospodarstw je produkujących. Dlatego wnosimy o wyłączenie opakowań po produktach mleczarskich z zakresu przedmiotowego projektowanych przepisów, wyrażając nadzieję, że zaprezentowane poniżej szczegółowe uwagi branży mleczarskiej do ww. projektu zostaną uwzględnione w toku dalszych prac.</p> <p>I Definicja napoju Art. 1 projektu, w punkcie 2) wprowadza do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151) definicję napoju w brzmieniu: 2) w art. 8: a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: „7a) napoju – rozumie się przez to płyn przeznaczony do spożycia, w szczególności sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napój alkoholowy; Celem omawianego projektu ustawy jest implementacja w polskim prawodawstwie</p>	Związek Polskich Przetwórców Mleka	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania po których produktach zostały objęte systemem kaucyjnym.</p>
------	--------------	---	------------------------------------	---

	<p>wybranych zapisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (tzw. Dyrektywa Single Use Plastics – (SUP). Jednakże należy zauważyć, że sama Dyrektywa nie definiuje w żaden sposób pojęcia napoju, więc zapis klasyfikujący mleko i inne produkty mleczne (w tym również jogurty, bez wskazania czy ma to być jogurt pitny, czy nie) jako napoje, nie jest wymagany. Co więcej sama definicja wymaga zmiany, gdyż płynami przeznaczonymi do spożycia są m.in. oleje, oliwy, ocet, niektóre sosy (np. sojowy) oraz zupy, a trudno uznać je za napoje.</p> <p>W preambule do dyrektywy znalazło się zalecenie: „Aby skoncentrować działania tam, gdzie są one najbardziej potrzebne, niniejsza dyrektywa powinna obejmować tylko te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które są najczęściej znajdowane na plażach w Unii [...]”.</p> <p>Ponieważ mleko, jogurty i inne przetwory mleczne w butelkach nie są zwykle konsumowane poza domem tj. w formule „na wynos”, opakowania po nich nie stanowią częstego widoku na polskich plażach, należy usunąć z projektu ustawy zapisy, które przewidują zbiórkę opakowań napojowych w produktach mleczarskich w systemie kaucyjnym . Opakowania po tychże produktach są zbierane z sukcesem w ramach zbiórki pojemnikowej (selektywna zbiórka).</p> <p>Ponadto zauważamy, że produkty mleczarskie zostały zakwalifikowane do kategorii napojów,</p>		
--	--	--	--

	<p>pomimo że nie służą one do gaszenia pragnienia i powinny być traktowane jako żywność. Kwalifikacji dokonano jednak nie ze względu na przeznaczenie produktu, a ze względu na opakowanie. Może to doprowadzić do powstania kuriozalnej sytuacji, w której jogurt będzie klasyfikowany jako napój, ale inny produkt (niekoniecznie mleczarski – na przykład wegański zamiennik jogurtu), nawet jeżeli będzie sprzedawany w takim samym opakowaniu, będzie traktowany jako żywność.</p> <p>II System kaucyjny</p> <p>Konsekwencją wpisania mleka i przetworów mlecznych do definicji napoju jest objęcie tych produktów w butelkach system kaucyjnym ustanawianym niniejszym projektem ustawy. O ile przystąpienie do systemu jest dobrowolne (aczkolwiek projekt zawiera zachętę w postaci zwolnienia z opłaty produktowej (przynajmniej częściowego)) to jako branża wskazywaliśmy, że stworzenie wygodnego dla konsumentów a jednocześnie bezpiecznego pod względem sanitarnym i higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań po aktywnych biologicznie produktach mlecznych byłoby niezwykle trudne i kosztowne. Dlatego też, obecnie funkcjonujące systemy depozytowe zasadniczo wykluczają butelki po produktach mleczarskich z zakresu systemu kaucyjnego.</p> <p>Objęcie systemem kaucyjnym opakowań po mleku i produktach mlecznych skutkować będzie wyższymi kosztami działania firm z naszej branży, co będzie przekładać się na wzrost cen produktów</p>		
--	--	--	--

	<p>mleczarskich. Wzrost cen tak podstawowych produktów jak mleko czy jogurty pitne, uderzy zwłaszcza w rodziny o najniższych dochodach, w przypadku których udział w domowych budżetach wydatków na żywności jest największy. W konsekwencji doprowadzi to do spadku spożycia mleka i jego przetworów (i tak już niskiego w porównaniu z krajami zachodnimi) oraz do istotnego pogorszenia sytuacji finansowej zakładów mleczarskich oraz rolników dostarczających surowiec, co poważnie zagrazi ich przyszłości. Z tego powodu butelki z tworzyw sztucznych po produktach mleczarskich powinny być wykluczone z zakresu opiniowanej ustawy. Z dyrektywy SUP nie wynika, by włączenie produktów mlecznych było obowiązkowe. Ponadto, większość mleka w skali globalnej wprowadzane jest na rynek w kartonach do płynnej żywności, a tylko niewielka część tego produktu sprzedawana jest w butelkach szklanych i PET. Nałożenie obowiązku tylko na wybranych producentów stanowiłoby nierówne traktowanie danej grupy producenckiej, a w konsekwencji mogłoby doprowadzić do zmiany struktury opakowań.</p> <p>III Poziomy selektywnej zbiórki opakowań W załączniku nr 1 do projektu ustawy, który określa docelowe procentowe poziomy selektywnej zbiórki opakowań od roku 2025 i w latach kolejnych na liście wyłączeń w brzmieniu:</p> <p>1) Nie dotyczy:</p> <p>a) szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są</p>		
--	---	--	--

	<p>z tworzyw sztucznych,</p> <p>b) butelek na napoje przeznaczonych i wykorzystywanych do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, zgodnie z definicją w art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.”.</p> <p>proponujemy dodać podpunkt c) w brzmieniu:</p> <p>c) butelek na wyroby, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług lub Nomenklaturze scalonej (CN).</p> <p>W obecnym kształcie projektu ustawy, ustalony poziom zbiórki opakowań, dotyczyć będzie również opakowań napojowych po mleku i jego przetworach. Brak możliwości spełniania określonego poziomu odzysku opakowań skutkować będzie rzecz jasna wzrostem kosztów produkcji, a tym samym wzrost cen produktów mleczarskich, co będzie miało negatywny wpływ na poziom spożycia w Polsce, a jak wskazano wcześniej, systemy kaucyjne w Europie zasadniczo nie obejmują mleka i produktów mlecznych.</p> <p>Należy zauważyć, że zaproponowane sformułowanie dotyczące wyłączenia mleka i jego przetworów z obowiązkowych poziomów zbiórki w celu recyklingu, w podobnym brzmieniu znalazło już zastosowanie w polskim porządku prawnym tj. w ustawie z 14 lutego 2020 r. o zmianie niektórych</p>		
--	---	--	--

	<p>ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów (Dz. U. 2020 poz. 1492).</p> <p>Artykuł 7 ww. ustawy wprowadza do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. 322) m.in. rozdział 3a Opłata od środków spożywczych, a wraz z nim Art. 12b ustęp 2 punkt 7 w brzmieniu: Opłacie nie podlega wprowadzenie na rynek krajowy napojów: [...]</p> <p>7) będących wyrobami, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług.</p> <p>Tak sformułowany zapis, pozwolił w niebudzący wątpliwości sposób wyłączyć spod wymogów ustawowych produkty mleczarskie (które mimo, że miewają płynną formę, to jednak napojami nie są, gdyż nie służą do gaszenia pragnienia) lub produkty, których głównym składnikiem jest mleko lub jego przetwory (przepisy w zakresie znakowania żywności nakładają na producentów obowiązek umieszczania na etykietach listy składników w kolejności malejącej pod względem procentowego udziału w masie produktu) niezależnie od ich klasyfikacji w PKWiU, gdyż nie każdy produkt w którego skład wchodzi mleko lub jego przetwory jest klasyfikowany jako produkt mleczarski – np. przy produkcji jogurtów truskawkowych, w celu zabarwienia produktu niektórzy</p>		
--	--	--	--

		<p>producenci dodają niewielkie (ułamek procenta masy całego produktu) ilości np. soku z buraka lub z marchwi – produkt taki bywał w przeszłości klasyfikowany przez GUS jako „inny środek spożywczy” gdyż zgodnie z niektórymi interpretacjami przepisów, w jogurtach nie powinny znajdować się dodatki warzywne, podobny problem dotyczy np. produktów typu chłodnik litewski – którego podstawowym składnikiem są fermentowane produkty mleczne, jednakże nie jest on klasyfikowany ani jako jogurt, ani jako kefir, ani jako zsiadłe mleko.</p>		
--	--	---	--	--

777.	Uwaga ogólna	<p>IV Bezpodstawne rozszerzenie obowiązywania dyrektywy SUP Dyrektywa SUP zobowiązuje kraje członkowskie do osiągnięcia określonych poziomów w zakresie wielkości zbiórki opakowań napojowych z PET z rynku w celu recyklingu (77% w 2025 r. i 90% w 2029 r). Natomiast opublikowany projekt ustawy wprowadza cele dot. szerokiej kategorii opakowań napojowych z tworzyw sztucznych (PET, HDPE etc.). Jest to w naszej opinii nieuprawomocnione rozszerzenie zakresu ustawy transponującej do polskiego porządku prawnego wybrane elementy dyrektywy SUP, nie mające uzasadnienia środowiskowego.</p> <p>Wnosimy o zmianę zapisu Art. 1 punkt 5) projektu ustawy, wprowadzającego do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151) m.in. Art. 40k ust. 5 pkt. 1 w brzmieniu:</p> <p>5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p> <p>1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, na:</p> <p>5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p> <p>1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z PET jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, Nieuprawnione rozszerzenie przepisów ustawy na szeroko pojmowane butelki z tworzyw sztucznych będzie generowało dodatkowe koszty dla branży mlecznej.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że przedmiotowy projektu nie tylko dokonuje transpozycji dyrektywy SUP w zakresie art. 9, ale także wprowadza system kaucyjny na inne rodzaje opakowań: butelki ze wszystkich tworzyw sztucznych, butelki szklane wielokrotnego użytku i puszki aluminiowe. Nie można powiedzieć, że takie rozwiązanie jest nieuprawnione, ponieważ dyrektywa SUP nie odnosi się do tych zagadnień.</p>
------	--------------	---	--	---

778.	Uwaga ogólna	<p>Mając na uwadze trwające aktualnie prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (nr UC98), który zakłada utworzenie obowiązkowego systemu kaucyjnego i objęcie nim między innymi szklanych butelek wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l, chciałbym przedstawić swoje stanowisko dotyczące procedowanej regulacji oraz zwrócić uwagę na problemy z jej wdrożeniem w odniesieniu do niektórych podmiotów wprowadzających do obrotu produkty w szklanych opakowaniach zwrotnych.</p> <p>Jednocześnie, zwracam się z prośbą o rozważenie i uwzględnienie w toku prac nad procedowanymi rozwiązaniami zaprezentowanego poniżej stanowiska. Celem zasygnalizowania istoty problemu związanego ze stosowaniem przepisów przez niektóre podmioty prowadzące sprzedaż produktów w opakowaniach, wskazane wydaje się przedstawienie specyfiki działalności Iwoniczanka Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Rzeszowie (dalej: Spółka). Działalność Spółki koncentruje się na produkcji i dystrybucji wody źródlanej w ekologicznych, szklanych butelkach zwrotnych o pojemności 0,3 l.</p> <p>Przeważającym przedmiotem działalności Spółki zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD) 47.99. Z jest pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami. Sprzedaż realizowana jest w systemie dostaw bezpośrednich do odbiorców.</p> <p>Dystrybucja produktu odbywa się w dwóch podstawowych segmentach. Pierwszy z nich to sprzedaż na rzecz klientów indywidualnych (dostawa wody bezpośrednio do domów i mieszkań – przedstawiciel handlowy raz w tygodniu zaopatruje klientów danej miejscowości). Drugi natomiast, to sprzedaż dla klientów instytucjonalnych (bezpośrednia</p>	Iwoniczanka Sp. z o. o.	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>W projekcie uwzględniono działalność polegającą na wprowadzaniu bezpośrednim napojów.</p>
------	--------------	--	-------------------------	---

	<p>dostawa wody do biur, hoteli, restauracji itp.). Sprzedaż odbywa się z wykorzystaniem własnej sieci dystrybucji. W ten sposób jesteśmy w stanie pominąć całkowicie łańcuch pośredników w drodze towaru od producenta do konsumenta. System sprzedaży opiera się na dokonywaniu dostaw wody źródlanej w szklanych, zwrotnych butelkach na zamówienie klienta, oraz odbiorze pustych butelek, które są w dalszej kolejności wykorzystywane do ponownego napełnienia oraz sprzedaży. Zamówienia składane są za pośrednictwem konta użytkownika na stronie sklepu internetowego lub telefonicznie. Natomiast płatności odbywają się zarówno w sposób bezgotówkowy jak i gotówkowy. Po złożeniu zamówienia przez klienta, przedstawiciel handlowy dostarcza produkt pod wskazany adres, odbierając równocześnie opakowania zwrotne z poprzedniej dostawy które zwracane są bezpośrednio do zakładu produkcyjnego. Należy również zaznaczyć, że prowadzimy dokładną ewidencję wszystkich znajdujących się w naszym obrocie opakowań zwrotnych, zarówno tych znajdujących się u klientów instytucjonalnych jak i klientów indywidualnych. Zamawianie wody w szklanych, zwrotnych butelkach z bezpośrednią dostawą cieszy się dużą popularnością ze względu na wygodę, funkcjonalność oraz ekologię. Zważywszy na fakt, że w obrocie mamy tylko butelki szklane zwrotne, a w ramach zawieranych z klientami umów dochodzi do odbioru butelek i ich ponownego wykorzystania, sytuacje w których butelki stają się odpadem opakowaniowym i wymagają zagospodarowania są bardzo nieliczne. Należy podkreślić, że realizowany i udoskonalany przez Spółkę już od 18 lat system dystrybucji pozwala na zapewnienie ponad 99 % poziomu odzysku opakowań szklanych rocznie. Projekt ustawy przewidujący wprowadzenie systemu kaucyjnego ma na celu</p>		
--	--	--	--

	<p>wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2-19/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. L Nr 155 z 12.06.2019, str. 1), zawierającej obowiązek zapewnienia selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych. System kaucyjny stanowi element tzw. rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP), przez który rozumie się zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby wprowadzający produkty, w tym produkty w opakowaniach, ponosili odpowiedzialność finansową albo odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem. Zgodnie z założeniami projektu, wprowadzenie systemu kaucyjnego ma skutkować wzrostem masy selektywnie zbieranych odpadów opakowaniowych, na które zostanie nałożona kaucja, zmniejszeniem masy odpadów z tworzywa sztucznego oraz szklanych w strumieniu odpadów komunalnych, zwiększeniem osiąganego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych oraz zmniejszeniem ilości odpadów opakowaniowych. Nałożenie na tego rodzaju Spółkę obowiązków związanych z wdrożeniem systemu kaucyjnego wydaje się nie wpisywać w cel ustawy, jakim jest dążenie do zapewnienia odpowiednich poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych. Podmioty, które nie prowadzą sprzedaży w punktach handlu detalicznego bądź hurtowego i zapewniają niemal 100% poziom recyklingu opakowań nie powinny być obejmowane systemem kaucyjnym. Obciążenie opłatą kaucyjną podmiotów, których specyfika działalności polega na sprzedaży poza siecią sklepową może powodować problemy ze stosowaniem projektowanych rozwiązań, a doliczenie do ceny produktu opłaty kaucyjnej będzie miało negatywne konsekwencje w postaci zmniejszenia</p>		
--	---	--	--

		<p>konkurencyjności Spółki, która już w tej chwili może stanowić przykład przedsiębiorstwa wykorzystującego opakowania w obiegu zamkniętym. W takim przypadku opłata kaucyjna stanowić będzie barierę w procesie zakupowym i zniechęci konsumentów do korzystania z oferowanych usług na korzyść rozwiązań mniej ekologicznych. W odniesieniu do działalności Spółki, pobieranie kaucji wpłynie na dodatkowe utrudnienia związane z obowiązkiem jej zwrotu, w sytuacji gdy system sprzedażowy opiera się na płatnościach również bezgotówkowych i dostawach do miejsc wskazanych w zamówieniach składanych internetowo. Będzie to również generowało dodatkowe, niepotrzebne koszty związane z pobieraniem i zwracaniem kaucji przy każdej dostawie. W świetle przedstawionych okoliczności, oczekiwany mechanizm powinien stwarzać rzeczywiste możliwości recyklingu odpadów (kształtować rynek surowców wtórnych, zachęcać do podnoszenia poziomu świadomości ekologicznej i innowacyjności producentów), co nie zostanie zapewnione przez objęcie systemem kaucyjnym podmiotów realizujących już dzisiaj ustawowe obowiązki w zakresie wymaganych poziomów recyklingu. Podsumowując, z uwagi na trwające obecnie prace nad projektem ustawy zwracam się z prośbą o uwzględnienie przedstawionego stanowiska i rozważenie wprowadzenia rozwiązania polegającego na nieobejmowaniu systemem kaucyjnym podmiotów wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach szklanych wielokrotnego użytku, (prowadzących pełną ewidencję obrotu opakowaniami zwrotnymi) na zasadach opisanych powyżej.</p>		
779.	Uwaga ogólna	<p>Formułując nasze stanowisko pozytywnie oceniamy obecny kierunek implementacji systemu kaucyjnego w kontekście opakowań i odpadów opakowaniowych po napojach. Od</p>	Fundacja Recal	Przyjęto do wiadomości.

	<p>ponad 20 lat aluminiowe puszkę po napojach objęte są w pełni funkcjonującym w skali całego kraju, efektywnym i samofinansującym się systemem zbierania, doczyszczania oraz recyklingu tego cennego materiału. W efekcie czego poziom recyklingu aluminiowych puszek po napojach jest bardzo wysoki i wynosi ponad 80%. Wynik ten w stosunku do wymaganego poziomu 51% stawia puszkę aluminiowe na pozycji niekwestionowanego lidera wśród opakowań do napojów. Tak wysoki poziom osiągnęty jest dzięki współpracy firm z branży aluminiowej, które latami inwestowały i budowały efektywny system zbiórki oparty na działalności punktów skupu surowców wtórnych oraz systemów gminnych. Naszym dążeniem jest jednak osiągnięcie takich samych lub nawet wyższych wskaźników recyklingu dla aluminiowych opakowań do napojów w porównaniu z tymi osiąganymi w ramach systemów kaucyjnych. System kaucyjny dla opakowań takich jak jednorazowe butelki szklane czy puszkę napojowe może zostać ewentualnie wprowadzony w dalszej perspektywie we współpracy z branżą handlu detalicznego, ale tylko w wypadku gdyby wyniki osiągnęte dzięki poprawie zbiórki selektywnej nie były wystarczające. Proponowanym rozwiązaniem krótkoterminowym dla całego strumienia odpadów opakowaniowych zawierających aluminium jest wyposażenie sortowni odpadów komunalnych w Polsce w systemy automatycznego wydzielania opakowań aluminiowych. Przeprowadzone przez Politechnikę Śląską, szczegółowe analizy jednoznacznie pokazały, że dzięki modernizacji sortowni poziom recyklingu wszystkich opakowań aluminiowych (a nie tylko puszek) można podnieść o nie mniej niż 15 pp. Inwestycje w specjalistyczne sortery zwracają się w przypadku dużych sortowni (100 000 Mg/rok)</p>		
--	--	--	--

		w okresie krótszym niż 1 rok, średnich sortowni (60 000 Mg/rok) w okresie od 1 roku do 5 lat. Opisane nakłady inwestycyjne zostały przeanalizowane w ramach prac naukowych przeprowadzonych przez studentów oraz pracowników naukowych Katedry Urządzeń i Technologii Gospodarowania Odpadami Politechniki Śląskiej. Według tych wyliczeń, należy mieć na uwadze to, że przesunięcie strumienia aluminiowych puszek po napojach z obecnego systemu zbiórki do systemu kaucyjnego spowoduje ogromny odpływ środków finansowych z systemów gminnych o wartości ponad 100 mln zł oraz z obrotu komercyjnego (punkty skupu) w wysokości ponad 210 mln zł. Stanowi to ok. 5% wszystkich nakładów finansowych na gospodarkę odpadami		
780.	Uwaga ogólna	ODNOŚNIE WPŁYWU REGULACJI NA RYNEK: Trzeba pamiętać, że system kaucyjny obejmie tylko wycinek odpadów opakowaniowych (puszki aluminiowe to mniej niż 1% odpadów komunalnych w Polsce), które w relacji do pozostałych rodzajów opakowań osiągają wysoki poziom recyklingu. Przykładowo, objęcie aluminiowych puszek napojowych systemem kaucji nie wpłynie istotnie na wzrost poziomu recyklingu wszystkich opakowań aluminiowych, ponieważ pozostałe opakowania aluminiowe takie jak np. tacki, tubki, puszki żywnościowe oraz ciśnieniowe itd. nie będą objęte systemem kaucji i wymagają prawidłowego wdrożenia systemu ROP		Przyjęto do wiadomości.
781.	Uwaga ogólna	ODNOŚNIE WIELKOŚCI KAUCJI: Jesteśmy przekonani, że podstawą do obliczania pobieranej wysokości kaucji powinna być pojemność, gdzie opakowania o pojemności powyżej 0,5 l i powinny być objęte stawką dwa razy wyższą, a opakowania powyżej 1,5 l stawką trzy razy wyższą niż opakowania o pojemności do 0,5 l. Proponowana		Uwaga częściowo przyjęta. Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu. Niewykluczone, że

		<p>modulacja wysokości stawek kaucji zapobiegnie ograniczeniu zakupu napojów w opakowaniach o mniejszej pojemności na rzecz tych o dużych pojemności i zapewnić równe szanse wszystkim opakowaniom na napoje, również tym które od samego początku nie są objęte systemem kaucji.</p>		<p>wysokość stawki zostanie zróżnicowana ze względu na wielkość opakowań.</p>
782.	Art. 1 pkt 5 i 6	<p>UWAGI SZCZEGÓŁOWE:</p> <p>Art. 40g, pkt. 1, ust. 2 odnośnie warunków jakie ma spełnić podmiot reprezentujący: „2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów;” zwracamy uwagę, że udzielenie podmiotowi reprezentującemu prawa do wykonywania działalności w zakresie recyklingu ogranicza dostępność do materiału dla podmiotów obecnie zajmujących się recyklingiem.</p> <p>Art. 44. odnośnie przedsiębiorców posiadających obowiązek lub zwolnionych z udziału w systemie kaucyjnym pragniemy zwrócić uwagę, że w:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt. 4 mowa jest, że „Przepisu ust. 2 nie stosuje się do jednostek świadczących wyłącznie usługi gastronomiczne.”. Oznacza to, że takiego zwolnienia nie mają jednostki gastronomiczne o powierzchni poniżej 100 m², dlatego proponujemy zmianę brzmienia na: „Przepisu ust. 2 i 3 nie stosuje się do jednostek świadczących wyłącznie usługi gastronomiczne. ” - pkt. 8, ust. 1. Odnośnie prowadzenia przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlową ewidencji obejmującej: „1) liczbę nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym,”. Taki zapis wydaje się uniemożliwiać nieodpłatne przekazywanie przez jednostki handlowe 		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono zmianę w art. 40g.</p> <p>Nie planuje się zwalniania jednostek gastronomicznych z obowiązku pobierania kaucji. Należy zauważyć, że takie jednostki także oferują napoje w opakowaniach.</p> <p>W odniesieniu do pkt 8 uwaga wydaje się niezrozumiała. Nie jest jasne w jaki sposób przepis byłby ograniczający.</p>

		promocyjnych opakowań napojów objętych kaucją. Sugerujemy zmianę brzmienia na: 1) liczbę napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym,”		
783.	Uwaga ogólna	<p>ODNOSNIE BRAKUJĄCYCH ROZWIĄZAŃ: Zasadne wydaje się rozszerzenie miejsc prowadzenie zbiórki pustych opakowań na inne lokalizacje np. punkty skupu oraz inicjatywy np. zbiórka charytatywna gdzie kaucja przekazywana jest na szczytne cele. Sugerujemy wprowadzenie rozwiązania wyłączonego niewielkie partie opakowań objętych kaucją z konieczności udziału w systemie. Rozwiązanie takie stosowane jest np. na Łotwie, gdzie wprowadzający poniżej 150 kg łącznej masy opakowań objętych kaucją jest zwolniony z udziału w systemie. Podobne rozwiązanie wprowadzone w Polsce pomoże chronić mikro przedsiębiorców, dla których udział w systemie kaucji stanowić może przesadnie duże wyzwanie administracyjne. Sugerowana masa podlegająca wyłączeniu w Polsce to 1 Mg/rok.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Dotychczasowe przepisy dot. de minimis zostały rozszerzone.</p>
784.	Uwaga ogólna	<p>PODSUMOWANIE: Postulujemy utrzymanie proponowanego objęcia systemem kaucji wyłącznie jednorazowych butelek z tworzyw sztucznych o pojemności do 3 litrów oraz szklanych butelek zwrotnych o pojemności do 1,5 litra oraz pozostawić opcję dla aluminiowych puszek do napojów i jednorazowych szklanych butelek, aby w razie potrzeby dołączyć do takiego systemu w przyszłości. Wskazujemy potrzebę wypełnienia Luki inwestycyjnej w gospodarce odpadami. Z analiz zarówno Politechniki Śląskiej jak i Instytutu Ochrony Środowiska - Państwowego Instytut Badawczy jednoznacznie wynika, że realną krótkookresową alternatywą jest doposażenie sortowni odpadów w systemy automatycznego sortowania aluminium. Łączne nakłady inwestycyjne potrzebne w tym zakresie</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Poza butelkami jednorazowymi z tworzyw sztucznych oraz butelkami szklanymi wielokrotnego użytku, systemem kaucyjnym obejmie także puszki aluminiowe o określonej pojemności.</p>

		szacowne są na poziomie 100-120 mln zł w perspektywie do 2028 r. Pozwoli to na inwestycje w 250-300 separatorów aluminium w sortowniach. Dla porównania roczny koszt funkcjonowania systemu kaucji na butelki plastikowe szacowany jest nawet na ok. 2 mld zł. Dzięki modernizacji sortowni poziom recyklingu wszystkich opakowań aluminiowych (a nie tylko puszek) można podnieść o co najmniej 15 pp, co z perspektywy poziomu recyklingu wszystkich opakowań aluminiowych jest zdecydowanie korzystniejszym rozwiązaniem.		
785.	Uwaga ogólna	<p>W odniesieniu do treści przedstawionego przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska w dniu 31 stycznia 2022 r. projektu Ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach (UC 98), a regulującej funkcjonowanie systemu kaucyjnego przekazuję opinię RECAN Organizacji Odzysku Opakowań S.A. dotyczącą rodzajów odpadów opakowaniowych, które do tego systemu powinny być włączone.</p> <p>Stoimy na stanowisku, że każdą z grup materiałów opakowaniowych należy rozpatrywać indywidualnie, rozważając zarówno kaucję jak i inne, często bardziej efektywne i tańsze sposoby na podniesienie poziomu zbiórki oraz faktycznego przetworzenia. W Polsce, system zbiórki puszek aluminiowej, działający w oparciu o strumienie komercyjne (punkty skupu surowców wtórnych) oraz selektywną zbiórkę w systemach gminnych osiąga poziom recyklingu przekraczający 80%, znacząco przewyższając obecne i przyszłe wymagania unijne. Ten bardzo wysoki wynik stawia aluminiowe puszki na pozycji absolutnego lidera recyklingu wśród opakowań do napojów. Co więcej, istnieją racjonalne przesłanki dla dalszego rozwoju tego systemu, obejmującego przy tym nie tylko puszki aluminiowe</p>	Recan Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	Przyjęto do wiadomości.

		<p>ale wszystkie opakowaniowe odpady aluminiowe, poprzez doposażenie systemów gminnych w nowoczesne urządzenia sortownicze. W oparciu o dogłębne, specjalistyczne analizy przeprowadzone w Katedrze Urządzeń i Technologii Gospodarowania Odpadami Politechniki śląskiej szacowane, dodatkowe wzrosty dla opakowań aluminiowych to nie mniej niż 15%.</p> <p>Uważamy, że objęcie puszek aluminiowych systemem kaucyjnym może spowodować wyłącznie przesunięcie strumienia tego odpadu z obecnego, efektywnie funkcjonującego systemu gminno-komercyjnego do systemu kaucyjnego bez uzyskania efektu zwiększonego recyklingu. Należy przy tym pamiętać, że poziom 90% recyklingu puszek aluminiowych jest w przypadku systemu kaucyjnego prognoza, w dużej mierze opartą o przykłady i uwarunkowania w innych krajach, które nie zawsze można porównać do Polski. Dlatego rezygnacja z obecnego, sprawdzonego, wysoce efektywnego systemu zbiórki puszek aluminiowej, dającego przy tym wiele miejsc pracy w sektorze małych przedsiębiorstw, na rzecz nowego w Polsce systemu kaucyjnego, obarczonego wieloma ryzykami w odniesieniu do fazy wdrożenia jak i późniejszego funkcjonowania nie wydaje się dziś kierunkiem najbardziej uzasadnionym.</p> <p>Reasumując, popieramy wstępnie zaprezentowaną przez Ministerstwo koncepcję, zakładającą objęcie systemem kaucyjnym wyłącznie butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3 l. oraz szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l.</p>		
786.	Uwaga ogólna	Publikacja Projektu ustawy wprowadzającej możliwość stworzenia systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowe po napojach, stanowi kolejny znaczący krok Polski w dążeniu		Przyjęto do wiadomości.

	<p>do tworzenia bardziej efektywnej gospodarki odpadami opakowaniowymi i osiągnięcia celów unijnych w zakresie zbiórki i recyklingu opakowań, w tym opakowań po napojach. Decyzja o wdrożeniu systemu kaucyjnego jako uzupełnienia schematu rozszerzonej odpowiedzialności producenta za opakowania i narzędzia efektywnej zbiórki opakowań po napojach stawia Polskę wśród krajów wdrażających rozwiązania tworzące gospodarkę o obiegu zamkniętym. Reprezentując firmy skandynawskie działające w Polsce korzystamy z ich doświadczeń związanych z uczestnictwem w najbardziej efektywnych systemach kaucyjnych od kilkunastu, a nawet kilkudziesięciu lat. Dania, Finlandia, Norwegia i Szwecja znajdują się w pierwszej dziesiątce najlepszych pod względem poziomów zbiórki opakowań systemów kaucyjnych na świecie. Korzystając z wiedzy i doświadczeń firm działających na tych rynkach widzimy wiele pozytywnych rozwiązań zawartych w przedstawionym projekcie ustawy.</p> <p>Po pierwsze, bardzo dobrym rozwiązaniem jest złożenie obowiązku stworzenia systemu kaucyjnego na producentów. To oni jako wprowadzający napoje na rynek powinni być zobowiązani do współtworzenia i finansowania systemu zbiórki i recyklingu opakowań po tych napojach. Wszystkie systemy skandynawskie opierają się na aktywnej roli producentów napojów, którzy we współpracy z przedstawicielami jednostek handlowych są uczestnikami i finansującymi systemy kaucyjne.</p> <p>Po drugie, dobrym rozwiązaniem zaprezentowanym w projekcie jest intencja stworzenia powszechnego i dostępnego dla każdego konsumenta systemu kaucyjnego, który będzie funkcjonował na terytorium całego kraju. To rozwiązanie sprawdza się we wszystkich znanych nam systemach i</p>	<p>Skandynawsko-Polska Izba Gospodarcza</p>	
--	--	---	--

	<p>gwarantuje wysokie poziomy zbiórki tak potrzebne do spełnienia wymogów dyrektywy UE z 27 marca 2019 r. w sprawie ograniczenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko („dyrektywa SUP”) oraz podniesienia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, do których to system ten znacząco kontrybuuje. Przyjęcie założenia, że jednostki handlowe uczestniczą — docelowo obligatoryjnie — w systemie kaucyjnym przekłada się wprost na wysoką efektywność tego systemu. Rozwiązanie to gwarantuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wygodę konsumentowi, który intuicyjnie oddaje opakowania po napojach w miejscu, gdzie je kupuje; - niski ślad węglowy, gdyż zwrot opakowań dokonywany jest „przy okazji” dokonywania zakupów spożywczych i nie wymaga dodatkowych podróży i wysiłków ze strony konsumenta; - wspiera działalność lokalnych jednostek handlowych, gdyż konsument bardzo często wykorzystuje odzyskaną kwotę kaucji na ponowne zakupy. <p>Wygoda konsumenta wraz z odpowiednio wysoką zachętą finansową (kwota kaucji) jest jednym z kluczowych elementów gwarantujących wysokie poziomy zbiórki w systemach kaucyjnych. Co niezwykle istotne dla przedsiębiorców wprowadzany system kaucyjny stanowi element schematu rozszerzonej odpowiedzialności producentów za opakowania. W efekcie system jest spójny i wspiera ekologiczne postawy producentów, a jednocześnie nie wprowadza ryzyka nadmiernego obciążania konsumenta poprzez przenoszenia na niego dodatkowych kosztów związanych z opłatami ponoszonymi przez producentów w ramach dwóch (lub trzech — w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych) systemów gospodarowania odpadami.</p>		
--	---	--	--

787.	Art. 1 pkt 4) lit. a)	<p>Jednocześnie, korzystając ze znanych nam wzorców dostrzegamy pole do udoskonalenia projektu w celu stworzenia nie tylko systemu, który wypełni wymagania unijne, ale też będzie przykładem efektywnego środowiskowo i ekonomicznie sposobu zbiórki i w przyszłości zagwarantuje polskiemu systemowi miejsce w pierwszej dziesiątce najbardziej efektywnych systemów świata.</p> <p>Po pierwsze, niezwykle istotnym elementem jest stworzenie systemu obowiązkowego dla wszystkich producentów. Jeśli ten efekt ma zostać osiągnięty poprzez motywację finansową, które to rozwiązanie sprawdza się w Norwegii i Finlandii, to konieczne jest zagwarantowanie odpowiednio wysokiego poziomu opłaty stanowiącej alternatywę dla uczestniczenia w systemie. Dla przykładu w Norwegii kwota takiej opłaty dla butelki plastikowej kształtuje się na poziomie 10.000 EUR/t, a dla puszki metalowej na poziomie — 35.000 EUR/t. Dlatego sugerujemy następującą zmianę art. 1 pkt 4) lit. a) projektu:</p> <p>„1. Minimalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi:</p> <p>4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1,</p> <p>25 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2.”</p> <p>Takie rozwiązanie pozwoli utrzymać wysoki poziom zachęty finansowej dla producentów, aby utworzyli oni system, a jednocześnie pozwoli Ministerstwu w drodze rozporządzenia dopasować go do zmieniających się warunków rynkowych i potencjalnego wzrostu kosztów gospodarowania odpadami opakowaniowymi.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że w ustawie musi zostać określona maksymalna stawka. W ocenie resortu maksymalna stawka w wysokości 25 zł/kg jest wystarczająco zachęcająca do uczestniczenia w systemie i nie planuje się jej zwiększania.</p>
788.	Art. 1 pkt 2	<p>Po drugie, jak już wskazywaliśmy wygoda i motywacja konsumenta bezpośrednio przekłada się na poziomy zbiórki w ramach systemu kaucyjnego. Jednym z kluczowych</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p>

		<p>elementów tej motywacji jest kwota kaucji płacona i zwracana konsumentowi. Jest to kwestia, która powinna zostać uregulowana wprost w ustawie przynajmniej w zakresie kwoty minimalnej, która stanowi dla operatora punkt wyjścia do ustalenia poziomu niezbędnego dla zmotywowania konsumenta. Jednocześnie jednolita kwota kaucji zdecydowanie wpływa pozytywnie na rozumienie przez konsumenta sposobu działania systemu, a zrozumienie zasad działania systemu z perspektywy konsumenta jest niezbędne dla jego woli uczestniczenia w tym systemie. Dlatego też proponujemy, aby art.1 pkt 2) lit. b) projektu w zakresie pkt 13a) otrzymał poniższe brzmienie:</p> <p>„13a) kaucji — rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną, nie niższą niż 75 groszy, pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu wielokrotnego albo jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym:”</p>		<p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu.</p>
789.	Uwaga ogólna	<p>Po trzecie, niezwykle istotnym elementem budowy systemu kaucyjnego jest sposób jego zarządzania. Wszystkie systemy kaucyjne w krajach skandynawskich to systemy organizowane i zarządzane przez jeden podmiot, zwykle złożony z przedstawicieli producentów napoi oraz jednostek handlowych. Taka centralizacja organizacji systemu w rękach podmiotów zobowiązanych do wdrożenia systemu ma dwie niezwykle istotne zalety:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sprzyja efektywności ekonomicznej, gdyż operator systemu może optymalizować procesy związane z zarządzaniem znacznym strumieniem odpadów, ale co istotniejsze - zapewnia dużą transparentność i bezpieczeństwo systemu kaucyjnego. 		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis wskazujący kto może być podmiotem reprezentującym zostanie zmodyfikowany w taki sposób, aby był to podmiot działający w formule not for profit.</p> <p>Możliwość występowania więcej niż jednego operatora daje swobodę stworzenia systemów przez różnych przedsiębiorców. Natomiast z punktu widzenia konsumenta nie będzie stanowiło przeszkody, ponieważ każdy sklep o powierzchni powyżej 200m²</p>

	<p>Co istotne organizacja taka działa na zasadzie niekomercyjnej (non-for-profit) i w oparciu o zasadę kosztu netto w zakresie finansowania systemu przez producentów. W konsekwencji celem działania systemu jest nie maksymalizacja zysku, ale optymalizacja systemu, czyli zorganizowanie go w najlepszy środowiskowo (poziomy zbiórki) i ekonomicznie (koszty zbiórki) sposób.</p> <p>W efekcie organy państwowe mają jednolite i pełne dane dotyczące wprowadzanych na rynek produktów, typów opakowań, poziomów zbiórki i poziomów recyklingu. Umożliwia to pełną kontrolę nad tym systemem, określenie zakresu odpowiedzialności i jasne rozliczenie jego celów. Z tego względu proponujemy zmianę art.1 pkt 5 projektu w zakresie art. 40h ust. 5:</p> <p>„5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się jednemu podmiotowi reprezentującemu na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat."</p> <p>Jednocześnie warto doprecyzować sposób jego finansowania już zasygnalizowany w Projekcie ustawy i wprost wskazać, że źródłami finansowania systemu są opłaty wnoszone przez producentów, kwoty nieodebranych przez konsumentów kaucji oraz przychody ze sprzedaży zebranych w systemie surowców. Nadwyżki wygenerowane przez system (o ile powstaną) nie powinny stanowić jego zysku, a powinny finansować utrzymanie systemu oraz pomniejszać opłaty wnoszone przez producentów.</p> <p>Obejmuje to zmianę art.1 pkt 5) Projektu ustawy w zakresie art.40I ust. 4:</p> <p>„4. Przychodami podmiotu reprezentującego są w szczególności opłaty administracyjne, kwoty</p>		<p>bez względu na to z jakim operatorem będzie współpracował będzie musiał zawsze przyjąć opakowanie podlegające kaucji.</p>
--	--	--	--

		pobrane i niewypłacone kwoty kaucji i kwoty uzyskane ze zbicia odpadów pozyskanych w ramach systemu zbierania. Podmiot reprezentujący przeznacza swoje przychody wyłącznie na pokrycie wydatków funkcjonowania systemu zbierania, kapitał rezerwowany albo pokrycie straty."		
790.	Uwaga ogólna	Po czwarte, systemy kaucyjne stanowią sprawdzony sposób podnoszenia poziomów ilości i jakości zbieranych odpadów oraz powodują konieczność dokonania zmian w infrastrukturze odpadowej. Z tego względu warto wykorzystać pełen potencjał tego systemu, który w krajach skandynawskich osiąga poziomy zbiórki (i recyklingu) powyżej 90% i rozszerzyć jego zakres ponad opakowania napojowe z tworzyw sztucznych. Z efektów rozszerzenia systemu kaucyjnego na puszkę metalową skorzystali wszyscy ustawodawcy europejscy, którzy do tej pory wprowadzali systemy kaucyjne. Wszystkie europejskie systemy, w tym te najnowsze — słowacki i łotewski, które rozpoczęły działanie w 2022 r. objęły swoim zakresem puszkę metalową. Natomiast większość systemów obejmuje także szkło jednorazowe. Z tego względu proponujemy następującą zmianę załącznika 1a do projektu:		Uwaga częściowo przyjęta. W systemie kaucyjnym uwzględniono puszki aluminiowe.

Lp.	Rodzaje opakowań:	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku:				
		2025	2026	2027	2028	2029 i lata następne
1.	butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych ¹⁾	77	81	84	87	90
2.	puszki metalowe jednorazowego użytku o pojemności do 3l	77	81	84	87	90
3.	butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l	77	81	84	87	90

Powyższe proponowane zmiany do Projektu ustawy poprawią znacząco przyszłą efektywność systemu kaucyjnego w Polsce i wykorzystują doświadczenia innych, dojrzałych już systemów kaucyjnych, które dowiodły swojego bardzo dobrego funkcjonowania. Pozwolą one także wdrożyć rozwiązanie sprzyjające zamykaniu obiegu opakowań napojowych w gospodarce poprzez stworzenie ram organizacyjnych, które spowodują powstanie dużych i stabilnych strumieni wysokiej jakości odpadów opakowaniowych nadających się do recyklingu. To rozwiązanie funkcjonuje w skandynawskich systemach kaucyjnych, gdzie całość uzyskanych w ten sposób opakowań po napojach przekazywana jest do recyklingu wspierając rozwój tej gałęzi przemysłu.

Jednocześnie jako Izba Gospodarcza zraszająca m.in. firmy zajmujące się gospodarką odpadami i recyklingiem prosimy o uwzględnienie Skandynawsko-Polskiej Izby Gospodarczej w rozdzielniku dotyczącym przedmiotowej sprawy.

791.	Art. 1 pkt 2	W imieniu branży mleczarskiej wnioskujemy o wyłączenie opakowań po produktach mleczarskich z zakresu projektowanego systemu kaucyjnego wprowadzanego ustawą	Porozumienie dla Mleczarstwa	Uwaga częściowo przyjęta. Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród
------	--------------	---	------------------------------	---

	<p>o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach.</p> <p>Nasze stanowisko jest oparte o następujące przesłanki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. produkty mleczarskie zostały zakwalifikowane do kategorii napojów, pomimo że nie służą one do gaszenia pragnienia i powinny być traktowane jako żywność; 2. butelki po mleku czy przetworach mlecznych zawierają pozostałości produktów pochodzenia zwierzęcego. Należy liczyć się faktem, że w brudnych opakowaniach następują procesy rozkładu białka i tłuszczu jak również procesy rozwoju mikroflory chorobotwórczej. Z tego powodu, zasadniczo w systemach kaucyjnych w Europie wyklucza się opakowania po produktach mlecznych; 3. butelki po produktach mlecznych nie zanieczyszczają środowiska naturalnego tak jak butelki po napojach. Włączenie opakowań po produktach mlecznych jest sprzeczne z celem dyrektywy Single Use Plastics. 4. włączenie opakowań po produktach mlecznych przełoży się rzecz jasna na ceny produktów i poziom spożycia przetworów mlecznych w Polsce. <p>Poniżej przedstawiamy szczegółowe zestawienie uwag do projektu ustawy oraz ich uzasadnienie:</p> <p>I Definicja napoju</p> <p>Art. 1 projektu, w punkcie 2) do ustawy dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151) proponujemy definicję napoju w brzmieniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) w art. 8: <ol style="list-style-type: none"> a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: 	<p>Polska Federacja Hodowców Bydła i Produktów Mleka</p>	<p>przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p> <p>Przepis wprowadzający definicję napoju został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Z projektowanych przepisów jasno wynika, opakowania po których produktach zostały objęte systemem kaucyjnym.</p>
--	--	--	---

	<p>„7a) napoju — rozumie się przez to płyn przeznaczony do picia, w szczególności woda, piwo, wino, napój orzeźwiający, sok nektar, oraz napój alkoholowy;</p> <p>Celem omawianego projektu ustawy jest implementacja w polskim prawodawstwie wybranych zapisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (tzw. Dyrektywa Single Use Plastics — (SUP)). Jednakże należy zauważyć, że sama Dyrektywa nie definiuje w żaden sposób pojęcia napoju, natomiast w motywie 12 podaje przykłady napojów.</p> <p>W preambule do dyrektywy znalazło się zalecenie: „Aby skoncentrować działania tam, gdzie są one najbardziej potrzebne, niniejsza dyrektywa powinna obejmować tylko te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które są najczęściej znajdowane na plażach w Unii [...]”. Mleko, jogurty i inne przetwory mleczne w butelkach Me są zwykle konsumowane poza domem tj. w formie „na wynos”, w szczególności z uwagi na konieczność przechowywania w warunkach chłodniczych — są to produkty łatwo psujące się, opakowania po nich nie stanowią częstego widoku na polskich plażach.</p> <p>Definicja "napoju" podana w projekcie ustawy powinna obejmować wyłącznie te przykłady napojów, po których butelki PET jednorazowego użytku o pojemności do 3 l oraz butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l będą w projektowanym systemie kaucyjnym. Zatem w definicji "napoju" zabrakło przykładów wody, piwa, wina, napojów orzeźwiających, po których butelki są najczęściej znajdowane na plażach i w innych miejscach wypoczynku zaśmiecając środowisko.</p>		
--	---	--	--

	<p>Ponadto zauważamy, że produkty mleczarskie zostały zakwalifikowane do kategorii napojów, pomimo że nie służą one do gaszenia pragnienia i powinny być traktowane jako żywność. Kwalifikacji dokonano jednak nie ze względu na przeznaczenie produktu, a ze względu na opakowanie. Może to doprowadzić do powstania kuriozalnej sytuacji, w której jogurt będzie klasyfikowany jako napój, ale inny produkt (niekoniecznie mleczarski — na przykład wegański zamiennik jogurtu), nawet jeżeli będzie sprzedawany w takim samym opakowaniu, będzie traktowany jako żywność. Należy usunąć z projektu ustawy zapisy w definicji "napoju", które dotyczą produktów mlecznych nawet przeznaczonych do picia. Opakowania po tych produktach są zbierane z sukcesem w ramach selektywnego zbierania.</p> <p>II System kaucyjny Konsekwencją wpisania mleka i przetworów mlecznych do definicji napoju jest objęcie tych produktów w butelkach systemem kaucyjnym ustanawianym niniejszym projektem ustawy. O ile przystąpienie do systemu jest dobrowolne (aczkolwiek projekt zawiera zachętę w postaci zwolnienia z opłaty produktowej (przynajmniej częściowego)) to jako branża wskazywaliśmy, że stworzenie wygodnego dla konsumentów a jednocześnie bezpiecznego pod względem sanitarnym i higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań po aktywnych biologicznie produktach mlecznych byłoby niezwykle trudne i kosztowne. Butelki po mleku czy przetworach mlecznych zawierają pozostałości produktów pochodzenia zwierzęcego i dodatkowo konsument nie będzie przechowywał ich w warunkach</p>		
--	---	--	--

	<p>chłodniczych. Należy liczyć się faktem, że w brudnych opakowaniach następują procesy rozkładu białka i tłuszczu jak również procesy rozwoju mikroflory chorobotwórczej. Dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi istnieją specjalne przepisy sanitarne (Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 1069/2009), które szczegółowo określają postępowanie z tego typu produktami celem zapobieżenia zagrożeniom stwarzanym przez te produkty dla zdrowia ludzi i zwierząt, jak również ochrony bezpieczeństwa łańcucha żywnościowego. Wprowadzenie do jednostek handlu detalicznego i hurtowego tego typu brudnych opakowań stwarza zagrożenie sanitarne. Dlatego też, obecnie funkcjonujące w Europie systemy depozytowe zasadniczo wykluczają butelki po produktach mleczarskich z zakresu systemu kaucyjnego.</p> <p>Objęcie systemem kaucyjnym opakowań po mleku i produktach mlecznych skutkować będzie wyższymi kosztami działania firm z naszej branży, co będzie przekładać się na wzrost cen produktów mleczarskich. Wzrost cen tak podstawowych produktów jak mleko czy jogurty pitne, uderzy zwłaszcza w rodziny o najniższych dochodach, w przypadku których udział w domowych budżetach wydatków na żywność jest największy. W konsekwencji doprowadzi to do spadku spożycia mleka i jego przetworów (i tak już niskiego w porównaniu z krajami zachodnimi) oraz do istotnego pogorszenia sytuacji finansowej zakładów mleczarskich oraz rolników dostarczających surowiec, co poważnie zagrozi ich przyszłości. Z tego powodu butelki z tworzyw sztucznych po produktach mleczarskich powinny być wykluczone z zakresu opiniowanej ustawy. Ponadto, większość mleka w skali globalnej wprowadzane jest na rynek w kartonach do płynnej</p>		
--	--	--	--

		<p>żywności, a tylko niewielka część tego produktu sprzedawana jest w butelkach szklanych i PET. Nałożenie obowiązku tylko na wybranych producentów stanowiłoby nierówne traktowanie danej grupy producenckiej, a w konsekwencji mogłoby doprowadzić do zmiany struktury opakowań.</p>		
792.	Załącznik nr 1	<p>III Poziomy selektywnego zbierania opakowań</p> <p>W załączniku nr 1 do projektu ustawy, który określa docelowe procentowe poziomy selektywnego zbierania opakowań od roku 2025 i w latach kolejnych do listy wyłączeń w odnośniku 1) w brzmieniu:</p> <p>I) Nie dotyczy:</p> <p>a) szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych,</p> <p>b) butelek na napoje przeznaczonych i wykorzystywanych do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, zgodnie z definicją w art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013. "</p> <p>proponujemy dodać podpunkt c) w brzmieniu:</p> <p>c) butelek na wyroby, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Nomenklaturze scalonej (CI V).</p> <p>Tak sformułowany zapis pozwoli w niebudzący wątpliwości sposób wyłączyć spod wymogów ustawowych produkty mleczarskie.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dyrektywa PE i Rady 2019/904 (SUP) w motywie 12 preambuły wymienia wśród przykładów opakowań na napoje opakowania do mleka. Stąd nie możemy wyłączyć tych produktów z systemu kaucyjnego, ponieważ ma on zapewnić uzyskiwanie poziomów zbierania w stosunku do opakowań określonych w dyrektywie SUP.</p>

793.	Uwaga ogólna	<p>Krajowa Izba Gospodarcza (MG), reprezentująca największe w kraju grupy przedsiębiorców, od wielu lat aktywnie podejmuje tematykę ochrony środowiska, w tym racjonalnej i efektywnej gospodarki odpadami w ramach prac i aktywności Komitetu Ochrony Środowiska. Wspieramy rozwój recyklingu odpadów, w tym skuteczne wdrażanie nowych zmian w dyrektywach „odpadowych” związanych z gospodarką o obiegu zamkniętym (GOZ). Popieramy również rzetelne przygotowanie i wprowadzenie systemu pobierania depozytu od niektórych opakowań do napojów, zwłaszcza wobec obligacji wynikających z dyrektywy SUP. W naszej opinii, wprowadzenie zachęty finansowej dla konsumenta w postaci opłaty depozytowej na opakowania napojowe winno pozytywnie wpłynąć na poziom zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych oraz zwiększy szanse na realizację celów recyklingowych wymaganych w ramach GOZ. Jednak system depozytowy powinien być skonstruowany w sposób przejrzysty, spójny i nie nakładał na jego uczestników zbędnych obowiązków i kosztów, które będą barierą do osiągnięcia zakładanych celów. System depozytowy winien być jednak postrzegany jako uzupełnienie efektywnie funkcjonującego systemu ROP, a nie samoistny i oderwany od gminnej gospodarki odpadami twór. Ponadto nie jest zrozumiałe i uzasadnione łączenie systemu kaucyjnego dla opakowań wielokrotnego użytku, które nie są odpadami z systemem depozytowym dla odpadów opakowań jednorazowych. To są dwa różne systemy wymagające innej logistyki i postępowania. Naszym zdaniem system kaucyjny dla opakowań wielokrotnego użytku powinien funkcjonować odrębnie i to producenci wprowadzający określone napoje w opakowaniach wspólnie z jednostkami handlu winni go samodzielnie tworzyć i obsługiwać, a rolą ustawodawcy</p>	Krajowa Izba Gospodarki	<p>Przyjęto do wiadomości.</p> <p>Do konkretnych uwag odniesiono się poniżej.</p>
------	--------------	---	-------------------------	---

	<p>winno być wspieranie jak najszerszego stosowania takich opakowań, w tym określanie odpowiedniego udziału takich opakowań w strukturze sprzedaży wybranych grup napojowych. Przedmiotowy projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach z dnia 14.01.2022 r. wprowadza system depozytowo-kaucyjny, który w naszej opinii nie spełnia wyżej wymienionych kryteriów i oczekiwań oraz wymaga istotnych zmian aby mógł stać się sprawnie działającym elementem gospodarki odpadami w Polsce. Stoimy jednak na stanowisku, że w pierwszej kolejności należy wprowadzić efektywny system ROP, a dopiero w następnym etapie po określonym czasie (min. 2 lata) system depozytowy. Dlatego niezbędne jest co najmniej równoległe procedowanie obydwu aktów prawa z zapewnieniem odpowiedniego opóźnienia we wdrażaniu systemu depozytowego. Dzisiaj nie znając projektu ustawy o ROP (po konsultacjach) trudno jest w sposób odpowiedzialny i merytoryczny oceniać propozycje wprowadzenia systemu depozytowego zawarte w projekcie (UC 98) oraz ich wpływ na zbiórkę i recykling odpadów opakowaniowych. Ponadto w przypadku projektu w/w ustawy brakuje rzetelnej analizy rynkowej z różnymi wariantami rozwiązań i kosztami z tym związanymi. Taka analiza byłaby niezwykle ważnym argumentem dla przyjęcia określonych rozwiązań prawnych i logistycznych oraz związanych z tym kosztów i oczekiwanych efektów.</p> <p>Poniżej po analizie uwag różnych środowisk przekazujemy nasze oczekiwania w odniesieniu do przedmiotowego projektu, których uwzględnienie w toku dalszych prac jest naszym zdaniem zasadne dla osiągnięcia zamierzonych celów</p>		
--	--	--	--

		w zakresie rozwoju zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych.		
794.	Uwaga ogólna	1. Proponujemy wyraźne rozdzielenie systemu kaucyjnego (opakowania zwrotne) od systemu depozytowego (odpady opakowaniowe jednorazowe) .		Uwaga nieprzyjęta. Nie jest wykluczone utworzenie przez wprowadzających dwóch systemów – jednego dla opakowań wielorazowego użytku, a drugiego dla opakowań jednorazowych.
795.	Uwaga ogólna	2. Proponujemy wprowadzenie jednego systemu depozytowego dla całego kraju wraz z jednolitymi stawkami na poszczególne rodzaje opakowań.		Uwaga częściowo przyjęta. W projekcie zostaną określone wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów/wielkości opakowań. Jednakże projektowana ustawa nie będzie zabraniała utworzenia więcej niż jednego systemu kaucyjnego.
796.	Uwaga ogólna	3. Proponujemy wprowadzenie do projektu ustawy odpowiednich zapisów dot. przeznaczenia wpływów z opłaty produktowej na rozwój recyklingu odpadów z opakowań oraz edukacji ekologicznej z tym związanej.		Wyjaśnienie. Zgodnie z art. 38 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wpływy z tytułu opłaty produktowej są ostatecznie przekazywane na rachunek bankowy NFOŚiGW. 10% tych dochodów stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności oraz obsługę administracyjną systemu w zakresie opłaty produktowej.

				Zgodnie z art. 401c ust. 9 ustawy Prawo ochrony środowiska środki pochodzące z opłat produktowych są przeznaczane m.in. na dofinansowanie przedsięwzięć i zadań związanych z gospodarowaniem odpadami.
797.	Uwaga ogólna	4. Proponujemy poddanie pogłębionej analizie zasadności włączenia do tego systemu jednorazowych butelek szklanych oraz niektórych opakowań metalowych/niemetalowych.		Uwaga przyjęta. System kaucyjny obejmie także puszki aluminiowe.
798.	Uwaga ogólna	5. Proponujemy poddanie pogłębionej analizie wpływu systemu depozytowego na istniejący w gminach system gospodarowania odpadami, w tym zbiórki i przygotowania do recyklingu odpadów opakowaniowych oraz wykonanie celów ustawowych recyklingu przez gminy.		Wyjaśnienie. Odpady opakowaniowe zbierane w ramach systemu kaucyjnego nie będą zaliczane do podstawy do obliczenia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych.
799.	Uwaga ogólna	W ramach szczegółowych uwag dot. w/w projektu podnosimy następujące zagadnienia: 1. zapisy ustawy nie określają precyzyjnie praw i obowiązków poszczególnych interesariuszy oraz zasad funkcjonowania gospodarki odpadami w przedmiotowym obszarze. System powinien być jednolity, przejrzysty i powszechny na terenie całego kraju,		Uwaga nieprzyjęta. Projekt ustawy pozostawia dużą swobodę przedsiębiorcom tworzącym system. Dlatego też prawa i obowiązki poszczególnych uczestników systemu zostaną określone w umowach zawieranych pomiędzy nimi oraz zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, które uzyska podmiot reprezentujący.
800.	Uwaga ogólna	2. przepisy ustawy nie powinny zostawiać dowolności w ustalaniu wysokości depozytu/kaucji, lecz powinny przekazać kompetencje w tym zakresie ministrowi właściwemu do		Uwaga przyjęta.

		spraw gospodarki odpadami, a stawki powinny być jednolite w całym kraju na dany rodzaj opakowania,		Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona na poziomie rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw klimatu.
801.	Uwaga ogólna	3. ustawodawca powinien zapewnić właściwą kontrolę całego systemu, aby nie dopuścić do możliwych nadużyć lub omijania obowiązków dot. depozytów,		Uwaga nieprzyjęta. Taką kontrolę wprowadza projekt ustawy m.in. poprzez kontrolę Inspekcji Ochrony Środowiska w jednostkach handlowych w zakresie pobierania i zwrotu kaucji oraz odpowiednie raportowanie podmiotu reprezentującego do ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego.
802.	Uwaga ogólna	4. systemem depozytowym powinna zarządzać odrębna organizacja (dla danego rodzaju opakowania), jako operator nie nastawiony na zysk (formuła non — profit), zobowiązana także do prowadzenia działań edukacyjnych,		Uwaga częściowo przyjęta. W projekcie wskazano, że podmiotem reprezentującym może być podmiot, który m.in. działa w formule not for profit. Nie planuje się wprowadzania przepisów dot. kampanii edukacyjnych. Nie znaczy to jednak, że podmioty reprezentujące nie będą takich kampanii prowadzić.
803.	Uwaga ogólna	5. przepisy ustawy muszą zapewnić powszechny i sprawiedliwy dostęp konsumentów do miejsca zwrotu pustych opakowań i odebrania wpłaconej depozytu,		Uwaga nieprzyjęta. Projekt ustawy zakłada taki dostęp dla konsumentów. Każdy z nich może zwrócić opakowanie/odpad opakowaniowy powstały z opakowania objętego systemem

				<p>kaucyjnym w dowolnym sklepie uczestniczącym w pełnym zakresie w systemie kaucyjnym.</p>
804.	Uwaga ogólna	6. należy dokonać odpowiednich zmian w systemie podatkowym - depozyt (kaucja) to nie towar ani usługa, więc VAT powinien być w tym zakresie neutralny,		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Obecnie analizowana jest możliwość nieobejmowania podatkiem VAT kaucji. MKiŚ jest w stałym kontakcie z MF w tym zakresie</p>
805.	Uwaga ogólna	7. przygotowywany system nie powinien na początku obejmować zbyt szerokiej listy opakowań, ale na podstawie odpowiednich analiz należy ustalić 2 — 4 rodzaje opakowań, które od początku będą włączone do systemu, zapewniając jego rozbudowę w przyszłości.		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zakłada się objęcie systemem kaucyjnym jednorazowych opakowań na napoje z tworzyw sztucznych o pojemności do 3l, wielorazowych opakowań szklanych na napoje o pojemności do 1,5l oraz puszek aluminiowych.</p>
806.	Uwaga ogólna	Uwagi końcowe Zważywszy na współpracę KIG z wieloma organizacjami i podmiotami oraz naturalne różnice w ocenie konkretnych zapisów projektu ustawy będziemy wspierali wypracowanie racjonalnych zapisów służących rozwojowi zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych. Liczymy, że przedstawione uwagi i propozycje zostaną uwzględnione w dalszych pracach nad projektem ustawy, których zwieńczeniem będzie wdrożenie w Polsce powszechnego i efektywnego systemu depozytowego jako ważnego uzupełnienia systemu ROP. Deklarujemy chęć dalszej współpracy i wsparcia eksperckiego w pracach nad Ustawą.		<p>Przyjęto do wiadomości.</p>

Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu
ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach w ramach
opiniowania

L.p.	Rozdział, numer strony	Treść uwagi	Zgłaszający uwagę	Stanowisko Ministerstwa Środowiska
1.	OSR	<p>Uwaga do OSR w mailu otrzymanym z DP w dniu 16 lutego 2022 r.:</p> <p>Uwaga dotycząca części 4. Podmioty, na które oddziałuje projekt (gospodarstwa domowe - wielkość)</p> <p>Komentarz GUS:</p> <p>Wg wstępnych wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2021 ilość mieszkań w Polsce wynosi 15,2 mln</p>	GUS	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>OSR został odpowiednio poprawiony.</p>
2.	Uwaga ogólna	<p>1) proponuję wprowadzenie ograniczenia w prawie do złożenia wniosku o przyznanie kolejnego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego wobec podmiotów, którym takie zezwolenie cofnięto. Ograniczenie to, mogłoby polegać na umożliwieniu takiemu podmiotowi złożenia kolejnego wniosku dopiero po upływie określonego czasu, np. roku od daty cofnięcia zezwolenia. Organ wydający zezwolenie, według proponowanych przepisów projektu ustawy nie ma możliwości wzięcia pod uwagę przy podejmowaniu decyzji przesłanki dotychczasowej działalności podmiotu w systemie. Bierze on wyłącznie pod uwagę przesłanki, o których mowa w projektowanym nowym art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10 ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o gospodarce opakowaniami</p>	Wojewoda Mazowiecki	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>W projekcie wprowadzono odpowiednie regulacje.</p>

		i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020r. poz. 1114, z późn. zm., zwanej dalej „ustawą”);		
3.	art. 1 ust. 6	2) wnioskuję o unormowanie definicji „powierzchni handlowej”, którym to pojęciem posłużono się w art. 1 pkt 6 projektu ustawy, w celu uniknięcia wątpliwości, jakie pomieszczenia w budynku winny być uznane za powierzchnię handlową. Przykładem przepisu może być art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1893, z późn. zm.) odsyłający w zakresie pojęcia „powierzchni sprzedażowej” do definicji zawartej w przepisach innej ustawy;		Uwaga częściowo przyjęta. Wprowadzono do projektu definicję zgodnie z którą przez powierzchnię handlową rozumie się przez to powierzchnię sprzedaży w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2022 r. poz. 503).
4.	art. 1 pkt 11	3) w art. 1 pkt 11 projektu ustawy w zakresie art. 58 ust. 2 ustawy zasadne byłoby poszerzenie kompetencji Inspekcji Handlowej o nakładanie sankcji za czyn, o którym w art. 56 ust. 1 pkt 14 ustawy. W proponowanych zmianach art. 58 ust. 2 ustawy pominięto sankcję za nieprzestrzeganie art. 44 ust. 1 ustawy, a zatem kontrolę przestrzegania tego przepisu ma sprawować Inspekcja Handlowa, natomiast sankcję nakładać Inspekcja Ochrony Środowiska. Rozdzielenie kompetencji na dwa organy spowoduje spowolnienie postępowania w przypadku stwierdzenia naruszenia;		Uwaga nieprzyjęta. Należy zauważyć, że zgodnie z obecnym brzemieniem art. 58 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, kary nakładane w ramach art. 56 ust. 1 pkt 14 wymierza właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska. W związku z powyższym poszerzenie kompetencji wydaje się nieuzasadnione.
5.	art. 1 pkt 11	4) proponuję zmianę w art. 58 ust. 1 ustawy. W przypadku bowiem pozostawienia proponowanego nowego brzmienia art. 58 ust. 2 ustawy przepis ten będzie niespójny z art. 58 ust. 1 ustawy. Konieczne będzie stosowanie reguł kolizyjnych w celu uniknięcia sporu kompetencyjnego między Inspekcją Handlową a Inspekcją Ochrony Środowiska w zakresie nakładania kar za czyny określone w art. 15 ust. 1 pkt 14a i 14b		Uwaga nieprzyjęta. Kary za czyny, o których mowa w art. 14, 14a oraz 14b będzie wymierzał właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska, zgodnie z przyjętym rozwiązaniem w projekcie ustawy.

		ustawy z uwagi na ryzyko podwójnego karania przedsiębiorcy za ten sam czyn.		
6.		<p>W związku z kolejnymi obowiązkami które zostają nałożone na przedsiębiorców w tym przerzucenie kosztów zbierania butelek plastikowych na wprowadzających napoje (którzy już obecnie ponoszą koszty za odzysk i recykling tych butelek oraz zobowiązanie jednostek handlu detalicznego do uczestniczenia w systemie kaucyjnym, jako zbierających odpady opakowaniowe w postaci zużytych butelek plastikowych, poddaje się pod rozagę czy systemu kaucyjnego nie należałoby powiązać z odbieraniem odpadów komunalnych przez gminy w tym PSZOKi. Czy nie lepszym rozwiązaniem będzie aby kaucja pobierana przez jednostki handlowe trafiała bezpośrednio do gmin, które będą zobowiązane do odbierania tych odpadów (co de facto robią) - jedynie będą robiły osobną ewidencję w tym zakresie. Otrzymane pieniądze z kaucji można przeznaczyć na obniżenie opłaty za odbiór odpadów komunalnych od mieszkańców gmin. Taka polityka będzie zachęcała zarówno przedsiębiorców jak i mieszkańców do segregowania odpadów objętych systemem kaucyjnym, jeżeli korzyści z tego idące odczują w obniżeniu opłaty za wywóz śmieci.</p> <p>Tymczasem ustawa dokładając kolejny obowiązek zmusza podmioty do zorganizowania od początku całej zbiórki odpadów objętych systemem kaucyjnym, co w konsekwencji doprowadzi do podwyższenia ceny oferowanego produktu, którą będzie musiał zapłacić nabywający (obywatel),</p> <p>Projekt ustawy niejako tworzy „PSZOKI” z jednostek handlowych, a tymczasem to ustawa o czystości i porządku w gminach zobowiązuje gminy do odpowiedniego zagospodarowania i zebrania wszystkich rodzajów odpadów w tym butelek plastikowych.</p>	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z art. 8a ust. 4 dyrektywy SUP państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by wysokość wkładów finansowych płaconych przez producenta produktu w celu wypełnienia jego obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta:</p> <p>a) pokrywała następujące koszty związane z produktami, które producent wprowadza do obrotu w danym państwie członkowskim:</p> <p>— koszty selektywnej zbiórki odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami, oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, o których mowa w ust. 1 lit. b), po uwzględnieniu dochodów z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z jego produktów i z nieodebranych kaucji.</p>

		<p>Jednocześnie projekt ustawy planuje włączyć w system kaucyjny butelki szklane zwrotne, gdzie obecnie funkcjonuje to bez problemów i na zasadzie dobrowolności jest odbierane praktycznie przez wszystkie jednostki handlowe. Natomiast ustawodawca w uzasadnianiu do tego projektu informuje o tym, że „będą one wymagały dostosowania się do podstawowych warunków dotyczących systemu kaucyjnego określonych przepisami projektowanej ustawy”. Oznaczać to będzie dla podmiotów objętych obowiązkiem kaucyjnym, że będą musiały robić dodatkową ewidencję, składać sprawozdania oraz w przypadku niedopełnienia tych obowiązków będą ponosiły kary sięgającymi nawet do 1 000 000 zł. Finalnie może to spowodować odejście od butelek szklanych wielokrotnego użytku z uwagi na fakt obciążenia obowiązkiem ewidencyjnym.</p>		<p>W związku z powyższym nie jest możliwe przekazywanie środków z nieodebranej kaucji do gmin.</p>
7.	<p>Art. 1 pkt 2)</p> <p>propozycja dodania nowego art.</p>	<p>W projektowanym art. 1 po pkt 2) dodaje się pkt 2a) w następującym brzmieniu:</p> <p>2a) w art. 19 w ust. 4 wykreśla się akapit:</p> <p>„- łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.”</p> <p>Oraz ust. 4a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4a. Oplata na publiczne kampanie edukacyjne stanowi iloczyn stawki wynoszący 0,03 zł za kilogram wprowadzonego opakowania oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym przez wprowadzającego produkty w opakowaniach. Wprowadzający produkty w opakowaniach nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obowiązek finansowania publicznych kampanii edukacyjnych jest nałożony na wprowadzających wszystkie produkty w opakowaniach, a nie tylko tych, którzy wprowadzają produkty w opakowaniach objęte systemem kaucyjnym.</p>

środków, które jest obowiązany przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekracza 10 zł.”

Oraz ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rozliczenie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych o którym mowa w ust. 4 pkt 1 następuje na koniec roku kalendarzowego. W przypadku o którym mowa w ust. 4 pkt 2 rozliczenie wykonania obowiązku następuje w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata.”

Proponuje się ujednoczenie sposobu rozliczenia kampanii edukacyjnych, które stanowią duży problem dla podmiotów rozliczających samodzielnie obowiązki; przeważnie kwota jest szacowana i nie odzwierciedla rzeczywistych kosztów. Proponowana zmiana przepisu upraszcza i eliminuje obecny problem.

Brak minimalnej kwoty, za którą należy zapłacić kampanię edukacyjną powoduje problem z zaległościami po stronie marszałka województwa, gdzie prowadzenie postępowania o uzyskanie wpłaty w wysokości paru złotych od zalegającego podmiotu jest niewspółmierne do poniesionych kosztów w zakresie prowadzenia postępowań w tym temacie. Proponowana poprawka ustalająca min. kwotę eliminuje ten problem.

Proponuje się ujednoczenie terminu wykonania obowiązków kampanii w stosunku do pozostałych ustaw, gdzie taki obowiązek występuje. Podmioty wprowadzając różne produkty muszą wykonywać obowiązki m.in. w zakresie kampanii edukacyjnych i nie są w stanie zrealizować ich w przypadku,

		gdy każda ustawa nakłada różne terminy ich wykonania. Aby nie powodować tak dużych rozbieżności w terminach oraz co za tym idzie nie karać podmiotów za nieterminowe wykonanie obowiązku proponuje się ujednoczenie terminów.	
8.	Art. 1 pkt 3)	<p>W projektowanym art. 1 pkt 3) w art. 34 litera b) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Wprowadzający napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”, którzy nie zawarli umowy, o której mowa w art. 40g ust. 5, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie dla każdego rodzaju opakowania wskazanego w załączniku nr 1a do ustawy”</p> <p>Wprowadzający napoje będą podlegali pod dwie opłaty produktowe za nie uzyskanie poziomów recyklingu tytułu wprowadzenia produktów w opakowaniach oraz za brak zbierania opakowań po napojach. Czy nie dyskryminuje to tych wprowadzających w stosunku do innych wprowadzających produkty w opakowaniach z tworzyw sztucznych niebędących opakowaniem po napojach którzy płacą tylko jedną opłatę produktową?</p> <p>W projektowanej ustawie brak jest wzoru do naliczenia takiej <u>opłaty produktowej oraz informacji komu ma zostać wniesiona marszałkowi czy ministrowi</u> skoro w projekcie przewiduje się aby sprawozdanie trafiło do ministra?</p> <p>Co w przypadku gdy wprowadzający napoje posiada umowę z OOO - czy będzie musiał rozwiązać umowę z OOO i podpisać z podmiotem reprezentującym.</p> <p>Czy projektodawca opłatę produktową za opakowania po napojach definiuje zgodnie z art. 37, a jeżeli tak to czy nie</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Jeden z projektów (UC81 lub UC98) zostanie doprecyzowany na późniejszym etapie prac legislacyjnych w taki sposób, aby nie nakładać podwójnej opłaty na przedsiębiorców.</p>

		należy tego art. uzupełnić o pozostałe podmioty w systemie kaucyjnym?	
9.	Art. 1 pkt 3)	<p>W projektowanym art. 1 pkt 3) w art. 34 litera b) otrzymuje brzmienie:</p> <p>W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach, który zawarł umowę wskazaną w art. 40g ust. 5, do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił.”</p> <p>Dlaczego 50% kosztów ma pokrywać wprowadzający, skoro wprowadzający finansuje w całości system zbierania? Dlaczego podmiot odpowiedzialny za wykonanie tych obowiązków i posiadający fundusze na to, będzie odpowiadał za niezrealizowanie obowiązków tylko w 50% a do niego będzie trafiał z tego tytułu 100% zysków z wykonywanej działalności?</p> <p>Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że takie rozdzielanie opłaty produktowej w sytuacji gdy opłata nie zostanie uregulowana powoduje że marszałek woj. będzie prowadził postępowanie w tym samym zakresie wobec dwóch stron postępowania co dodatkowo utrudni postępowanie w sprawie wydania decyzji opłatowej.</p> <p>Proponowana zmiana likwiduje ten problem.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że mimo organizowania systemu kaucyjnego przez podmiot reprezentujący, to wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będą tworzyć system i zostaną obowiązani do zebrania określonej ilości opakowań i/lub odpadów powstałych z wprowadzonych opakowań. Dlatego obarczenie obowiązkiem opłaty produktowej jedynie podmiotu reprezentującego mogłoby spowodować małe zaangażowanie wprowadzającego w cały proces.</p>
10.	Art. 1 pkt 5)	<p>W projektowanym art. 1 pkt 5) w art. 40g ust. 1 pkt 2) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W toku konsultacji publicznych nastąpiła modyfikacja zapisu tego przepisu.</p>

		<p>recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów posiadając w tym zakresie odpowiednie zezwolenie”</p> <p>Gospodarowaniu odpadami w rozumieniu ustawy o odpadach zgodnie z art. 27 ust. 2, można zlecić innym podmiotom, które posiadają stosowne zezwolenia. Jeżeli celem projektodawcy jest to aby to podmiot reprezentujący zajmował się obowiązkami bezpośrednio, wówczas należy uszczegółwić przepisy o posiadanie decyzji w zakresie gospodarki odpadami.</p>		<p>Intencją nie jest jednak danie możliwości prowadzenia systemu kaucyjnego jedynie podmiotowi, który posiada odpowiednie zezwolenie. Może to być także podmiot zlecający gospodarowanie odpadami.</p>
11.	Art. 1 pkt 5)	<p>W projektowanym art. 1 pkt 5) w art. 40g ust. 2 Czy kaucje za napoje jednostki handlowe mają pobierać już od dnia wejścia w życie ustawy tj. 01.01. 2023 w rozumieniu tego przepisu?</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy, kaucja pobierana będzie za opakowania, które będą posiadały specjalne oznakowanie wskazujące, że butelka jest objęta systemem kaucyjnym. W praktyce oznacza to, że kaucja będzie pobierana przez jednostki handlowe od momentu uruchomienia systemu kaucyjnego, ale tylko za butelki objęte systemem kaucyjnym. Butelki, które zostały wprowadzone na rynek przed dniem uruchomienia/przystąpienia do systemu kaucyjnego mogą być wykorzystywane do czasu ich zużycia. W takim przypadku kaucja nie będzie pobierana.</p>
12.	Art. 1 pkt 5)	<p>W projektowanym art. 1 pkt 5) w art. 40g ust. 9 Co należy rozumieć pod pojęciem opłata produktowa - uwaga zawarta również w pkt 3.</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Wzór na obliczenie opłaty produktowej znajduje się w projekcie ustawy.</p>

				Regulacje dotyczące opłaty produktowej znajdują się w obowiązującej ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
13.	Art. 1 pkt 5)	<p>W projektowanym art. 1 pkt 5) w art. 40g ust. 10 pkt 2) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów, wprowadzających napoje w opakowaniach oraz jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów odbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię z wyłączeniem art. 44 ust.3”</p> <p>W projektowanym art. 44 ust. 3 występuje wyłączenie ze stosowania systemu kaucyjnego jednostek o pow. do 100m² w związku z powyższym należy wyłączyć tą grupę podmiotów.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przepis odnosi się do obowiązków jakie musi spełniać tworzony system kaucyjny, a nie obowiązków samych jednostek handlowych. Chodzi tu o jego powszechność i dostępność m.in. dla wszystkich jednostek handlowych, również w przypadku gdy jednostki o powierzchni do 200m² będą chciały przystąpić dobrowolnie do systemu kaucyjnego.</p>
14.	Art. 1 pkt 5)	<p>W projektowanym art. 1 pkt 5) w art. 40g ust. 10 pkt 3) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu konsumentom pobranej przy zakupie kaucji z wyłączeniem art. 44 ust.3”. ”</p> <p>Pkt ten stoi w sprzeczności z art. 44 ust. 3 projektowanej ustawy. W przypadku gdy sklep ma pow. do 100 m² art. 44 ust. 3 zobowiązuje go tylko do pobrania kaucji. Natomiast wskazany pkt 3 zobowiązuje do zwrotu kaucji niezależnie czy kupił w tym sklepie napój czy nie.</p> <p>Wskazane wyłączenie eliminuje ten problem.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przepis odnosi się do obowiązków jakie musi spełniać tworzony system kaucyjny, a nie obowiązków samych jednostek handlowych.</p>
15.	Art. 1 pkt 5)	W projektowanym art. 1 pkt 5) w art. 40h ust. 2 dodaje się pkt 7) w brzmieniu:		Uwaga nieprzyjęta.

		<p>„7) zezwolenia w zakresie zbierania i przetwarzania odpadów.”</p> <p>Projektodawca nakazuje jednostkom handlowym oferującym sprzedaż napojów aby miały podpisane umowy z podmiotami reprezentującymi. W przypadku gdy te podmioty będą mieć zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie odpadów wówczas jednostki handlowe będą zwolnione ze zbierania odpadów opakowaniowych przyjmowanych od konsumentów zgodnie z art. 45 ustawy o odpadach. Natomiast jeżeli podmioty reprezentujące nie będą posiadały zezwolenia na gospodarowanie odpadami wówczas jednostki handlowe będą musiały dodatkowo zawierać umowy z podmiotami odbierającymi od nich odpady opakowaniowe co będzie dodatkowym utrudnieniem w tym systemie.</p>		Wyjaśnienie znajduje się powyżej.
16.	Art. 1 pkt 5)	<p>W projektowanym art. 1 pkt 5) w art. 40k ust. 4 wskazuje się, że ewidencja będzie ustalana na podstawie ewidencji odpadowej zgodnie z art. 66 ustawy o odpadach.</p> <p>W związku z powyższym powstaje pytanie w jaki sposób ewidencja ta będzie prowadzona przez jednostki handlu detalicznego skoro są one wyłączone na podstawie art. 66 ust. 4 pkt 3 oraz w jaki sposób ewidencję będzie prowadził podmiot reprezentujący skoro odpady opakowaniowe uznaje się za komunalne zgodnie z objaśnieniem nr 3 do rozporządzenia w sprawie katalogu odpadów, a więc czy podmiot reprezentujący ma mieć również wpis do RDR w gminie? Jak ma zostać odbierany odpad opakowaniowy jako KPO czy KPOK. Jeżeli odpad będzie odbierany jako KPO będzie musiał być wystawiony przez sklep, który jest zwolniony z ewidencji odpadowej. Jeżeli odpad będzie odbierany jako KPOK wówczas podmiot musi posiadać wpis do RDR.</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Przepis dot. ewidencji prowadzonej przez podmiot odbierający odpady opakowaniowe z jednostki handlowej objętej systemem kaucyjnym.</p> <p>Wprowadzone zostały odpowiednie modyfikacje w projekcie.</p>

17.	Art. 1 pkt 5)	Co w przypadku gdy w projektowanym art. 1 pkt 5) w art. 401 ust. 3 sklep odbierający kaucję nie przekaże tych środków do podmiotu reprezentującego?		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Zastosowanie będą miały w takim wypadku przepisy karne.</p> <p>Wskazać jednak należy, że pomiędzy tymi podmiotami obowiązywały będą umowy, które będą poruszały i uszczegóławiały m.in. kwestię przekazywania środków pieniężnych.</p>
18.	Art. 1 pkt 6)	<p>W projektowanym art. 1 pkt 6) w art. 44 ust. 2 i 3 jednostki detaliczne są obowiązane do uczestnictwa w systemie kaucyjnym, a zatem czy sklep odbierając pierwszą kaucję za butelkę jest obowiązany do wyszukania podmiotu reprezentującego, czy też podmiot reprezentujący ma jako pierwszy podpisać umowę ze sklepem?</p> <p><u>Czy sklep oferując napoje w butelkach od różnych wprowadzających napoje , którzy posiadają umowy z różnymi podmiotami reprezentującymi, będzie musiał zawierać z każdym osobne umowy i zbierać oddzielnie odpady opakowaniowe dla każdego z nich?!</u></p>		<p>Wyjaśnienia.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostały uszczegółowione.</p> <p>Prowadzący jednostkę handlu będzie obowiązany podpisać umowę z każdym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosi.</p>
19.	Art. 1 pkt 6)	W jaki sposób interpretować art. 1 pkt 6) w art. 44 ust. 4 jeżeli główną działalnością jest usługa gastronomiczna ale również wpisana została sprzedaż napojów, to czy taki podmiot jest obowiązany do uczestniczenia w systemie kaucyjnym?		<p>Wyjaśnienia.</p> <p>To wyłączenie zostało usunięte z projektu.</p>
20.	Art. 1 pkt 6)	W jaki sposób interpretować art. 1 pkt 6) w art. 44 ust. 5 jeżeli ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2023 roku i zostanie pobrana kaucja za butelki, a podmiotów reprezentujących jeszcze nie będzie to czy taki podmiot będzie podlegał karze za brak umowy?		<p>Wyjaśnienia.</p> <p>Podmiot reprezentujący w celu podpisania umowy z jednostką handlową musi się do niej zgłosić. Natomiast butelki objęte systemem kaucyjnym będą posiadały odpowiednie oznakowanie. Za butelki</p>

				wprowadzone do obrotu wcześniej kaucja nie będzie pobierana.
21.	Art. 1 pkt 7)	W jaki sposób interpretować art. 1 pkt 7) w art. 45b jeżeli w projekcie nie ma art. wskazujących na sporządzenie sprawozdania do ministra a jedynie odesłanie do działu V rozdział 2 ustawy o odpadach w którym brak informacji o takim sprawozdaniu.		Wyjaśnienia. Przepis został zmieniony. Sprawozdanie będzie przekazywane właściwemu marszałkowi województwa za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.
22.	Art. 2 pkt 5)	W jaki sposób policzyć średnią rotację zgodnie z projektowanym art. 2 pkt 5) w art. 73 litera b) po pkt 2b litera g): „średniej liczbie rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku, pozwalającą na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”		Wyjaśnienia. Projekt pozostawia dużą swobodę przedsiębiorcom tworzącym system kaucyjny. Dlatego też we wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego podmiot reprezentujący będzie obowiązany przedstawić planowany system identyfikacji liczby rotacji opakowań wielokrotnego użytku objętych systemem kaucyjnym.
23.	Art. 2 pkt 7)	W projektowanym art. 2 pkt 7) w art. 83 litera b) pkt 2a W jaki sposób użytkownicy mają mieć dostęp do ewidencji odpadowej? Czy posiadacz odpadów będzie zobowiązany utworzyć im użytkownika w bazie BDO? O jakiej możliwości jest mowa?		Wyjaśnienie. Art. 83 ust. 2a został jedynie dostosowany do wymagań projektowanej ustawy, która to rozszerza katalog użytkowników posiadających dostęp do BDO oraz mających możliwość weryfikacji zgodności ze stanem rzeczywistym prowadzonej przez

				posiadaczy odpadów ewidencji odpadów o organy Inspekcji Handlowej.
24.		<p>W nawiązaniu do pisma znak: DP-WOPV.0220.60.2021, z dnia 31.01.2022 r., Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie przedstawia następujące wątpliwości:</p> <p>W projekcie zmiany do ww. ustawy w art. 54, nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 40a, art. 41, art. 42 oraz art. 44 powierzono Inspekcji Handlowej. Wynika z tego, że Inspekcji Handlowej dodano uprawnienia kontrolne wynikające z art. 44 projektu tej ustawy. Natomiast wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej za nieprzestrzeganie wymagań art. 44 ust. 1 pozostawiono właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. Zasadnym wydaje się przekazanie uprawnień w zakresie wymierzenia kary organowi, który sprawuje kontrole w tym zakresie.</p> <p>W projekcie ustawy jest zapis „w art. 58 ust. 2 po wyrazach „art. 56 ust. 1 pkt 10c-12” dodaje się przecinek oraz wyrazy „14a i 14b””, a powinno być „w art. 58 ust. 2 po wyrazach „art. 56 ust. 1 pkt 10c-12” dodaje się przecinek oraz wyrazy „14, 14a i 14b””.</p> <p>W projekcie ustawy wskazano „podmioty reprezentujące”, odpowiedzialne za utworzenie i prowadzenie systemu kaucyjnego, ustanawiane przez wprowadzających lub grupę wprowadzających napoje. Umożliwienie ustanawiania wielu podmiotów reprezentujących może wpływać na transparentność i funkcjonowanie systemu. Decyzja o wysokości kaucji w rękach wielu takich podmiotów to pomysł nie tylko komplikujący kwestię poziomu zwrotu opakowań, ale i dający pole do nadużyć, a także niepotrzebnej i nieuczciwej konkurencji o klienta.</p>	WIOŚ Rzeszów	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>W zakresie art. 1 pkt 10, należy zauważyć, że karę za nieprzestrzeganie art. 56 ust. 14 określa art. 57 pkt 1 (obowiązujący). Projekt ustawy zakłada tylko zmianę treści art. 56 ust. 14.</p> <p>Projekt określi maksymalną wysokość kaucji. Stawki kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostaną określone w rozporządzeniu. W związku z powyższym ewentualna mnogość podmiotów reprezentujących nie powinna stanowić problemu.</p>

25.	Art. 1 pkt 2 lit a w zakresie art. 8 str. 1.	<p>Proponuje się dodać w pkt 7a wyrazy „woda mineralna” i przyjąć następujące brzmienie :</p> <p>„7a) napoju – rozumie się przez to płyn przeznaczony do spożycia, w szczególności woda mineralna, sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny oraz napój alkoholowy;”;</p> <p>Bardzo duży asortyment wód mineralnych trafia na rynek krajowy w butelkach plastikowych i szklanych, stąd należy wyraźnie i bezdyskusyjnie podkreślić że chodzi również o opakowania na wodę do picia.</p>	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przepis został usunięty z projektu. Projekt wskazuje jednak czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. Wśród nich znajduje się woda.</p>
26.	Art. 1 pkt 4 w zakresie zmiany art. 37 ust. 1 str. 2	<p>Proponuje się rozszerzenie nowelizacji poprzez dodanie po pkt 4 pkt 4a w następującym brzmieniu:</p> <p>„4a) w art. 37:</p> <p>1. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań lub wprowadzający napoje w opakowaniach oraz podmiot reprezentujący, pomimo ciężącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.”.</p> <p>W projekcie art. 1 pkt 3 wprowadzono zmiany do art. 34 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wskazując na obowiązek uiszczenia opłaty produktowej solidarnie w wysokości 50% przez wprowadzającego napoje w opakowaniach oraz podmiot reprezentujący, stąd koniecznym jest dopisanie jakie konsekwencje czekają te podmioty w przypadku nie uiszczenia opłaty produktowej na konto właściwego marszałka województwa. Zaproponowano te same konsekwencje finansowe jak dla wprowadzających produkty w</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie odnoszą się także do wprowadzających napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p>

		opakowaniach i organizacji odzysku opakowań, o których mowa w art. 37 ustawy zmienianej.	
27.	Art. 1 pkt 5 w zakresie art. 40i ust. 5	<p>Proponuje się zmienić wyraz „obioru” na wyraz ”odbioru”</p> <p>„5. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 3, jest obowiązany do rozliczenia pobranej kaucji z jednostkami handlowymi, obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania przez wprowadzających napoje w opakowaniach oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które została pobrana kaucja do dnia, w których decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego, na własny koszt, w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 3.”.</p> <p>Zaproponowana zmiana polega na wyeliminowaniu pomyłki pisarskiej.</p>	Uwaga przyjęta.
28.	Art. 1 pkt 5 w zakresie art. 40k ust.1	<p>Proponuje się dodać w ust. 1 w art. 40k wyrazy „w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku nie wprowadzania w poprzednim roku kalendarzowym - w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu w tym roku” i przyjąć następujące brzmienie:</p> <p>„ Art. 40k. 1. Poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku nie wprowadzania w poprzednim roku kalendarzowym -</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta,</p> <p>Opłata produktowa za nieosiągnięcie poziomu selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego będzie obliczana na podstawie masy opakowań, w których zostały wprowadzone napoje i masy zebranych selektywnie opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań objętych systemem kaucyjnym.</p>

		<p>w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu w tym roku.”.</p> <p>W związku z wprowadzeniem kolejnej opłaty produktowej, tym razem za nieosiągnięcie wymaganego poziomu selektywnego zbierania, proponuje się zmianę sposobu obliczania tego poziomu poprzez nawiązanie we wzorze dzielnej – masy wprowadzonej do obrotu – do roku poprzedniego (tak jak w przypadku opłaty produktowej za nieosiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu). Tym samym należy jeszcze wprowadzić zapis dla rozpoczynającego działalność by w pierwszym roku do wzoru podstawić masę wprowadzoną w tym roku.</p> <p>Dzięki temu uniknie się problemów z ustaleniem na czas masy niezbędnej do zebrania w danym roku by osiągnąć wymagany poziom zbierania w tym samym roku, w którym następuje zbieranie.</p>		
29.	Art. 1 pkt 5 w zakresie art. 40k ust. 2	<p>Proponuje się dodać w ust.2 w art. 40k wyrazy „w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku nie wprowadzania w poprzednim roku kalendarzowym - w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu w tym roku.” I przyjęć następujące brzmienie:</p> <p>„2. Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych po raz pierwszy tych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku nie wprowadzania w poprzednim roku</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Argumentację wskazano powyżej.</p>

		<p>kalendarzowym - w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu w tym roku.”.</p> <p>W związku z wprowadzeniem kolejnej opłaty produktowej, tym razem za nieosiągnięcie wymaganego poziomu selektywnego zbierania, proponuje się zmianę sposobu obliczania tego poziomu poprzez nawiązanie we wzorze dzielnej – masy wprowadzonej do obrotu – do roku poprzedniego (tak jak w przypadku opłaty produktowej za nieosiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu). Tym samym należy jeszcze wprowadzić zapis dla rozpoczynającego działalność by w pierwszym roku do wzoru podstawić masę wprowadzoną w tym roku.</p> <p>Dzięki temu uniknie się problemów z ustaleniem na czas masy niezbędnej do zebrania w danym roku by osiągnąć wymagany poziom zbierania w tym samym roku, w którym następuje zbieranie.</p>		
30.	Art. 2 pkt 1 w zakresie art. 49 ust. 1 ustawy o odpadach	<p>Proponuje się dodać w pkt 5 wyrazy „wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zwanych dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”.” i przyjąć następujące brzmienie:</p> <p>„5) podmiotów reprezentujących, o których mowa w art. 40g ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwanych dalej „podmiotami reprezentującymi” wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zwanych dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”;”.</p> <p>Proponuje się dodać do obowiązku rejestracji w Rejestrze BDO, nie tylko podmiotów reprezentujących, ale również</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wprowadzający napoje w opakowaniach to pewna część wprowadzających produkty w opakowaniach. Ci z kolei mają obowiązek rejestracji w systemie BDO.</p>

		<p>wprowadzających napoje w opakowaniach, gdyż w ich imieniu podmiot reprezentujący będzie miał obowiązek składania sprawozdania w bazie BDO oddzielnie dla każdego wprowadzającego. Bez numeru rejestrowego i indywidualnego konta w bazie BDO dla Wprowadzającego napoje w opakowaniach będzie ten obowiązek nie wykonalny.</p> <p>Ponadto obowiązek osiągania poziomów zbierania i naliczania z tego tytułu opłaty produktowej powinien być zidentyfikowany wobec oddzielnej grupy wprowadzających, zidentyfikowanej w rejestrze BDO jako Wprowadzający napoje w opakowaniach niż tylko domyślne przypisywanie Wprowadzających napoje w opakowaniach do grupy opisanej w Dziale VI tabela 4 rejestru BDO jako Wprowadzający produkty opakowaniach. Nie każdy Wprowadzający produkty w opakowaniach będzie Wprowadzającym napoje w opakowaniach.</p> <p>Stąd zmiany potrzebne również w art. 2 punkty 2, 3, 4 w zakresie art. 50 i 52 i 57, tak jak wyżej zaproponowano w punkcie 1 do art. 49 ustawy o odpadach.</p>		
31.	Art. 4	<p>Proponuje się dodanie art. 4a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4a. Przepisy dotyczące sprawozdań oraz opłat wprowadzonych niniejszą ustawą stosuje się po raz pierwszy do roku 2023.”.</p> <p>Dodanie art. 4a z przepisem przejściowym, wskazującym na pierwszy rok obowiązywania sprawozdania, poziomu zbierania i opłaty produktowej za nieosiągnięcie wymaganego poziomu selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o którym mowa w załączniku nr 1a do ustawy.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Załącznik do projektu ustawy wskazuje, że po raz pierwszy wprowadzający objęci systemem kaucyjnym będą obowiązani do uzyskania poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych za rok 2025.</p>

32.	Uwaga ogólna	<p>W odpowiedzi na pismo z dnia 31 stycznia 2022 r., znak: DP-WOPV.0220.60.2021 w sprawie udostępnienia na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie zgłasza następujące uwagi do w/w projektu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w rozporządzeniu brak jednoznacznego odniesienia do VAT kaucji (występuje tylko zapowiedź intencji zwrotnej), - brak powiązania sprawozdawczości sklepów/podmiotów reprezentujących ze sprawozdawczością gmin - co spowoduje brak możliwości osiągnięcia przez gminy rocznych poziomów odzysku i recyklingu. 	WIOŚ w Krakowie	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Resort pozostaje w stałym kontakcie z MF w zakresie regulacji dotyczących podatku VAT.</p> <p>Sprawozdawczość została powiązana.</p>
33.		<p>Główny cel ww. projektu w postaci wprowadzenia systemu kaucyjnego, w ocenie tut. WIOŚ wpłynie pozytywnie na gospodarkę odpadami poprzez zmniejszenie ilości odpadów opakowaniowych trafiających do strumienia odpadów komunalnych.</p> <p>Zmiany prezentowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach są ogólnie bardzo pozytywnym i wyczekiwany rozwiązaniem. Sprzedaż wielu napojów alkoholowych i bezalkoholowych w bezzwrotnych szklanych butelkach i skutkująca tym ogromna ilość szklanych butelek trafiająca na składowiska odpadów wprost domagała się zmian w prawie wprowadzających zaostrenie i zwiększenie ROP. Butelki szklane, podczas ich odbierania w ramach frakcji odpadów komunalnych od mieszkańców ulegają zniszczeniu, przez co nie nadają się do powtórnego użycia. Po wprowadzeniu systemu kaucyjnego wszystkie butelki szklane do pojemności 1.5 l będzie można ponownie wykorzystać w całości.</p>	WIOŚ w Olsztynie	Przyjęto do wiadomości.

	<p>Przerzucenie odpowiedzialności na producentów za wprowadzane przez nich na rynek produktów w opakowaniach będzie skutkowało, nie tylko zmniejszeniem ilości odpadów kierowanych na składowiska, ale również bardziej odpowiedzialnym i przemyślanym wyborze surowców, z których produkowane są opakowania (pod kątem bardziej opłacalnego późniejszego ponownego użycia).</p> <p>Proponowany system kaucyjny to, co prawda po części powrót do znanych z lat 70 - 90-tych ubiegłego wieku sprawdzonych rozwiązań, jednakże na uwadze należy mieć wysokość pobieranej kaucji. Nie może ona być zbyt niska, ponieważ rodzi to ryzyko niezwracania opakowań, a należy podkreślić, iż założeniem i celem tej zmiany jest ponowne wykorzystywanie opakowań. Odpowiednio ustalona wysokość kaucji powinna być na tyle skutecznym narzędziem w zwracaniu opakowań.</p> <p>System kaucyjny z powodzeniem funkcjonuje w krajach skandynawskich oraz w Europie Zachodniej. Wprowadzenie systemu kaucyjnego może pośrednio przyczynić się do wzrostu świadomości ekologicznej wśród wielu konsumentów - będzie w pewnym stopniu również odpowiedzią na ogólnoświatowe trendy proekologiczne.</p> <p>Zmiana dotycząca monitorowania i prowadzenia statystyki dotyczącej ilości niezwróconych kaucji i ogólnie samego procesu pobierania kaucji będzie nieocenionym źródłem informacji, nie tylko dla organu przyjmującego sprawozdanie, ale również dla sprzedawców żywności oraz producentów żywności w opakowaniach.</p> <p>Kolejnym krokiem i być może pozytywnym następstwem tej zmiany byłoby wprowadzenie odpowiedzialności producentów również za inne opakowania nie tylko te, które do tej pory uważaliśmy za zwrotne takich jak m.in. butelki szklane czy plastikowe. Dodatkowo w dalszej perspektywie być może</p>		
--	--	--	--

		<p>producenci zaczęliby zmniejszać ilość używanego plastiku do pakowania żywności, zmniejszać masę opakowania i ograniczać się jedynie do niezbędnego minimum. Być może zasadne byłoby również wprowadzenia jakiegoś systemu zachęty dla konsumentów do zwracania opakowań w postaci przykładowo aplikacji mogącej premiować osoby zwracające opakowania (po uzbieraniu odpowiedniej ilości punktów nagradzać np. biletem do kina czy też zniżką na zakupy).</p>		
34.	Art.1	<p>Brak jest definicji wprowadzającego napoje w opakowaniach</p> <p>W domyśle jest to prawdopodobnie definicja wprowadzającego produkty w opakowaniach, jednak doprecyzowanie ułatwiłoby szereg wątpliwości np. dotyczącej właściwości miejscowej organu.</p>	Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	Uwaga przyjęta.
35.	Art. 1 pkt 3 lit. a)	<p>W art. 34 pkt 1a i 1b zmienianej ustawy nie sprecyzowano do jakiego organu ma być wnoszona opłata produktowa przez wprowadzającego napoje w opakowaniach. Proponuje się odróżnienie nazewnictwa tej opłaty od opłaty produktowej wnoszonej przez wprowadzającego produkty w opakowaniach poprzez nadanie jej unikalnej nazwy, np. opłata kaucyjna (nazwa opłaty związana byłaby wówczas z nazwą systemu kaucyjnego). Należałoby również ustalić termin wniesienia tego rodzaju opłaty i dostosować w tym zakresie art. 36 i 37 zmienianej ustawy.</p> <p>Rozróżnienie nazewnictwa wyeliminowałoby problematykę w prowadzeniu ewidencji księgowej organu pobierającego tego rodzaju opłaty. Dostosowanie zapisów art. 36 i 37 wyeliminowałoby wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Zarówno wprowadzający napoje w opakowaniach jak i wprowadzający produkty w opakowaniach może wносить opłatę produktową z tego tytułu. Co więcej, wprowadzający napoje w opakowaniach jest jednocześnie z definicji wprowadzającym</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Art. 36 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wskazuje, że „opłata produktowa jest wnoszona na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy”.</p> <p>Zmiana nazwy opłaty wydaje się nieuzasadniona.</p> <p>Opłatę produktową za nieosiągnięcie określonego poziomu selektywnego zbierania opakowań objętych systemem kaucyjnym będzie ewentualnie ponosił tylko wprowadzający takie produkty.</p>

		produkty w opakowaniach. Powstaje pytanie: Czy jeżeli wprowadzający napoje w opakowaniach wnosi opłatę produktową z tytułu braku umowy z podmiotem reprezentującym lub z powodu nieosiągnięcia poziomów selektywnego zbierania, jest jednocześnie zobowiązany do opłaty produktowej z tytułu nieosiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu dla tych samych opakowań?		Opłata z tytułu nieosiągnięcia poziomów recyklingu jest oddzielnie wyliczaną opłatą produktową.
36.	Art.1 pkt 7	Art. 45b. Wprowadzający napoje w opakowaniach który nie zawarł umowy z podmiotem reprezentującym ma przedkładać sprawozdanie ministrowi a nie organowi pobierającemu tego rodzaju opłatę. Skoro wprowadzający napoje w opakowaniach który nie zawarł umowy ma przedkładać sprawozdanie ministrowi a nie organowi pobierającemu tego rodzaju opłatę, to kto będzie weryfikował opłatę produktową naliczoną zgodnie z art. art. 34 pkt 1a i 1b zmienianej ustawy? Właściwym byłoby aby gromadził tego rodzaju opłatę ten sam organ i ten sam organ weryfikował również sprawozdania.		Uwaga przyjęta. Sprawozdanie będzie przekazywane do marszałka województwa.
37.	Art.1 pkt 7	Art. 45c. Proponuje się wskazanie, do którego marszałka podmiot reprezentujący ma składać roczne sprawozdania. Jeżeli podmiot reprezentujący przedkłada te sprawozdania do marszałka, to powstaje wątpliwość, czy do marszałka za względu na siedzibę podmiotu reprezentującego, czy ze względu na siedzibę wprowadzającego napoje w opakowaniach, a może ze względu na miejsce prowadzenia działalności wprowadzającego napoje w opakowaniach?		Uwaga nieprzyjęta. Tryb oraz zasady przekazywania sprawozdania określa rozdział V ustawy o odpadach. Zgodnie z art. 76 podmiot reprezentujący będzie zobowiązany do złożenia sprawozdania marszałkowi właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania.
38.	Art.1 pkt 13	Załącznik nr 2 ust. 5. Proponuje się po słowach „opakowań i odpadów opakowaniowych” dodać słowa „po napojach” oraz		Uwaga przyjęta.

		<p>przy oznaczeniu M- zamiast słowa „produkty” użyć słowa „napoje”.</p> <p>Proponowana zmiana doprecyzuje zapisy w opiniowanej ustawie.</p>		
39.	Art.1 pkt 14	<p>Powinno być: po załączniku nr 3 dodaje się załącznik nr 4.</p> <p>Brak załącznika nr 4 w obecnym brzmieniu ustawy. Należy zachować stosowną chronologię.</p>		Uwaga przyjęta.
40.	Art. 2 pkt 1	<p>W art. 49 ust.1 proponuje się dopisanie pkt 6) wprowadzających napoje w opakowaniach.</p> <p>Wprowadzający napoje w opakowaniach którzy nie mają podpisanej umowy z podmiotem reprezentującym powinni być wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 <i>ustawy o odpadach</i>, co w konsekwencji umożliwi im złożenie sprawozdania w BDO.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Tacy wprowadzający są już wpisani jako wprowadzający produkty w opakowaniach. Wprowadzający napoje w opakowaniach to tylko wydzielona grupa ww. przedsiębiorców, którzy będą mieli możliwość składania sprawozdania w zakresie systemu kaucyjnego.</p>
41.	Uwaga ogólna	<p>Należy przeprowadzić konsultacje projektu łączącego zmiany zaplanowane w drukach UC81 i UC86 w kształcie po uwzględnieniu uwag do tych projektów.</p> <p>Projekty dotyczą tej samej ustawy (o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi). Procedowanie jednocześnie dwóch tak rozbudowanych projektów utrudnia całościową ocenę skutków wprowadzenia proponowanych regulacji.</p>	Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Są to dwa oddzielne projekty, wprowadzające różne regulacje.</p>
42.	Uwaga ogólna	Systemem kaucyjnym należy objąć co najmniej również jednorazowe opakowania szklane oraz opakowania z aluminium, a także opakowania wielomateriałowe.		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>System obejmie także opakowania puszek aluminiowe o określonej pojemności.</p>

		<p>Z obserwacji wynika, że jednorazowe opakowania szklane (głównie po alkoholu) oraz puszki aluminiowe stanowią główny składnik odpadów zaśmiecających tereny zielone naszego kraju. Odpady te stanowią zagrożenie dla ekosystemów, w których są porzucane i nie są objęte systemem zbiórki komunalnej, bo de facto do niego nie trafiają. W obecnej chwili osoby opróżniające tego typu pojemniki poza domem/lokałem gastronomicznym nie mają żadnej motywacji, aby odnieść opróżnioną puszkę/butelkę do pojemnika na szkło/metal. Kaucja uiszczana przy zakupie i chęć jej odzyskania stanowiłaby motywację, aby opróżnione pojemniki dostarczyć do miejsca ich odbioru.</p> <p>Nieuwzględnienie w systemie kaucyjnym (lub w innym systemie w ramach ROP) opakowań wielomateriałowych może zaowocować pomysłami na przepakowywanie napojów z butelek do kartoników, w celu uniknięcia przez wprowadzających napoje w opakowaniach konieczności uczestniczenia w systemie kaucyjnym.</p>		<p>Niewykluczone, że w przyszłości obejmie także inne rodzaje opakowań.</p>
43.	Uwaga ogólna	<p>W związku z planowanym wprowadzeniem systemu kaucyjnego należy dokonać przeglądu i aktualizacji zapisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, m.in pod kątem obniżenia wymagań w zakresie wysokości wymaganych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, do których osiągnięcia obowiązane są gminy lub wprowadzenie rozwiązań umożliwiających gminom ujmowanie w obliczeniach poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego.</p> <p>Wprowadzenie systemu kaucyjnego spowoduje, że znaczny strumień, w postaci opakowań z tworzyw sztucznych oraz</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Gminy otrzymają sprawozdania od podmiotów odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym i uwzględnią te dane we własnych sprawozdaniach.</p>

		<p>opakowań ze szkła zniknie ze strumienia odpadów komunalnych, za którego gospodarowanie odpowiadają gminy. Te dwa strumienie odpadów są cennym surowcem wtórnym, który poddawany jest procesom recyklingu, co ma znaczenie w kontekście wymagań w zakresie osiągnięcia przez gminy określonych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych.</p> <p>Wyłączenie tych frakcji z selektywnego zbierania poprzez gminne systemy gospodarowania odpadami spowoduje, że gminy będą mierzyły się z problemem nieosiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu, co wiązać się będzie z nakładaniem na samorządy gminne wysokich sankcji finansowych.</p> <p>W związku z tym zasadnym jest wprowadzenie odpowiednich rozwiązań w przepisach ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach rozwiązujących ten problem.</p>		
44.	Art. 1 pkt 5	<p>Należy rozważyć dodanie definicji butelki lub dokonać ujednoczenia treści załącznika 1a z treścią rozdziału 6a w zakresie określenia przedmiotów objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Obecne zapisy proponowanego rozdziału 6b odwołują się do załącznika 1a, w którym jest mowa o butelkach, gdy tymczasem zgodnie z treścią tego rozdziału systemem kaucyjnym mają być objęte opakowania po napojach. W przypadku braku definicji butelki i /lub ujednoczenia treści rozdziału 6a z treścią załącznika 1a pojawią się wątpliwości, które opakowanie zawierające napój jest butelką, co będzie polem do nadużyć i prób ominięcia systemu.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt wskazuje czym są opakowania na napoje, w której to definicji wskazane są także rodzaje napojów. W związku z tym wydaje się, że nie powinno być wątpliwości jakich przedsiębiorców dotyczą przepisy w projektowanym rozdziale 6a.</p>
45.		Należy uzupełnić zakres zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.		Uwaga nieprzyjęta.

		<p>W zakresie zezwolenia nie uwzględniono aspektu magazynowania/przechowywania odpadów w placówkach handlowych do czasu ich odebrania przez podmiot reprezentujący, co może być szczególnie istotne przy opakowaniach po produktach mlecznych.</p>		<p>Projekt pozostawia dużą swobodę w zakresie tworzenia systemu kaucyjnego. W związku z tym to podmiot reprezentujący określi ewentualne warunki przechowywania opakowań i odpadów opakowaniowych w jednostkach handlowych.</p> <p>Niemniej jednak zastosowanie będą miały przepisy dot. gospodarki odpadami.</p>
46.	Art. 1 pkt 6	<p>Należy rozważyć konsekwencje projektowanej treści art. 44 dla przedsiębiorców prowadzących małe i średnie jednostki handlowe.</p> <p>Drobni przedsiębiorcy, którzy będą zobligowani do pobierania kaucji, ale nie będą mieli warunków do odbierania pojemników po napojach i zwrotu kaucji mogą tracić klientów, którzy będą kierowali się do większych jednostek, które zapewniają zwrot kaucji.</p> <p>Z kolei przedsiębiorca zobowiązany do odbierania pustych opakowań i zwrotu kaucji może znaleźć się w sytuacji, gdy zabraknie miejsca do przechowywania odebranych opakowań lub kaucji do zwracania – projekt nie wskazuje sposobu postępowania w takich sytuacjach.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Jednostki o powierzchni 200m² i większe to na tyle duże jednostki, że przyjmowanie opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań objętych systemem kaucyjnym nie powinno stanowić dla nich problemu.</p>
47.	Art. 1 pkt 5	<p>Należy rozważyć konsekwencje projektowanej treści art. 40i ust. 6 dla wprowadzającego napoje w opakowaniach.</p> <p>W przypadku uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego np. w dniu 30 grudnia przyjmuje się, że wprowadzający napoje w opakowaniach nie przystąpił do systemu kaucyjnego w okresie</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez</p>

		od dnia 1 stycznia roku, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna. W takim przypadku wprowadzający napoje jest obowiązany wnieść opłatę produktową, a zapewne poniósł już koszty na finansowanie systemu kaucyjnego wynikające z umowy podpisanej z podmiotem reprezentującym. Projekt nie wskazuje sposobu postępowania w takich sytuacjach.		podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie
48.	Ogólna	<p>Proponuje się określenie wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań nie w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego lecz w rozporządzeniu do ustawy.</p> <p>Wprowadzenie różnej wysokości kaucji w zależności od „operatora systemu” może wprowadzić utrudnienia w funkcjonującym systemie, a także skomplikuje rozliczenie pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym. Wprowadzenie w rozporządzeniu do ustawy jednej stawki kaucji dla konkretnego rodzaju opakowania, pozwoli uniknąć problemów związanych z funkcjonowaniem systemu.</p>	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie określona w rozporządzeniu. Maksymalna wysokość zostanie wskazana w ustawie.</p>
49.	Uwaga ogólna	<p>Proponuje się uwzględnienie systemu kaucyjnego w gminnym systemie gospodarowania odpadami komunalnymi.</p> <p>Istotne jest aby umożliwić wliczenie zebranych w systemie kaucyjnym opakowań i odpadów opakowaniowych do poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych, co pomoże w osiągnięciu przez gminy coraz wyższych poziomów recyklingu.</p>		Uwaga przyjęta.
50.	Uwaga ogólna	<p>Proponuje się uwzględnienie w systemie kaucyjnym roli „Regionalnych Zakładów Zagospodarowania Odpadów Komunalnych”.</p> <p>W ramach zakładów oprócz instalacji komunalnych funkcjonują także sortownie odpadów, które przystosowane są m.in. do sortowania odpadów opakowaniowych.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt pozostawia dużą swobodę przedsiębiorcom tworzącym system. Nie wyklucza jednak korzystania z zakładów komunalnych. Jednakże ostateczna decyzja</p>

				w tym zakresie będzie należała do podmiotu reprezentującego, który będzie prowadził system kaucyjny.
51.	Uwaga ogólna	<p>Projekt nie zakłada obligatoryjnego uczestnictwa wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a, w systemie kaucyjnym. Zgodnie bowiem z proponowanym brzmieniem art. 34 ust. 1a, w przypadku gdy wprowadzający napoje w opakowaniach nie zawrze umowy z podmiotem reprezentującym ma ponosić opłatę produktową. Nie wiadomo, czy w kontekście proponowanego brzmienia art. 40g ust. 4 i art. 45b, wprowadzający napoje w opakowaniach, który nie zawarł umowy z podmiotem reprezentującym, mógłby samodzielnie zapewnić poziom selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a, i nie wnosiłby opłaty produktowej za nieosiągnięcie tego poziomu, czy raczej - byłby automatycznie zobowiązany do wniesienia takiej opłaty. Należy się zastanowić, czy w przypadku niezawarcia umowy wysokość stawki opłaty produktowej nie powinna być wyższa niż wysokość stawki opłaty produktowej za nieosiągnięcie poziomu.</p> <p>Ponadto, należy wyjaśnić, czy niezawarcie umowy z podmiotem reprezentującym jest jednoznaczne z nieosiągnięciem poziomu selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a.</p> <p>Nie jest jasne, czy maksymalna stawka opłaty produktowej określona w zaproponowanym brzmieniu art. 35 ust. 1 lit. b będzie dotyczyła zarówno przypadku nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania, jak i przypadku niezawarcia umowy z podmiotem reprezentującym.</p>	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	<p>Wyjaśnienia.</p> <p>Osiągnięcie poziomów selektywnego zbierania jest możliwe jedynie w ramach systemu kaucyjnego. Tym samym jeśli wprowadzający nie będzie uczestniczył w żadnym z funkcjonujących systemów kaucyjnych, będzie obowiązany do wyliczenia i uiszczenia opłaty produktowej.</p> <p>W odniesieniu do różnicowania stawek, należy zauważyć, że w przypadku wprowadzających, którzy nie przystąpili do żadnego z systemów, będą zobowiązani do uiszczenia opłaty docelowo za 90% masy wprowadzonych opakowań. Z kolei wprowadzający, którzy znajdują się w systemie kaucyjnym będą obowiązani do uiszczenia tylko 50% wyliczonej opłaty produktowej (pozostałe 50% będzie musiał zapłacić podmiot reprezentujący) z różnicy pomiędzy masą opakowań, która powinna być zebrana oraz została faktycznie zebrana.</p>

52.	Art. 1 pkt 5	W proponowanym brzmieniu art. 40g ust. 1 pkt 2 nie jest zrozumiałe zastosowanie pojęcia „przetwarzanie końcowe”. Pojęcie takie nie jest stosowane w przepisach o odpadach, w związku z tym należy rozważyć zmianę zapisu.		Uwaga przyjęta. Pojęcie to zostało usunięte z projektu ustawy w związku ze zmianą projektowanego art. 40g ust. 1
53.	Uwaga ogólna	NFOŚiGW podtrzymuje zgłaszaną na etapie uzgodnień wewnątrzresortowych uwagę dotyczącą prowadzenia ilościowej ewidencji opakowań i odpadów opakowaniowych przez poszczególnych uczestników systemu kaucyjnego w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO). BDO powinna być docelowo zintegrowana z systemami Krajowej Administracji Skarbowej, gdzie rejestrowane są dane z kas rejestrujących. Obecny projekt ustawy, nie określa w jaki sposób ewidencja opakowań i odpadów opakowaniowych ma być prowadzona, tj. papierowo, elektronicznie czy za pośrednictwem BDO?		Uwaga częściowo przyjęta. Jednostki handlowe nie będą zobligowane do uzyskania wpisu do rejestru-BDO. Niemniej jednak będą obowiązane do prowadzenia ewidencji. Również wprowadzający będą obowiązani do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o opakowaniach, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje. W związku z pozostawieniem dużej swobody przedsiębiorcom tworzącym system, projekt nie określa w jaki sposób (elektronicznie czy papierowo) ma być prowadzona taka ewidencja. Takie rozwiązania mogą być doszczegółowienie we wniosku o wydanie zezwolenia oraz samym zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.
54.	Uwaga ogólna	NFOŚiGW podtrzymuje zgłaszaną na etapie uzgodnień wewnątrzresortowych uwagę dotyczącą kwestii wysokości kaucji. W projekcie ustawy brak jest jakichkolwiek przesłanek czy wytycznych odnośnie jej ustalania. Nie określono również ani minimalnej ani maksymalnej stawki kaucji.		Uwaga przyjęta. Wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań zostanie wskazana w rozporządzeniu. Natomiast maksymalna

		Ponadto, należy rozważyć określenie w drodze rozporządzenia wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku 1a, tak aby zapewnić jednolite wysokości kaucji na obszarze całego kraju, co byłoby dużym ułatwieniem dla konsumentów oraz jednostek handlu detalicznego, pobierających i zwracających kaucje oraz odbierających opakowania i odpady opakowaniowe. Obecny projekt umożliwi określenie różnej wysokości kaucji dla tych samych rodzajów opakowań.		wysokość stawki zostanie wskazana w ustawie.
55.	Art. 1 pkt 5	Biorąc pod uwagę proponowane brzmienie ust. 5 i 6 w art. 40i, nie jest jasne, w jaki sposób rozliczano by obowiązek osiągnięcia poziomu selektywnego zbierania za rok, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego stałaby się ostateczna. Czy w związku z tym wprowadzający napoje w opakowaniach będą zobowiązani wpłacić opłatę produktową za cały rok za nieosiągnięcie poziomu selektywnego zbierania lub niezawarcie umowy z podmiotem reprezentującym, czy też tylko część opłaty, ale wówczas nie wiadomo w jaki sposób reprezentujący mieliby rozliczyć, na własny koszt, pobrane kaucje z jednostkami handlowymi, osiągnięcie poziomów selektywnego zbierania oraz odebrać opakowania i odpady opakowaniowe, za które została pobrana kaucja.		Wyjaśnienia. Przepisy w tym zakresie zostaną zmienione w taki sposób, aby wprowadzający mógł uwzględnić do poziomów selektywnego zbierania odpady oraz opakowania zebrane w ramach systemu prowadzonego przez podmiot reprezentujący, któremu zostało cofnięte zezwolenie. W związku z powyższym wprowadzający napoje w opakowaniach będą obowiązani wnieść ewentualną opłatę produktową tylko za część opakowań.
56.	Uwaga ogólna.	NFOŚiGW podtrzymuje zgłaszaną na etapie uzgodnień wewnątrzresortowych uwagę dotyczącą przeznaczania środków finansowych z nieodebranej kaucji na finansowanie systemu kaucyjnego. Konieczne jest dookreślenie, w jakim terminie ma nastąpić przekazanie środków z tytułu nieodebranej kaucji, do którego z uczestników systemu nieodebrana kaucja ma trafić, czy do wprowadzającego napoje w opakowaniach, czy do podmiotu reprezentującego oraz w jaki sposób środki te mają zasilić system kaucyjny. Zgodnie z		Uwaga nieprzyjęta. W związku z pozostawieniem dużej swobody podmiotowi reprezentującemu, który będzie prowadził system kaucyjny, szczegółowe kwestie dotyczące finansowania, w tym także okresów rozliczeniowych pozostają zależne od

		art. 40l ust. 4 projektowanej ustawy środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego. W ocenie NFOŚiGW środki z nieodebranych kaucji powinny przyczyniać się do pokrycia kosztów gospodarowania odpadami z niezwróconych opakowań i w konsekwencji obniżyć opłaty za odpady komunalne ponoszone przez mieszkańców gmin.		niego. Będzie on mógł zaproponować konkretne rozwiązania w tym zakresie we wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. Dodatkowo z art. 8a dyrektywy 2008/98/WE wynika, że nieodebrana kaucja ma obniżyć koszty producentów (wprowadzających) z tytułu obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta.
57.	Uwaga ogólna.	NFOŚiGW podtrzymuje zgłaszaną na etapie uzgodnień wewnątrzresortowych uwagę dotyczącą konieczności wprowadzenia mechanizmu pozwalającego wyznaczonemu podmiotowi pełnienie nadzoru nad przepływami środków w ramach systemu kaucyjnego, co zapewniałoby jednolite i przejrzyste zasady rozliczania kaucji z jednostkami handlowymi. Funkcję taką, z racji swojego doświadczenia mógłby pełnić NFOŚiGW, jako operator środków finansowych w ramach systemu rozszerzonej odpowiedzialności producentów. W proponowanym brzmieniu art. 44 ust. 7 sposób rozliczania kaucji będzie określała umowa pomiędzy jednostkami handlu detalicznego a podmiotem reprezentującym. W związku z tym sposoby rozliczania mogą być różne w zależności od podmiotu reprezentującego		Uwaga nieprzyjęta. W wielu krajach europejskich funkcjonują systemy kaucyjne, w których rolę operatora pełnią przedstawiciele branży. Widząc efektywność tych systemów, Polska zdecydowała się na przyjęcie podobnego modelu, tj. podmiotu reprezentującego wprowadzającego napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym lub grupę tych wprowadzających.
58.	Uwaga ogólna.	Nie jest jasne, w jakim terminie i przez kogo (czy przez wprowadzających napoje w opakowaniach czy podmiot reprezentujący składający wniosek o wydane zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego) istniejące przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy systemy pobierania i zwracania kaucji powinny zostać dostosowane do nowych wymagań wynikających z projektowanej ustawy.		Uwaga przyjęta. Przepisy w tym zakresie zostały doprecyzowane.

59.	Uwaga ogólna.	Wprowadzający napoje w opakowaniach powinni móc przystępować do istniejącego systemu pobierania i zwracania kaucji, utworzonego przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Jeżeli taka możliwość nie byłaby zapewniona, wprowadzający ci musieliby do czasu uruchomienia nowych systemów kaucyjnych ustanowionych przez reprezentujących - co może trwać 24 miesiące – rozliczać osiągnięcie poziomów selektywnego zbierania poprzez obowiązkową wpłatę opłaty produktowej, w konsekwencji niemożności zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym.		Wyjaśnienie. Projektowana ustawa nie zabrania przystąpienia przez wprowadzających do istniejących systemów kaucyjnych w momencie kiedy staną się one systemami kaucyjnymi w rozumieniu projektowanej ustawy.
60.	Uwaga ogólna.	Przed wszystkim przedstawiciele organizacji przedsiębiorców, którzy zgłosili się do Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, wnoszą o podwyższenie dolnego progu powierzchni jednostki handlu detalicznego, od którego właściciel takiej jednostki będzie obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, z przewidzianych w art. 1 pkt 6 projektu 100 m ² , do 400 m ² . Przedstawiciele przedsiębiorców wskazują, że dla jednostek handlowych o powierzchni 100 m ² , wygospodarowanie kolejnej powierzchni magazynowej, niezbędnej do odbioru pustych butelek i opakowań, w celu realizacji nowych obowiązków, będzie stanowiło znaczące obciążenie i utrudnienie w prowadzeniu przez nich działalności. Ewentualny niższy próg byłby akceptowalny jedynie w sytuacji, gdyby w projekcie przewidziano również ustandaryzowanie, na przykład poprzez wprowadzenie jednolitego wzoru, butelek szklanych wielokrotnego użytku oraz opakowań służących do odbioru takich butelek. Rozwiązanie takie mogłoby się przyczynić do zmniejszenia powierzchni magazynowanej, jaką jednostki	Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców	Uwaga nieprzyjęta. W przypadku objęcia takim obowiązkiem jednostek handlowych powyżej 400m ² dostępność miejsc zwrotu opakowań/odpadów opakowaniowych może okazać się zbyt mała, w szczególności w małych miejscowościach. To z kolei może doprowadzić do zniechęcenia mieszkańców, a w konsekwencji nieosiągnięcia zakładanych poziomów selektywnego zbierania. System kaucyjny obejmie także opakowania puszki aluminiowe o pojemności do 1l. Przepisy muszą wskazywać maksymalny termin obowiązywania zezwolenia na funkcjonowanie systemu kaucyjnego. Należy zauważyć, że obecnie zezwolenia i pozwolenia w ramach gospodarowania

	<p>handlu detalicznego będą zmuszone zapewnić w celu realizacji nowych obowiązków wynikających z projektu.</p> <p>Po drugie, przedstawiciele przedsiębiorców zwracają się z apelem, by w toku prac nad projektem nie poszerzać jego zakresu przedmiotowego poprzez objęcie obowiązkowym systemem kaucyjnym kolejnych rodzajów opakowań, nieprzewidzianych w obecnej wersji projektu, takich jak butelki szklane jednorazowego użytku. Przedstawiciele przedsiębiorców wskazują, że zbiórka, segregacja i recykling odpadów szklanych są obecnie wystarczająco dobrze zorganizowane w ramach obowiązujących systemów gminnych, natomiast stłuczka szklana jest ważnym i pożądanym surowcem wtórnym o dodatniej wartości ekonomicznej.</p> <p>Przewidziany w projekcie zakres przedmiotowy należy więc uznać za wystarczający z punktu widzenia jego celów środowiskowych.</p> <p>Przedstawiciele przedsiębiorców zgłaszają również wątpliwości co do rozwiązania przewidzianego w projektowanym art. 40h ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, dodawanym na podstawie art. 1 pkt 5 projektu, zgodnie z którym zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat. Przedstawiciele przedsiębiorców wskazują, że po pierwsze, brak jest potrzeby wprowadzenia takiej regulacji, bowiem zgodnie z projektowanym art. 40i ust. 3 ustawy o gospodarce opakowaniami, jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków określonych w przepisach prawa, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze</p>		<p>odpadami wydawane są właśnie na taki okres czasu.</p>
--	--	--	--

	<p>decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania. Po drugie, przedstawiciele przedsiębiorców wskazują na problemy, jakie obecnie wiążą się z upływaniem terminów zezwoleń na zbieranie odpadów lub zezwoleń na przetwarzanie odpadów, wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach . Rezygnacja z maksymalnego terminu obowiązywania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego pozwoliłaby z jednej strony na uniknięcie tego typu problemów na gruncie nowych przepisów, a z drugiej nie pozbawiłaby w żaden sposób odpowiednich organów możliwości dokonywania rozstrzygnięć nadzorczych w wypadku wystąpienia nieprawidłowości.</p>		
--	--	--	--

Warszawa, dnia 10 maja 2023 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1)

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1	Celami niniejszej dyrektywy są zapobieganie wpływowi niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, w szczególności na środowisko wodne, i na zdrowie człowieka oraz zmniejszanie tego wpływu oraz zachęcanie do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym z innowacyjnymi i zrównoważonymi modelami biznesowymi, produktami i materiałami, co przyczyni się także do efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.	N	-	-	
2.	Art. 2 ust. 1	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wymienionych w załączniku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, do produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych i do narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

3.	Art. 2 ust. 2	2. W przypadkach, gdy niniejsza dyrektywa jest sprzeczna z dyrektywą 94/62/WE lub 2008/98/WE, pierwszeństwo ma niniejsza dyrektywa.	N	-	-	
4.	Art. 3 pkt 1	1) „tworzywo sztuczne” oznacza materiał składający się z polimeru zgodnie z definicją w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
5.	Art. 3 pkt 2	2) „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” oznacza produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
6.	Art. 3 pkt 3	3) „oksydegradowalne tworzywo sztuczne” oznacza materiały z tworzyw sztucznych zawierające	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		dodatki, które pod wpływem utleniania prowadzą do rozpadu tych materiałów na mikrofragmenty lub do ich rozkładu chemicznego;				
7.	Art. 3 pkt 4	4) „narzędzia połowowe” oznaczają sprzęt wykorzystywany w rybołówstwie lub akwakulturze w celu lokalizowania, chwytania lub hodowli żywych zasobów morza lub sprzęt pływający na powierzchni morza i stosowany do wabienia i chwytania lub hodowli takich żywych zasobów morza;	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
8.	Art. 3 pkt 5	5) „narzędzia połowowe stanowiące odpady” oznaczają narzędzia połowowe wchodzące w zakres definicji odpadów zawartej w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, w tym wszelkie oddzielne elementy, substancje lub materiały, które w momencie wyrzucenia, w tym porzucenia lub utraty, takich narzędzi połowowych stanowiły ich część lub były do nich przymocowane;	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
9.	Art. 3 pkt 6	6) „wprowadzanie do obrotu” oznacza pierwsze udostępnienie produktu na rynku państwa członkowskiego;	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
10.	Art. 3 pkt 7	7) „udostępnianie na rynku” oznacza dostarczanie produktu na rynek państwa	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		członkowskiego do celów dystrybucji, stosowania lub użytkowania w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;				
11.	Art. 3 pkt 8	8) „norma zharmonizowana” oznacza normę zharmonizowaną zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
12.	Art. 3 pkt 9	9) „odpady” oznaczają odpady zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE;	T	–	Definicja już istnieje w polskim prawie, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.	
13.	Art. 3 pkt 10	10) „system rozszerzonej odpowiedzialności producenta” oznacza system rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnie z definicją w art. 3 pkt 21 dyrektywy 2008/98/EC;	T	–	Definicja już istnieje w polskim prawie, art. 3 ust. 1 pkt 28a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.	
14.	Art. 3 pkt 11 lit. a i b	11) „producent” oznacza: a) osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, która – bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE (21) – zajmuje się zawodowo produkcją, napelnianiem, sprzedażą lub wywozem i wprowadzaniem do obrotu w tym państwie członkowskim produktów jednorazowego	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

	<p>użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, niebędącą osobą prowadzącą działalność połowową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 (22); lub</p> <p>b) osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, która zajmuje się zawodowo, w innym państwie członkowskim, sprzedażą bezpośrednio prywatnym gospodarstwom domowym lub użytkownikom niebędącym prywatnymi gospodarstwami domowymi, za pomocą umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, niebędącą osobą prowadzącą działalność połowową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 28 rozporządzenia</p>				
--	---	--	--	--	--

		(UE) nr 1380/2013;				
15.	Art. 3 pkt 12-14	12) „zbieranie” oznacza zbieranie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 10 dyrektywy 2008/98/WE; 13) „selektywna zbiórka” oznacza selektywną zbiórkę zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 dyrektywy 2008/98/WE; 14) „przetwarzanie” oznacza przetwarzanie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 14 dyrektywy 2008/98/WE;	T	-	Definicja już istnieje w polskim prawie, art. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.	
16.	Art. 3 pkt 15	15) „opakowania” oznaczają opakowania zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 94/62/WE;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
17.	Art. 3 pkt 16	16) „tworzywo sztuczne ulegające biodegradacji” oznacza tworzywo sztuczne zdolne do fizycznego, biologicznego rozkładu prowadzącego ostatecznie do jego rozkładu na dwutlenek węgla (CO ₂), biomasę i wodę i które, zgodne z europejskimi normami dotyczącymi opakowań, nadaje się do odzysku poprzez kompostowanie i fermentację beztlenową;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
18.	Art. 3 pkt 17	17) „portowe urządzenia do odbioru odpadów” oznaczają portowe urządzenia do odbioru odpadów zgodnie z definicją w art. 2 lit. e) dyrektywy 2000/59/WE;	T	-	Odpowiednie przepisy już znajdują się art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 12 września 2012 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków.	

19.	Art. 3 pkt 18	18) „wyroby tytoniowe” oznaczają wyroby tytoniowe zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2014/40/UE.	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
20.	Art. 4 ust. 1	1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu osiągnięcia ambitnego i trwałego zmniejszenia stosowania wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, zgodnie z ogólnymi celami unijnej polityki dotyczącej odpadów, w szczególności w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, co ma doprowadzić do odwrócenia w znacznym stopniu tendencji wzrostowych związanych ze stosowaniem tych produktów. Środki te mają prowadzić do osiągnięcia do 2026 r., w porównaniu z 2022 r., mierzalnego, ilościowego zmniejszenia stosowania wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na terytorium danego państwa członkowskiego. Do dnia 3 lipca 2021 r. państwa członkowskie przygotowują opis środków przyjętych przez nie na podstawie akapitu pierwszego, notyfikują ten opis Komisji i podają go do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

	<p>uwzględniają środki przedstawione w opisie w planach lub programach, o których mowa w art. 11, przy okazji najbliższej aktualizacji tych planów lub programów zgodnie z odpowiednimi aktami ustawodawczymi Unii dotyczącymi tych planów lub programów, lub są ujmowane w jakichkolwiek innych programach stworzonych specjalnie do tego celu.</p> <p>Środki te mogą obejmować krajowe cele w zakresie zmniejszenia stosowania, środki zapewniające udostępnianie konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży produktów wielokrotnego użytku stanowiących alternatywę dla wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, instrumenty ekonomiczne, takie jak instrumenty zapewniające, aby te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych nie były bezpłatnie wydawane konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży i umowy, o których mowa w art. 17 ust. 3. Państwa członkowskie mogą nałożyć ograniczenia rynkowe na zasadzie odstępstwa od art. 18 dyrektywy 94/62/WE w</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>celu zapobiegania zaśmiecaniu tymi produktami, tak by zapewnić ich zastępowanie produktami alternatywnymi wielokrotnego użytku lub niezawierającymi tworzyw sztucznych. Środki te mogą się różnić w zależności od wpływu, jaki te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wywierają na środowisko w całym ich cyklu życia, w tym gdy zostały pozostawione w miejscach do tego nieprzeznaczonych.</p> <p>Środki przyjęte zgodnie z niniejszym ustępem muszą być proporcjonalne i niedyskryminujące. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych środkach zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 (23), gdy ta dyrektywa tego wymaga.</p> <p>W celu spełnienia wymogów akapitu pierwszego niniejszego ustępu każde państwo członkowskie monitoruje wymienione w części A załącznika produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które zostały wprowadzone do obrotu oraz podjęte środki służące zmniejszeniu stosowania i składa Komisji</p>				
--	--	--	--	--	--

		sprawozdania z postępów, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i art. 13 ust. 1, w celu ustanowienia wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zmniejszenia stosowania.				
21.	Art. 5	Państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu wymienionych w części B załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych.	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
22.	Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wymienione w części C załącznika produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych, mogły być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy te pokrywki i wieczka pozostają przymocowane do pojemników podczas etapu zamierzonego użytkowania produktu.	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
23.	Art. 6 ust. 2	2. Do celów niniejszego artykułu metalowych zakrętek i wieczek z uszczelką z tworzyw sztucznych nie uznaje się za wykonane z tworzyw sztucznych.	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
24.	Art. 6	3. Do dnia 3 października 2019 r. Komisja zwraca się do	N	–	–	

	ust. 3 i 4	<p> europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie norm zharmonizowanych dotyczących wymogu, o którym mowa w ust. 1. Normy te uwzględniają w szczególności konieczność zapewnienia niezbędnego poziomu wytrzymałości, niezawodności i bezpieczeństwa zamknięć pojemników na napoje, w tym na napoje gazowane.</p> <p>4. Od daty publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> odniesień do norm zharmonizowanych, o których mowa w ust. 3, domniemywa się, że produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o których mowa w ust. 1, które są zgodne z tymi normami lub ich częściami, są zgodne z wymogiem określonym w ust. 1.</p>				
25.	Art. 6 ust. 5	<p>5. W odniesieniu do butelek na napoje wymienionych w części F załącznika, każde państwo członkowskie zapewnia, aby:</p> <p>a) od 2025 r. butelki na napoje wymienione w części F załącznika, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu („butelki PET”), zawierały co najmniej 25 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu,</p>	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		<p>obliczane jako średnia dla wszystkich butelek PET wprowadzonych do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego; oraz</p> <p>b) od 2030 r. butelki na napoje wymienione w części F załącznika zawierały co najmniej 30 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, obliczane jako średnia dla wszystkich takich butelek na napoje wprowadzonych do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego.</p> <p>Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze określające zasady obliczania i weryfikacji celów ustanowionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.</p>				
26.	Art. 7 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy wymieniony w części D załącznika produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, który został wprowadzony do obrotu, był opatrzony widocznym, czytelnym i nieusuwalnym oznakowaniem na opakowaniu lub na samym</p>	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		<p>produkcje informującym konsumentów o:</p> <p>a) odpowiednich metodach gospodarowania odpadami w przypadku tego produktu lub niewskazanych sposobach unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu – zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami; oraz</p> <p>b) obecności tworzyw sztucznych w tym produkcie i o wynikającym z tego negatywnym wpływie na środowisko zaśmiecania lub innych nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu.</p> <p>Komisja ustanawia, zgodnie z ust. 2, zharmonizowane specyfikacje dotyczące oznakowania.</p>				
27.	Art. 7 ust. 2	<p>2. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający zharmonizowane specyfikacje dotyczące oznakowania, o którym mowa w ust. 1; specyfikacje te:</p> <p>a) przewidują, że oznakowanie wymienionych w części D pkt 1, 2 i 3 załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych umieszcza się na opakowaniu handlowym lub opakowaniu zbiorczym tych produktów.</p>	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		<p>Jeśli wiele towarów jednostkowych jest grupowanych w miejscu zakupu, każdy towar jednostkowy musi być opatrzony oznakowaniem na swoim opakowaniu. Oznakowanie nie jest wymagane w przypadku opakowań, których powierzchnia jest mniejsza niż 10 cm² ;</p> <p>b) przewidują, że oznakowanie wymienionych w części D pkt 4 załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych umieszcza się na samym produkcie; oraz</p> <p>c) uwzględniają istniejące dobrowolne podejścia sektorowe i zwracają szczególną uwagę na potrzebę unikania informacji wprowadzających konsumentów w błąd.</p> <p>Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.</p>				
28.	Art. 8 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie, zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE, systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wszystkich wymienionych w części E załącznika produktów jednorazowego</p>	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		użytku z tworzyw sztucznych, które zostały wprowadzone do obrotu w danym państwie członkowskim.				
29.	Art. 8 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wymienionych w części E sekcja I załącznika do niniejszej dyrektywy produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione, następujące koszty:</p> <p>a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów;</p> <p>b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz</p> <p>c) koszty sprzątnięcia odpadów pochodzących z tych</p>	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania.				
30.	Art. 8 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, by producenci wymienionych w części E sekcje II i III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali co najmniej następujące koszty:</p> <p>a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10, w odniesieniu do tych produktów;</p> <p>b) koszty sprzątnięcia odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania; oraz</p> <p>c) koszty wynikające z gromadzenia danych i sprawozdawczości zgodnie z art. 8a ust. 1 lit. c) dyrektywy 2008/98/WE.</p> <p>W odniesieniu do wymienionych w części E sekcja III załącznika do niniejszej dyrektywy produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, państwa członkowskie zapewniają, aby producenci pokrywali dodatkowo koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym</p>	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania. Koszty te mogą obejmować utworzenie specjalnej infrastruktury do zbierania odpadów w przypadku tych produktów, na przykład odpowiednich pojemników na odpady w miejscach częstego zaśmiecania.				
31.	Art. 8 ust. 4	4. Wskazane w ust. 2 i 3 koszty, które należy pokryć, nie przekraczają kosztów niezbędnych do gospodarnego świadczenia wskazanych w tych przepisach usług i są one ustalane z zachowaniem przejrzystości między zainteresowanymi podmiotami. Koszty sprzątania odpadów są ograniczone do czynności podejmowanych przez organy publiczne lub w ich imieniu. Metoda ich obliczania musi być ustalona w taki sposób, aby koszty sprzątania odpadów mogły być ustalone w proporcjonalny sposób. Z myślą o minimalizacji kosztów administracyjnych państwa członkowskie mogą ustalić wkłady finansowe na rzecz kosztów sprzątania odpadów poprzez ustanowienie odpowiednich, wieloletnich kwot zryczałtowanych.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		Komisja, w konsultacji z państwami członkowskimi, publikuje wytyczne odnośnie do kryteriów dotyczących kosztów sprzątania odpadów, o których to kosztach mowa w ust. 2 i 3.				
32.	Art. 8 ust. 5	5. Państwa członkowskie w jasny sposób określają role i obowiązki wszystkich odpowiednich zaangażowanych podmiotów. W odniesieniu do opakowań te role i obowiązki określa się zgodnie z dyrektywą 94/62/WE.	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
33.	Art. 8 ust. 6	6. Każde państwo członkowskie zezwala producentom mającym siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, którzy wprowadzają produkty do obrotu w tym państwie członkowskim, na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego jako upoważnionego przedstawiciela do celów wypełniania na jego terytorium obowiązków producenta w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
34.	Art. 8 ust. 7	7. Każde państwo członkowskie zapewnia, by	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		<p>producent mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na jego terytorium, który sprzedaje – w innym państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby ani miejsca zamieszkania – produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w części E załącznika oraz narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, wyznaczył upoważnionego przedstawiciela w takim innym państwie członkowskim. Upoważniony przedstawiciel jest osobą odpowiedzialną za wypełnienie obowiązków tego producenta, zgodnie z niniejszą dyrektywą, na terytorium takiego innego państwa członkowskiego.</p>				
35.	Art. 8 ust. 8	<p>8. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie, zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE, systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wprowadzonych do obrotu w danym państwie członkowskim narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne. Państwa członkowskie, które posiadają wody morskie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/56/WE, ustanawiają krajowy,</p>	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		<p>minimalny, roczny poziom zbierania do celów recyklingu zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady. Państwa członkowskie monitorują wprowadzone do obrotu w tych państwach członkowskich narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne oraz monitorują zebrane zawierające tworzywa sztuczne narzędzia połowowe stanowiące odpady i składają Komisji sprawozdania zgodnie z art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy w celu ustanowienia wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zbierania.</p>				
36.	Art. 8 ust. 9	<p>9. W odniesieniu do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, aby producenci narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne pokrywali koszty selektywnej zbiórki zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady, które zostały dostarczone do odpowiednich portowych urzędzeń do odbioru odpadów zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/883 lub do innych</p>	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		<p>równoważnych systemów zbierania, które nie są objęte zakresem stosowania tej dyrektywy, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania. Producenci pokrywają również koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10, w odniesieniu do narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.</p> <p>Wymogi określone w niniejszym ustępie stanowią uzupełnienie wymogów mających zastosowanie do odpadów ze statków połowowych w prawie Unii dotyczącym portowych urzędzeń do odbioru odpadów. Bez uszczerbku dla środków technicznych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 850/98 (24) Komisja zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie zharmonizowanych norm dotyczących projektowania narzędzi połowowych zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym, by zachęcać do przygotowania tych narzędzi do ponownego użycia i ułatwiać możliwość recyklingu po zakończeniu eksploatacji.</p>				
37.	Art. 9 ust. 1	1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w	T	Art. 1 pkt 1	art. 1 ust. 1 pkt 5	

	<p>celu zapewnienia selektywnej zbiórki do celów recyklingu, tak by:</p> <p>a) do 2025 r. ilość zebranych, stanowiących odpady produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części F załącznika, była wagowo równa 77 % takich produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wprowadzonych do obrotu w danym roku;</p> <p>b) do 2029 r. ilość zebranych, stanowiących odpady produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części F załącznika, była wagowo równa 90 % takich produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wprowadzonych do obrotu w danym roku.</p> <p>Ilość wymienionych w części F załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które wprowadzono do obrotu w danym państwie członkowskim, można uznać za równą ilości odpadów powstałych z tych produktów, w tym pozostawionych w miejscach do tego nieprzeznaczonych, w tym samym roku w tym państwie członkowskim.</p>		<p>„5) zasady działania systemu kaucyjnego w gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”</p> <p>Art. 1 pkt 2</p> <p>art. 6 ust. 3 pkt 1</p> <p>„1) uzyskania wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, wnoszenia opłaty produktowej oraz dokumentów potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych,”;</p> <p>Art. 1 pkt 3</p> <p>art. 7 ust. 2</p> <p>w art. 7 w ust. 2 po wyrazach „w art. 35 ust. 1” dodaje się wyrazy „lub 1a”;</p> <p>Art. 1 pkt 4</p> <p>art. 8 pkt 6a</p> <p>„6a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną w momencie sprzedaży produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będącego napojem, od użytkownika końcowego tego napoju i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”,</p> <p>art. 8 pkt 7 lit. a tiret dziesiąte</p> <p>„– będącego podmiotem reprezentującym,”;</p> <p>art. 8 pkt 10a</p> <p>„10a) powierzchni sprzedaży – rozumie się przez to powierzchnię sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz.977);”,</p> <p>art. 8 pkt 13a</p> <p>„13a) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do</p>	
--	---	--	--	--

	<p>Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie mogą między innymi:</p> <p>a) ustanowić systemy zwrotu kaucji;</p> <p>b) ustanowić cele w zakresie selektywnej zbiórki w odniesieniu do odpowiednich systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE.</p>		<p>ustawy, będących napojami, pobierana jest kaucja, która jest zwracana użytkownikom końcowym w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”;</p> <p>art. 8 pkt 15c „15c) użytkownikowi końcowym – rozumie się przez to użytkownika produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, który nabywa je w celu spożycia przez siebie lub inne osoby, a nie dalszej sprzedaży;”;</p> <p>art. 8 pkt 21a i 21b „21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje;</p> <p>21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego wyłącznie sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych do obrotu przez tego samego wprowadzającego;”;</p> <p>art. 8 pkt 23 w pkt 23 w lit. c w tiret pierwszym i drugim wyraz „handlowej” zastępuje się wyrazem „sprzedaży”</p>	
--	--	--	--	--

				<p>Art. 1 pkt 6</p>	<p>„Art. 21a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy. Do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego.</p> <p>2. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań co najmniej w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku.</p> <p>4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokość kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego.</p> <p>5. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w danym roku ustala się na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, prowadzonej przez podmioty odbierające odpady opakowaniowe z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym.</p> <p>6. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy, wlicza się masę ich zakrętek i wieczek.</p> <p>7. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, oraz opakowań, o których mowa w poz. 3 tego załącznika, nie wlicza się masy jakichkolwiek pozostałości, w tym także masy innych materiałów i substancji obecnych wewnątrz oraz na zewnątrz odpowiednio tych odpadów lub opakowań.</p> <p>8. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a</p>	
--	--	--	--	-------------------------	---	--

				<p>do ustawy, oraz opakowań, o których mowa w poz. 3 tego załącznika, wlicza się masę etykiet i klejów, pod warunkiem że została ona uwzględniona również w masie opakowań wprowadzonych do obrotu.</p> <p>9. Odpady opakowaniowe powstałe z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, uznaje się za zebrane selektywnie, jeżeli były zbierane w celu recyklingu oddzielnie od innych odpadów.</p> <p>10. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, zebranych selektywnie zgodnie z ust. 9 oblicza się w miejscu, w którym są one zbierane, lub na wyjściu z operacji sortowania.</p> <p>11. W przypadku gdy masy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, zebranych selektywnie zgodnie z ust. 9 nie można obliczyć w sposób, o którym mowa w ust. 10, masę tych odpadów oblicza się jako iloczyn liczby sztuk tych odpadów oraz wskaźników przeliczenia, które uwzględniają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) masę każdej wielkości opakowania, rodzaj materiału oraz straty w kolejnych czynnościach sortowania; 2) rodzaj polimeru, z którego zrobione są te opakowania oraz wieczka i zakrętki – w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych.”; <p>Art. 1 pkt 11 w art. 37 w ust. 1 po wyrazach „wprowadzający produkty w opakowaniach” dodaje się przecinek i dodaje się wyrazy „wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, podmiot reprezentujący”;</p> <p>Art. 1 pkt 12 „Rozdział 6b System kaucyjny</p> <p>Art. 40g. 1. System kaucyjny:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obejmuje terytorium kraju; 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla użytkowników końcowych, z uwzględnieniem przepisów dotyczących uczestniczenia jednostek handlu detalicznego i hurtowego w systemie kaucyjnym ze względu na powierzchnię sprzedaży; 3) zapewnia powszechny i równy dostęp dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje, wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady 	
--	--	--	--	---	--

				<p>opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię;</p> <p>4) nie wymaga okazania dowodu zakupu produktu w opakowaniu na napoje objętym systemem kaucyjnym, w celu zwrotu pobranej kaucji.</p> <p>2. System kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący, który spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>1) jest spółką akcyjną mającą siedzibę na terytorium kraju, utworzoną przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, lub reprezentujące ich związki pracodawców, lub izby gospodarze;</p> <p>2) jego akcjonariuszami są wyłącznie podmioty, o których mowa w pkt 1;</p> <p>3) realizuje określone w ustawie obowiązki, a dochody uzyskane w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przeznacza wyłącznie na cele statutowe;</p> <p>4) wykonuje wyłącznie działalność związaną z gospodarowaniem opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz organizowaniem i prowadzeniem systemu kaucyjnego;</p> <p>5) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 40j ust. 1;</p> <p>6) posiada kapitał zakładowy określony w ust. 3.</p> <p>3. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego wynosi co najmniej 5 000 000 zł.</p> <p>4. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego nie może:</p> <p>1) być zebrany w drodze subskrypcji otwartej;</p> <p>2) pochodzić z pożyczki lub kredytu, ani być obciążony w jakikolwiek sposób.</p> <p>5. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jego wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego.</p> <p>6. Podmiot reprezentujący:</p> <p>1) utrzymuje kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo</p> <p>2) posiada gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego lub instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3.</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>7. Akcje podmiotu reprezentującego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.</p> <p>8. Podmiot reprezentujący nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.</p> <p>9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego.</p> <p>10. W przypadku funkcjonowania więcej niż jednego systemu kaucyjnego podmioty reprezentujące prowadzące te systemy są obowiązane do ustalenia między sobą, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez siebie systemów kaucyjnych. Umowę zawiera się przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.</p> <p>11. Podmiot reprezentujący, który zawarł umowę, o której mowa w ust. 10, jest obowiązany do przekazania kopii tej umowy niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, ministrowi właściwemu do spraw klimatu.</p> <p>12. Przepisy ust. 10 i 11 stosuje się również, gdy po zawarciu umowy, o której mowa w ust. 10, zezwolenie, o którym mowa w art. 40j ust. 1, otrzyma kolejny podmiot reprezentujący. W takim przypadku dotychczasowa umowa, o której mowa w ust. 10, wygasa z dniem zawarcia nowej umowy między wszystkimi podmiotami reprezentującymi.</p> <p>13. W przypadku, o którym mowa w ust. 12, podmioty reprezentujące dokonują rozliczenia, o którym mowa w ust. 10, zgodnie z dotychczasową umową, za okres od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego do dnia wygaśnięcia dotychczasowej umowy.</p> <p>14. W przypadku zmian w umowie, o której mowa w ust. 10, oraz umowie zawartej w przypadku, o którym mowa w ust. 12, stosuje się ust. 11.</p> <p>15. Wprowadzającemu produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzającemu bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym przysługuje prawo własności opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, zebranych w tym systemie kaucyjnym, w których ci przedsiębiorcy wprowadzili do obrotu produkty będące napojami.</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>Art. 40h. 1. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego.</p> <p>2. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego.</p> <p>3. Warunkiem przystąpienia wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego jest zawarcie z podmiotem reprezentującym umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów.</p> <p>4. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, z każdym wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który się do niego zgłosił.</p> <p>5. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa w szczególności wysokość wkładów finansowych ponoszonych przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przeznaczonych na finansowanie systemu kaucyjnego oraz terminy ich płatności.</p> <p>6. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz podmiot reprezentujący, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 3, są obowiązani do przechowywania tej umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.</p> <p>7. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym opakowaniach objętych tym systemem.</p> <p>8. W przypadku nieprzekazania podmiotowi reprezentującemu danych, o których mowa w ust. 7, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do opakowań objętych systemem kaucyjnym, o których nie poinformowali podmiotu reprezentującego, a które wprowadzili do obrotu w danym roku, według stawki za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1 albo 2.</p> <p>Art. 40i. 1. Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objętych systemem kaucyjnym; 3) transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów; 4) prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 40n ust. 1, i sporządzanie sprawozdań; 5) rozliczenie kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, w szczególności finansowanie wypłat kaucji dla użytkownika końcowego; 6) finansowanie kosztów zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym. <p>2. Koszty działań, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje.</p> <p>3. Rozliczenie finansowe między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>prowadzącymi różne systemy kaucyjne następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż miesiąc.</p> <p>4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.</p> <p>Art. 40j. 1. Prowadzenie systemu kaucyjnego wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze decyzji, zwanego dalej „zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.</p> <p>2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego; 2) nazwę, adres siedziby oraz adres e-mail podmiotu reprezentującego; 3) potwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6; 4) informacje o planowanym sposobie osiągnięcia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1; 5) wskazanie rodzajów opakowań, dla których podmiot reprezentujący planuje utworzyć system kaucyjny; 6) szczegółowy opis:<ol style="list-style-type: none"> a) zasad pobierania i zwracania kaucji, b) zasad odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasad przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia, c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego, d) zasad przystępowania wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego, e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje biorącymi udział w systemie kaucyjnym, f) zasad rozliczania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na	
--	--	--	--	---	--

				<p>napoje i wprowadzającymi bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje biorącymi udział w systemie kaucyjnym,</p> <p>g) systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy;</p> <p>7) planowany termin uruchomienia systemu kaucyjnego;</p> <p>8) proponowany czas obowiązywania zezwolenia.</p> <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przedkłada się ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego.</p> <p>4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:</p> <p>1) rodzaje opakowań, dla których podmiot reprezentujący tworzy system kaucyjny;</p> <p>2) zasady pobierania i zwracania kaucji;</p> <p>3) zasady odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasady przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia;</p> <p>4) sposób finansowania systemu kaucyjnego;</p> <p>5) zasady przystępowania wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego;</p> <p>6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje biorącymi udział w systemie kaucyjnym;</p> <p>7) zasady rozliczania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającymi bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje biorącymi udział w systemie kaucyjnym;</p> <p>8) system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy;</p> <p>9) termin uruchomienia systemu kaucyjnego;</p> <p>10) termin obowiązywania zezwolenia.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.</p> <p>6. W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, minister właściwy do spraw klimatu cofa to zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub gdy z informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 4, lub ze szczegółowego opisu, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, wynika, że system kaucyjny nie będzie spełniał warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, podmiotowi reprezentującemu, któremu w terminie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego w drodze ostatecznej decyzji wydanej na podstawie art. 40k ust. 2.</p> <p>Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.</p> <p>3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:</p> <p>1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,</p> <p>2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego</p> <p>– na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.</p> <p>5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>Art. 40l. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji.</p> <p>2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 4 do ustawy.</p> <p>Art. 40m. 1. Maksymalna wysokość kaucji wynosi 2 zł.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym, kierując się potrzebą ustalenia jej wysokości na poziomie stanowiącym zachętę do zwrotu opakowań i odpadów</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>opakowaniowych, a także akceptowalnym społecznie poziomem stawki kaucji.</p> <p>Art. 40n. 1. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić w postaci papierowej albo elektronicznej ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym w danym roku kalendarzowym, z podziałem na poszczególne jednostki i inne punkty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy; 2) opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, i odpadów powstałych z tych opakowań. <p>2. Podmiot reprezentujący prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w tej ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą.</p> <p>Art. 40o. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do składania, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie do dnia 15 marca, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy zawierającego dane, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p> <p>Art. 40p. 1. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do sporządzania rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, odebranych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym na terenie danej gminy, zawierającego informacje, o których mowa w ust. 3.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podmiot reprezentujący przekazuje wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, związkowi międzygminnemu albo związkowi metropolitalnemu w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy. 3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:<ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę, adres siedziby podmiotu reprezentującego, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP); 2) informacje o masie:	
--	--	--	--	--	--

				<p>Art. 1 pkt 13</p>	<p>a) poszczególnych rodzajów zebranych odpadów opakowaniowych oraz sposobie ich zagospodarowania wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały one przekazane, b) pozostałości z sortowania odpadów opakowaniowych powstałych z zebranych odpadów opakowaniowych, przekazanych do składowania albo do termicznego przekształcania, c) odpadów opakowaniowych przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu, powstałych z zebranych odpadów opakowaniowych.</p> <p>4. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do przechowywania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego to sprawozdanie dotyczy.”;</p>	
				<p>Art. 1 pkt 14</p>	<p>„Art. 42. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych, 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach – co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.</p> <p>2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji, jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji.”;</p>	
					<p>„Art. 44. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w tym systemie w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p>	

				<p>2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.</p> <p>4. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m² jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym.</p> <p>5. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 4, z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², który się do niego zgłosi.</p> <p>6. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m² jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z każdym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosi.</p> <p>7. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 6, z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m².</p> <p>8. Umowa, o której mowa w ust. 4 i 6, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady rozliczania kaucji oraz 2) zasady zbierania i przekazywania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy – w przypadku gdy umowa dotyczy uczestnictwa w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2. <p>9. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz podmiot reprezentujący, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 4 lub 6, są obowiązani do przechowywania tej</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.</p> <p>10. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych jest obowiązany do prowadzenia ewidencji, z podziałem na poszczególne lata, w postaci papierowej albo elektronicznej, obejmującej w danym roku kalendarzowym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym; 2) liczbę zwróconych opakowań i odpadów opakowaniowych; 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji. <p>11. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym jedynie w zakresie pobierania kaucji jest obowiązany do prowadzenia ewidencji, w postaci papierowej albo elektronicznej, w danym roku kalendarzowym, obejmującej liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>12. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 10 albo 11, jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w tej ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą.”;</p>	
				<p>Art. 1 pkt 23</p>	<p>po załączniku nr 3 do ustawy dodaje się załącznik nr 4 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.</p>
				<p>Art. 2 pkt 1</p>	<p>w art. 3 w ust. 2 pkt 6 po średniku dodaje się wyrazy „punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych mogą także zapewniać przyjmowanie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami</p>

				<p>Art. 3 pkt 1</p> <p>Art. 3 pkt 2</p>	<p>opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877) na podstawie umowy z podmiotem reprezentującym, o którym mowa w art. 40g ust. 2 tej ustawy;”;</p> <p>„49) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte system kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy;</p> <p>50) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to podatnika będącego podmiotem w rozumieniu odpowiednio art. 8 pkt 21a oraz 21b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, uczestniczącego w systemie kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy;</p> <p>51) odpadzie opakowaniowym – rozumie się przez to odpad opakowaniowy w rozumieniu art. 8 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, powstały z opakowania wielokrotnego użytku i zwracany w ramach systemu kaucyjnego w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy.”;</p> <p>Art. 29a ust 10 pkt 2: skreśla się wyrazy „, , z zastrzeżeniem ust. 11 i 12”;</p> <p>Art. 29a ust. 11a, 12a i 12b: „11a. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się wartości opakowania wielokrotnego użytku, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w tym opakowaniu.”; „12a. W przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania wielokrotnego użytku wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje podwyższa podstawę opodatkowania o wartość tego opakowania. Przez niezwrócenie opakowania wielokrotnego użytku rozumie się również zwrot odpadu opakowaniowego. 12b. W przypadku, o którym mowa w ust. 12a, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje określa wysokość zmiany podstawy opodatkowania na ostatni dzień roku przez określenie różnicy między liczbą wprowadzonych do obrotu a liczbą zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku. Jeżeli liczba zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku jest</p>	
--	--	--	--	---	---	--

					<p>większa od liczby wprowadzonych do obrotu opakowań wielokrotnego użytku w danym roku, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje uwzględnia tę różnicę przy ustaleniu wartości podstawy opodatkowania dla kolejnego roku.”;</p>	
				Art. 5 pkt 1	<p>art. 49 ust. 1 pkt 5 „5) podmiotów reprezentujących prowadzących systemy kaucyjne, o których mowa w art. 40g ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwanych dalej „podmiotami reprezentującymi””;</p>	
				Art. 5 pkt 2	<p>art. 50 ust. 1 pkt 6 lit. h „h) podmiotów reprezentujących”;</p>	
				Art. 5 pkt 3	<p>art. 52 ust. 1 pkt 7a lit. d tiret czwarte „– nazwę i numer rejestrowy podmiotu reprezentującego, któremu zlecił wykonanie obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o ile została zawarta umowa z podmiotem reprezentującym”;</p> <p>art. 52 ust. 1 pkt 7a lit. h „h) podmiotów reprezentujących: – wskazanie rodzajów opakowań, dla których podmiot reprezentujący tworzy system kaucyjny w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwany dalej „systemem kaucyjnym”, – informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku”;</p>	
				Art. 5 pkt 4	<p>art. 57 ust. 1 pkt 10 „10) podmiotów reprezentujących”;</p>	
				Art. 9	<p>Art. 9. 1. Opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.</p>	

				<p>2. Za opakowania, o których mowa w ust. 1, nie pobiera się kaucji.</p> <p>3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji na opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia 31 grudnia 2024 r. na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem 1 stycznia 2025 r., mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych po tym terminie, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.</p> <p>Art. 10. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>Załącznik nr 2</p> <p style="text-align: right;">Załącznik nr 4</p> <p style="text-align: center;">WZÓR OZNAKOWANIA WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM ORAZ OKREŚLAJĄCEGO WYSOKOŚĆ KAUCJI</p> <div style="text-align: center; border: 1px solid black; width: fit-content; margin: 0 auto; padding: 5px;"><p>KAUCJA</p><p>XX,YY</p></div> <p>gdzie: XX,YY –oznacza kwotę kaucji, w której XX oznacza złotówki, a YY grosze.</p> <p>Objaśnienie: Oznakowanie powinno: 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe; 2) kontrastować z tłem;</p>	
--	--	--	--	---	--

					3) znajdować się na etykiecie.	
38.	Art. 9 ust. 2	2. Komisja ułatwia wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w zakresie odpowiednich środków umożliwiających osiągnięcie celów określonych w ust. 1, w tym w zakresie systemów zwrotu kaucji. Komisja podaje do wiadomości publicznej wyniki takiej wymiany informacji i najlepszych praktyk.	N	–	–	
39.	Art. 9 ust. 3	3. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający metodę obliczania i weryfikacji celów w zakresie selektywnej zbiórki, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.	N	–	–	
40.	Art. 10	Państwa członkowskie podejmują środki w celu informowania konsumentów oraz zachęcania ich do odpowiedzialnego zachowania, by zmniejszyć zaśmiecenie pochodzące z produktów objętych niniejszą dyrektywą oraz podejmują środki w celu informowania konsumentów produktów jednorazowego użytku z	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

	<p>tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części G załącznika, i użytkowników narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne na temat następujących kwestii:</p> <p>a) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia i metod gospodarowania odpadami w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz na temat najlepszych praktyk w zakresie należytego gospodarowania odpadami prowadzonego zgodnie z art. 13 dyrektywy 2008/98/WE;</p> <p>b) wpływu na środowisko, w szczególności środowisko morskie, zaśmiecania i innego nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne; oraz</p> <p>c) wpływu na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.</p>				
--	---	--	--	--	--

41.	Art. 11	Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy każde państwo członkowskie zapewnia, aby środki podejmowane w celu transpozycji i wdrożenia niniejszej dyrektywy stanowiły integralną część programów środków ustanowionych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2008/56/WE w przypadku państw członkowskich posiadających wody morskie, programów środków ustanowionych zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów ustanowionych zgodnie z art. 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE oraz planów odbioru i zagospodarowania odpadów ustanowionych na mocy dyrektywy (UE) 2019/883 oraz by były z tymi programami i planami zgodne. Środki podejmowane przez państwa członkowskie w celu transpozycji i wdrożenia art. 4–9 niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z unijnym prawem żywnościowym, co ma na celu zapewnienie, by higiena żywności i bezpieczeństwo żywności nie były zagrożone. W odniesieniu do materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością państwa	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
-----	------------	---	---	---	---	--

		członkowskie zachęcają do stosowania, w miarę możliwości, zrównoważonych produktów alternatywnych dla produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.				
42.	Art. 12	Dokonując oceny, czy do celów niniejszej dyrektywy pojemnik na żywność należy uznać za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, obok wymienionych w załączniku kryteriów dotyczących pojemników na żywność, decydującą rolę odgrywa to, czy istnieje tendencja do pozostawiania go w miejscach do tego nieprzeznaczonych – z uwagi na jego pojemność lub rozmiar, w szczególności w przypadku pojemników zawierających pojedyncze porcje żywności. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja publikuje wytyczne, w konsultacji z państwami członkowskimi, w tym w stosownych przypadkach zawierające przykłady produktów, które należy uznać do celów niniejszej dyrektywy za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.	N	–	–	
43.	Art. 13 ust. 1	1. Za każdy rok kalendarzowy państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania zawierające:	T	Częściowo (w zakresie lit. c)		

	<p>F załącznika, aby wykazać osiągnięcie celów określonych w art. 6 ust. 5; oraz</p> <p>f) dane dotyczące odpadów pochodzących ze stosowania wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to odpady zebrano zgodnie z art. 8 ust. 3.</p> <p>Państwa członkowskie zgłaszają te dane i informacje drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, dla którego zostały one zebrane. Dane i informacje są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.</p> <p>Pierwszym okresem sprawozdawczym jest rok kalendarzowy 2022, z wyjątkiem akapitu pierwszego lit. e) i f), w przypadku których pierwszym okresem sprawozdawczym jest rok kalendarzowy 2023.</p>		<p>Art. 3 pkt 3</p> <p>Art. 109 ust 11ia-11ic: „11ia. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany prowadzić ewidencję w postaci elektronicznej zawierającą dane niezbędne do określenia wysokości zmiany podstawy opodatkowania, w tym o wprowadzonych do obrotu opakowaniach wielokrotnego użytku z podziałem na rodzaje tych opakowań, o ich liczbie i wartości opakowań, od których pobrano kaucję w danym roku, oraz zwróconych opakowaniach wielokrotnego użytku z podziałem na rodzaje opakowań, o ich liczbie i wartości opakowań, od których zwrócono kaucję w danym roku. W ewidencji uwzględnia się również dane o zwróconych odpadach opakowaniowych, z podziałem na rodzaje odpadów opakowaniowych, o ich liczbie i kwotach należności zwróconych z tytułu zwrotu odpadów opakowaniowych w danym roku.</p> <p>11ib. Ewidencja, o której mowa w ust. 11ia, jest udostępniana przez podatnika drogą elektroniczną na każde żądanie organu podatkowego.</p> <p>11ic. Ewidencję, o której mowa w ust. 11ia, przechowuje się przez okres 5 lat od zakończenia roku, w rozliczeniu za który wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje określił wysokość zmiany podstawy opodatkowania wynikającą z różnicy między liczbą wprowadzonych do obrotu a liczbą zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku.”.</p> <p>Art. 5 pkt 5</p> <p>art. 73 ust. 1 pkt 7 „7) podmiot reprezentujący.”</p> <p>art. 73 ust. 2 pkt 2 „ca) masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,”</p> <p>„db) masie zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych, z wyszczególnieniem zebranych w ramach systemu kaucyjnego, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w</p>	
--	--	--	--	--

				<p>załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,</p> <p>dc) wysokości pobranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,</p> <p>dd) wysokości zwróconej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”,</p> <p>„ec) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego opakowań i odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”,</p> <p>eb) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”,</p> <p>„fa) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.</p> <p>art. 73 ust. 2 pkt 2b w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego informacje o: wysokości środków przeznaczonych na funkcjonowanie systemu kaucyjnego, w tym gospodarowanie opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w ramach systemu kaucyjnego, jednostkach handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktach zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, które uczestniczą w systemie kaucyjnym, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, które te jednostki i punkty zbierają, wysokości pobranej, zwróconej oraz nieodebranej kaucji z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, przez wprowadzających, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,</p> <p>masie odpadów opakowaniowych z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, z których powstały, zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego,</p> <p>masie opakowań z podziałem na rodzaje opakowań zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego,</p> <p>wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,</p> <p>sposobach gospodarowania odpadami opakowaniowymi zebranymi selektywnie w ramach systemu kaucyjnego,</p> <p>średniej liczbie rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku,</p> <p>j) wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie, w postaci listy tych podmiotów zawierającej imiona i nazwiska lub nazwy tych wprowadzających oraz ich numery rejestrowe,”</p> <p>art. 73 ust. 4 „4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. ca, db, ec oraz fa, w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę z podmiotem reprezentującym, w zakresie tych informacji, jest sporządzane przez ten podmiot.”;</p> <p>Art. 5 pkt 6 art. 79 ust. 2 pkt 4 lit. e „e) selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych,”;</p>
--	--	--	--	--	---

				Art. 7	Art. 7. Podmiot reprezentujący obowiązany do sporządzenia i złożenia sprawozdań, o których mowa w art. 40o i art. 40p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sporządza i składa je po raz pierwszy za rok, w którym system kaucyjny został uruchomiony.	
				Art. 8	Art. 8. Podmioty obowiązane do sporządzenia i składania sprawozdań, o których mowa w art. 45b i art. 45c ustawy zmienianej w art.1, sporządzają i składają je po raz pierwszy za rok 2025.	
44.	Art. 13 ust. 2	2. Do danych i informacji zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości. Dane i informacje są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 4.	N	–	–	
45.	Art. 13 ust. 3	3. Komisja dokonuje przeglądu danych i informacji zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to zawiera ocenę organizacji zbierania danych i informacji, źródeł danych i informacji i metody stosowanej przez państwa członkowskie, jak również kompletności, rzetelności, aktualności oraz spójności tych danych i informacji. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Przedmiotowe sprawozdanie jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych i informacji	N	–	–	

		przez państwa członkowskie, a następnie w odstępach określonych w art. 12 ust. 3c dyrektywy 94/62/WE.				
46.	Art. 13 ust. 4	4. Do dnia 3 stycznia 2021 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych i informacji zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) i ust. 2 niniejszego artykułu. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 1 lit. c) i d) i ust. 2 niniejszego artykułu. Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych i informacji zgodnie z ust. 1 lit. e) i f) i ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2. Należy wziąć pod uwagę format opracowany na podstawie art. 12 dyrektywy 94/62/WE.	N	-	-	
47.	Art. 14	Sankcje państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na	T	Art. 1 pkt 9	art. 34 ust. 1 w ust. 1 po wyrazach „w art. 21 ust. 1” dodaje się wyrazy „i 2”, art. 34 ust. 2c 2c. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, który nie zawarł umowy wskazanej w art. 40h ust. 3 i nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, jest obowiązany wnieść opłatę	

	<p>podstawie niniejszej dyrektywy oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 3 lipca 2021 r., a także powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.</p>		<p>produktową obliczoną oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań w odniesieniu do nieosiągniętych wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy.”,</p> <p>Art. 34 ust. 2d–2f „2d. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który nie zawarł umowy wskazanej w art. 40h ust. 3 i nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, jest obowiązany wnieść opłatę produktową. 2e. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę wskazaną w art. 40h ust. 3, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, ten wprowadzający oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań – każdy w wysokości 50%. 2f. W przypadku gdy wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę wskazaną w art. 40h ust. 3, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, ten wprowadzający oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej – każdy w wysokości 50%.”;</p> <p>art. 35 ust. 1a i 2 „1a. W przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 21a ust. 1 albo 2 maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi 25 zł za 1 kg.”, „2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko opakowań oraz odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi oraz selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.”;</p>	<p>Art. 1 pkt 10</p> <p>Art. 1</p>
--	--	--	---	--

				<p>pkt 17</p> <p>Art. 1 pkt 18</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 8a „8a) będąc wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, wbrew przepisowi art. 22 ust. 1 nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje o masie, liczbie i pojemności opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty będące napojami w danym roku kalendarzowym, z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy;”,</p> <p>art. 56 ust. 1 pkt 10d–10q „10d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie zawiera w terminie umowy określającej warunki rozliczenia pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczenia i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych;</p> <p>10e) wbrew przepisowi art. 40g ust. 11, 12 albo 14 nie przekazuje kopii umowy lub przekazuje ją po terminie;</p> <p>10f) wbrew przepisowi art. 40h ust. 4 nie zawarł umowy z wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który się do niego zgłosił;</p> <p>10g) wbrew przepisowi art. 40h ust. 6 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać;</p> <p>10h) wbrew przepisowi art. 40h ust. 7 nie przekazuje podmiotowi reprezentującemu, z którym zawarł umowę, danych niezbędnych do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym opakowaniach objętych tym systemem;</p> <p>10i) wbrew przepisowi art. 40i ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;</p> <p>10j) wbrew przepisowi art. 40i ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na</p>	
--	--	--	--	--	---	--

				<p>napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;</p> <p>10k) wbrew przepisowi art. 40j ust. 1 prowadzi system kaucyjny bez zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego;</p> <p>10l) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 nie umieszcza na opakowaniach oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym lub określającego wysokość kaucji;</p> <p>10m) wbrew przepisowi art. 40n ust. 1 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi ją niezgodnie ze stanem rzeczywistym;</p> <p>10n) wbrew przepisowi art. 40n ust. 2 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą;</p> <p>10o) wbrew przepisowi art. 40p ust. 1 nie sporządza rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych albo sporządza niekompletne sprawozdanie lub sporządza je niezgodnie ze stanem rzeczywistym;</p> <p>10p) wbrew przepisowi art. 40p ust. 2 nie przekazuje rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych lub przekazuje je po terminie;</p> <p>10q) wbrew przepisowi art. 40p ust. 4 nie przechowuje rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego to sprawozdanie dotyczy;”;</p> <p>w art. 56 w ust. 1 w pkt 12 po wyrazach „art. 42” dodaje się wyrazy „ust. 1”;</p> <p>art. 56 ust. 1 pkt 12a „12a) wbrew przepisowi art. 42 ust. 2 nie umieszcza w widocznym miejscu informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji;”;</p> <p>art. 56 ust. 1 pkt 14 „14) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1, prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera kaucji;”</p> <p>art. 56 ust. 1 pkt 14a–14j</p> <p>„14a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2, prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera lub nie zwraca kaucji, lub nie zbiera pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych;</p> <p>14b) wbrew przepisowi art. 44 ust. 3, prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², nie prowadzi na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady;</p> <p>14c) wbrew przepisowi art. 44 ust. 4 nie zawarł umowy z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym;</p> <p>14d) wbrew przepisowi art. 44 ust. 5 nie zawarł umowy z przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który się do niego zgłosił;</p> <p>14e) wbrew przepisowi art. 44 ust. 6 nie zawarł umowy z każdym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosił;</p> <p>14f) wbrew przepisowi art. 44 ust. 7 nie zawarł umowy z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m²;</p> <p>14g) wbrew przepisowi art. 44 ust. 9 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać;</p> <p>14h) wbrew przepisowi art. 44 ust. 10 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;</p> <p>14i) wbrew przepisowi art. 44 ust. 11 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;</p> <p>14j) wbrew przepisowi art. 44 ust. 12 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą;”;</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>Art. 1 pkt 19</p> <p>Art. 1 pkt 20</p> <p>Art. 1 pkt 22</p>	<p>art. 57 pkt 1–4 „1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–4, 4b, 5–10 i 14–14b – od 10 000 zł do 500 000 zł; 2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10d–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł; 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11–12a – od 500 zł do 20 000 zł;”;</p> <p>w art. 58: a) w ust. 1 wyrazy „art. 56 ust. 1 pkt 1–10b i 13–16” zastępuje się wyrazami „art. 56 ust. 1 pkt 1–10b, 10d–10q i 12a–16”, b) w ust. 2 wyrazy „art. 56 ust. 1 pkt 10c–12” zastępuje się wyrazami „art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11 i 12”;</p> <p>Załącznik nr 2 ust. 6 „6. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 w załączniku nr 1a do ustawy oblicza się według wzoru:</p> $OP = M \cdot \left(\frac{PZ - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$ <p>gdzie: OP – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł, M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, PZ – oznacza wymagany poziom zbierania odpadów opakowaniowych w %, OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, wyrażony w %, SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>Jeżeli PZ – OZ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.</p> <p>Załącznik nr 2 ust. 7 „7. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania opakowań po napojach wymienionych w poz. 3 w załączniku nr 1a do ustawy oblicza się według wzoru:</p> $OP = M \cdot \left(\frac{PZ - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$ <p>gdzie: OP – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł, M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, PZ – oznacza wymagany poziom zbierania opakowań w %, OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania opakowań obliczony jako iloraz wysokości kaucji zwróconej oraz wysokości kaucji pobranej w ramach systemu kaucyjnego za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, wyrażony w %, SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2. Jeżeli PZ – OZ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.”;</p>	
48.	Art. 15	<p>Ocena i przegląd</p> <p>1. Komisja dokonuje oceny niniejszej dyrektywy do dnia 3 lipca 2027 r. Ocena ta oparta jest na informacjach dostępnych zgodnie z art. 13. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich dodatkowych informacji potrzebnych do dokonania oceny i przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu,</p>	N	-	-	

	<p>Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące najważniejszych ustaleń oceny dokonanej zgodnie z ust. 1. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy. W stosownych przypadkach we wniosku określa się wiążące cele ilościowe w zakresie zmniejszenia stosowania oraz określa się wiążące poziomy zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady.</p> <p>3. Sprawozdanie obejmuje:</p> <p>a) ocenę potrzeby przeprowadzenia przeglądu załącznika zawierającego wykaz produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w tym w odniesieniu do zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych stosowanych w szklanych i metalowych pojemnikach na napoje;</p> <p>b) studium wykonalności dotyczące ustanowienia wiążących poziomów zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady i wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zmniejszenia stosowania, w szczególności, wymienionych</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, z uwzględnieniem poziomów stosowania i już osiągniętego zmniejszenia stosowania w państwach członkowskich;</p> <p>c) ocenę zmian w materiałach stosowanych w objętych niniejszą dyrektywą produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, a także nowych wzorców stosowania i nowych modeli biznesowych opartych na alternatywnych produktach wielokrotnego użytku; tam, gdzie to możliwe, obejmuje to całościową analizę cyklu życia, by ocenić wpływ na środowisko takich produktów i produktów alternatywnych; oraz</p> <p>d) ocenę postępów naukowo-technicznych w zakresie kryteriów lub normy dotyczących biodegradowalności w środowisku morskim mających zastosowanie do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy i ich zamienników jednorazowego użytku, które zapewniają całkowity rozkład na dwutlenek węgla (CO₂), biomasę i wodę w czasie</p>				
--	--	--	--	--	--

		<p>wystarczająco krótkim, aby te tworzywa sztuczne nie były szkodliwe dla organizmów morskich i nie dochodziło do ich kumulacji w środowisku.</p> <p>4. W ramach oceny przeprowadzonej zgodnie z ust. 1 Komisja dokonuje przeglądu podjętych w związku z niniejszą dyrektywą środków dotyczących wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i przedstawia sprawozdanie zawierające najważniejsze ustalenia. Sprawozdanie zawiera również analizę wariantów odnośnie do wiążących środków służących zmniejszeniu ilości odpadów pochodzących ze stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części E sekcja III załącznika, w tym możliwość ustanowienia wiążących poziomów zbierania dla tych odpadów. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy.</p>				
49.	Art. 16	<p>Procedura komitetowa</p> <p>1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem</p>	N	–	–	

		<p>w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>				
50.	Art. 17	<p>Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 3 lipca 2021 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.</p> <p>Jednocześnie państwa członkowskie stosują środki niezbędne do wykonania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – art. 5 – od dnia 3 lipca 2021 r., – art. 6 ust. 1 – od dnia 3 lipca 2024 r., – art. 7 ust. 1 – od dnia 3 lipca 2021 r., – art. 8 – do dnia 31 grudnia 2024 r., a w odniesieniu do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r. i w odniesieniu do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych 	N	–	–	

	<p>wymienionych w części E sekcja III załącznika – do dnia 5 stycznia 2023 r.</p> <p>Przyjęte przez państwa członkowskie przepisy, o których mowa w niniejszym ustępie, zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odesłania określany jest przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p> <p>3. Pod warunkiem osiągnięcia ustanowionych w art. 4 i 8 celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami, państwa członkowskie mogą dokonać transpozycji przepisów określonych w art. 4 ust. 1 i w art. 8 ust. 1 i 8, z wyjątkiem w zakresie wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w drodze umów zawieranych między właściwymi organami a zainteresowanymi sektorami gospodarki.</p> <p>Umowy takie muszą spełniać następujące wymogi:</p>				
--	---	--	--	--	--

		<p>a) być możliwe do wyegzekwowania;</p> <p>b) określać cele i odpowiadające im terminy realizacji;</p> <p>c) być publikowane się w krajowych dziennikach urzędowych lub w dokumentach urzędowych, które są w równym stopniu dostępne dla opinii publicznej, i być przekazywane Komisji;</p> <p>d) wyniki osiągnięte w ramach umowy są regularnie monitorowane, przekazywane właściwym organom i Komisji oraz podawane do publicznej wiadomości na warunkach określonych w umowie;</p> <p>e) właściwe organy ustanowią przepisy służące badaniu postępów osiągniętych w ramach umowy; oraz</p> <p>f) w przypadku nieprzebrzegania umowy państwa członkowskie wprowadzą w życie odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy za pomocą środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.</p>				
51.	Art. 18	<p>Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	N	-	-	

52.	Art. 19	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N	–	–	
53.	Załącznik Część A	CZĘŚĆ A Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 4 dotyczącym zmniejszenia stosowania 1) Kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka; 2) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
54.	Załącznik Część B	CZĘŚĆ B Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 5 dotyczącym	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

	<p>ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Patyczki higieniczne, z wyjątkiem patyczków objętych zakresem stosowania dyrektywy Rady 90/385/EWG lub dyrektywy Rady 93/42/EWG; 2) sztucce (widelce, noże, łyżki, pałeczki); 3) talerze; 4) słomki, z wyjątkiem słomek objętych zakresem stosowania dyrektywy 90/385/EWG lub dyrektywy 93/42/EWG; 5) mieszadełka do napojów; 6) patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów; 7) pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:				
--	---	--	--	--	--

		<p>a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,</p> <p>b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz</p> <p>c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;</p> <p>8) wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;</p> <p>9) wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka.</p>				
55.	Załącznik Część C	<p>CZĘŚĆ C</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 6 ust. 1–4 dotyczącym wymogów dotyczących produktów</p> <p>Pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe</p>	T	–	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		<p>opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie:</p> <p>a) szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;</p> <p>b) pojemniki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.</p>				
56.	Załącznik D	<p>CZĘŚĆ D</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 7 dotyczącym wymogów dotyczących oznakowania</p> <p>1) Podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów;</p> <p>2) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;</p> <p>3) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi;</p> <p>4) kubki na napoje.</p>	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

57.	Zał. Część E	<p>CZĘŚĆ E</p> <p>I. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 2 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta</p> <p>1) Pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:</p> <p>a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,</p> <p>b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz</p> <p>c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie,</p> <p>w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;</p> <p>2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;</p> <p>3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów,</p>	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
-----	--------------------	---	---	---	---	--

	<p>tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;</p> <p>4) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;</p> <p>5) lekkie plastikowe torby na zakupy zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1c) dyrektywy 94/62/WE.</p> <p>II. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 3 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta</p> <p>1) Chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;</p> <p>2) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów.</p> <p>III. Inne produkty jednorazowego użytku z</p>				
--	---	--	--	--	--

		tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 3 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta Wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do użytkowania z wyrobami tytoniowymi.																							
58.	Załącznik Część F	<p>CZEŚĆ F</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 9 dotyczącym selektywnej zbiórki i art. 6 ust. 5 dotyczącym wymogów dotyczących produktów</p> <p>Butelki na napoje o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie:</p> <p>a) szklane lub metalowe butelki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych,</p> <p>b) butelki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 609/2013.</p>	T	<p>Art. 1 pkt 21</p> <p>Załącznik nr 1</p>	<p>po załączniku nr 1 do ustawy dodaje się załącznik nr 1a do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;</p> <p style="text-align: center;">Załącznik nr 1a</p> <p style="text-align: center;">MINIMALNE POZIOMY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA</p> <p style="text-align: center;">OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Poz.</th> <th rowspan="2">Rodzaje opakowań</th> <th colspan="5">Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku</th> </tr> <tr> <th>2025</th> <th>2026</th> <th>2027</th> <th>2028</th> <th>2029 i lata następne</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.</td> <td>butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub</td> <td>77</td> <td>81</td> <td>84</td> <td>87</td> <td>90</td> </tr> </tbody> </table>	Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku					2025	2026	2027	2028	2029 i lata następne	1.	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub	77	81	84	87	90	
Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku																							
		2025	2026	2027	2028	2029 i lata następne																			
1.	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub	77	81	84	87	90																			

						metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych						
						2. puszki metalowe o pojemności do jednego litra	77	81	84	87	90	
						3. butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	77	81	84	87	90	
59.	Załącznik Część G	<p>CZĘŚĆ G</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 10 dotyczącym upowszechniania wiedzy</p> <p>1) Pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:</p> <p>a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wycieczkę,</p> <p>b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz</p> <p>c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak</p>	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.							

	<p>przyszywanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;</p> <p>2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;</p> <p>3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;</p> <p>4) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;</p> <p>5) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do użytkowania łącznie z wyrobami tytoniowymi;</p> <p>6) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>higieny osobistej i przednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;</p> <p>7) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów;</p> <p>8) lekkie plastikowe torby na zakupy zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1c) dyrektywy 94/62/WE;</p> <p>9) podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów.</p>				
--	---	--	--	--	--

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2023 r.

ODWÓROCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1)

Pozostałe przepisy projektu ustawy			
Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu ustawy	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	Art. 1 pkt 5	W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877) wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 21 uchyla się ust. 3;	Art. 21 ust. 3 ustawy opakowaniowej wskazuje, że do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzywa sztucznego zalicza się wyłącznie recykling, w wyniku którego otrzymuje się produkt wykonany z tworzywa sztucznego. Powyższy zapis ogranicza metody recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, za które można otrzymać dokument potwierdzający recykling (DPR), wyłącznie do metod mechanicznych. Natomiast od pewnego czasu, również w Polsce, podmioty inwestują w rozwój technologii do chemicznego recyklingu odpadów z tworzyw sztucznych, widząc przy tym duży potencjał w odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych w kontekście tej technologii. Jednocześnie wskazywane jest, że wypełnienie części celów (np. z dyrektywy SUP), nie będzie możliwe, jeżeli nie dopuścimy do możliwości stosowania recyklingu chemicznego. Co warto zaznaczyć, przepis w art. 21 ust. 3 stanowił transpozycję dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, niemniej aktualnie w dyrektywie analogiczny przepis jest uchylony. W związku z powyższym zmiana przyczyni się do rozwoju technologii recyklingu oraz nie będzie stała w sprzeczności z ww. dyrektywą.
2.	Art. 4	W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1113) w art. 72 uchyla się ust. 2 i 3.	Proponowana zmiana ma na celu uporządkowanie przepisów związanych z

			<p>przygotowywaniem raportu o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytych bateriami i zużytych akumulatorami.</p> <p>Aktualnie, Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie art. 72 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1113) jest zobowiązany do sporządzania i przedkładania ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 15 maja roku następującego po roku, którego dotyczy, rocznego raportu o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytych bateriami i zużytych akumulatorami.</p> <p>Obowiązek sporządzania raportu został nałożony na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przed uruchomieniem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz gospodarce odpadami (BDO). Raporty przygotowywano wówczas na podstawie danych ze sprawozdań o bateriach i akumulatorach oraz zużytych bateriach i akumulatorach, przekazywanych zgodnie z art. 121 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach przez marszałków województw Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska do czasu utworzenia bazy danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 i art. 69 ust. 2, tej ustawy (obecnie art. 23 ust. 1 pkt 1 i art. 69 ust. 2 są uchylone). Raport był sporządzany w celu przekazania informacji ministrowi właściwemu do spraw środowiska na potrzeby sporządzenia raportu do Komisji Europejskiej.</p> <p>Aktualnie sprawozdania są składane przez zobowiązane podmioty marszałkowi województwa za pośrednictwem BDO. Obecnie minister właściwy do spraw klimatu ma możliwość wygenerowania danych dotyczących funkcjonowania gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytych bateriami i</p>
--	--	--	--

			<p>zużytych akumulatorami z BDO, w związku z czym sporządzanie ww. raportów przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jest bezzasadne.</p> <p>Art. 72 ust. 3 stanowi delegację ustawową ministra właściwego do spraw klimatu, który określa w drodze rozporządzenia zakres i wzór raportu, o którym mowa w ust. 2, kierując się koniecznością określenia danych w celu dokonania oceny funkcjonowania systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytych bateriami i zużytych akumulatorami. W związku z proponowaną zmianą polegającą na uchynieniu obowiązku raportowania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przepis ten jest niepotrzebny.</p>
3.	Art. 5 pkt 5 lit. b tiret trzecie	<p>W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295 i 877) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>5) w art. 73:</p> <p>b) w ust. 2:</p> <p>– w pkt 5 w lit. a:</p> <p>– – tiret czwarte i piąte otrzymują brzmienie:</p> <p>„– osiągniętym minimalnym rocznym poziomie zbierania zużytego sprzętu, z podziałem na grupy sprzętu, z wyodrębnieniem paneli fotowoltaicznych, poziomie odzysku oraz poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, z podziałem na grupy sprzętu, – wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, dla poszczególnych grup sprzętu, a w przypadku grupy sprzętu nr 4 obliczonej oddzielnie dla paneli fotowoltaicznych oraz pozostałego sprzętu z tej grupy – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu,”</p> <p>– – dodaje się tiret szóste w brzmieniu:</p> <p>„– wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, dla poszczególnych grup sprzętu – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu,”</p>	<p>Zmiana ma na celu odzwierciedlenie w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. odpadach Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295) modyfikacji wprowadzonych do formularza sprawozdania tzw. produktowego w BDO za rok 2023 i lata kolejne w zakresie zużytego sprzętu. Zmianę tę należy odzwierciedlić również w art. 72 ustawy o zużytych sprzęcie - obecnie art. 72 ust. 2 stanowi, że wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomowi odzysku lub poziomowi przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu.</p>
4.	Art. 6 pkt 1	<p>W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 72 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku niewykonania obowiązku osiągnięcia wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu dla grupy sprzętu nr 4 opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla paneli fotowoltaicznych oraz pozostałego sprzętu z tej grupy.”;</p>	<p>Zmiany wynikają z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie wyboru metody oraz sposobu liczenia poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. U. poz. 2704) i polegają na wskazaniu, że poziom</p>

			zbierania oraz wysokość opłaty produktowej podaje się dla grupy 4. w podziale na panele fotowoltaiczne oraz pozostały sprzęt z tej grupy.
5.	Art. 6 pkt 2	W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622) wprowadza się następujące zmiany: 2) uchyla się art. 88.	<p>Proponowana zmiana ma na celu uporządkowanie przepisów związanych z przygotowaniem raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem.</p> <p>Zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy, Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytyм sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622) jest zobowiązany do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>Należy wskazać, że obowiązek sporządzania ww. raportu został nałożony na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jeszcze przed uruchomieniem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz gospodarce odpadami (BDO).</p> <p>Raporty przygotowywano wówczas na podstawie danych pozyskanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska od przedsiębiorców na papierowych wersjach sprawozdań w celu przekazania informacji ministrowi właściwemu do spraw środowiska na potrzeby sporządzenia raportu do Komisji Europejskiej. Aktualnie sprawozdania są składane przez zobowiązane podmioty marszałkowi województwa za pomocą BDO. Obecnie minister właściwy do spraw klimatu ma możliwość wygenerowania danych dotyczących funkcjonowania systemu gospodarki zużyтым sprzętem w związku z czym sporządzanie ww.</p>

			<p>raportów przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jest bezzasadne. Natomiast art. 88 ust. 2. stanowi delegację ustawową ministra właściwego do spraw klimatu, który określa w drodze rozporządzenia, zakres i wzór rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem, kierując się potrzebą oceny funkcjonowania systemu gospodarki zużyтым sprzętem. W związku z proponowaną zmianą polegającą na uchyleniu obowiązku raportowania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przepis ten jest niepotrzebny.</p>																			
6.	Załącznik nr 1	<p style="text-align: center;">MINIMALNE POZIOMY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH</p> <table border="1" data-bbox="423 826 1491 1337"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Poz.</th> <th rowspan="2">Rodzaje opakowań</th> <th colspan="5">Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku</th> </tr> <tr> <th>2025</th> <th>2026</th> <th>2027</th> <th>2028</th> <th>2029 i lata następne</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.</td> <td>butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i</td> <td>77</td> <td>81</td> <td>84</td> <td>87</td> <td>90</td> </tr> </tbody> </table>	Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku					2025	2026	2027	2028	2029 i lata następne	1.	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i	77	81	84	87	90	<p style="text-align: right;">Załącznik nr 1a</p> <p>W projekcie ustawy zaproponowano objęcie systemem kaucyjnym także opakowań szklanych wielokrotnego użytku na napoje o pojemności do półtora litra oraz puszki metalowe o pojemności do jednego litra. W celu zapewnienia efektywności, istotne jest, aby system objął szeroką grupę danego rodzaju opakowań. Należy zauważyć, że opakowania szklane na napoje rzadko przekraczają pojemność półtora litra. Dlatego w ocenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska systemem kaucyjnym powinny zostać objęte butelki szklane wielokrotnego użytku na napoje o pojemności do półtora litra. Jest to pojemność, która pozwoli objąć systemem kaucyjnym większość wprowadzających napoje w tego rodzaju opakowaniach. Dodatkowo należy pamiętać, że puszki metalowe stanowią około 30% opakowań napojowych na rynku polskim. Objęcie tego rodzaju opakowań systemem kaucyjnym spowoduje nie tylko wzrost osiąganych poziomów zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych z metalu, ale także wpłynie korzystnie ekonomicznie na wprowadzany system kaucyjny oraz zwiększy wygodę dla konsumentów. Dzięki włączeniu</p>
Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku																				
		2025	2026	2027	2028	2029 i lata następne																
1.	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i	77	81	84	87	90																

			wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych							puszek metalowych do systemu kaucyjnego, zebrane, a następnie poddane recyklingowi będą odpady powstające z tych opakowań, które dziś najczęściej zaśmiecają tereny publiczne.
	2.		puszki metalowe o pojemności do jednego litra	77	81	84	87	90		
	3.		butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	77	81	84	87	90		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.²⁾

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

W porozumieniu:

MINISTER ROZWOJU I TECHNOLOGII

---

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań (Dz. U. poz. 1972), które zgodnie z art. 10 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(Dz. U. poz.)

STAWKI OPŁAT PRODUKTOWYCH DLA POSZCZEGÓLNYCH RODZAJÓW OPAKOWAŃ

1. Z tytułu obowiązku określonego w art. 14a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877).

Rodzaj opakowania	Jednostkowa stawka w złotych za jeden kilogram
butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych	1,00

2. Z tytułu obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Poz.	Rodzaje opakowań (jednostkowych, transportowych i zbiorczych)	Jednostkowa stawka w złotych za jeden kilogram
1.	opakowania z tworzyw sztucznych	2,70
2.	opakowania z aluminium	1,40
3.	opakowania z metali żelaznych	0,80
4.	opakowania z papieru i tektury	0,70
5.	opakowania ze szkła	0,30
6.	opakowania z drewna	0,30
7.	opakowania wielomateriałowe	1,70
9.	pozostałe opakowania	1,00

3. Z tytułu obowiązku określonego w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Rodzaj opakowania	Jednostkowa stawka w złotych za jeden kilogram
butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętka i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych	12,50
puszki metalowe o pojemności do jednego litra	12,50
butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	12,50

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877) do określenia przez ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki w drodze rozporządzenia, szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, według których przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach są obowiązani obliczyć należną opłatę produktową w przypadku niezyskania wymaganego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych.

Zmiany wprowadzone ustawą z dnia ... r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadzają nieco zmodyfikowaną delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw klimatu.

Obecnie funkcjonujące rozporządzenie nie uwzględnia zmian w projektowanej ww. ustawie. W ramach projektowanego systemu kaucyjnego przedsiębiorcy wprowadzający napoje w butelkach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów oraz butelkach szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra, a także puszkach metalowych o pojemności do jednego litra będą zobowiązani do uzyskania określonych poziomów selektywnego zbierania odpowiednio odpadów opakowaniowych oraz opakowań w ramach systemu kaucyjnego. W przypadku nieosiągnięcia tych poziomów lub nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego ww. wprowadzający są obowiązani do uiszczenia opłaty produktowej, obliczonej wg wzoru określonego w załączniku nr 2 do ustawy, m.in. w oparciu o stawkę opłaty produktowej. W związku z powyższym w delegacji ustawowej, poza obecnie występującym zapisem, mówiącym, że przy określaniu szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań minister właściwy do spraw klimatu będzie kierował się „negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania” oraz weźmie pod uwagę, że „opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi”, wskazano dodatkowo, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych.

Ponadto art. 34 ust. 2b wymienia nowe obowiązki, których niewykonanie wiąże się z koniecznością uiszczenia opłaty produktowej. Jest to obowiązek uwzględnienia

w opakowaniach (aktualnie w butelkach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów) materiału pochodzącego z recyklingu oraz osiągnięcia poziomu zbierania butelek na napoje z tworzywa sztucznego.

W przypadku rodzajów opakowań wymienionych w pozostałych pozycjach załącznika, stawki pozostawiono na dotychczasowym poziomie.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Ministerstwo Rozwoju i Technologii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Pan Jacek Ozdoba</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Ambroziewicz, tel. 22 36 92 411, e-mail: michal.ambroziewicz@klimat.gov.pl Tomasz Zaliwski, tel. 22 36 92 840, e-mail: tomasz.zaliwski@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 27 kwietnia 2023 r.</p> <p>Źródło upoważnienie ustawowe art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Istotą problemu jest uiszczanie opłaty produktowej przez wprowadzających opakowania oraz wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy nie zapewnili wymaganego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych.

Zmiany wprowadzone ustawą z dnia ... r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadzają nieco zmodyfikowaną delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw klimatu.

Obecnie funkcjonujące rozporządzenie nie uwzględnia zmian w projektowanej ww. ustawie. W ramach projektowanego systemu kaucyjnego przedsiębiorcy wprowadzający napoje w butelkach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów oraz butelkach szklanych jednorazowego i wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra, a także puszkach aluminiowych o pojemności do jednego litra będą zobowiązani do uzyskania określonych poziomów selektywnego zbierania odpowiednio odpadów opakowaniowych oraz opakowań w ramach systemu kaucyjnego. W przypadku nieosiągnięcia tych poziomów lub nieprzystąpienia do systemu kaucyjnego, ww. wprowadzający są obowiązani do uiszczenia opłaty produktowej, obliczonej wg wzoru określonego w załączniku nr 2 do ustawy, m.in. w oparciu o stawkę opłaty produktowej. W związku z powyższym, w delegacji ustawowej, poza obecnie występującym zapisem, mówiącym, że przy określaniu szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań minister właściwy do spraw klimatu będzie kierował się „negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania” oraz weźmie pod uwagę, że „opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi”, wskazano dodatkowo, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych.

Ponadto art. 34 ust. 2b wymienia nowe obowiązki, których niewykonanie wiąże się z koniecznością uiszczenia opłaty produktowej. Jest to obowiązek uwzględnienia w opakowaniach (aktualnie w butelkach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów) materiału pochodzącego z recyklingu oraz osiągnięcia poziomu zbierania butelek na napoje z tworzywa sztucznego.

W przypadku rodzajów opakowań wymienionych w pozostałych pozycjach załącznika, stawki pozostawiono na dotychczasowym poziomie.

Bez projektowanego rozporządzenia przedsiębiorcy nie będą znali stawek za każdy kilogram danego rodzaju odpadu opakowaniowego, który są obowiązani poddać recyklingowi oraz zebrać selektywnie, a tego nie uczynili. Tym samym nie będą w stanie obliczyć należnej opłaty produktowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się dostosowanie przepisów w zakresie opłaty produktowej dotyczącej odpadów opakowaniowych do zmian wprowadzonych ustawą z dnia ... r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Należy zauważyć, że poza nowo dodanymi pozycjami „opakowania środków niebezpiecznych” oraz „opakowania środków niebezpiecznych, będących środkami ochrony roślin”, do których określenia zobligowany jest minister właściwy do spraw klimatu wprost delegacją ustawową, pozostałe stawki nie ulegają zmianie.

Ze względu na charakter zmian polegających na określeniu stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, nie ma możliwości zastosowania innych środków do osiągnięcia celu przewidzianego w projekcie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy dotyczące stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań są powszechne w krajach członkowskich UE. Należy jednak zauważyć, że nie jest możliwe wskazanie rozwiązań w innych krajach ze względu na okres dostosowania przepisów do dyrektywy 2018/851, z której to wynika nowy zapis delegacji oraz podział z uwzględnieniem opakowań środków niebezpiecznych oraz opakowań środków niebezpiecznych, będących środkami ochrony roślin.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wprowadzający produkty w opakowaniach i/lub wprowadzający opakowania	ok. 75,2 tys.	Rejestr-BDO (stan na dzień 4.10.2021)	Projekt rozporządzenia nie będzie oddziałował bezpośrednio na wszystkich wprowadzających a jedynie na taką część, która nie wypełni ustawowego obowiązku uzyskania odpowiedniego poziomu recyklingu. Natomiast przepisy w tym zakresie już istnieją i ewentualna opłata produktowa jest naliczana i uiszczana już od kilku lat.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych, które zostaną przeprowadzone zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348). Projekt otrzymają następujące podmioty:

- 1) Polska Izba Handlu;
- 2) Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków;
- 3) Polska Federacja Producentów Żywności;
- 4) Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie;
- 5) Polskie Stowarzyszenie Zero Waste;
- 6) Reloop Europe;
- 7) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 8) Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK;
- 9) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 10) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 11) European Environmental Bureau;
- 12) Fundacja Społecznej Edukacji Ekologicznej;
- 13) Instytut Gospodarki o Obiegu Zamkniętym;
- 14) Stowarzyszenie Polski Recykling;
- 15) WWF Polska;
- 16) Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL;
- 17) EcoTech System;
- 18) Grupa Maspex Sp. z o. o.;
- 19) Pepsico Polska;
- 20) Oshee Sp. z o. o.;
- 21) Grupa Żywiec S.A.;
- 22) Żywiec Zdrój S.A.;
- 23) Grupa spółek Danone;

budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-										
Niemierzalne	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wyżej omówione propozycje zmian, w stosunku do obowiązujących stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań są niewielkie i nie mają charakteru merytorycznego. Z tego względu projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw m.in. mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Ponadto projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
<p>Komentarz: Projekt jest kontynuacją aktualnie obowiązujących przepisów, zatem nie wpłynie na zmianę obciążeń regulacyjnych.</p>	
<p>9. Wpływ na rynek pracy</p>	
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
<p>10. Wpływ na pozostałe obszary</p>	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.
<p>11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego</p>	
Planuje się, że niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.	
<p>12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?</p>	
Projekt jest kontynuacją aktualnie obowiązujących przepisów. W stosunku do obowiązujących stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań zmiany są niewielkie. Z uwagi na powyższe, nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.	
<p>13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)</p>	
–	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem
kaucyjnym**

Na podstawie art. 40m ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

MINISTER ROZWOJU I TECHNOLOGII

---

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(Dz. U. poz.)

**WYSOKOŚCI KAUCJI DLA POSZCZEGÓLNYCH RODZAJÓW OPAKOWAŃ
OBJĘTYCH SYSTEMEM KAUCYJNYM**

Poz.	Rodzaje opakowań	Wysokość kaucji w złotych za jedną sztukę opakowania
1.	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów	0,50
2.	puszki metalowe o pojemności do jednego litra	0,50
3.	butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	0,50

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 40m ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160) do określenia przez ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym.

Zgodnie z projektowaną zmianą ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, systemem kaucyjnym zostaną objęte opakowania w postaci: butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, puszek metalowych o pojemności do jednego litra, a także butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra. Ponadto przedsiębiorcy wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym zobowiązani zostaną do umieszczania na tych opakowaniach oznakowania określającego wysokość kaucji, natomiast przedsiębiorcy prowadzący jednostkę handlu lub inny punkt objęty systemem kaucyjnym, uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, zobowiązani będą m.in. do zwrotu pobranej przy zakupie kaucji w momencie zwrotu opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.

W związku z powyższym, w przepisach rozporządzenia określono wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym. Zapewni to jednolite wysokości kaucji w odniesieniu do poszczególnych rodzajów opakowań dla wszystkich uczestników systemu kaucyjnego na terytorium całego kraju. Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z projektem aktu, przepisy rozporządzenia wejdą w życie z dniem 1 lipca 2025 r.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Ministerstwo Finansów Ministerstwo Rozwoju i Technologii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu, Pan Jacek Ozdoba</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Ambroziewicz, tel. 22 36 92 411, e-mail: michal.ambroziewicz@klimat.gov.pl Tomasz Zaliwski, tel. 22 36 92 840, e-mail: tomasz.zaliwski@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 27 kwietnia 2023 r.</p> <p>Źródło upoważnienie ustawowe art. 40m ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Istotą problemu jest określenie wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym.

Zmiany wprowadzone ustawą z dnia ... r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach (Dz. U. poz. ...) wprowadzają system kaucyjny obejmujący butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, puszki metalowych o pojemności do jednego litra, a także butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra.

W ramach projektowanego systemu kaucyjnego przedsiębiorcy wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym zobowiązani zostaną do umieszczania na tych opakowaniach oznakowania określającego wysokość kaucji. Natomiast przedsiębiorcy prowadzący jednostkę handlu lub inny punkt objęty systemem kaucyjnym, uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych, zobowiązani będą m.in. do zwrotu pobranej przy zakupie kaucji w momencie zwrotu opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.

W delegacji ustawowej, poza obecnie występującym zapisem, mówiącym, że przy określaniu wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym minister właściwy do spraw klimatu będzie kierował się „kosztami ich zagospodarowania” oraz weźmie pod uwagę, że „kaucja powinna stanowić zachętę do zwrotu opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”, dlatego też bez projektowanego rozporządzenia powyżej wymienieni przedsiębiorcy nie będą mogli wypełniać nałożonych na nich obowiązków.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się określenie wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym, tj. butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, puszek metalowych o pojemności do jednego litra, a także butelek szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra, co zapewni jednolite wysokości kaucji dla wszystkich uczestników systemu kaucyjnego na terytorium całego kraju.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy dotyczące wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym są powszechne w krajach członkowskich UE. W Chorwacji kaucja jest równa 0,07 EUR za opakowanie. W Finlandii wysokość kaucji uzależniona jest od rodzaju opakowania – dla szkła 0,1 EUR, metalu 0,15 EUR, tworzywa sztucznego 0,10-0,40 EUR (w zależności od pojemności butelki). W Niemczech wysokość kaucji jest jednakowa dla wszystkich rodzajów opakowań – 0,25 EUR.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym i/lub wprowadzający opakowania	ok. 75,2 tys.	Rejestr-BDO (stan na dzień 4.10.2021)	Obowiązek umieszczania na opakowaniach oznakowania określającego wysokość kaucji.
Gospodarstwa domowe	8,45 mln	Sprawozdania marszałków województw z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi za 2017 r.	Obowiązek uiszczenia opłaty kaucyjnej w przypadku wyboru napoju w opakowaniu objętego systemem kaucyjnym oraz możliwość późniejszego odzyskania kaucji.
Jednostki handlowe	256 400 (wszystkie jednostki)/ 151 020 (jednostki do 100 m ²)	GUS (Analizy statystyczne. Rynek wewnętrzny w 2018 r. (2019))	Pobieranie kaucji lub pobieranie kaucji i jej zwrot.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych, które zostaną przeprowadzone zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projekt otrzymają następujące podmioty:

- 1) Polska Izba Handlu;
- 2) Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków;
- 3) Polska Federacja Producentów Żywności;
- 4) Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie;
- 5) Polskie Stowarzyszenie Zero Waste;
- 6) Reloop Europe;
- 7) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 8) Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK;
- 9) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 10) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 11) European Environmental Bureau;
- 12) Fundacja Społecznej Edukacji Ekologicznej;
- 13) Instytut Gospodarki o Obiegu Zamkniętym;
- 14) Stowarzyszenie Polski Recykling;
- 15) WWF Polska;
- 16) Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL;
- 17) EcoTech System;
- 18) Grupa Maspex Sp. z o. o.;
- 19) Pepsico Polska;
- 20) Oshee Sp. z o. o.;
- 21) Grupa Żywiec S.A.;
- 22) Żywiec Zdrój S.A.;
- 23) Grupa spółek Danone;
- 24) ERP Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego i Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 25) Branżowa Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 26) Tom-Doleko-Ekola Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 27) „Oiler Organizacja Odzysku Opakowań I Olejów” S.A.;
- 28) Interseroh Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 29) Biosystem Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 30) Organizacja Odzysku Opakowań Rebis S.A.;
- 31) Organizacja Odzysku Opakowań Torent S.A.;
- 32) Reeko Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 33) Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 34) Alba Organizacja Odzysku OPAKOWAŃ S.A.;
- 35) Total-Eko Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 36) Auraeko Baterpak Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;

- 37) Pro-Ekol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 38) Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 39) Eurobac Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 40) Energa Organizacja Odzysku Produktów i Opakowań S.A.;
- 41) Eko Trade Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 42) Recan Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 43) Eko-Świat Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 44) Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 45) CCR Repack Polska Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 46) Ogólnopolska Organizacja Odzysku Opakowań O Trzy S.A.;
- 47) Konsorcjum Olejów Przepracowanych – Organizacja Odzysku Opakowań i Olejów S. A.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania do:

1. wojewodów;
2. marszałków województw;
3. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
4. Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych;
5. Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
6. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Projekt nie podlegał opiniowaniu, konsultacji ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym. Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Wprowadzana regulacja nie będzie miała wpływu na budżet państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
Niemierzalne	sytuacja ekonomiczna i społeczna rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych	-	-	-	-	-	-	-

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:
Projekt nie wpłynie na zmianę obciążeń regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: wpływ na obywateli	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
---	--	---

Omówienie wpływu
Projektowane rozporządzenie przyczyni się do wzrostu ilości selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, co w konsekwencji spowoduje ich wykorzystanie jako surowców wtórnych oraz zmniejszenie zużycia surowców potrzebnych do produkcji.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

–

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

–